

ભગવતી બેન્સટના જીવન, તેમનાં કાર્યો
અને કૃતિઓના ભક્તો અને અભ્યાસીઓને
સન્નિધિ અર્પણ

An opinion

Sri Prabhakar Mehta deserves to be heartily congratulated on the publication of this Besant Commemorative Volume. It is an extremely fine piece of work rendered with a remarkable singleness of purpose.

Sri Prabhakar Mehta has earned the gratitude of hundreds of people in India by publishing this Besant Memorial Volume, for he has made a fine attempt to call back the minds of the people of this country and specially of the State of Bombay to the memory of this valiant fighter not only for India's Freedom but for all the oppressed and the suppressed among our human civilization.

This Volume is truly representative, for it contains articles by Dr. Besant herself and it contains articles on Dr. Besant by persons belonging to different Schools of Thought in this country. It also contains articles by Theosophists who knew that aspect of Dr. Besant's life which was not known by others who worked with her in the political or educational fields.

This Volume thus is not merely a record of Dr. Besant's achievements in different fields of national and international life — it indicates the lines along which India's national life should, be re-organised if this country is to rise to the heights of her great possibilities.

Rohit Mehta

(From his Advance Review
of the Book)

General Secretary, Indian Section,
Theosophical Society; Banaras.

આ ભગવતી બેસન્ટ સ્મારકગ્રંથ રચવા માટે શ્રી પ્રભાકર મહેતાને અભિનંદન ધરે છે. જાનું કાર્ય જનુ અંતર્થી કરવામાં આવ્યું છે. આમાં ભગવતી બેસન્ટ કે જેમણે માત્ર દિવસે માટે જ નહિ પણ સમસ્ત જનતાના સ્વાતંત્ર્ય માટે અને જનતાના હિતો અને શાંતિ માટે કામ કર્યું છે તેમનો ખ્યાલ આપવા પ્રયાસ થયો છે. આમાં ડૉ. બેસન્ટના કેટલાક લેખો ઉપરાંત વિવિધ ભારતીયોની વ્યક્તિઓના બેસન્ટના જીવન પરના લેખો પણ સમાવા છે, અને થીઓસોફિસ્ટો કે જે એમના જીવનના કેટલાક પાસા, એમની સાથે રાજકીય અને જનજીવી વિષયક ક્ષેત્રમાં કામ કરનારા ન જાણે તે, જાણે છે, તેમના લેખો પણ છે. આ ગ્રંથ માત્ર ભગવતી બેસન્ટની રાષ્ટ્રીય કે આંતરરાષ્ટ્રીય વિખ્યાતિ જાન કરવા પૂરતો જ નથી, પણ દેશ અને જનતાને હર્ષ દિશામાં પ્રયાણ કરવું તે માટે ભગવતી બેસન્ટ તથા પ્રેરણા લેવા માટે પણ છે.

[ઉપરના અંગ્રેજીનો ભાવાનુવાદ]

આ મુખ

ભગવતી બેસન્ટ સ્મારક ગ્રંથને લખ્યા, આમુખની બહુ ન હોય. જે જે લેખક બાઈ બેસન્ટ આ ગ્રંથ સમૃદ્ધ કર્યો છે તેમને સારા દાર્શિક અભિનંદન. આ ગ્રંથની શરૂઆત ડૉ. બેસન્ટની વિશ્વ-પ્રાર્થના તથા તેમના મંથરશોધ પરના સદૃશ અને દૃઢ પરના લેખો તથા તેમની એક કવિતા અને તેમના અનુવાદોથી થઈ છે. ડૉ. શ્રોનિવાસમૂર્તિનું ભગવતી બેસન્ટ પરનું એક સંસ્કૃત કાવ્ય તથા તેનો અનુવાદ પણ શરૂઆતમાં આપવામાં આવ્યો છે. ત્યારપછી શ્રી. બેસન્ટ વિષેના યુગદાતી કાવ્યો, દરિકથાઓ અને ત્યારપછી એના વિષે થીઓસોફિસ્ટ અને ઈતર જાહેર સેવામાં આપેલી પાત્રની વ્યક્તિઓના લેખો આવે છે. (થીઓસોફિસ્ટોના લેખો પાછળ આપવામાં આવ્યા છે.) ત્યાર-પછી એમના જીવનના અગત્યના પ્રસંગોની સાલવારી, એમના અગત્યના પુસ્તકો તથા એમને વિષે લખાયેલાં પુસ્તકોની યાદી અને ત્યારપછી એમના ચતાબ્દી ઉત્સવ (૧૯૪૭ની પહેલી ઓક્ટોબર) સંબંધી ટૂંકા હેવાલ આવે છે. ત્યારપછી એમને વિષે જગતના મહાપુરુષોની સ્મરણીકાઓ આપવામાં આવી છે. પ્રોત્સાહકો એમના જીવનનો ટૂંકા પરિચય, ખાસ કરીને એમની પૂર્વવિચારના, બાઈશ્રી રેમાણિકલિ દલાલના લેખ દ્વારા કરવામાં આવ્યો છે. અને ત્યારપછી ભગવતી બેસન્ટનો આત્મકથારૂપ લેખ "From Peace to Power" (શાંતિમાંથી શક્તિમાં) આપ્યો છે. ભગવતી બેસન્ટનો સ્મારક ગ્રંથ તરીકે આટલું પૂરતું થશે એમ હું ધારું છું. ભગવતી ડૉ. એની બેસન્ટના ભવિષ્યના જીવનચરિત્ર-કારો કે કોઈ સારા ઇતિહાસકારને એમની સામગ્રીમાંથી થોડી ઘણી મદદ મળશે તો આ ગ્રંથની કૃતમૂલ્યતા પૂરવાર થશે. અને એ જ અભિલાષાથી આ ગ્રંથ પ્રગટ કરવામાં આવે છે.

આ ગ્રંથ રચવાને યુગદાતી લેખક-કવિ બાઈ બેસન્ટ ઉપરાંત "The Annie Besant Centenary Book" (એની બેસન્ટ ચતાબ્દી ગ્રંથ-અંશજમા) તથા ૧૯૪૭ના ઓક્ટોબરનો "થીઓસોફિસ્ટ"નો ચતાબ્દી અંક તથા બીજા કેટલાક "થીઓસોફિસ્ટ" માસિકના અંકો (ખાસ કરીને ઓક્ટોબર અંક) તથા "ઈન્ડિયન થીઓસોફિસ્ટ" ઓક્ટોબર ૧૯૪૭ આદિનો મુક્તપણે ઉપયોગ કર્યો છે. એ માટે સંપાદક એ સર્વ ગ્રંથકારોનો અત્યંત આભારી અને કંઈપણે છે. ગ્રંથના પરિશિષ્ટ ૩માં આપેલા "જગત બરમાં ઉજવાયેલ ભગવતી" બેસન્ટ ચતાબ્દી ઉત્સવનો ટૂંકા હેવાલ માટે થીઓસોફિકલ સોસાયટીના ઇન્ડિયન સેક્રેટરી ૧૯૪૬-૪૭નો વાર્ષિક રીપોર્ટ, ઇન્ડિયા બેસન્ટ ચતાબ્દી કેમ ઉજવાઈ તેને માટે આધારભૂત રાખવામાં આવ્યો છે. તે ઉપરાંત મરાઠી ફેરેશનનો ચતાબ્દી હેવાલ શ્રી. ભાભડેએ મોકલી આપ્યો છે. નામપુરમાંથી પણ એક ટૂંકા હેવાલ આવ્યો છે. મુંબઈમાંથી બેસન્ટ ચતાબ્દી હેવાલ "Bombay Theosophical Bulletin" બમ્બેયારી ૧૯૪૮માંથી લીધો છે.

યુગદાતી કાળીઆવાકમાં ચતાબ્દી ઉત્સવ માટે થી. દરજીવન કાળીદાસ મહેતાના બેસન્ટ ચતાબ્દીના આક લેખો, તથા થી. વેણીકર ભટ્ટ, યુગદાતી થીઓસોફિકલ ફેરેશનના મંચીનો પત્ર તથા ભાવ-નગર માટે થી. દરજીવનબાઈનો હેવાલ, સુરત માટે થી. સત્યમુખરામ હોરા તથા બાઈશ્રી

સીતલાલાના હેવાલ, વડોદરા દોહ માટે ત્યાંના હેવાલ (ક્રિતિલાલ સુતરીઆ તરફથી) અને ભરૂચ તથા રાજપીપળા તરફથી આવેલા હેવાલોનો ઉપયોગ કર્યો છે. (ભરૂચથી શ્રી. નવીનચંદ્ર પંડ્યા અને રાજપીપળાથી હીરાલાલ બક્ષી તરફથી હેવાલ આવ્યા છે.)

આ ગ્રંથમાં ભગવતી બેસન્ટ, મ. ગાંધીજી અને ભગવતી બેસન્ટના સાથીઓના મળી કુલ ૨૫ બ્લોકો આટલેપર ૫૨ છાપવામાં આવ્યા છે. તેને માટે અદ્વારના થીઓસોફિકલ પબ્લિકેશન હાઉસનો ખાસ ઝાણી છું. એમની તરફથી મળેલ પાંચ બ્લોકસ (બેસન્ટ જ્ઞાન સમયે, તથા નજરકેદીઓ, બેસન્ટ કેમેસનના પોસ્ટાકમાં, બેસન્ટ રકાઉટ તરીકે, અને ડૉ. જેમ્સ ક્રિસ્ટીના બ્લોકસ) માટે એમનો તથા મદાતમાં ગાંધીજીના ફોટા માટે જનન મહેતા તથા શ્રી. કૃષ્ણમૂર્તિના ફોટા માટે બહેનશ્રી સુભદ્રાબહેન દોશીનો આભારી છું. ભગવતી બેસન્ટની હચેલી માટે જગવિખ્યાત દરતરેખાચામી કેરના "Language of the Palm" ના પ્રકાશક હર્બટ જેડિન્સની ખાસ રજા લેવામાં આવી છે. તેથી એ પ્રકાશકોનો પણ ખાસ ઝાણી છું. એની સાથે એમના દરતાલુરનો પણ એક બ્લોક છપાવે છે, એને માટે તથા બેસન્ટ આદિના બીજા ફોટા તથા પ્રિન્ટસ માટે થીઓસોફિકલ પબ્લિકેશન હાઉસનો ખાસ ઝાણી છું. અને એ છાપી આપવા બદલ શ્રી. બચુભાઈ રાવત, કુમાર કાર્મલચરનો આભારી છું.

જનતબરમાં બેસન્ટ જ્ઞતાબ્દી કેમ ઉજવાઈ તેના ટૂંકા હેવાલ માટે ઇંગ્લેન્ડના "Theosophical News & Notes" ના સપ્ટેમ્બર-ઓક્ટોબર અને નવેમ્બર-ડીસેમ્બર, ૧૯૪૭ ના બે ખાસ અંકોનો આભારી છું. તથા તે ઉપરાંત અમેરિકન થીઓસોફિસ્ટનો ઓક્ટોબર ૧૯૪૭ નો અંક, અને "Theosophy in Newzealand" નો ઓક્ટોબર-ડીસેમ્બર ૧૯૪૭નો અંક, - બ્રિટિશ ઇસ્ટ આફ્રિકાના જ્ઞતાબ્દી હેવાલ માટે શ્રી. પી. ડી. માસ્ટરનું "How Theosophy came to East Africa" નો હેવાલ તથા ત્યાંના "સોરભ" માસિકનો જાન્યુઆરી-ફેબ્રુઆરી ૧૯૪૯નો અંક ઉપયોગી થયો છે. ને અમેરિકન, આયલેન્ડ, સ્કોટલેન્ડ, ફ્રાંસ, ઇન્ડોનેશિયા (જેન્ડા) આદિથી બેસન્ટ જ્ઞતાબ્દી હેવાલ વર્ણવતા પત્રો આવ્યા છે તે સર્વનો હું આભારી છું.

ભગવતી બેસન્ટ અને તેમની જ્ઞતાબ્દી નિમિત્તે ધણું થયું છે પણ હજી ધણું બાકી છે. એમનું એક સળંગ મોટું જીવનચરિત્ર જલ્દા પ્રમાણે પ્રગટ થવાનું છે. સાહુર શ્રી. મેઘાણીનું એમના પરતું સંક્ષિપ્ત પણ જોરદાર જીવનચરિત્ર તો ગુજરાતી સાહિત્યમાં જાણીતું છે. તે ઉપરાંત શ્રી. બલકૃષ્ણ સિદ્ધિએ એમનું જીવનચરિત્ર ટૂંકમાં આપ્યું છે, પણ એ બધાનો સમન્વય કરે એવી એમની એક સ્કેચ જીવનકથા બાકી છે. આ ગ્રંથમાં એને માટે સહાયશૂલ થાય તેવી સામગ્રી યથાશક્તિ તૈયાર કરવા પ્રયાસ થયો છે. મુંબ, વાયક અને અબ્બાસી તથા બેસન્ટના બકતોને તે ઉપયોગી થશે એવી આશા રાખું છું. ભગવતી બેસન્ટના બકતો, જનુયાયીઓ અને તેમના જીવનકાર્ય અને ગ્રંથોના અબ્બાસીઓ આવી સામગ્રીમાંથી ભગવતી બેસન્ટના જીવન-કાર્ય વિષે કોઈ સત્યપુરાણ રચવા પ્રયત્ન કરશે તો આ ગ્રંથ સાર્યક થશે (સત્યપુરાણ, એટલા માટે કે ભગવતી બેસન્ટનું સમગ્ર જીવન સત્ય અને સત્યોદયનની વૃત્તિ અને મંથનથી ભરેલું હતું અને એમણે, બસે બીજા ધણા સાથે, સત્યયુગ આ પૃથ્વી પર આજુવા યથાશક્તિ પ્રધાસ આદર્યો હતો.) એવી આજ્ઞાથી આ ભગવતી બેસન્ટ રમારકગ્રંથ પ્રગટ થાય છે.

હજી એને માટે ધણું કાર્ય કરવાનું બાકી છે. ભગવતી બેસન્ટે કઈ કઈ સંસ્થામાં કેવું કેવું કાર્ય કર્યું, તેમાં કઈ કઈ મુખ્ય પ્રવૃત્તિઓ ચલાવી, માસિકા કાદંબા અને સાહિત્ય તૈયાર કર્યું અને કેવા કેવા મદાપુરુષોના ગ્રંથો વાંચી તથા તેમનો અંગત પરિચય મેળવી કયું જનવલ્લખણનું કાર્ય ઉપાદી લીધું

અને તેને માટે ક્યારે ક્યારે કયા દેશોમાં કેટલી કેટલી અને કેવી કેવી મુસાફરીઓ, પ્રવાસો ખેડ્યા એનેા માહિતી આપતો અહેવાલ અને નકશાઓ તૈયાર કરવાની જરૂર છે. એ કાર્ય અઘાર, બનારસ, મુંબઈ, મહાગુજરાત અને અન્ય ઠેકાણેના કાર્યકરોએ ઉપાડી લેવાનું હજી આગ્રી છે. આ અંગે એના સહુ ભક્તો, અભ્યાસીઓ અને કાર્યકરોને પ્રોત્સાહન આપશે તો આ અર્થ પ્રયાસ સફળ થયો લેખારો.

સ્વ. શ્રી. મધવચરામ હોરારાનાં શ્રી. ખેસન્ટ પરનાં કાવ્યો માટે હું શ્રી. જયન્તભાઈ હોરારાનાં ઋણી છું. શ્રી. રામમોહનરાય જસવંતરાય દેસાઈનો 'સાધુ ચરિત ડો. (મિસિસ) એની ખેસન્ટ' પરનો, પાના ૬૫ થી ૭૨ વાળો લેખ ગોધરામાં ૧૯૪૭ની ખેસન્ટ જવન્તી (૧ લી ઓક્ટોબર) ને પ્રસંગે ત્યાંના યીએસીફિકલ લોજ તરફથી વંચાયો હતો.

આ અંગમાં ધણી ત્રુટિઓ રહી ગઈ હશે તે સુત વાચક દરમુજર કરશે. એમાં રહેલી ત્રુટિઓ બે બતાવવામાં આવશે તો તે બવિધમાં દૂર કરવા પ્રયત્ન થશે. અંતમાં જણાવું કે ભગવતી ખેસન્ટના જીવન, કાર્ય અને અંગેના ભક્તો અને તેના સાચા અભ્યાસીઓને આ અંગ થોડો મળેલ એક માર્ગચૂચક અંગ (Reference Book) જેવો થઈ પડશે તો આ અંગ રચાયો સાર્થક થશે.

અંતમાં જણાવું કે આ અંગના સંપાદક સહાયક મંડળના પ્રો. હિડેએ તેમના લેખો, પ્રસ્તાવના, મુફરીડીંગ વગેરેથી અને અન્ય રીતે જે સદાયો આપી છે તેનો, તથા તેમના લેખો, કેટલાક અનુવાદો અને આ અંગ માટે કેટલીક સામગ્રી મને આપવા બદલ શ્રી. મૂળચંદ ભગતનો, તથા શ્રી. જૂપતરાય મહેતા અને શ્રી. કાંતિલાલ દલાલનો તેમના લેખો અને અન્ય સૂચનાઓ દ્વારા જે મદદ કરી છે તેથી તેમનો સર્વનો અત્યંત ઋણી છું. અને સર્વથી વધારે આભાર, ચારદા મુદ્રણાલયના સંચાલકો કે જેમણે આટલા અંતથી આ અંગ છાપ્યો છે, તેમનો માનવાનો છે.

આ અંગમાં આપેલા જ્યોતિષ આદિના લેખો વિવિધતા પૂરશે. ખેસન્ટનું ટૂંકું જીવનચરિત્ર શ્રી. રમણિકલાલ દલાલકૃત, તથા પાછળ આપેલી એમના જીવનના અપ્રત્યના પ્રસંગોની સાલવારી તથા એમના રચેલાં અમત્યનાં પુસ્તકો અને એમને વિષે લખાયેલાં પુસ્તકોની યાદી એમને વિષે અભ્યાસીને અમત્યની હકીકત પૂરી પાડશે. અને એમને જગતના વિવિધ મહાપુરુષોએ આપેલ અંબલિ તથા ખેસન્ટ ચતાબદીનો હેવાલ ઐતિહાસિક દષ્ટિએ અમત્યનો નીવડશે. આ સર્વમાં રહેલી ત્રુટિઓ સુધ વાચક દરમુજર કરી તે બતાવશે, તો બવિધમાં એ દૂર કરવામાં આવશે.

૧ જુલાઈ, ૧૯૫૦

પ્રભાકર મહેતા
સંપાદક.

પ્રસ્તાવના

શ્રીમતી એની ખેસન્ટ વિષેનો સ્મારકગ્રંથ ગુજરાતીમાં આજ સુધી કેમ પ્રગટ થયો નથી તે હું સમજી શકતો નથી. તેની કારણમીમાંસા કદાચ બોધપ્રદ નીવડશે. પરંતુ અત્યારે તે અસ્થાને છે. મારા સ્નેહી રા. રા. પ્રભાકરભાઈ એ એક અતિ હિતસાહી 'થીઓસોફિસ્ટ' છે, તેમના જ ઉત્સાહ-ઉલ્લેખનું દૃષ્ટિગોચર પરિણામ તે આ, પ્રસ્તુત 'ભગવતી ખેસન્ટ સ્મારકગ્રંથ,' આ ગ્રંથ મારે લેખો મેળવતાં તેમને કેટલી મુશ્કેલી પડેલી તે હું જાણું છું; પણ તે બધી યશસ્વી રીતે પસાર કરી આ ગ્રંથ પ્રસિદ્ધ કરવામાં તેઓ સફળ થયા છે. આથી ગૂજરાતી સાહિત્યમાં એક વાચનીય અને ઉપ-યોગી ગ્રંથનો ઉમેરો થાય છે. - રા. રા. પ્રભાકરભાઈ એ ગૂજરાતી સાહિત્યની સારી સેવા કરી છે તેમાં શંકા નથી.

આ ગ્રંથની પ્રસ્તાવના લખવા માટે મારા કરતાં વધારે લાયક સાક્ષરો ગૂજરાતમાં છે. હું થીઓ-સોફિસ્ટ નથી, પણ, જોવા એક ધર્મમાં માનનારો છું કે જેમાં સ્વમતનો પરિત્યાગ ક્યાં વિના ખીજના શણું મદદ કરી શકાય છે. શ્રીમતી ખેસન્ટને અને તેમના કાર્યને હું આદરની દૃષ્ટિથી જોતો આવ્યો છું, પણ કેવળ આદરબાવ રાખવાથી જ આશુખ લખવાનો અધિકાર પ્રાપ્ત થતો નથી, તેનું મને જ્ઞાન છે. અને તેથી પ્રથમ જ 'મે. રા. રા. પ્રભાકરભાઈને કહેતું કે બીજા કોઈ યોગ્ય વ્યક્તિને આ બાબત વિચારિ કરી પણ તેઓએ માન્ય નહિ, અને તેમણે એક અરોગ્ય માણસ ઉપર આ જવાબદારીનો બોળો મૂક્યો છે. તેમના આગ્રહને વશ થઈને આ બે શબ્દો લખવા પ્રેરાયો છું, 'પ્રાચીનકાળે ફાલે હોમાદુલ્વાદુરિવ વામન.' આ પંક્તિમાં કવિ કાલિદાસ વળુંવે છે તેવો ઉદ્દામાદુ વામન હું કદાચ મહાકાવ્યના જાગૃત્તવાદમાં મારે એટલું જ કહેવાનું કે આ કાર્યમાં કોઈ પણ જાતના કલ્પના લોકબધી હું પ્રવૃત્ત થયો નથી. મિત્રનો આગ્રહ અને એક માનનીય વ્યક્તિ વિષેનો આદર; એ બે વસ્તુએ મને પરવશ બતાવ્યો છે તેથી, યદ્યપ્તાતમાં જ વાચકને વિચારિ કરી રાખું છું કે તેમની અપેક્ષાઓ પૂર્ણ કરવાની શક્તિ મારામાં નથી, તે ત્રુટિ માટે, તથા મારા લખવામાં કોઈ પણ જાતનો દોષ જણવામાં આવે તો તે માટે, મને ક્ષમા કરવી

આ ગ્રંથનું પ્રકાશન અત્યારે જે થાય છે તે જોતાં મને તેમાં કંઈક પણ ઈષ્ટી સકેત હોવો જોઈએ એમ લાગે છે. અત્યારે ભારતવર્ષની પરિસ્થિતિ જુએ. ભારતીય યુદ્ધના આરંભમાં, રજપોદાન-પર જાનને પશુનાં દોષો ગોઠવાયાં, બધી તૈયારી કરી. પાંચો આઘા દના અશુભને પાશુપતાત્મ મેગથું હતું; થીજી બ્રહ્મવાનના જેવા મહાન રાજાસરજીપુરંધર સારસ્વતર્ષમાં નિયુક્ત થયા હતા, વજીરો હનુમાનજી રથ ઉપર રજાસથાને હતા. એટલું હતું, જરાય અશુભનું પેરં સંશ્લેષ થતું. તે પોતાનો

ધર્મ બુદ્ધી ગયો; શું કરવું તેનો ખ્યાલ રહ્યો નહિ; જ્ઞાનધર્મનો ત્યાગ કરી સંન્યાસ ધર્મનું અવલંબન કરવા તૈયાર થયો. પણ એક વાત તે બૂલ્યો નહિ, કયો અંતિમ નિર્ણય લેવો તે નક્કી કરવા માટે તેણે ‘વ્યક્તિસ્વાતંત્ર્યવાદ’નો આશ્રય લીધો નહિ. માનવની અદ્યક્ષ શુદ્ધિ એવા આત્મીયિક - અને જનગતિક પણ - પ્રશ્નોના નિર્ણય માટે અસમર્થ હોય છે. ઈશ્વરદર્શન યથાર્થી જે પોતે જ ઈશ્વર અને છે, એટલે જેને ઈશ્વરનું જ્ઞાન (Theosophy) પ્રાપ્ત થયું છે, તે જ યથાયોગ્ય માર્ગદર્શન કરી શકે છે, એ મદદરતના સિદ્ધાંતનું વિસ્મરણ તેને થયું ન હતું. સદ્ભાગ્યે અર્જુનને શ્રીકૃષ્ણ મળ્યા હતા. અને સંશયનિવૃત્તિ માટે તે શ્રીકૃષ્ણને શરણ ગયા. શ્રીકૃષ્ણે ગીતાછતો ઉપદેશ કરી સત્યધર્મનો તેને ખ્યાલ આપ્યો, અને અંતે અર્જુનને તં ઉપદેશાનુસાર વર્તવાનું કહ્યું.

ભારતીય યુદ્ધારંભમાં અર્જુનની જે સ્થિતિ યર્ષ હતી તેવી - અથવા તેથી વધારે વિકટ - સ્થિતિ આજે આપણામાથી ઘણાખરાની યર્ષ છે. એક વ્યક્તિ નહિ પણ સમગ્ર દેશ ક્રિંકર્તવ્યમુદ્ધ યર્ષ ખેટો લાગે છે શું કરવું, કયા જવું, કેને પૂછવું, તે સમજાતું નથી. આચારની પરિસ્થિતિ એવી દેખાય છે કે તેમાં માનવીની મર્યાદિત શુદ્ધિ કામ આવે તેમ નથી. જગન્નિવંતાએ એવા કાયદા બાંધ્યા છે કે તેના ઉકેલ જગન્નિવંતાની જ કૃપા વિના થાય નહિ, એવી પરિસ્થિતિ ઉત્પન્ન થાય ત્યારે શું કરવું તે પૂર્વજ્ઞાનો ઇતિહાસ સીખને છે - અલગત પૂર્વઇતિહાસમાં બ્રહ્મ હોય તો જ એ શિખામણ કામગીરી છે. આપણા આર્યોનો ઇતિહાસ કહે છે કે દેવી આપત્તિઓ આવે ત્યારે દેવી સાહાય જ મેળવવી જોઈએ; અને દેવી સાહાય મેળવવામા દેવી જ્ઞાન જેને પ્રાપ્ત થયું છે તેવી જ વ્યક્તિ મદદરૂપ થઈ શકે છે. અર્જુનને ઉપદેશક શ્રીકૃષ્ણ મળ્યા; હરિદ્વરજીકને વિદ્યારણ મળ્યા; શિતાછને રામદાસ મળ્યા. આમ હોય ત્યારે આપણે - જો આ પૂર્વે ઇતિહાસને પ્રમાણ માનીએ તો - અત્યારે શું કરવું જોઈએ તે સ્પષ્ટ છે. દેવી આદેશ જેને મળ્યા છે તે જ વ્યક્તિ આપણને સાચું માર્ગદર્શન કરી શકશે; માટે તેવી વ્યક્તિની શોધમાં આપણે ખ્યાનધીલ રહેવું જોઈએ.

જેઓ થીઆસોફીમાં માને છે તેઓને માટે શ્રીમતી એની બેસન્ટ એ એવા પ્રકારના માર્ગદર્શક યર્ષ મળ્યા છે તેમાં શંકા નથી. હું તેમના પંથનો નથી, છતાં હું માનું છું કે તેમના જીવનકાર્ય પાછળ શુભ ઈશ્વરી સંકેત છે. પ્રસ્તુત મંથમાં આપેલા માર્ગ લેખમાં મેં તેમને ‘અંશાવતાર’ તરીકે વર્ણવ્યા છે, તેમાં કંઈ પણ અત્યુક્તિ નથી. ‘યદદ્વિભૂતિમત્સત્ત્વં શ્રીમદ્વિજિતમેવ ધા । તત્ત્વદેવાવગચ્છત્ત્વં મમ તેજોઽંશસમ્મયમ્ ॥’ આ શ્રીમદ્ ભગવદ્ગીતાના વચનનો મને આધાર છે. આમાં કહેલા વિસ્તૃતિસ્વરૂપ વગેરે યુગો તેમનામાં હતાં, તેથી તેમનામાં ઈશ્વરીયદ્રવ્ય પ્રમાણ આપણા કરતાં ઘણું વધારે હતું, તે સહેજે સિદ્ધ થાય છે; અને આ કારણથી, તેમને અવતારકાર્ટિકા મૂકવા તે ન્યાયસિદ્ધ છે. તેમનું જીવન અને જીવનકાર્ય, એ માટે આ મંથમાં વિસ્તારથી અને જુદાં જુદાં દૃષ્ટિબિંદુઓથી ઘણું કહેવામાં આવ્યું છે. અત્યારની પરિસ્થિતિમાં તેમના કાર્યથી આપણે કયો પાઠ લેવો જોઈએ તેનું દિગ્દર્શન અત્રે કરવા માગું છું - અર્થાત્ જે મારું મંતવ્ય છે તે; તેમાં ખર્ષા સંમત ન થાય તે સ્વાભાવિક છે. મારી સાથે મતબેદ રાખનારાઓને વિનંતિ કે પરમતસદિચ્છતા રાખવી.

એક વાક્યમાં મારા મંતવ્યનો સાર કહીશ : શ્રીગીતાછના ઉપદેશને આચરણમાં મૂકી લોકોને તેની શિખામણ આપવી’ એ પાઠ શ્રીમતી બેસન્ટના જીવનકાર્યથી લેવાનો છે, એમ અને લાગે છે. અર્જુનને વ્યામોહ યયો અને તે સ્વધર્મ બુદ્ધી પરધર્મ સ્વીકારવા તૈયાર થયો; ત્યારે શ્રીકૃષ્ણે કહ્યું : ‘સ્વધર્મે નિવૃત્તે થયઃ પદધર્મો મપાયહઃ ।’ અને, ‘તસ્માદસક્તા સતતં કાર્યં કર્મ સમાચર ।

અસકો હ્યાચરુકર્મ પરમાપોતિ પૂરુષઃ ॥' આ બંને વચનોનો સમન્વય કરવાનો છે. સ્વર્ગમ્=કાર્ય કર્મ એ સમીકરણ બ્યાનમાં રાખવાનું છે. પ્રભુએ આપણે માટે કરવાનું કર્મ (કાર્ય કર્મ) જે નિયત કરી રાખ્યું છે તે જ આપણે માટે સ્વધર્મ છે; તે સિવાયનું સર્વ કર્મ પરધર્મ ગણવાનું છે. આ પ્રમાણે સ્વધર્મ કે સ્વકર્મ જાણ્યા પછી, બીજી વસ્તુ એ છે કે તે ધર્મનું વા કર્મનું આચરણ કરતી વખતે કળની આશા ન રાખવી જોઈએ—'અસકત' થઈને સ્વકર્મનું આચરણ કરવાનું છે.

મારે માટે કયો સ્વધર્મ હોય તે હું મારી અવપ્રત્યુદ્ધિથી નક્કી કરી શકું નહિ. જગન્નિષતાની યોજનાઓ તે પોતે જ જાણે છે; હું સંપૂર્ણતયા અસમર્થ છું. પરંતુ ઈશ્વરની કૃપા મેળવવામાં જો મને સફળતા મળે તો જ સ્વધર્મ વિષે મને થોડો ધણો ખ્યાલ આવી શકે. શ્રીકૃષ્ણ કહે છે—મામેવ યે પ્રપચન્તે માયામેતાં તરન્તિ તે ।

શ્રીમતી બેસન્ટના જીવનનો ઇતિહાસ આ ગ્રંથમાં વાંચવામાં આવશે. તેમનું આયુષ્ય જીવન ગીતા-જીનાં આ તત્ત્વો માટે ઉદાહરણરૂપ છે એમ મને લાગે છે. તેમના જીવનના બે ભાગ સ્પષ્ટ છે: મેક્ષમ બ્લેન્ડેડ્સ્કોપ્ડ પુસ્તક વાંચ્યું ત્યાં સુધીનું પૂર્વાર્ધ, અને ત્યારપછીના પરિવર્તનનું ઉત્તરાર્ધ. પૂર્વાર્ધમાં તેમણે અનેક પ્રયોગો કર્યા, પણ સ્વધર્મનું જ્ઞાન થયું નહિં અને મનને શાંતિ મળી નહિં. 'ગૂઢ વિદ્યા'નો ગ્રંથ વાંચતાં તેમની આંખ બીધકવા લાગી. તેની લેખિકાને મળ્યાં અને ઈશ્વરી જ્ઞાન મેળવવાના માર્ગમાં દાખલ થયાં. ધીમે ધીમે દષ્ટિમાં વિશાળતા આવી; ઈશ્વરી જ્ઞાનની ઝાંખી યતી લાગી; મહાત્માનું દર્શન થયું; તેમનું માર્મદશન સ્વીકાર્યું. 'મય્યેવ મન યાચત્સ્વ મયિ હૃદ્ધિ નિવેશય ।' એમ ગીતામાં કહ્યું છે તે પ્રમાણે વર્તન થવા લાગ્યું. મહાત્માની સિખામણ પ્રમાણે દરેક જાતની પ્રવૃત્તિ હાથમાં લેવાતી થઈ. એ પ્રમાણે તેમના આયુષ્યના ઉત્તરાર્ધમાં ક્રાંતિ થઈ. પ્રભુના સેવક અને ઈશ્વરી-જ્ઞાનના પ્રસારક તરીકે ઉર્વરિત દીર્ઘ ઉત્તરાર્ધ તેમણે વ્યતીત કર્યું.

શ્રીમતી બેસન્ટનું જીવન આપણને પ્રથમ પાઠ શીખવે છે તે આ છે: ફ્રેન્ચર: સર્વમૂતાનાં હૃદયેડ્ડુંનું તિષ્ઠતિ । આમયન્સવૈમૂતાનિ યન્નારુદ્ધાનિ માયયા ॥ એ તત્ત્વ બ્યાનમાં રાખી આપણે માટે પ્રભુએ શું કર્તવ્ય નિયત કર્યું છે તે સમજી લેવાનો પ્રયત્ન કરવો; તેમાં માનવી મર્યાદિત જુદા કામ આવે તેમ નથી, માટે ઠાઈ સાચા 'તજ્જ'નો આસરો લેવો પડે તો લેવો; અને તેનામાં સંપૂર્ણ શ્રદ્ધા રાખી તેના આદેશ પ્રમાણે વર્તન રાખવું. 'અરુ' જીવનસાક્ષ્ય એમાં જ છે.

અત્રે એક ધોખાની લાલચતી બતાવવી પડે છે. જે સાચા તજ્જની વાત મેં કરી છે તેને જોળી કાઢવા તે બહુ મુશ્કેલીનું કામ છે, તેમાં ઘણી વાર ફસાઈ જવાની બીક રહે છે. તેથી આ કામમાં બહુ સાવધાનતા રાખવાની જરૂર રહે છે. 'અરુ' જોતાં સાચા મહાત્માનો ભેટો થવો તે પણ ઈશ્વરકૃત કૃપાનો એક પ્રકાર છે. અસ્તુ.

શ્રીમતી બેસન્ટ આપણને બીજો પડ્યો એક પાઠ શીખવે છે. આ જાગત મારે એક નરીન દષ્ટિમંકુ રજુ કરવાનો ઇરાદો છે. તે માટે વિસ્તારથી લખતું જોઈએ; પરંતુ અત્યારે તે અશક્ય છે. તેથી સંક્ષેપમાં માત્ર દિગ્દર્શન કરવું પડે છે.

અત્યારે દષ્ટિપથમાં આવતા વેદિક ધર્મ, બૌદ્ધધર્મ, જૈન ધર્મ અને ખ્રિસ્તી ધર્મ—આ ચાર ધર્મો જુઓ, તેમની શી સિખામણ છે તેનો વિચાર કરો; તેમ કરતાં માલુમ પડશે કે એ બધા ધર્મો આપણને કેવળ નિશ્ચિનો, જન્-નાશનો, માર્ગ જાણી રહ્યાં છે. 'સર્વ' સંસાર દુઃખમય છે, દુઃખ હેવ—એટલે

ત્યાગ કરવા લાયક છે; સંસારનું મૂળ કર્મમાં છે; કર્મનું બંધન એટલે જ સંસારની પ્રવૃત્તિ; એટલે, દુઃખમય સંસારથી મુક્તિ મેળવવી હોય તો બધી દર્મપ્રવૃત્તિનો ત્યાગ કરી સંસારથી દૂર રહીને પ્રભુ-ચિંતન કરવું અથવા યોગમાર્ગનું અવલંબન કરવું. આ જાતની વિચારસરણિ આ ચારે ધર્મોમાં પ્રધાનપદ ભોગવતી દેખાય છે. દૂંઢમાં રહીએ તો, સંસારપ્રવૃત્તિ અને પ્રભુપ્રાપ્તિ આ બંનેનો સમન્વય આ વિચારસરણિમાં રૂઢાતો નથી. સંસારમાં રહીને પ્રભુ પાસે જવાય નહિ; અને પ્રભુને મળવું હોય તો સંસાર તબવો જોઈએ. એક વખતે એક ઠેકાણે આ બે વસ્તુઓ રહી શકે નહિ. આજની પરમાર્થની કલ્પના ધણેખરે અંશે આ પ્રકારની છે.

અમારા મહારાષ્ટ્રના સંતોને અન્નાય ન થાય તે માટે કહેવું જોઈએ કે તેમની શિખામણ આ પ્રકારની નથી. તેઓએ ઈશ્વરભક્તિના સંપ્રદાયોનો પ્રસાર કર્યો; પણ સંસાર છોડીને વનમાં જવાનો ઉપદેશ કર્યો નથી, સંસારમાં રહીને પ્રાપ્ત કર્યો આસક્તિ વિના કરતાં રહેવું, અને સાથે, ઈશ્વરભજન પણ કરતાં રહેવાની દ્રવ્ય છે એ ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ; એ મહારાષ્ટ્રના સંતોના ઉપદેશનો સાર છે.

શ્રીમતી બેસન્ટ આમરણ કાર્યાવ્યાપ્ત રહ્યાં હતી. સાથે તેમણે થીઓસોફિકલ સોસાયટીને વિસ્તૃત કરી ધાર્મિક શિક્ષણ આપવાનું કાર્ય ચાલુ રાખ્યું હતું. આ સર્વને માટે તેમણે મહાત્માઓ પાસેથી આદેશ મેળવ્યો હતો. અત્યારની દેશની અને ક્ષણની પરિસ્થિતિ જોતાં મહાત્માઓએ જ અનાસક્ત કર્મયોગનો ઉપદેશ તેમને કર્યો હતો તે અત્યંત ઉચિત અને આપણી પ્રાચીન પરંપરાને સંપૂર્ણ અનુસરતો હતો. આપણે પ્રાચીન કાળથી આસતો આવેલો ધર્મ બધાંજો હોય અને તે માટે એક જ ગ્રંથ જોવો હોય તો તે ગ્રંથ શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા છે. સંગ રહિત યર્ષને સ્વકર્મ કયાં કરવું એ ગીતાજીનો ઉપદેશ છે, પણ વચ્ચા કાળમાં, જમે તે કારણોથી સ્વકર્મચરણના સિદ્ધાન્તનો લોપ થયો અને કર્મસંન્યાસનો સિદ્ધાન્ત આગળ આવ્યો. આવી પરિસ્થિતિમાં, લોકોને સ્વકર્મચરણનો બોધ કરવાની બધી આવશ્યકતા હતી. તે માટે જ શ્રીરામકૃષ્ણ પરમહંસ વગેરેનો અવતાર થયો હતો. બ્રાહ્મોધર્મના એક અગ્રેસર બાણ કેશવચંદ્રસેને હતા, તેમને માટે શ્રીરામકૃષ્ણ કહેતા કે કેશવચંદ્રસેન એ એક ઈશ્વરી 'મિશન' માટે જન્મ્યા છે. શ્રીરામકૃષ્ણના અને કેશવચંદ્રસેનના પંથો જુદા હતા; તથાપિ કેશવચંદ્રસેને જ ઉપાસનામાર્ગ સ્વીકાર્યો હતો તેમાં પણ ઈશ્વરનો કોઈ સારો સંકેત છે, એવી માન્યતા શ્રીરામકૃષ્ણની હતી. શ્રીરામકૃષ્ણને અનુસરીને વિનમ્રતાથી મારે કહેવાનું છે કે શ્રીમતી બેસન્ટે જે કાર્ય કર્યું છે, તેમાં પણ ઈશ્વરનો કોઈ સારો સંકેત છે જ. મારી અદ્ય સમજણ પ્રમાણે શ્રીમતી બેસન્ટના કાર્યો જોઈને આપણે શિખામણ લેવાની છે તે આ છે: સ્વકર્મનો ત્યાગ કરવાનો નથી; પણ ક્ષાણીનો ત્યાગ કરી, ઈશ્વરની આદા છે એમ માનીને, પોતાનું કર્તવ્ય કરતાં રહેવું.

શ્રીમતી બેસન્ટના ચરિત્રથી શીખવાના આ પ્રમાણે આ બે મહત્વના પાઠો છે એવો મારો મત છે. હું માનું છું કે આપણે જમે તે ધર્મના કોઈએ અને જમે તે ઉપાસના કરતાં કોઈએ તો પણ શ્રીમતી બેસન્ટના ચરિત્રથી આ બે પાઠ શીખીએ તો આપણા ધર્મને અને ઉપાસનાને કોઈ પણ જાતનો બાધ આવશે નહિ.

શુદ્ધૌ દારણમન્યિચ્છ । એમ ગીતાજી કહે છે. આમાં કશું છે કે માણસે ભુલિને ધરણે જવું. એવું સ્પષ્ટીકરણ ગીતામાં જ અન્ય ઠેકાણે એમ કહ્યું છે: ચેતસા સર્વેકર્માણિ મયિ સંન્યસ્ય મત્પરઃ । શુદ્ધિયોગમુપાશ્રિત્ય મદ્ધિસઃ સતતં મય ॥ એટલે પ્રભુને સર્વ કાર્યો અર્પણ કરવા શુદ્ધયોગનો આશ્રય

દેવો અને ઈશ્વરપ્રવણ થયું, એનું જ નામ Theosophy. શ્રીમતી બેસન્ટે જે Theosophy શીખવવા માટે Society વિસ્તૃત કરી તેના મૂળભૂત તત્ત્વો ગીતાજીની શિખામણ સાથે વિરોધ કરે તેવા બિલકુલ નથી. ઈશ્વરી જ્ઞાન વિના સત્ય શુદ્ધિઓમની પ્રાપ્તિ થવાની નથી; સત્યશુદ્ધિનો સર્વ ત્યાં સુધી જોઈ નહિ ત્યાં સુધી સત્યમાર્ગ દેખાય નહિ—કિં કર્મ 'કિમકર્મેતિ કવચોઽપ્યત્ર મોહિતાઃ । પશુ ઈશ્વરકૃપાથી સત્યશુદ્ધિપ્રકાશ થાય ત્યારે તે માણસ-કર્મણ્યકર્મ યઃ પश्येत् ચકર્મણિ ચ કર્મ યઃ । સ શુદ્ધિમાન મનુષ્યેષુ ॥ — ખરેખર શુદ્ધિમાન થાય છે હું માનું છું કે Theosophical Society નો મુખ્ય અને મૂળ હેતુ આવા 'શુદ્ધિમાન' માણસો જગતને આપવાનો છે આવી શુદ્ધિવાગી બ્યક્તિઓ સંસાર મૂકીને આલી જતી નથી; પણ કર્મમાં પણ અકર્મ નોઈ, લોકસંગ્રહાર્થે, 'કાર્મ' કર્મ' 'નિયત કર્મ' કર્યા કરે છે, એ જ ઈશ્વરાગ છે આ પ્રમાણે વર્તન ગંભિરથી જ ઈશ્વરની પ્રાપ્તિ થાય છે એમ ગીતાજી સ્પષ્ટ કહે છે. 'કર્મેણૈવ દ્વિ સંસિદ્ધિમાસ્થિતા જનકાદયઃ ।' 'સ્વકર્મણા તમમ્યર્ચ્ય સિદ્ધિ વિન્દતિ માનવઃ ।' Theosophy નું આ હાર્દ છે—એમ મારો અભિપ્રાય છે. શ્રીમતી બેસન્ટે સમગ્ર જીવન સુધી આ ધર્મનું આચરણ કર્યું; 'સ્વકર્મ'નું આચરણ એ જ તેમનું ઈશ્વરાર્ચન હતું. તેમાં વૈયક્તિક સ્વાર્થનો સર્વથેવ અભાવ હતો, ઈશ્વરાગનું પાલન કરી લોકસમ્રદ્ધ કરવો, એ એમનું એકમેવ ધ્યેય હતું, જે એમના વિચારમાં, વાણીમાં અને વર્તનમાં પ્રતીત થઈ હતું.

આ પ્રમાણે વિચાર કરતાં મને લાગે છે કે દરેક માણસ, પછી તે Theosophical Societyનો સભ્ય હોય કે ન હોય, શ્રીમતી બેસન્ટનું સ્મારક કરી શકે. તેમણે જે ક્યું તે જ આપણે કરવાનું છે; એ જ તેમનું સ્મારક આપણે માટે 'સ્વકર્મ' કે 'નિત્યકર્મ' કહ્યું છે તેનો સત્યશુદ્ધિયોગથી નિશ્ચય કરી, તે અનુસાર આપણો જીવનક્રમ રાખવો. એ પ્રમાણે જે કરે તેનું જીવન એ જ શ્રીમતી બેસન્ટનું જીવન સ્મારક.

પ્રજ્ઞા એ સદ્શુદ્ધિ સીને આપો.

અમરાવાદ
૧ એપ્રિલ, ૧૯૫૦ }

ગ્રા. હ. બ. લિડે

ભગવતી બેસન્ટ સમારક ગ્રંથ

અનુક્રમણિકા

પ્રાસ્તાવિક ખંડ ૧

૧ આશુખ	પ્રભાકર મહેતા	પાનાં ૧-૩
૨ પ્રસ્તાવના	પ્રો. એચ. બી. કિડે	૪-૮
૩ પ્રાસ્તાવિકના શ્રી. બેસન્ટ પરનાં બે કાવ્યો	‘સીતારામ’	૧૮
૪ શ્રીમંતી એની બેસન્ટ (એમના આત્મચરિતના આધારે)	શ્રી. રમણિકલાલ દલાલ	૧૯
૫ ડૉ. બેસન્ટના જીવનની વધુ સાલવારી	સંપાદક	૨૫
૬ ‘From Peace to Power’ (શાંતિમાંથી શક્તિમાં)	શ્રી. એની બેસન્ટ	૨૬-૨૮

ડૉ. બેસન્ટના લેખો : ખંડ ૨

૧ Universal Prayer	શ્રી. બેસન્ટ	૩
૨ વિશ્વપ્રાર્થના (ઉપદાનો અનુવાદ)	મુગ્ધા હોરા	૩
૩ વસન્તાષ્ટક (સંસ્કૃતમાં)	ડૉ. જી. શ્રીનિવાસ મૂર્તિ	૪
૪ ઉપદાનો અનુવાદ	પ્રો. એચ. બી. કિડે	૫
૫ Search For God	શ્રી. બેસન્ટ	૬
૬ ઈશ્વરની શોધ (ઉપદાનો અનુવાદ)	શ્રી. પ્રભાકર મહેતા	૬-૭
૭ What Does India Want?	શ્રી. બેસન્ટ	૭-૮
૮ હિન્દને શું ભેઈએ છે? (ઉપદાનો અનુવાદ)		૮
૯ The Future of India — a Prophecy	શ્રી. બેસન્ટ	૯-૧૦
૧૦ ભારતનું ભવિષ્ય (ઉપદાનો અનુવાદ)		૧૧-૧૨
૧૧ India (a poem)	શ્રી. બેસન્ટ	૧૨-૧૩
૧૨ હિન્દ (ઉપદાનો અનુવાદ)		૧૩
૧૩ The Shakti	શ્રી. બેસન્ટ	૧૪
૧૪ શક્તિ (ઉપદાનો અનુવાદ)		૧૪-૧૫
૧૫ ભગવતી બેસન્ટ સત્ય વિષે	શ્રી. બેસન્ટ	૧૫

ભગવતી બેસન્ટ વિષે કાવ્યો-હુરિદિશા : ખંડ ૩.

૧૬ એ ગાય !	કવિ શ્રી. ન્દાનાલાલ	૧૬
૧૭ વસંત મૈયા	કવિ શ્રી. રામચુગ	૧૭

૧૮ જ્ય બેસન્ટ મોત	કવિશ્રી. રાયચુરા	૧૭
૧૯ અમ્મા	શ્રી. ઈન્દુમતી મહેતા	૧૮
૨૦ ડૉ. બેસન્ટ ગુણગાન	શ્રી. સુલોચના બહેન દેસાઈ	”
૨૧ જ્ય જ્ય વસત યોગિની માત	શ્રી. મુગ્ધા હોરા	૧૯
૨૨ જ્ય વસંત યોગિની માત નમુ	”	”
૨૩ ભગવતી શ્રી. બેસન્ટ માતાની આરમી	સ્વ. શ્રી. મધવચરમ્ બળવચરામ હોરા	૨૦
૨૪ ભગવતી શ્રી બેસન્ટ વિષે	”	૨૦-૨૧
૨૫ ભગવતી શ્રી. બેસન્ટ માતા માટે પ્રભુ-પ્રાર્થના	”	૨૨
૨૬ એની બેસન્ટ (દરિકથા)	શ્રી. કમળાબહેન ઠાકર	૨૩-૨૫
૨૭ હરિનો હંસનો	શ્રી. નર્મદાચંદ્ર ગણપતરામ ઠાકર	૨૬-૨૭
૨૮ માતૃવત્સલ ‘એની’	શ્રી. પ્રાણલાલ ઉપાધ્યાય	૨૭

ભગવતી બેસન્ટ વિષે જાહેર જનસંવેદો, લેખકો આદિના લેખો : ખંડ ૪

૨૯ ડૉ. એની બેસન્ટ	ગુલાલ ગો. ધુ	૨૮-૩૦
૩૦ ડૉ. બેસન્ટ	બળવંતરાય મહેતા	૩૦
૩૧ હિંદની સંસ્કૃતિના પૂજક ડૉ. એની ‘બેસન્ટ	ડૉ. હરિપ્રસાદ દેસાઈ	૩૧-૩૨
૩૨ પ્લસવાઈની વાસંતી	ઠાકા દાલેશ્વર	૩૩-૩૪
૩૩ ડૉ. એની બેસન્ટ અને શ્રી. કૃષ્ણમૂર્તિ	શ્રી. ચુનીલાલ વી. મહેતા	૩૫
૩૪ પ્રચંડ ઔશકિતના પ્રતિક શ્રી એની બેસન્ટ	લેડી વિલાબહેન ર. ખીચકંઠ	૩૬
૩૫ બંડખોર ઔશકિત	શ્રી. સરોજિની મહેતા	૩૬-૩૭
૩૬ શ્રીમતી બેસન્ટને ‘અદ્વાઈત	શ્રી લીલાવતી મુન્શી	૩૮-૪૨
૩૭ The Dazzling Pilgrim	શ્રી. સરોજિની નાયડુ	૪૩
૩૮ દેહીપ્રમાન યાત્રાળુ (ઉપલાનો અનુવાદ)		૪૩-૪૪
૩૯ The Champion of The Oppressed	શ્રી. કમલદેવી ચટ્ટોપાધ્યાય	૪૪
૪૦ પીકિતો ની વકારે પાનાર (ઉપલાનો અનુવાદ)		૪૪
૪૧ Artistic Side of Dr. Besant	શ્રી. મુકિષ્ઠશંકર	૪૫
૪૨ ડૉ. બેસન્ટના છવનની કથાત્મક બાજુ (ઉપલાનો અનુવાદ)		૪૫
૪૩ ડૉ. બેસન્ટની આધ્યાત્મિકતા	શ્રી મણિલાલ વાસુદેવ ‘ભાષિત્ર’કર	૪૬-૪૮
૪૪ Annie Besant and The Revival of Religion in India	શ્રી. સી. રામજોષાધ્યાય	૪૮
૪૫ એની બેસન્ટ અને હિન્દી ધર્મનો પુનરુદ્ધાર	(ઉપલાનો અનુવાદ)	૪૮
૪૬ સ્વર્ણરથ ડૉ. એની બેસન્ટ	શ્રી. કૃષ્ણલાલ ગોદનલાલ ‘કર્વે’	૪૯-૫૦
૪૭ મિસિસ બેસન્ટને એક અંબલિ	શ્રી. શીરાડ ‘હાવર	૫૦-૫૧
૪૮ એની બેસન્ટનું રાજકીય વ્યક્તિત્વ	શ્રી. અતિસુખચંદ્ર કમળાચંદ્ર ‘નિવેરી	૫૨
૪૯ એની બેસન્ટને સ્મરણાંજલિ	શ્રી. ઈન્દુલાલ વાલિ	૫૩-૫૫

૫૦ શ્રી. બેસન્ટ	લોકમાન્ય તિલક	૫૫
૫૧ ડૉ. બેસન્ટનાં સંસ્મરણો	સ્વામી શ્રી. જગદ્ગુરુ મહારાજ	૫૬-૫૭
૫૨ શ્રી. બેસન્ટ વિશે	ડૉ. એમ. આર. જયકર	૫૭
૫૩ ધર્મવિષ્ણુજીની માતા બેસન્ટ	શ્રી. માર્ક ટ્વેન ધોલકિયા	૫૮-૬૦
૫૪ શ્રીમતી બેસન્ટનું અવતારકામ	પ્રો. એચ. બી. લિટલ	૬૧-૬૩
૫૫ Dr. Besant's Knowledge	Geoffrey West	૬૪
૫૬ વિદુષી બેસન્ટનું જ્ઞાન (ઉપલાનો અનુવાદ)		૬૪
૫૭ સાધુચરિત ડૉ. (મિસિસ) એની બેસન્ટ	શ્રી. રામમોહનરાય જસવંતરાય દેસાઈ	૬૫-૭૯
૫૮ Dr. Besant's Authorship	કાનજી કારકલાલ	૮૦
૫૯ ડૉ. બેસન્ટની મુસાફરી અને અધ્યયન		૮૦
(ઉપલાનો અનુવાદ)		૮૦
૬૦ શ્રી. બેસન્ટબાઈ અને જ્યોતિષશાસ્ત્ર	પ્રો. એચ. બી. લિટલ	૮૧-૮૩
૬૧ નિરખન પ્રમાણે ડૉ. બેસન્ટનો મહયોગ	શ્રી. હિંમતલાલ દ. ભટ્ટ	૮૪
૬૨ ડૉ. એની બેસન્ટનાં મહયોગ	શ્રી. બનશ્યામ મુનશી	૮૫-૮૬
૬૩ Annie Besant in Her wheel of life	Helen Veale	૮૬
૬૪ એની બેસન્ટ એમનાં ભાગ્યચક્રમાં		૮૬
(ઉપલાનો અનુવાદ)		
૬૫ ડૉ. એની બેસન્ટની જ્વલંત જીવનકારકિર્દી	શ્રી. રસિકલાલ ઉ. શુક્લ	૮૭-૮૯
જ્યોતિષ શાસ્ત્રની દૃષ્ટિએ		
૬૬ ડૉ. એની બેસન્ટનો જીવન-ઇતિહાસ		
તેમની હરતરેખા દ્વારા	શ્રી. કમલેશ્વરકુમાર	૯૨-૯૩
૬૭ આપણા વંદનીય લોકનેતા	શ્રી. દિલખુશ બ. દીવાનજી	૯૪-૯૫
૬૮ વિદુષી ડૉ. બેસન્ટની હિન્દની સેવા-એક અજલિ	શ્રી. હેમન્તકુમાર નીલકંઠ	૯૬-૯૭
૬૯ સાધ્વી બેસન્ટ	શ્રી. ચિવસંકર પ્રાણસંકર શુક્લ	૯૭-૯૮
૭૦ ભગવતી એની બેસન્ટ	શ્રી. સુનીલાલ આરોટ	૯૯-૧૦૨
૭૧ એની બેસન્ટની ચતાબ્દી	શ્રી. સારાભાઈ દલાલ	૧૦૩-૧૦૪
૭૨ Sjt. Subhas Bose on Dr. Besant	સુભાષ બોઝ	૧૦૪
૭૩ શ્રીધૃત સુભાષબોઝ-ડૉ. બેસન્ટ વિશે		”

ભગવતી બેસન્ટનું જીવન “ધીએસોફી”ની દૃષ્ટિએ : ખંડ ૫

૭૪ The Greatness of Dr. Besant	શ્રી. રાહિત મહેતા	૧૦૭
૭૫ ડૉ. બેસન્ટની મહત્તા (ઉપલાનો અનુવાદ)		”
૭૬ કમ્પોઝિટી બેસન્ટ	બી. વેણીશંકર ગો. ભટ્ટ	૧૦૮-૧૦૯
૭૭ ડોક્ટર એની બેસન્ટ	શ્રી. રૂપિલભાઈ ઠક્કર	૧૧૦-૧૧૫
૭૮ ‘આત્મા’	ડૉ. રંગસુખ વી. હોરા	૧૧૬
૭૯ Dr. Besant Centenary celebrations	શ્રી. એન. એન. ડોડીવાલા	૧૧૬
૮૦ ડૉ. બેસન્ટનો ચતાબ્દી ઉત્સવ (ઉપલાનો અનુવાદ)		૧૧૭

૮૧ કમ્પોઝિશની બેસન્ટ મૈયા	શ્રી. ઈન્દુમતી મહેતા	૧૧૯-૧૨૩
૮૨ ડૉ. એની બેસન્ટ	શ્રી. મહેરા આર. ધાલા	૧૨૪-૧૨૭
૮૩ Dr. Besant the Fore-Runner	શ્રી. માર્શલ કઝિન્સ	૧૨૭
૮૪ ડૉ. બેસન્ટ એક પુરોગામી (ઉપલાનો અનુવાદ)	"	"
૮૫ ડૉ. બેસન્ટ અને કો-ફોર્મેસન્સી	શ્રી. ભૂપતરાય મહેતા	૧૨૮-૩૦
૮૬ Dr. Besant as Comason	જેમ્સ એચ. કઝિન્સ	૧૩૦
૮૭ ડૉ. બેસન્ટ કોમેસન તરીકે (ઉપલાનો અનુવાદ)	"	"
૮૮ ડૉ. એની બેસન્ટ અને હિન્દી રક્ષાકર્મ	શ્રી. ગુણવંતરાય ભટ્ટ	૧૩૧-૧૩૫
૮૯ સંસ્મરણો	શ્રી. છોટાલાલ સુતરીયા	૧૩૬-૧૩૮
૯૦ ડૉ. બેસન્ટ અને કૃષ્ણજી	શ્રી. હરજીવન કાળીદાસ મહેતા	૧૩૯-૧૪૮
૯૧ ભગવતી એની બેસન્ટ (એક નાટક)	શ્રી. હરિભાઈ ઈક્કર	૧૪૯-૧૫૭
૯૨ The Impersonality of Annie Besant.	શ્રી. જમરેદ મહેતા	૧૫૭
૯૩ ડૉ. બેસન્ટની નિરક્ષિયતા (ઉપલાનો અનુવાદ)	"	"
૯૪ ડૉ. એની બેસન્ટ (એક નાટકનું એક દર્શન)	શ્રી. સત્યસુખરામ વી. હોરા	૧૫૮-૧૬૨
૯૫ Sidney A. Cook on Dr. Besant	Sidney A. Cook	૧૬૨
૯૬ ડૉ. બેસન્ટ વિષે સિડની એ કૂક	"	"
૯૭ બેસન્ટ મૈયા હીરકલીસ (એક જીવાત્માનો વિકાસ)	" સિધ્ધ "	૧૬૩-૧૬૮
૯૮ એક અને અન્યેક થીઓસોફિસ્ટ યોગિની	શ્રી. વી. ગોપાલન	"
ડૉ. એની બેસન્ટ	અનુવાદક શ્રી. મૂળચંદ બગત	૧૬૯-૧૭૧
૯૯ ડૉ. બેસન્ટ સંભળાવે છે કામી આપનો નાદ	શ્રી. શિવલાલ મોદી	૧૭૨-૧૭૪
૧૦૦ Qued-e-Azam Jinnah on Dr. Besant	શ્રી. જન્ના	૧૭૪
૧૦૧ આનવતાની મૂર્તિ ડૉ. બેસન્ટ	શ્રી. હરજીવન કાળીદાસ મહેતા	૧૭૫-૧૭૯
૧૦૨ ડૉ. બેસન્ટની રાજકીય દીર્ઘ દૃષ્ટિ	"	૧૮૦-૧૮૧
૧૦૩ શ્રી. બેસન્ટ	શ્રી. જમનાદાસ દારકાદાસ	૧૮૧
૧૦૪ વિદુષી એની બેસન્ટ	શ્રી. હીરાલાલ છો. બક્ષી	૧૮૨-૧૮૪
૧૦૫ ડૉ. એની બેસન્ટ-એક વૈજ્ઞાનિક	પ્રો. ડી.ડી. દામા તથા શ્રી. રત્નભાઈ દેસાઈ	૧૮૫-૧૮૬
૧૦૬ વિદુષી સન્નારી ડૉ. એની બેસન્ટ	શ્રી. મૂળચંદ બગત	૧૮૭-૧૮૮
૧૦૭ ડૉ. એની બેસન્ટ	શ્રી. કાલિદાસ દલાલ	૧૮૯-૧૯૧
૧૦૮ Annie Besant's Towering Personality	શ્રી. ખોરસેદ કાજી	૧૯૧
૧૦૯ ડૉ. એની બેસન્ટનું મહાન વ્યક્તિત્વ	"	"
(ઉપલાનો અનુવાદ)		
૧૧૦ જીવવૃત્તિના છેવટા ડૉ. બેસન્ટ	શ્રી. કેશવલાલ બની	૧૯૨-૧૯૬
૧૧૧ Service to Education	પદ્મિત મનમોહન માલવીયા	૧૯૭
૧૧૨ ડૉ. બેસન્ટની ક્ષિપ્ર વિવરક સેવા	"	"
૧૧૩ Dr. Besant in Her Past Birth	શ્રી. બિનરાજદાસ	૧૯૮

૧૧૪ ડૉ. બેસન્ટ એમના પૂર્વજીવનમાં (ઉપલાનો અનુવાદ)	૧૯૮
૧૧૫ ડૉ. બેસન્ટની સત્યોપાસના	શ્રી. રમણલાલ શંકર ૧૯૯-૨૦૧
૧૧૬ હિન્દની અનોકી આર્થા ડૉ. બેસન્ટ	શ્રી. જમુ દાણી ૨૦૨-૨૦૪
૧૧૭ હાઇપેરિથિયાનું બિલ્દાન	શ્રી. કાંતિલાલ દસાલ ૨૦૫-૨૦૬
૧૧૮ સત્યનો સહીદ જીઓર્ડોનો જુનો	” ૨૦૭-૨૦૯
૧૧૯ બેસન્ટ માત (કાવ્ય)	શ્રી. ચંપક મહેતા ૨૦૯-૨૧૦

ભગવતી બેસન્ટ સમારક-પરિશિષ્ટ : ખંડ ૬

૧૨૦ વિશ્વમાનસ્ય મૈયા	શ્રી હિંમતલાલ ઉમિયાજીંકર દવે ૨૧૧
૧૨૧ એના બેસન્ટના જીવનના મુખ્ય પ્રસંગોની યાદી (પરિશિષ્ટ ૧)	૨૧૨-૨૧૩
૧૨૨ એની બેસન્ટે લખેલાં મહત્વનાં પુસ્તકો તથા ચોપાનિયાની યાદી તથા એમને વિષેના ગ્રંથો (પરિશિષ્ટ ૨)	૨૧૩-૨૨૨
૧૨૩ ડૉ. બેસન્ટ વિષે ગુજરાતમાં લખાયેલાં પુસ્તકો (પરિશિષ્ટ ૨-અનુસંધાન)	૨૨૨
૧૨૪ ડૉ. બેસન્ટનાં પુસ્તકોના ગુજરાતી અનુવાદો (પરિશિષ્ટ ૨-અનુસંધાન)	૨૨૩-૨૨૪
૧૨૫ જન્મતબક્કામાં ઉત્તરવાયેલ બેસન્ટશતાબ્દી-ઉત્સવનો ટૂંકો લેવાલ (પરિશિષ્ટ-૩)	૨૨૫ થી ૨૩૫
૧૨૬ ભગવતી બેસન્ટને સમરણાંજલિ (પરિશિષ્ટ-૪)	
૧ Who will write Her Biography?	૨૩૫-૨૩૬
એમની જીવનકથા કાણ લખશે? (ઉપલાનો અનુવાદ)	૨૩૬-૨૩૭
૨ ડૉ. એની બેસન્ટ વિષે મ. ગાંધીજી	૨૩૭-૨૩૮
૩ ડૉ. એની બેસન્ટને નિવાર્ણજલિ	ડૉ. આનંદશંકર મુવ ૨૩૮-૨૩૯
૪ ડૉ. બેસન્ટ અને હિન્દ	શ્રી. કનૈયાલાલ દેસાઈ ૨૪૦
૫ સેવાભારી ડૉક્ટર બેસન્ટ	શ્રી. ચીનુભાઈ શેઠ ૨૪૦-૨૪૧
૬ William James on Dr. Besant	૨૪૧-૨૪૨
ડૉ. બેસન્ટ વિષે ચિત્તશાસ્ત્રી વિલિયમ જેમ્સ (ઉપલાનો અનુવાદ)	૨૪૨
૭ President Rajendraprasad on Dr. Besant	૨૪૨-૨૪૩
૮ Krishnaji on Dr. Besant	૨૪૩
ડૉ. બેસન્ટ વિષે કૃષ્ણજી (ઉપલાનો અનુવાદ)	”
૯ Veneration despite Differences	મ ગાંધીજી ૨૪૪
મતભેદ દોવા છતાં પણ આદરમાન (ઉપલાનો અનુવાદ)	”
૧૦ Homage	સર રાધાકૃષ્ણન ૨૪૪-૨૪૫
અંજલિ (ઉપલાનો અનુવાદ)	૨૪૫

૧૧ Indias Debt to Annie Besant	શ્રી. જવાહરલાલ નહેરુ	૨૪૫-૨૪૬
ડૉ. બેસન્ટ પ્રત્યે હિન્દુ ઋષ્ટ (ઉપલાનો અનુવાદ)		૨૪૬
૧૨ The Hon'ble Maulana Abdul Kalam	મૌલાના આઝાદ	
Azad on Dr. Besant		૨૪૬
ડૉ. બેસન્ટ વિષે માનનીય મૌલાના અબ્દુલ		"
કલામ આઝાદ (ઉપલાનો અનુવાદ)		
૧૩ ડૉ. બેસન્ટ વિષે રવીન્દ્રનાથ ઠાકોર		૨૪૭
૧૪ The Nation Builder	સર તેજપાલદાસ સમુ	"
રાષ્ટ્રવિધાતા (ઉપલાનો અનુવાદ)		"
૧૫ સર સી. પી. રામસ્વામી આયર બેસન્ટ વિષે		૨૪૮
૧૬ ડૉ. પટ્ટાભી સીતારામૈયા	"	"
૧૭ જી. બી. કૃપાલાની	"	૨૪૮-૨૪૯
૧૮ જી. સિદ્ધી એન-ડેલ	"	૨૪૯
૧૯ હિરેન્દ્રનાથ દત્ત	"	૨૫૦
૨૦ એન. શ્રી રામ	"	"
૨૧ ગુલઝારીલાલ નંદા	"	૨૫૦-૨૫૧
૨૨ મનુ સુમેદાર	"	૨૫૧
૨૩ પંડિત ઈશ્વાસ નારાયણ ગુપ્ત	"	"
૨૪ એમનું દબરત કાષ્ઠ અનુસરશે !	જી. એન. ગોખલે	૨૫૨-૨૫૩
૨૫ પંડિત જવાહરલાલ નહેરુ બેસન્ટ વિષે		૨૫૩-૨૫૪
૨૬ તોષિયોથી	શ્રી. ચંપક મહેતા	૨૫૪-૨૫૫
૨૭ કામનવેદ્ય એ ફ હિન્દી બિલ	મહેન્દ્રકુમાર દેસાઈ	૨૫૫
૨૮ સાવંભૌમ પ્રજાસત્તાક ભારત; ડૉ. બેસન્ટ અને		
થીઓસોક્રિસ સોસાઈટી	શ્રી. હરજીવન કાળીદાસ મહેતા	૨૫૫-૨૬૦
૨૯ બેસન્ટ વિષે પ્રો. દુર્ગાજી		૨૬૧
૧૨૭ ભગવતી બેસન્ટ મહાસમાના પ્રમુખ તરીકે		૨૬૧-૨૬૨
શ્રી. બેસન્ટનો ફકરો (પરિચિટ-૫)		
૧૨૮ ભગવતી બેસન્ટ ગ્રંથના લેખકોની સ્ત્રી		૨૬૩-૨૬૪

ભગવતી બેસન્ટ સ્મારકગ્રંથ

ચિત્રોની સૂચી

- (૧) ભગવતી બેસન્ટની પૂર્વાવસ્થાની છબીઓ. પાછળ, શ્રી. લેક્ષ્મીદેવ, અને ભગવતી બેસન્ટનું આધ્યાત્મિક કુટુંબ. (પ્રાસ્તાવિકાના પ્રથમ લેખ, આગળ)
- (૨) ડૉ. બેસન્ટ ફ્લોરેન્સ (હંટલીમાં) પાછળ, ડૉ. બેસન્ટ જ્ઞાન સમયે (પાનું નં. ૩)
- (૩) ડૉ. બેસન્ટ અને તેમના ગુરુઓ. પાછળ, ડૉ. બેસન્ટના સાથીઓ. (પાનું નં. ૩૩)
- (૪) ત્રણ નજર કેદીઓ; શ્રી. બેસન્ટ, શ્રી. વાડિયા, શ્રી. એન્ડ્રુસ. નીચે, થીઓસોફિકલ સોસાયટીના ત્રણ અગ્રણીઓ શ્રી. બેસન્ટ, શ્રી. જિનરાજદાસ, શ્રી. લેક્ષ્મીદેવ. પાછળ, ડૉ. બેસન્ટ ૧૯૧૭ ની કેમેસના પ્રમુખ. (૨) મ. બાંધીશ ૧૯૨૪ના કેમેસપ્રમુખ (પાનું નં. ૬૫)
- (૫) ભગવતી બેસન્ટની હસ્તરેખા. પાછળ, ભગવતી બેસન્ટના હસ્તાક્ષર (પાનું નં. ૮૭)
- (૬) ડૉ. બેસન્ટ કેમેસનના પોશાકમાં. પાછળ, ડૉ. બેસન્ટ સ્કાઉટ કમિશનર તરીકે (પાનું નં. ૧૩૦)
- (૭) શ્રી. એન. શ્રીરામ, શ્રી સિદ્ધની કૃષ્ણ—થીઓસોફિકલ સોસાયટીના ઉપપ્રમુખો પાછળ, શ્રી. જેમ્સ હર્જિન્સ (કવિ) શ્રી. જી. કૃષ્ણમૂર્તિ. (પર્યાવર) (પાનું નં. ૧૩૬)

શુદ્ધિપત્રક

- ૧ આ મન્યમાં જ્યાં જ્યાં 'ચતાબિદ' છે ત્યાં ત્યાં 'ચતાબદી' વાંચવું.
- ૨ તેમજ 'જામત' અથવા 'જામત્' ને ઠેકાણે 'જામત્' વાંચવું.
- ૩ જ્યાં જ્યાં છગ્ગેડ કે છગ્ગાં હોય ત્યાં છગ્ગેડ વાંચવું.

પૃષ્ઠ	પદ્ધિ	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૪	સ્તોત્ર રત્ને લાઈન ૨,	ચરણો	ચરણો
"	" ૬ હો " ૧,	•નિર્દશિત•	•નિર્દશિત•
૬	૧૮	him	Him
૭	૧	ઈશ્વરની શેષ	હિંદને શું ભેષજે છીએ
૧૩	૧	ભારતનું ભવિષ્ય	હિન્દ
"	૩૩	બેસન્ટ	બેસન્ટ
૧૫	૧	હિન્દ	ચક્રિત
૨૩	૪	૧ લી	આઠોત્રાસની ૧ લી
૨૪	ઉત્તેયો ૭ મી	જ્યાંથીમાં	જ્યાંમાં
૪૨	૧૪	where by	whereby
૪૫	૫	Leedbeater	Leadbeater
૪૭	ઉત્તેયો ૪ થી	હરી	હરી
૪૯	૧૩	મુળમું	મુળમું
૫૮	૧૬	•દીપ્તિ•	•દીપ્તિ•
૬૪	૧૧	west	West
"	૧૭	Magnatism	Magnetism
૬૬	૧૯	સતત	સતત
૬૭	૮	its	Its
"	૩૧	bought up-	Brought up-
૭૪	૨	પાદિત	પાદિત
૭૪	૧૧	સ્વામીત્વ	સ્વામિત્વ
૭૮	૨૪	annual	Annual
૮૦	૧	authorship	Authorship
"	૭	colliaboration	collaboration
"	૯	prophet's	Prophet's
"		centenary	Centenary
"	૯	illustra'ed	Illustrated
"	૧૦	weekly	Weekly
૮૯	૧૧	જીવન	જીવન

ભગવતી બેસન્ટ સમારક ગ્રંથ

પ્રાસ્તાવિક

૧. માત બેસન્ટને નમન

(કલ્યાણ. લાવણી)

કે સકિત સ્વરૂપ જગે પ્રગટી, જમ માત બેસન્ટ અમે નમીએ,
જદાનવી જગદંબા જગતી, જમ માત બેસન્ટ અમે નમીએ.
છાઈ અસત્યની વાદ બધે, નવ સત્યની કેડી પડે નજરે,
સરલ કર્યો પંથ સત્યતણે, જમ માત બેસન્ટ અમે નમીએ.
નાસ્તિકતાની નિશ્ચ પડી, બહેમ વાદળાં ઘેરી વળ્યાં,
વિષેયો વાદળ વીજ બની, જમ માત બેસન્ટ અમે નમીએ.
અગાનના ઝેરી અનિલ અસરે, બહુ બાળ જગે બેહોશ બન્યાં,
તસ્વામ્યત પાઈ જિવાડ્યાં તમે, જમ માત બેસન્ટ અમે નમીએ.
નિરાશનું તિમિર જાડ 'બન્યું', નવ આશની કાંપી સુરેખ હતી,
જણાવ્યું "તારક" જ નક્કી છે, જમ માત બેસન્ટ અમે નમીએ.
અરુણ બની દિશ પૂર્વતણાં, દ્વાર ઉધેડ્યાં સાદ કરી,
આવી સ્વારી ગુરુદેવતણી, જમ માત બેસન્ટ અમે નમીએ.

૨. નમું બેસન્ટ માતને

(ભૈરવી દાદરો)

નમું બેસન્ટ માતને અનેક વાર વાર,
સત્યને જ ગરબું જેણે સાર સાર,
એ જ ખરે ઉદારનાર એ જ તારનાર.... નમું.
શક દીન તણી દિલે ધારનાર ઘું,
જીવન સાદ રાતદિન સેવનાર ઘું,
નિરવ થઈ રનેલ અર્પણે ઉગારનાર ઘું.... નમું.
નિજ ગુરુને જીવન સર્વ અર્પનાર ઘું,
વિચરી વિદેશ, બધું ત્યાગનાર ઘું,
ઊર ગુરુ ભક્તિ દિંદ ધારનાર ઘું.... નમું.
સળગતે સમાજ વારી સિંચનાર ઘું,
પરતંત્રતાની શૂંબલાઓ તોડનાર ઘું,
બહેમવાદ તણા પહાડ ફેડનાર ઘું.... નમું.
બાળકોનું બદાલ યોવનનો ઉલ્લાસ ઘું,
શોકલાનું જીવન દુઃખી ઊર વિશ્રામ ઘું,
ધન્ય માત આત્મજ્ઞાન અર્પનાર ઘું.... નમું.

EARLIER
PHOTOGRAPHS
OF
ANNIE BESANT

અમરતી બેસન્ટની પૂર્વાવસ્થાની છબીઓ।

છેવટે ૧૦મી એ ૧૮૭૪ને રાજ એમની માતા દેવલોક પાખા. શ્રી. બેસન્ટ જન્મતા નિરા-
ધાર બન્યા. પરંતુ બેથી મેબેલ (એમની પુત્રી) એમના જીવનને અજવાળી રહી.

૫

ચાલ્સ' બ્રેક્લે અને શ્રી. બેસન્ટ નાસ્તિકવાદના બે મુખ્ય સૂત્રો પર બાર મુક્તા. પુરાવા વિના
કંઈ માનવું નહિ. અને તરવે પાછળનું રહસ્ય મનુષ્ય પામી શકતો નથી એની જાહેરાત. ઈસ્વી સન
૧૮૭૬માં નાસ્તિકવાદની માન્યતા ૨૫૪ કરવામાં આવી. નાસ્તિકવાદમાં પ્રભુ નથી પરંતુ તેનું
અનસ્તિત્વ પણ એ પોષારતો નથી; પ્રભુ છે જ નહિ, એવું કોઈ નાસ્તિક કહેતો નથી. પ્રભુથી
શું કહેવા માંગે છે તે તેઓ જાણતા નથી. ૧૮૮૯ સુધી શ્રી. બેસન્ટની એ ફિલસૂફી હતી. ૧૮૭૪માં
'નીતિનો સાચો પાયા' નામક પુસ્તક એમણે પ્રગટ કર્યું. ધાર્મિક ચર્ચાઓના વર્ણલમાંથી નીતિને
છૂટી પાડી એના પોતાના જ મજબૂત પાયા પર મુકવાનું એમને યોગ્ય લાગ્યું. કાર્વિન, હર્બર્ટ
સ્પેન્સર, હકસલી, જુથનેર, હેકલ વગેરેના લખાણોથી શ્રી. બેસન્ટને વિકાસનું રહસ્ય સમજાયું હતું.
પરંતુ ક્લીફર્ડ, લાચ, બકલે, લેક્લી વગેરેના લખાણોએ એમને સામાજિક ભાવનાનો વિકાસ પારખતા
પણ શીખવ્યું હતું.

અઘાની વિરોધીઓએ નાસ્તિકતા ઉપર પાશવતાનું આરોપણ કર્યું; નાસ્તિક કહી નીતિમાન
હોય જ નહિ. એટલે શ્રી. બેસન્ટના ચારિત્ર્ય ઉપર પણ કાંઈ ઉછાળવામાં આવ્યો. એથિઈસ્ટિક
(નાસ્તિકવાદના) શિષ્યજીવી નૈતિક પવિત્રતા ધણા સમજ્યા ન હતા. એમનું ધ્યાન કેવળ ખ્રિસ્તી
ધર્મ પરના આક્રમણ તરફ જ ફોરાર્યું હતું. શ્રી. બેસન્ટે એનો યોગ્ય જવાબ વાળ્યો, આખા ખ્રિસ્તી
ધર્મનો ઇતિહાસ ઉઠેલો. એને નામે માનવતાએ સહેલાં દોડોનું પારાયણ કર્યું. વિદ્યાન, વિવેચન અને
વિદ્વત્તાએ શોધી આપ્યા એ તમામ સાધનોનો ઉપયોગ થયો.

રાજકારણમાંના શ્રી. બેસન્ટના વિચારોએ ધણો જ વિરોધ વધારી મૂક્યો હતો. જ્યારે રાજકારણ
મનુષ્ય જીવનને ૨૫૪નું ત્યારે તે અંપલાવતા. જમીન, કરવેરા, રાજખર્ચ વગેરે સામે એમણે ઝુંબેશ
ઉઠાવી ને હોમરુલર બન્યા.

શ્રી. બ્રેક્લે સાથેના સહવાસથી એમના ઉતાવળા સ્વભાવને જરૂરી અંકુશ પ્રાપ્ત થયો. શ્રી.
બ્રેક્લેએ શ્રી. બેસન્ટને નેશનલ રિફોર્મરના કાર્યકર બનવા આમંત્રણ આપ્યું. ઈસ્વી સન ૧૮૭૫ના
ઓગસ્ટની ત્રીસમી તારીખના અંકમાં એમનો પહેલો લેખ પ્રગટ થયો. 'એસેક્સ' ઉપનામથી એ લખ્યો
હતો. નેશનલ રિફોર્મરમાં ઉપતંત્રો તરીકે પણ તેમણે કામ કર્યું હતું.

ઈસ્વી સન ૧૮૭૫ના પાનખરમાં શ્રી. બેસન્ટે ફ્રેન્ચ રાજ્યકાન્તિ ઉપર ૭ વ્યાખ્યાનો આપ્યા.
તે જ સાલમાં નેશનલ સેક્યુલર સોસાઈટીના એ ઉપપ્રમુખ બન્યા. શ્રી. બ્રેક્લે એના પ્રમુખ હતા.
૧૮૭૬ના ફેબ્રુઆરીની ૨૮મીએ પહેલી જ વાર લંકનના સેઈન્ટ ટ્યુકની જૂની શેરીમાં આવેલા
વિદ્યાનખંડમાં એ વ્યાખ્યાન આપતાં જિભાં થયાં. આવી વ્યાખ્યાન-પ્રવૃત્તિએ એમના આદેશને
પુષ્ટિ આપી. એમના ફેક્સની અશક્તિ ટળી.

૬

ઈસ્વી સન ૧૮૭૭માં એક અમેરિકન ડોક્ટર ચાલ્સ' નોલ્ટને 'નિર્વાહ જોગ કુટુંબ વિસ્તાર'
રાખવા આમ્રલ કરતી એક પત્રિકા બહાર પાડી. એને જમ કરવામાં આવી. પ્રત્યેકપત્તિના પ્રશ્ન પર

ચર્ચા કરવાનો મનુષ્યનો જન્મસિદ્ધ હક્ક છે એ સિદ્ધાન્ત પર એ પુસ્તિકાએ ફરી ઝાપી. શ્રી. બેસન્ટ વગેરેએ એ ઊપવાનો નિર્ધાર પોલસિને અગ્રાઉથી બણાવ્યો. કોર્ટ એની વિરુદ્ધ નિર્ણય કર્યો. એ નિર્ણય વિરુદ્ધ આમળ પગલાં લેતાં સળ રદ કરવામાં આવી. શ્રી બેસન્ટે 'લો બોક્ પોપ્યુલેશન' નામક પુસ્તિકા લખી તેની સાથે નોટ્સન પત્રિકાનું વેચાણ પણ ચાલુ રાખ્યું. પોલસિને એ પત્રિકા જન્મત ફરી. એટલે તે પાછી મેળવવાં પગલાં લાગ્યાં. અને છેવટે તેમને એ પત્રિકા વેચવાની છૂટ મળી એટલે તે આખા પ્રમતો નિકાલ થવાથી તે વાત પડતી મુકાઈ.

ઓગસ્ટ ૧૮૭૫થી માંડી મિસિસ બેસન્ટ ખાસેથી તેમની પુત્રી મેમેલનો કમળે લેવા પ્રયત્ન થયો. ઈસ્વી સન ૧૮૭૮ના જન્મ-ધુઆરીમાં તેના સંબંધી નોટિસ આપવામાં આવી. કોર્ટ જાતના કાયદેસર પગલાં લેવાય તે પહેલાં એપ્રિલમાં મેમેલ માંઠી પડી. શ્રીમતી બેસન્ટે પોતાની નાસ્તિકતા કબૂલ કરી, ધાર્મિક દૃષ્ટિએ આગેય પ્રશ્ન ન વિચારવા વિનંતિ કરી. પરંતુ ન્યાયશક્તિએ વિરુદ્ધ ફેસલો આપ્યો ને માંઠી મેમેલને પરાણે છોડ્યી જવામાં આવી. તેનો શ્રીમતી બેસન્ટને લાડે આઘાત લાગ્યો. એ તાવની બચંકર બિમારીમાં પટકાઈ પડ્યાં. એ આખીય માંઠગી દરમ્યાન શ્રી બેસન્ટે એક માતા પેઠે એમની સારવાર કરી.

સાળ થતાં જ શ્રીમતી બેસન્ટે શ્રી. બેસન્ટ પર કાયદેસર પગલાં લાગ્યાં. છેવટે ફારમટી મળી. કોર્ટ બોક્ અપીલે આસિકા મેળવવામાં એમનો હક્ક માન્ય રાખ્યો, પરંતુ એ હક્ક સ્થાપિત કરવાનો વિચાર એમણે જ માંડી વાળ્યો.

બિક-સ શીલ્ડની સરકાર સત્તાધીશ હતી ત્યારે શ્રીમતી બેસન્ટે હિંદ પ્રત્યેની ઉદાર નીતિ પરત્વે, અફધાન આક્રમણના વિરોધમાં તેમજ ખીન્ન અનેક હમનો વિરુદ્ધ ઇશ અને કલમ ચલાવી. પરિણામે ધણીય હિન્દી હૈયામાં એમને માટે લાવાંકુર ફૂટ્યો. પરિણામે હિન્દીઓ વચ્ચે શામ કરવા એ પ્રેરણા. ઈસ્વી સન ૧૮૭૮ના નવેમ્બર મહિનામાં 'ઇંગ્લંડ, હિંદ અને અધ્યાત્મીસ્તાન' ઉપર તેમણે એક પુસ્તિકા લખી. ઈસ્વી સન ૧૮૭૯ની શરૂઆતમાં એડવર્ડ બી. એલવીંગ ત્રેડે શ્રીમતી બેસન્ટને પરિચય થયો. તેઓ એક વિજ્ઞાનના આદર્શ શિષ્ય હતા. તે જ સાલમાં શ્રી બેસન્ટ લંડન યુનિવર્સિટીના, તેમનાં ડરમા વર્ષે, મેટ્રિક થયાં. બી. એસસીની પરીક્ષા માટે પણ તેમણે અભ્યાસ આદર્યો. પ્રયોગાત્મક રસાયણમાં તે વારંવાર નપાસ થવાથી અને તેઓ નાસ્તિક હોવાથી અને એ પ્રત્યેની અસહિષ્ણુતાને લીધે તેઓ તે કોમી મેળવી ન શક્યાં.

૭

ઈસ્વી સન ૧૮૮૦ના માધ્યાર વર્ષમાં મિ. બેસન્ટની માદમાર અવૃત્તિ શરૂ થઈ. લાંબા પ્રવાસ પછી તે સુડાના. સોમરવિધિને બદલે મિ. બેસન્ટે એકમેરેશન મા એફમેશન માટે પરવાનગી માગી. શ્રી. બેસન્ટે તેમનલ રિફોર્મરનો એક ખાસ અંક બહાર પાડ્યો. મિ. બેસન્ટે પ્રત્યેના વર્તન વિરુદ્ધ મજબૂત ચોક્કસ ઉદાહરણો ને જનતાને ચૂટણી-સ્વાતંત્ર્ય માટે ઝુંબેશ ઉઠાવવા પોક્કર કર્યો. મિ. બેસન્ટે એ સંબંધી ક્લેસ-ટાવરમાં કંઈ બનાવવામાં આબ્બા હતા તેમથી છૂટા કરવા પડ્યા અને એફમેશનથી એમણે પોતાની એક લીધી.

ઈસ્વી સન ૧૮૮૦ના પાનખરમાં સિગરલ ગવર્નમેન્ટ આયરિશ આગેવાનો પાછળ પડી અને શ્રી. બેસન્ટે આયરિશ સ્વાતંત્ર્યના ટેકામાં મત કેળવવા માંડ્યો.

ત્રિપુર પુસ્તક હતું ધણીએ વાર એના સહકારથી પંખીઓ ચમકાડી કીટાં. એમને એમાંના કવતાનની ભૂમિકા બજાવવાનું થયું જ મમત્ત.

એમના આસ્વાદનના એક સિદ્ધિકા મેરિએટ હતી તે સંગીત સિવાય બધા જ વિષયો શીખવતાં. અંગ્રેજી, ફ્રેન્ચ અને જર્મનનું તેમના શિષ્યોને સંપૂર્ણ જ્ઞાન અપાતું એમના શિષ્યલુપી બાકો. જ્ઞાન સંપાદન કરતાં એટલું જ નહિં પણ જ્ઞાન આપે એમને પ્રેમ ઉત્પન્ન થતો. એ અભ્યાસપ્રેમ બેસન્ટમાં જીવનભર ટપી રહ્યો.

શ્રી. બેસન્ટને પુસ્તકો ધણી જ મમતા. પાંચ વર્ષની વયે એ સરસતાથી વાંચી શકતાં. મોટેરાં રમવા બેસતાં હશે છતાં પથારીમાં પડ્યાં પડ્યાં એ વાંચ્યાં જ કરતાં. વાચનમાં એટલા તફતીન બની જતાં કે કોઈ બોલાવે તેનો પણ તેમને ખ્યાલ રહે નહિં. સાત-આઠ વર્ષની વયે એમણે 'પિત્રિમૃત્યુ પ્રોમિસ' અને પછી 'મિલ્ટનનું પેરેડાઈઝ લોસ્ટ' વાંચેલું.

(૩)

શ્રી. બેસન્ટની ધર્મધેણી ગમ્ય હતી. થીએટરને તે એક કવતાની ભાજ સમજતાં. તેમાં તેમણે કદી પત્ર મૂક્યો નહોતો. પેરીસના વસવાટે શ્રી. બેસન્ટની ધાર્મિક પ્રવૃત્તિઓને વેગ આપ્યો. એમના માતાએ પણ એમને કદી પ્રેમલા પ્રેમલીની વાર્તાઓ વાંચવા દીધી નહોતી. એટલે બીજી કુન્યવી કુમારિકા જેઠે જીવનની આજ્ઞા નિરાશાઓ એમને સ્પર્શો ન હતી. એમને તો શબ્દોના જ સમજા આવતાં ઈસ્વી સન ૧૮૬૨ની મીઝમ, કુમારી મેરીએટ સાથે સીક્રાઉથમાં બાળા. એકલા કામ કરવાની તેમને ત્યાં એવ પાઠવામાં આવી. દોરવણી બંધ થઈ.

જાણા જીવનમાં 'માસીઆ' (એટલે મિસ મેરીએટ) એટલા સફળ થયા કે શ્રી. બેસન્ટને તેમાંથી છૂટકા બાદ રહુ અભ્યાસની જ લગી લાગી. તેમણે જર્મનીનો અભ્યાસ વધાર્યો. હેરે રફલના મ્યુઝિકલ ડાયરેક્ટર જોહાન ફાર્મર પાસે સંગીત શીખવા મોકલ્યું. સાત સોળ વર્ષની વયે જાણાનો ખંડ છોડી એકના એક પુત્રી માતૃસેવામાં ધ્યાન આપવા લાગ્યાં. જોશુઈસ વર્ષની વયે વિવાહ થયો. ત્યાં સુધીનું એમનું જીવન એક સરખું સરસતાથી વહી જાયું. કોઈ છોકરીનું જાહેર જીવન એમના જાત પ્રતિભાવ જીવન જેવું સુખી ન હતું. સવારે તેઓ અભ્યાસ કરતાં, બપોરે ઈજામાં આવે તે કામે ભાગતાં ને સાંજે ફરવા જતાં કે ઘોડેસવારી કરતાં. શ્રી. બેસન્ટ ધનુર્વિદ્યા શીખ્યાં ને તેમાં ઈનામ પણ મેળવ્યાં. શ્રી. બેસન્ટની માતા ધણી વાર પૈસાની બારે બીકમાં આવી જતાં. એક વડીલમાં એમણે વિશ્વાસ મૂક્યો હતો અને તે એમને રીતસર ઠગ્યે જ જતો. છતાં શ્રી. બેસન્ટની એક પણ ઈજા 'અધૂરી રહેતી નહિં'.

આ જાણામાં અભ્યાસના પરિપાકે શ્રી. બેસન્ટની વિચારસરણી ધર્મ પ્રતિ વળી. શબ્દોના ભોલોથી પાયા પૂરાયા છે એવા કેથેલિક ધર્મનો એમણે જીડા અભ્યાસ કર્યો અને પોતાને એ પવિત્ર દેવળના બાળક માનવા લાગ્યાં.

ઈસ્વી સન ૧૮૬૬ની ઈસ્ટર એમના જીવનનો સ્મરણીય પ્રસંગ હતો. એક પાદરી સાથે પરિ-
અથ થયો: ધાર્મિક માન્યતા દઢ થઈ ને એ પરવ્યાં.

દરેક કુમારિકામાં વાસનાનો અંજલ તો હોય છે જ, પરંતુ એનો ચારિત્રવિકાસ કેળવણી ઉપર આધાર રાખે છે. શ્રી. બેસન્ટના બાલ્યને કોમાર્ગના ક્રેત બે જ આદર્શ હતા: માતા અને ક્રાઈસ્ટ. આ વિચિત્ર લાગણી પણ સત્ય છે. લગ્ન પ્રત્યેનો અભાવ પાદરીની પત્ની થવાની હોશમાં ઓસરી ગયો.

એમ, સર્વદા દેવળ (ચર્ચ)માં રહી ગરીબોની સેવા કરવાનું મળશે ને? એક વાર લગ્નની વાત પડતી મુકવા પશુ એમણે માતાને કહેલું, પરંતુ માતાના સ્વમાને એના વિરુદ્ધ બળવો પોકાર્યો. એ મીડી માના વચન માટે મરી ફીટવા તૈયાર હતાં. અને માતી ઇચ્છા શ્રી. ખેસન્ટ માટે કાયદો હતી. ધર્મની વાત સિવાય માતાની ઇચ્છાનું એ કદી ઉદ્વેગન કરતાં નહિં. એટલે ઈસ્વી સન ૧૮૬૭ના સિંધાળામાં, ડીસેમ્બર મહિનામાં લગ્ન થયું પરંતુ એમનું દંપતીજીવન સુખી ન નીવડ્યું.

આ ગાળામાં શ્રી. બ્રહ્મો ને શ્રી. ખેસન્ટ એકસરખું સેવાકાર્ય કરી રહ્યાં હતાં. આયરીશ શહીદો માટે કંલાઈ નવેલ ઓનમાં બેઠોએ ખૂબ ઝુબેશ ચલાવી હતી. ઓક્ટોબરમાં એમણે આયર્લેન્ડને ન્યાય અપાવવા પ્રવૃત્તિ ચલાવી.

ઈસ્વી સન ૧૮૬૮માં શ્રી. ખેસન્ટની લેખનપ્રવૃત્તિની શરૂઆત થઈ. એક બાલુ સાદી નવ-લિક્ષણો અને બીજી બાલુ ગંભીર જીવનચરિત્રો લખવા માંડ્યા. ‘ફ્રેમિલી હેરાલ્ડ’ તરફથી, તેમની પહેલી વાર્તા પાઠવતાં જ, થોડાં અઠવાડિયાં પછી પુસ્તકારને એક મળ્યો. પછી તો વખતોવખત ‘ફ્રેમિલી હેરાલ્ડ’ તરફથી એમને નાણાં મળતાં ગયાં. આથી પ્રોત્સાહિત થઈ તેમણે નવલકથા લખવા માંડી. પરંતુ એમાં ભારેભાર રાજકારણ ભરેલું હોવાથી ‘ફ્રેમિલી હેરાલ્ડ’ તે પાછી વાળી.

ઈસ્વી સન ૧૮૬૯ના જાન્યુઆરીમાં એમને પુત્ર થયો. ઈસ્વી સન ૧૮૭૦ની ઓગસ્ટમાં એમણે એક પુત્રીને જન્મ આપ્યો. ૧૮૭૧માં બંને બાળકોને ઉંઠાટિયું થયું. બાલિકા માટે તો એ માંદગી આકરી થઈ પડી. એ બાલિકા બગી અર્ધ, પશુ જીવી ત્યાં સુધી એ નાલુક અને દર્દી જ રહી. એની બીમારીએ શ્રી. ખેસન્ટને સાવ બાગી પાડ્યા. આથી એ ખ્રિસ્તી મઠી નાસ્તિક બન્યાં. ભગવાન પરની એમની શ્રદ્ધા ડગી અર્ધ. ઈસ્વી સન ૧૮૭૧ના ઓગસ્ટની એક રાત્રિએ એની અવધિ આવી રહી. જીવન-નિરાશાના છેલ્લે પળથિએ એ બારીએ બેઠાં હતાં. એમણે કસોરો ફાંચની બાટલી ઉપાડી છુય બોલ્યો ને હોડે માટે ત્યાં ધીમા બોલ સંભળાયા: ‘કાયર! શહીદ થવાની તમન્નાવાળી થોડુંક દુઃખ સહી શકતી નથી?’ તેમણે શીયો ફેકા દીધી. શરમથી દમાઈ ગયાં. પરંતુ આ માનસિક ઝઠાવાત લાંબી બિમારી આપ્યા વગર ન રહ્યો. માંદગી પછી એમની વિચારસરણી વ્યવસ્થિત બની. ચાર મુખ્ય પ્રશ્નોના અભ્યાસમાં એ પકળાં: (૧) જીતુ પછીના દંડની અનંતતા, (૨) ભણાઈ ને રનેહતું રક્ત, (૩) પ્રભુનો ન્યાય અને (૪) પ્રેરણાનું ગદર.

૪

હવે શ્રી. ખેસન્ટ ધાર્મિક તેમજ નાસ્તિકવાદના પુરતકો એકીસાથે વાંચવા માંડ્યાં.

ઈસ્વી સન ૧૮૭૨ની નાતાલમાં સીસ્ત્રીમાં ટાઈફાઈડના રોગચાળો શરૂ થયો. શ્રી. ખેસન્ટ માંદગી માવજતનું કાર્ય ઉપાડી લીધું; જાણે કુદરતે એમને નસં થયાં સરન્માં હોય: એમ લાગ્યું. ઈસ્વી સન ૧૮૭૩ની વસંતમાં એમની પોતાની અંતર્ગત શક્તિનું જ્ઞાન થયું. સીસ્ત્રી ચર્ચમાં એમણે પહેલવહેલું ભાષણ આપ્યું ‘બાઈબલની પ્રેરણા.’ ઈસ્વી સન ૧૮૭૩માં એમની લક્ષ્મણી તુટી અર્ધ; લક્ષ્મણે એમણે સ્વીકારી લીધું. આથી એમના માતૃશ્રીનું હૃદય બાગી ગયું, આથી એમને દર્દ થાય તેથી થી. ખેસન્ટને દસગણું દર્દ થયું. છતાં જીકાણું કેમ બિનાવ? એ સત્યને જ વળગી રહ્યાં. સત્ય કરતાં માનવિતાને વધારે ચાહે એ લામક સંતાન કહેવાય જ નહિં. ‘પ્રામાણિકતા જ પ્રમાણ અને શાંતિનો રાજમાર્ગ છે.

અમલની એન્ટ્રી આયોજિત કરેલ
 રહેલા શ્રી રાજા ત્રિ શ્રી સેન્ટર શ્રી નીચ
 નીચે શ્રી નિલાચારી નીચે શ્રી એન્ટ્રી અને શ્રી એન્ટ્રી

શ્રી ચાલતે વેળાએ શ્રી રાજા (અમલની એન્ટ્રી) શ્રી
 અમલ ૧૭ ફેબ્રુ ૧૯૭૭-૧૯૭૮ ૧ મી ૧૯૭૮

શ્રીમતી એની ખેસન્ટ

(આત્મકથાના આધારે.)

(૧)

ઈસ્વી સન ૧૮૪૭ના ઓક્ટોબરની પહેલી તારીખે પાંચમી જોગજુલાલીસ મિનિટ દંડનમાં નમત પહોરે શ્રી. એની ખેસન્ટના બાળ નયનોએ પહેલી જ વાર આ સૃષ્ટિના દર્શન કર્યા. ત્રણ ચતુર્થાંશ ફેલેવર ને આપ્યું હું આઈરિશ હોવા છતાં 'બો ખેસ' ના ઘટોરિવ સાબળવા એ દંડનમ જન્મના એ ધાત એમને સદેવ સાલતી. એમના માતૃશ્રી સંપૂર્ણ આઈરિશ હતી. ન્યારે એમના પિતાશ્રી માતૃપદે આઈરિશ અને પિતૃપદે કેવન શાંકરના વતની હતા મજબૂત અંગ્રેજ ભતિના પુત્ર ધનુર્ધર હતા.

શ્રી. ખેસન્ટના માતામહ જોખ્યા આઈરિશ હતા. બાલ્યાવસ્થામાં એમના તરફ શ્રી. ખેસન્ટને અપ્રતિમ પ્રભુભાવ હતા. એમનો જરા ધાક પણ રહેતો. શ્રી. ખેસન્ટના માતૃશ્રીએ વિશાળ કુટુંબન બીજાં પુત્રી હતાં. નાણાં ધટતાં જ્યાં એમ એ કુટુંબ વધવું એવું અને છેવટે એક માસીએ એમને દત્તક લીધાં. 'ઈ. સ. ૧૮૪૭ના બેમાં નોવુંડમાં જરીદેલા નવા ઘરમાં એમનું અવસાન થયું.

શ્રી. ખેસન્ટના પિતાને પોતાના ધધામાં ખૂબ જ રસ હતો ધર્ષી વાર એ હોસ્પિટલમાં જતા ને શર્જકિયામાં જોગ લેતા. ૧૮૫૨ના ઓક્ટોબરની પાંચમીએ એમનું અવસાન થયું. શ્રી. ખેસન્ટના માતૃશ્રીને તેનો ધણો આઘાત લાગ્યો.

શ્રી. ખેસન્ટની માતૃપિતા વચ્ચે અનેબો ગ્રેમ હતો. શ્રી. ખેસન્ટના પિતા હુકિશાળી હતા એટલું જ મંદિર પણ મુંદર કળવણી પામ્યા હતા. તેઓ યુરોપની ધણી લાખાના જાણકાર હતા. દિલ્લશીના અંગ્રાસી હોઈ એ ખૂબ જ નારિતક હતા. પણ ખેસન્ટના માતૃશ્રી 'ધર્મ' પર અદા ધરાવતાં હતાં.

એમનાં માતા શ્રી. ખેસન્ટને અતિ ધર્મિષ્ઠ માનતા, અને એક રીતે એ સાચું પણ હતું. બાલક તરીકે શ્રી. ખેસન્ટ બેઠીને કપનાલીસ હતાં. સમણાં સેવતાં ને કપનાચિત્રો રચતાં. કેટલીક ભતિનો આ મુશગત સ્વભાવ હોય છે. મજબૂત મનવાગતિ એ લોકો પહેથી જ લાગે છે.

શ્રી. ખેસન્ટના બાઈ બાલકુવું પણ એના પિતાની ચાદમાં ખૂરી ખૂરી ચોલા જ સમયમાં અવસાન થયું. એમની માતાના સ્વપ્નમાં સ્વર્ગસ્થ પતિ વિલિખને દર્શન દીધાં હતાં અને બાલકની માગણી કરી હતી. એટલે માર્ચમાં ૧૮૫૩માં ન્યારે બાલકનો જીવ બેઠી ગયો એટલે એમને જરાય આશ્ચર્ય થયું ન હતું. આઈરિશ કુટુંબોમાં 'જૂત' આદિના અસ્તિત્વની માન્યતા સામાન્ય હોય છે. શ્રી. ખેસન્ટનાં માતૃશ્રી પણ એવું કંઈક માનતાં. શ્રી. ખેસન્ટ પણ બાલ્યાવસ્થામાં પરીજો ને જૂનોની વાતોમાં માનતાં. પોતે રમતાં એ દીંગણીઓને પણ એ સાચાં જીવતાં જગતાં બાલક જેવાં જ માનતાં.

(૨)

શ્રી. ખેસન્ટની બાલ્યાવસ્થા એમને એમનાં માતૃશ્રીની મુસીલીઓ અને ચિંતાઓનો બાજો.

ખેસન્ટને માનવજાતનાં ત્રણેય પર ચઢતાનો ખાસ શોખ હતો. ઝાડ પર ચડી ત્યાંના ફળફાલિનો એ હંમેશાં નાસ્તો કરતાં. એમનો અંગ્રાસ પણ ત્યાં જ થતો. મિલ્ટનનું 'પેરલિસિટ સોલ્ટ' એમનું

છેવટે ૧૦મી મે ૧૮૭૪ને રાજ એમની માતા દેવલોક પામ્યા. શ્રી. ખેસન્ટ જન્મમાં નિરા-
ધાર બન્યા. પરંતુ બેથી મેબેલ (એમની પુત્રી) એમના જીવનને અજવાળી રહી.

૫

ચાલ્સે ડ્રેક્લો અને શ્રી. ખેસન્ટ નારિતકવાદની બે મુખ્ય સૂત્રો પર બાર મુકતા. પુરાવા વિના
કંઈ માનવું નહિં. અને તરવો પાછળનું રહસ્ય મનુષ્ય પામી શકતો નથી એની જાહેરાત. ઈસ્વી સન
૧૮૭૬માં નારિતકવાદની માન્યતા સ્પષ્ટ કરવામાં આવી. નારિતકવાદમાં પ્રભુ નથી પરંતુ તેનું
અનસ્તિત્વ પણ એ પોષકરતો નથી; પ્રભુ છે જ નહિં, એવું કાંઈ નારિતક કહેતો નથી. પ્રભુથી
શું કહેવા માંગે છે તે તેઓ જાણુના નથી. ૧૮૮૯ સુધી શ્રી. ખેસન્ટની એ ફિલસૂફી હતી. ૧૮૭૪માં
'નીતિનો સાચો પાયો' નામક પુસ્તક એમણે પ્રગટ કર્યું. ધાર્મિક ચર્ચાઓના વર્તુલમાંથી નીતિને
હટી પાડી એના પોતાના જ મજબૂત પાયો પર મુકવાનું એમને યોગ્ય લાગ્યું. ડાર્વિન, હર્બર્ટ
સ્પેન્સર, હકસલી, છુથનેર, હેકલ વગેરેના લખાણોથી શ્રી. ખેસન્ટને વિકાસનું રહસ્ય સમજાયું હતું.
પરંતુ ક્લીફર્ડ, લજક, બકે, લેકી વગેરેના લખાણોએ એમને સામાજિક ભાવનાનો વિકાસ પારખતાં
પણ શીખવ્યું હતું.

અચાની વિરોધીઓએ નારિતકતા ઉપર પાશવતાનું આરોપણ કર્યું; નારિતક કદી નીતિમાન
હોય જ નહિં. એટલે શ્રી. ખેસન્ટના ચારિત્ર્ય ઉપર પણ કાંઈ ઉછાળવામાં આવ્યો. એથિસ્ટિક
(નારિતકવાદના) શિષ્યજીની નીતિક પવિત્રતા ધણી સમજવા ન હતા. એમનું ધ્યાન કેવળ ખ્રિસ્તી
ધર્મ પરના આક્રમણ તરફ જ દોરાયું હતું. શ્રી. ખેસન્ટે એનો યોગ્ય જવાબ વાળ્યો, આખા ખ્રિસ્તી
ધર્મનો ઇતિહાસ ઉકેલ્યો. એને નામે માનવતાએ સહેલાં દઈતું પારાયણ કર્યું. વિજ્ઞાન, વિવેચન અને
વિદ્યતાએ શોધી આપ્યાં એ તમામ સાધનોનો ઉપયોગ કર્યો.

રાજકારણમાંના શ્રી. ખેસન્ટના વિચારોએ ધણો જ વિરોધ વધારી મૂક્યો હતો. જ્યારે રાજકારણ
મનુષ્ય જીવનને સ્પર્શતું ત્યારે તે અંપલાવતાં. જમીન, કરવેરા, ગજબચ્ચ વગેરે સામે એમણે ઝુંબેશ
ઉઠાવી ને હોમરૂલર બન્યા.

શ્રી. ડ્રેક્લો સાથેના સહવાસથી એમના ઉતાવળા સ્વભાવને જરૂરી અંકુશ પ્રાપ્ત થયો. શ્રી.
ડ્રેક્લોએ શ્રી. ખેસન્ટને નેશનલ રિફોર્મરના કાર્યકર બનવા આમંત્રણ આપ્યું. ઈસ્વી સન ૧૮૭૪ના
ઓગસ્ટની ત્રીસમી તારીખના અંકમાં એમનો પહેલો લેખ પ્રગટ થયો. 'એસેસ' ઉપનામથી એ લખ્યો
હતો. નેશનલ રિફોર્મરમાં ઉપતન્ત્રી તરીકે પણ તેમણે કામ કર્યું હતું.

ઈસ્વી સન ૧૮૭૫ના પાનખરમાં શ્રી. ખેસન્ટે ફ્રેન્ચ રાજ્યકાન્તિ ઉપર ૭ બ્યાખ્યાનો આપ્યા.
તે જ સાલમાં નેશનલ સેક્યુલર સોસાયટીના એ ઉપપ્રમુખ બન્યા. શ્રી. ડ્રેક્લો એના પ્રમુખ હતા.
૧૮૭૬ના ફેબ્રુઆરીની ૨૮મીએ પહેલી જ વાર લંડનના સેન્ટ હ્યુકની જૂની શેરીમાં આવેલા
વિજ્ઞાનખંડમાં એ બ્યાખ્યાન આપતાં જીર્ણ થયાં. આવી બ્યાખ્યાન-પ્રવૃત્તિએ એમના આરોગ્યને
પુષ્ટિ આપી. એમનાં ફેફસાંની અશક્તિ ટળી.

૬

ઈસ્વી સન ૧૮૭૭માં એક અમેરિકન ડોક્ટર ચાલ્સે નોલ્ટને 'નિર્વાહ જોગ કુટુંબ વિસ્તાર'
રાખવા આમ્રદ કરતી એક પત્રિકા બહાર પાડી. એને જસ કરવામાં આવી. પ્રત્યેકપત્રના પ્રથમ પૃ

ચર્ચા કરવાનો મનુષ્યનો જન્મસિદ્ધ હક્ક છે એ સિદ્ધાન્ત પર એ પુસ્તિકાએ ફરી ડાખી. શ્રી. બેસન્ટ વગેરેએ એ હાપવાનો નિર્ધાર પોલિસને અગાઉથી જણાવ્યો. ડોર્ટ એની વિરુદ્ધ નિર્ણય કર્યો. એ નિર્ણય વિરુદ્ધ આગળ પગલાં લેતાં સભા રદ કરવામાં આવી. શ્રી બેસન્ટે 'લો ઓફ પોપ્યુલેશન' નામક પુસ્તિકા લખી તેની સાથે નોટ્સન પત્રિકાનું વેચાણ પણ ચાલુ રાખ્યું. પોલિસે એ પત્રિકા જપ્ત કરી. એટલે તે પાછી મેળવવાં પગલાં લ્યાં. અને છેવટે તેમને એ પત્રિકા વેચવાની છૂટ મળી એટલે તે આખા પ્રશ્નનો નિકાલ ચવાથી તે વાત પડતી મુકાઈ.

ઓગસ્ટ ૧૮૭૫થી માંડી મિસિસ બેસન્ટ પાસેથી તેમની પુત્રી મેમેલનો કબજો લેવા પ્રયત્ન થયો. ઈસ્વી સન ૧૮૭૮ના જન્યુઆરીમાં તેના સંબંધી નોટિસ આપવામાં આવી. ડોર્ટ જાતના કાયદેસર પગલાં લેવાય તે પહેલાં એપ્રિલમાં મેમેલ માંડી પડી. શ્રીમતી બેસન્ટે પોતાની નાસ્તિકતા કબૂલ કરી, ધાર્મિક દૃષ્ટિએ આખોય પ્રશ્ન ન વિચારવા વિનંતિ કરી. પરંતુ ન્યાયમર્તિએ વિરુદ્ધ ફેસલો આપ્યા ને માંડી મેમેલને પરાણે જીવંત જવામાં આવી. તેનો શ્રીમતી બેસન્ટને ભારે આધાત લાગ્યો. એ તાવની બચકર બિમારીમાં પટકાઈ પડ્યાં. એ આખીય માંદગી રરમ્યાન શ્રી બ્રેક્સોએ એક માતા પેઠે એમની સારવાર કરી.

સાજી થતાં જ શ્રીમતી બેસન્ટે શ્રી. બેસન્ટ પર કાયદેસર પગલાં લ્યાં. છેવટે ફારમતી મળી. ડોર્ટ ઝાડૂ ખપીલે આસિકા મેળવવામાં એમનો હક્ક માન્ય રાખ્યો, પરંતુ એ હક્ક સ્થાપિત કરવાનો વિચાર એમણે જ માંડી વાળ્યો.

મિકન્સ શીલ્કની સરકાર સત્તાધીશ હતી ત્યારે શ્રીમતી બેસન્ટે હિંદ પ્રત્યેની ઉદાર નીતિ પરત્વે, અફધાન આક્રમણના વિરોધમાં તેમજ ખીજાં અનેક ક્ષેત્રો વિરુદ્ધ જીમ અને કલમ ચલાવી. પરિણામે ધણીય દિન્દી હેથમાં એમને માટે ભાવિકુર કૂંચો. પરિણામે દિન્દીઓ વચ્ચે કામ કરવા એ પ્રેશ્યા. ઈસ્વી સન ૧૮૭૮ના નવેમ્બર મહિનામાં 'ઇંગ્લંડ, હિંદ અને અફધાનીસ્તાન' ઉપર તેમણે એક પુસ્તિકા લખી. ઈસ્વી સન ૧૮૭૯ની શરૂઆતમાં એડવર્ડ ખી. એલવીંગ જોડે શ્રીમતી બેસન્ટને પરિચય થયો. તેઓ એક વિજ્ઞાનના આદર્શ ચિત્ત હતા. તે જ સાલમાં શ્રી બેસન્ટ લંડન યુનિવર્સિટીના, તેમનાં ડરમ વર્ષે, મેટ્રિક થયાં. ખી. એસરીની પરીક્ષા માટે પણ તેમણે અબ્યાસ આદર્શો. પ્રયોગાત્મક રસાયણમાં તે વારંવાર નખાસ ચવાથી અને તેઓ નાસ્તિક હોવાથી અને શ્રી પ્રત્યેની અસહિષ્ણુતાને લીધે તેઓ તે કોમી મેળવી ન શક્યાં.

૭

ઈસ્વી સન ૧૮૮૦ના માદગાર વર્ષમાં મિ. બ્રેક્સોની માદમાર પ્રશ્નિત કરે થઈ. લાંબા પ્રયાસ પછી તે સુઝાયા. સોગંદવિધિને બદલે મિ. બ્રેક્સોએ ડેકલેરેશન યા એફ્ફેશન માટે પરવાનગી માગી. શ્રી. બેસન્ટે તેજનલ રિફોર્મરનો એક ખાસ અંક બહાર પાડ્યો. મિ. બ્રેક્સો પ્રત્યેના વર્તન વિરુદ્ધ મજબૂત પેશ્કર ઉઠાવ્યો ને જનતાને ચૂંટણી-સ્વાતંત્ર્ય માટે ઝુંબેશ ઉઠાવવા પેશ્કાર કર્યો. મિ. બ્રેક્સોને એ સંબંધી ક્લોક-ટાવરમાં કેદી બનાવવામાં આબા હતો તેમાંથી છૂટા કરવા પડ્યા અને એફ્ફેશનથી એમણે પોતાની બેઠક લીધી.

ઈસ્વી સન ૧૮૮૦ના પાનખરમાં લિગરલ ગવર્નમેન્ટ આપરિય આગેવાનો પાછળ પડી અને શ્રી. બેસન્ટે આપરિય સ્વાતંત્રતા ટેકામાં મત કેળવવા મોકલ્યો.

ઈસ્વી સન ૧૮૮૩માં શ્રી. બેસન્ટનું મન સમાજવાદ (Socialism) તરફ દોરાયું. ૧૮૮૪માં બર્નાર્ડ શો (સમાજવાદી)ને મળ્યા પછી શ્રી. બેસન્ટે 'રાજકીય સત્તાની પુનઃ વેચણી,' 'સમાજનો વિકાસ' 'અર્વાચીન સમાજવાદ' વગેરે લેખમાળા લખી. ૧૮૮૫માં તેઓ ફ્રીમીયન સોસાયટીમાં દાખલ થયાં. તે જ વર્ષમાં રશિયન રાજકીય કેદીઓના દુહાયા પ્રત્યે અંગ્રેજ પ્રજાનું ધ્યાન ખેંચવા દિલ્લયાસ શરૂ કરી અને તે જ વર્ષમાં મુકાનના પ્રશ્ન માટે તેની વહારે ધાર્મ.

૧૮૮૬માં શ્રી. બેસન્ટ શ્રી. રોડના કહેવાથી બંધેવેટરશીના 'ફિક્ટેડ ડોક્ટ્રીન'ના બે મથોને અભ્યાસ કરી બંધેવેટરશીનાં શિષ્યા બન્યાં અને નેશનલ સેક્યુલર સોસાયટીમાંથી રાજનામું આપી 'હું કેમ થીઓસોફિસ્ટ થઈ' એ વિષય પર વ્યાખ્યાન આપી પત્રિકા પ્રગટ કરી.

ઈસ્વી સન ૧૮૯૧ના એપ્રિલમાં શ્રીમતી બેસન્ટે નીચે મેલ્યુકિઆનિઝમનો ત્યાગ કર્યો. મેક્સ બંધેવેટરશીના બે વર્ષના સતત સંપર્કનું એ પરિણામ હતું. શ્રીમતી બંધેવેટરશીએ એમને સ્પષ્ટ કહ્યું કે માનવના દૈહિક વિકાસ પૂરતી એ પ્રવૃત્તિ અનુરૂપ હશે, પરંતુ આધ્યાત્મિક અસ્તિત્વ સાથે એ બંધ બેસતી નથી. અત્યાર સુધીનું શ્રીમતી બેસન્ટનું જીવનધર્મનર ઐદિક જડવાદ ઉપર જ રચાયું હતું. ઐદિક સાધનોથી જ માનવજીવન સંપૂર્ણ અને છે એ જાતની તેમની માન્યતા હતી. મેક્સ બંધેવેટરશીએ એમને મનુષ્ય, એની ઉત્પત્તિ અને ભાવિની વાત કરી. માનવધર્મનર અને એના જૂત, ભવિષ્ય ને વર્તમાનના સાચા સંબંધોનાં પરિજ્ઞાનો એમના દિલમાં જીત્યાં. થીઓસોફીની દૃષ્ટિએ માનવ શું છે એનો ખ્યાલ આપ્યો. માનવ એક આધ્યાત્મિક શક્તિ છે. માનવ અનુભવોનું વિશાળ ચાલુ વર્તુલ છે, જેમાં જન્મ જન્મ-માનંતરો ફરી ફરી, જીવ આદ્ય માનવી અને છે. જન્મ પદાર્થમાં એની ઉત્પત્તિ નથી; જન્મ પદાર્થના ઓળિયામાં એને પૂરવામાં આવ્યો છે. એ જન્મ વંશો ને ઉપવંશો સાથે એને બહુ થોડી નિરંતર છે. મનુષ્યની ભુદિ અને મંત્રીશક્તિ એ એક સર્જનબલ છે. અને દરેક વિચારણામાં એ મહત્વનો ભાગ ભજવે છે. એમ વિચારવિચિત્રો વધનાં જન્ય છે અને માનવ આત્મા ધરાતો જન્ય છે અને અનેક માનવજન્યોની સિદ્ધિ દ્વારા સંપૂર્ણ અને છે. માલ્યુકિયન વિચારો કેવળ માનવ વાસનાને જ સ્પર્શે છે. પરંતુ વાસનાને તો માનવીની દાસી બનાવવાની છે. માનવ કરતાં વાસનાને વધુ મહત્વ આપવાથી જ સસારનાં દુઃખો ને માનવહીનતા પ્રગટયાં છે. વાસનાના વધુ પડતા વિકાસ સામે જુએશ ઉડાવવાની જરૂર છે. આત્મત્યાગ અને સંયમ અપનાવી સાચું માનવ-જીવન ધાવાતું છે. મેક્સ બંધેવેટરશીએ નીચેમાલ્યુકિયમ વિરુદ્ધ થીઓસોફીનાં તરફના બેસન્ટ સમક્ષ રજૂ કર્યાં અને તેમણે છેવટનો નિર્ણય કરી થીઓસોફિસ્ટ બન્યાં.

આમ શ્રીમતી બેસન્ટ તોફાનોમાંથી શાંતિપદે પહોંચ્યાં. એવી તો આંતરશાંતિ પામ્યાં કે બાહ્ય તોફાનો એમના દિલ પર અસર કરી શકે તેવાં રહ્યાં નહિં. ઈસ્વી સન ૧૮૯૧માં બ્રેક્સેલનું અવસાન થયું ત્યારે પણ તેઓ ટકી રહ્યાં. મેક્સ બંધેવેટરશી શતિધામ પામ્યાં (૧૮૯૧માં) ત્યારે પણ શાંતિ ધરી રહ્યાં. બારે દુઃખ, વિષાદ ને જવાનહારીઓને એ પહોંચી વળ્યાં. એમના દિલમાં શાંત શ્રદ્ધાએ ધર ક્યું હતું. મહાન બંધુ સમાજના (મહાન સ્વેન સંઘના) જન્મજન્મ-માનંતર માટે પોતે સેવક હતાં અને અનન્ત શાંતિ એમને વરેલી જ હતી. ઓ શાંતિઃ ! શાંતિઃ ! શાંતિઃ !

શ્રી. રમણિકલાલ દલાલ
(એમનાં શ્રી. બેસન્ટ પરનાં એક જલ્પ લેખનો સંલેખ)

ડો. ખેસન્ટના જીવનની વધુ સાલવારી

ઈસવી સન ૧૮૮૭માં વિશ્વવિદ્યાલય, ડી. સ્ટેડને મળ્યાં. અને ૧૮૮૭ થી ૧૮૯૦ સુધી લંડન રહેલ-
જોડનાં સભ્ય રહ્યાં. સને ૧૮૮૮માં મિ. હરવર્ડે અશોક સાથે દિવાસળીની પેટીવાળીઓની હક્કતાળ
સફળ રીતે પોણા. અને તે જ સાલમાં પ્રેતાવાદન, (Spiritualism) અને ચેતનાની ગુપ્ત બાજુનો
અભ્યાસ કર્યો. ૧૮૮૯માં 'સિફ્ટ ટોકિટ્સ' વાળી બેવેલરકીનાં શિષ્યા બન્યાં અને થીઓસોફિકલ
સોસાયટીના સભ્ય બન્યાં. ૧૮૯૦માં નેશનલ સેક્યુલર સોસાયટીમાંથી રાજીનામું આપ્યું અને શ્રી.
લેડબીટરને આ જન્મમાં પહેલી જ વાર મળ્યાં. ૧૮૯૧માં યુનાઈટેડ સ્ટેટ્સમાં પ્રથમ વખત ખેસન્ટના
માટેનો પ્રવાસ ખેડ્યો. અને ઈ. સન ૧૮૯૩માં હિન્દની ભૂમિ પર પગ મૂકી ત્યાં વ્યાખ્યાન માટેનો પ્રવાસ
ખેડ્યો. ૧૮૯૫માં બનારસમાં કરીદાસ થર્પ ભગવદ્ગીતાનું અંગ્રેજીમાં ભાષાન્તર કર્યું. ૧૮૯૮નાં
જુલાઈની ૭મી એ સેન્ટ્રલ હિન્દુ કોલેજની સ્થાપના કરી. ૧૯૦૨માં કોમેસ્ટ્રીમાં દાખલ થયાં. ૧૯૦૪
માં બનારસમાં ગૃહસ્થિતિ શરૂ કરી. ૧૯૦૬ લેડબીટર કેસમાં ગુલામી, અને ૧૯૦૭નાં જુલાઈની ૬મીએ
થીઓસોફિકલ સોસાયટીના પ્રમુખ થયાં. ૧૯૦૭-૧૧ અઘાર એસ્ટેટને ૨૭ એકરમાંથી ૨૫૩ એકરનું બનાવ્યું.

૧૯૦૬માં શ્રી. કૃષ્ણમૂર્તિ અને એમના ભાઈને દત્તક લીધા. અને ૪૫૦૦૦ માઈલની, એમની
જિંદગીમાં લાંબામાં લાંબી, મુસાફરી કરી, અને “યોગવિદ્યાની દૃષ્ટિથી નોંધેલાં રસાયણશાસ્ત્ર” (occult
chemistry) ની શોધ આગળ ચલાવી. ૧૯૧૨-૧૪માં શ્રી. કૃષ્ણમૂર્તિના પિતા જે. નારાયણીદા વિરુદ્ધ
કાયદાના ખટલામાં પડ્યાં. ૧૯૨૨માં અઘારમાં પદ્મવિદ્યા આશ્રમની સ્થાપના કરી. ૧૯૨૬માં જુલુમાં
થીઓસોફિકલ કોલોનીની એમજે સ્થાપના કરી. સને ૧૯૨૭માં કેલિફોર્નિયામાં ‘હેપી વેલી’ની સ્થાપના
કરી એને માટે નાણાં માટે વિચાર્પિત કરી. ૧૯૩૦માં એમના પૌત્રી મિસ સિમિલ ખેસન્ટના લગ્નમાં
દાખર આપી. ૧૯૩૧માં બેવેલરકી સેન્ટીનરી અને ૧૯૩૨માં એલકોટ સેન્ટીનરી (ચતાખદી)
ઉત્સવ ઉજવ્યો અને ૧૯૩૩નાં સપ્ટેમ્બરની ૨૦મીએ સાંજના ૪ વાગે અવસાન પામ્યાં.*

સંપાદક.

From Peace to Power

By Annie Besant, D. L.

.....for the rule of the Empire of force is crumbling, and the Day of the Federation of Free Nations has dawned.

When the great Messenger from the white Lodge landed in India, she brought in her strong hand the charter of India's Freedom. Russian by birth, she had become naturalized in the Republic of the West, which had, a century before, broken the chains that Britain strove to fasten on her mighty limbs. Her colleague was American-born, and the constitution of the society which was to become world-wide, was framed by him on the model of that created by the Fathers of the Republic, aided by Hands which had become liberated and immortal.

Helena Petrovna Blavatsky quickly began the great task assigned to her — the destruction of triumphant materialism. Alone she stood in her unbreakable knowledge, a knowledge of the Laws of Nature belonging to the subtler worlds. With these she fought her giant foe, and slew him.

But a stronger enemy barred her onward way — the apathy of the people she came to enlighten, and through them to enlighten the world. They admired her, they became proud of their past, they held up their heads. But even she, aided by her Guru and His brothers, could not stir them to united action. In vain was the effort made to found a paper through which the clarion note of Freedom might ring over India. Even one of her patriots said:—"India is dead, you cannot wake her." At least H. P. B.'s Guru, who in the past had ruled over India, recognised the hopelessness of the task, and, as she wrote, "retired in deep displeasure."

H. P. B. was practically driven from India and went to Europe, seeking a colleague whom she knew. She wrote her great work 'The Secret Doctrine,' and found her colleague. Annie Besant, who became her pupil in their new bodies, and led her to the Guru who was also her own. This colleague brought to the service of India trained political methods, guided

by experience and by fighting side by side with that great warrior of freedom, Charles Bradlaugh. A little latter she went Home, leaving her pupil to carry on the work of thoroughly arousing the Indian spirit. Colonel Olcott had revived Buddhism and Zoroastrianism; he encouraged his new colleague in the revival of Hinduism and passed away. His Guru materialized by his bedside, ere he passed, and bade him name Annie Besant as his successor in the Presidency of the Theosophical Society. She was loath to leave her educational work, the Central Hindu School & College, for which she hoped to obtain a Royal Charter from John Morley, the then secretary of state for India, with whom she had discussed the subject but her Guru bade her accept the duty; and she, of course, obeyed, and was duly elected as President in 1907.

A very important step forward is now being taken in the struggle for India's liberty. India cannot deliver her message to the world while she continues in subjection to a foreign rule, and is looked down upon by all free peoples as a "dependency" of Britain.

The preparation was begun in 1875, when the great Messenger of the White Lodge, H. P. B., was sent out into our world to perform her splendid work, the destruction of materialism as a philosophy of life. With her brave colleague, Colonel H. S. Olcott, she the Teacher, he the Organizer, the work was carried on. In the Theosophical Society, color ceased to be a badge of inferiority, and Universal Brotherhood was recognised as the Law of Life. The two Colleagues associated with Indians on an equal footing, and constantly taught that the World-Teachers were Easterns. The men who planned the Indian National Congress were members of the Theosophical Society. In 1891, I was sent by H. P. B. to America to meet W. Q. Judge there, one of her best disciples and he and I carried on of occult tradition in E. S., the Heart of the Society. Very soon I entered into political life of India, working for her Freedom, and in 1913 opened my part of the campaign with lectures on Social Reform.

It was in 1913 that I first came into direct conscious touch with the Rishi Agastya, the Regent of India in the inner Government. He desired me to form a small band of people who were brave enough to defy wrong social customs such as premature betrothal and marriage. This was done, and carrying out His wishes, I gave some lectures that

autumn on Social Reform, published under the title of "Wake up India." These prepared the way for the desired political reform, and this was started in that same year by the resolve to begin a weekly newspaper, The Commonweal, in January, 1914. To guide me in its conduct, I was summoned to Shamballa,* where still abide the King and His three Pupils, the "Four Kumaras" of the Indian Scriptures, He the Eldest. There I was given what I always call "my marching orders."

You will have a time of trouble and danger. I need not say: have no fear; but have no anxiety. Do not let opposition become angry. Be firm but not provocative. Press steadily the preparation for the coming changes, and claim India's place in the Empire. The end will be a great triumph. Do not let it be stained by excess. Remember that you represent in the outer world the Regent, who is my Agent. My Hand will be over you; and my Peace with you.

These words necessarily mark out the policy I follow. India to be within the Empire, but free. This is only possible by winning Dominion Status. To win it means that India becomes free within her own territory, but in Federation, not in isolation, as C. R. Dás put it. It means the avoidance of a War of Color, of Asia against Europe. It means the Peace of the world, the necessary addition to Mr. Macdonald's splendid efforts to make a lasting pact with the United States. The two countries will be as the two pillars of Solomon's Temple. At present Britain's Rule over colored peoples is an increasing menace to the peace of the world. In Twelve years the "Awakening of Asia" of which I spoke, in my Presidential Speech in the Indian National Congress, has become "The Revolt of Asia," the significant title of a traveller's book, recording what he saw as he visited Asiatic countries.†

(The Theosophist, November 1929, Pages 148 to 151)

* This city is in the Gobi Desert. Its outskirts have been partially uncovered by an American expedition. But I do not think they will find the White Island, with its great white marble Temple where abide "The Four." It is there the great gathering takes place every seven years that H. P. B. speaks of in "Isis Unveiled," and which I have attended.

† આ સંબંધી વધુ માટે જુઓ પાનાં ૨૫૫ થી ૨૬૦

ભગવતી બેસન્ટ સ્મારક ગ્રંથ

ડૉ. બેન-ટ. ફ્રેડરિક્સ (જિટાસી)માં

હાં બેમન્ટ કયાન નમયે
 (શાન્તિકુલ જા પારસના સમયનો ફેરિગાર)

Universal Prayer

Oh ! Hidden Life vibrant in every atom,
 Oh ! Hidden Light shining in every creature,
 Oh ! Hidden Love embracing all in oneness,
 May each who feels himself as one with Thee,
 Know he is therefore one with every other !

[About 1923]

Dr. Annie Besant.

વિશ્વપ્રાર્થના

[ઉપરની 'Universal Prayer' નો અનુવાદ.]

જે શુભ ચેતન વસી રહું આ વિશ્વમાં આજ આજ ક્ષણે,
 જે શુભ જ્ઞાનસ ઝળકતું ઉજ્જવળ ખની જગજીવને,
 જે શુભ નિર્મળ પ્રેમમંત્રે ઐક્યનો સૂર પ્રસરતો,
 તે શુભ રૂપના દર્શને જે જીવ નિશ્ચિન રાચતો,
 તું તે જ તે સહુ સાથ નિશ્ચે જીવત જીવને વસી રહ્યો,
 એ શુભ રૂપ ઐશ્વર્યનું તું અમર હૃદયે સ્થાપ્યો.

અનુવાદ : શ્રીમતી મુગ્ધા લોશ

वसन्ताष्टकम् ।

या रंयं जगद्धितमद्विषद्वाञ्छन्ति तस्यैवानुरागमेविरागतया विमलसि ।
अस्मद्गुरो भगवति प्रणमः प्रपद्ये मातस्त्वयै चरणौ शरणं यन्तते ॥ १ ॥

यां त्वा किलाखिलसनातनधर्मदे^{६३}र्मी प्रा^{६४}बा^{६५}श्स्तु^{६६}ग^{६७}ति^{६८} हि^{६९} मु^{७०}मु^{७१}ज^{७२}न^{७३}स्य नेत्रीम् ।
अस्मद्गुरो भगवति प्रणतः प्रपद्ये मातस्तथैव चरणो शरणं वसन्ते ॥ २ ॥

यैस्तैर्यमादिभिरनुष्ठितधर्ममेधा नैककार्यमद्य कुरुषे घनधर्मवर्षम् ।
अस्मद्गुप्ते भावति प्रणतः प्रपद्ये मानस्तथैव चरणौ शरणं वसन्ते ॥ ३॥

यस्यै नमोऽस्तु कुलार्णवतायतीतप्रादुर्भवत्तदनुपदेशुमिहोद्यतायै ।
अस्माद्गुरो भगवति प्रणतः प्रणये मातस्तत्रैव चरणौ शरणं वसन्ते ॥ ४ ॥

यस्याः परो नियतमास्तमावसेवाक्षो न क्षीति कृतयः खलु दर्शयन्ति ।
असमद्गुणो भगवति प्रणतः प्रपद्ये मातस्त्वैव चरणौ शरणं वसन्ते ॥ ५ ॥

यस्याः जयन्ति नितरां तव दीर्घदृष्टेः तारानिर्दाशतजगद्गुरुजम् वार्ताः ।
अस्मद्गुरो भगवति प्रणतः प्रथमे मातस्त्वयै चरणौ शरणौ वसन्ते ॥ ६ ॥

यस्यां सभासुवचिरे त्वयि संवदन्त्यां वाणीं बुधा धृतमनुं खलु भावयन्ति ।
अस्मद्गुरो भगवति प्रणतः प्रपद्ये मातस्तत्रैव चरणौ शरणं वसन्ते ॥ ७ ॥

यद् भो जयति जनतारिणि दीनबन्धो विद्याप्रदे च मतिदे । वरदे जय त्वम् ।
अस्मद्गुरो भगवति प्रणतः प्रपद्ये मातस्तत्रैव चरणौ शरणं वसन्ते ॥ ८ ॥

[This poem was written in praise of Dr Besant in 1920 by Dr. G Srinivasamurti, the Director of Adyar Library Indian Theosophist, September-October, 1947.]

[આ કાવ્ય ડૉ. ખેસ-ટની પ્રશસ્તિ માટે સને ૧૯૨૦માં ડૉ. જી. શ્રીનિવાસમૂર્તિ, કે જે દાસ અદ્યાર સાયબેરીના સંચાલક છે, તેમણે રમ્ય હતું]

વસન્તાષ્ટક

[તેનું ગુજરાતીમાં ભાષાન્તર]

૧. જગતનું દિત કરનાર મહર્ષિઓના ચરણકમળની સેવા હંમેશા કરવાની પ્રીતિથી ઉત્પન્ન થયેલા વૈરાગ્યથી શોભતાં ભગવતી માતાજી, અમારાં યુરુ, તમારા જ ચરણનું શરણ લઉં છું.

૨. તમે સર્વ સનાતન ધર્મના ઉપદેશક છો, મુમુક્ષુઓના માર્ગદર્શક છો. વિદ્વાન લોકો તમારી સ્તુતિ કરે છે. એવા અમારાં યુરુ ભગવતી માતાજી, તમારા જ ચરણનું શરણ લઉં છું.

૩. યમનિયમાદિથી ધર્મમેધસમાધિનુ અનુષ્ઠાન તમે કયું છે અને ધર્મરૂપી ધનનો વર્ષાવ કરી નિઃકામ યોગ આચરો છો. એવા અમારાં યુરુ ભગવતી માતાજી વસન્ત મૈયા, તમારા જ ચરણનું શરણ લઉં છું.

૪. કુળ, જાતિ, મત વગેરેથી પર એવો ખંધુત્વનો ઉપદેશ આપવાનો પ્રયત્ન કરો છો એવા અમારાં યુરુ ભગવતી જેસન્ટ, તમારા જ ચરણનું શરણ કરું છું.

૫. ભારત માતાની સેવા કરવામાં તમારા જેટલી દક્ષતા બીજું કોઈ ખતાવતું નથી, એમ સમર્થ પુરુષો કહે છે. એવા અમારાં યુરુ ભગવતી વસન્તમાતા, તમારા જ ચરણનું શરણ લઉં છું.

૬. તારાથી દર્શિત જગદ્ગુરુની જન્મકથા દીર્ઘ દષ્ટિ વડે તમે કહી છે. તેનો જય હો! એવા અમારાં યુરુ ભગવતી વસન્તમાતા, તમારા જ ચરણનું શરણ લઉં છું.

૭. સભામાં સુંદર જોલનારાં હો માતાજી, તમે ભાષણ કરો ત્યારે પ્રત્યક્ષ સરસ્વતી માતા દેહ ધારીને પધાર્યાં છે એમ વિદ્વાનો માને છે એવા અમારાં યુરુ ભગવતી જેસન્ટમાતા, તમારા જ ચરણનું શરણ લઉં છું.

૮. લોકોના તારણકાર, દીનમંદુ ચિન્હ આપનાર, શુદ્ધ દેનાર, વગ આપનાર હો માતાજી! આપનો જય હો! જય હો! એવા અમારાં યુરુ ભગવતી એતી જેસન્ટ, તમારા જ ચરણનું શરણ લઉં છું.

મૂળ કર્તા : છ. શ્રીનિવાસમૂર્તિ.

કાયરેકટર, અઘાર લાખભરી.

અનુવાદક : પ્રો. એચ. બી. સિંહ.

એમ. એ., એલએલ. બી.

ડૉ. બેસન્ટના લેખોમાંથી

Search for God

[Dr. Annie Besant's Birthday Message of 1923.]

Men have sought for God in many ways but have not found Him, because they sought amiss. They sought Him in forest and jungle, in desert and cave, they sought Him through austerity and self-torture, through knowledge and argument, but He ever escaped them. In one place can He ever be found never to be lost again, and that is a place beyond emotion and intellect, in the depths of your own spirit, who verily is He.

There He abides ever, in the cave of the Heart, the Hidden God, the Light beyond the darkness, the Eternal, who is Strength and Love and Beauty. Find Him there, and you will thereafter see him everywhere, in every human being, in every animal, in every plant, in every mineral, in the depths of all-encircling space, in joy and sorrow, in delight and in agony, even in the darkness of evil and shame.

Worship Him in all beings, serve Him in all needs, feed him in the hungry, teach Him in the ignorant, love Him in the unloving, make your life His temple, your acts His sacrifice. Then shall your eyes one day behold the King in His Beauty, the highest manifestation of God on earth, and you shall grow into Man made perfect, Man Divine.

(From the Booklet "Messages of Annie Besant 1913-1931")

ઈશ્વરની શોધ

[ડૉ. એની બેસન્ટનો ૧૯૨૩ના જન્મદિનનો સંદેશો.]

મનુષ્યે ઈશ્વરને ધણી રીતે શોધ્યો છે પણ તે તેને મળ્યો નથી, કારણ કે તેણે તેને બોગી રીતે શોધ્યો છે તેણે તેને જંગલ અને વનમાં બોલ્યો, રજુમાં અને ગુફાઓમાં બોલ્યો, તેણે તેને તપશ્ચર્યાથી અને આત્મમર્દન (self-torture) થી શોધ્યો, તેણે તેને વિદ્યા અને વિવાદથી બોલ્યો, પણ તે તો કોઈક દૂરનો દર રહ્યો. તે એક જ સ્થાને જરાખર શોધી શકાય-કે બાંધી તે ફરીથી વિચારાય નહિ અને તે સ્થાન તે હાત્થણી અને છદ્ધિથી પર એવા તમારા આત્માના બેંગલમાં રહ્યું છે; તે સ્થળ તે જ છે.

તે હંમેશ ત્યાં-હવથામાં બિરાજે છે, તે, ગુપ્ત ઈશ્વર, અધિકારથી પર પ્રકાશરૂપ છે. તે અનંત છે. અને તે શક્તિરૂપ, પ્રેમરૂપ અને સૌંદર્યરૂપ છે. તેને પ્રથમ ત્યાં (હવથામાં) ઓળા અને પછી તમે તેને સર્વત્ર જોઈ શકશો :—પ્રત્યેક માનવીમાં, પ્રત્યેક પશુમાં, પ્રત્યેક વનસ્પતિમાં, પ્રત્યેક ખનીજમાં અને સર્વવ્યાપી બૂરા આકાશની હીતરમાં, સુખમાં અને દુઃખમાં, આનંદના અને દર્દમાં; અને પાપ (evil=પવિત્ર) અને નિર્લજ્જતા (Shame=શૈર્ષ્ય)માં પણ તમે તેને જોઈ શકશો.

સર્વે વ્યક્તિઓમાં તેને પૂજો; બધી જરૂરિયાતોમાં તેની સેવા કરો; તેને ભૂખ્યામાં અન્ન આપો; તેને અજાનીઓમાં જ્ઞાન આપો; અપ્રેમાળમાં તેને પ્રેમ અર્પણ કરો; તમારા જીવનને તેનું મંદિર બનાવો અને તમારા કાર્યોને તેનું અધ્યક્ષ બનાવો. પછી એક દિવસ તમારા નેત્રો ભગવાન રાજરાજેશ્વર, (The King=ધી કિંગ)ના, તેના પૂર્ણ સૌંદર્ય સાથે, દર્શન કરશો. તેઓ જ આ પૃથ્વી પર ઈશ્વરનું ઉચ્ચમાં ઉચ્ચ આવિષ્કરણ (manifestation) છે અને પછી તમે પૂર્ણતાને પહોંચી શકશો, દિવ્ય સુરૂપ બનશો.

મૂળ લેખક : ડૉ. ક્વિની બેસન્ટ

અનુવાદકર્તા : પ્રભાકર મહેતા

What Does India Want ?

INDIA wants everything that any other Nation may claim for itself.

To be free in India, as the Englishman is free in England. To be governed by her own men, freely elected by herself. To make and unmake Ministries at her will. To carry arms; to have her own army, her own navy, her own volunteers. To levy her own taxes; to make her own budgets; to educate her own people; to irrigate her own lands; to mine her own ores, to mint her own coin; to be a Sovereign Nation within her own borders, acknowledging the paramount power of the Imperial Crown, and sending her sons to the Imperial Conference.

There is nothing to which any man can aspire in his own land from which the Indian must be shut out here.

A large claim, you say ?

Dose the Englishman ask less for himself in England? If not, what is there strange that an Indian should ask the same for himself in India? What is the radical difference between them, which should make an Indian *content* to be a thrall? It is not the "angle of vision" that

refining, until the dispersing work over—He sent it Southwards gradually to occupy the land destined to be the cradle of the future Aryan Empire, carrying with it the tradition of a past golden age. Some mighty intellects He sent to India to take birth in it, to build its literature and from time to time some lofty ego to inspire its spiritual life. Then he sent these intellectual giants to take birth elsewhere, in other branches of His Aryan Race, to develop many-sided capacities, to grow in different soils prepared to evolve definite characteristics, wherever they went, the nation in which they incarnated, became the crest of the evolving wave.

Differentiation had done its work, and the time for reintegration began to dawn. Messenger after messenger were sent to the West, in order to permeate its turbulent civilization with the higher spiritual ideas; splendid intellects were sent thither to lead it onwards to heights of scientific knowledge and artistic achievement. In the nineteenth century the time had come for a more sympathetic mutual understanding between East and West, between the elder and younger branches of the Aryan family, and for this the Theosophical Society was founded; it was sent to bring to the West the forgotten spiritual knowledge of the East; to lead it to drink at the long sealed Aryan wells; it was sent to recall to the East the memory of its own treasures, to revive Aryan ideals, to bring to it the accumulated treasures of Western learning, to knit together its warring elements into a single nation, and above all to blend into one the eldest and the youngest children of the Aryan race; the Indians and the English. On this union, close, brotherly, indissoluble, the future Empire depends. And it is inevitable. Those who strive against it will be eliminated, for the Will of the great Father must be wrought out. The rebellions, the haters, the inciters to strife, will be scattered among other nations, among nations backward in evolution, where their unpleasant peculiarities may work less harm. When the Union is accomplished, when the field is ready, then Valvasvata Manu will send hither the master intellects of humanity, to raise the people composed of the best elements of His race to a dazzling height of glory and the Aryan Empire will stand revealed.

Annie Besant.

Dr. Besant's message of 1911

ભારતનું ભવિષ્ય

—ડૉ. ખેસન્ટની એક આગાહી

હિંદના ભવિષ્ય વિષે બે જાતના મત પ્રવર્તે છે : એક તો એ છે કે એ હવે જુઠાઈ થયું છે, સડવા લાગ્યું છે અને બેખીલોન અને ઇજ્જતની પેઠે તેનો પથ અંત આવી જશે; બીજો એ છે કે એનું ભવિષ્ય એના ભૂતકાળ કરતાં પણ વધુ મહાન થવાનું છે, અને આજ નાખે એવી પ્રકાશિત કીર્તિના ચિખરે પહોંચવાનું છે, અને જ્યારે હજી કદી ન જોયેલા એવા સામ્રાજ્યનું હૃદય બનવાનું છે. આમાંના બીજા મતને હું છેલ્લાં સત્તર વર્ષથી પ્રેરણાત્મક ધ્યેય તરીકે લોકોમાં પ્રચાર કરતી આવી છું. અને તેને પૂર્ણ કરવામાં મદદ કરવા માટે જ હું બીજાઓની સાથે સેન્ટ્રલ હિન્દુ કોલેજ સ્થાપવા બળી છું.

માનવ સમાજનો વિકાસ સિદ્ધ પુરુષો-કે જેમને હિંદમાં ઋષિઓ કહે છે-તેમના મહાન ભાત-મંડળ વડે જ દોરવાય છે. તેઓ તેના પર સતત દષ્ટિ માંડી રહ્યા હોય છે; પોતાના પ્રતિનિધિઓ ચૂંટી કાઢે છે; તેમને ચારેકોર મોકલે છે; નવા સંબંધો ઉત્પન્ન કરવા માટે જુદીજુદી જાતિઓનાં રક્ત એકબીજા સાથે મેળવે છે. આધ્યાત્મિક, ઔદ્ધિક, નૈતિક રીતે ઉત્તમ આત્માઓને પોતે પસંદ કરેલાં કેન્દ્રોમાં મોકલીને સામ્રાજ્યો બંધે છે; અને તેમનું કામ પૂરું થતાં એવા જીવંતમાઓને લઈ લઈ ઓછા વિકાસવાળા જીવંતમાઓને મોકલી ફરી પાછાં તે સંસ્કૃતિને ગળાવી પાડે છે; અને સેંકડો ને હજારો વર્ષ સુધીના ભાવિને અમાઉથી બેઈ લઈ તેની તૈયારીઓ કરી મૂકે છે; અને પોતાને સોંપાયેલી મહાન યોજનાની વિગતો પાર પાડે છે. વખતોવખત જ્યારે તેમને જરૂર પડે ત્યારે પોતાની યોજનાનો એકાદ ભાગ એ પ્રમદ કરે છે, અને તે એટલા માટે કે તે ભક્તિમાન હૃદયો સ્વેચ્છાથી તેને સહકાર આપે. અત્યારનો સમય એવો છે અને પદ્ધતિ એક છે એ વિચાર્યો છે.

વિજયોથી, સંસ્થાનો સ્થાપી, યુદ્ધો, ખળભળાટોથી અને દૈવી રથચક્રના અનેક પ્રકારના દબાણથી અનેક જાતિઓ અને ઉપજાતિઓના રક્ત તેના સંતાનોમાં એકબીજામાં બળે અને જીવનપ્રવાહ કિંમતી અને તે માટે છેલ્લાં પાંચ હજાર વર્ષથી હિંદુસ્તાન વેદના કરનો આવ્યો છે. ઘણાંધણાં સૈકાં પહેલાં હિંદમાં એટલેવેદિયન સંસ્કૃતિ વર્ચસ્વ ભોગવતી હતી અને તે વખતે યૂજન જાતિ શાખાલોમાં પોતાનું કેન્દ્ર રાખી વિશાળ સામ્રાજ્યની સ્થાપના કરી, પોતાના મનુ અને તેના આર્ષ સરદારો-દૈવી રાજાઓ નીચે બિછરી અને વધી; અને પછી પાસેના તે દૂરના પશ્ચિમ દિશાના પ્રદેશોમાં ફેલાવે કરવા ને આધિપત્ય સ્થાપવા માટે પોતાની ઉપજાતિઓને તૈયાર કરીને મોકલો આવી. આમ જૂઠાં પાઠવાનું કામ પૂર્ણ થયું ત્યાં સુધી એણે એમને સુધારવાનું, સંસ્કાર આપવાનું કામ ચાલુ જ રાખ્યું અને તેમના પર દેખરેખ રાખી. ભૂતકાળના સુવર્ણ યુગની પરંપરા, પોતાની સાથે લઈ જઈ, ભવિષ્યના આર્ષ સામ્રાજ્યનું પારણું બનાવેને નિર્માયેલા પ્રદેશમાં, ધીરે ધીરે વસવા માટે એને, તેમણે દક્ષિણ તરફ મોકલો. કેટલાક જુદીશાળી જીવોને તેમણે હિંદમાં જન્મ લેવા, એનું સાહિત્ય નિર્માણ કરવા, અને વખતોવખત કોઈ મહાન આત્માને એના આધ્યાત્મિક જીવનને પ્રેરણા આપવા મોકલ્યા. પછી એણે એ મહાન જુદીશાળી પુરુષોને, તેની અનેકવિધ શક્તિઓ વિકસાવવા માટે, અને એકસ લક્ષણો પ્રગટાવવા જુદી જુદી ભૂમિમાં વિકસાવવા સારુ બીજા (રથ) જન્મ લેવા સારુ મોકલ્યા. તેઓ જ્યાં જ્યાં ગયા, જો જો રાષ્ટ્રમાં તેમણે અવતાર લીધો તે વિકાસ પામતાં મોજની ટોચ બન્યો.

needs changing. It is the eye, purified from pride, and prejudice, that can see clearly; and the heart, purged from arrogance, that can beat with healthy strokes.

England and India hand-in-hand. Yes, that is our hope, for the world's sake. But that it may be so, justice must replace inequality; for India can never be at rest—Till She is Free.

(From "India—A Nation" 1915)

Annie Besant.

હિંદને શું જોઈએ છે ?

બીજા કોઈ પણ રાષ્ટ્રને પોતાને માટે જે કંઈ જોઈએ તે બધું જ હિંદને પણ જોઈએ છે.

જેમ અંગ્રેજો ઇંગ્લંડમાં સ્વતંત્ર છે તેવી જ રીતે હિન્દીને હિંદમાં મુક્ત થવું છે. પોતે જ સ્વતંત્રપણે ચૂંટેલાં પોતાનાં જ માથુસો દ્વારા એને રાજ્ય ચલાવવું છે. પોતાની જ ઇચ્છા પ્રમાણે પ્રધાનો બનાવવા છે તેમને ઉઠાડી મૂકવાની સત્તા પણ જોઈએ છે. શસ્ત્રો પણ ધારણ કરવા છે; પોતાનું જ હસ્તકર, નૌકાદળ એને સ્વયંસેવકદળ પણ જોઈએ છે. જાતે જ કરે નાખવા છે; જાતે જ પોતાનાં અંદાજપત્રો ધરવા છે; પોતાની પ્રજાને કેળવવી છે; પોતાના દેશને નહેરનાં પાણીથી સીંચવો છે; પોતાની માટીમાંથી ધાતુઓ બનાવવી છે; પોતાના સિક્કા પાડવા છે; શાહી તાજનું શિરજીવ માન્ય કરીને, પોતાના સંતાનોને શાહી પરિવ્રજોમાં મોકલીને પોતાની હદમાં સર્વસત્તાધીશ રાષ્ટ્ર બનવું છે.

જે આકાંક્ષા કોઈ પણ દેશનો માથુસ સેવી શકે તેમાંથી હિંદવાસીને પોતાના દેશમાં હવે વર્ચિત રાખી નહિ શકાય.

એ તો બહુ મોટી માગણી થઈ, એમ શું તમે કહો છો ?

શું અંગ્રેજો ઇંગ્લંડમાં એથી ઓછું પોતાને માટે માગે છે ? જો ના, તો પછી હિંદમાં હિંદી જન એટલું જ માગે એમાં આશ્ચર્ય પામવા જેવું શું છે ? એ એમાં એવો તે કથો મૂળભૂત બેદ છે કે જે હિંદી જનને ગુલામ રહેવામાં જ સંતોષ માનવો જોઈએ ? એમાં માત્ર “દૃષ્ટિકોણ” ને જ બદલવાની જરૂર નથી—એ તો ગર્વ અને પૂર્વગ્રહથી મુક્ત થયેલી આંખ જ સ્પષ્ટ જોઈ શકે; અને અભિમાન વગરનું હૃદય જ તંદુરસ્ત થકા સંબળાવી શકે.

ઇંગ્લંડ ને હિંદ દ્વારમાં દાય મિલાવીને ચાલતા દેખ. હા, જગતનાં કલ્યાણને માટે અમારી એ જ ઇચ્છા—આશા છે. પરંતુ તેમ થવા માટે અસમાનતા દૂર કરી ન્યાયની સ્થાપના કરવી જોઈએ; કારણ કે હિંદ સ્વતંત્ર થવા વગર કદી જ શાંત નહિ રહે.

(“ઈન્ડિયા—એ નેશન” માંથી, ૧૯૧૫)

એની બેસન્ટ

“The Future of India”—A Prophecy

Two views of India's Future have been put forward : one, that India is effete and is passing into decay, to vanish as Babylonia and Egypt have vanished, the other that she has a future greater than her past and is destined to rise to a peak of dazzling glory the heart of the greatest Empire that the world has yet seen. It is the second of these two views that I have been doing my best to popularize as an inspiring Ideal during the last seventeen years and it was for the helping of the realization of this second that I joined hands with others to found our beloved C. H. C.

The evolution of Humanity is guided by a mighty Brotherhood of Sages—of Rishis, as they are called in India—who constantly watch over it, choosing their agents; sending them hither and thither; mingling the blood of races to produce new combinations; building up Empires by sending into birth in the chosen centres egos of advanced evolution—spiritual, intellectual, moral putting them down again, when their use is over, by withdrawing those egos and sending into them egos of low evolution; preparing for a foreseen end for hundreds of thousands of years, working out the details of a mighty plan committed to their charge. From time to time when it suits their purpose, they divulge a fragment of their plan, that it may win conscious co-operation from the willing and the devoted. The present is such a time and the corner of the veil has been lifted.

Through much tribulations has India been guided for some five thousand years, in order that by conquests, colonisations, wars, tumults, and manifold grindings of the divine wheel, various races and subraces might be mingled in the blood of her children, to enrich the current of her life. Long long ago a mighty Atlantean civilization ruled in India, while, in a huge Empire, with its centre at Shambala, the Aryan Root-Race grew and multiplied under its Manu and his lieutenants the Divine kings, while He prepared and sent forth its subraces to occupy and subdue the near and further West. Over it He watched, improving and

વિભિન્નીકરણ (differentiation) પોતાનું કામ પનવી ચૂક્યુ હતું અને ફરી ભેજા થવાનું પ્રભાત ભગવા માંડ્યું હતું. પશ્ચિમની જડવાદી સંસ્કૃતિને ઉચ્ચ આધ્યાત્મિક વિચારોથી ભરી દેવા માટે એક પછી એક અનેક સંદેશવાહકો મોકલવામાં આવ્યા હતા, અને ઉત્તરવળ પ્રતિભાષાળીઓ ત્યાં તેને વૈજ્ઞાનિક જ્ઞાન અને કલાત્મક સિદ્ધિઓથી વધુ ને વધુ આગળ પહોંચાડતા હતા. ઓગણીસમી સદીમાં પૂર્વ અને પશ્ચિમ વચ્ચે વધુ સહાનુભૂતિવાળો અને પરસ્પર સમજૂતી-ભર્યા સંબંધ માટેનો સમય આવી ચૂક્યો હતો. પૂર્વ અને પશ્ચિમ એ તો આર્થ કુળની મોટી ને નાની બે શાખાઓ જ છે; અને એને માટે ધોઓસોફિકલ સોસાયટીની સ્થાપના કરવામાં આવી; એને પશ્ચિમમાં પૂર્વનું વિચાર પટેલું આધ્યાત્મિક જ્ઞાન આશુવા માટે મોકલવામાં આવી; કે જેથી પશ્ચિમ, આર્થસંસ્કૃતિનું દ્વારો વખતથી ઢંકાયેલું જોડક પીએ પૂર્વને પોતાના ભડારોની સાથે લેવડાવવા માટે, આર્થ બેથેલોનો પુનરુદ્ધાર કરવા માટે, પશ્ચિમના ભેગા ચથેલા જ્ઞાનને પૂર્વમાં પ્રસારવા માટે, એના અદર અદર લડી રહેલા તરવોને એકરૂપ કરવા માટે અને તેથી વધુ તો આર્થ જાતિનાં મોટાં ને નાના બાળકો-હિંદી જન ને અંગ્રેજો-ને એક કરવા માટે, તેને (તે સોસાયટીને) મોકલવામાં આવી. આ પાસે પાસેના, ભાઈભાઈના, અવૂટ જોડાણ પર જ સામ્રાજ્યનું ભવિષ્ય અવગતી રહ્યું છે અને એમ થવું અનિવાર્ય છે. એની સામે પ્રયત્ન કરનારાઓને દૂર કરવામાં આવશે, કારણ કે મહાન પિતાની મરણ પ્રમાણે જ થવું જોઈએ. બળવાખોરો, એકની જગતે ધક્કારનારાઓ, લકાઈની ઉચ્છેરણી કરનારાઓ વિકાસક્રમમાં પછત એવાં રાષ્ટ્રોમાં ફેલાવામાં આવશે અને ત્યાં એમના દુષ્ટ યુવો થોડુંક જ વ્રક્સાન કરી શકશે આવું જોડાણ સિદ્ધ થતાં, ક્ષેત્ર તૈયાર થતાં, વૈવસ્વત મનુ, ત્યાં મનુષ્યજાતિના મહાન પ્રતિભાષાળી માણસોને પોતાની પ્રજાનાં સર્વોત્તમ તરવોમાંથી ધકાયેલી જાતિને ઉન્નતિનાં એથી વધુ અજાણતા ચિખરે પહોંચાડવા માટે મોકલશે અને એક મહાન આર્થ સામ્રાજ્યનો ઉગમ થશે.

એની એસન્ટ

ડો એસન્ટનો સન. ૧૯૧૧ નો સંદેશો.

India

God save our Motherland,
God bless our much loved land;
God save our Ind !

Sing of her story old,
Sing of her heroes bold,
Sing of her hearts of gold,
God save our Ind !

Sing Ramchandra's praise,
Sing of the Rajput days,
God save our Ind !

Sing of great Akbar's Sway,
Sing of Shivaji's days,
Sing boldly freedom's lay.
God save our Ind!

Lord of the Burning ground,
Send forth thy Damru Sound,
God save our Ind!

Grant us the hero heart,
Careless of loss or smart,
As men to play our part,
God save our Ind!

Annie Besant.

હિન્દ

હે ઇશ્વર, તું અમારી માતૃભૂમિનું રક્ષણ કર, અમારી અતિપ્રિય ભૂમિનું કલ્યાણ કર; હે ઇશ્વર, તું અમારા હિન્દનું રક્ષણ કર !

એની પુરાણ કથાઓનું ગાન થવા દો, એના બહાદુર વીર પુરુષોનું પણ ગાન થવા દો; એના સોના જેવા હૃદયવાળી વ્યક્તિઓનું પણ ગાન થવા દો ! હે ઇશ્વર, તું અમારા હિન્દનું રક્ષણ કર !

રાજા રામચંદ્રની સ્તુતિ થવા દો, રત્નપૂતોના સમયનું યશોગાન થવા દો ! હે ઇશ્વર તું અમારા હિન્દનું રક્ષણ કર !

અકબરના મહાન રાજ્યનું ગાન થવા દો, શિવાજીના સમયનું યશોગાન થવા દો; હિંમતથી સ્વાતંત્ર્યનું ગાન થવા દો ! હે ઇશ્વર, તું અમારા હિન્દનું રક્ષણ કર !

તપ્ત ભૂમિના હે પ્રભુ ! (જગવાન સનતકુમાર) તમારા કમરુનો અવાજ અમારા લાણી મોકલો ! હે ઇશ્વર, તું અમારા હિન્દનું રક્ષણ કર !

અમને વીર પુરુષો જેવું હૃદય આપ, કે જેથી અમે વિપોગ અને વેદનાના દુઃખોથી બેપરવા થઈ જઈ અને અમે સાચા મનુષ્ય માફક અમારો લાગ (જગત્તમા) લાજવીએ. હે ઇશ્વર, તું અમારા હિન્દનું રક્ષણ કર !

એની બેસન્ટ

The Shakti

No Nation is made of men alone. The wives of a Nation give courage to their husbands, the mothers of a Nation train the generation that will inherit our work in freedom, in self-respect, in nobility of character. No bird can fly with one wing : no Nation can rise with only one sex taking part in National life. We are not identical, we have differences, but in the differences, complementary and not antagonistic, lies the perfection of humanity.

It is quite natural that here, in India, women should advance beside their men, for India has had many capable women Indian Rulers, sometimes in their own right, sometimes as Regents for their minor sons, and this has continued down to our own time.

There is no Deva without his Devi. You cannot have the spirit without the matter which it inspires and which embodies it

Moreover from the Hindu point of view, the Shakti, the active Power of God, is feminine, and in all troubles and distresses all the Shining Ones cry to the Shakti for deliverance and where the masculine fails, the feminine triumphs, and drives away the Evil, and restores the throne to Good. And the woman is Her Representative on earth, the Mother, holiest and sweetest of names.

The Shakti is the true power of Deva and in the help of the representatives of the Shakti will lie the certain triumph of India in the Nation and in the Indian home; and so it is that we go forward full of courage.

Annie Besant.

શક્તિ

કોઈ પણ રાષ્ટ્ર કેવળ પુરુષોનું જ બનેલું નથી હોતું. રાષ્ટ્રની પત્નીઓ પોતાના પતિઓને હિંમત આપે છે, અને સ્વાતંત્ર્ય, સ્વમાન તથા આરિયના ઉમદાપણોને આપણે વારસે બોવિષ્યની પ્રજામાં રાષ્ટ્રની માતાઓ જન્મે છે. જેમ કોઈ પણ પૃથ્વી એક જ પાંખથી ભડી ચકતું નથી તેમ એક જ જાતિ રાષ્ટ્રજીવનમાં ભાગ લે તેથી કોઈ રાષ્ટ્ર ભૂંચે ચડી ચકતું નથી. આપણે એક નથી, આપણામાં મતભેદ છે, પણ એ મતભેદ વિરોધી નહિ પણ પૂરક છે, અને એમાં જ માનવજાતની પૂર્ણતા રહેલી છે.

અહિં હિંદમાં સ્ત્રીઓ પુરુષોની સાથે આમળ વધે એ સ્વાભાવિક છે, કારણ કે હિંદમાં અનેક સમર્થ રાણીઓ થઈ ગઈ કે જેમણે પોતાના હક, અથવા તો બાળગળાઓના વાલી તરીકે રાજ્ય કબ્જા છે, અને તે તો છેક આજના સમય સુધી ચાલતું આવ્યું છે.

દેવી વગરનો એક પણ દેવ નથી હોતો. પ્રેરણા આપનાર ને એને ચૂંત કરનાર પ્રકૃતિ વગર આત્મા રહી શકતો નથી.

વળી હિંદુની દૃષ્ટિએ તો શક્તિ-મંત્રવરની કાર્યાત્મક શક્તિ-નારી છે, અને દુઃખ ને મુશ્કેલીઓ-માંથી મુક્ત થવા બધા જ દેવો શક્તિની સ્તુતિ કરે છે. પુરુષ હારે ત્યાં સ્ત્રી જીતે છે, અને અશુભનો નાશ કરી શુભને અભિષેક કરે છે, અને સ્ત્રી એ મહાશક્તિની પૃથ્વી ઉપરની પ્રતિનિધિ છે સૌથી વધુ પવિત્ર ને મધુરતમ શબ્દ મા છે.

શક્તિ જ દેવનું સાચું બળ છે અને હિંદો રાષ્ટ્ર અને હિંદો કુટુંબોમાં શક્તિના પ્રતિનિધિની મહત્ત્વની જ વિગત અચૂક પ્રાપ્ત થયા વગર રહેશે નહિ; અને તેથી જ આપણે-હિંદુઓ હિંમતભરે આગળ ચાલ્યા જ જઈએ છીએ.

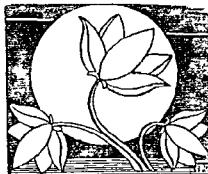
એની બેસન્ટ

Think Truth, speak Truth, act Truth, Then only you shall acquire the power to know Truth, when you see it with a swift intuition which is above all reason.

Annie Besant.

સત્ય વિચારો, સત્ય બોલો, સત્યનું આચરણ કરો પછી જ તમને સત્ય જાણવાની શક્તિ મળશે અને ત્યારે તમે બધા તકોઈથી પર એવી એક સંકેપી અન્તઃપ્રતિકાથી તે જોઈ શકશો.

એની બેસન્ટ.

ભગવતી ઝેસન્ટ વિષે કાવ્યો

એ કાણુ ?

પાર્થિવથી પર, ને પરમ અભેદ,
અધકારના વન વટાવી,
પ્રભાતના પુનિત ન્યોતિર્જ્વલમાં
વિહરતું એ કાણુ છે ?
અનધરી ભેખ વાંચતું
ને અનાદ્ય નાદ સુશ્રુતું,
ભક્તગાનની વીણામાં
મધુરતાના સૂરો પૂરો
માનવીના મદિરે મંદિરે
દેવગીત પૂરતું,
વાણીથી પર ને વાક્યવિહીન,
મીઠી નદની અપૂટ કો નહેર
સરીખડું એ શુ છે ?
વદને તેના વિકાસ છે,
ને નયને પ્રકાશ મહમહે છે.
દર્શનીય દિવ્યાનંદ રુકુંદે છે
ને એ કાણુ છે ?

(૨)

મદાસના સ્વાગત તટે
ને અઘારની કુંજે કુંજે
ભક્તગાનનાં ભક્તગીતો
વિકાસના વણમૂલા સૂરો

ને મધુરતા - મીઠાશના,
અમર અદિશનોતી પ્રેરક
અવનીને આગણે
સાગ ભ્રમ ભરમાં
ધીઆસોફીના ચેતન ગીતકાં
અભવનાર એ દેવી છે
નામ સુષુતીય અમૃત ઝરે છે,
તેનું એક નામ કો. એ. બી.
ને બીજું તો શુભશુભની
વાણીનું છે
“વસન્ત”

વસન્ત આગમને અંતરદાર ખૂલે
ને મધુર મલય પવન વાવ
હારે હારે હાવા પ્રગટે
નયને નયને નૂર જાગે

(૩)

અંતર અંતર આનંદ છીછો,
મંદિરે મદિરે તેજ માળા ઉપખલો,
આજે વસન્તમાનો જન્મદિન છે.
ઉજા - આનંદ ભરી ઉજા - જાગે છે,
પવન - મદ પવન - વાવ છે,
આનંદ - અનેશ આનંદ - જાગે છે,
આજે તો વસન્તમાનો જન્મ-ઉત્સવ.

કવિ ન્હાનાલાલ

★ વસંત મૈયા ★

જે કલિતએ નગૃત હિન્દ ચયું, એ માત બિસેન્ટ સદા નમીએ,
જે વ્યકિત પ્રભાવે તિમિર ચયું, એ માત બિસેન્ટ સદા નમીએ.
અમ દેશ ઉદ્ધારક માત ખરે, અમ જીવન ચેતન નિત્ય બારે,
અમ પ્રાચીન યોધા સતેજ કરે, એ માત બિસેન્ટ સદા નમીએ.
ગુજ માનતો પાસો અમૃત્ય પીધો, અમને નિત્ય ઐક્યનો બોધ દીધો,
અમ ભારત કાજ તે બેળ લીધો, એ માત બિસેન્ટ સદા નમીએ.
અમ, ધર્મ ને કર્મની યાદ દઈ, કાંઈ ભારતનું વિધિ જીવ દહી,
તે રાષ્ટ્રસિતાર સદા જાગી, એ માત બિસેન્ટ સદા નમીએ.

કવિ શ્રી ગોકુલદાસ રાયચુરા

જય બેસન્ટ માત

જય જય બેસન્ટ માત, ગુજ ગુણની મથુના કરતાં,
વફાદારી ને સત્ય રનેહનાં, શાંતિ સલિલ ઝરણાં ઝરતાં.
દયા ધર્મની દેવી માતા, વિશ્વ વિષે તું છે વિખ્યાત,
અમર રહો જગમાં જયવંતાં, કર્મચોગિની બેસન્ટ માત.
જગ આતંદી વસંત નાગુની, કૂલમાં અર્પે જેમ સુવાસ,
શાન ભક્તિ ને કર્મમાર્ગનાં, કુસુમો ખીલ્યાં છે ગુજ પાસ.
ગુજ કુંજમાં શ્રાવણાવની, સુવાસ પ્રસરે દિન ને રાત,
અમર રહો જગમાં જયવંતાં, કર્મચોગિની બેસન્ટ માત.
એક અક્ષુમાં રનેહ અને છે, ધર્મ ખીલ્ય અક્ષુ જ વિષે,
જગસેવાતો મહામંત્ર ગું, રસનાથી રટની જ દીસે.
બધાં બધાં મોઈએ ત્યાં વૃ કરતી, પ્રભુલીલાની રૂઢી વાત,
અમર રહો જગમાં જયવંતાં, કર્મચોગિની બેસન્ટ માત.

કવિ શ્રી ગોકુલદાસ રાયચુરા

અમારી માતા

હૈયામાં જ્યોત તે જગાવી, એ માત મારી, હૈયામાં
ઉદયિ ભરણ છે તારા ચરણોને ચૂમવા; મોઢિયાં મોતીકે વર્ષાવી—એ માત મારી
સરિતા અપે છે મીઠા જળકેરી અંજલિ; લહરિનાં નેણલાં નચાવી—એ માત મારી
ફળે કાચલડી કાંઈ જીવનનાં ગીતડાં; મંજરીની માળાં ધરાવી—એ માત મારી
ભમરા સીંચે છે શિરે આકળનાં બિન્દુડાં; ફૂલડાંનાં હૈડાં નમાવી—એ માત મારી
પરીએ પહેરાવે તને તેજ કેરી પાંખરી; તારલાંનાં હીરલાં મઢાવી—એ માત મારી
ભવના સાગરની છું ઝળકેતી દીવડી; જીવન-નાવડી બચાવી—એ માત મારી
દોષો તે દેવિ, લાન બુલેલાં માનવી; પ્રજુતાનો પંથ બતાવી—એ માત મારી
જમની વસંત બીડી આલેની અટારીએ; ઉરમાં વસંત પ્રકટાવી—એ માત મારી

(૧૯૩૩ના અરસામાં રચાયેલું કાવ્ય)

શ્રીમતી ઇન્દુમતી મહેતા.

ડૉ. બેસન્ટ ગુણગાન

(પંડવાની પંડીત્રીત મત મૂલ્કી—એ રામ)

આજે બેસન્ટ માની સાલગિરી શુભકારી ૨,
માવે આનંદ મંગળગીત અતિ દિતકારી ૨;
માતા આચરલેન્ડથી આવીઆ જન્મકારી ૨,
કરવા ભારતનો ઉદાર અતિ દિતકારી ૨;
માતા સત્ય ખડ્ગ ધધુ દાયમાં શુભકારી ૨,
કરવા આસુરી શક્તિ સંહાર અતિ દિતકારી ૨;
દયા, પ્રેમ, શોધ ત્રિશળ લીધું શુભકારી ૨,
શીખવ્યા સેવાના મંત્ર અતિ દિતકારી ૨;
મા સ્વતંત્રતાની દાસ ધરી શુભકારી ૨,
જુઝવાને રજસંગ્રામ અતિ દિતકારી ૨;
જંધુભાવની બંસી બળવતા શુભકારી ૨,
લોધો અઘાર મામે આરામ અતિ દિતકારી ૨;
વિપત્તિનાં વાઙજ ફેડતા શુભકારી ૨,
ફરી પતલાં ધરી અમ ધામ જ્ય જન્મકારી ૨;
માતા ઉજળો મનના આગ્રહ શુભકારી ૨,
હરો હૃદયતિમિર અઘાન પાવનકારી ૨.

શ્રીમતી મુલેશનામદેન દેસાઈ

જય જય વસંત યોગિની માત

જય જય વસંત યોગિની માત,

સેવા ધર્મ ઉપાસી માતા, સત્ય ધર્મની પાસી ગૈયા;

દયા ક્ષમાની મૂર્તિ તુજને વંદન વારંવાર—જય જય૦

દિનની ચેતનવંતી શક્તિ, બ્રહ્મનો સ્વતંત્રતાની બંસો,

બ્રહ્મત દિન-કર્તુ તુજ ચરણે વંદન વારંવાર—જય જય૦

ભારત દિતની ભવ્ય વિધાતા, સત્ય બલ શૂદ્ર જ્ઞાનની દાતા;

વિજ્ઞાન હૃદયે શુદ્ધ પ્રેમની, જગદળની ઓ ભયોત તુજને વંદન વારંવાર—જય જય૦

ઠગકારના શાંતિ મંત્રે, વિશ્વશાંતિના ભવ્ય બ્રહ્મા તે;

જીવન જીવી જમત જીતું તે, અમર કંગે આદર્શ મૂર્તિ તુજ વંદન વારંવાર—જય જય૦

શ્રીમતી સુધા દોશ

જય વસંત યોગિની માત નમું

જય વસંત યોગિની માત નમું, શરણ રહી નીત નામ જપું;

તુજ શુભગાને જયકાર કરું—જય વસંત૦

તુજ સત્યપરાયણ શુદ્ધ પ્રેમની, મૂર્તિ સદા ઉર સ્થિર કરું—જય વસંત૦

સદ્ધ ધર્મ ઉપાસક માત જગે, વિખ્યાત પુનિત તુજ નામ જપું—જય વસંત૦

દયા ક્ષમા શીલ જ્ઞાન બક્ષિત સદા, કર્મ યોગિની માત રમરું;

જગસેવા એ નિજ ધર્મ ગણી હે, માર્ગદર્શી તુજ શરણ મહું—જય વસંત૦

તુજ બલજ્ઞાન ને સ્વાર્થત્યાગનો, મંત્ર પ્રીતે પ્રખ્યાત મુણ;

સ્થિર દેશવિદેશ કીર્તિશ્રવણ તુજ, ફરફરતી હું નીરખી કરું—જય વસંત૦

દીનજીવન ઉદ્ધારક તારક, જય જયકારે પ્રાણ પૂરું;

અમર કાય તુજ અમર ભાવના, અમર નામ નિષ્કામ ભજનું—જય વસંત૦

શ્રીમતી સુધા દોશ

ભગવતી શ્રી. બેસન્ટ આત્માની આરતી

જય જય વસંત દેવી, જય જય શ્રીમાતા;
 ભગ્ય શુદ્ધ તેજસ્વી, હૃદયી સુખ વિખ્યાતી—જય જય શ્રીમાતા.
 ભારતવાસી સમસ્ત, નીરંજે અંતિ કોડે;
 મિશ્રણી પાદાવિદે, હસ્ત મલિનય જોડે—જય જય શ્રીમાતા.
 દેહ વૈદેહી મધ્યે, ભારતી કૃષ્ણ કળકે;
 ભગ્ય સ્વદેહી મૃતિમાં, સ્વસ્થ કિરણ ચળે—જય જય શ્રીમાતા.
 સ્વર્ગ, યાત્રા, ને સત્ય, કુટુંબ, કામળતા;
 પરહિત, પ્રેમ, નિરતા, આશુષ્ય લક્ષતા—જય જય શ્રીમાતા.
 આરતી ભૂમિ, દિવ્ય, શુભ, મહિમાવાળી;
 નિર્મલ, નિર્ધન, નિમકિત, નિર્દિત નિદાણી—જય જય શ્રીમાતા.
 કંપિત હૃદયે તેની, વારે તું પાછી;
 આત્મયજ્ઞ આરંભ્યો, અપૂર્વ જગત્કાંઠી—જય જય શ્રીમાતા.
 કૃષ્ણાગ્નિની દેવી, જ્ઞાન કુન્દ, જીતધી;
 અરુણોદય દેખાયે, નાશતિ પ્રસરી—જય જય શ્રીમાતા.
 હિસાદ સંપુર્ણ પૂરતા, ધૈર્યો વાળે છે;
 સુખે પ્રસરી શબ્દો, જય જય ગાળે છે—જય જય શ્રીમાતા.
 ભારત રક્ષક અવિની, પ્રીતિનિધિ તું આરી;
 કળકળ કળકિત હાલે, નિશ્ચય છે ભાવી—જય જય શ્રીમાતા.
 ધન્ય, ધન્ય માતૃશ્રી, અખંડ પૂજાને;
 પુજા પૂજા ને પશ્ચિમ, સત્વરે સફળ થાશે—જય જય શ્રીમાતા.
 જય, શ્રી. અપુરુષોત્તમ બ્રહ્મવચનમ હોશ, સુશત.

ભગવતી શ્રી. બેસન્ટ વિષે

(ગીતિષ્ટુત)

દિવ્ય અસોદિત મૃતિ, તીવ્ર તિમિરહર વિભળ સહોતરણી;
 દિવ્ય શંકુર આસાપે, અચળ ચિત્તને સુખ શાન્તિારણી.
 દુષ્ટ અવિતા તનુએ, દુર્ગુણ સંગગ ત્રાસકારી;
 વિહારી તેના મગને, મુરિહ કળિના હસ્ત પાલેકારી.

અભય લસે ફર કમળે, હૃદયકમળની સુવાસ વિસ્તરતી;
 જીવજીવન દૂર ભમતા, ધાએ ભાવે થતા હૃદય સુખાંત.
 જનમ મરણ કમહારિણી, જીવજીવ તારિણી કૃપાળુ વરદાહ;
 પરહિત વિમળ વિહારિણી, જીવહિતકારિણી પવિત્ર જગ આર્ધ.
 પ્રતિદિન 'ઉત્તમવેળ કીર્તિ', અધિક અધિક વિસ્તરે જગમહી;
 ધારણ કરવા ધરણી, પરમ તેજ એ અશકત સરમાર્ધ.
 દિગંતને જોડીને, પાર જઈને 'પ્રકાશતો' અદિમા;
 વિલોકતા વિસ્ત્રમ આર્ધ, મહત જતોને જણાય ભદ્રિ' સીમા.
 ઉત્તમવેળ વ્યવહિત વસો, વિજળી છૂપીશું હરખારે;
 દિવ્ય અમૃત્યુ ગુણોનાં, વ્યાસેષજીવી સ્વરૂપ સુહારે.
 ધવલ યુગ્મના દારે, અંચળ પરિમળ સદાય પ્રસરાવે;
 હિયરે કીણા સ્વરથી, અંતરે પરિમળ અધિક છુપાવે.
 ધવળ હિમચિરિ કાન્તિ, યશના રૂપે રૂઢી વિશેષ લસે;
 અસત્ય સંશયો ત્રાસો, શોધે જાના રંધણો તિમિર વિષે.
 વસંતવત સુખદાયી, નામ મધુર પણ વસંત છે ધારી;
 સરસ્વતી શું પોતે, જીતરી પૃથ્વી તળે અશુભહારી.
 અમણ જીવોને એણે, ઉગારી લીધા ફૂડી કૃતિ કરતા;
 આંખ આપી અધાને, સન્માર્ગે છે કીધા સુખે ફરતા.
 જીવનપ્રવાહ સુંધારે, નિવારતી તે જૂંડા ત્રિવિધ તાપ;
 જોગળ આપ સ્વરૂપની, જીવનહેતુ ખતાવતી આપ.
 ખીજ નિઘાનાં 'વેર્ષા', સંરંધા વિધવિધ કરી ઉલ્લાસે;
 અકુરી છોડ થયા છે, નીરંજે સુખને હરખખર્ષી આશે.
 દુષ્ટ દેવ 'હંસાને, નિંદાને પણ લેશ ન મણકારી;
 'મિજ' કરાવે અચીને, સમાન દષ્ટિ સદાય દૃઢ ધારી.
 'મૃત્યુવત આર્ધ' ભૂમિને, પુનરોપ સજીવન હું વિણ કોણ કરે;
 શોભે શ્રેષ્ઠ સુધર્મે, ધર્મશ્રેષ્ઠતા તણું તું કષ્ટ હરે.
 હે યુરુદેવ દયાનિધિ! પરમ યુગુ' હે જગત તણા નાય!
 પ્રજાગીને સાષ્ટાંગે, માયું વિનયે જુમલ જોડી હાથ.
 શ્રી અન્નાદેવીના, મહિમા રવિ સમ સદા વિજય પામે!
 ધર્મધ્વજ ફરફરતા, જનહિતકારી સજ્જ થતો કામે.
 અખંડ વિજયી રાખો, પ્રીતે રક્ષણ સદાય સદૃ કરજો;
 અભય શાન્તિપદ આપી, એનાં વિધન સકળ હરજો!

સ્વ. શ્રી. અધુવચરામ બળવચરામ ડોશા, મુશલ

ભગવતી શ્રી. બેસન્ટમાતા માટે પ્રભુપ્રાર્થના

(શાહુલવિકીરિત વૃત્ત)

શ્રી નરસિંહ સમર્થ વામન અને, પરશુ તથા ધારક,
કૌશલ્યામૃત રામ ગોકુળપતિ, સદ્ધર્મ ઉદ્ધારક,
જેને પ્રાણ પ્રિયા સમી લલિતમે, રે પૂર્વથી પાળી છે,
પાદાબ્જે વક્ષ સ્થળે ધરી વડી, જેની પીઠ ટાળી છે.
કીર્તિમત, પવિત્ર, પાવન કરી, ને પુણ્યસાળી કરી,
જેની ઉત્તમવળ કીર્તિ વિશ્વ નિખિલે, દિગંતમાં વિસ્તરી,
જેના રમ્ય નદીતટો વન રૂઢાં, ને ગિરિ ને કંદેરા,
ભક્તિભાવથી તેથી, સેવન કરી રીઝે તપસ્વી નરો.
દેવો, સિદ્ધ, ઋષિ બહિ નિવસતા, અઘાપિ એ કારણે,
સ્થાપી ભારત ભૂમિ તે પ્રભુ તમે, સદ્ધર્મ વિસ્તારણે,
ન્યા મધ્યાહ્ન રવિ તણી ઝળહળી, જ્યોતિ પ્રતાપી અતિ,
વ્યાધુ તાદ્ર તિમિર મૂર્છિત પડી, તે કાળની શુ કૃતિ.
પાછી જાગત ને સતેજ કરવા, ખાતે પ્રયત્નો કરે,
માતા દેવી વસંત દિવ્ય સ્વરૂપી, કા ચક્રિત સોહે ખરે;
સાષ્ટાંગે તમ પાદપંકજ મહી, કાટી પ્રણામો કરી,
સંન્યા અતરભાવથી વિનવીને, માગુ અમે શ્રીહરી,
ભાગવતર્ષ દિતે સમર્પણ કીધુ, જેણે સદા જીવન,
દિશે મોકલી વ્યક્તિ કા તમતણી, સદ્વલ્લભ સંપન,
રક્ષા એની કરે, સદા વિધનને, સંકટને કાપળે,
શ્રી વિજયી અખંડ, જય મધા, કાર્યો વિષે આપળે।

૨૨. શ્રી. મહુવચરામ બળવચરામ દોરા, મુરત

હરિકથા

એની ખેસન્ટ

(ઇ. સ. ૧૮૪૭ની ૧લી તારીખે.....)

— ગીત —

એક મોતેરી સંખ્યાયે રે, લાંડન શહેરની માંય;
સ્વર્ગીય પરોણલો જીતયો, સંસારમાં બાલિકારૂપે ગૃહમાંય.
એના મધુ મમકારા રે, ગૃહ ભાવો ભરેલા કળાય;
સ્વનાએ સેવતી જાણે, વિવિધ કંઈક કાર્યો કરવાને વ્યાપ
મળી માત તાત જોડલી રે, રૂઢી ઉછેરે “એની”ની કાય;
ભાગ્યે મળે કોઈક ભાગ્યશાળીને, ઉત્તમ આત્મા કે જાણાય.

સાહિત્યપ્રેમી પિતાની શુદ્ધિ તિક્ષ્ણ ધારી.
ભાષા કંઈક જાણે કળા શિખેલ ન્યારી;
તત્ત્વજ્ઞ વળી પૂરો ધર્માન્ધનો એ ચરો,
શૈલીનાં જ્ઞાન ગાતો મસ્તા ચર્મ ભારી.

તેની માતા પણ સર્વ કળામાં સપૂર્ણ હતી. “એની”ની પાંચ વર્ષની ઉંમર થઈ ત્યાં તો એ સુખનો મૂર્ચ્છા અસ્ત થયો. તે પિતાનું સુખ પરવારી ગઈ. પિતા પરલોક ગયા. તેની માતાના અપમાનનો ઉદ્ધિ આજે સુકાયો. તે બેલાન પડી. જીવનનો કા કેમ હંકારવી? સુકાની સિતારો અસ્ત થયો. આશાનો દીપક ઓલવાયો. સુખદુઃખનો સાથી સાથ છોડી ગયો. સુધ્ધની પણ વિરહ વેદના નહોતી અનુભવી. આજે અચાનક દુઃખનું આભ ફાટ્યું. એ કોમળ નારી જ્ઞાન ભૂલી. ...

ગીત

એ જ્ઞાન ભૂલી નારી, એ જ્ઞાન ભૂલી નારી,
એનો પ્રિય પગલોક સિધાવે.
દેનાવા લઈ આવ્યા સર્વે, જ્ઞાન ન એને આવે,
અસીમ વેદના નિશ્ચય એવી, પ્રભાત નવીન લાવે;
કાળા ભરખર કેરો સફેદ, બદલાયા દેખાવે,
એનો પ્રિય પગલોક સિધાવે.

સિંચ દેહથી હતી સ્વામી સહ, કુખર સ્થાન બતાવે;
 લીધી પ્રભાતે શોધી કુખર, વિરમ્ય, સહુ એ બાવે,
 એનો પ્રિય પરલોક સિધાવે.
 ખાતરીનો સદેશ પાઠવે, સ્વસ્નામાં જે કહાવે,
 થોડા દિનમાં પુત્ર આપણો, દેહ તણ અહિં આવે,
 / / / / / એનો પ્રિય પરલોક સિધાવે.

આસ્થકાળમાં બેના મૃત્યુ ભેદને આજા કરી ગઈ. એના દેયા પર કુખની લિંડી છાપ પડી એક કુખાર મૃતિકાના નગ્ન પિંડમાંથી વિષ્વવિધ આકારો બનાવે છે તેમ કામળ હૃદયના બાળકની કુમળા હેમા પર છાપ આપવી હોય તે આપી શકાય છે. પણ આ બાળકાએ તો આસ્થકાળથી દેમા પર કુખનો ભાર ભર્યો. જગત આપ્યું તેને કુખમય લાગ્યું. વહાલો પિતા ગયો. જાવ-ભર્યો ભાતા ગયો. પછી એની રમવાની કીડલીના નીકળતા “ચીંચી” અવાજમાં પણ એને કુખની રાડો સંભળાતી હતી. તેની માતા એકલી અટ્ટસી નાગ, સ્વામીની અને પોતાની ઈચ્છા બર લાવવા, બાળકને કોઈ પણ ભોગે સારા સંસ્કારો આપવા થોડા પૈસા કમાવા હેરા નગરમાં ગઈ અને ગૃહને ડાઘાલય બનાવ્યું. એક માતા પોતાના બાળકો માટે શું શું સ્વાર્પણ નથી કરતી! પછી તો “એની” બીજરતાં કળી વિકસી, પુષ્પરૂપે બની.

ગીત

ચીવન વસંત આવી વિકસી સોહે કાચ,
 કાલકલાએ જૂલ બલામણી મઠી અટવાય...
 પણ અલિપ્ત વીર યુવતી સેય ના લુભાય.
 તરંગ એ તરુણીના ઈંદુ મઠી સમાય...
 દિવ્ય સ્વપ્ન, દિવ્ય જીવન, દિવ્ય હૃદયના કરાય,
 કેમ રપર્ય થાય કુનવો, એ દિવ્ય કાય;
 કુખની વેદનાની છાપ મનથી સેય દૂર ન થાય.
 “ગેહની બનું કું સેવિકા” એ ધ્યેય ચ્હાય...

અલ્પરસો ને જીવાશીમાં એક તરુણ પાદરી મિત્ર મળ્યો. યુવાની એ તો સાગરની બરતી સમાન છે. બને મિત્રો સાથે રવાં થોડા બેસબા દયા દયા. છેવટે યુવાન પાદરીએ “એની” પાસે લગ્નની માગણી કરી. “એની” તો સાચી સેવિકા બનવાની આશા સેવતી, બીજાને મુખે મુખી બનવા સ્વપ્ના સેવતી. કદી પણ એવું નોતી કહ્યતી કે લગ્નજીવનનો આનંદગમ માણું. મનમાં મંથન બાધ્યું. એના દેમામાંથી ગાઈ દેવી સ્વર એને સદેશ ઈઈ ગઈ કે “પાદરીની પાની બન. તને ધાર્મિક જીવન માગવાની અને સેવા કરવાની અમૂલ્ય તક મળશે.” અને એ સેવાની લાલએ લગ્નમયીથી બંધાઈ પણ બિંદી એર સમ્યક્ લાગવા માંડી.

ગીત

ભિક્ષુ એ પંખી ! આશા ભર્યું પંખી,
એક પિંજરામાં પૂરાયે એનું જીવન હાય રૂંધાયે;
ધર્મરહસ્યો પિછાણવાને પુરતકમાં રત થાયે,
મૃદજીવનના ઝીણા કાર્યોમાં જરી કસર થાય,
ત્યાં સ્વામી રોષે બરાવ.

ઝી પર નરનો સર્વ હક્ક છે પાદરી એ ઉર રહાયે,
દીવાલ દિલની વધતી ચાલી સુખસાગર સુકાયે,
દિવ જળકળ જાળાળા યાયે.

અન્યાયી ને ધાતકી પૂરો સ્વામી આ પરખાયે,
મૂંઝો માર સહન કરતાં એ વીર નારી મુકાયે,
કંઈ માર્ગ શોધવા રહાયે.

ત્યાં ઇશ્વરે એને આંકે ન્હાની બાલિકા રમતી મૂકી; પશુ ઢેંચાની કુતાશન સળગતી રહી. એ સંભારી રહી એના પાછલા દિવસો. “ ક્યાં મારી અલિસાપા ? ક્યાં સ્વપ્ન ? ક્યાં સ્વાધી ? અને અન્યાયી પતિ ? આ ન્હાની બાલિકાએ શુ પાપ ક્યાં હશે કે બિભારીમાં પિડાઈ રહી છે ? ન્યાં જોઈ ત્યાં અન્યાય ! ઇશ્વર પરની શ્રદ્ધા પશુ હવે મારી કમમગી રહી છે. સ્વર્ગમાં રહી ઇશ્વર કંઈક બરીબાનાં અને મારા દુઃખો કેમ જોઈ રહ્યો હશે ! ચાલી જાઉં ? ક્યાં જાઉં ? આ રહી પેલી કમોરોશિમાંની શીશી ! મને તે સુખને માર્ગે લઈ જશે. આ દુઃખ ત્યાં નથી. ” (શીશી સૂંધવા જતાં કોઈ દેવી અવાજ અટકાવે છે.)

ગીત

ઓ વીરનાગી ! વીરનારી ! વીંગતા તું ક્યાં વિસારે બીરુ શીઠ જીવન હાલે ?
કુન્દન અગ્નિ સમીપ રહે તેમ મેલ જળે છે ત્યારે;
શુદ્ધ સ્વરૂપ જણાયા પછી એની કિંમત થાયે વારે.
પુષ્પની માળ વિવિધ રંગી કવી સોહે દોર આધારે;
પ્રિવાસુ પોતાનું હૈયું પેલાં પછી મૂલ અમોભા ધારે.
દુઃખ એ ભેદ અમોભ પ્રભુની દોરની દેવી દારે;
અંતર મદિર બિંદુ આતમ ઝાંખી થતી એ વારે.

એણે એ નાદ પીછાણ્યો-એના ભવિષ્યના યુરનો શીશી ફેંકી દીધી દુઃખમાંથી સાચું સુખ મળે છે, તે અનુભવ સેવા નિશ્ચય કર્યો. પ્રભુની ખગી ચોજનાની શ્રાવ કરવા નક્કી કર્યું. અને એને અનેક મહાન કાર્યો કરવાને કાવ્યજ્ઞાણી બનાવનાર તે આ કટોકટીને પ્રસંગ !

હરિનો હંસલો

પરદેશથી જીતયો આ હરિ ! તહારો હસલો,
 ભક્તિ ને જ્ઞાનની બે પાખ રે, જીડતો જીડતો તે અહીં આવીયો
 ચારો એ શુદ્ધ સાચાં મોતીદાનો માગતો,
 સરોવરિયુ માનસની પાળ રે જીડતો જીડતો તે અહીં આવીયો.
 કાણુ લઈ જાય એને માનસ સરોવરે,
 મોતીકાં લખે મરાળ રે, જીડતો જીડતો તે અહીં આવીયો
 ઉપર છે આજ અને નીચે છે ધગતી,
 વચમાં પખેરુ અટવાય રે, જીડતો જીડતો તે અહીં આવીયો.
 સાચા તે સત તહારા સાબળ્યા આ દેશમાં,
 હતા એવા હસની સભાળ રે, જીડતો જીડતો તે અહીં આવીયો
 ‘નર્મદ’ લઈ જાય એને માનસ સરોવરે,
 સાચા બે સત મળી જાય રે, જીડતો જીડતો તે અહીં આવીયો.
 પરદેશથી જીતયો આ હરિ ! તહારો હસલો,
 ભક્તિ ને જ્ઞાનની બે પાખ રે, જીડતો જીડતો તે અહીં આવીયો

નર્મદાશંકર ગણુપતરામ ઠાકર

આવો મોહાશી દગિતો એક હસલે જીડતો જીડતો ભાગતની પન્દેશી જોમ પર આવી ચડ્યો
 જ્ઞાન અને ભક્તિની બે પ્રબળ પાખે જીડતો જીડતો કેવળ અગણી મોમ પર ઉપર આજ અને નીચે
 ધરતી ધારણુ કરી અટવાતો જીતયો અને તે ગોધમાં છે—માનસ સરોવરિયાની પાળની અને શુદ્ધ સાચાં
 મોતીદાના ચારાની ભારત તો સતોની જુમિ, ત્યાંજાવા હસને માટે ધણી જ સગવડ આપ્યા
 ત્મિક પ્રગલિના દેશમાં હગિના આ પન્દેશી હસલાને આધ્યાત્મિક સામાજિક, કેળવણી વિષયક અને
 ગૌરવીય ધમણવાળા નિષ્ણાત સતો મળ્યા. આ હતા એ ગોખલેણ, દાદાભાઈ નવરોજી, દેશભક્ત
 તિલક અને ભારતજ્યેષ્ઠ પદિત મદનમોહન માલવીયાજી આ સતોની મદદથી આ દગિના હસલાએ
 પોતાનું વિવિધદેશીય કાર્ય આરંભ્યુ અને આશરે એક આખી પચોસીમાં તો ભાગત અને પરદેશમાં
 અર્થાત્ પૂર્વ અને પશ્ચિમમાં પોતાની પ્રતિભાનો કંકા બગલ્યો પૂર્વના આધ્યાત્મિક ચમત્કાર પશ્ચિમને
 દાખવીને બન્ને દિશાનો એવા તો સુમેગ સાધ્યો કે બન્ને દેશો પોતાને ધન્ય ધન્ય માનવા લાગ્યા તે હસની
 વિદગી ચાલે લગભગ ભારત અને પશ્ચિમની મહાપ્રબળોની સુપ્રજ્ઞિતોનાં તમામ ક્ષેત્રો આવરી લીધાં

હિંદમાં ‘ધીઆસોફિકલ સોસાયટી’ના દિગ્વિજયનો કંકા વગાડ્યો દિદના એક હરેથી બીજા
 હેઠા સુધી આધ્યાત્મિક જ્ઞાનની ફોગમ ફેલાવનાં ઠેક પશ્ચિમની પ્રબળો સુધી તે સુગંધી પહોંચાડી
 અને ત્યાંના જરવાદને જાગ્રત કરી આર્ય સંસ્કૃતિનાં આધ્યાત્મિક પિયૂષ પાયાં.

બનારસ સેટલ હિંદુ યુનિવર્સિટી સ્થાપી દેશની કેળવણીને એક અદ્વિતીય મરાક આપ્યો
 “હોમરૂલ લીગ” સ્થાપીને હિંદુના ગૌરવીય ચાતાવરણમાં નવો જ યુગ સ્થાપ્યો અને પછી તો તેમને

મળ્યા મહાસંત પૂજ્ય બાપુજી મહાત્મા અધીજી અને એ રીતે આવા સાચા સંતની સાનિધ્યમાં તેમને પોતાને સેવાઓ કરવાની અનેક ઉત્તરવળ તકો સાંપડી અને તે સેવાઓએ ભારતના ધરધરમાં અજવાળાં કરી દીધાં અત્યાગ્ની ભારતની સ્વતંત્રતાના પાયામાં એ હરિના હંસલાને મદામેટો પુરુષાર્થ છે પરદેશથી આવે આવી આ દેશ ઉપર અનેક અનહદ ઉપકાર કરનાર એ હંસલાનું નામ કેવળ ભાગ્યમાં જ નહીં પરંતુ નવ ખડમાં અમર ગહેશે અને એજો પાપરની દિવ્ય જ્યોતિનાં દર્શન સત્પુરુષો સદાય કરશે.

અને એ હરિને હંસલો તે જાણુ ?

માનવજાતિના સાચા ઉત્કર્ષ માટે પોતાના પ્રાણ પાચગનાર પરમવિદ્યુધી જગત્પાવન પરમજ્યોત માતા એવી બીસન્દ !

ધન્ય એ નામ ! ધન્ય એનાં કામ ! ધન્ય એ પ્રેમજી જીવન !

તા. ૨૦ ફેબ્રુઆરી, ૧૯૪૮
સૌરાષ્ટ્ર સોસાયટી,
એલીસધીજી—અમદાવાદ.

}

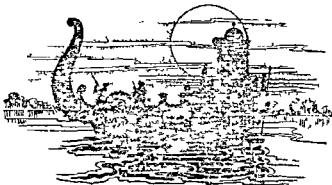
નમૌદારાદર ગણુપતરામ ઠાકર

(અમદાવાદ યીઆસોફિકલ સોસાયટીમાં તા. ૨૧-૯-૧૯૪૭માં કરેલા હરિજીતન પરથી)

માતૃવત્સલ “એની”

ફલવાડીમાં ફરતી અને ગીતો ગાતી દીકરી માતાથી જગ પણ અળગી ન પડે. કાઈવાર તો વત્સલ માતા ચીકાર્ષ જાવ ને કહે કે ‘એની, તને તો માદળિયા માફક મારા ગળામાં બાંધી રાખું તો છે.’ ને પ્રેમજી પુત્રી જવાબ આપતી ‘મા, એમ કરે તો ધણુ સરસ !’ ત્યપણુના સુખી દિવસો પૂરા થયા, એની હવે મોટી થઈ.

શ્રી. પ્રાણુદાસ ઉપાધ્યાય
(કિશોર વાચનમાળા, ભાગ ત્રીજો)

ડો. એની બેસન્ટ

આજથી સો વર્ષ ઉપર સને ૧૮૪૭ના ઓક્ટોબરની પહેલી તારીખે એની બેસન્ટનો જન્મ ઇંગ્લેન્ડમાં થયો. તેમના પિતા તેમજ પતિના ધરમાં સુસ્ત પ્રિસ્તિ ધર્મના વાતાવરણમાં તે જીધ્યાં નાનપણથી તેમને સત્યાન્વેષણની ટેવ પડેલી હતી. યુવાવસ્થામાં પોતાની અંતઃ કૌટુંબિક વિપત્તિને પ્રસંગે તમના હૃદયમાં ધર્મ, ઈશ્વર, જગતનું નિર્વંત્રણ, ન્યાય, દયા, વગેરે માન્યતાનું જીંકું મનોમન્યન શરૂ થયું. સત્યપ્રિયતા, નિઃસ્વર્તાની મનોવૃત્તિ અને માદ મનોમન્યનને અને તે નાસ્તિકવાદ તરફ દબાવે તે પછી તેમણે મજૂરો અને કામદારોના હકોના સંરક્ષણમાં પોતાની શક્તિ અર્પવાનો નિશ્ચય કર્યો. એ જમાનામાં ઇંગ્લેન્ડમાં આ જાતના જાહેર કાર્યમાં મિ. આદમ બેસન્ટ બહુ અગ્ર સ્થાન ભોગવતા હતા. પરંતુ, બેસન્ટના ખિસ્તીધર્મવિરોધી અને સ્પષ્ટ રીતે નાસ્તિક મતોને લીધે ઇંગ્લાન્ડના તે વખતના સમાજમાં એમને મદ્દ વજન મળી શક્યું ન હતું. છતાં બેસન્ટની વિદ્વતા, વફાવતશક્તિ, અસાધારણ ઉદ્યોગપરાયણતા અને કાર્યક્ષમતાને લીધે મજૂર અને કામદાર વર્ગમાં તેમની બારે લાગવન અને પ્રતિષ્ઠા હતાં. મિસિસ એની બેસન્ટ આ આગેવાન કાર્યકર સાથે જાહેર પ્રવૃત્તિમાં જોડાયાં એમની સાથે કાર્ય કરતાં એની બેસન્ટની કાર્યશક્તિની બારે પ્રગતિ થઈ. પોતે જીંડા અજ્ઞાસ કરનાર, સંત્યનિષ્ઠ અને નિઃસ્વર્ણ પોતાના વિચાર જણાવતાં હોવાથી, તેમજ વફાવતશક્તિ પણ સારી ખીસવેલી હોવાથી તેમણે મજૂરો અને કામદાર વર્ગ ઉપર સારો પ્રભાવ પાડ્યો. તે જમાનામાં એની બેસન્ટની માત્ર એક આગળી જાતી થયેલાં હજારો મજૂરોની મેદનીમાં ગાંત રચપાતી અને તેમના એક અણસારે હજારો કામદારો એકત્ર થઈ તેમના આદેશ ઝીવતા.

ધીમે ધીમે એની બેસન્ટે રાજકીયજીવની સાથે ધર્મનો અજ્ઞામ કંવા માંડ્યો. તે વખતે રશિયન ધર્મક્રાંતિકાર મેક્ષ બેનેવેટસ્કીના સેબો અને પુરોહિતી યુરોપ, અમેરિકા તથા હિન્દમાં પણ બારે અસર થતા મંડી હતી. એની બેસન્ટે એ પુરોહિતો અજ્ઞાસ કર્યો અને મેક્ષ બેનેવેટસ્કીની અસર તળે એ આત્મા અભેજ ઉપર એમણે પોતે હિન્દમાં થીઓસોફીના સ્થાપના કરી અને એમનું અસાધારણ વ્યક્તિત્વ, સતત ઉદ્યોગ, વિદ્વતા, અપૂર્વ વફાવતશક્તિ અને સત્યજીવનની ધમય તથા નિઃસ્વર્તાને કારણે પૂરીના સર્વ દેશોમાં થીઓસોફિકલ સોસાયટીના સ્થાપના થઈ થીઓસોફી એ 'વિશ્વધર્મ' છે એવું એમના અનુયાયીઓનું માનવું છે એટલે અમે તે વર્મના માણસો પોતપોતાના ધર્મમાં રહેને પણ થીઓસોફીના વિશ્વધર્મના સિદ્ધાન્તોનું પાલન કરી શકે છે. તેમને કાઈ નવા ધર્મમાં દાખલ થવાની કે ધર્મપરિવર્તન કરવાની જરૂર રહેતી નથી. મિસિસ એની બેસન્ટે યુવાનીમાં ધર્મની આજ્ઞતમાં જે નાસ્તિક અમર અગ્રેજવાદનો મનોવૃત્તિ દર્શાવી હતી તેમાં પ્રીત વપ થતાં બારે પરિવર્તન થયું અને મહાન ધર્મશીલ અને પગમાત્રાના એક સાચા શુદ્ધ મક્ત તરીકે એમનું સર્વ જીવન ખતીત થયું.

જે જમાનામાં મિસિસ બેસન્ટે હિન્દમાં થીઓસોફીને ઉપદેશ શરૂ કરી દેતા તે જમાનામાં હિન્દમાં અંગ્રેજ અજ્ઞાસ અને અંગ્રેજ અજ્ઞાપકો તથા અંગ્રેજ અધિકારીઓ અને ખાસ કરીને

અંગ્રેજ મિશનરીઓના પ્રચારકોને પરિણામે આપણા દેશના શિક્ષિત વર્ગમાં એક પ્રકારની લઘુતાની વૃત્તિ Inferiority Complex આવી ઈર્ષ દત્તી, અને પ્રાચીન ધર્મ અને સંસ્કૃતિ પ્રત્યે અણગમો ઉત્પન્ન થયો હતો. મિસિસ એસન્ટે તેમનાં બ્યાખ્યાનો અને લેખો તથા પુસ્તકો દ્વારા શિક્ષિત સમાજને સારી રીતે દર્શાવ્યું કે હિન્દની પ્રાચીન સંસ્કૃતિ, આધ્યાત્મિક જ્ઞાન અને ધર્મસિદ્ધાન્તો જગતના કોઈ પણ દેશ કરતાં અદ્યતામાં છે, અને હિન્દુ સમાજનો એ અમૂલ્ય વારસો છે. મિસિસ એસન્ટની આ સેવા ખૂબ મૂલ્યવાન છે. મિસિસ એસન્ટના આ મહાકાવ્યને પરિણામે થીઓસોફીના અનુયાયીઓમાંના કેટલાકમાં એક પ્રકારનું પત્યાધાતી વલણ આવ્યું અને પ્રાચીન એટલું બધું જ સારું એવી વૃત્તિ, પ્રાચીન જડ આચારો અને યજ્ઞધાર્મિક ક્રિયાકાંડોના અચાવની વૃત્તિ, ધર્મપ્રધોના તાણીતાણીને એસાડેલા મન-કૃવતા અર્થ વગેરે કેટલેક અંશે પ્રવર્ધ્યું પરંતુ એ રીતિત ઝાઝો વખત ટકી શકી નહિ. કારણ કે મિસિસ એસન્ટ પોતે હઠઠમેશ પ્રગતિશાળી રહ્યાં હતાં, અને પ્રાચીન હિન્દુ સંસ્કૃતિના કથાસ્થિત સ્થાનનું જનતાને ભાન કરાવ્યા પછી તેમણે પોતાની હંમેશની સત્યનિષ્ઠા અને નિઃસ્વરતાથી પ્રાચીન જડ રૂઢિઓ અને અનિષ્ટ બંધનોનો સામનો પણ એટલી જ સખળતાથી કર્યો. આપણા દેશની કેળવણીની પદ્ધતિમાં થોડા ફેરફાર કરવા માટે અને તેને ધર્મ, ધાર્મિક વૃત્તિ તથા લલિત કલાની દૃષ્ટિ સાથે સંયુક્ત કરવાના હેતુથી મિસિસ એસન્ટે બનારસ સેન્ટ્રલ હિન્દુ કોલેજની સ્થાપના કરી. આગળ જતાં બનારસ હિન્દુ યુનિવર્સિટી જેવી વિદ્યાળ સંસ્થા જે અત્યારે આપણા દેશમાં શિક્ષણનું એક મુખ્ય કેન્દ્ર બની છે તે મહાન સંસ્થાનો પાયો આ સેન્ટ્રલ હિન્દુ કોલેજથી નાખાયો હતો. કેળવણીના ક્ષેત્રમાં મિસિસ એસન્ટનો આ મહામૂલ્યવાન ફાળો છે, અને સમસ્ત હિન્દ તેને માટે આ મહાન સન્મારીનું ઝણી છે.

હિન્દુ પ્રાચીન ગૌરવ પ્રાપ્ત કરવામાં જે અન્તરાયો નડતા હતા તેમાં વિદેશી શાસન એ ખૂબ મોટું નડનર હતું એમ મિસિસ એસન્ટની પ્રતીતિ થવાથી તેમણે રાજકારણમાં આગેવાની લીધી. ન્યૂ ઈન્ડિયા અને કોમન વીલ પત્રોની તેમની પ્રબળ લેખગાળા પછી તેમણે 'હોમરૂલ લીગ'ની સ્થાપના કરી અને એ મહાપ્રયાસને પરિણામે સમસ્ત દેશમાં એક મહાઆંદોલન ઉત્પન્ન થયું. આ મહા-હિંસાચ્છેદન અંગે મિસિસ એસન્ટને જેલવાસ પણ વેંઢવો પડ્યો પરંતુ કોઈ પણ જાતના દમનથી ફરી ભય એવી આ મહાન સન્મારી ન હતી. જેલમાંથી બહાર નીકળ્યા પછી પણ પોતાનું કાર્ય તેમણે ચાલુ રાખ્યું. હિન્દના રાજકારણમાં તેમની મહાન સેવાથી ઉપકૃત થયેલી જનતાએ તેમને સને ૧૯૧૭માં કોંગ્રેસના પ્રમુખ બનાવ્યાં હતા.

મહાત્મા ગાંધીજીના સત્ય અને અહિંસાના સિદ્ધાન્તોનું સન્માન કરવા છતાં, અને એ મહાપુરુષ પ્રત્યે અત્યંત આદરભાવ સેવવા છતાં, ગાંધીજીની અસહકારની ચળવળને તેા સંમત ન હોવાથી મિસિસ એસન્ટે હિન્દના રાજકારણમાંથી નિવૃત્તિ લીધી. સત્યનિષ્ઠા—પોતે જેને સત્ય માર્ગ માન્યો તેને નિઃસ્વણે વળગી રહેવાની તેમની ઉચ્ચ મનોવૃત્તિ—આમાં પણ સ્પષ્ટ જણાઈ આવે છે. ગાંધીજીનાં મંતવ્યો અને તેમણે શરૂ કરેલાં આંદોલનો દેશમાં એટલા પ્રબળ વેગથી વ્યાપી ગયાં હતા, કે તેનો વિરોધ કરવો એ દેશદોષ ગણાતો તેમ છતાં, જનતાનો વિરોધ અને નિન્દા બહારી લઈને પણ, આ નિઃસ્વણે પોતાની દૃષ્ટિએ જે સત્ય માર્ગ જણાયો તેને જ વળગી રહેવાની અસાધારણ દિમ્મત મતાવી હતી. ગાંધીજીના રાજકીય સિદ્ધાન્તની યોગ્યશોગ્યતાની ચર્ચા અહિં અસ્થાને છે. અંગે મિસિસ એસન્ટના સત્ય માટેના નિષ્ઠાનું અને નિઃસ્વણનું દર્શન કરાવવા માટે જ આ લેખીકત નોંધી છે.

આવી અસાધારણ શક્તિશાળી હિન્દને પોતાનો સ્વદેશ માનનારી દિનની સમાજના કલ્યાણની એકમાત્ર દૃષ્ટિથી જીવનની સર્વ પ્રવૃત્તિ એમણે આદરી હતી એવી જગતમાં હાલજા અભેડ વધતીવ શક્તિ ધરાવનારી આ મહાન સન્નારીએ આપણા મમયના જગતની મહાન વિભૂતિઓમાં પોતાનું ગ્યાન પ્રાપ્ત કર્યું છે એ અસાધારણ શક્તિશાળી સ્ત્રીની સત્તાબિંદુ ઉદના અડવાડામાં હિન્દમાં ઠેઠેર ઉજવાઈ છે એ એ જા જા ધ્યુ કે મિસિસ એમન્ટે ઉપદેશી અને પોતાના જીવનમાં પ્રત્યક્ષ કરેલી સત્તેનિષ્ઠા નિહરતા, કર્તવ્યપરાયણતા પવિત્ર હિન્નત જીવનનો આદર્શ અને આધ્યાત્મિકતાનો અમૂલ્ય વાગ્દેશો હિન્દને, અને ખાસ કરીને યીઓસોફીના અનુયાયીઓને મળ્યો. તે સાર્થક કરવાનો પ્રયત્ન કરવાનું આપણું સહુનું પવિત્ર કર્તવ્ય છે.

જડલાલ શા. કુ

(૧૧ની ઓક્ટોબર ૧૯૪૭ના જ્યોતિર્ધરમાથી)

ડૉ. એસન્ટ

શ્રીમતી એની એમન્ટે જિન્દગીના ૪૦-૫૦ જેટલા વર્ષો સુધી આ દેશની મહાન સેવા કરી છે વિનાયકમાં મિન્ટર એકના સાથે ગ્રહીને એમણે હલિતો અને પીડિતોની સેવા કરવાનું બીકું ઝડકું ગુલામીમાં પતિત થયેલા આ દેશને પણ તેમણે શુભેચ્છાથી નવાબ્યો હિન્દુસ્તાનમાં આવીને તેમણે આર્થ સરકૂતિનો પૂરો અવમાસ કર્યો અને હિન્દુ શાસ્ત્રો, તથા હિન્દુ ધર્મનાં રહસ્યોને પ્રકાશમાં આપ્યાં. આર્થ સરકૂતિનું તેમણે નવે સ્વરૂપે પુનરુત્થાપન કર્યું હિન્દની નવી પેઢીને પોતાના પૂર્વજોના વારસામાં રસ લેતી કરી, બધા ધર્મના સમન્વયનો સદેશો સંભાળ્યો

અગ્રેક તથા અકમર પછી અને મહાત્માજીની પહેલા ધર્મસંદિષ્ટતા, સર્વધર્મસમાનત્વ તથા બધુભાવનો નાદ આ દેશમાં અને જગતમાં તેમણે યુજીતો કર્યો હોમરુલ લીગની સ્થાપના કરીને અને તેમાં પોતાની પ્રાચીનશક્તિ પરાવીને તેમણે કોંગ્રેસનો સ્વાધીનતાનો સદેશો આમ જનતામાં પ્રસાર્યો કોંગ્રેસને એક કિશીની પ્રમણ સરસ્યા બનાવવામાં તેમનો ફાળો નાનોમનો ન હતો મહાત્માજીના આગમન માટે અને સદેશ-સત્કાર માટે આ દેશને તૈયાર કરવામાં તેમનો તથા લોકમાન્યનો સગીન હિસ્સો હતો

પશ્ચિમની સરકૂતિના વિદ્યાપીઠો મારકૂત જે પ્રવાહો વેગલર આ દેશમાં ધસી રહ્યા હતા તેમને ખાળીને સ્વામી દયાનંદની માફક લોકોને સરકૂતિનું નવું મૂલકન શીખવ્યું અને પૂર્વજોના અમૂલ્ય વાગ્દેશો પગલુંપગલું અનેલી પ્રજાને આર્થ સરકૂતિ પ્રતે અભિમુખ બનાવી એ એમની આ દેશ પ્રત્યેની બધી સેવા તરફિ ચિરકાળ સુધી તાજ રહેશે હિન્દની પ્રજાને ધકનારી અને તેને માટે પ્રાણ પાષર નારી જે અનંક વિભૂતિઓ આ દેશમાં ઘઈ ઘઈ નમાં શ્રીમતી એની એસન્ટનું નામ સદાકાળ મોખરે રહેશે

હિન્દમાં નાતજાતના એકબાવો દૂર યાય, પીડિતો અતે શીવિતોનો અબુદય યાય સમાનતા અને બધુભાવની ભાવનાનો સત્કાર યાય તથા આમજનતા જાગ્રત અને સજા યાય એ માટે એમણે આપેલા પથમામ મહાત્માજીએ ઝીલી લીધો અને તેમાં વેગ પૂરી આખરે આ દેશને આઝાદી ગ્રાપી પહોંચાડ્યો શ્રીમતી એસન્ટની આ સેવાઓ માટે આ દેશના પ્રજાજનો સર્ણી છે અને રહેશે

હિન્દની સંસ્કૃતિનાં પૂજક ડૉ. એની બેસન્ટ

ઈસ્વી સન ૧૯૦૦ની આસપાસનો સમય આત્મપરીક્ષા અને સ્વસુધારણાનો હતો.

ઈંગ્લિશ રાજદ્વારીઓએ આપણા પગ જ ભાંગી નાખ્યા હતા. “તમે ખરાબ, તમારો સંસાર ખરાબ, તમારો ધર્મ ખરાબ”, “અમે તમારાથી ધણા જ સડિયાતા, અમે રાજ્ય કરીએ છીએ અને ઈશ્વરના સંકેતથી પશ્ચિમની પ્રગતિમાન સંસ્કૃતિનો તમારી સાથે યોગ થયો છે તે તમારા ઉદ્ધારને માટે છે એમ સમજો.”

વળી આપણા આગેવાનો પણ પશ્ચિમના તેજથી અંજલિ નથા હતા. ધર્મ, સંસાર, ગૃહ, કેળવણી, રહેણીકરણી બધામાં પશ્ચિમની વાંદરવા નક્કલ શરૂ થઈ હતી અને આપણા એકેએક રિવાજ અને માન્યતાઓ પર આપણા જ લોકો સખ્તમા સખ્ત પ્રહાર કરતા.

એવામાં સ્વ. મિસિસ બીસેન્ટ આવ્યા અને એમણે આપણા ધર્મ, તત્ત્વજ્ઞાન, પુરાણ, પૂજાવિધિ અને સામાજિક રહેણીકરણી સુદાને વખાણવા માંડ્યા.

હું એમની હિન્દ તરફની પ્રીતિથી સુગ્રમ થયો હતો અને પશ્ચિમના ઉપરચોટિયાં હિન્દનાં ખાસ જાનીઓ ગણાતા વિદ્વાનો કરતાં મિસિસ બીસેન્ટ તરફ મને ભક્તિભાવ પણ થયો હતો.

એમની વક્તવ્યશક્તિ, જ્ઞાનની વિશાળતા અને ગહનતા, છુરસો, કવિદષ્ટિ એ બધાથી મારા હૃદયને બહુ અસર થતી હતી.

એક રૂપિયાની કિંમતનું એમણે એક બાળશાસ્ત્રિક કઢાડેલું તે હું નિયમિત રીતે વાંચતો. એમાં શંકાનાં સમાધાનનો જે વિભાગ કઢાડેલો તે બહુ સરસ હતો.

શ્રીકૃષ્ણની રાસલીલાનો એમણે જે ખુલાસો આપેલો તે મેં પહેલી જ વાર જાણ્યો. એમણે લખ્યું હતું કે જગતના તમામ ધર્મસાહિત્યમાં આત્મા પરમાત્માના યોગને શૃંગાર રસની ભાષામાં જ વર્ણવવાં પડ્યાં છે. એવા મિલનને માટે લોકો પાસે બીજી શબ્દો નથી એટલેા બીંધા અર્થ પણ જગતમાં બધે જ કરાયા છે. પરંતુ વચ્ચાદરણ્યમાં વર્ણવ્યા પ્રમાણે આત્માને તમામ આવરણોથી ખુલ્લો કરી પૂર્ણ નામ કરીને જ ભગવાન સાથે યોગ સાધી શકાય અને શરદ્-પૂર્ણિમાની આદ્યવાદક રાત્રીએ જ ગદન કુસુમકુંજમાં જ સૃષ્ટિસૌન્દર્યના એકાંતમાં જ જ્ઞાન્ત, પવિત્ર સૌન્દર્ય પ્રાપ્ત કરીને જ આત્મા પરમાત્માની સાથે પ્રેમ ભક્તિથી મળી શકે.

આ ખુલાસાથી પુરાણ તરફ થતા બીજા પ્રહારોના પણ ખુલાસા હું કેટલાય કરી શક્યો અને આપણા દેશની પુરાણ માન્યતાઓ તરફ બાહર ભાવથી જોવા લાગ્યો.

વચ્ચાદરણ્ય અને રાસલીલા તરફ જે અનેક પ્રહારો થતા હતા તેના જવાબ ઉપરના ઉત્તરથી મને મળી ગયા અને પુરાણોની બીજી પણ ઘણી કલ્પનાઓ અને રૂપકોને હું આદ્યભાવથી જોતાં શીખ્યો.

આપણા ધર્મ કૃતિ, રચિત અને પુરાણોક્ત કહેવાતો હતો તે ચવાઈ છે એમ લાગ્યું.

મદાહારત અને રામાયણની પણ બાળઆવૃત્તિઓ સહેલી પ્રકૃષ્ટિત ઈંગ્લિશ ભાષામાં મિસિસ બીસેન્ટ લખી હતી તે મને બહુ ગમી.

રામચંદ્રજીનું સ્થૂળ સ્વરૂપ હું મનમાં લાવવા તે દિવસથી પ્રયત્ન કરતો હતો અને એક સ્પષ્ટ સ્વરૂપ મિસિસ બીસેન્ટે રજૂ કરેલા આદર્શ રાજનું ધ્યાનમાં બરાબર, ગોઠવ્યું કે, તરત સ્વ. રાજા રવિ-વર્માના વડોદરાનાં લક્ષ્મીવિલાસ મહેલમાં ચીતરેલા બીંતચિત્રમાં “ પૃથ્વીમાં પેસી જતાં સીતા ” એ ચિત્ર જોયું. એમાં રામલક્ષ્મણ હતા. બરાબર મેં ધ્યાનમાં જોયેલા રામલક્ષ્મણ જેવા જ મને એ લાગ્યો અને મિસિસ બીસેન્ટને મેં માનસિક પ્રણામ કર્યા.

બનારસની સેન્ટ્રલ હિન્દુ કોલેજ હવે તે મહાન સંસ્થા થઈ પડી છે, પણ એની સ્થાપના મિસિસ બીસેન્ટે કરી હતી.

ગજદારી ક્ષેત્રમાં એ આવી અને એમની પ્રચારશક્તિ, વ્યવસ્થાશક્તિ તથા વક્રત્વશક્તિને મહાસભાને ખૂબ લાભ મળ્યો.

રોમરૂલ લીગની સહક વગર મહાત્માજીની સત્યાગ્રહની ગાડી ગડગડાટ ચાલત નહીં એમ ખૂદ મહાત્માજીને મેં કહેલું છે.

How India wrought for freedom હિન્દે સ્વતંત્રતા મેળવવા કેવા પ્રયત્નો કર્યા એ રાજકીય સાહિત્યમાં બીસેન્ટ મૈયાની અમર કૃતિ છે.

કોંગ્રેસમાં એ જોડાયા પછી એમની તરફ મારો ભક્તિભાવ સોળે આને ખીલી ઊઠ્યો હતો.

અભ્યાસ, અભ્યાસનિમિત્તે જોડવવાની યોજના, વક્રત્વશક્તિ, અંતઃકરણ પૂર્વક કામ કરવાની ટેવ, જ્ઞાન, ભક્તિ અને કર્મમાં ચીતપ્રેરણા જીવનપ્રવાહ એ બધાં મારા આદરના વિષયો થઈ પડ્યાં હતાં અને આજે પણ છે.

અદ્યાર જોતાં એ જમીની તમુએ તમુ જમીન, સરસ્વતીનું મંદિર, કબીર વડ, લાયબ્રેરી વગેરે સ્થળો અને બીસેન્ટ મૈયાના સ્પર્શથી પવિત્ર થયેલાં લાગતાં હતાં અને મને એ બધાં કહેતાં હોય કે “ અમે એમનાં સહોદર છીએ, સહોદર છીએ, ” એમ લાગતું હતું.

એમનાં બધાં પુસ્તકો મેં વાંચ્યાં છે. Young India જેવું આદર્શ સાપ્તાહિક કઠાકવાની તો હું નજી દજી જાંબના કર્યાં હું છું. મારો મનોમય કોષ, દુ થીઓસોફિસ્ટ નથી છતાં, બહુ પ્રમાણમાં એમનાં પોષાણો છે. એમની એક જામી વર્ષો સુધી મેં અભ્યાસખંડમાં રાખી હતી અને દજી મારો ભક્તિભાવ એમને માટે પહેલાં હતો એવા જ છે.

એમના બધા વિચારો સાથે હું સંમત નહોતો. છતાં એ આદર્શ વ્યક્તિ હતાં એ વિષે મારા મનમાં કદી શંકા થઈ નથી.

હિન્દ મૈયાની જે અપૂર્વ સેવા એમણે કરી, એની સંસ્કૃતિનું લાભ દર્શન એમણે કર્યું અને આપણને કરાવ્યું તે માટે શતાબ્દિના મહોત્સવને પ્રસંગે હું મારી ગંઠ અંગૂઠિ એમના ચરણે મૂકું છું.

તા. ૧૩-૮-૪૭ }
પ્રીતમનગર
અમદાવાદ

ડૉ. હરિપ્રસાદ કેસાઈ

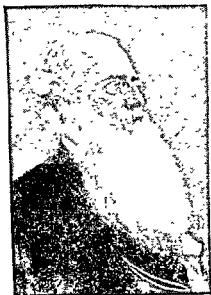
ડૉ. બેસન્ટ અને તેમના ગુરુઓ

વિલ્મ બ્રુસ્ટર
(ડૉ. બેસન્ટના રાજકીય ગુરુ)

મૅડમ ન્યૂવૅલ્સ
(ધીઓ સોસાના શૈક્ષણિક સંસ્થાના સ્થાપક)

ર્નેસ્ટ વુડ
(ધીઓ સોસાના પ્રથમ પ્રમુખ)

ડૉ. આની બેસન્ટ
(ધીઓ સોસાના બીજા પ્રમુખ)
૧૯૦૭ થી ૧૯૩૩

ડૉ. બેમન્ટના માથીઓ

ખિશપ લેટબીટર
(ડૉ. બેમન્ટના માથી)

મી જિનરાજકાસ
(થીઓસોફિકલ સોસાયેટીના ચોથા પ્રમુખ)
૧૮૪૬થી

ડૉ. વર્ચાર્ડ એરન્ટેન
(થીઓસોફિકલ સોસાયેટીના ત્રીજા પ્રમુખ)
૧૯૩૪ થી ૧૯૪૫

શ્રીમતી ઝકમિલ્દિયેથી એરન્ટેન
(કોનામન ઓફ ઇસ્ટના પ્રધાન)
૧૯૩૩ થી

બ્રહ્મવાદિની વાસંતી

શાન્તિનિકેતનમાં એક વાર દીનબંધુ શ્રી. એન્ડ્રુજ સાથે મારી વાતચીત ચાલતી હતી. એમણે : “હું તો અંગ્રેજ રહીને જ હિંદુસ્તાનના લોકોને માન્ય થાય એ હમે, એમની સેવા કરવામાં હું નથી હિંદુ થવાનો અને નથી એમનો ગુરુ બનીને એમને હિંદુ ધર્મનો ઉપદેશ આપવાનો. અંગ્રેજ પ્રિયતી, મનુષ્યપ્રેમને કાન્યે, જેટલી સેવા કરી શકે તેટલી કરી છૂટીશ. મારી મર્યાદામાં તે સેવા કરું એ જ મને શોભે.”

તે વખતે બાપજીનો પ્રવાહ ટૂટે નહિ એટલા ખાતર આનો જવાબ મેં ન આપ્યો. પણ બીજો વર્ષે મેં એમને કહ્યું કે “સિરટર નિવેદિતા, મિસિસ એની જેસન્ટ અને તમે ત્રણેય મહાન અંગ્રેજ ; રાજ્યકર્તાની માતિના હોવા છતાં અમારી સાથે બળ્યા છો. ત્રણેની જીવનદષ્ટિ અને કાર્યપદ્ધતિ ખો નોખી છે. ત્રણે વિષે હિંદુ સમાજને અસીમ આદર છે. અને હિંદુ સમાજે ત્રણેની સેવા, તેમની શરતે, કૃતઘટા સાથે લીધી છે. હિંદુ સમાજને એ આવડે છે.”

શ્રી. એન્ડ્રુજ મારી વાત સાંભળીને ખુશ થયા. એમણે કહ્યું : ‘હિંદુ સંસ્કૃતિની એ ખૂબી જ અરી.”

મિસિસ એની જેસન્ટ જ્યારે હિંદુસ્તાનમાં આવ્યા ત્યારે વિલાયતના લોકો સાથે અલગ કરીને આવ્યા હતાં. એ અલગ શો હતો એની આપણને પડી ન હતી. પણ પોતાના સિદ્ધાન્ત ખાતર આખા સમાજ સામે થવાની હિંમત એમણે બતાવી એ જ આપણને માટે બસ હતું. હિંદુસ્તાનમાં જેટલા અંગ્રેજો આવતા તેટલા કાં તો રાજ્યકર્તા થઈને, કાં તો પ્રિયતી મિશનરી તરીકે, અથવા વેપારને અર્થે આવતા. આપણી સામાજિક રૂઢિઓ વિષેના તિરસ્કાર કેટલાક સંતાડી રાખતા, કેટલાક જોરે કરતા, જ્યારે કેટલાક એ વિષે તદ્દન ઉદારસીન રહેતા. એવા જમાનામાં હિંદુસ્તાનના ધર્મપુસ્તકોનો શ્રદ્ધાલુકત અભ્યાસ કરી, અહીંની કેટલીક રૂઢિઓ પાછળ રહેલું બિંદુ રહસ્ય ઓળખી, એનો જવાબ કરવો અને દુનિયાકરના લોકોને હિંદુ સંસ્કૃતિનું, શિષ્યભાવે, અધ્યયન કરવા માટે નોતરવા, એ કાંઈ નાનું સરખું કામ ન હતું. કેળવાયેલા અસંખ્ય લોકો એમના શિષ્ય બન્યા કેટલાકે એમને માતા તરીકે સ્વીકાર્યાં. હિંદુ લોકોએ સત્કારપૂર્વકે કઈ કઈ બાબતમાં કરવો જોઈએ એ વિષે જ્યારે એમણે આત્મીયતા સાથે આપણા લોકોને કહ્યું ત્યારે કાંઈને એ વિષે માફ ન લાગ્યું.

એમણે ચલાવેલી થીઓસોફિકલ સોસાયટીએ આખી દુનિયામાં બધા ધર્મોનું અધ્યયન ચાલતું હતું, એ પણ એક બારે કામ થયું. મનુષ્યગાનસના બિંદુઓમાં કોતરી તેની ગૂઢ શક્તિઓનું અધ્યયન કરવા તરફ કેટલાક લોકો વળ્યા. એમાં કેટલાક ક્રાંત્ય, કેટલાક ન ક્રાંત્ય. થીઓસોફિકલ સોસાયટીના કાર્યનું એ એક અંગ હતું. એમાંથી પણ સરવાળે દુનિયાને કંઈક લાભ જ થયો છે.

છેલ્લે છેલ્લે મિસિસ બેસન્ટે સ્વરાજની દિલચાલ પથ ચલાવી. કૃત્ય હિંદુસ્તાને એમને રાષ્ટ્રીય મહાસભાના અધ્યક્ષનું સ્થાન આપ્યું.

મિસિસ બેસન્ટ હિંદુસ્તાન સાથે એટલાં તો એક થઈ ગયાં હતાં કે એમની તમામ પ્રવૃત્તિઓનો લાભ હિંદુસ્તાનના લોકોને જ મળ્યો. કેળવણીની બાબતમાં સેન્ટ્રલ હિંદુ કોલેજ અને હિંદુ યુનિવર્સિટી આદિ જે દિલચાલો એમણે શરૂ કરી તે પંડિત માલવિયજી જેવાઓએ સાચવી લીધી. મિસિસ બેસન્ટે હોમરૂઢ લીરની સ્થાપના કરી. તે આખી પ્રવૃત્તિ લોકમાન્ય તિલકના હાથમાં જાય એ અપરિહાર્ય હતું. થીઓસોફિકલ સોસાયટી દ્વારા એમણે જે કામ કર્યું, તે વાતાવરણ બાબતે ભગવાનદાસ, મેડમ સોફિયા વાડિયા અને જિનરાજદાસ જેવાઓને મળ્યું; અને મિસિસ બેસન્ટની આખી પ્રવૃત્તિને નવું જ રૂપ આપ્યું. એમના માનસપુત્ર શ્રી. કૃષ્ણમૂર્તિ અને મિસિસ એની બેસન્ટે હિંદુ લોકોમાં જે આત્મવિશ્વાસ ફરી જન્મત કર્યો તે સ્વામી વિવેકાનંદમાં વિશેષ રૂપે પ્રગટ થયો. એની બેસન્ટે સર્વ ધર્મોનું અધ્યયન શરૂ કર્યું. એને ઠેકાણે ત્રાંધીજીએ સર્વ-ધર્મ-સમભાવ અને સર્વ-ધર્મ-મમભાવ સ્થાપિત કર્યો.

એની બેસન્ટ હિંદુસ્તાનમાં આવીને વસ્યાં અને હિંદુસ્તાનને એમણે સ્વદેશ તરીકે સ્વીકાર્યો, અને એમની આખી પ્રવૃત્તિ કૃતાર્થ થઈ ગઈ.

આપણે જ્યારે કોઈ સંસ્થા સ્થાપીએ છીએ ત્યારે સંસ્થાના સ્વભાવ પ્રમાણે એમાં કંઈકે એકાગિતા અને આગ્રહ આવવાના જ. એ જે તરવોને કારણે જ સંસ્થા ફૂલે છે, ફાલે છે અને પ્રભાવશાળી બને છે. એનું કાર્ય પૂરું થઈ જાય પછી એનું જોર પથ્થુ ઓછું થઈ જાય છે. ત્યાર પછી સંસ્થાઓ જે રૂપાંતર કરે તો એમને નવું સ્વેત્ર મળે છે. તેમ ન કરે તોયે જે સિદ્ધ કર્યું તેનું યોગ-ક્ષેમ ચલાવવાની જવાબદારી સંસ્થા પર જ રહે છે.

હિંદુસ્તાને મિસિસ એની બેસન્ટને પોતાની શ્રદ્ધા અર્પણ કરી, મિસિસ એની બેસન્ટે હિંદુસ્તાનને પોતાનું સર્વસ્વ અર્પણ કર્યું. પોતાની સર્વ શક્તિઓ વાપરી નાખ્યા પછી જ એમણે પોતાનો દેહ છોડ્યો.

તા. ૨-૩-૪૯

કાકા કાલેલકર

ડૉ. એની બેસન્ટ અને શ્રી. કૃષ્ણમૂર્તિ

ડૉ. એની બેસન્ટનું જીવનચરિત્ર દુનિયાભરમાં જાણીતું છે. આ દેશ ઉપરનો એમનો ઉપકાર સાચો તેમજ નથી. માત્ર એક જ બાબત વિશે લખવા ધારું છું કે જેની બધાને ખબર નહિં હોય. બેસન્ટ અને ગિરશ લેક્ષીટરે શ્રી. કૃષ્ણમૂર્તિને ઝાળખી, કાઢ્યા. એમની પૂર્ણ ખાતરી હતી કે તેઓ જન્મદુનુની પકિતએ પહોંચવાના. એવા હેતુથી એમણે સર્વ ગોઠવણો કરી, જાઓ જાઓ કેળવણી આપી, મોટા મોટા માણસો અને સ્ત્રીઓ સાથે પરિચય ગોઠવ્યો. ઝોહર ઝોફ ધી સ્ટાર ઈન ધ ઈસ્ટ હોયો, જેમાં દુનિયાના પશ્ચાત્તર દેશોના સભ્યોની સંખ્યા લાખોની કરી. ન્યાં ન્યાં યીઓસોફિકલ સાસાયટીનો વખવસિદો હતો ત્યાં એમના શિષ્યો અને પૂજકો તૈયાર કર્યા. લાખોનું ફંડ એમને સોંપી દાખ એવી સ્થિતિ કરી. એમનમાં ૫૦૦૦) એકરથી વિટાયલો એક જૂના જમાનાનો રણિયામણો કદલો જેનું રાચરચીલું Period ની ખૂબસુરતિનું હતું તેની કીમતી બેટ કરી. ત્યાં દર વરસે એ ઝોહરના સભ્યો સપ્તાહ ભરતા અને કૃષ્ણમૂર્તિનાં ભાષણો અને સંવાદો સાંભળવા દૂર દૂરના દેશથી મેળા ચતા. કૃષ્ણમૂર્તિની authority નો જમાવ બરાબર અંધારો. પછી કૃષ્ણમૂર્તિના વિચારમાં ફિક્કી થયું કે કોઈ પણ જાતની authority ખોટી છે અને તે શુરુ તથા સિધ્ધ બનને બંધનદાર છે, માટે તેને તોડવી જ જોઈએ. ડૉ. બેસન્ટને જાણ્યું કે ૫૦૦૦) એકરની મિલકત પાછી આપવાનો છું. ઝોહર ઝોફ ધી સ્ટાર ઈન ધ ઈસ્ટ કે, જેના કૃષ્ણમૂર્તિ પ્રમુખ હતા તે તોડી નાંખવાનો છું. ડૉ. બેસન્ટને માફું લાગ્યું અને એમને સમજાવવાના પ્રયત્ન કર્યા. પણ જ્યારે કૃષ્ણમૂર્તિને મક્કમ બેચા ત્યારે કહ્યું કે હું આમાં સમજતી નથી અને એમાં સંમત થઈ શકતી નથી, પણ તમને હીક લાગે તેમ કરો. આખી સાસાયટી અને ઝોહરના સભ્યોમાં ઢાઢાકાર થઈ રહ્યો અને ધણાએ ડૉ. બેસન્ટ આમળ ફરિયાદ કરી. તેના એક જ જવાબ કે કૃષ્ણમૂર્તિને સત્ય દેખાશે તે જ કરશે. મારા કરતાં એ વધારે જાણે છે. હું એને માનીશ. આ ઉપરથી કૃષ્ણમૂર્તિને માટે ડૉ. બેસન્ટને કેટલો જીઓ ખ્યાલ હતો અને છેવટ સુધી ટક્યો તે દેખાઈ આવશે. હાવ શ્રી. કૃષ્ણમૂર્તિ ધણે વરસે લક્ષ્મીજીતમ થયા પછી અમેરિકાથી આવી શક્યા છે અને મુંબઈ, મદ્રાસ, બેંગલોર, પૂના, દીલ્લી અને બનારસમાં દરેકે દેશલે બેએક માસ ભાષણ અને સંવાદો આપે છે. જેઓ સહભાગ્યથી આનો લાભ લઈ શક્યા છે તેઓ પોતાને કૃતાર્થ સમજી શકે. એમના શિષ્યજનું કેટલેક અંશે પાલન થાય તો એના સુખ અને શાંતિમય સંદેશને પ્રોત્સાહન આ વિકટ સમયમાં મળે.

(authority=ઓથોરીટી=આપસતા)

સર ચુનીલાલ વી. મહેતા

પ્રચંડ સ્ત્રીશક્તિનાં પ્રતીક શ્રી. એની બેસન્ટ

જગતમાં અનેક મહાપુરુષો અને મહાન સ્ત્રીઓ થઈ ગયાં છે, તેની હરોળમાં બેસવાને સર્વથા લાપક મિસિસ બેસન્ટને ગણી શકાય. સમાજના વહેણને ધાર્યા મુજબની દિશામાં વાળવાનું સામર્થ્ય એ બધું ધગવતાં ધર્મ અને નીતિના હાથી ગયેલા પાયાને સુદૃઢ બનાવી મનુષ્ય જાતિનો ઉદ્ધાર કરવાનો જે ભગીરથ પ્રયાસ તેમણે આગેનો તેમાં ઘણે અંશે તેમણે સફળતા મેળવી હતી એ વાત નિઃસંશય છે એક જ વ્યક્તિના આત્મપ્રભાવથી સેકડો મનુષ્યો આકર્ષાઈ તેમના ઉપદેશને મહત્વ ક્રાંતિ થયાં એ નાનીસૂની સિદ્ધિ નથી અને અજ્ઞાન અભણ ઘેટાંના ટોળા જેવો મનુષ્યસમૂહ નહિ પરંતુ સુશિક્ષિત, બુદ્ધિમાન અને સ્વતંત્ર વિચાર શક્તિવાળાં મનુષ્યોને પોતાના મતને અનુરૂપ ક્યાં એટલું જ નહિ પરંતુ પોતાને માટે તેઓમાં પૂજ્યભાવ, આદર અને ભક્તિ પ્રકટાવ્યો આ સત્તાની જગતમાં પોતાનું જીવન સાર્યક કરી ગયાં છે એ નિર્વિવાદ છે એમનો મત નહિ માનનાર પણ આટલી અજલિ તો તેમને અર્પણ કરશે જ

હિન્દુસ્તાનના લેખિનુ એમના પ્રત્યેનું ખાસ ઝણુ છે બ્રિટિશ પ્રજાની હકુમત નીચે દેશને પગ રાજ્યની ધૂસરી હતી તે મિનકુલ અયોગ્ય છે અને Home Rule એટલે કે સ્વરાજ્ય આપણા દેશમાં હોવું એટલે એ ભાવના પ્રકટાવી પોતાના ચેનાઓ મારફત દેશના સર્વ જાગમા આ મત સમજાવ્યો આજે આ દેશ પગમુલકના શાસનમાંથી મુક્ત થયો છે અને તેમ યુગમાં અનેક સ્ત્રીપુરુષોએ પોતાના જ્ઞાણ આપ્યા છે અને એ ધ્યેયને નજર સમક્ષ રાખી પ્રજાને આજળ વધવા પ્રેરણા આપી છે તેમાં મિસિસ બેસન્ટનું સ્થાન જેવું તેવું નથી તેમની શતાબ્દિ જીજ્ઞવી તેમના અનુયાયીઓ પવિત્ર મુશોગર ફરજ બજાવે છે ભવિષ્યમાં તેમનું નામ અમર રહેશે

લેડી વિદ્યામહેન ૨ નીલકંઠ

બંડખોર સ્ત્રીશક્તિ

હિન્દુસ્તાનમાં સામાન્ય રીતે પતિની આગ્રાહરી સત્તીઓની પૂજા થાય છે બંડખોર સ્ત્રીઓને માન આપવાની પ્રયા હજી નથી છે તે છતાં મધ્યકાલીન યુગમાં સિદ્ધાંતોના પાલન ખાતર પતિ અને સાસરિયા સામે મથુ બીચકનાર અને એમની સાથે અસહકાર કરનાર મીરાંજાઈને પણ લેખિન સન્માની હતી

શ્રી એની મિસેન્ટ એક એવા પાશ્વત્ય મીરાંજાઈ હતાં જે જમાનામાં દુનિયા પર પરાજિત આલ્મી આવેલી માન્યનાઓને વશ વિચારે કબૂલ કરી લેતી તે જમાનામાં શ્રી એની મિસેન્ટ ધાર્મિક માન્યતાઓ સામે બળવો પોષાયો અશ્વજાત એમના પાદરી પતિ એ સહન કરી શકે જ નહિ પણ સિદ્ધાંત વિરુદ્ધ નમતું આપવાને બદલે ગૃહત્યાગને શ્રી એની મિસેન્ટ સ્ત્રીકારી લીધો એ જમાનામાં સો ટાઈએ-નેમની પોતાની માતાએ પણ-વખોડેલું કૃત્ય અત્યારે તો આપણે વખાણુની નજરે જ નોંધેલું

પણ એની મિસેન્ટનો બળવો માત્ર અગત લાભ પૂરતો નહોતો ઇંગ્લેન્ડમાં કારખાનામાં કામ કરનાર સ્ત્રીઓના હક માટે લડત ચલાવનાર અમણીઓમાંનાં તેઓ એક હતાં હાલમાં તો કમયે ને

પચસે કામદારોના હક અને હડતાલોની વાતો સંભળાય છે. પરંતુ ૪૦ વર્ષ પડે નહોતી જનતા જાગત કે નહોતો કામદાર વર્ગ જાગત, એવે સમયે એની બેસન્ટે ૧૯૦૭ની સાલમાં ઇંગ્લંડની હિવાસળીના કારખાનામાં કામ કરનાર સ્ત્રીઓના હક માટે લડત ઉપાડી અને અનેક વિરોધો, અવરોધો સહન કરી એને સફળતાથી પાર ઉતારી.

ઇંગ્લંડની સ્ત્રીઓને મતાધિકાર એક મોટી લડત પડી મળ્યો હતો તે જાણીતી વાત છે. એ મતાધિકાર હાલના જમાનાની નજરે તો સ્ત્રીઓના જન્મસિદ્ધિ હક છે. 'પણ વીસમી સદીની શરૂઆતમાં ઇંગ્લંડની પ્રજા અને નેતાઓ આ આખતમાં ખૂબ રૂઢિચુસ્ત હતાં. જે સ્ત્રીઓએ મતાધિકાર માટે બૂંબેશ જમાવી તેમાં એની બેસન્ટનો ફાળો મોટો હતો. બીજી ધણીએક ઇંગ્લિશ સ્ત્રીઓ માર્કિસ આ લડતમાં તેમણે કારાવાસ પણ વેઠ્યો હતો, એ સ્ત્રીઓની લડત સાચા સિદ્ધાંત પર રચાઈ હોવાથી એમને વિજય મળ્યો.

રૂઢિચુસ્ત ખ્રિસ્તી ધાર્મિક માન્યતાઓ સામે જેહાદ જમાવનાર એની બેસન્ટ માદામ બેન્ડેવેટ્ટરની અસર નીચે ધર્મમાં માનતા થયાં. પણ એ ધર્મ આચારપ્રધાન નહોતો. થીઓસોફીની વિચાર-પ્રધાન માન્યતાઓ અને વિષયધૃતિમાં તેઓ ગ્રહીત રાખતાં થયાં. એ ધર્મના પ્રચાર માટે તેમને હિન્દુસ્તાન યોગ્ય ક્ષેત્ર લાગ્યું અને સ્વદેશ ત્યાગી આ દેશને જ પોતાનું વતન બનાવ્યું.

આપણા દેશમાં વસી તેમણે અનેક પ્રકારના કાર્યક્ષેત્રમાં પોતાની સેવા અર્પી. સ્વભાવથી જ તેઓ અન્યાય પ્રત્યે અસહિષ્ણુ હોવાથી તેમણે સામાજિક અને રાજકીય અન્યાયો દૂર કરવા કમર કરી. અંગ્રેજી અમલમાં અપાતા એકતરફી શિક્ષણની અસર નિવારવા માટે તેમણે જનારસમાં સેટ્રલ હિન્દુ કોલેજ અને અકચારમાં મોટી શિક્ષણસંસ્થાની સ્થાપના કરી. બાળલક્ષ્મીની અંકીમાં પીસાર્થ જતી કન્યાઓને ઉગારવા તેમણે એ વિનાશકારી રિવાજ સામે મોરચા આડ્યા. અસ્પૃશ્યતાનું કલંક નિવારવા તેમણે ખૂબ જહેમત ઉઠાવી. સ્ત્રીઓના ઉદ્ધાર માટે તો અયાગ પ્રવર્તન કર્યો. ખ્રિસ્તી મિશનરીઓએ દિંદિ વિરૂદ્ધ ચલાવેલા જૂઠાણાં ને જેની પ્રચારનો સામનો કરી એમને ખુશ્કા પાડ્યા.

બ્રિટિશ સત્તા નીચે રૂંધાતા પત્રકારિત્વના સ્વાતંત્ર્ય માટે તેમણે તનતોડ મહેનત કરી. તેમના તંત્ર નીચે ચાલતા આઠવાડિક 'ન્યુ ઇન્ડિયા' પત્રે દેશના અનેક ધ્રુવોને સ્વાધીનતાના પાઠ, શીખવ્યા.

મદાત્મા ગાંધીજીના આફ્રિકાથી સ્વદેશ આગમનના આરંભકાળમાં એની બેસન્ટની 'હોમરૂઝ' ચળવળ દેશમાં ખૂબ જોરમાં પ્રવર્તેલી હતી. માત્ર સહેરોની નંદિ' પણ ગામડાંની જનતાને પણ જાગ્રત કરવી નેઈજો એ આજે રૂઢ મયેશો માન્યતા એની બેસન્ટે પ્રથમથી જ સ્વીકારી હતી અને ગ્રામ્ય પ્રજાને રાજ્યના જુલમો સામે જાગ્રત કરવા એમના અનુયાયીઓ ચોમેર ધૂમતા હતા. હોમરૂઝની ચળવળ માટે સરકારનો ખોફ વહેારી લઈ તેમણે જેલવાસ પણ સ્વીકારેલો. કેમિસનાં તેઓ પ્રથમ સ્ત્રીપ્રમુખ યુ'ટાયાં હતાં.

એમનાં સર્વ કાર્યોની સફળતાના પ્રતીક રૂપ એમનું વ્યક્તિત્વ હતું એમના સમાગમમાં આવનાર વ્યક્તિઓ તેમજ જનસમૂહને એ ખૂબ આકર્ષી શકતાં હતાં. એમની જોરદાર કસમ તેમજ ગેલેક્સન જેવા મહાન વક્તાઓ વખાણેલી એમની વક્તવ્યશક્તિ એ એ પણ એમના અનેરા વ્યક્તિત્વની જ સ્વરૂપ હતો આવી એક પ્રતિભાશાળી સ્તીશક્તિની શતાબ્દિ સમયે દિંદની સ્ત્રીઓ એમની સ્વાતંત્ર્ય-પ્રિયતા અને કર્તવ્યપરાયણતાનું અનુકરણ કરવા યત્ન કરે.

શ્રીમતી બેસન્ટને શ્રદ્ધાંજલિ

સો વર્ષ પર લંડનમાં છતાં એકવીસ મિનિટે જે એક બાળકનો જન્મ થયો એ લવિષ્યમાં એક અદ્વિતીય વ્યક્તિ અને માનવસમાજની મહાન્ સેવિકા યવા સન્નિધેલી હતી. બીજાં અનેક મહાન્ સ્ત્રીપુરુષોની પેઠે એની બેસન્ટ પણ મહાન્, કીમતી ને પ્રસિદ્ધ જીવન માળવા માટે અવતરી તે વખતે એવા વાતાવરણમાં હતી કે તેથી તેને જોવાની કે જાણવાની કોઈનેય પડી ન હોય. એનું જીવનકર્મ, ત્યાગ અને સિદ્ધિનું એક લાંબું પ્રકરણ છે. એનું કાર્ય પ્રથમ તો ઇંગ્લેન્ડમાં શરૂ થયું અને પછી દિવંદમાં અનેક ક્ષેત્રોમાં ફેલાયું.

મિસિસ બેસન્ટનાં માથાપ મધ્યમ વર્ગનાં હતાં, અને તેમને કંઈ હમેશા મધ્યમ વર્ગનાં 'સુખ સમવેડો મળતાં જ એવું પણ નહોતું'. અને એના સામાન્ય વાતાવરણ ઉપરથી તો એવા કથાનીયે આગાહી થઈ શકે એમ નહોતી કે એમાંથી એક મહાન્ હુદિયાળી વ્યક્તિ ખીલી નીકળે. એ બચુકડી હતી ત્યારે જ એના પિતા ગુજરી ગયા અને અચપણમાં એનામાં કોઈ અસામાન્યતા અથવા તો મૌલિક છુદ્ધિનું દર્શન થતું નહોતું. એ તો સાધારણ માનવ હતી. બહુ બહુ તો મક્કમ નિશ્ચયની, પણ તદ્દન સાધારણ રીતની. આ બાળકી બૌદ્ધિક જિજ્ઞાસાના અગ્રાધ મહાસાગરની સફર ને અંતથી તાગ મઢવા માટે જીવંત એના તો કોઈને સ્વપ્ને ખ્યાલ સરખાયે નહોતો. એને સિદ્ધિઓ પ્રાપ્ત થઈ છતાં એને જે અટૂલાપણું તથા કૌટુંબિક ને સામાજિક મુશ્કેલીઓ ભોગવવી પડી અને જ્યારે જ્યારે એણે પોતાનો માર્ગ ફેલાવ્યો ત્યારે ત્યારે લોકોમાં અપ્રિય થતું પડ્યું એ સ્વાભાવિક હતું, કારણ કે એનો તેજસ્વી અંતરાત્મા કેવળ પોતાનો વિરુદ્ધ મત ધરાવીને જ બેસી રહે એમ નહોતો, પરંતુ પોતાના મતાંતરણને બળથી પ્રગટ કરવાની પણ તેનામાં હિંમત હતી.

એમને વિષે જે જે કંઈ વાંચ્યું છે તે ઉપરથી મારા મન ઉપર તો એવી છાપ પડી છે કે એ એક અદ્વિતીય વ્યક્તિ હોવી જોઈએ. બૌદ્ધિક બોળ, શારીરિક સૌંદર્ય ને બળ અને માનસિક તાકાત, બારે વ્યવસ્થાશક્તિ અને નીરરતા અને છતાં વ્યક્તિગત સંજોગોમાં લાગણીઓની કામગીરી એ બધાંમાં એ અસામાન્ય ને અદ્વિતીય જ હોવા જોઈએ. એને માટે બીજો કોઈ ચથાઈ જુદા જ નથી.

પ્રસિદ્ધ પામનાર અનેક સ્ત્રીઓનાં નામ ઇતિહાસમાં નોંધાયેલાં છે. પણ લગભગ એ બધાંયે ઉદા-દરજોમાં તેમણે (જે તે કાળે માનવસમાજનું બાવિ ધનનારા કોઈ સમર્થ મુશુખમાં પોતાને વિશે રસ ઉત્પન્ન કરવાનું સફળાગ્ય તેમને મળ્યું હોય તો) પુરુષો દ્વારા જ પોતાનું ખોલ સિદ્ધ કરેલું જણાય છે. કુલ જોગણીસમી ને વીસમી સદીમાં જ સ્ત્રીઓ પોતાને હકે મહાન્ થઈ છે. એની બેસન્ટ તો પોતાના માનવજાતિઓનાં લવિષ્યને બીજા દ્વારા નહિ પરંતુ પોતાના જ પ્રયત્નથી દોરનાર વિરલ સ્ત્રીઓ પૈકી એક દર્શના, અને તે પણ તેમનામાં બૌદ્ધિક જિજ્ઞાસા અને હિંમત હતાં તેને તો જ નહિ, પણ તેમનામાં લખવામાં ને બોલવામાં સરસ્વતી વહેરાવવાની ઈશ્વરદત્ત બહિષ્ હતી, તે

હતું. એ સિદ્ધહરત લેખિકા અને સખળ ને અસરકારક વક્તા હતાં. એ બોલતાં ત્યારે પોતાની આસપાસ એક તરફનું વાતાવરણ ને પ્રકાશનું વર્ણ સહી દેતાં અને એની જાદુઈ શક્તિમાંથી છટકી જવું મુશ્કેલ બનતું. તરવાર કરતાં વધુ તાતી વાણીવાળાં અને માનવહૃદયને હચમચાવી મૂકનાર મહાન વક્તાઓ ષડ્ગીનાં એ એક હતાં. એમને સાંભળનાર એમના કુશળ હાથની માફી જેવા બની જતાં અને તેઓ એમને કાંઈ એક મહાન કાર્યની સિદ્ધિ માટે ધડી કાઢતાં. એમના એ ધરાદાપૂર્વકના ઉપદેશમાં બધા સાથે સંમત થવું કે ન થવું એ તો દરેકની મરજીની વાત છે, પરંતુ એમની એ શક્તિઓને આપણાથી માન ને આદર આપ્યા વગર રહેવાતું જ નથી.

“માણસ જેવા વિચાર કરે તેવું બની જાય છે અને તે પોતાનો ભાગ્યવિધાતા છે.” બીજાંની માફક, એની બેસન્ટ માટે પણ આ વસ્તુ સત્ય છે. એમના વિચારોએ જ એમને બળવાબોર બનાવી દીધાં હતાં, અને તેણે જ તેમની શુદ્ધિ વિષયક, જરૂરિયાતને અનુકૂળ થાય તેવા મિત્રો શોધી કાઢવાની પ્રેરણા આપી હતી; એમના વિચારોએ જ એમને જાનું કોટરું છોડી નવીન પાંખો શોધવા માટે પ્રેર્યાં અને એ પાંખોએ જ એમને જાંચે લીધાં અને નવા ને નવા પ્રદેશો છતવા માટે હમેશાં વધુ ને વધુ હૃદય સ્થાને ઉડુચન કરાવ્યું; એ કેવી ભવ્ય શક્તિ હતાં એનો ખ્યાલ હવે જ—આનાથી જ આપણને આવી શકશે. મેં તો એમને એક કે બે જ વાર જોયાં છે. એક વાર અમદાવાદમાં કોઈક હોલ કે ચિયેટરમાં બાપ્તિસ્ટ આપતાં અને કદાચ એક વાર સુબર્બમાં. પણ મને યાદ છે કે એ અમદાવાદ આવ્યાં ત્યારે આખા શહેરની જલ્લા પર એમનું જ નામ રચી રહ્યું હતું અને બહેણાં માણસો એમનાં બાપ્તિસ્ટ સાંભળવા માટે તલપાપક થઈ ગયાં હતાં.

એમના ચારિત્ર્યના બધા જ ઉમદા ગુણોમાં એમના જીવનનો સૌથી શ્રેષ્ઠ ગુણ તો મને બદ્ધમતો સામેની તેમની લડાઈ જ લાગે છે. કદાચ આ ગુણ એમના પિતા તરફથી એમનામાં જોતરી આવ્યો હોય એમ બને. આ પવિત્ર નારિતકતા—શંકાવાદ એની બેસન્ટમાં છેક જીવાનીથી જ હતી, તેને પરિણામે પવિત્ર ને કટ્ટર ધાર્મિક કન્યા નારિતક ને સ્વતંત્ર વિચારક બની ગઈ અને પછી વળી બીજા નવા શ્રદ્ધા બેસે એવા ધર્મની શોધ કરવા માટે વળી પાછી પ્રેરાઈ. તેણે જ તેમને સાંપ્રદાયિક ધર્મમાંથી મુક્ત કરી માનવસેવાના બહોળામાં બહોળા ક્ષેત્રમાં મૂકી દીધાં. “એમના સમયની, જગતનું ખ્યાન ખેંચનાર, ત્રણ મહાનમાં મહાન સ્ત્રીઓમાંનાં તે એક હતાં,”—એમ ૧૮૯૧માં મિ. ડબ્લ્યુ. ટી. સ્ટેડે એમને વિશે કહ્યું છે. એમના યુગની એ એક અદ્ભુત વ્યક્તિ હતાં અને પોતાની રીતે એમણે દલિતોને મારે લડત લડી લેવાનો પ્રયત્ન કર્યો.

રાજા પ્રત્યેની વફાદારીના વાદ, રેહાતંદ, અસમાન જમીન વહેંચણી સામે અને સૌથી વધુ તો વિચારસ્વાતંત્ર્ય માટે એમણે હમેશાં ધુમ્મેશ ઉઠાવી છે. જે કાળે લંડનનું જાણું એમ લખી શકતું કે, “પોતાને સ્વતંત્ર સ્વાર્થ અને ફરજો છે એમ માનવા માટે કોઈ પણ સ્ત્રીને ઉત્તેજન નહિ” આપવું જોઈએ. ધર્મશ્રે અને કુદરતે સ્ત્રીનું અસ્તિત્વ એના પતિની સાથે જ સાંકળી દીધેલું છે.” તેને કાળે સ્ત્રીની પુરુષ સાથેની સમાનતા અથવા તો તે સિદ્ધાંત પરના સુધારાની દિશામત કરનાર લોકપ્રિય ન જ બને એ સ્વાભાવિક છે. રીતરિવાજોની બદી (Curse) કે સામૂહિક ખ્યાલોને લીધે કંઈ સત્ય માટેની લડત શિથિલ પડતી નથી. એમણે બારે મુસ્લીમોનો સામનો કર્યો, પોતાના અંગત જીવનમાં સામાજિક માનપાનોથી છૂટા થતાં અચકાયાં નહિ, અને પરંપરાગત ધર્મથી વિરુદ્ધ વિચાર, કરનાર અને જરા બદ્ધમતવાળા ધર્મો પૂર્ણ સામ્રાજ્ય ધરાવતા હતા ત્યાં સાબીતોના આશ્રય રાખનાર

ઓએ, ઓઓએ તો! બાહ્ય આચરણ અમુક રીતનું જ રાખવું જોઈ એ એવો આગ્રહ રાખનાર પાદરી પતિથી છૂટા થઈ નિરાધાર થવાનું જોખમ પણ વહેરી લીધું.

સંતો વિષેનાં દિવાલખો સેવનાર, બાળક કે જેને એક વખત ધર્મ માટે સહન કરવાનો પ્રસંગ ન મળવાથી શોક થતો હતો તેને ત્યાર પછીના જીવનમાં પોતાના મતો માટે ખૂબ જ સહન કરવું પડ્યું અને એ સહેવામાં આનંદ મેળવ્યો. એમની બાહ્ય કષ્ટનાઓ સુંદર સત્ય ઘટનાઓ બની ચૂકી. એક વાર બાઈગિલની સુવાતોએને સગખાવવા માટે ચાર ખાનાં દોરવા બેસનાર અને પરિણામે અસમાનતાઓ જ જડતાં વિવાદ પામનાર શોધક મને આશા છોડી દીધી, તેઓ સ્વજનોથી વિખૂટાં થઈ જ્યાં અને જીવનને શક્યોથી જ વિજયવંત બનાવી દીધું. આપણે ધણાખરા જેને વિશે શંકા લાવતાં જ રહીએ તે વિશે તેમણે શકા કરવાની હિંમત કરી. આપણે તો પેઢી દર પેઢીથી ચોસા આવતાં સિદ્ધાંતો અને માન્યતાં પ્રમાણે જ ચાલ્યાં કરીએ છીએ. ૨૬ વર્ષની ઉંમરે આપણાંમાંના ધણાખરા પ્રમાણમાં વધુ સુખચેન અને સલામતીનું જીવન પસંદ કરીએ તે વખતે એમણે છૂટાછેડા લઈ નિરાધાર થવાની હિંમત કરી, જાહેર મતનો સામનો કર્યો અને પોતે જ જેને 'માન-બર્ષો ભૂખમરો,' કહ્યો હતો તેનો સ્વીકાર કરી લીધો. ત્યાર પછી તો વ્યાખ્યાનમયો પર એમની વિજયી આગેકૂચ થવા માડી, ત્યાં, લેકેશાયરમાં થયું એમ એમના પર પથગ પડ્યા, ખીખાં, રથાનોમાં લોકોનાં ટોળાં તેમની પાછળ પડી ટીખળ કરવા લાગ્યાં, સંતતિનિયમના ચોપાનિયા માટે તેમના પર આરોપ ધરાવામાં આવ્યો, એનો ખટલો ચાલ્યો અને છેવટે દિંદી જનતાએ તેમને રાષ્ટ્રીય મહાસભાનાં પ્રમુખ અને યીઓસોશીની પ્રવૃત્તિનાં નેતા નીમી બારેમાં બારે માન આપ્યું. કેટલીક વાર ધીર, તી બેસન્ટને અત્યંત ઊંડા ધાર્મિક સ્વભાવનાં 'આધ્યાત્મિક યાત્રી' તરીકે વર્ણવવામાં આવે છે.

એ અત્યંત હિંમતવાળાં સંતો હતાં. પોતાનું મતવ્ય બદલાતાં જ તે સ્પષ્ટ જાહેર કરતાં એ ખચકાતાં નહિ, પોતાના પતિ સાથેના છૂટાછેડા, ચાર્લ્સ બ્રેક્લે સાથે જોડાવું અને પાછું તેનાથી અલગ થવું, પછી રેમિયન સમાજમાં બળવું, અને ફરી પાછો આગો પ્રવાદ જ બદલો નાખી શ્રીમતી બેલેવેટરસીને શરૂએ જવું અને પોતાની વૃદ્ધાવસ્થામાં મહાત્મા ગાંધી જેવી વ્યક્તિનો પણ સામનો કરવો એ બધું એમની નૈતિક હિંમતના નિર્દોષક છે. ખીજા કાઈ સાધારણ વ્યક્તિ તો એકાદ પરિવર્તનના ભારથીયે ચક્રાઈ અડી દોત, પણ તે તો એ સૌને પાર જીતી ચલાં અને જીવનના ઉત્ક્રાં દિવસો સુધી વિજયી જ રહ્યાં. સામાન્ય માનવીની આવી હિંમત નથી હોતી; પણ સાથે જ એ તો પ્રશ્નનું પસંદ કરેલું માનવ હતાં.

તે જેવાં હિંમતવાળાં હતાં તેવાં નીકર પણ હતાં. એ વારે મોઢા પણ હતાં અને વિજયી થવામ ત્યારે જ જપતાં. તેઓ બૂઝ્યાં અને જગતના કંઝવાતો સામે ઊભાં રહ્યાં. પોતાની જાતે જ કામદાના ખટલા લક્યાં અને એક વાર દારી જાય તોએ એને વળગી રહેતાં ને સેવે છેતતાં પણ ખરાં. કંઈ પણ મહેનત કરતાં એ કટાળતાં નહિ; તેમ ખીખાંને પણ કાચીશીલ બનાવતાં. તેઓ મહાન નેતા હતાં. તેઓ પોતે તો હિંમતવાળાં ને નીકર હતાં જ પણ તે ગુણે તેઓ પોતાનાં મિત્રો અને અનુયાયીઓમાં પણ પ્રેરતાં. તેઓ સૌ તેમનાં પ્રસંસક હતાં અને તેમને અનુસરતાં, કારણ કે તેમને ખાતરી હતી કે તે તેમને કદી છોડી નહિ દે અને નિરાશ નહિ કરે અને જ્યારે જરૂર પડે ત્યારે મદદ કરશે. તેઓ સદા વિશ્વાસ પ્રેરાં જ કરતાં, અને વધુ ઉચ્ચ ઉદ્દેશ તરફ તેમને દોરનાં અને જરૂર હોય ત્યારે આવશ્યક એવી બંધી જ મદદ પડેલાં.

અનેક હિન્નતિશીલ આત્માઓનાં એ સાચાં માતા હતાં પોતે જાતે જીવનના અનેક ઝંઝાવાતોમાંથી વસાર થયાં હોવાથી તેઓ બીજાને જીવનવિચર હેતુ મુશ્કેલીઓ સમજી શકતાં હતાં. તેથી વ્યક્તિગત વ્યવધામાં સાચે જ તે અત્યંત વિશ્વાસપાત્ર વ્યક્તિ હતાં અને સામેથી પણ વફાદારી મેળવી શકતાં અને મિત્રો તથા અનુયાયીઓ સહમત ન થાય તો પણ એમની વફાદારી કદી પણ બદલાઈ જતી નહિ. તેમનાં દરેકને એમ લાગતું જ કે એમના દિલમાં તેને માટે ખાસ સ્થાન છે જ. આવી વફાદારી પ્રગટાવતી અને બદલામાં તેવી જ આપવી એ નેતા માટે માત્ર આશ્ચર્ય જ નહિ પણ એક દૈવી ગુણ છે. એની બેસન્ટ આજે જીવે છે, કારણ કે તેમના પરિચયમાં આવનાર વ્યક્તિઓના હૃદયમાં તે જીવી રહ્યાં છે.

પણ શ્રીમતી બેસન્ટ નરમ ને લાગણીવશ જ નહોતાં. તેઓ જેટલાં દૃઢ મિત્ર હતાં તેટલાં જ નિષ્ઠુર વિરોધી થઈ શકતાં વિજયી બનવા માટે તેઓ બારેમાં બારે જઠેમત ઉઠાવતાં તે પોતાની જાતને બીજાને હોમી હેતાં અચકાતાં નહિ.

શ્રીમતી બેસન્ટમાં બારે વ્યવસ્થાશક્તિ હતી. તેઓ પદ્ધતિસર ને સુધકતાથી કામ કરતાં અને જે કંઈ કાર્યને અચકતાં તેને શિદ્ધિની ચતુરાઈથી પાર પાડતાં અસ્તબ્ધરત, શંકુ, નિરંકુશ અને વેલિયું એવું એમને કદી જ ગમતું નહિ. એમના નાનામાં નાના કાર્યમાં પણ પદ્ધતિ ને સૌંદર્ય હોય જ. અને તેમની આસપાસનાં સૌ કોઈ આપમેળે એમની પદ્ધતિને અનુસરતાં થઈ જતાં અને તે પ્રમાણે ચાલતાં.

વિગતો પર પણ તેમની જાડી નજર રહેતી. વિગતોમાં ન જીતરનાર કોઈ પણ નેતા તંત્ર છોડી ન જ કરી શકે એની તેમને ખબર હતી. તેમને મન તદ્દન હૃદય કે બહુ જ મોટું એવું કશું જ ન હતું. એમની ચકોર દક્ષિણથી કશું જ જટિલી શક્ય નહિ. દરેક વસ્તુ એની યોગ્ય જગ્યાએ જ મૂકવામાં આવતી અને યોગ્ય સમયે કરવામાં આવતી. તેઓ બહુ ઉતાવળિયાએ નહોતાં રહેતાં તેમ તેઓ જરાય સમય ગુમાવતાં પણ નહિ એક પણ માટે પણ વહેલાંગોડાં થતાં નહિ અને બીજામાં પણ એ ગુણની અપેક્ષા ગળતાં અફસોસ કે મોટા ભાગના હિંદીઓમાં આ ગુણનો અભાવ જ હોય છે. યુવકોમાં ગ્રેવા પ્રાણને પણ તે પારખી શકતાં હતાં અને તેમને ઉત્તેજન આપવાના મોકાને વધાવી લેતાં માણસની અસ્પષ્ટાગ્રણતા જાણી કાઢવાની તેમની ખાસ દષ્ટિ હતી.

શ્રીમતી બેસન્ટ બારે પ્રવાસો પણ ખેડતાં આખી દુનિયાની તેમણે એક જ વાર નહિ પણ અનેક વાર યાત્રા કરી હતી. દરેક વર્ષે એ મુસાફરી કરવાનું ચૂકનાં નહિ અને અનેક નવાં મિત્રો ને તેમના કાર્યમાં જોડાનાર સહકર્મી આત્માઓને શોધી કાઢતાં. વ્યક્તિત્વ અને દષ્ટિમાં ખૂબ જ રાજવંશી હોવાથી સૌ કોઈ તેમને મદ ત્યા—અતિપુરુષ (Superman) જ ગણતાં. એકામતાની તેમનામાં બારે શક્તિ રહેલી હતી અને કોઈ પણ સંજોગો અને વાતાવરણમાં એ પોતાનું કાર્ય કરી શકતાં. એમની ચક્રિતશાળી કલમ તત્પર કરતા વધુ પાણીદાર હતી અને આપણી ભાષામાં કદીએ તો “એમની જીભને ટેરવે સરસ્વતી રમતી હતી.”

હિંદે જ ખાસ કરીને તેમનો વધુ આભાર માનવાનો છે. જે કાળે હિંદીઓનાં મનમાં હિંદુ ધર્મ અને સંસ્કૃતિને વખોડી નાખી દહકું ગણી લેવાનું જનરહસત મોજું ચારેકાર વ્યાપી રહ્યું હતું તે વખતે ડૉ. બેસન્ટે તેમને ફેરવી નાખ્યાં અને હિંદુ ધર્મ ને સંસ્કૃતિમાં જે સારાંશ ને સૌંદર્ય બર્ણી હતાં તે તમ્કુ જોતાં કર્યાં. પાશ્ચાત્ય પ્રચારના બપોરે અધ કરી દીધેલી તેમની આંખો એમણે ઉપાડી અને તેમના ફરી જતા ઉત્સાહને ફરી ચેતવી દીધા.

The Dazzling Pilgrim

Fresh and vivid as dawn itself is my recollection of the rapture that enhanced my lyric girlhood, when I first set eyes on Annie Besant, and heard her speak in the Muslim City of Hyderabad in fervent praise of Ancient Hindu Culture.

To my young romantic fancy, this dazzling pilgrim from the West, with the glamour of her radiant presence and the magic of her golden speech, seemed the living embodiment of all the brave and splendid Women of old Greek and Norse and Gaelic legend offering proud and joyous homage to the Eternal Genius of India.

To-day, pondering over her incomparable devotion and her incalculable service to the Indian cause I can pay no finer tribute to her manifold greatness than to acclaim the sweet miracle wrought by her transcendent and transfiguring love for India, where by she who came into our midst a stranger has created for herself an honoured and legitimate place in the annals of the glorious and heroic women of our own race and tradition—

Shrimati Sarojini Naidu

દેદિધ્યમાન યાત્રાળુ

માગ કવિત્વમય બાલ્યકાળના સંસ્મરણે। પ્રભાતના સમય જોઈ હજી તો તાઝા અને તાદ્દશ્ય છે કે જ્યારે મેં પ્રથમ એની બેસન્ટની દર્શન કર્યા અને મારા બાલ્યકાળનો આનંદ તેનાથી વધેનો જોયો તે વખતે મેં તેમને દેદિધ્યમાનના મુસ્લિમ નગરમાં દિન્દની પુરાણી સંસ્કૃતિ વિશે પૂછ્યું હિસાબ અને પ્રશંસાથી બોલતાં પ્રથમ સાંભળ્યાં।

તે વખતની મારી યુવાન અદ્ભુત અને રસિક કલ્પનાને આ પાશ્ચાત્ય દેશમાંથી આવેલ દેદિધ્યમાન યાત્રાળુ, તેમના ઉચ્ચત્વ વ્યક્તિત્વના ભાગ્ય અને તેના સુવર્ણ રણકારવાળી વાણીથી, ગ્રીક અને તેાસ અને ગેલીક પુરાણ કથાઓમાં વર્ણવેલા બહાદુર અને જનકત લલનાઓતું જીવત મૂર્તિમય સ્વરૂપ બણાયું।

આજે, તેમના દિન્દને માટેની અતુલ ભક્તિ અને અગણિત મેવાઓનો વિચાર કરીને તેમની અનેકવિધ મહત્તાને ઉત્તમમાં ઉત્તમ અંજલિ એ જ આપી શકું કે તેમના અસૌકીક અને પરિવર્તનકારી એવા દિન્દ પ્રત્યેના પ્રેમથી જે અદ્ભુત અને મધુર અમરભાર થયો હતો તેની અને તેનાથી તેઓ કે જે ને આપણી વચ્ચે એક આગંતુકની માફક આવ્યાં હતાં તેમણે પોતાને માટે દિન્દની તવારીખમાં, આપણી જ પ્રજા અને ઇતિહાસની ભવ્ય અને વીર નારીઓમાં એક માનભર્યું અને ઉચ્ચ સ્થાન મેળવ્યું છે, તેની ઉદ્દેશોપલ્લા કરવાની.

શ્રીમતી સરોજિની નાયક

The Champion of the Oppressed

She was a Home ruler, and a passionate opponent of all injustice to weaker nations, so that she always found herself in opposition to the Government of the day. "Against war, against capital punishment, against flogging, demanding national education instead of big guns, public libraries instead of warships-no wonder I was denounced as an agitator, a fire-brand and that all orthodox society turned up at me its most respectable nose:

Shrimati Kamala Devi Chattopadhyaya.

(From :- "The Annie Besant Centenary book" page 233)

ખીડિતોની વહારે ધાનાર

તેઓ હોમરૂલવાદી-સ્વરાજ્યવાદી હતાં. વળા તેઓ નજાગા રાષ્ટ્રો પ્રત્યે યુગ્મરાતા અન્યાયના કદા વિરોધી હતાં. આથી કરી તેઓ તેમના વખતની રચાપિત શાસન પદ્ધતિ (government) ની વિરુદ્ધ જ પડતાં જણાતાં હતાં. "યુદ્ધની વિરુદ્ધ હોવાથી, દેહાન્તરકની વિરુદ્ધ હોવાથી, કટકા મારવાની સજા વિરુદ્ધ હોવાથી, મોટા રાષ્ટ્રોગાઓ કરતાં રાષ્ટ્રોમ સિદ્ધાંતની દિમાવત કરવાથી, યુદ્ધ બહાળે કરતાં જલદેર યુસ્તકાલ્યોની દિમાવત કરવાથી અને નવાઈ નથી લાગતી કે કું એક સોજાને ઉત્તરનાર એક ઉત્પાદમાં આવી જઈ જઈ ૨.૫ ઉપાકનાર ભક્તિ મળાઈ વળોડાઈ જતી. અને જયી રૂઝુસ્ત સમાજ પોતાને મોટા સમજ પોતાનું નાકનું ટેનું ઝરુું કરી મારી વિરુદ્ધ પડતાં હતાં."

શ્રીમતી કમલાદેવી ચટ્ટોપાધ્યાય.

(' ધી એની બેસન્ટ સેન્ટીવરી બુક ' માંથી, પાનું ૨૩૩)

Artistic side of Dr. Besant

She used to say that the Revival of Indian art is one of the great things of the future, and that she felt sorry she could neither sing nor paint! But she used to play the piano and C. W. Leedbeater, who had heard her, said to me, "If she was not a great statesman and orator, she could still be one of the greatest singers, actresses or pianists in the world" for, he said, "her knowledge of music is great, her voice is beautiful, and her touch on the piano was equal to any of the greatest pianists of the day."

Shrimati Rukmini Devi,

(From "The Annie Besant Centenary Book" Pages 205-6)

ડૉ. બેસન્ટના જીવનની કલાત્મક બાજુ

તેઓ ધણી વાર કહેતા કે ભવિષ્યને માટે હિન્દની કલાનું પુનરુત્થાન એ એક અગત્યની વસ્તુ છે. અને તેઓ પોતે ગાઇ કે ગીતરી શક્તિ ન હતા તે માટે તેમને દિક્ષગીરી થતી હતી. પણ તેઓ પીઆનો તો વગાડી શક્તા હતા. અને સી. કમ્પ્યુ. લેકમીટર, કે જેમણે તેમને તે વગાડતા સાંભળ્યા હતા તેમણે મને એક વાર કહ્યું હતું કે 'જે તેઓ એક મોટા મુસ્લિમ અને વક્તા ન હોત તોય તેઓ દુનિયાના એક મોટામાં મોટા સંગીતકાર, અભિનયકાર કે પીઆનો વગાડનાર હોત,' કારણ તે કહેતા કે "તેમને સંગીતનું જ્ઞાન સારું છે, તેમનો કંઠ સુંદર છે, અને તેમનો પીઆનો પરનો કાણુ આધુનિક યુગના મોટામાં મોટા પીઆનો વગાડનાર જેવો જ છે."

શ્રીમતી રૂકમિણી દેવી.

(“ધ એની બેસન્ટ સેન્ટીનરી બુક” પાના ૨૦૫-૬ મધ્યે)

ડૉ. ખેસન્ટની આધ્યાત્મિકતા

મિસિસ ખેસન્ટના નામથી દિંદુસ્તાનમાં કાલ્પ અભણુ છે ૨ તા. ૧૬ નવેમ્બર ૧૮૮૩ના રોજ એમણે આ દેશની ભૂમિ પર પ્રથમ પગ મૂક્યો ત્યારથી મરણ પર્વત એમણે આ દેશની સેવામાં અને તે મારફત જગતની સેવામાં પોતાનું સર્વસ્વ આપ્યું છે આ દેશની પ્રાચીન સંસ્કૃતિ અને એના ઉજ્જવળ અને ઉગ્ગ્ર ઇતિહાસ વિષેનો એમનો પ્રેમ અને આદર અબાધ હતા, અને માનવતાની પ્રગતિ, જગતની શાંતિ, દિંદુસ્તાનના તરવચ્ચાન દ્વારા તે અને દિંદુસ્તાનની મારફતે જગત સ્તીકારશે એવો તેમને વિશ્વાસ હતો એ વિશ્વાસના પાયા ઉપર તેમનું દિંદુસ્તાનમાં આપ્યા પછીનું તમામ કાર્ય થયેલું છે.

તા. ૧-૧૦-૧૮૪૭ના રોજ એઓ જનમ્યાં એમના પિતા અંગ્રેજ અને માતા આયરિશ હતાં. એ જમાનો દરેક રીતે જુદાં પ્રકારનો હતો. સમાજરચના, આચારવિચાર, રાજકારણ, અર્થશાસ્ત્ર, રીતરિવાજો વગેરે દરેક બાબતમાં એ જમાનાની માન્યતાઓ, ધક્કતર અને વ્યવસ્થા તદ્દન જુદાં હતાં. એમાં ક્રિતિની જરૂર હતી, પરંતુ હમેશ મુશ્કેલી એ જરૂર જોનારા બહુ જ યોગ્ય હતા. અને જરૂર જોયા પછી એ ક્રિતિ લાવવાને માટે વિચાર અને આચાર એ બંને માટે પરિશ્રમ કરનાર એથીવ ઓછા હતા એવી જ વિરલ અને મહાન વ્યક્તિઓ થઈ તેમાંના મિસિસ ખેસન્ટ એક હતા. માનવની પ્રગતિમાં એમનો ફાળો ઠીક ઠીક મળ્યામ.

મિસિસ ખેસન્ટ ૨૦ વર્ષની વયે એક પાદરીને પરણ્યા હતા અને તે જમાનાના ગૃહસંસ્કારના-વિવાહિત જીવનના-સચોટ અનુભવો થયેલા. એમને એટલો બધો ત્રાસ વેડો પડેલો કે જિંદગીથી કંટાળી તેઓ એક વખત આપવાત કરવા પશુ નીકળ્યાં, પરંતુ પોતાની વિચારસંજ્ઞા અને દિંમતથી એ નમ્રબાઈનો માર્ગ ઊઠી દઈ તેઓ પોતાની નાની દીકરી સાથે ધણીના ઘરમાંથી બહાર નીકળ્યા. કુવામાંથી તળાવમાં જ નહિં, પણ સાગરમાં દાખલ થયા, અને ત્યારથી તેમના જીવનનો પૂરેપૂરો વિશ્વાસ થયો.

તેમણે જે દુઃખ અનુભવ્યું જે જે કષ્ટ વેડ્યાં તેનાથી સમાજસુધારાની તેમની રૂતિઓ દબાઈ જવાના બદલે સચોટ ઝેકારાઈ અને બહુ જ મક્કમતાથી તેઓ પ્રવૃત્તિમાં થયા હતા. પોતાના કાર્યની પ્રથમ તૈયારી તરીકે તેઓએ કેળવણી લીધી અને બચીય વર્ષની ઉંમરે તેમણે લંડન યુનિવર્સિટીની મેટ્રિક્યુલેશનની પરીક્ષા પસાગ કરી. જીવનની યોજના કેટલી બાબત અને તે માં જરૂરી એવા નિશ્ચયનું કેટલું મોટું બળ, કે પર ઊઠી બહાર નીકળેલી એક જુવાન બાઈ સમાજ-સેવાના આદર્શ સફળ કરવા માટે પૂર્વ તૈયારી કરવા મેટ્રિક સુધી બણી અને એ પરીક્ષા તેણીએ પસાર કરી.

એમણે ઈર્ષ્યાકાંક્ષા જાહેરજીવનમાં સંસાર સુધારાની બાબતમાં, મજૂરની સ્થિતિ સુધારવાની બાબતમાં, ઘણી દિશાએ પ્રયત્ન કર્યો, અને કષ્ટો વેઠ્યાં. છેવટે ૧૯૦૭માં થીઓસોફિકલ સોસાયટીના પ્રમુખ કર્નલ ઓલ્ફકોટ ગુજરાત ગયા ત્યારે પ્રમુખસ્થાને તેમની વરણી થઈ. ત્યારથી જો કે થીઓસોફી એ જ એમનું મુખ્ય કાર્યક્ષેત્ર બન્યું, તોપણ અનેક દિશામાં તેમની કાર્યપ્રવૃત્તિ ચાલુ રહી.

‘એમનું’ કાર્ય અને વિચારપ્રણાલિ જોતાં એવું સ્પષ્ટ થાય છે કે ધર્મ એટલે કે ‘ઈશ્વરની ઉપાસના’, ઈશ્વર વિષેનું જ્ઞાન, ઈશ્વર ઉપરની શ્રદ્ધા, ઈશ્વરને જીવવાનાં માર્ગ; ઈત્યાદિ તમામ વસ્તુઓ અને મનુષ્યજીવનની સામાજિક, ગૃહકીય, ઔદ્યોગિક વગેરે શાખાઓ એ એકબીજાની અલગ છે એવું એમણે કાંઈ પણ દિવસે કદંબુ જ નહોતું, અને સમગ્ર માનવજીવન માટે એ તમામની એકવાક્યતા એમણે કદંબી હતી એટલું જ નહિ, પણ ક્રાંતિમય અને પ્રાગતિક જીવન માટે એ એકવાક્યતા એમણે આવશ્યક માની હતી; અને તેથી જ તેમના કાર્યક્ષેત્રો મુખ્ય વિભાગ થીઓસોફી હોવા છતાં પણ તેમણે વખતોવખત વિવિધ પ્રકારના કાર્યો ઉપાડ્યાં હતાં. થીઓસોફીનું કાર્ય સમાજના બીજા કાર્યોથી અલગ અજર સ્વતંત્ર ચર્ચ જ ન શકે એ માન્યતા સાથે રાજનૈતિક, ઔદ્યોગિક, શૈક્ષણિક વગેરે દરેક પ્રકારના કાર્યોમાં થીઓસોફી—ઈશ્વર ઉપર શ્રદ્ધા, ઈશ્વર વિષેનું જ્ઞાન—તેમણે પાસારૂપે આવશ્યક માન્યુ હતું. શ્રી. શિવાજી મહારાજના ગુરુ સમયે રામદાસસ્વામીએ પણ એ જ વિચાર મહારાષ્ટ્ર આગળ મૂક્યો હતો. એ તો એમ કહેતા કે “જે ઈલેલોકને સામાન્ય પ્રપંચ (સંસાર) સચોટ અને સારી રીતે ન ચલાવી શકે તે પરમાર્થ શી રીતે સાધી શકવાનો હતો?” એક ઠેકાણે તેમણે કહ્યું છે, “જીવનમાં પ્રથમ વસ્તુ ‘હરિકથા નિરૂપણ’ છે.” એટલે કે આસ્તિકતા એ જીવનનો પાયો છે. મિસિસ બેસન્ટના વિચારો ને કાર્યોમાં આ જ વસ્તુ પ્રતીત થાય છે.

એ દૃષ્ટિએ જોતાં આપણે મિસિસ બેસન્ટના કાર્યો વિવિધ ક્ષેત્રોમાં વહેંચી શકીએ ખરા?

શું એમનું શૈક્ષણિક કાર્ય થીઓસોફીનું પણ નહોતું? એમનાં રાજનૈતિક કાર્યો સાથે થીઓસોફીને કાંઈ જ સંબંધ નહોતો? જો એમના વિવિધ કાર્યક્ષેત્રો એકબીજા સાથે કાંઈ સંબંધ ન હોય તો એક જ વ્યક્તિએ શૈક્ષણિક, સામાજિક, રાજનૈતિક ઈત્યાદિ દિશાનાં અનેક કાર્યો કેમ ઉપાડ્યા હશે? શું એમની પાસે જ્ઞાનજલ સમય હતો તેથી? કે લોકોને ગીઝરી પોતાનું મુખ્ય કાર્ય વધુ સારી રીતે ચલવવા માટેનો એ પ્રયાસ હતો? આ સવાલોનો ઉત્તર હું તો સ્પષ્ટ રીતે નકારમાં જ આપું.

આપણે ગાંધીજીનો જ દાખલો લઈએ. એમનો કાર્યવિસ્તાર જીવનના દરેક ક્ષેત્રમાં હતો. ગુજરાતી જોડણીથી માંડી અટાટા રાજનૈતિક સવાલો સુધી દરેકમાં ગાંધીજી ઝાંતપ્રાંત ચર્ચ શકતા એટલું જ નહિ, પણ દરેક કાર્યે બરાબર આગળ ધપે તો જ સમાજનું નવસર્જન નોઈએ તે પ્રકારનું થાય એ એમની શ્રદ્ધા હતી. અને તેથી જ અનેક પ્રકારના કાર્યોને તેઓ રચનાત્મક (constructive) કાર્યો કહેતા. રચનાત્મક શબ્દમાં ઘણું અર્થ સમાયેલો છે. મિસિસ બેસન્ટના જીવનમાં પણ આ રીતે એ જ દેખાય છે એને જ સાચી “સર્વોદય” દૃષ્ટિ કરી શકાય જ્યારમાં વખતોવખત જે મહાન વ્યક્તિઓ સમાજને દોરવણી આપતી ગઈ છે તેમણે દરેક બાબતનો સર્વોચ્ચ વિચાર કરી દોરવણી આપી છે. એ સર્વે સર્વોદય દૃષ્ટિવાળા જ હતા અને સર્વોદય દૃષ્ટિ એ જો આપણે વ્યક્તિની મહત્તાની કસોટી ગણીએ તો એ કસોટીએ મિસિસ બેસન્ટ બરાબર જીતે છે.

મિસિસ બેસન્ટનું વ્યક્તિત્વ આદર ઉપજાવે તેવું છે. આસ્તિકતાના પાયા ઉપર ઊભા રહી માનવસમૂહને તેઓ જોતાં, અને તેથી બનસેવા એ જ ધર્મસ્વરૂપ જ્યેષ્ઠ એમણે માન્યું. તેથી જ એમના હૃદયમાં માનવતા માટે અપૂર્વ પ્રેમ હતો. એ પ્રેમના ધરણે એમને ઝડપી બનાવ્યા અને દિવંત અને ત્યાગ આપ્યા. કોઈ પણ કાર્ય એ અઙ્ગ શ્રદ્ધા અને વિશ્વાસથી ઉપાડનાં અને પોતાથી બનતું કરી છૂટતા ભગવાને ગીતાજીમાં કહ્યું છે તેમ “મામનુસ્મર યુગ્યચ” અર્થ તો “સર્વ બનતું કરી છૂટતા ભગવાને ગીતાજીમાં કહ્યું છે તેમ “મામનુસ્મર યુગ્યચ” અર્થ તો “સર્વ ધર્માન્ પરિત્યજ્ય મામેકં શરણં વ્રજ” એ એમની, કોઈ પણ કાર્ય કરવામાં વૃત્તિ હતી અને તેથી તેઓ પોતાની છાપ પાડી કાર્ય કરી શક્યાં

તેમની સ્મૃતિ હમેશ આપણને સ્ફુર્તિ આપતી રહેશે, અને એ સ્ફુર્તિ જોગવાની શુદ્ધિ અને શક્તિ ધર્મ આપણને સૌને અર્પે એવી હું પ્રજ્ઞ પ્રત્યે પ્રાર્થના કરું છું.

સેવાકુટીંગ,
મદારાષ્ટ્ર સોસાયટી,
અમદાવાદ.
તા ૨૮-૪-૪૯

}

શ્રી. ગણેશ વાસુદેવ માવલંકર

Annie Besant and the Revival of Religion in India

Mrs. Besant was one of those who like Gandhi, could not be put in compartment. All things to them are interrelated, and religion, politics, art, industry, education, all are interrelated branches of the same Truth. Mrs Besant therefore took as much part in politics as in the revival of Hinduism

C. Rajgopalachar

એની બેસન્ટ અને હિન્દમાં ધર્મનો પુનરુદ્ધાર

મિસિસ બેસન્ટ એ ગાંધીજીની જેમ એક એવી વ્યક્તિ હતા કે તેમને એક જ વર્ગમાં ન મૂકી શકાય. તેવાઓને મન બધી વસ્તુ એકબીજા સાથે સંડોાયેલી છે; અને ધર્મ, રાજનીતિ, કલા, ઉદ્યોગ, જોગવણી એ બધાં, એક જ સત્યની પરસ્પર અવલંબી શાખાઓ જ છે. મિસિસ બેસન્ટે આ કાગજ પર હિન્દુ ધર્મના પુનરુદ્ધારની પ્રવૃત્તિ માટે જેટલો ભાગ લીધો તેટલો જ રાજકાગજમાં લીધો.

સી. રાજગોપાલાચાર્ય

સ્વર્ગસ્થ ડૉ. એની બેસન્ટ

ડૉ. એની બેસન્ટ હિંદુસ્તાનમાં વસ્યા બાદ દેવી તરીકે પૂજાતા હતા. એમને એકલા ગુજરાતમાં નહિ પણ આખા હિંદુસ્તાનમાં સૌ વસતદેવી નામે ઓળખાતા, અને હિંદુ ધર્મ પ્રત્યે એમની મમતા અને એ ધર્મ પર એમની શ્રદ્ધા બેઈ લોકો ધારતા કે પૂર્વ જન્મમાં પોતે હિંદુ જ હોવાં બેઈએ.

હિંદુ ધર્મને ઉદ્ધાર કરવો અને હિંદુસ્તાન દેશને માનવતાના ધર્મ તરફ વાળવો એ એમની પાછલી જિંદગીનું ધ્યેય હતું. હાલ જેમ શ્રી. રામકૃષ્ણ શાલમીયા આખા વિશ્વમાં ભાતુભાવ (Universal Brotherhood) પ્રસરાવવાનો ઝડો લઈ નીકળી પડ્યા છે, તેમ અર્ધ શતાબ્દ પગ ડૉ. બેસન્ટ બહાર પડ્યાં હતાં. પૂર્વ કે પશ્ચિમ વચ્ચે કશો ભેદ કે કશું અંતર ન હોવું બેઈએ, અને હાય તે તો નાબૂદ કરવું બેઈએ એ તેમના જીવનનું લક્ષ્ય હતું. અને તે સિદ્ધાંતનું પ્રતિપાદન કરવા પોતે હિંદુઓના પ્રાચીન ધર્મગ્રંથો (Ancient Scriptures)ના સિદ્ધાંતો પર મુખ્ય આધાર રાખતા. જેમ મહાત્માજીએ રાજકીય વિષય (Politics)ને ધર્મમય (Spiritualise) કરી દીધો હતો, તેમ ડૉ. એની બેસન્ટે પણ ક્યું હતું. ઈંગ્લેન્ડમાં સ્વ. ચાર્લ્સ બ્રેડોના પદ્ધતિ રહી, પોતે રાજકીય પ્રશ્નો પરત્વે એક વખતે ઇંગ્લેન્ડને મળ્યું હતું, તે જ શક્તિ ઉપયોગમાં લઈ આપણા આખા દેશમાં—કાસ્તીરથી કન્યાકુમારી સુધી—એમણે ધાર્મિક બાબતો સમઘે નગૃતિ આણી દીધી હતી.

એમનામાં જે શક્તિ હતી તે એક રીતે દેવી શક્તિ હતી જેમ કહેવાય. અને તેથી જ એમને લોકો વસંતદેવી કહેતા. એમનાં ભાષણ સંભળવાં એ જીવનનો એક લક્ષ્યો હતો. રૂપેરી ઘંટડીના રણકાર જેવા કાનને પ્રિય લાગે એવો અવાજ, અરુણિત વાગધાર, એમને સાંભળે છે તે આકર્ષક લેનાસ, પાછંદ કાયા, જીગ વર્ણ અને વયોવૃદ્ધતા; એ સઘળું બેઈ જોતાં જ શ્રીતાવર્ગ અંબાઈ જતો, મુગ્ધ થઈ જતો, અને એઓ જે કાંઈ કહેતા તે સેસરું તેમના હૃદયમાં—ફણુ ભર તો—જીતરી જતું. તેમનું અંતઃકરણ તે સ્વીકારી લેતું. એ એમને સાંભળ્યાં છે તે તેથી જ ઉપર મુજબ કહું છું. અને એ શક્તિ એમનામાં હોત નહિ તો હિંદુસ્તાનમાં પોતે થીઓસોફિકલ સોસાયટી સ્થાપી શકત નહિ, તેને સ્થાપી ફાલવી કુલવી શકત નહિ, અને તેનો પાયો એવી ભજ્જૂત રીતે ધાલી શકત નહિ કે જેથી આજે શ્રી. જિનરાજદાસજી જેવા તેમના અનન્ય ભક્ત તેને ટકાવી તો શું પણ વિસ્તારી રહ્યા છે. હિંદુઓની સંસ્કૃતિના એમના જેવા થોડા જ પ્રશંસકો થઈ શ્યા છે. પણ કેવળ પ્રશંસા કરી જ તેઓ ખેરી રહ્યાં નથી; તેમણે તે પ્રશંસાને મૂર્ત સ્વરૂપ આપ્યું. બનારસની હિંદુ યુનિવર્સિટી તે ડૉ. બેસન્ટનું એ દિશામાં સક્રિય કામ. એમના અનુયાયીઓમાં એકલા હિંદુઓ જ ન હતા; અન્ય વર્ણનાં પણ હતા; પારસીઓએ પણ હતા.

હું બાવનશર હાર્દિક્ષે તે ત્યાંની શામળદાસ કોલેજનો બૂતપૂર્વ વિદ્યાર્થી છું. અમરાશ પ્રિન્સિપાલ શ્રી. જમશેદજી નવરોજજી ઉનવાળા એમ. એ. નામે પારસી ગૃહસ્થ હતા. કેંચ, જરમન, ફાગમી, સંસ્કૃત વગેરે ભાષાનું ગાન હતું. તેઓ ચુસ્ત થીઓસોફિસ્ટ હતા. ડૉ. બેસન્ટ હિંદુ યુનિવર્સિટી

સ્થાપી પોતે ત્યાં રહ્યાં, પણ બારે માસ ત્યાં રહેવાય એમ ન હતું. બીજી પ્રવૃત્તિઓ પર ધ્યાન આપવાનું હતું, એટલે શ્રી. ઉનવાળાને એ યુનિવર્સિટીમાં પ્રિન્સિપાલ થવા માટે બોલાવ્યા અને તેઓ પણ તેમનો સુખન સ્વીકારી લાંબા વખતની ભાવનગરમાં કરેલી નોકરી છોડી તુરતાતુરત બનારસ ગયા અને અમને શ્રી. ઉનવાળા જેવા વિદ્યાર્થીપ્રિય અને બાહ્ય શિક્ષકની ખોટ પડી.

જેમણે મદ્રાસ પાસે અચાર જોયું, હશે, ત્યાંનું જોડું પ્રાચીન વૃક્ષ, આશ્રમ પાસેથી વહેતી નદી, ગંગાવર પુસ્તકાલય વગેરે જોયા હશે તેમને ડૉ. બેસન્ટની વ્યવસ્થાસક્તિ (Organising Power)નો જોયો ખ્યાલ આખા વગર નહિ રહે.

પરદેશની કેટલીએ સ્ત્રીઓ—સિસ્ટર નિવેદિતા; મીરાં બહેન જેવીઓ—પરદેશી મટી બઈ અંતઃકરણથી હિંદુ બની ગઈ છે, પરંતુ તે સર્વેમાં જોઆમાં જોયું સ્થાન અત્યાર સુધીમાં તો ડૉ. બેસન્ટે જ લીધું છે. ભવિષ્યમાં કોઈ બીજું નીકળી આવે તો છુટી વાત. આટલું જ નહિ પણ હિંદુસ્તાનના ઉદ્ધારકોની સંખ્યામાં એક અન્યેક અને અનુપમ સ્થાન ડૉ. બેસન્ટનું છે, એની કોઈથી ના કહી શકાશે નહિ. શ્રી. ભગવદ્ગીતાનો એમનો અભ્યાસ ગાંઠ હતો. તેમાં વધુ પેલી વિભૂતિમાંની એક વિભૂતિ ડૉ. બેસન્ટ હતાં, એમ કહીએ તો ખોટું નથી.

મુબઇ

શ્રી. કૃષ્ણલાલ મોહનલાલ ઝવેરી
તા. ૬-૧૦-૧૯૪૮

મિસિસ. બેસન્ટને એક અંજલિ

૧લી ઓક્ટોબર ૧૯૪૮ના દિવસે પૂજ્ય ડૉ. બેસન્ટની જન્મશતાબ્દિ હિંદુસ્તાનભરમાં ઉજવવામાં આવી હતી. એ મહાન પુરુષશાળી વિદુષી આંધ્ર એ માનવકલ્યાણને પોતાના જીવનમંત્ર તરીકે સ્વીકારી હતો. એમની દષ્ટિ એટલી વિશાળ હતી કે કોઈ પ્રકારની સંકુચિતતા તે સ્વીકારી શકતા નહોતાં. માનવજાત જ તેમનું કુટુંબ હતું, જગત જ તેમનો દેશ હતો, વિશ્વધર્મ જ તેમનો ધર્મ હતો. એમણે અનેક પ્રશ્નોનો ઉકેલ કર્યો, પણ તે આધ્યાત્મિક દષ્ટિએ જ, લૌકિક દષ્ટિએ નહિ; માટે જ એમણે કરેલાં નિરાકરણોનું મૂલ્ય ક્ષણિક નથી પણ સનાતન બની રહેલું છે. એક સ્ત્રીનો દેહ ધરાવતા છતાં એક નિરાકરણનું મૂલ્ય ક્ષણિક નથી પણ સનાતન બની રહેલું છે. એક સ્ત્રીનો દેહ ધરાવતા છતાં એક મહાન સંસ્થા ન કરી શકે એટલું કામ એઓ એકલા કરી ગયાં. કર્મ, જ્ઞાન અને ભક્તિનાં તેઓ અવતાર સમાન હતાં. ભક્તિમાં વિલીન થઈ કે જ્ઞાનસાગરમાં ગરક બની તેઓ નિષ્ક્રિય બેસી રહે એવા નહોતાં, પણ તેમનું જીવન પૂરે પૂરું કર્મપરાયણ હતું. તેઓ એક ધર્મમાં નહિ પણ અનેક ધર્મોમાં માનતા. તેમનામાં ખ્રિસ્તી ધર્મમાં ઉપદેશોનો માનવગ્રેમ હતો, હિંદુઓનો સર્વેશ્વરવાદ હતો, જોનોની અદિસા હતી, ઈસ્લામની ગિરાદરી અને જરથોશ્તી ધર્મની સત્યપરાયણતા હતી. આપણા દેશનાં ધર્મ, કેળવણી, કળા, સંમોજજીવન, રાજકારણ વગેરે ક્ષેત્રોમાં તેઓએ અપેલી સેવાઓ અદિતીય છે. એમના જેવું ચેતનવંત અને તેજસ્વી વ્યક્તિત્વ થોડાનું જ હશે. તેઓ એક અશ્રમિત ભંજક અને અન્યેક વક્તા હતાં અને જગતનાં અનેક દેશોમાં તેઓએ પ્રવાસ કર્યો હતો. આપણાં દેશની પ્રતિક ભાષાઓથી તેઓ બિનમાહિતગાર હોવાથી અને તેઓનાં પુરતકો અને વ્યાખ્યાનો અંગ્રેજીમાં થતાં હોવાથી તેઓ હિંદનાં શિક્ષિત વર્ગને જ અંસર કરી શકતા. હિંદમાં ૮૮ દેશ જેટલી નિરક્ષરતા

હોવાના કારણે તેઓ જનસમાજને અંગ્રેજીમાં બોલી કે લખીને સ્પર્શ કરી શક્યા નહિં. પરંતુ તેઓથી જે ન થયું, બલકે સ્વાભાવિક રીતે જ ન થઈ શક્યું, તે ગાંધીજીથી થયું. પરંતુ ગાંધીજીની પહેલાં હિંદના શિક્ષિતવર્ગને હચમચાવનાર મિસિસ બેસન્ટ જ હતાં એ સૌ ટોચ કબૂલશે.

એક યોગીનું પ્રધાન લક્ષણ એ છે કે તે બીજાઓનાં હૃદયમાં આધ્યાત્મિક નેશ અને સેવા-ભાવના પ્રકટાવે છે. મિસિસ બેસન્ટ માટે પણ સાચું જ કહેવાયું છે કે She made men—એઓએ સાચા સેવકો અને ભક્તો ઉત્પન્ન કર્યા છે. માત્ર પારસીઓનો જ દાખલો લઈએ. એમની જ આધ્યાત્મિક અસરથી અમારામાં મરહુમ જહાંગીર વીમાદલાલ પેદા થયા અને વર્ષો સુધી પોતાના જીવનમાં વફાત્વ, પવિત્ર જીવન અને સેવા કરવાની, ધન્યતાથી તેઓ પારસીઓ, ઉપર મહાન ઉપકાર કરી ગયા છે. કરોચીવાળા શ્રી. જમશેદ મહેતા પણ ફરીફરીથી કહે છે કે તેમના જીવનમાં મુખ્ય પાલટો આજુનાર મિસિસ 'બેસન્ટ' હતાં. એ પાલટો કેવો છે તે દર્શાવવાની જરૂર નથી, કેમકે કરોચીના એ મહાન સમાજસેવકના નામ અને કામથી સૌ ઓછા વાકેફગાર છે. સુરત અને 'મુંગાઈવાળા દસ્તુરજી ખુરશેદ દાશુ એક છટાદાર વક્તા, સમર્થ ધર્માબાસી, અને વિદ્વાન શિક્ષાગુરુ તરીકે બહુ જાણીતા છે, અને કામ ઉપર તેમનાં લેખો, અને વ્યાખ્યાનોની પ્રમુખ અસર પડી છે, પરંતુ તેઓનાં જીવનઘડતરમાં થીઓસોફી અને મિસિસ બેસન્ટનો અગત્યનો ફાળો છે. પ્રો. દારાજી ડી કાંગા વિદ્યાનના નિવૃત્ત અધ્યાપક છે. આ અતિ શાંત ભક્તપુરુષ અનેક વિદ્યાર્થીઓનાં ચારિત્રો ધર્યાં છે, પણ તેઓનું પોતાનું ચારિત્ર ધન્યાર થીઓસોફી અને મિસિસ બેસન્ટ જ હતાં. એવા તો અનેક દાખલાઓ, માત્ર પારસીઓમાંથી જ આપી શકાય. જરૂરેશ્વરી ધર્મના યુરોપી અબાસીઓ જેવા કે ગાઈગર, ગેદનર, સ્પીગલ, વેસ્ટરગ્રાફ, હોમ, મોસ્ટન વગેરે વિદ્વાનો હતા અને ધર્મને લગતા, ખુવાસાઓ આપતા; પરંતુ મિસિસ બેસન્ટ તો ભક્તિનો નેશ જગાવતાં અને ધર્મ પ્રત્યે આત્મામાં ધન્ય ઉત્પન્ન કરતાં, જે કાર્ય માટે વિદ્વાનની નહિં પણ યોગીની જરૂર પડે છે. મિસિસ બેસન્ટના પ્રતાપથી લખ્યા પારસીઓ ધર્મ, ધર્મક્રિયા અને ભક્તિમાં રસ લેતા થયા અને તેમના હૃદયમાં મંદ પડેલો અગ્નિ ફરી સતેજ થવા પામ્યો. આ મહાન સન્નારીએ દેશમાં લાખોનાં જિગરમાં સાચા ધર્મની ન્યોત જગાવી છે, લાખોનાં હૃદયમાં ઉત્કૃષ્ટ અને સેવાભાવી જીવન ગુજારવાની પ્રેરણા રેડી છે. મિસિસ બેસન્ટ બ્રિટિશ બાનુ હતાં પણ હિંદની મહાન સેવા કરી તેઓ આ દેશમાં અમર નામ મૂકી ગયાં છે. ;

અમદાવાદ.

૧૯-૬-૪૮

પ્રો. ફ્રીડેલ ડા. દાવર

એની બેસન્ટનું રાજકીય વ્યક્તિત્વ

[તેમણે અનેકને નાસ્તિકતાના ગર્ભમાં દૂબતાં અટકાવ્યાં આ એક મહાન સિદ્ધિ કહેવાય.]

મિસિસ એની બેસન્ટને વિશે વિચાર કરનારની નજર આગળ બે બાજતો ખરી થાય છે-તેમની રાજકીય પ્રવૃત્તિઓ ને તેમની ધાર્મિક પ્રવૃત્તિઓ.

મિસિસ એની બેસન્ટમાં સમાજવાદી માનસ હતું. જીવનમાં એક વખત તેઓ ઉચ્ચ સમાજવાદી હતાં. આશરે ૧૮૮૩-૮૪નાં વર્ષોમાં ઇંગ્લેંડમાં ફેબિયન સોસાયટી નામનું મંડળ અસ્તિત્વમાં આવ્યું તેમાં બર્નાર્ડ શો, સિડની વેબ્બ, સિડની એવિવર, ગ્રેહામ વોલેસ ને મિસિસ એની બેસન્ટ સભ્યો હતાં. આ મંડળે તે વખતના ઇંગ્લેંડના રાજકીય વાતાવરણમાં ઘણો ફોજા ઉત્પન્ન કર્યો હતો. તેની અસરને લીધે નાનાં મોટાં ઘણા ફેબિયન મંડળો અસ્તિત્વમાં આવ્યાં હતાં. તે મંડળો કાકાં માકસની વિચાર-પદ્ધતિ સ્વીકારી રાજકીય આદર્શો ધરાવવામાં માનતા હતાં અને દેખીતું જ હતું કે તે ક્રાન્તિકારી બંધેથી ધરાવતાં હતાં. તે મંડળો સ્વતંત્ર મનુર પેશને મદદગર્તા હતાં.

હિન્ડુસ્તાનમાં મિસિસ એની બેસન્ટે સ્વાતંત્ર્યની લડતમાં આગળ પડતો ભાગ લીધો હતો તે સૌ કંઈને જાણીતી વાત છે. તેમણે હોમરૂઝ-લીગનું નેતૃત્વ લીધું હતું અને ૧૯૧૭માં તેઓ ક્રાંતિસના પ્રમુખ હતાં.

રાજકારણ તેમના જીવનની એક પાંખ હતી. તેની બીજી પાખ ધર્મકારણ હતી. તેમના ધાર્મિક વિચારો હિન્ડુસ્તાનમાં તેમજ દુનિયાભરમાં ઘણા જાણીતા છે. તેમણે Theosophyનો એટલે કે સામાન્ય ઈશ્વરવાદનો સુદર પ્રચાર કર્યો હતો. ધર્મો અનેક છે, પણ ધર્મ એક છે. તમામ ધર્મોનાં સામાન્ય તર્કો મળતાં આવે છે એ તેમના વિચારનું અગ્ર તત્ત્વ હતું. લિન્ન લિન્ન ધર્મના પથોવાળા માણસો પણ આ વિચાર મુજબ એક જ મતનાં ચર્ધ થકે અને ચર્ધ સકયાં, એ તે શિક્ષણનું ઉપકારક તત્ત્વ હતું તે તદ્દન સુવિદિત છે. હિન્દુઓમાં તેમણે થીઓસોફીનાં અનેક સ્થળે મંડળો સ્થાપ્યાં અને અનેકને નાસ્તિકતાના ગર્ભમાં દૂબતાં અટકાવ્યાં આ એક મહાન સિદ્ધિ ગણી શકાય.

તેમનો વિચાર કરતાં આપણને રામકૃષ્ણ પરમહંસ કે મહાત્મા ગાંધીજી, રવીન્દ્રનાથ ટાગોર કે અગવિદ ધોષ જેવાં નામો નજર આગળ ખડાં થાય છે જેમ આ વિમૂર્તિઓનાં જીવનમાં કશી જીવનની સાસ્ત્રિકતા ને ધર્મજગ જોઈએ છીએ તેમ એની બેસન્ટમાં પણ તે તર્કો આપણે કદપીએ છીએ ને તે સ્વાભાવિક રીતે જોઈએ છીએ.

તા. ૧૧-૬-૧૯૪૮

ગ્રા. અતિસુખશંકર કમળાશંકર ત્રિવેદી.

એની બેસન્ટને સમરણાંજલિ

મિસિસ એની બેસન્ટનું નામસમરણ મને મારા બાળપણના દિવસોની યાદ આપે છે.

સન ૧૯૦૫માં હું નડીઆદની હાઈસ્કૂલમાં ભણતો હતો તે વખતે મારું દિલ ધર્મના પાઠ સંસ્કારોથી રંગાયેલું હતું. સંતરામમાં શ્રી. બનકીદાસ મહારાજ આવતા ત્યારે તેમની રોજની કથામાં હું હાજર રહેતો. શ્રીમદ્ ભાગવતના ૧૧મા સ્કંધના શ્લોકો તેમના શિષ્યો મીઠા સ્વરે લલકારતા અને તેના પર મહારાજશ્રી જે ધીર-અંબીર પ્રવચન કરતા તે વખતે હું જાણે કાંઈ સંન્યાસીના મઠમાં બાળ શિષ્ય તરીકે નોંધાયેલો હોઉં એમ મને લાગતું.

બીજી પાસ મારા એક વડીલ મિત્રના સત્સંગને લીધે વડોદરાના નૃસિંહ આચાર્યના આશ્રમ તરફથી મહાકાળ, પ્રાતઃકાલ વગેરે માસિક અને બીજું સાહિત્ય પ્રગટ થતું તે જાણી શકાયો હું વાંચતો અને તેનું અવશ્ય મનન પણ કરતો.

વળી રોજ સાંજે અમારા હાટકેશ્વર મહાદેવમાં હું શ્રદ્ધાપૂર્વક દર્શન કરવા જતો અને બનતાં સુધી નડીઆદના મોટા કુંભનાથ મહાદેવમાં જઈ થોડો વખત ઈશ્વરભક્તિમાં નિમગ્ન રહેતો.

આ કાળ દરમિયાન એની બેસન્ટની સનાતન ધર્મ વિષે કાંઈક પુસ્તિકાઓ મારા જોવામાં આવી. તેમાં રસ પડ્યો તેથી વધારે મંગાવી અને તેમાં વધારે તદ્દલીન થતો ગયો. જોતજોતામાં તે સાહિત્યની મને એવી લક્ષ્મી લાગી કે જેથી શ્રેયઃસાધકોનાં માસિક વગેરે મને નીરસ લાગતાં ગયાં. એક મિત્રે તે વખતે મને કહેલું તેમ “મારા વ્યાકાશમાં થીઓસોફી અને એની બેસન્ટના સ્પર્શને ઉદ્વેગ થયો. એટલે આજની રાત્રીમાં ઝામમતા તારાઓનો અસ્ત યઈ ગયો.”

સન ૧૯૦૭-૮માં હું અમદાવાદની ગૂજરાત કોલેજમાં હતો ત્યારે બેસન્ટના સાહિત્યની મોહિની માણુ રહી. પણ તેને સંતોષવાની ખરેખરી તક તો મને સન ૧૯૦૯માં મુંબઈ ગયા પછી જ સાંપડી. ત્યાં તે વખતે બેસન્ટનું સાહિત્ય ચોપાસ ખૂબ ફેલાયેલું હતું, એટલે તેમાં હું તરબોળ ધઈ ગયો. તેમનાં જ પુસ્તકોને આધારે સનાતન ધર્મની પરીક્ષા તે વખતે ઠેર ઠેર લેવામાં આવતી હતી. તેમાં પણ હું એક વાર બેસન્ટને પાસ મઠઈ ગયો. અમારા મંડળમાં બેસન્ટની ધર્મની ભાવનાઓની ખૂબ ચર્ચા થતી ને એકંદરે આર્થધર્મની જૂની અને નવી ભાવનાઓ વચ્ચે એક સર્વોત્તમ સમન્વય તરીકે અમને તે મોહિત કરતી.

જ્ઞાન અને ભક્તિના જોડા રહસ્ય પિછાનીને પણ બેસન્ટે કર્મમાર્ગ સંતોષ્યો હતો. તે અરસામાં તેઓ કાશીમાં સેન્ટ્રલ હિન્દુ કોલેજ ચલાવતાં હતાં અને એ સંસ્થા તરફથી એક માસિક પણ પ્રગટ કરતાં હતાં. એ માસિક “થીઓસોફિસ્ટ,” બીજું સુખપત્ર અને એવાં બીજાં પ્રકાશનોની વ્યાતકની માફક હું દર મહિને રાહ જોતો અને મળતા વાર તે વાંચી કાઢતો.

તે વખતે બેસન્ટ ધણી વાર દુનિયાની મુસાફરીએ જતાં ત્યારે તેમના પરદેશના પ્રચારહેતુઓ વાંચીને અને સાનંદાશ્ચર્યમાં લીન થતા.

. બેસન્ટ દુનિયામાં એક સર્વોત્તમ બાવણુકાર છે એમ સાંભળેલું તેથી તેમનું જાતે દર્શન કરી, તેમને સાંભળવા હું તલપાપક થઈ રહ્યો હતો. તે જમાનામાં તેમના બાવણુની ટીકાટો રખાતી અને છતાં મોટા મોટા સભાગૃહમાં એક પણ જગ્યા ખાલી રહેતી નહિ. તે મુજબ મુંબઈમાં તેમનું બાવણુ થોડા વખતમાં જાહેર થયું ત્યારે હું પણ ટીકાટ લઈ ગેઈટી થીએટરમાં (આજના કેપિટાલમાં) તેમનું બાવણુ સાંભળવા ગયેલો. તેઓ ધર્મના કોઈ વિષય પર જ બોલ્યાં. સરખાતના થોડાં વાક્યો બરાબર સાંભળ્યાં નહિં. પણ પછી તરત જ જેમ તેમની હમકદાર આંખો આખા હોલને અજવાળા રહી તેમ તેમના શુભંદ અવાજથી આખી નાટકશાળા આજ રહી. તેમનો એકેએક શબ્દ હું પીતો ગયો તેમ મારી તરસ વધતી બઈ અને તેમની હંમેશની રીતિ પ્રમાણે ઉપસંહારમાં તેમણે કંપનનાની ઝડીએ વરસાવી ત્યારે તેમના તરફ લક્ષિતભાવથી માત્રું દિલ બીરોઈ થયું.

આર્યધર્મના મૂળ ગ્રંથોને મદિરા ને મટોમાંથી તેમજ વિધિવિધાનની આંટીઘૂંટીમાંથી મુક્ત કરી આ વીસમી સદીના દુનિયાના તખ્તા પર જે અપૂર્વ શ્રદ્ધાથી, અદ્ભુત ઉત્સાહથી ને ઝગઝગી પ્રતિભાથી તેઓ રજૂ કરતાં, તેનો જોટો ખરેખર મળવો મુશ્કેલ છે.

તેમના સદેશ અને કાર્યમાં વધારે રસ પડતાં તેમનું જીવનચરિત્ર અને વિવિધ લખાણો પણ વાંચવામાં આવ્યાં. સત્યની શોધમાં તેમણે નાસ્તિકવાદ, જુદિવાદ, સમાજવાદ વગેરે અનેક સ્ત્રીકાર્યો હતાં. પેટ પાટા બાંધી ભાષક ગરીબીમાં જીવન વિતાવ્યું હતું. તે દરમિયાન સેવાનાં અનેક કાર્યો કર્યા હતાં ને અનેક લડતો પણ લીધી હતી ને છેવટે તેમણે મેક્સ બ્લેવેટસ્કી ને કનંદ. બ્રાહ્મોત્તના ગૃહ સદેશમાં શાંતિ અને પ્રેરણા મળ્યાં હતાં—એ બધું વાંચતાં વાંચતાં તેમને ધાર્મિક તેમજ રાજકીય ગુરુ તરીકે પણ સ્ત્રીકારી લેવાનું મન થયું.

સન ૧૯૧૪માં યુરોપમાં લડાઈ ફાટી નીકળી અને હિંદુસ્તાનના લાખો સીપાઈઓ અને કરોડો રૂપિયા તેમાં હોમાતા ગયા તે જોઈને બેસન્ટનું હૃદય મળમળી બેઠ્યું. તેમને એમ થયું કે જો હિંદ ઇંગ્લાંડને આમ કટોકટીમાં મદદ કરે, તો ઇંગ્લાંડે પણ હિંદની સાચી વફાદારી પિછાની મેત્રીનો હાથ લંબાવવો જોઈએ, અને તેને સાચું સ્વરાજ્ય આપવું જોઈએ. ત્યાંસુધીમાં બેસન્ટ કાશીની સમગ્ર સંસ્થા પશ્ચિત માલવીવજીને સોંપી, કેળવણીના ક્ષેત્રમાંથી નિવૃત્ત થયાં હતાં. તેથી તેમણે મદ્રાસમાં મયક જમાની દેશભરમાં હિંદુસ્તાન માટે “હોમરૂઢ” મેળવવાને પ્રયત્ન કરીશન જમાવ્યું. સને ૧૯૧૫માં મુંબઈમાં કેમિસ મળવાની હતી તે દાંકણે તિલક મદારાજને અપનાવી, “હોમરૂઢ”નો નવો મંત્ર સ્ત્રીકારવા તેમણે કેમિસના જૂના આગેવાનોને પડકાર કર્યો.

આ મળવળની ધારી અસર મોટીરોએ પર ન જ થઈ. પણ દેશભરમાં જીવાન વર્ગ સફાળા જાગૃત થયો. સન ૧૯૧૬માં બેસન્ટે “હોમરૂઢ લીજ”ની સ્થાપના કરી ત્યારે મદ્રાસમાં સર સિવસ સ્વામી આપર, સર સી. પી. રામસ્વામી આપર, અને શ્રીનિવાસ સાઓજી, મુંબઈમાં લોકમાન્ય ટિલક ને મિ. ઝીણ્ણે, સંયુક્ત પ્રતિભા સર તેજવદાદુર સપ્ત ને પશ્ચિત જવાહરલાલ નેદરૂએ—અને બીજા પ્રતિભા પણ જીવાન કાષકરોએ અને આગેવાનોએ બેસન્ટનો અવાજ ઝીલી લીધો. તેમણે દેશભરમાં દેર દેર પ્રયત્ન સજાઓ આમળ બાવણું કરવા માંડ્યાં ને અનેક પત્રો મારફતે તેમનો અવાજ ગામડે ગામડે પહોંચવા લાગ્યો.

સને ૧૯૧૭માં અંગ્રેજ જર્મનીની લડાઈ થયી જ ક્રોડકટીની ખતી ગઈ હતી. તેથી બેસન્ટનો રાજકીય પ્રવાહ સરકારને ધણો અનવગરેલો ને નેખમબરેલો લાગવા માંડ્યો. પરિણામે તે સાલના જુન માસમાં બેસન્ટ અને તેમના બે સાથીદારોને ઉટાકમંડ ખાતે નજરકેદમાં રાખવામાં આવ્યાં. નવાઈની વાત તો એ થઈ કે આ હુકમ પસાર થતાં વેત જ હોમરૂઢની નવી ચળવળ એટલા પુર નેશથી દેશબરમાં ફાટી નીકળી કે જેથી સરકાર એર પરચાન યવા લાગી ને ત્રણ માસમાં જ તેમને છાડી મૂકવા સરકારે હુકમ કર્યો.

તરત જ બ્રિટિશ સરકારે દિંદને જવાબદાર રાજ આપવાની નીતિ બહાર કરી તેથી બેસન્ટની લોકપ્રિયતા દેશબરમાં એક છેલ્લી ટાચે પહોંચી. હોમરૂઢનો નાદ ગમડે ગમડે લાગે ને કરોડો ખેડૂતોમાં પહોંચી ગયો. વળી તરત જ દિંદી વજર મોન્ટેગ્યુ રાજકીય સુધારાની નવી ચોળના ધ્રુવા આવી ગયા અને દેશમાં ફરવા લાગ્યા. કુદરતી રીતે મહાસભાનું પ્રમુખસ્થાન બેસન્ટને જ આપવામાં આવ્યું. ખરેખર તે સાલ દરમિયાન બેસન્ટ જ દેશના આઘવિધાતા ખન્યાં ને દેશનાં રાણી ખતી ગયાં.

સને ૧૯૧૮થી ગાંધીજીનો સિતારો રાજકીય જીવનમાં ચઢતો ગયો પછી બેસન્ટ ધીમે ધીમે વિસારે પડતાં ગયાં. પણ ગાંધીજીએ ગૂજરાતમાં રાજકીય જીવનનાં બહુશ માંડ્યા ત્યારે લોકગમગતિની પૂર્વજ્ઞમિકા બેસન્ટની હોમરૂઢ ચળવળથી જ રચાઈ હતી ગાંધીજીએ તરત જ આ હકીકત પિજાતી લીધી એટલું જ નહિ, પણ બેસન્ટની મુખર્જની સંસ્થાઓને પણ અપનાવી લીધી, અને એ રીતે બેસન્ટના કાર્ય પર ગાંધીજીએ ગહોર મારી હતી.

શ્રી. ધન્ડલાલ યાજ્ઞિક

If India is nearer the goal, it is due to your (Mrs. Besant's) strenuous efforts.

Lokamanya, B. G. Tilak.

(“The Annie Besant centenary Book” page 249.)

ને હિન્દુસ્તાન પોતાના જોય પાસે ગયું હોય તો તે તમારા (મિસિસ બેસન્ટના) અથાગ પ્રયત્નને આભારી છે.

(“ધા એની બેસન્ટ સેન્ટીનરી બુક.” પાનું ૨૪૯.)

ડૉ. ખેસન્ટનાં સંસ્મરણો

“ઓર્ડર ઓફ ધી સ્ટાર ઇન ધ ફર્સ્ટ”ની શાખા શરૂ કરવા જ્યારે ડૉ. ખેસન્ટ કલકત્તા આવ્યા હતાં, ત્યારે હું તેમને પહેલવહેલો મળ્યો હતો. આ સંબંધમાં થીઓસોફિકલ હોતમાં સભા બરવામા આવી હતી. તે પ્રસંગે સુપ્રસિદ્ધ એટાર્નિ શ્રી. હીરેન્દ્રનાથ દત્ત વગેરે વક્તાઓ એ સભામાં બોલ્યા હતા. એક અઠવાડિયા સુધી આ વિષયને લગતાં વ્યાખ્યાનો આપ્યાં હતાં. જો કે હું ઉપર્યુક્ત સંસ્થાનો સભ્ય ન હતો, પરંતુ એ સુયોગમાં હું ડૉ. ખેસન્ટ સાથે ઠીકઠીક સંપર્કમાં આવ્યો હતો. વિદ્યાર્ષિણી, અદ્ભુત પ્રભાવશાળી, પ્રગતિસત્ત્વ આ વિદ્યુધી મહિમાના પ્રભાવથી અનર્પિત હું તેમના પ્રત્યે આકર્ષાયો હતો તેમની વક્તવ્યશક્તિ, એજન્સી સ્વભાવ, ઉદાર હૃદય, ઊંડી સહાનુભૂતિ અને વિશેષ કરીને ભારત તથા ભારતીય આદર્શો પ્રત્યેના તેમનો અદ્વિતીય પ્રેમ જોઈને હું મુગ્ધ બન્યો હતો તે પછીથી અમે અવારનવાર પત્રોદ્વાર વિચારવિનિમય કરતાં. પાછળથી તેઓ Theosophist માસિક, New India અઠવાડિક વગેરે પ્રકાશનો અને નિમનિત રૂપે મોકલતાં, તેમનાં તરફથી મને પુસ્તકો પણ પુબ્ધજ મળ્યાં હતાં, તેમાં બિશ્વ શ્રી. લેક્ષ્મીદત્તનાં પુસ્તકોનાં પણ સમાવેશ થાય છે. આવી રીતે થીઓસોફીનાં સિદ્ધાન્તોનાં અને સંપૂર્ણ ખ્યાલ આવે તેવી વ્યવસ્થા ડૉ. એની ખેસન્ટે કરી હતી.

એક ખાસ પ્રસંગનો ઉલ્લેખ કરીને આ સંસ્મરણો હું સમાપ્ત કરવા ઇચ્છું છું, કારણ કે હું તેમના ખનિષ્ઠ સંપર્કમાં આવી શક્યો ન હતો. મારા પ્રત્યેના તેમનો નિઃસ્વાર્થ સ્નેહભાવ કેવો મોઢ હતો તે નીચેની દકાકત પરથી જણાશે ઈ સ. ૧૯૨૪માં હું ધારમુલા કરીને દિમાવનપ્રદેશના એક ગામમાં રહેતો હતો. આ ગામકું આલ્મોડાથી લગભગ ૯૨ માઈલ દૂર ટિગેટ બાલુ છે અને ત્યાંથી ટિગેટ તદ્દન નજીક છે. માનસરોવરના યાત્રાળુઓ આ રસ્તે ચર્મને જાય છે, અને વચમાં ધારમુલા એક પડાવ ગણાય છે. ત્યાં બોટીઆઓની વસ્તી સારા પ્રમાણમાં છે, તેઓમાં ધર્મપ્રચાર કરવા કુ ત્યાં લગભગ એક વરસ રોકાયો હતો. જે સ્થળે હું રહેતો હતો તેનું નામ તપોવન છે ડૉ. ખેસન્ટે ત્યાં પણ મને પુબ્ધજ પુસ્તકો, માસિકો વગેરે મોકલ્યાં હતાં. આશ્ચર્યચકિત થઈ જ્યારે હું તેમને લખતો કે આપ કેમ આટલાં બધાં પુસ્તકો, માસિકો વગેરે મોકલો છો, ત્યારે જવાબમાં તેઓ એમ લખતાં કે “હું” જાણું છું કે તમે ત્યાં જંગલમાં છો, સમાજથી દૂર છો, તેથી આ બધાં પુસ્તકો અને માસિકો તમને વાચનમાં બહુ ઉપયોગી થઈ પડશે, વળી હરતા ફરતા બીજાં પરિવારજનો પણ આવી ચડે, તેમને પણ એ ઉપયોગી થઈ પડશે આવા વિચારથી તમને હું આ બધું મોકલું છું. વિશેષ કંઈ જોઈવું હોય તો પણ જરૂર લખશો તો મોકલી આપીશ.” કેવી લાગણી! કેવી સહાયતા!

પરંતુ ત્યાં પદાકમાં Experimental ટપાલવ્યવસ્થા હોવાથી તે ખૂબ જ અનિયમિત હતી, તેથી અઠવાડિક અને પાછળથી દૈનિક New India અને ભાગ્યે જ નિમનિત મળી શકતું એ ન મળે એટલે તરત એ સંબંધમાં હું તેમને જ સીધો કાગળ લખતો, કારણ તેઓ પોતાની અંત

નહોતી આ બધું મને મોકલાવતાં. આશ્ચર્યની વાત તો એ છે કે દરેક વખતે તેઓ જાતે જ આવા સામાન્ય કાગળોના પછુ ઉત્તર આપતાં, અને તેના દરેક શબ્દમાં સહાનુભૂતિ અને સ્નેહ તરી આવતાં.

બધાને ખ્યાલ તો હશે જ કે તે વર્ષ દરમ્યાન તેઓ કોંગ્રેસનાં પ્રમુખ હતાં, હોમરૂલ લીગનાં અધ્યક્ષ તો હતાં જ; થીઓસોફિકલ સોસાયટીના પ્રમુખ તો પહેલેથી જ હતાં. આ સર્વ પ્રવૃત્તિઓ અંગે તેમને શિરે કેટલી જવાબદારીને બોળે હોય તે સહેલાઈથી ખ્યાલમાં આવી શકે એમ છે, છતાં પણ મારા જેવા એક સાધારણ સંન્યાસી માટે—જે થીઓસોફિકલ સોસાયટીનો સભ્ય પણ ન હતો તેને માટે—આટલું બધું ધ્યાન તેઓ રાખતાં, અને આટલા બધા કામકાજમાંથી વખત મેળવી સામાન્ય કામગીરી જવાબ પણ જાતે જ લખતાં, એ શું આશ્ચર્યની વાત નથી ?

એક વખત મારા એક કાગળનો જવાબ કલકત્તાથી મદ્રાસ જતાં તેઓએ ટ્રેઈનના ડબ્બામાંથી—વોઈટર રેશનેથી લખેલા પછુ મને મળ્યો હતો. અને તેમાં આટલી જ વાત હતી, “તમારો કાગળ મળ્યો, હું બહુ જ કામમાં ગુસ્થાવેલ છું, જરા પણ વખત મળતો નથી; કોંગ્રેસ કાર્યપ્રચાર માટે મારે બહુ ફરવું પડે છે. ઓફિસમાં તપાસ કરવા માટે હું કાગળ લખું છું, કે તમને પત્રો નિયમિત કેમ મળતાં નથી; તે સાથે ટપાલખાતાને પણ લખું છું કે જેથી કરીને તમને ટપાલ નિયમિત મળે, તમે પણ ટપાલખાતાને લખજો. એ જ, આશિષ.”

(કાગળોના ઉતારા મારી સ્મૃતિ પરથી લીધા છે.)

શ્રી. રામકૃષ્ણ આશ્રમ
મણિનગર, અમદાવાદ ૮
તા. ૩૦-૧-૪૯

સ્વામી શ્રી. જપાનંદ મહારાજ

“Whatever progress the country has achieved is largely the fruit of her labours.”

Dr. M. R. Jayakar
(“The Annie Besant centenary Book” page 246)

આપણા દેશે જે કંઈ પ્રગતિ સાધી છે તે મુખ્યત્વે તેમની મહેનતનું પરિણામ છે.

ડૉ. એમ. આર. જયકર

(“ધી એની બેસન્ટ સેન્ટીનરી બુક” પાનું ૨૪૬)

ધર્મવિશ્વપૂજનીય માતા બેસન્ટ

મનુષ્ય માત્રની ધાર્મિક પ્રવૃત્તિ અનેક અમૃતબિન્દુઓના સિંચનથી થાય છે તથા કૃતઘ મનુષ્યો પોતાનું કલ્યાણ કરનાર અમૃતનિધિ રૂપ જે તે ધાર્મિક મહાવ્યક્તિઓને પોતાનો પ્રાણ સમજે છે તથા તે પોતાની વૃત્તિને વ્યક્ત કરતા અત્યંત આનંદિત થાય છે. પ્રત્યેક મનુષ્યની ધાર્મિક પ્રતિભા કયા કઈક ભરી જીવનની તથા વિવિધ રંગબેરંગી હોય છે, અને તેથી એકને અન્યક મહાવ્યક્તિ સર્વોત્તમ લાગે તો બીજાને બીજી મહાવ્યક્તિ સર્વોત્તમ લાગે એમ મતમતાન્તર થવાનો હંમેશાં સંભવ જોવા જ હોય છે. પરંતુ સ્વાભાવિકતા એ જ છે કે જે તે દેશ માટે જે તે ઔષધ બીજા રોગો અને બીજા ઔષધો કરતાં જેને તેને માટે ઉચ્ચતમ છે જ. સમજદાર મનુષ્ય તે જ છે કે જે જાણના કે વાધના સાકરિયા રમકડામાં નિર્દોષપણા કે કૂરતાના ભ્રમમાં નહિ પડતાં માત્ર ચક્રોનાં ગળપણુ જ એક જાનને સરખા પૂજ્યભાવથી અપનાવે છે. એ જ રીતે ધાર્મિકતા જમે તે સ્થાનેથી જમે તે ધાર્મિક મહાવ્યક્તિ દ્વારા જમતને કે વ્યક્તિને કે સમાજને પ્રાપ્ત થાય તો તે મહાવ્યક્તિ સંબંધે અંગત પરિચય ન હોવા છતાં, ધર્મને જીવનધ્યેય કરાવી જીવન જીવનાર માટે દરેક ધર્મમહાવ્યક્તિ માટે અત્યંત નમ્ર પૂજ્યભાવ સહિત કૃતઘતા પૂર્વક પ્રણામ નમસ્કાર જ યોગ્ય છે અને હોય છે જ. સર્વે નમસ્કારો છેવટે કેશવ' પ્રતિ અન્નતિ અર્થાત્ આખરની જે એક સર્વતુ' કલ્યાણ કરનારી મહા-શક્તિ છે તેને જ જાય છે. ધર્મપ્રિય મુમુક્ષુવર્ગનાં સર્વે મનુષ્યોનાં સદા સર્વદા વંદનીય તથા પૂજનીય એવા ધીએસોશીના અહમારૂપ, અગાનિવાન્તદીપકારૂપ, પૂર્ણિમાના કૌમુદીરૂપ માતા બેસન્ટને મારા સદસ વાર દંડવત્ પ્રણામ છે.

ધાર્મિક જીવનને ધ્યેય માનનાર અસંખ્ય વ્યક્તિઓ પૈકીનો દૃ પણ એક અસ્પષ્ટિ છું અને મારી પ્રતિક્રિયામાં અદશ્યપણે પરંતુ જે અમૂલ્ય ભાગ માતા બેસન્ટે ભજવ્યો છે, તેની સ્મરણાર્થક અર્પવાને આ યતાગ્રિદ ઉત્સવ કરતાં બીજા વધારે યશસ્વી પ્રસન્ન બીજા કયો હોય ?

મારા ધાર્મિક જીવનમાં અનેક કલ્પનાઓ, આનંદાઓ તથા મહાવ્યક્તિઓની ઉપદેશપ્રતિજ્ઞાઓ અમૃતસિંચન કયું છે. ઈશ્વરની માતૃભાવના તો જાણે મારી Tjanta sister—લેડિસ બહેન તરીકે મારી સાથે જ ઉદ્યોગ દત્તી. ઈશ્વર સાથે બાકના આઈ-અર્થ સંબંધ, અને તે સંબંધની બીજા અનેક પ્રકારના સંબંધો કરતાં ઉચ્ચતરતા એ જન્મથી જ જાણે દર્તા મા-પુત્રનો સંબંધ ઉત્તમ તો જરૂર, પરંતુ તેમાં બેચેની, દર્દ તથા પ્રેમભાવનાની બંદીમાં રીપાર્ટને ઉત્તમવ સોટય સુવર્ણ બનાવવાની ઉજ્જવ જરી. તે ઉજ્જવ યશોદા-કદાન તથા રાધાકૃષ્ણના પ્રેમના આદર્શમાંથી પૂરી સર્જ. કેન્દ્ર અર્થાત્ હાસાનુહાસભાવ શ્રી રામાનુજાચાર્ય તરફથી મળ્યા, જીવનમાં સેવાભાવનો ઉપદેશ કાર્લસ્ટ તરફથી મળ્યો, ભાતુભાવ મદમ્બલ પેરેન્સ તરફથી મળ્યો, કુટુંબમય જીવનનો પાક શ્રી જુદરે રીપબ્લો, આત્મવિસર્જનનું કિંગ્ડમ જોગ્ય પ્રભુએ આપ્યું, યરજાતિભાવ શ્રી માર્કવરૂપ પરમ સદૃશ રામકૃષ્ણ પરમહંસે આપ્યું; યાન, આત્મવિદ્યા, વિદ્યાન ગીતા દ્વારા શ્રી કૃષ્ણચંદના ઉપદેશમાંથી મળ્યું.

ઈશ્વર-મનુષ્ય સંબંધે ઉત્કૃષ્ટ ભાવના, પ્રેમ, ભક્તિ, કેન્દ્રભાવ, સેવાભાવ, ભાતુભાવ, કુટુંબ-ભક્તિ, આત્મવિસર્જન, યરજાતિ તથા ઉચ્ચ આત્મયાન—સર્વ કંઈની પ્રાપ્તિ સર્જ, અર્થાત્ જમે માત્ર

જેક કાલુકા જ, પણ તે પ્રાપ્ત થઈ અને છતાં સપ્રત કાલનું જીવન જીવતાં કંઈક ખાડી રહ્યું લાગ્યું. જે એક અમૂલ્ય તત્ત્વ જાડી રહ્યું લાગ્યું તે તત્ત્વ મને ખાસ કરીને આશીર્વાદને તથા કંઈક અંશે આખાં જગતના ધર્મવિશ્વને (Religious world ને) માતા જેની જેસન્ટે આપ્યું. તે તત્ત્વનું નામ દીધા પછી તો દરેક જણ “હા, તે તો ખરું સ્તો” કહેવા મંડી પડે, પરંતુ સાધારણ રીતે, જે લોકો સાચી ધાર્મિકતા માટે અધારમાં બાધોડિયાં મારી રહ્યા હોય તેમના સિવાય બીજાઓની કલ્પનામાં આવી શકે એમ નથી. અને તે અમુક તત્ત્વ માટે હું માતા જેસન્ટનો સત્તા ઝણી છું.

એ તત્ત્વ કયું? અને એ તત્ત્વનો વિશ્વકર પ્રચાર કરનાર કોણ? વિશ્વદષ્ટિ તથા માતા જેની જેસન્ટ હું યોતે અનેક વર્ષોના અત્યંત સફળ અને અનેક ધર્મોના, ધર્મપ્રચારિકાઓના, ધર્મોત્સાહીનાં જીવન તથા ચારિત્ર્યોના અભ્યાસને અંતે એ નિશ્ચય પર આવેલા છું કે વિશ્વનું કલ્યાણ ધાર્મિકતા સિવાય સિદ્ધ થાય એમ નથી. અને તે ધાર્મિકતા બકિતગત ધર્મો, જે નામશેષ બની ગયા છે તેનાથી સરળપણે સાધી શકાય એમ નથી. ધાર્મિકતા સિવાય દુનિયાનાં દુઃખનો આશ અર્થે એમ નથી. અને વૈશ્વિક તત્ત્વ સિવાયના ધર્મમાં પૂર્ણતા આવી શકે એમ નથી. આથી હું એક એવા વિશ્વધર્મમાં માનું છું કે જેમાં ક્રિયારતી માતૃભાવના, વિશ્વદષ્ટિ, પ્રેમ, સેવા, ભકિત તથા શરણાગતિ આ છ તત્ત્વોને જ સૌથી વિશેષ મહત્ત્વ આપવામાં આવ્યું હોય. આ ધર્મપ્રચારિકા, સંપ્રદાય, ધર્મ ગમે તે અભિધાન નીચે, હું માર્છધર્મ અનુસરી રહ્યો છું. આ છ તત્ત્વોને જીવનમાં યોગ્યપ્રમાણે કરતાં હેઠ મુક્તિ લગીનું કલ્યાણ થશે જ એમ હું માનું છું. અને તે માર્છધર્મમાં જે વિશ્વદષ્ટિનું તત્ત્વ યોગ્યપણે તેને માટે હું જીવન બારનો માતા જેસન્ટનો જ ઝણી છું.

નાની વયમાંથી જ હું માતા જેસન્ટનાં અનેક પુસ્તકોનો અભ્યાસી હતો. જે પૂતા તથા અમદાવાદનાં થીઓસોફિકલ લોજમાં અનેક વર્ષો સક્રિય જાગ લીધો છે. હું અનેક વર્ષો અનેક થીઓસોફિકલ બહેનભાઈઓના નિકટ સંબંધમાં રહ્યો છું, પરંતુ સ્વતંત્ર વિચારણાનો સ્વચ્છંદી હોવાથી ચાલતા ચીલામાં ચાલનાર બની શક્યો નથી. પરંતુ વિશ્વદષ્ટિનું અમૂલ્ય તત્ત્વ જે મને લાગ્યું છે તેને માટે હું થીઓસોફિકલ સોસાયટી, તથા થીઓસોફિકલ બહેનભાઈઓના તથા તે તત્ત્વ જીવનમાં ઉતારવાની પ્રેરણા આપનાર માતા જેસન્ટનો ઝણી છું.

વિશ્વદષ્ટિનું મૂલ્ય સામાન્ય મનુષ્યો પૂર્ણપણે કરી શકે એમ નથી. ભકિત, પ્રેમ, સેવા, શરણાગતિ, આત્મચાન, યોગ પ્રત્યાહિ મોટા શબ્દોથી જે અમૃતધારા અંતરમાં ફેરે છે તેવી અમૃતધારા વિશ્વદષ્ટિ શબ્દમાં અનુભવાતી નથી. પરંતુ એ તત્ત્વના અભાવે જ જેટલા પ્રમાણમાં ધર્મો વતારી મહાત્માઓનાં પુરુષાર્થો ઊગી નીકળ્યાં જોઈએ તેટલા ઊગી નીકળ્યાં નથી, એ તો નિર્વિવાદ જ. તોફાને ચડેલા મોખથી બળબળી જોડેલા તોફાની જગવાદકોનાં સમારંભી સાગરમાં બિચારી ધાર્મિકતાહોલકી જ બહુ બહુ યર્ષ રહી છે; ત્યાં હાલકોલક કરતી નૌકા પર ઉતર્યોતમ નર્તિકાઓ પણ હાથ જોડીને બેસી રહ્યા સિવાય બીજું શું કરવાની હતી? વિશ્વદષ્ટિના અત્યંત સ્થિર અગ્ર પ્લેટફોર્મ વિના કલે ઉચ્ચતર તત્ત્વો-પરંતુ લાચાર બની ગયેલાં તત્ત્વો-કંઈ જ કાર્ય કરી શકે એમ નથી. વિશ્વદષ્ટિનો પાઠ જો જગતને વહેલો મલ્લો હોત તો દુનિયાનો ઇતિહાસ, વિજયી બાદશાહોને હારે રજપૂતાણીઓની થયેલી દુર્દશાથી કલકિત થયો ન હોત એમાં ધૂડીને મુસલમાન બનાવવાની ઝંડની મુખ્યતા કયા તત્ત્વના અભાવને લઈને? નિરુપાયે લાચારીથી ખાલપેયના બાલ ધર્મ ખંડિત થતાં હિન્દુ ધર્મની પરમ અભિમાની ધર્મબદ્ધિકારની ધિક્કાર વૃત્તિ કયા તત્ત્વના અભાવે? મહાવિશ્વપુક,

એટલે જોખ તથા રાવટો ક્યાં તત્ત્વના અભાવે? આ તત્ત્વનો અભાવ મને દરેક ધર્મમાં દેખાઈ આવે છે. અને તેથી જ હું દરેક ધર્મને Individual Religion-વ્યક્તિમત ધર્મ નામ આપું છું. જરૂર ખુલ્લેખાંચરે, ઉપાધિ આધિ અર્થે અનેક થોડા ઉચ્ચવાતા, “વિશ્વદષ્ટિ”નું તત્ત્વ દરેક ધર્મમાંથી મળી આવશે. Love Thy Neighbour-તારા પાડોશીને ચાહ-નો ઉપદેશ કે સાલણ તથા ચાહાલ જન્મે પ્રત્યે સમદષ્ટિનો ઉદ્દેશ નથી એમ નહિં, પરંતુ વિશ્વદષ્ટિનું તત્ત્વ તેમાંથી તાણીતૂણીને એવી કાઢીએ તો જ મળે એમ છે. આ તત્ત્વનો વ્યાવહારિક ઉપદેશ જેટલી મદદતામાં થયો જોઈએ તેટલો થયો નથી. તે થયો હોત તો આજે વિશ્વનો રંગ લુહો જ હોત. મનુષ્યસ્વભાવ જરૂર પ્રવર્તેયો હોત અથવા દુનિયા ધર્મવિહીન પણ રહી હોત. પરંતુ પરસ્પર ધર્મવૈર તથા તિગ્ગરવૃત્તિ પર ધાર્મિકતાએ અગ્નિને છુટાવી નાખનાર શીતલ વારિની જ ધારાઓ છાંટી હોત. અથવા કથું નહિં તો નાશાન ધાર્મિકતાનો અત્યંત દૂર દ્વંધ તરીકે દુરુપયોગ તો થયો ન જ હોત.

મારી પોતાની અત્યંત સૂક્ષ્મ તુલનામાં માત્ર એક “વિશ્વદષ્ટિ”નું જ તત્ત્વ માતા એનો બેસન્ટને વાવવ્યવહારિકો અમર કરી નાંખવાને પૂરતું છે. જો કે થીઓસોફી કોઈ ધર્મ નથી છતાં પણ એ સંસ્થા દ્વારા માતા બેસન્ટે અમુક સ્વભાવની જાણે એક પ્રજા જ સરજી છે, વિશ્વદષ્ટિની સાથે જ સદિધ્યુતા, સમદષ્ટિ, વિશાળ જ્ઞાનતા, સન્નિવૃત્તતા, સદ્ભાવ ઇત્યાદિ તેનો પરિવાર દરેક કુટુંબમાં અમુક એક પ્રકારની વિશિષ્ટ સંસ્કૃતિને જન્મ આપે છે. અને જનતાના રોનાનીયત તથા દૈર્ઘશીયતા બંને તદ્દન નાના છેડા વચ્ચેના અત્યંત મોટા ભાગની જનતા તેનાથી જ સુખી થાય એમ છે.

માતા બેસન્ટના સમકાલીન અનેક સંતો થયા છે. તેમણે જરૂર પોતાના અમુલ્ય જીવનનો જોગ જગજ્ઞાણ માટે આપ્યો છે, પરંતુ માતા બેસન્ટની દાર્શનિકતા, જ્ઞાનવન્ત ધર્મપ્રસારધનજ, જનસેવા, આત્મજોગ, કાર્યશક્તિ, વીરત્વ તથા સાદસિકતા કંઈક વિલક્ષણ જ હતી.

‘તેમના પ્રત્યક્ષ પરિચયમાં આવનારું સદ્ભાગ્ય મારું નહોતું. પરંતુ મારા દરેક ધાર્મિક કાર્યમાં હું તેમના પ્રખર જાનનદયમાન, પવિત્ર, કર્મપ્રધાન આત્માની આશિષુ મારું છું. ધણી વાર સ્વપ્નમાં તેમની ભગ્ય મૂર્તિ મારી છટ્ટેવના માર્ગના ચરણ પાસે એકેસી અને વિશ્વમાતૃનાં દુઃખી માણસો તદ્દલ માર્ગ પાસે કંઈ કંઈ વિશ્વને આશીર્વાદ આપવાની પ્રાર્થના કરતી હું જોઈ છું.’

નિશાન અર્વાચીન કાલમાં, નરીન યુગમાં, પાશ્ચાત્ય સંસ્કૃતિથી રંગાયેલા નવા ભારત જીવનમાં હું “વિશ્વદષ્ટિ, સદિધ્યુતા, વિશાલચુદ્ધિ” ઇત્યાદિ તત્ત્વોની અત્યંત જરૂર જોઈ છું. અને મારા જોવા કોઈ “સગ કાંડે કે પત્તે રેડી હો” જાણ, નહીં કા પાની ધી દો જાણ, તો નહીં ક્રોધોલ ક્રોધોલ કે રાદી આવે” એમ ઇચ્છા કરે, અને માર્ગને પ્રાર્થના કરે કે જે જ મદાપૂર્ણ ભક્તિનો પવિત્ર આત્મા પુનઃજન્મ લઈ આપણી દુનિયાને દુઃખદરિનામાંથી ઉગારે તો તે જરૂર જરોગ્ય નહિં કહેવા.

હું તો એટલું ઇચ્છું છું કે, થીઓસોફી એક સંસ્થા છે (ધર્મ નથી), તેને એક વિશ્વધર્મના સ્વરૂપમાં ખીલવનાર વિશ્વધર્મસંસ્થાપક તરીકે માતા બેસન્ટ ભારતીયમાં કરીથી પોતાના પ્રવચનમાં કરે અને આખા વિશ્વનું વિશ્વદષ્ટિથી ઉપદેશાયેલા નૂતન ધર્મથી પરમ કલાણુ દાવ.

તા. ૨૨-૬-૧૯૪૭

શ્રી માધુભાઈ ર. ધાંગડિયા

• મુબઈ

શ્રીમતી બેસન્ટનું અવતારકાર્ય

શ્રીમતી બેસન્ટે આપણા હિંદુ ધર્મની પુનઃસરચાપનાના કાર્યમાં જે મહત્વનો ફાળો આપ્યો છે તે બેતાં એમ કહેવું પડે છે કે તેમનામાં એક વિશિષ્ટ પ્રકારનું વિભૂતિમત્ત્વ હતું અને એના પ્રભાવથી જ તેઓ હિન્દુ ધર્મના ઉદ્ધારમાં બહુ અગત્યનો ફાળો આપી શક્યાં હતાં. એના વિભૂતિ-મત્ત્વને લીધે, તેમનામાં જગન્નિયન્તા પરમેશ્વરનો અંશ તમારા અમારા કરતાં વધારે પ્રમાણમાં હતો એમ માનીએ તો તેમાં કાંઈ પણ ખોટું નથી. શ્રી ગીતાછમાં ભગવાન શ્રીકૃષ્ણ કહે છે: યદ્યદ્વિભૂતિમત્ સત્યં શ્રીમદ્વર્જિતમેવ વા । તત્તદેવાવગચ્છ ત્વં મમ તેજોઽશસમ્ભવમ્ ॥ જે પ્રમાણમાં વિભૂતિ-મત્ત્વ વધતું-ઓછું તે પ્રમાણમાં પારમેશ્વર અંશનું વધતા-ઓછાપણું.

સામાન્ય માણસોમાં ઈશ્વરનો અંશ રહે છે કે નહિ? એવી શંકા અને ચર્ચા શકે છે.

તેનું સમાધાન અમારા શાસ્ત્ર પ્રમાણે આ છે:—ઈશ્વર સર્વંવાપી (Immanent), સર્વંથી પર (Transcendent) અને અવિચલ (Changeless) છે, એ અમારા શાસ્ત્રોનો મૂળભૂત સિદ્ધાન્ત છે. તેને અનુસરીને વિચાર કરતાં વિશ્વમાંની દરેક વસ્તુ—ચલ, અચલ, સજીવ અને નિર્જીવ—માં પ્રભુ વસે છે, એમ કહિત થાય છે. એટલે સર્વ કાળમાં, સર્વ સ્થળમાં, દરેક અણુમાં પ્રભુનો અંશ છે એમ માનવું જ પડે છે. તેથી પ્રત્યેક વસ્તુ પરમેશ્વરના અવતારરૂપ બની જાય છે, એ પણ સાચું છે. અમે માનીએ છીએ કે પ્રભુ પોતે સમગ્ર વિશ્વના રૂપમાં પરિણામ પામે છે. શ્રીયકરાચાર્ય “સૌન્દર્યલહરી” નામક સ્તોત્રમાં કહે છે “મનસ્ત્વં જ્યોમ ત્વં મહદસિ મહત્તારધિરસિ ત્વમાપસ્ત્વં ભૂમિઃ” ઈત્યાદિ (હે પ્રભો! તું મન છે, તું આકાશ છે, તું વાયુ છે, તું અગ્નિ છે, તું જળ છે, તું પૃથ્વી છે. ઇત્યાદિ)

આ પ્રમાણે બેતાં દરેક માણસ ‘અવતાર’ છે એમ થાય, તે સાચું છે. પણ દુઃખની વાત એ છે કે ‘હું અવતાર છું’ એમ કોઈ વિચાર જ નાણે છે, તમે કે અમે તે જાણતા જ નથી. જ્યાં પ્રભુને જ માનવા કોઈ તૈયાર નથી ત્યાં પ્રભુના અવતારને કોણ માનનાર છે? અસ્તુ, એ જરા વિષયાન્તર થયું.

દરેક માણસને ‘અવતાર’ હોય તો શ્રીરામકૃષ્ણાદિને જ શા માટે ‘અવતાર’ ગણવા? એ પ્રશ્ન સાદાજિજ્ઞાસુને પડે. તેનો ખુલાસો સહેલો છે. અગ્નિ સળગે ત્યારે તેના કણો બહાર જીડે છે. બધામાં અગ્નિતત્ત્વ હોય છે. અગ્નિતત્ત્વ એટલે ઉજ્જ્વળતા પ્રકાશ વગેરેનું અસ્તિત્ત્વ. છતાંય તે કણોમાં વિવિધતા દૃષ્ટિગોચર થાય છે કેટલાંક નાના હોય, કેટલાંક મોટા હોય, કેટલાંક તત્કાળ અસ્ત પામે છે, કેટલાંક અમુક ધૃણુ છાવે છે. બધાયમાં ઉજ્જ્વળતા અને પ્રકાશ સરખા પ્રમાણમાં ભાસમાન થતાં નથી છતાંય બધા અગ્નિકણ જ કહેવાય મનુષ્યોનું આ પ્રમાણે જ છે. બધામાં પરમેશ્વરનો અંશ છે એ ખરું; પરંતુ અમુકમાં તે અશનું આધિક્ય હોય છે. જે માણસમાં પરમેશ્વરી અંશનું આધિક્ય તે ‘અવતાર.’ એ ઈશ્વરચત્ત્વ આધિક્ય પણ વધતા-ઓછા પ્રમાણમાં હોય છે. તે પ્રમાણે અવતારોનો પણ તરતમ ભાવ સમજવાનો છે.

અમારા અવતારસિદ્ધાન્તનું આ અતિ સંક્ષિપ્ત સૂચન છે, પણ તેટલા ઉપરથી વાચકો મારો કહેવાનો આશય સમજશે, એમ ધારું છું. શ્રીમતી બેસન્ટમાં પરમેશ્વરી અંશનું અસ્તિત્વ સામાન્ય માણસો કરતાં વધારે પ્રમાણમાં હતું, એ વાતને કાર્ષ્ણ્ય પણ નામંજુર કરશે નહિ. તેથી જ તેમને 'અવતાર' કહ્યું તો તેમાં અતિશયોક્તિ નથી, એમ માનું છું.

પ્રજ્ઞાના નાનામોટા અવતારો હમેશા થયા જ કરે છે. ઘણી વાર એમ બને છે કે એવી વ્યક્તિ જીવની હોય છે ત્યારે તેના અવતારકાર્યને બહુજનસમાજ સમજી શકતો નથી, અને તેથી તે વ્યક્તિ 'અવતાર' તરીકે પૂજાતી નથી—મજા દીકાપાત્ર થાય છે. પશ્ચાત્કાળમાં તેના કાર્યનું મહત્ત્વ સમજાય છે અને તે પ્રમાણમાં તેનું 'અવતારીપણું' જ્ઞાનમાં આવે છે. સૂર્ય-પ્રકાશનું મહત્ત્વ સૂર્ય આદ્યમ્હા પછી જ સમજાય છે. અરુદ

આ અવતારકાર્ય ત્રણ પ્રકારનું હોય છે: એક, સાધુપુરુષોને સંરક્ષણ આપવું; બીજું, દુષ્ટોનો નિમગ્ન કરવો; અને ત્રીજું, ધર્મની સ્થાપના કરી. ભગવાન શ્રીકૃષ્ણે આ ત્રણે કાર્યો કર્યાં હતાં. બીજાં અવતારી પુરુષોનાં ચરિત્રો એઈએ ત્યારે દેખાય છે કે આ ત્રણમાંથી એક અથવા બે કાર્યો કરવા માટે જ તેઓ સર્જાયા હતા. શ્રીમતી બેસન્ટના જીવનકાર્યનો વિચાર કરતાં મને લાગે છે કે હિંદુ ધર્મના પુનઃસંસ્થાપનમાં મહત્ત્વનો ફાળો આપવો, તે તેમનું મુખ્ય અવતારકાર્ય હતું.

ઈ. સ. ૧૮૮૯માં તેઓ થીઓસોફિસ્ટ થયાં. તે અગાઉની એક યતાદિ તે હિન્દુ ધર્મમાં એક મહાન ક્રાંતિનો કાળ હતો. ખ્રિસ્તીઓનું હિન્દુસ્તાનમાં આગમન ઈ. સ. ૧૫૦૦થી શરૂ થયું હતું, પરંતુ ખ્રિસ્તી સંસ્કૃતિના પરિણામે ઈ. સ. ૧૮૦૦ પહેલાં જણાયાં નહોતાં. ઈ. સ. ૧૭૯૩માં નવેન્ગરની, ૧૧મીએ એક અંગ્રેજ એપિસ્ટોલ મિશનરી, વિલિયમ ટેરી નામનો, કલકત્તા બંદરે કીર્ત્યો. તે સંસ્કૃત અને બંગાળી શીખ્યો, અને ઈ. સ. ૧૮૦૦માં, કલકત્તાની ડોલેજ કે જેની દોહાં વેલેરલીએ સ્થાપના કરી હતી તેમાં શિક્ષકનું કામ કરવા લાગ્યો. આરંભમાં મિશનરીઓના કાર્ય પરત્વે ઇરિટ ઇન્કિઆ કંપનીનો વિરોધ હતો, પણ ઈ. સ. ૧૮૧૩માં મિશન સ્થાપવામાં આવતી અગત્યતાઓ દૂર થઈ. ત્યાં સુધી મિશનરીઓએ અમુક સ્થળે નિશાળો સ્થાપી હતી જ; પણ હવે, અગત્યતાઓ દૂર થવાથી, તેમના કામને વેગ મળ્યો, અને 'જંગલી' 'અસંસ્કૃત' હિંદુઓને સુધારવાનું કામ ઝડપથી શરૂ થયું અંગ્રેજ શિક્ષણના પરિણામે પાશ્ચાત્ય વિચારોની અસર થવા લાગી. ધાર્મિક, સામાજિક અને ગૌણીય જાળોમાં આપણે પહોંતી છીએ એવી માન્યતા થવા લાગી. જળવાયેલો વર્ગ અસ્પૃશ્ય હતો, પરંતુ વધારે કિંમતી થતો. સમાજની સર્વાંગીય પ્રગતિ સાધવાનો પ્રયત્ન કરવાનું કામ આ વર્ગે હાથમાં લીધું. સામાજિક અને ધાર્મિક સુધારાનું પ્રયત્ન પ્રથમ થયો. રાજા રામમોહનરાયે બંગાળમાં પહેલ કરી. ઈ. સ. ૧૮૧૫માં તેમણે "આત્મીય સભા" સ્થાપી, જેમાં દર અઢવાડિયે ધર્મ, સમાજ અને શિક્ષણ વિષે ચર્ચા ચાલતી. ઈ. સ. ૧૮૧૯માં એ સભા બંધ થઈ. ઈ. સ. ૧૮૨૮માં 'બ્રહ્મસમાજ'ની સ્થાપના થઈ.

ચુંબઈ જાણમાં આ દિશામાં પ્રયત્નો જરા યોગ્ય થયા. એમ કહેવાય છે કે ઈ. સ. ૧૮૪૫ના અરસામાં આ જાતની એક સંઘટના થઈ હતી. તેનું નામ "યુથ સભા" હતું. નામ પ્રમાણે જ કામ હતું. આ સભાના અહેવાલો મળતા નથી. તેનું કામ લાંબો વખત ચાલ્યું જણાવું નથી. ઈ. સ. ૧૮૪૯માં "પરમહંસ સભા" સ્થાપન થઈ તેમાં ના. મ. પદ્માનન્દ અને બીજા ગૃહસ્થો હતા. આનું કામ પણ યુથ રીતે ચાલ્યું હતું, પરંતુ ઈ. સ. ૧૮૬૦માં કાર્ષ્ણ્યે સભાના કાર્યો ઓરીયા

ગેળવા 'સલા'ને પ્રસિદ્ધિમાં મૂકી. તેના પરિણામે 'સલા' વિરુદ્ધ રાષ ઊભો થયો અને 'સલા'નો અસ્ત થયો. ઈ. સ. ૧૮૬૭ માં "પ્રાઈનાસમાજ"ની સ્થાપના થઈ.

ઈ. સ. ના ૧૯મા શતકના "પહેલા સાત દસકા સુધીના સમયમાં જે અગ્રેજ શિક્ષણ અપાયું અને જે મિશનરી પ્રયત્નો થયા તેની પ્રતિક્રિયા આ પ્રમાણે થઈ. સનાતન ધર્મના જે મૂળભૂત સિદ્ધાન્તો હતા તેને સ્વીકાર્યું જણવામાં આવ્યા નહિ, અને ખ્રિસ્તી ધર્મ અને પાશ્ચાત્ય સંસ્કૃતિ, જે ભેતે મુખ્યતઃ અનુસરી, આપણા સમાજનો અને ધર્મનો સુધારો કરવાનો પ્રયત્ન થયો. પરંતુ આ પ્રયત્નોનું ક્ષેત્ર કેળવાયેલા વર્ગ પૂરતું જ મર્યાદિત રહ્યું હતું. સામાન્ય જનતામાં આવા વિચારોનો પ્રચાર જહોળા પ્રમાણમાં થયેલો જણાતો નથી.

ઈ. સ. ૧૮૭૦ પછી ધાર્મિક વિચારોના આંદોલનની દિશા બદલાઈ. ધર્મનો વિરોધ કરવાને બદલે ધર્મનો બચાવ કરવા તરફ પ્રવૃત્તિ થવા લાગી—અલખત, અમુક સુધારા, સાથે. આપણો ધર્મ સર્વથેવ ત્યાજ્ય નથી, હિંદુ તેમાં અમુક તત્ત્વો સર્વશ્રેષ્ઠ છે, અમુક મૂળ સિદ્ધાન્તોને કાયમી રાખી, બીજા સિદ્ધાન્તોમાં દેશ-કાલાનુસાર ફેરફાર કરી આપણા ધર્મને ટકાવી રાખવો જોઈએ—આ પ્રકારની વિચારપ્રણાલિકા શરૂ થઈ. દૂધર્મ, ધર્મસંસ્થાપનના પ્રારંભિક કાર્યની શરૂઆત થઈ, અને તે માટે, જુદે જુદે સ્થળે જુદી જુદી વ્યક્તિઓ બળતરી. સ્વામી દયાનન્દ, રાધાસ્વામી, દેવચુરુ, વગેરેએ જુદા જુદા સમાજો સ્થાપી અમુક અંશમાં સુધારો કરી ધર્મને કાયમ રાખવાનો પ્રયત્ન કર્યો.

છતાંય આ બધા વિચારો અમુક અંશમાં જૂના વિચારોથી તફાવત જુદા પડતા હતા, તેથી તેમના પ્રયત્નો સમાજને મોટા પ્રમાણમાં આકર્ષી શક્યા નથી. છતાંય આ નવા વિચારોમાં દૈવી અંશ ન હતો એમ ન કહેવાય. ઈ. સ. ૧૮૭૦ સુધીમાં જે પ્રયત્નો થયા હતા તેથી સમાજમાં ધર્મ-વિમુખતા આવવાનો ભય હતો; તે બાબતે આ નવા વિચારોએ અટકાવ્યો અને લોકોમાં જૂના ધર્મ પ્રત્યે અભિરુચિ અને આભિમુખ્ય ઊત્પન્ન કર્યાં. જેટલા પ્રમાણમાં આ કાર્ય તેઓ કરી શક્યા તેટલા પ્રમાણમાં તેમણે ધર્મની સેવા કરી અને ધર્મના સંસ્થાપનમાં મદદ કરી એમ માનીને તેટલા પ્રમાણમાં તેમનું અવતારીપણ કબૂલ રાખીએ તો જોરું શું !

આવા પ્રયત્નોના પરિણામે ત્રીજી આંદોલન શરૂ થયું, જેમાં જૂના ધર્મને સર્વથેવ સ્વીકાર્ય માનવાની શિખામણ દેવામાં આવી આના ઈતિહાસમાં બે નામો યોગદાન આગળ તરી આવે છે. એક નામ શ્રીરામકૃષ્ણ પરમહંસનું અને બીજું શ્રીમતી એની બેસન્ટનું.

શ્રીપરમહંસજી વિષે લખવાનું આ રચણ નથી શ્રીમતી બેસન્ટ વિષે લખવાની ખાસ આવશ્યકતા નથી. મારા વાચકો તેમના કાર્યસંબંધમાં સારી રીતે જાણકાર છે.

ચીઆસોફીની સર્વસંપ્રાકટ વૃત્તિ છે, તેના જુદા જુદા નેતાઓને જુદા જુદા ધર્મો પ્રત્યે પક્ષપાત જોવામાં આવે છે. શ્રીમતી બેસન્ટનો પક્ષપાત હિંદુ ધર્મ પ્રત્યે હતો. હિંદુઓમાં ધર્મવિપવક શૈથિલ્ય આવ્યું હતું તે સમયે એક અગ્રેજ વિદુષીએ હિંદુ ધર્મની તરફદારી કરી અને તેની ઊંડી અસર થવા પામી, એ ઈશ્વરની પ્રજ્ઞા વિના થયું નથી, એ મારી કંઠ માન્યતા છે, પ્રજ્ઞાએ તેમને આ કાર્ય માટે મોહકતા હતા અમારા મહારાષ્ટ્રમાં સુપ્રસિદ્ધ ભક્તશ્રેષ્ઠ શ્રી તુકારામ કહે છે : વ્યાર્દ્ધી વૈકુન્ઠીંચે વાસી । આલોં યાત્તી કારણાસી ॥ (અને વૈકુંઠના રહીશ, આ જ કાર્ય માટે આવ્યા છીએ) આ પ્રમાણે શ્રીમતી બેસન્ટ પણ એક વિશિષ્ટ કાર્ય માટે જ અવતર્યાં હતા.

Dr. Besant's Knowledge

Mrs. Besant eager to play her part, obtained in 1880 first class certificate qualifying her as a lecturer under the science and art department on Inorganic Chemistry, Animal Physiology, General Biology, Botany, Acoustics, Light and Heat, Theoretic Mechanics, Magnetism and Electricity and Mathematics. She passed the First B. Sc. and preliminary Science examinations with honours in Botany in the London University. Though in the final examination she failed three times in practical chemistry which puzzled me not a little at the time, as I had passed a far more difficult practical chemical examination for teachers at South Kensington.

("The life of Annie Besant" By Geoffrey west, Page 103.)

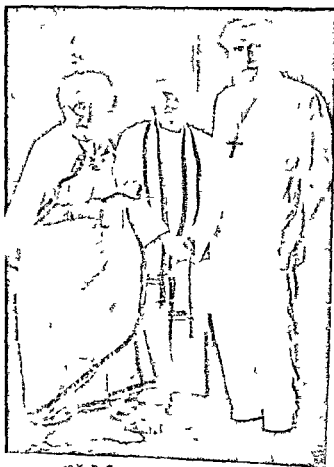
વિદ્યુષી બેસન્ટનું જ્ઞાન

મિસિસ બેસન્ટે જીવનમાં પોતાનો જામ જળવવા ૧૮૮૦માં, વિજ્ઞાન અને કલાના વિદ્યાપીઠના વિભાગ દ્વારા એક પ્રથમ કક્ષાનું પ્રમાણપત્ર મેળવ્યું કે જેથી તેમણે પ્રાણિજ (Inorganic) રસાયણ-શાસ્ત્ર, પ્રાણીનું શરીરશાસ્ત્ર, (Animal Physiology), સામાન્ય જીવનશાસ્ત્ર, (General biology), વનસ્પતિશાસ્ત્ર, શ્રવણશાસ્ત્ર (Acoustics) સિદ્ધાન્ત વિષયક પત્રશાસ્ત્ર (Theoretical Mechanics) પ્રકાશ અને ગરમી, ચુંબકત્વ (Magnetism) અને વિદ્યુતશાસ્ત્ર, અને ગણિતશાસ્ત્રના અભ્યાસક થવાની લાયકાત મેળવી. તેમણે પહેલી અને પ્રારંભિક બી એસસી. પરીક્ષા ધાંડન યુનિવર્સિટી-માંથી, વનસ્પતિશાસ્ત્રમાં માનદ રીતે (with honours) પાસ કરી. પરંતુ બી એસસી.ની છેલ્લી પરીક્ષામાં રસાયણશાસ્ત્રની પ્રયોજની પરીક્ષામાં ત્રણ વાર નપાસ થયાં, તેની મને તે વખતે બહુ નવાઈ લાગતી હતી. કારણ કે શિક્ષકો માટેની રસાયણશાસ્ત્રના પ્રયોજની પરીક્ષા, કે જે એનાથી ઘણી વધારે અધિક હતી તે સાદિય ફેનસિંગટનમાંથી પસાર કરી હતી.

(" ૫ લાઈફ ઓફ એની બેસન્ટ " ક્તાઈ જોસે વેરટ, પાનું ૧૦૩)

ત્રણ નંબર કેરીઓ શ્રીમતી એની એમન્ડ શ્રી બી પી વારિયા તથા શ્રી એન.ડેલ સાથે

શ્રીજીસાહેબ ૨૪ સાહેબીના ત્રણ અમળીઓ
ડૉ. એમન્ડ, મી. નિતરાજાન અને શ્રી લેડબીડો

૧૧. એના પ્રિયના મૃત્યુના તરફ ૧૧૭

મહાદેવના ગાંધીજી ૧૨૨૪ની બેલગામ મૃત્યુના પ્રસંગ
[રિડેન્સ ના ના મહેતા]

સાધુચરિત ડૉ. (મિસિસ) એની બેસન્ટ

યા દેવી સર્વભૂતેષુ શક્તિરૂપેણ સંસ્થિતા ।
નમસ્તસ્યૈ નમસ્તસ્યૈ નમસ્તસ્યૈ નમોનમઃ ॥

(શ્રીસત્સતી)

ભાવાર્થ : સર્વ પ્રાણીઓ (ઋષીઓ)માં શક્તિસ્વરૂપે પ્રાકટ્ય પામેલ મહાન્ નારી જ્યોતિને આપણે નમીએ છીએ, નમીએ છીએ, નમી રજા છીએ

૧ પ્રાસ્તાવિક

મહાન્ મનુષ્યોનાં જીવન વીજળીના દીવા જેવાં હોય છે, જેની પાછળ હાથા (તિમિર) હોતું નથી; દોરા જેવાં હોય છે, જેના વિવિધ પાસામાંથી નીકળતું તેજ અન્ધારામાં સવિશેષ જળકે છે; સ્વર્ગીય પારિજાતક જેવાં હોય છે, જે કર્મમાતા નથી અને કુદરતના નિયમને અનુસરીને ક્ષણે ક્ષણે તેમ જ તે ત્યારે જ નેમની સુગન્ધ અમર રહે છે. આજ આપણે એક એવા વિરલ માનવ આત્માના પરલોકપ્રયાણ પછી તેનાં ઐદિક સત્કર્મોનું યુધ્ધસ્મરણ કરીએ છીએ, જે જિન્દગી પરમ પ્રકાશભરી ઉજ્જવલ, સુવાસિત હતી અને જેમાં વિદ્યુત દીપતું તેજ, રત્નની સુદૃઢતા તથા ધ્રુવની સુગન્ધ આપણે આજ પણ એવા ને એવા જ નિદાણી-અનુભવી રજા છીએ અનેક વ્યક્તિઓનાં હૃદય મગજમાં એ દીપ્તિ ઉત્કર્ષક અધ્યાત્મમાન પ્રેરી રહી છે, એ સુદૃઢતા મહાન્ આત્મશક્તિનું પોષણ આપી રહી છે, એ સૌગંધ ઉચ્ચ કલ્યાણમાર્ગોનું નિર્દેશ કરી રહી છે પ્રાત સ્મરણીય (મિસિસ) ડૉ. બેસન્ટના ઐદિક જીવન તથા એમનાં જગદુપકારક સત્કાર્યોના ચુક્રિચિત ઉલ્લેખ કરવાનો આ લઘુ પ્રમાસ છે.

સંસારમાં જે અનેક મહાન્ સન્નારીઓનાં જીવન સુપ્રસિદ્ધ છે, તેમની સ્વરૂપ નામાવલી હાઈએ તો તેમાં પથુ-ખન્ના, * હાઇપેસિયા, મેટ ક્યેરાઈન, જેન એફ વ્યાક, ચાંદબીબી, પાંચની તથા લક્ષ્મીબાઈનાં વીરતાભર્યાં આત્મસમર્પણ, વિદ્યુટારિયા, અલ્લક્યાબાઈ, મયણુલ્લાહેવી, ફોરેન્સ નાઈટિંગેલ તથા સિસ્ટર નિવેદિતાનાં લોકહિતાર્થે પરોપકાર્યો, અને ગાઈ, એસ્પેસિયા, માદામ ક્રિસ્ટી તથા માદામ બ્લાવેટ્સ્કીની મહાન્ જ્ઞાન-વિજ્ઞાન સિદ્ધિ સહજ દર્શિગોચર થાય. ડૉ. બેસન્ટે આ અગ્રવર્ગમાં જરૂર જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરે એવી વિશિષ્ટ વ્યક્તિ છે.

● ડા. ૨૮-૬-૪૭ના “ઇલસ્ટ્રેટેડ વીકલી એફ હન્ડિયા”ના શ્રી કાનઈ હારમાસનો ડૉ. બેસન્ટ વિશે સુંદર અગ્રલેખ છે તેઓ જણાવે છે કે ડૉ. બેસન્ટે પોતાના એક પૂર્વજન્મમાં હાઈપેસિયારૂપે અવતાર લીધો હતો, એમ તેઓ માનવા હતા હાઇપેસિયા પુરાણ મિસરમાં એક અસામાન્ય વિકૃતી સ્ત્રી થઈ હતી, જેની નવલન નિદ્રા ત્યાંના જૂના વિચારના શાસ્ત્રીઓને અસહ્ય થઈ પડ્યાથી, ધર્માન્ધ પ્રબળને તેઓએ ઠરકરી તેવું ખન કરાવ્યું હતું!

એમના યોવનપ્રારંભનો કાળ પ્રિટનમાં અને યુરોપમાં રિધત્યન્તરના (વિક્ટોરિયન કહેવાતા) મહાયુગનો અવાન્તર સમય હતો. સમય^૧ લોકનેતાઓ, વક્તાઓ, સાક્ષરો, લેખકો, કવિઓ, સુધારકો તથા પ્રચારકોની પ્રચલ પ્રવૃત્તિઓ એ વખતે ચાલી રહી હતી. વિચારસ્વાતંત્ર્ય વિના બંધિત-સ્વાતંત્ર્ય નિર્વીર્ય છે, સર્વદર્શીય વિદ્યાનપ્રાપ્તિ સિવાય નિર્ધનત્રત માર્ગે અપાતી કેળવણી સંદોષ છે અને રાજ્યશાસનથી દૂરાયેલા પન્થોએ ધર્મપાલન, વિદ્યાપ્રસાર, વ્યાપાર, ઉદ્યોગ તથા શુદ્ધિ-પ્રમોદ પ્રબળા ઉદયમાન અગ્નિતલ્વમાં અવરોધક છે. આવા વિવિધનળવાન આંદોલનો પ્રબળા વિચાર-જીવનમાં મન્થન કરી રહ્યાં હતાં. આ ક્રાંતિ (રિવોલ્યુશન)ના ઉચ્ચ વાતાવરણમાં સમયે સાધુચરિત ડૉ. બેસન્ટનો જન્મ થયો-એમનો તારુણ્યકાળ ઉદિત થયો હતો.

૨. થોડુંક અંગત

ડૉ બેસન્ટ વિશે—અર્થાત્ એમનાં વ્યાખ્યાનો, એમના ગ્રન્થો, એમની ઉદ્યોગપૂર્ણ જિન્દગીના વિવિધ ખંડો અને પ્રયત્નકન્દો વિશે—મને વિદ્યાર્થીસમયથી કેટલુંક જાણવાનું, કેટલુંક વાંચવાનું^૨ મળ્યું હતું^૩ તે ઉપરથી ધણો ભાવ હતો એ વખતે માદામ બ્લેવેટ્સ્કી તથા બિયપ લેક્ષીટર વિરુદ્ધ પણ મે થોડુંક વાંચ્યું, જેની વિરોધી અસર પણ મને થયેલ; છતાં આ સમયના અન્તર્માં જ ડૉ. બેસન્ટની નિન્દા કરનારાં લખાણોનો એક સંગ્રહ મને પ્રાપ્ત થયેલ, જેમાંના કૂંડ આધાતો મારા હૃદયને સ્પર્શી શકેલ નહિ; કારણ કે એવામાં જ મને સદ્ગતની Auto-biography (સ્વજીવનની કથા) મળેલી, જે એટલી આકર્ષક લાગેલ કે મેં તે નવલકથાની જેમ વારંવાર વાંચી હતી. આ પુસ્તકમાં ડૉ. બેસન્ટના જીવનનો માત્ર પૂર્વકાળ છે; છતાં તેમાં મને તે સમયે પણ એમના અસામાન્ય પૌરુષ, સતત પરિશ્રમ, કર્તવ્યશુદ્ધિની સુદૃઢતા, સાધનાની એકાગ્રતા, રૂઢમાર્ગોની શુદ્ધિપૂર્વક વિચારણા, સર્વદર્શીય જ્ઞાનની પિપાસા, નિર્જલ-આનાયને માટે સદાયજાવના તથા પ્રબલ આત્મભજા (જે ડૉ. બેસન્ટમાં પાછળથી અતિ ધણાં અભિવૃદ્ધ થયાં તે)નું સુંદર દર્શન થયું હતું, જેની સચોટ અસર મારા હૃદય અને મનજ ઉપર થયા વિના રહી નહોતી.

આ પછી માદામ બ્લેવેટ્સ્કીનું સાહિત્ય પણ કાર્ષક મને વાંચવા મળ્યું. Nightmare Tales એ નાનકડું પુસ્તક પ્રથમ હતું, જેમાં મને આત્માના અપાર્શિવ સમજ-ધોની સદૃશ ક્રીપી રર્થ (આ ટૂંક સ્મૃતિ માત્ર પરથી લખ્યું છે.) અને તે પછી એમનો મહામન્થ Isis Unveiled નો થોડોક ભાગ મને વાંચવા મળ્યો. તે અરસામ ટૂંક matriculation (મેટ્રિક) કક્ષાસમાં હતો. એટલે આપ જોઈ

જો કાર્ષકી સજાસમ બલેષ પડિવ, એક વરુણ વિચારી મારી સાથે ઉચ્ચિત છાયાથી સાદમાં મોજામાં અજ્ઞાત કરવા દેવા. તેમના પિતાજી (સ્વ. મીરજેસોપાળ પડિવ) કાચ થોમ્સોફિકલ સોસાયટીના અમદાવાદમાં પદેલા જ સંસ્થામાંના હોય. એ પિતાપુત્ર બહુ ખાર્ષિક અને આધ્યાત્મિક પુસ્તકોના અજ્ઞાતી દેવા કાર્ષ સજાસમના પરિવર્ણી મને થોમ્સોફીના સાહિત્યનું પ્રથમ દર્શન થયું . . . આ પછીના કો. એસ. જી. પડિવને હવિદાસ પણ રસબર્ષી છે. તેઓ યુનાઈટેડ સ્ટેટ્સ (કાચ થોમ્સોફીના પ્રચારક તરીકે) ગયા. ત્યાં વચ્ચે, પાશ્વર અને ત્યાંના એક સ્ટેટની સુપ્રીમ કોર્ટના ચેરમન (સોલિસિટર) થવા પછી અગર એ સ્ટેટના એક નવા ફેસલા (અથવા કાચાર)ને લઈને ત્યાં વસેલ દિન્દીમોને ત્યાંની વસતિ મારે માગ રહેવા નાલાયક કાચવામાં આગ્યા, જેને હોય ત્યાંના લગભગ સવાસો-પોસો કુટુંબોને દિન પાછા પ્રિયલવામાં આગ્યા, ત્યારે મી પડિવની સખ્ત લટવને પશ્ચિમી તેમજ તથા બાકી સ્ટેટ સાથે-પોસો કુટુંબો એ કાચ (અથવા કાચાર) માંથી મુક્ત રહ્યાં દેવા.

શકશે કે હું એ જીવંતજીવોનો સુયોગ્ય આસ્વાદ પામી શકું, એવી શક્તિ મારામાં ન હોય તથાપિ એ પુસ્તકનું આલેખન અને તેમાંની નોંધો તથા ઉતારા એવા ત્યારે મને તળેટીમાંથી એક ગિરિરાજને જોઈ એ, તેવી એ પરમ વિદુષી આઈની (સારા અર્થમાં વાંપરું) તો 'ભયંકર' સાક્ષરતાનો ખ્યાલ આપ્યા વિના રહી નહિ. લગભગ અર્ધશતક ઉપર એણે એ અન્ય પછીથી મારા વાચનમાં આવી શક્યો નથી, એ હું માત્ર દુર્ભાગ્ય સમજું છું.

ડૉ. બેસન્ટનાં પુસ્તકો તો મને કેટલાક મળ્યાં તે વાંચ્યાં અને એમાંનું એક વહેંચ્યું પણ ખરું. એમનું Self and its Sheaths થી શરૂ કરીને કેટલુંક આધ્યાત્મિક તથા Hindu Ideals (જેની કડક ઉપરાંતની નકલો મેં કોલેજના તથા અન્ય વિદ્યાર્થીઓને ભેટ આપી હતી.) તથા How India Wrought for Freedom થી આરંભીને એમનું સામાજિક તથા રાજકીય સાહિત્ય મેં સવિશેષ ભાવથી વાંચ્યું હતું.

આ પહેલાં Idyll (અથવા Romance) of the White Lotus (કોઈ અગત લેખનું યોગેશ્વરીની હાથગેરીમાંથી મળેલ) પણ મને સુંદર લાગ્યું હતું. આ સિવાય, W. T. Stead કૃત (અથવા પ્રકાશિત) Letters of Julia, અને Sir Oliver Lodge (કૃત એમના પંચેશ્વરી પુત્રના સ્મરણમાં લખેલ) એક અન્ય તથા એક ફ્રેંચ વિદ્વાનશાસ્ત્રી કૃત The Day after Death ઇત્યાદિ જે થોડુંક આધ્યાત્મિક સાહિત્ય મને વાંચવા મળેલ, જે અત્યંત મનનકારક, પ્રેરણાજનક, પરલોકની પ્રતિતિ આપનારું હતું, એ હું માત્ર સુભાગ્ય માનું છું.

આજના વિષયનો પ્રારંભ કરતાં પહેલાં આપની પાસે એક મારી ચાહું છું. આપ યોગેશ્વરી ફિક્શન સોસાયટીના સભ્યો છો, તેના સિદ્ધાન્તો અને મનઃબોધો સ્વીકારો છો, અને સંભવિત છે કે એ મંડળની આગેવાન વ્યક્તિઓને ઈશ્વરી અવતાર રૂપે માનતા હો. આ લેખમાં મેં-મને દેખાયું. તેમ-ગુણદોષનું અર્પણ મારા અંગત દર્શિનિદુષ્ટી જ કહ્યું છે. અને ત્યાં સુધી કોઈ લક્ષ્યદષ્ટને ક્ષોભ થાય એવું આવવા દીધું નથી, તથાપિ લેખિનીરખણનથી કદાચિત્ એમ થઈ જાય, તો તેમ અમરૂપે જ થયું છે, એમ માની દરગૂજર કરવા આપને મારી નાંખ વિનંતિ છે.

બીજી પ્રાર્થના એ છે કે ડૉ. બેસન્ટ વિશે આપ ઘણું વધારે જાણો છો; એમની કૃતિઓ વધારે રસભારથી આપે વાંચી છે, તેથી આપની સમક્ષ એ વિષયો ઉપર લખવાનું સાહસ આપના સહભાવને સર્જે ન જ કરું છું. આ લેખમાં અનેક ત્રુટીઓ હશે, તથાપિ હું એ મહાન જાનના કાળા સમયથી ગુણપ્રયોગ છું. આદિ લખ્યું છે તે ભગત દર્શિની નહિ, પરંતુ માત્ર સામાન્ય નિરીક્ષક દષ્ટિ દ્વારા જ એમના જીવન તથા વિચાર હું વિશેષ રીતે જુઓ છું.

• આ પછી એવું જ એક મદદલાયક અને યોગેશ્વરીના પરમ ભાવિક ભાઈશ્રી વૃષ્ટસિંહજી બોરોટના નિઃકટ પરિચયમાં આવ્યા પછી મળ્યું. એમની પાસેથી હું ડૉ. બેસન્ટની અનુપૂર્તિવાળી આત્મકથા (Auto-biography, brought up-to-date) અને શીશુવ શ્રીપ્રકાશલિખિત સંસ્મરણો તેમજ યોગેશ્વરીના કેટલાક ઉચ્ચ માર્ગદર્શી પુસ્તકો તથા સામયિકો વાંચી શકશે. સદ્ગત્તી ભાઈશ્રી પ્રમાનસિંહજી બોરોટના બન્ધુકુલ્યથી મને Mrs. Besant; the Builder Of New India તથા Wake up India જેવું ઉદ્દેશ્યક વાચન મળ્યું. અને ડૉ. મલ્હિયાર પુરોહિત પાસેથી યોગેશ્વરીસ્ક માસિક પત્રના કેટલાક અંકો આદિ આદિત્ય પણ મેં વાંચેલું એ માટે હું એ ભાઈઓનો બહુ ઋણી છું.

૩. વિદેશીઓ હિન્દમાં.

જે શોધક વિદેશીઓએ હિન્દમાં લાખો કાળ વસી મહત્વની નોંધો કરી (મેઝાસ્થનિસ અને યુવાનસર્ગ, અલગરની અને બર્નિયર આદિએ) જે આજ એ પુરાણ ભારત વિષે જાણવાનું એવું પ્રધાન સાધન બની રહેલું છે; તથા જે કેટલાકે પ્રાપ્ત સાધનો એકત્ર કરી તેના ઉપરથી મધ્યકાલીન ભારતના ઇતિહાસ કાંઈ રચ્યા છે (કર્નલ ટોડ, એલેક્ઝાન્ડર ફોર્બ્સ આદિએ) અથવા ભગ્ન ઉદ્બોધન તથા ઉચ્ચ જાવના આપનારું સાહિત્ય આપ્યું છે (મિડ્લિસ, સર એડવિન આર્નોલ્ડ, પ્રો. ચેર્ચિલ આદિ) નેમની મહાન્ સેવાઓથી જરાય ન્યૂન નહિ એવી યોરવવાન, હિન્દને માતૃભૂમિ બનાવીને તેના પરમહિતઅર્થે આજીવન પ્રયાસ કર્યો જ કર્યો હતો (સિરટો નિવેદિતા, ડો. બેસન્ટ, ડો. એડુન્ડેલ, ફાધર એલ્વિન આદિ) એમની જુદસેવાઓ છે.

ડો. બેસન્ટના “ જીવન તથા વિચાર વિશે કાર્મિક ” આપણે આલેખવાનું હોય તો જેમ એમની જિન્દગીનો પૂર્વરંગ અર્થાત, સ્વાતન્ત્રવીર ચાલ્સ' એડ્લેની સાથેનું એમનું જીવન આપણે નિહાળવું પડે, તેમજ થીઓસોફિકલ સોસાયટીમાં દાખલ થયા પછીની એમની જિન્દગીનો ઉત્તર, અથવા મહારંગ (જેમાં એ વિશાળ મંડળની પ્રતિ અર્થેના તથા ભારત, જેને એમણે પાછળથી નિજ માતૃભૂમિ રૂપે સ્વીકાર્યો હતો, તેના સામાજિક તથા રાજકીય પ્રગતિદાર અર્થેના જુદા પ્રયાસોથી પરિપૂર્ણ) આપણે વિલોકવો, જ પડે.

એમણે જન્માવેલી Order of the Star in the Eastની અને Home Rule for Indiaની બળવાન પ્રતિજ્ઞા સ્વસ્થ સમયમાં જે પ્રતિ પામી અને સર્વીય બની, તેનું એક મુખ્ય કારણ એની પાછળ નેતૃત્વ આપતો એ મહાન્ બાબુનો ચેતનવન્તો ગુસ્સો હતો. ડો. બેસન્ટમાં અસામાન્ય આત્મગણ, કાર્યદક્ષતા, પ્રેરણાશક્તિ, વિવેક (સારાસાર) શુદ્ધિ, સત્યપ્રેમ, સમ્મારિઅ તથા આત્મવાનીના પ્રખર ગુણોએવા અને એટલા સર્વીય હતા કે એમને મળેલી થોડીક અર્ધ સફલતાઓ તથા નિરાશાઓના કારણ માટે આપણે ભારતનું કાર્મિક અગ્રાત પ્રાગ્બધ જ શોધવું પડે! જે કે દરેક બનાવને નિમિત્ત કારણ હોય છે, તેમ એનુચે હેંગે તેનો સફળ નિર્ણય આપણે આશ્રય કરીયું.

૪. પૂર્વકાળ

ડો. બેસન્ટનું જીવન આપને તો હતામલકવત સુવિદિત છે; એટલે એ વિષે વિસ્તાર લિખવડુંગી છે. એ બાબતું જમાએક જૂના વિચારના પાઠરીતી સાથે થવું હતું, જે પુરાણ વિચાર-આચારમાંથી જળગી રાખવા જેવું કેટલુંક શુભ હોય, એવું માનનારાના કરતાં પણ અધિક જૂના મતનો હતો; અર્થાત્, ઘાયાવાક્યં પ્રમાણમ્। એ એના વિચાર અને આચારની સર્વ સ્ત્રોતે રચાને હતું!

હવે ડો. એનીનાઈ તારુણકાળના ઉદયથી જ પ્રત્યેક કાર્યનું કારણ શોધનારાં તથા અજિત-સ્વાતન્ત્રનો પૂર આવેજ પારણ કરનારાં હતાં. આવા યુગના સંસારનું રચયિયું માણું લાગું જાણ એમ સંભવ જ ન હતો! એમને એક પુત્રો મર્યાદા પછી તો એમણે કેવળ સ્વાત્માવયબ્ધી થયો નિયમ કર્યો, અને પત્રકારીત્વમાં દાખલ થતાં એમનામાં શુદ્ધિપ્રસાદ તેમજ લેખનદક્ષિ તો મૂલ્યની હતી, તે આ માર્ગે સ્વાભાવિક રીતે વિકસ પાગ્યાં.

આ સમયે આદર્શ ઘેરોના નામે એક શુદ્ધ નિરીશ્વરવાદી; વ્યક્તિવિચારના પૂર્ણ સ્વાતંત્ર્યનો પ્રક્ષવાદી, સમર્થ પ્રચારક તેમજ દલિત દુનિયાના ઉદ્ધાર અર્થે પ્રયત્નશીલ આત્માશ્લિષ્ટ નેતા હતો; તે (National Reformer) કરીને એક સામયિક પત્ર સંપાદિત કરતો હતો તેને ડૉ. બેસન્ટ મળ્યાં; અને એને પણ આ બાબતોની વિલક્ષણ કાર્યદક્ષતાવાળી, ચપલ અને જાગ્રત, સેવાભાવી વ્યક્તિની સેક્રેટરી તરીકે જરૂર હતી. એટલે ઘેરોને ડૉ. એનીબાઈની આવા કામ માટેની વિશિષ્ટ લાયકાત સહજ સમજાઈ. અને સ્વદેશ સમયમાં એણે એવું—વિવિધ કર્તવ્યોથી પૂર્ણ, અનેક જવાબદારીઓથી ભરેલું, એ પત્રના ઉપતન્ત્રીનું તેમજ પોતાના સેક્રેટરી તરીકેનું—કામ આ યુવાન બાલને સોંપી પણ દીધું. (જેને માટે કહેવાતા સેધરવાદીઓ આરિયદૃષ્ટાની અનેક ખોટી અફવાઓ ચલાવી રહ્યાં હતાં, તે) હવે ડૉ. બેસન્ટ નિરીશ્વરવાદી ઘેરોના સાથી થયાં, એટલે એમના મનાતા ધર્મનિષ્ઠ પતિજીએ ન્યાયાધીશીમાં ફરિયાદ કરી ને એમની બાલકન્યાની સંભાળ રાખવાને તેઓ નાલાયક છે, એવો નિર્ણય મેળવી, પુત્રીને તેમના કમજબમાંથી લઈ લીધી; એટલું જ નહિ પણ પત્ની સાથેના લગ્ન-વિચ્છેદનો પણ દંડાવ પ્રાપ્ત કર્યો! યુવાન એનીબાઈને પોતાના જૂના મતના, ધર્મોષ પતિથી છૂટકારો થયો, એમાં તો કંઈ લોભ નહોતો; પરંતુ પોતાની બાલપુત્રીને વિશેષ, એ બારે શેકડું કારણ થઈ પાડ્યું. કેમકે એમનાં હૃદયનું સ્વાભાવિક વલણ માતૃત્વભર્યું હતું. તથાપિ માનવીની જીવનતોકા—નાની કે માટી—સંસારના સતત વહન કરી રહેલ વિપુલ પ્રવાહમાં ખેંચાયે જ નાંચ છે; ત્યાં તે સ્થિર રહી શકે જ નહિ, એવો સ્પષ્ટિમે અગાધ નિષ્કલ છે. ડૉ. એનીબાઈએ પણ નિજ કર્તવ્યમાં સ્વિશેષ અસ્ત થતા પરિશ્રમી બનીને, આવા કુઝેલ જખમનું સખત દર્દ ઓછું કરવા પ્રયત્ન કર્યો.

જગતમાં બહુમાં વિલોક્ષણ છે કે સ્ત્રીઓમાં તેમ પુરુષોમાં sex-જાતીય ભાવ જેનો અર્થ સાધારણ રીતે Sensuality વિષયવાસના જ કરવામાં આવે છે તે પ્રગલ્ભ હોય છે. સંસારમાં વારંવાર માનવ વ્યક્તિઓનો ધણો વ્યવહાર એ વૃત્તિને અનુસરીને જ દેખાય છે. અનેક દુર્લ્લેખો, પાપો એવી કુપથશાખી વાસનાને લઈને જ બને છે. આ ધણાના અનુભવની કથા છે! આવી કુટુંબિ અથવા મલિન વાસનામાંથી બની ચકતી મુક્તિ મેળવનાર પુરુષો વીરતા, મહત્ત્વાકાંક્ષા અથવા સાધુતાના પરમ ભાવમાં ઓતપ્રોત થયેલ હોય છે. સ્ત્રીઓને માટે પણ આ એટલું જ સત્ય છે. પરંતુ એમનામાં એક વિશિષ્ટ શુદ્ધ ને પૂર્ણ માતૃત્વનો હોય તો તેમનું જીવન એવી દુર્લ્લેખ, એવા દુષ્ટ વિચારમાંથી એ નિઃસંશય બચાવી શકે, એટલું જ નહિ પણ એવા મલિન, અધમ, દૂર આક્રમણ સામે તે વિજયી પણ થાય. ડૉ. બેસન્ટમાં આરણ કહ્યું તેમ માતૃત્વભાવના હતી તે સમયના વહન સાથે ચક્રવર્તી બની અને એમની સ્વર્ણી મહાન પ્રવૃત્તિઓનું પણ એ જોડું મૂળ બની રહી હતી.

પોતાના ઘેરો સાથેના નિઃટ પરિચયના પ્રસંગો સમ્યક્ષમાં પોતાની આત્મકથનીમાં લેલેજ કરતાં તેઓ પોતાની આરિયનનિર્ભલતા દર્શાવી નિર્ભયતાથી લખે છે કે “લોકોએ અમારા જન્મના સહસાર માટે ધણી અધઠિત વાતો ઉઠાડી હતી!” છતાં એવા દુષ્ટ પ્રચારથી ભય પામીને પોતાના કર્તવ્યમાં મનદતા દર્શાવવાનું એમણે કદી ક્યું નહિ. ડૉ. બેસન્ટ કેવળ સત્યના જ આનુષંગી હતા, તેનું એક દર્શનત્ત અર્થે જ રજૂ કરી દેવું છું. જ્યારે એમણે યીઓસોફિકલ સોસાયટીમાં દાખલ થવાનું સ્વીકાર્યું, ત્યારે એ સંસ્થાની ભાવનાઓથી તદ્દન વિરોધી મનઃપ્રવાણો ઘેરોના નાણુક સાથે, એ કુદરતી દ્વેષ, એટલે આ બનાવ જ્યારે એને ડૉ. એનીબાઈએ જણાવ્યો, ત્યારે પોતાનો (પોતાની શુદ્ધિ હૃદયને) એ તિરસ્કાર કરતો હોય અથવા પોતાની એવું પગલું લેવા જેવી લઘુતા જ એ

જેનો હોય-એમ એ એટલું જ બોલ્યો: "That I was but a woman!" (મારામાં સ્ત્રીની જ ખામીઓ-સ્ત્રીની જ નજાળાઈઓ છે.) અને એ પછી એમનો પ્રથમનો આઠ પરિચય ન રહી ચક્રો; ન જ રહે એ તો દેખીતું હતું. આ હકીકત પણ એમણે આકર્ષક અને સરલ, નિર્દોષ સ્પષ્ટતાથી આલેખી છે

બેસન્ટ * પાર્થિવ-દેહનો સભ્ય થવાને ઉમેદવાર હતો, અને એ જાણીતો નિરીક્ષરવાદી તથા વાણીસ્વાતંત્ર્યનો અને વિદ્યાનના (સંકુચિત નહિ પણ) સર્વદેશીય શિક્ષણ (જેમાં sexes ને લગતા જાતીય જ્ઞાનનો સમાવેશ થાય એવા)નો દિમાગતો હતો. એટલે પુરાણ વિચાર-વર્તન (સર્વોચ્ચ રાજ-દારી વિષયોમાં)ના અનુયાયીઓ દેખીતી રીતે ભડકી જાય. આથી ગાજકર્તા પણ તેમજ દેહનાં સમગ્રાં અતિરેષક બનેાએ હાઉસ ઓફ કોમન્સનો મેમ્બર થાય તેનો હિમ વિરોધ કરી રહ્યા હતાં વધુમતિથી ચૂંટાયા પછી પણ એ નિરીક્ષરવાદી હોઈ, સભ્ય તરીકેના સોમન લઈ શકે નહિ, એ જાહાને એની નિમણૂક રદ કરવામાં આવી. આમ કેટલીક વખત (ચાર-પાંચ વાર) બન્યું, છતાં ફરી ફરીને ચૂંટણી થતાં, એની વધુમતિ બહુ બેસન્ટી વધતી જ ચાલી, એની સામે રાજવિરોધી હોવાના પણ આક્ષેપો સુકાયા, અને એને જેલમાં પણ રાખવામાં આવ્યો. આખરે, અનેક રીતે ત્રાસ આપ્યા છતાં, એ પાછો ન હઠ્યો, ત્યારે પ્રધાનમંડળને કાયદામાં ફેરફાર કરીને પણ એનો સભ્ય તરીકે સ્વીકાર કરવો પડ્યો! *

આ સઘળી લાંબી, કઠિનતાઓથી ભરપૂર અને વિશિષ્ટ નેતૃત્વની શક્તિની જરૂરિયાત વાળી લક્ષતમાં ડૉ. બેસન્ટ જ એ સ્વાતંત્ર્યવાદીના પ્રધાન સાથી અને લોકદળોના સરદાર હતાં. વળી આવી ઉગ્ર લક્ષતના દરમિયાન, એમને વિચારસ્વાતંત્ર્યના અપ્રતિબદ્ધ પ્રચારની દિશાવાહને અંગે જેલ અને કોર્ટોના કડવો અનુભવ પણ લેવો પડ્યો હતો. અને છતાં એ સમયમાં, દેહનો તથા દ્વારોના લાંબા દૂંકા પ્રવાસોમાં, બની શકે તેટલું વાંચીને, શિક્ષિકા તરીકેની લાયકાતની પરીક્ષા પણ એમણે પસાર કરી હતી. એટલી મોટી એકાગ્રતાની વિરલ શક્તિ તેઓ કેળવી શક્યા હતાં.

ડૉ. બેસન્ટમાં Crusader (ધર્મવીર) ની ધમશ, શરાતન અને સાહસ પુષ્કળ હતાં વળી, અચાજ ખત, ઉમંગ અને ધૃષ્ટ, તથા કર્તવ્યપાલન અર્થે સર્વસ્વ અર્પવાની એમની ભાવના અને તેને અનુકૂળ બળ એમનાં હૃદય-મંત્રજમાં હતાં, તે વડે એ દિગ્વિજયી થવાને નિર્માર્ગ દીસતાં હતાં. છતાં એમનામાં માતૃત્વની મૃદુતા અને લાગણીવશતાયે પુષ્કળ હતાં. ઉપરાંત અધ્યાત્મભાવ

1 * અહિં દર્શાવ્યું છે તેમ કેટલાક પ્રવાસો પછી બેસન્ટે હાઉસ ઓફ કોમન્સના પ્રવેશ મળ્યો અને એના અગ્ર વ્યક્તિત્વ તથા એની ફલીયા અને લખાણોનું એટલું ગૌરવ હતું કે વરડ જ પાર્થિવ-દેહના આગેવાન સભ્યોમાં એની ગણના થવા લાગી. એ પોતાને Member for India કહેવામાં અભિમાન લેતો, અને લાહોર કોન્ગ્રેસમાં તેણે હાજરી પણ આપી હતી. જ્યાંનું એનું બાષણ ધણુ જોષા, પ્રેરક અને હૃદયસ્પર્શી હતું. એણે કહ્યું હતું કે દેશ પ્રજામાં રાજકીય સુધારા ઇચ્છનારને પ્રથમ રાજદ્રોહી માનીને જેલમાં મોકલાય છે, તથાપિ અન્તે તો એ સુધારાઓનો સત્કાર થાય છે, એને એ જ મનુષ્યો સન્માનિત થાય છે. સભ્ય તરીકે હાજલ થવાની સાથે જ એણે એક ઇન્ડિયા બિલ રજૂ કર્યું હતું, જેથી ગભરાઈને પ્રધાનમંડળે કાન્ડિશ્વરોમાં સુધારા કરવું અને પહેલી વખત જ લોકપ્રતિનિધિત્વ લાખલ કરવું પોતાનું એક બિલ નહ જ પસાર કરી દીધું હતું. એની સેવાઓના સ્મરણમાં લાહોરમાં બેસન્ટે હોલ બાંધવામાં આવ્યો છે, તે પછી એનું અવસાન થયું હોઈ આપણી પ્રવિને મળતો લાલ તે સમયે એટકી ગયા હતાં.

* હું બહુ ધું ત્યાં સુધી, સોમન લેવાને બદલે solemn affirmation કરવાને હું ને દિનંદમાં પણ મળેલો છે, તે એ સખ્ત લડત તથા એના પરિણામ રૂપ કાયદાના ફેરફારને લઈને જ છે.

તથા આત્મ-સાક્ષાત્કારના આન્દોલનો પણ એમના ઉપર એવાં સર્વાંગિણી બળથી, કદી કદી મહાનદીના પ્રચક્ર પૂરની જેટ ફેલાઈ જતાં કે તે સમયે એ પોતાનું અનુપમ આત્મત્વ તેઓ સમર્પી દેતાં । માદામ બ્લાવેટ્સ્કીના પ્રથમ પ્રસંગમાં આવા આવેળનો જ અનુભવ નિહાળાય છે, જો કે પૂર્વ સંસ્કાર ઉદિત થયા તથા એમને થીઓસોફી તરફ એકાએક વાળ્યાં, એમાં આપણે ઉષ્ણ લાગણી-વશતા તો જોઈશું જ, તથાપિ એવા જ કોઈ વિરલ પ્રભાવને લઈને જ પરમ ધાર્મિક અવૃત્તિમાંથી એ સદસા હિન્દને સ્વરાજ્ય અપાવવાના મહાપ્રયાસ તરફ પશુ વળ્યાં હતાં.

૫. જીવનપસંદો

પ્રારબ્ધના અગ્રાત તથાપિ મહદુપકારક યોગથી, બેસન્ટ થીઓસોફિકલ સોસાયટીમાં બળ્યાં; અને એ દ્વારા આંપણી પવિત્ર ભારત ભૂમિ તરફ સર્વિશેષ આકર્ષાયાં. થીઓસોફિકલ સોસાયટીને ઉચ્ચ ધોરણે ચલાવે જવામાં, એનો પાંચો સુદઢ કરવામાં, એના સન્દેશનો પ્રચાર જગત ભરમાં (અને હિન્દમાં પણ એટલા જ, બદકે બધારે જોસથી) કરવામાં એમની સત્સેવાઓ મહાન છે, પરંતુ તેટલી જ વિશાળ અને ઉપકારક એમની ભારત સમસ્તતા ધાર્મિક, સામાજિક તથા રાજકીય ઉદ્ધાર માટેની ઉચ્ચ સત્સેવાઓ પણ છે. મનાસ હિન્દુ કોલેજ-ધાર્મિક શિક્ષણની સુયોગ્ય ઘટના અર્થેની સંસ્થા-ના સ્થાપક તથા હિન્દુ ધર્મના શાસ્ત્રો-સૂત્રો-સિદ્ધાન્તોને સરળ રૂપમાં ગોઠવી પ્રચલિત કરનાર તરીકે આગેવાન વિદ્વાનો તથા દેશનેતાઓમાં એમનું સ્થાન જેમ ઔરવંધ્યુ છે, તેવું જ હિન્દની સામાન્ય પ્રજાજનતાને રાજદારી પ્રશ્નમાં પ્રચારકાર્યનો ઉપયોગી પાઠ આપવાનો સાચો પ્રારંભ કરનાર ચોક્કા દોષદેશી અમ્ર નાયકોમાં પણ એમનું નામ તેમ જ કામ કીર્તિવન્ત છે.

થીઓસોફિકલ સોસાયટીનું અર્થાત તેનાં સંસ્થાપક તથા પ્રધાન સંચાલક—મેડમ બ્લાવેટ્સ્કી અને ઓસ્કોટ, ડૉ. બેસન્ટ અને ડૉ. એરુન્ડેય * એમનું ઋણ ભારત ઉપર ઘણું મોટું છે. જે સમયે ખ્રિસ્તી પાદરીઓની હિન્દુધર્મવિરોધી હિલચાલ પૂર જોસમાં ચાલતી હતી, શાળામાં શિક્ષણ પામતા યુવાનોની પોતાના ધર્મ ઉપરની શ્રદ્ધા અતિ ક્ષીણ થઈ ગઈ હતી, અને આપણાં શાસ્ત્રો-પુરાણોને માત્ર કલ્પનાના તરંગો, અપાછક તથા અશ્લીલ વર્ણનોથી ભરપૂર, નિન્દા પ્રત્યે રૂપે પ્રચારકાર્ય ચોતરફ ચાલી રહ્યું હતું, તે સમયે, તેના પ્રત્યાઘાત રૂપે જે ચેતનવન્તા નવીન બોલો તેનો વિરોધ કરવાને આપણા દેશમાં જતિમાન ચર્ચા તેમાં સ્વામીજી શ્રી હયાનન્દ સરસ્વતી સ્થાપિત આર્યસમાજ, બાણુશ્રી બ્રહ્માનન્દ કેશવચન્દ્ર સેન દ્વારા નવજીવન પામેલ બ્રાહ્મસમાજ, અને માદામ બ્લાવેટ્સ્કીએ જનિત કરેલ થીઓસોફિકલ સોસાયટી એ મુખ્ય હતાં. આર્યસમાજ પ્રાચીન ભારતનાં જૂનામાં જૂનાં શાસ્ત્રો—કેવળ વે ના જ વચનોને પ્રમાણ ગણતી, છતાં નવામાં નવી પ્રચારપદ્ધતિ, બધારણ અને નિયમન સ્વીકારતી, Aggressive Hinduismની એક મહાન સંસ્થા છે, જે હિન્દુસંગઠન, અસ્પર્શઉદ્ધાર તથા વિશેષતઃ વધર્મમાં ગેલેહતે હિન્દુધર્મનો પુનરાશ્રય આપવામાં-શુદ્ધિને સત્કારે છે. તેનો વધારે વિસ્તાર પંજાબ અને યુક્તપ્રાન્તોમાં દેખાય છે. તેના જ જેવી મોટી લાઘવજવાળી સંસ્થા બ્રાહ્મ-

* ડૉ. એરુન્ડેયનું દેહવિસર્જન હજી વાનું છે. અહિં એમની મોટી સેવાઓનું પણ કમરણ પડે છે. ધી. સો. ને અત્રે તો તેઓ સુનર કામ કરી જ રહ્યા હતા; પરંતુ અન્ય મર્મોમાં પણ એમના લખાણો, વિરોધ કરીને Conscience પરમાર્થે, એમણે ભારત માતાની એકતા માટે જે દરદારપૂર્વક લડત ચલાવી હતી, તેમાં સૌમ્ય અને ઉદાત્ત, છતાં સદામદી એમના દૃઢચેત્વ તથા ઉચ્ચ આત્મત્વનું વિપુલ દર્શન દેવું.

જામાજ છે, જેનું પ્રધાન કાર્યવર્તુલ પૂર્વ દિન્દ (જંગળ)માં છે; પરંતુ આ મંડળની ઉપયોગિતા, તેના વિભાગો ધર્મ જવાથી, અને એના સિદ્ધાન્તોમાં દિન્દ હૃદયને અસર કરે એવું વ્યાત્મત્વ ઓછું હોવાથી— ફેટલાક એને “Christianity without Christ !” કહેતા આવ્યા છે અને તેના આગેવાનોનો ગુરસો, ને ગયા સૈકાના અન્તસમયમાં તથા કદાચ ચાલુ ચતુર્કના પ્રારંભ કાળમાં હતો, તે મન્દ ધર્મ જવાથી, હાલ એનું નામ આપણે ત્યાં નથી દેખાતું, નથી સંભળાતું !

ભારતના ધાર્મિક સરકારના પુનરુદ્ધારમાં બગવતી સહાય આપનાર મનાય એવી ત્રીજી મહા સંસ્થા થીઓસોફિકલ સોસાયટી છે એમાં પુરાણ દિન્દ યાત્રીમાંનું ઉચ્ચ તત્ત્વ જળવી રાખવાના—તેનો સુધરિત પ્રચાર કરવાના ને પ્રમાણે ચાલુ છે, તેમજ એની દ્વારા પ્રકટ થયેલ—પ્રકટ થતું વિપુલ સામયિક અને અન્યસાહિત્ય તથા એના વિદ્વાન વક્તાઓનાં સર્વધર્મદોહનના સ્વરૂપમાં અપાતા ઉદાર વ્યાખ્યાનો ઉપદેશો, દિન્દના સકળ વિભાગોમાં પ્રેરણાદાયક પ્રચાર કરી રહ્યા છે એણે સ્થાપેલી બનારસ દિન્દ કોલેજમાંથી જ આજની પ્રાગતિક, સુપ્રસિદ્ધ બનારસ દિન્દ યુનિવર્સિટીનો જન્મ થયો છે. તથા એના પ્રમુખ ડૉ. ખેસન્ટના વિરાટ વ્યાત્મત્વ દ્વારા દિન્દની રાજકીય પ્રગતિ પણ સુન્દર ધર્મ હતી, તથાપિ એના કાર્યક્રમમાં “More Light and Warmth less Heat and Strife !” એ બાવ વિશેષ હોવાથી,—એ હજી થોડા વિદ્વાનો, વિદ્યાર્થીઓ જ મંડળ રહ્યું હોય છે, જનતાના હૃદયમાં એનો પ્રસાર ઓછો જણાય છે, છતાં આને અગે એટલું સ્વીકારીશું કે આજ બુદ્ધિજીવી ધર્મ-વિચારકો—સંપ્રદાયપ્રચારકો પ્રેરણાતાના ઉપદેશોનાં પત્રો, પુસ્તકો, જરૂરયાનકે ફેલાવતાં હોઈ, લોક-દષ્ટિનું કેન્દ્ર વહે ચાઈ ગયું છે, તેથી પણ એમ, હોય એ સંભવિત છે.

આ સિવાય માનવહૃદયનું વલણ સામાન્ય રીતે “તીખા તમતમતા” તરફ રહે છે ! એટલે જાણુ રાજદારી પ્રચારકાઈ—તેમાં દિન્દને સહજ (કદાચ અમતભાગિક રીતે !) સ્વરાજ્ય આપવાના અને સ્વરાજ્યપ્રાપ્તિ એટલે તેનાં અનેક કુ-અર્થોની શાન્તિ તથા આઝાદી એટલે “સંસારમાં સ્વર્ગ !” એવાં સરતાં વચનોની પુષ્કળ દહાણી ને અત્યારે ચાલી રહી છે તેની આગળ સ્વાભાવિક રીતે સોસાયટીનાં આન્દોહનો—માત્ર નૈતિક, પારમોર્થિક, ઈશ્વર તરફ ગતિ દર્શાવતાં—મોળાં લાગે, એમાં શક નથી. એટલે લોકઉદાસીનતાનું એક મોટું કારણ તો એ દેખાય છે વળી આપણા દેશમાં Personal Godની બાવના સાર્વત્રિક છે, તેનો ભક્તિભાવ ઉદ્બોધતી આગળ ઉલ્લેખેલી ને વિવિધ ચળવળ આજ ચાલી રહી છે, તે પણ આવી વૃત્તિનું એક બીજું કારણ હોય, તથાપિ પ્રભને સારું, પ્રભોષક સાહિત્ય, સુન્દર પુસ્તકો, સામયિકોમાં આપવા ઉપરાન્ત લોકોને કેવળ વિના ખર્ચે ઉત્તમ સદ્બોધ આપવાનું, વિશુદ્ધ પ્રભુભક્તિ શીખવવાનું તથા આજીવન ઉપદેશકોની આદર્શ જિન્દગીઓનો ઉચ્ચ પદાર્થપાક દર્શાવવાનું અતિ સ્પષ્ટ કાર્ય, ને આ મંડળ “વિના ત્વરાએ, તેમ વિના રોકાયે” સતત કરી રહ્યું છે, તેનો એવા ઉદ્બોધન કાર્યમાં વિજય વહેનોમોડો પણ જરૂર નિશ્ચિત છે

૬ દિન્દમાં થીઓસોફિકલ સોસાયટી

માદામ બ્લાવેટ્સ્કીના દેહવિલય પછી ડૉ. ખેસન્ટ સોસાયટીના પ્રમુખ થવાને નિર્માણ જ થયેલ, તે પ્રમાણે થતાં આ મોટી જવાબદારી બારેક કાર્ય—અને તેમણે ને સમયે એ સંસ્થા દંડપાયે ધર્મ નહોતી ત્યારે—જેટલું બારે હતું, તેટલું જ આ મહાન બાનુ એને મોટું સુચોગ્ય હતું. આ પછીના

એમના જન્મપ્રવાસો અને ભાગતની મુસાફરીઓ, એમના વિવિધ વિષયો ચર્ચાતા હોયો, વ્યાખ્યાનો તથા પુસ્તકો, એમની કમિટી મિટિંગો અને ઉપસંધાઓના કામની આલોચના; આ સર્વ પ્રવૃત્તિ એટલી વિશાળ, એટલી સતત પરિશ્રમ માગતી, એટલી ઊંડી વિચારણાની આવશ્યકતાવાળી હતી કે એટલું તો કહી જ શકાય કે અન્ય પ્રમુખ દ્વારા સોંપાયેલીની આટલી બધી લાગવગ, આટલો મોટો વિસ્તાર ભાગ્યે જ યથા પામ્યો હોત : અર્થાત્—રામરાવળયોરિચ્ઠ રામરાવળયોરિચ્ઠ । એ પ્રમાણે રામ અને રાવણ વચ્ચેનું વિગટ યુદ્ધ બીજા કોઈ વચ્ચે ચર્ચ જ ન શકે એટલું સખ્ત હતું, એ તો સર્વશ્રેષ્ઠ છે. ડૉ. બેસન્ટની જગ્યાએ બીજા કોઈ પ્રમુખ હોત તો તે એમના જેટલી સાધના કે એમણે સોંપાયેલી માટે મેળવેલી સિદ્ધિની પ્રાપ્તિ ન કરી શકત.

એમના પુસ્તકોમાં, એમના વ્યાખ્યાનોમાં—જે ભાષા તેઓ વાચતા તે કદીનમાં કદીન વિષયને પણ સુગમ બનાવે એવી હતી. એમની વાણી, ગમે તેવા વિશાળ મંડળને છેડે પણ પહોંચી શકે એવી વ્યાપક છતાં હૃદયને આકર્ષી રહે એવી મોહક અને અસર કરે એવી હોતક હતી. જગતનાં મોટામાં મોટા વક્તાઓમાં પણ એમનું સ્થાન નિરાળું હતું. સામાન્ય રીતે સુસ્પષ્ટ અને નિયમિત, એમનું વ્યાખ્યાન એકદલ ક્ષણ જ ચાલતું; અને તે દરમિયાનમાં એમનું જે વક્તવ્ય હોય, તે બધું પૂર્ણ કરી દેતાં. મારા લઘુ અનુભવ ઉપરથી કહું તો એમની વાણીની શુદ્ધતા, સરલતા, સંસ્કારિતા બહુ જ સુંદર લાગતી. ભાષા ઉપરનો કાબૂ તો એમનો જન્મસિદ્ધ દીસતો; પરંતુ હાથમાં લીધેલ વિષયની પણ એમની માહિતી વિપુલ અને સર્વદેશીય હતી. વળી, એમની એક વિશિષ્ટતા એ હતી કે હરકોઈ વિષયનો અભ્યાસ તેઓ તેના નિષ્ણાતોની સાથે રહીને કરતાં. એટલે તેઓ બોલવાનું શરૂ કરતાં ત્યારે એમનામાં ન તો કદીય ક્ષોભ દીસતો, ન તો ચર્ચાતા વિષયમાં અપૂર્ણતા દેખાતી.

એમના પુસ્તકો વિષે પણ એવું જ કહી શકાય. એમની કાર્યવ્યવસ્થાના સમજાવમાં ડૉ. બેસન્ટના નિકટ પરિચયમાં આવનાર બધાંય કહેતા કે પોતાનો જીવનક્રમ જાણે સંપૂર્ણ નિર્ણયિત થયો હોય એમ તેઓ પોતાના હાથમાં લીધેલ વિષયો માટે તૈયાર રહેતા. મહનમાં મહન આવતોને, નિર્જીવ લાગતી વાતોને પણ એમની પ્રાસાદિત લેખિની સદૃશ, સજીવ, સુગમ બનાવી શકતી. થીએસોફિકલ સોસાયટીના કેટલાંક મનતોબો—મારા જેવા અદ્યપશુદ્ધિ માનવને તો શું પણ પ્રખર વિદ્વાનોનેય—સંશય-મસ્ત કરે એવાં લાગ્યાં છે ! તથાપિ ડૉ. બેસન્ટ જ્યારે એવા વિષયની પણ વાતો, ચર્ચા કરતાં, ત્યારે એમના સંસ્કારી આત્મતત્ત્વની આગળ, એમની સરલ, કેટલેક અંશે સ્વાનુભવસિદ્ધ સમજૂતીની આગળ શ્રોતાઓનો મતભેદ કે વિચારભેદ તત્કાલ તો દૂર થતો, એમ એક કરતાં વધારે વાર સાંભળ્યું—અનુભવ્યું હતું.

ડૉ. બેસન્ટના નેતૃત્વમાં અઢ્યારનું સંસ્થાન જમ્યું; સુંદર અભિવૃદ્ધિ પામ્યું, બનાવરસ દિન્દુ કોલેજ સ્થપાઈ, સુદૃઢ યર્થ, દિન્દુ યુનિવર્સિટીમાં ઉત્કર્ષક રૂપાંતર પામી. અનેક લેખકો, વક્તાઓ, વિચારકો, કાર્યકર્તાઓ, એમના શુદ્ધિહૃદયની વિગલ પ્રેરણા પામી, મદત્તની સેવા કરી ગયા છે—અઘાપિ-કરી રહ્યા છે એમના સમારંભો સર્વને આકર્ષણ કરતા. ત્યાં નિયમ અને સૌમ્યતા, વિશાળ સહનતા અને પરસ્પર બંધુતા, એના આદર્શ દષ્ટાન્તરૂપ બનતાં, લણાને ઉદ્દેશક અને આધ્યાત્મિક ઉત્કર્ષની સાધનારૂપ થતાં, તથા જન્મ સમસ્તના કલ્યાણના ઉચ્ચ પન્થોની વિચારણા, પ્રેરણાના વિનિમયનું અનુપમ ધામ બની રહેતાં, એમ માગ એક સન્નિવરનો પોતાનો અનુભવ એમણે કહેલ અને સ્મરણમાં છે. ડૉ. બેસન્ટનું માતૃસ્વરૂપ હવે પૂર્ણ વિકાસ પામ્યું હોઈ, તેઓ પોતે સર્વને નિર્જ-

સ્વજન-સન્તાનરૂપ નિહાળી, તેમનાં સંસારનાં પાથવ વળગણુ ઝોઝાં યાવ તથા એમનું ઉત્તર માર્ગે પ્રગણુ સુગમ થાય, એમ તેઓ સહુને પ્રજોષિતાં, સર્વનો આત્મરૂ જ્યોતિ સાચો પ્રકાશ આપે એમ-દૈનિક કલાણુના ચિન્તન ઉપરાન્ત તેઓ વારંવાર પ્રાર્થના કરતાં, એમ કહેવાતું.

૭. હિન્દમાં હોમરૂલ પ્રવૃત્તિ

એમ મનાય છે કે પગધીન પ્રજાઓને, તેની દલિત રિયતિમાં નથી સમજતો સાચો ધર્મ, નથી કેળવાતું વિશુદ્ધ આત્મત્વ, નથી મળતું સ્વતન્ત્ર વાતાવરણ, અને નથી દેખાતો ખરો ઉદયમાર્ગ. જગત સમસ્તમાં જૂનામાં જૂની મહાપ્રજાઓ માત્ર એ જ છે જે અઘાપિ અનેક આક્રમણો સહન કરવા છતાં, સજીવન રહી શકી છેઃ ભારતની અને ચીનની. આ બંનેનું સરક્ષણ કરનાર એમનું સનાતન ધર્મપાલન છે. ચીનની પિતૃપૂજા તથા હિન્દનો ભગવદ્ભાવ, સર્વશ્રમમાંથી એમનો અયાવ થવાનું કારણ છે. તથાપિ ચીનમાં જેમ માન્યુઓનું સ્વામીત્વ સૈકાઓ સુધી હતું, તેમ હિન્દમાં વિદેશીય રાજ્યસત્તા સૈકાઓના સૈકાથી છે! આનું પરિણામ એ આવ્યું છે કે એ બંનેની સાચી ધર્મભાવના કુદિત, સંકુચિત થઈ ગઈ અને અત્યાનુગતિક બની, લોકહૃદયને તેણે જે આધ્યાત્મિક અને ઔદિક બળપોષણ આપવું નોઈએ તે આપતી બંધ થઈ ગઈ છે. અર્થાત્ પ્રજાનો ઉદય (વિકાસ) આદનારને અને તેને અંગે પ્રવાસ કરનારને તો, તેની આર્થિક, ઔદ્યોગિક, સામાજિક, અરે! હૃદયની, મગજની પશુ પરાધીનતા—જે વડે માનવતા ક્ષોણુ બને છે અને અપ્રાગતિક રહે છે—તે હોય ત્યાં સુધી તેનામાં આચારનાં, વિચારનાં, જીવનનાં, ધર્મોનાં શુભ આન્દોલન પ્રેરવાં શકિન બને છે. તેથી તે સર્વના કારણરૂપ રાજકીય પરાધીનતા દૂર કરવી એ જ કષ્ટ છે, એમ દરકાર્થ વિચારશીલ નેતાને દીસે. આવી પરિસ્થિતિમાં, હિન્દુસ્થિતચિન્તનમાં અપૂર્વ રસ લેનાર, ભારતમથાને નિજ જનનીરૂપ અણનાગ, ડૉ. બેસન્ટને પ્રથમ તો એ સર્વ પરાધીનતાના મૂળરૂપ રાજકીય પરાધીનતા દૂર કરવા જ પરમ આવેશ આવે, એ સમજી શકાય તેમ છે, તથાપિ પ્રજાસ્વાતન્ત્ર્યનો ઉચ્ચ આદર્શ હૃદયમાં સ્ત્રકમાં છતાં, કેવળ વક્તૃત્વને વશ થઈ “ધુમાકાના બાચકા કરાવવા” જેવી પૂર્ણ, નિર્બંધ સ્વતન્ત્રતાની આવેશબરી દવાઈ વાતો કરવાને. બદલે, એ મહાન્ બાનુમાં વાસ્તવતા હતી; વિવેક (સારાસાર) લુદ્ધિ હતી; ભારતનું બાવિ સારામાં સારી રીતે સધાય, તેની નિષ્પક્ષ વિચારણા હતી; તથા સૈકાઓની પગધીનતામાંથી મુક્તિ મળ્યા પછીની, નૂતન સ્વતન્ત્રતા અનુભવતી (૪૬ પરન્ત) અનુભવમાં તરુણ પ્રજાને અસહાય રહેવામાં તેના ઉપર શા શાન્ડેવા કેવા-ભય ઝમૂચી રહે, તેની સુયોગ્ય દૂરઅન્દેશી વૃદ્ધનાશકિત હતી. તેને એમ લાગ્યું કે જો બ્રિટનની પરાધીનતામાંથી છૂટપા પછી, હિન્દનો સમગ્ર જોની સાથે મિત્ર રૂપે એક જ સામાજ્યવર્ણના સમાનતા ભાગવતા સ્વતન્ત્ર સભ્ય તરીકેનો રહે તો આ દેશને સ્વાવલંબી, અપ્રતિબદ્ધ વિકાસ માટે સ્થાન રહે અને પર-આક્રમણની ભીતિ સિવાય, પોતાની સ્વરૂપિતિને અનુકૂળ ઉદય માર્ગે તે ગતિમાન રહી શકે. આ લાભ જેવો તેવો નહોતો; આથી ડૉ. બેસન્ટે Home Rule for India (ભારતસ્વરાજ્ય) ની પ્રવૃત્તિના—Dominion Status (સાંસ્થાનિક હગ્ગલ જેવું સ્થાન) બ્રિટિશ મહારાજ્યમાં હિન્દને પ્રાપ્ત કરાવવાને માટે—એમના પૂર્ણ બળથી ભારે, આન્દોલનો શરૂ કર્યાં.

અને તરત જ એમણે લોકપ્રતિતિની દેશબરમાં એક બળવાન, બંબલર દિલચાલ શરૂ કરી દીધી, જે પ્રકારની રાજવળ આપણી રાજમાં પડેલી જ હતી. પ્રાતિક પ્રચારો-એ સ્વાયત્તા-તે પડેલાં

(બંધ ભંગ રદ કરવાના ઇત્તાદિ) થયેલા, પરન્તુ પ્રજા સમમતા હૃદયને રૂપ રૂપ કરતી, આપણા આખા સ્વદેશને ચેતના આપતી, એવી પ્રવૃત્તિ પહેલાં ભાગ્યે જ દેખાયેલ ! અહિં ડૉ. બેસન્ટને પોતે એકલો સાથે કરેલ પ્રચારકાર્યનો કોડો અનુભવ બહુ ઉપયોગી થઈ પડ્યો. અને એ વાત પણ સત્ય છે કે એમને તો સઘળું તન્ત્ર નવું જ શીખું કરવાનું હતું; પાછળથી આવેલ દેશ-નેતાઓની પેઠે એવી કોઈ તૈયાર સંસ્થાનો લાભ લેવાનો નહોતો ! છતાં આ વીર નારીએ થોડા સમયમાં થઈ જ નાંખ્યું !

નવા સ્થાપિત કરેલ સંખ્યાબંધ હોમરૂલ (આ શબ્દને ડૉ. બેસન્ટે શહેર શહેરમાં અને ગામડે ગામડે પણ પ્રચલિત કરી દીધો હતો; 'મે' હાસોલના જેવા પછાત તાલુકાના દૂર આવેલ ગામડામાં પણ તે સંમિલનો હતો !) મંડળો દ્વારા, પોતે જાતે સંપાદિત કરેલ મોટા દૈનિક અને સાપ્તાહિક પત્ર મારફત, ભાષણો, લેખમાળાઓ, પત્રિકાઓ તથા પુસ્તકોની સહાય વડે; અનેક માર્ગોએ એમણે અતિ-માન કરેલી રાજકીય મુક્તિની પ્રવૃત્તિ વધન થવા લાગી ખુદ બ્રિટનમાં પણ એમની ભારે લાખવચના પરિણામે "હિન્દના મિત્રો"નો એક પક્ષ (જેમાં આમની સભાના પ્રેમચર પણ હતો) જોભો થયો અને હિન્દી કોન્ગ્રેસ (મદાસલા) એમના નેતૃત્વમાં આવી ગઈ. થોડો સમય તો ડૉ. બેસન્ટ આ વિશાળ દેશના, તેની મોટી જનતાના એક જ પ્રધાન પ્રતિનિધિરૂપ દેખાવા લાગ્યા. દેશના અન્ય રાજદ્વારી આગેવાનો એમને મળીને કામ કરતા જણાયા તથા બ્રિટિશ રાજ્યકર્તાઓય મમતાવાળા પ્રથમ જન્મદુહનો આ સમય હતો.

એમણે તૈયાર કરેલું Home Rule for India બિલ (અથવા Dominion of India બિલ) * એમની પ્રેરણાથી, "હિન્દના મિત્રો" એ આમની સભામાં દાખલ કરાવ્યું અને અકસ્મિત પળમાં તે પસાર પણ થઈ ગયું ! પરન્તુ રાજ્યકર્તાઓને એ કર્તવ્ય નહોતું, એ તો દેખીતું હતું. ડૉ. બેસન્ટ, જે ગવર્નરના અને વાર્ષિકરેખના સન્માનિત મહેમાન થતાં, તેમને રાજદ્રોહી ગણી કેદ કરવામાં આવ્યાં તથા એમની પ્રજાસ્વાધીનતાની હિલચાલ ગેરકાયદેસર ઠરાવવામાં આવી ! આ અરસામાં હિન્દી વાર્ષિકરેખ તરફથી બુદ્ધપ્રવાસને અંગે દેશના આગેવાનોનો એક મોટો દરબાર ભરવામાં આવ્યો હતો. જેમાં ગંભીર નિમન્ત્રિત હતા; તથાપિ તેમાંથી એ સમયના "ભવંકર રાજ્ય-વિરોધી" મનાતાં એ પ્રસિદ્ધ નેતાઓનો જોશકોટ હતો, જે લોકમાન્ય ટિળક અને ડૉ. બેસન્ટ હતાં ! એ મહાન બાનુને કેદ તો હરવામાં આવ્યાં, તથાપિ એ પરિસ્થિતિ લાંબો સમય ચાલુ રહી સડી નહિ; કારણ કે જમત ભરનાં એમનાં અનુયાયીઓ, પ્રશંસકો, મિત્રોના અને વિરોધતાં બ્રિટનમાંનાં એમનાં મિત્ર-સાથીઓના ભારે દબાણથી હિન્દી સરકારને અને એમને મુક્ત કરવાં પડ્યાં, પરન્તુ પ્રજાનું તરફ માનસ હરે ધીમે ધીમે, સહેલાંસંત, મુદતપંથી, પૂર્ણ સ્વરાજ્યના જાદૂર વચનો ઉપર ફિદા થઈને, મહાત્મા મોહન-દાસ ગાંધીજીની આગેવાની નીચે જવા લાગ્યું હતું ! આ નેતાને ડૉ. બેસન્ટની તૈયાર રાજકીય ચળવળની સંસ્થાઓનો જરૂર લાભ મળ્યો; છતાં એમના વિલક્ષણ માનસમાં આ મહાન બાનુએ ચેતનવન્તી બનાવેલી પરિસ્થિતિનો લાભ લઈ શકે એવું કંતિો ઓછું હતું, અથવા એ પગ કદાચ એમના હાથમાં આવી પણ ન હોય ! એટલે લોકજનમત જે યવા લાગી હતી, તેમાં વિશેષ જળા આગ્યું પણ બીજી તો અપૂર્ણતા જ રહી. પરિણામ એ આવ્યું કે ડૉ. બેસન્ટે પોતાની જિન્દગી રહી, ત્યાં સુધી એ દિશામાં પોતાના પ્રયાસ તો ઊંડા નહિ; તથાપિ એ નવા લોકનેતાની સાથે એમની કાર્યવૃદ્ધિમાં, એમની વિચારણામાં, એમના પ્રયોગોમાં તેઓ સંમત થઈ શક્યાં નહિ અને ભારતની સ્વરાજ્યપ્રાપ્તિની

હિલચાલ નવા જ બ્યેયથી, નવીન દષ્ટિગિન્દુથી ચલાવાતી દેખાઈ, તે હજી નવાં નવાં આક્રમણો અને કાચો સઢન કરતી ચાલી જ રહી છે.

મહાત્માજીની મહાન પ્રચારશક્તિને પરિણામે હિન્દના સ્વાતંત્ર્યનો પ્રશ્ન જન્મતપ્રસિદ્ધ બન્યો, તેમજ એમના એથીયે મોટા ભાગ્યબળથી સ્થિતનના રાજ્યકારણમાં મજૂરવર્ગ પ્રધાનપદે આવ્યો, જેને પરિણામે આજ આપણને સ્વરાજ્ય તથા સ્વાતંત્ર્ય જેવું મળ્યું હોય છે. તથાપિ ડૉ. એસન્ટનાં દીર્ઘદષ્ટિ તેમજ રાજકાર્યકુશળતા ગાંધીજીમાં ન હોવાને પરિણામે હિન્દના 'ભાગલા' પદ્યા, તથા હજી તે Dominion Status સ્વીકારાયું છે, છતાં એમના અનુયાયી રાજ્યધુરાધારી વર્ગની વિવિધ ત્રુટિઓ આપણી દષ્ટિ સમક્ષ તરવરે છે, જે ઓછી થતાં કેટલોક કાળ સ્વાભાવિક રીતે જશે જ એમ દરેક વિચારશીલ દેશપ્રેમીને લાગ્યા વિના રહેવું નથી !

૮ વિવિધ

આ મહાન બાનુ પ્રભુપ્રેરિત કાર્યો જ કરતાં એમ તેઓ માનતા; અને મારા જેવો અતપમતિ પણ સત્કાર, એવું એમનું ઉચ્ચ જીવન હતું અત્યારે આપણે દેશના રાજદારી પક્ષના એક મોટામાં મોટા આગેવાનને પોતાના "અન્તઃકરણના અવાજ" ઉપર પોતાનાં મહાન કાર્યો અને એવી જ મહાન ત્રુટિઓ માટે અવલમ્બન રાખતા જોઈએ છીએ અને જગત તેમ માનવું પણ દેખાય છે; તો ડૉ. એસન્ટ જેવાં સાધ્વીના, એ મન્તવ્યનો સત્કાર, એ જ આપણું કર્તવ્ય હોય. શુદ્ધ નિરીશ્વરવાદ-મૈત્રી, એમના જેવી શુદ્ધિપ્રસાદસમૃદ્ધ મહાન વ્યક્તિ સ્વરૂપ કાળમાં તે સમયમાં બહુ જાણીતા નહિં અને અભિરુદ્ધ પામવાને પ્રયાસ કરી રહેલ, તેમજ જેના ઉપર ધણીની વહેમ દષ્ટિ હોઈ જેની પ્રામાણિકતા વિષે પણ કેટલોક સંશય હતો, તે અધ્યાત્મમંડળમાં સઢના પ્રવેશી તથા તેના અદસ્ત મહાત્માઓ સુધી માનવા લાગે, ત્યારે તો આપણે એમ જ માનવું પડે કે ઘનનાં જન્મનામસ્તે ફલિત થતાં એમનાં પૂર્વ પુણ્યોએ એમને એ માર્ગે પ્રેર્યા. બીજું કાગ્ય શું હોઈ શકે? સત્તાલોક સદુને હોય; એવી સત્તા તો એમની એકલોની સાથેની અથવા અન્ય વિશાળ પ્રજ્ઞિઓમાં પણ એમને પ્રાપ્ત હતી તેઓ આલેખે છે કે એક સમયે ઉચ્ચરાયલાં લોકોના ટોળાને નિજાની માન કરી હોત તો આખા હાઉસ એક કોમન્સને પણ તે તોડી નાંખત ! એટલે એ તો એમના વિવિધ શુદ્ધિબોધનમાં હરકોઈ પન્થે મળત. અર્થલોક જો હોત, તો પાછળથી એમની પાસે આવેલ ધૈર્ય જે એ છૂટ્ટી બડોળે હાથે 'અરથે' ચર્ચા, અને દેહવિલયસમયે (ધણું દ્રવ્ય પ્રાપ્ત કરી શકે એવા સમાનમાં પણ પ્રમાણમાં) પછી જોાછી મિલકત રહી, તેમ કદીય ન બનત ! પરન્તુ એમને સત્યથા સત્કાર્યોભ (વાંચના) હતી, જેની પાછળ એમણે આજીવન પ્રયાસ કર્યા જ કર્યા હતા.

'ડૉ. એસન્ટનું જીવન સાદું અને નિયમિત હતું. એક જગદ્ગ્યાપન મંડળનાં તેઓ પ્રમુખ હોવાથી કુદરતી રીતે, બહુ કાર્યમસ્ત ગ્રે; તથાપિ ધાણું કામ નિયત સમયમાં કરવાની એમણે ટેવ પાડી હતી એટલે આને અંગે આવશ્યક સતત જાગ્રતિ એમના આચાર વિચારમાં ઓળખાત હતી. એક પુણી આખ્યાયિકા છે કે એક સંતપુત્રને ઈશ્વરી ફિરસતાએ પ્રસન્ન થઈને વરદાન આપ્યા ઈંગળ્યું. સતે એક જ માગણી કરી કે "હું ન જાણું તેમ મારા પાછળથી જેના ઉપર પડે, તેનું કશાજી થાય !" હું ધાણું છું કે ડૉ. એસન્ટમાં પણ કેઈ એવું અસૌકિક આગત હતું, જેની સચોટ અસર તેમના નિકટ પારિચયમાં આવનાર સદુ પર થતી. માધીજી માટે અને કેટલાક સારિતક આત્મમોજસ વિકાસવાનાર સાધુ મહાત્માઓ માટે પણ એવું કહેવાય છે; એવું જ એવું જ કેઈ કારણ હોતું જોઈએ.

થીઆસોફિકલ સોસાયટીમાં પ્રવેશવાથી એમનું વિચારવર્તુલ, કર્મક્ષેત્ર સંકુચિત થયું મનાય, તથાપિ તે વિસ્તીર્ણ થયું. કેળવણીનું કાર્ય અભિવર્ધિત કરવા ઉપરાન્ત એ મંડળનાં સંગ્રહનો, એનું સાહિત્ય, એનાં મન્ત્રણો, એનાં સિદ્ધાન્તો, એનો કાર્યક્રમ એ સર્વને અંગે વિવિધ ચર્ચા, વિચારણા, સાધના, ધણું ધણું કરવાનું હતું, જેની પ્રધાન નેતા રૂપે સધળી જવાબદારી એમને પોતાને શિર જ સ્વાભાવિક રીતે રહેતી. આ ઉપરાન્ત મંડળનો ભાવિ જરૂરિયાતો તથા વિસ્તારને સહાયક નીવડે, તથા અભિવ્યક્તિ જરૂરિયાતો માટે આવશ્યક તૈયારી થાય, તે માટે એમણે Order of the Starનું પશુ સ્થાપન કર્યું હતું અને પાછળથી દેશની રાજકીય સ્થિતિ તથા સામાજિક ઉન્નતિનું વિશિષ્ટ કામ પોતાના હાથમાં લીધા પૃષ્ઠી, એ કે એમણે સોસાયટીને એક સંસ્થા તરીકે એમાં ભેળવી જ નહોતી તથાપિ સભ્યોએ રાજદ્વારી હિલચાલમાં ભળવું કે નહિ, એ તેમની ઇચ્છા-અનુકૂલતા ઉપર જ રાખ્યું હતું. એ મંડળના સભ્યોના મોટા ભાગે તરત જ એ દિશાની તટસ્થતા ઊઠો, એ પ્રતિભામાં પણ હાર્દિક રસ લેવા માંડ્યો હતો, એ એમના પ્રખર આત્મજગની, એમના ધૌરિક પ્રભાવની ખૂબી હતી. આનું સંસ્કારી જીવન પ્રભુપ્રેરિત જ હોય, છતાં તેનાં સર્વ કાર્યમાં સફલતા ન હોય, એય કોઈ અસાધ્ય, અમર્ય, પણ ઈશ્વરી સંકેત જ હોયો જોઈએ, કારણ કે જિન્દગીમાં ધૂપછાંવના તરંગો કહો કે આક્રમણ કહો, પણ તે પ્રત્યેક માનવીના અનુભવમાં સર્વસામાન્ય છે, તેને આપણે વિજ્ય પરાજયના રૂપમાં નહિ જોઈએ; તથાપિ જીવન ઉત્કર્ષની તૈયારી રૂપે એ અસાધ્યને તો માનવા જ પડે અને તેને આત્માની ઊર્ધ્વ ગતિનાં આવશ્યક તરવો રૂપે સ્વકારીશું.

ડૉ. એસન્ટની જિન્દગીમાંનાં આવાં યોદ્ધાક દૃષ્ટાન્તો તરફ આપણે દૃષ્ટિપાત કરીશું. એમાંથી પણ કેટલુંક મહત્વનું સમજવાનું મળે એમ છે :

(૧) બેકલો, જેની સાથે કેટલાક સમય સુધી એમણે મહત્વનું કામ કર્યું હતું અને જેની મિત્રતા તથા સહચારને લઈને એમને પોતાની પુરીતોય વિશેષ સહન કરવો પડ્યો હતો, તેની સાથેનો સમન્વય જે એમના થીઆસોફિકલ સોસાયટીમાં હાજલ થવાથી વૃદ્ધો, એ પરિણામ ડૉ. એસન્ટને તો જરૂર વિષમ લાગ્યું હશે.

(૨) એમના જીવન જીવનની સધળી પ્રતિભાઓ (માર્મિક આન્દોલનોને પણ આપણે સામેલ કરીએ) ભારતના સાચા સ્વાતંત્ર્ય અને ખરી ઉત્થિતિ અર્થે હતી, એ તો નિઃસંશય હતું. તથાપિ સામાન્ય જનતા તો શું પણ હિન્દીઓનો સુચિસિત વર્ગ પણ તેના તરફ યંત્રાની દૃષ્ટિએ જોતો ! અર્થાત્ એમના પરિશ્રમને યોગ્ય વાતાવરણ પૂરું પ્રાપ્ત ન હતું.

(૨) બનારસ હિન્દુ કોલેજનાં એ પોતે સંસ્થાપક તથા સંચાલક હતા, છતાં બનારે એનું હિન્દુ યુનિવર્સિટીમાં રૂપાન્તર થયું, ત્યારે ખાસ એમનો જ બોયકોટ થતો હોય એમ દેખાતું હતું ! એટલું ખરું કે એમને ડિ. લિટ. (ડોક્ટર ઓફ લિટરેચર)ની ડીગ્રી આપીને એ પૂર્વના મહા નસ્રુમહી મુકત થવાને યુનિવર્સિટીએ ચત્કિચિત્ પ્રયાસ કર્યો હતો, છતાં એમના લાંબા સમય સુધીના ઉક્ત બોયકોટમાં ઈર્ષાનો સંકાતો મધ તો દેખાયા વિના રહેતી નથી !

(૪) હિન્દને સ્વરાજ્ય આપવાની એમની હિલચાલ, તેની માગણીઓની વાસ્તવિકતા વિશે કદાપિ મતભેદ રહે, છતાં તે મહાત્મા ગાંધીની માગણીઓ કરતાં વિશેષ સંભવિત, એટલી કાન્તિકારક હતી, એ તો અણીતું છે, તેઓ તો ભારતને માટે સંસ્થાનિક સ્વરાજ્ય (Dominion Status જેવું) આદતાં હતાં; પરંતુ તાત્કાલિક પૂર્ણ સ્વરાજ્યને તો તેઓ આ દેશને માટે બચાવક જ માનતા. આ પણ એમની

વિપુલ રાજકીય હિત દર્શિતું પરિણામ હતું. અને એ માર્ગે આપણે વધારે સહેલાઈથી દેશના હાનિકારક 'ભાગલા' પદ્ધતિ સિવાયનું, વધારે દિતકારક સ્વરાજ્ય જરૂર મેળવી શક્યા હોત, એમ છતાં દેશના બ્રિટિશ રાજ્યકર્તા ગાંધીજીના કારતો ડો. બેસન્ટ ઉપર વધારે વહેમ રાખતા અને તેમના બંધારણ પૂર્વકના નિરાધારને પણ ધણી શંકાની દૃષ્ટિએ જોતા ! *

(૫) ડો. બેસન્ટનું Home Rule Bill સુન્દર, વિકાસમાન હતું, વિશાળ દૃષ્ટિથી ધડાયેલું હતું. અને તેને પાર્લામેન્ટના કેટલાક સભ્યોનો સારો ટેકો હતો છતાં હિન્દી આગેવાનો (જેમાં મહાત્માજી પણ હતા) જેમણે આજની અસમ્યક્ નુટિઓવાળી યોજના સ્વીકારી છે, તેમનો ઉક્ત બિલનો મોજો, નિર્બળ સ્વીકાર જ હતો અને 'કાઈ કાઈ' તરફથી તેનું વિરોધ પણ હતો. પરિણામ એ આપણે કે હાઉસ ઓફ કોમન્સમાં પસાર થયેલું એ બિલ અમલમાં આવવા ન પામ્યું ! *

(૬) આખો શ્રી. કૃષ્ણમૂર્તિનો * પ્રસંગ મારા જેવા મંડળ બંધારના દ્રષ્ટાને તો નિરાશાજનક જ દાસે ! બાવિ જગદ્ગુરુએ એમની પસંદગીથી Order of the Star in the East * વિખેરી નીંખવામાં આવ્યો; ત્યાં સુધીમાં ડો. બેસન્ટને કઈક નિરાશાઓ પ્રાપ્ત થયેલ, જેમાંના એ છેલ્લા પગલાનો આઘાત તો એમના જેવા ઉજ્જ્વલ લાગણીવાળા, વધેલી વયને લઈને મદદ હૃદયી થયેલને સખત હોય, એ સંભવિત છે

(૭) એ મહાન માનુને પોતાના મિત્રોના મયાવ અર્થે અથવા પોતાના કાઈ પગલા માટે મંડળમાં તથા બહાર સખત વિરોધ પણ સહન કરવો પડ્યો હતો. બિશપ લેડબીટરની અધુક પ્રત્યાઘાતી અથવા દૂષિત મનાતી સલાહ (ઉપદેશ) વિષે તથા ડો. એડુન્ડેએ એક આજ્ઞા કન્યા સાથે કરેલ લગ્ન વિરુદ્ધ ધણું પ્રચાર કાર્ય થયું હતું, છતાં ડો. બેસન્ટ એ સ્નેહીઓને પડખે નીકરતાયી જીભ રજા અને અન્તે સહુ શાન્ત થયું.

આવો જ એક ઉપ વિરોધ એમણે બાવિ જગદ્ગુરુ તરીકે શ્રી. કૃષ્ણમૂર્તિની પસંદગી કરી બહેર કંપા ત્યારે પણ જાડ્યો હતો, અને આ પ્રસંગે તો એમની સાથે આશરન કામ કરી રહેલ બાણ ડો. ભગવાનદાસ * પણ પ્રખર વિરોધીઓમાં હતા !

૯ સહજ સમાધાન

પણ વર્ષો ઉપર, પહેલા જગદ્ગુરુના પ્રારમ્ભનાં વર્ષોમાં, Bibby's annual નામનું સુન્દર પ્રતિવાર્ષિક છંદેડમાં પ્રકટ થતું હતું, તેના એક અકામાં એક રસમયી ઉચ્ચ ભાવનાત્મક કથા છે.

* હું ધારું છું કે માત્ર કેટલેક સમય ન-સંપાદક

ડો. બેસન્ટ કદિ શ્રી કૃષ્ણમૂર્તિ-કૃષ્ણજીને જગદ્ગુરુ માનવા નહતા. 'Order of the Star in the East' પૂર્વના તારક સંઘ દ્વારા એમણે એટલું જ પ્રતિપાદન કરેલું કે શ્રી કૃષ્ણમૂર્તિ દ્વારા જગદ્ગુરુ ભગવાન મેત્રેય પ્રગટ થયે. જગદ્ગુરુ મેત્રેય, તે મહાવિભૂતિ, પાયમી દીક્ષા પામેલા સરીરધારી મહાત્માઓ અથવા પૂર્ણ કે જીવનક્રમ પુરોવાયી પરમેશ્વરી, સાતમી દીક્ષા પામેલી મહાવિભૂતિ છે. જુઓ શ્રી લેડબીટરના "Masters and the Path" આદિ પુસ્તકો. શ્રી. કૃષ્ણમૂર્તિ પોતે જગદ્ગુરુ ભગવાન મેત્રેયના વાહન છે કે નહિ એ આખો પ્રશ્ન ઉઠાવી દે છે, પરંતુ મહાત્માઓ અને એથી મહાન અવતારી પુરોવાના અસ્તિત્વનો નકાર કરવા જ નથી. જલ્દે એ બહન વિષયો પ્રત્યે મીન જ રહે છે. ભવિષ્યજ્ઞ બતાવશે કે કૃષ્ણજીએ, મેત્રેય ભગવાનના વાહન તરીકે કામ કર્યું છે કે નહિ અને તે કેટલે અરો સફળ થયું છે. શ્રી બાણ ભગવાનદાસ પણ જગદ્ગુરુ મેત્રેય ભગવાનના અસ્તિત્વમાં માનતા હતા. પણ એમને દૈનિક જીવનમાં આવવાની શું જરૂર પડે અને તેઓ શ્રી. કૃષ્ણમૂર્તિ દ્વારા પોતાનો સંદેશો આપી શકશે કે કેમ એ વિષે શકા સેવતા હતા. એ કે શ્રી. કૃષ્ણમૂર્તિ પોતે પણ શ્રી. બેસન્ટ, શ્રી. લેડબીટર, શ્રી. એડ્વેન્ડ અને શ્રી. નિતરાનદાસ જેવા એક માત્રા પુરુષ છે કે જે એમના પુસ્તકો અને વાર્તાવારો વાચવાથી અને બ્યાખ્યાનો સામગ્રવાથી તરવ જાયો - સંપાદક

એક પુણ્યાત્માને પૃથ્વી ઉપર એના પુનર્ગમનનો પ્રસંગ પ્રાપ્ત થતાં વિશ્વનિયંતાની હજારમાં આવેલ છે. હવે એને શું થયું છે? કેવી રીતે કામ કરવાની એની ઇચ્છા છે? એ વગેરે પ્રશ્ન થાય છે. તલવાર અને મુકુટ એને દેખાડીને સમજાવવામાં આવે છે કે મુકુટ એટલે પુરુષત્વ, તલવાર એટલે સ્ત્રીત્વ. એ રીતે સંસારના કર્મવિભાગો-કાર્યપદ્ધતિઓ એને દર્શાવાય છે એ આત્મા તો અનંત તલવાર (સ્ત્રીત્વ) જ પસંદ કરે છે.

જે આવી ઠાઈ પસંદગી મહાન ઓર્મોએને પૃથ્વી પર આવતાં પ્રાપ્ત હોય, તો હું તો માનું કે ડૉ. એસન્ટનો પવિત્ર આત્મા સ્ત્રીત્વ (તલવાર) જ સ્વીકારે. અત્યારની આપણી સામાન્ય (પ્રાકૃત) મનઃરિચિતિમાં સ્ત્રીત્વ એટલે SEX (ભતિ) એમ સંભળીએ છીએ, પરંતુ આપણે મહાન નારીઓનાં જીવન નોંધશું તો ધણે અંશે સ્ત્રીત્વ એટલે શક્તિ અને કેટલેક મહત્વને અંશે સ્ત્રીત્વ એટલે માતૃત્વ દેખાશે વળી, અપિણ સામાન્ય સમજણમાં પણ આપણે સ્ત્રીત્વને SEX (ભતિ) ની સાથે ભેળવી દઈએ છીએ ત્યારેય તેમાં પણ માતૃત્વભાવના તો જાંડી રહેલી જ હોય છે, જેનું દર્શન વહેલું કે મોઢું થાય! "....."

હિન્દુસ્તાનમાં જ આ પ્રકારની સ્ત્રીશક્તિનાં ત્રણ દિવ્ય સ્વરૂપ સ્વીકારાયાં છે : મહાકાલી, મહાલક્ષ્મી, મહાસરસ્વતી. અર્થાત્ યજ્ઞ, સૌન્દર્ય, જ્ઞાન અથવા શક્તિ, સાધન સદ્ગુણિ. આપણા દેશની આદર્શ નારીઓ સીતા, સાવિત્રી, અનસુયા છે આ સહુમાં આપણે જલનંત સ્ત્રીત્વ, જેણે ભારતીય પ્રજાને આજ સુધી સજીવન રાખી છે, તેની પ્રતિમૂર્તિ જ નિહાળાય છે. આપણે કબૂલ કરીશું કે આપણું વર્તમાન સ્ત્રીત્વ નિર્બળ, નિસ્તેજ, અજ્ઞાન થતું ચાલ્યું છે. છતાં તેનામાં માતૃત્વના અમૃત વહેણ વહે છે ત્યાં સુધી એનું અકલ્યાણ છે જ નહિ. સામાન્ય સદ્ગુણોની દૈવી પ્રસાદી ધારણ કરતો ડૉ. એસન્ટ જેવા પુણ્યાત્મા સ્ત્રીશક્તિ રૂપે આપણા ઉત્કર્ષ અર્થે મધી મધો છે, અને જેનામાં એ ત્રિગુણાત્મિકા જમદગ્ધાના ઉજ્જવલ ગુણો (ધર્મનિષ્ઠા, સુવ્રત અને વાત્સલ્ય) મૂર્તિમંત હતાં, અર્થાત્ વિશેષતઃ જે સાત્વી બાનુમાં આર્યનારીની સમાન જ માતૃત્વ લોકકે અને પૌષક હૃદયે એમ છે (અને એવા અનેક સત્પ્રયાસો ચાલુ હોય, - હોવા જ નોંધીએ,) ત્યાં સુધી આપણું ઉદ્ધારપંથગમન કોઈ રીતે શકાવાનું નથી. સંભવિત છે કે અમુક પ્રસંગ અથવા સમય પૂરતું કદાચ અવરોધન દીસે, તથાપિ આપણી અમર ભારતમાતાનો અનંત તો જય જ છે; એ તો નિશ્ચિત છે.

યા દેવી સર્વમૂતેષુ માતૃરૂપેણ સંસ્થિતા ।

નમસ્તસ્યૈ નમસ્તસ્યૈ નમસ્તસ્યૈ નમોનમઃ ।

ભાવાર્થ : સર્વ (પ્રાણીઓ) સ્ત્રીઓમાં માતૃરૂપે પ્રાકટ્ય પામેલ મહાન નારી જ્યોતિને આપણે નમીએ છીએ, નમીએ છીએ, નમી રહ્યા છીએ *

મી. રામમોહનરાય જસવંતરાય દેસાઈ

(સુંદરીસુબોધના તત્રી)

* શ્રીમાન મહોપાધ્યાય પंडित દયારામ મહાજી જલાલપુર યાત્રી જેવા સનાતની યાત્રી પોતાના "ગીતાનંદ પરામર્થ" (અદ્વૈત સોપાન-તુલીયાધ્યાય વિચાર)-કર્મધામ શહેરની મીમાંસા લખે છે કે "શ્રીઓસોફિકલ મતનાં પ્રવેશો કે પ્રચારિકા, સ્વર્ગવાસિની, પાશ્વત્ય વિદુષી એની એસન્ટ ગીતાજ્ઞાના સિત્તિજિત વિષયા પર પણ વ્યાખ્યાનો આપ્યા હતા, અને તે વ્યાખ્યાનો પુસ્તકરૂપે ઉચેલ ભાષામાં પ્રસિદ્ધ પણ થયા છે.

"કે ક્યાં ગુદાકામળા ધારણ કરેલી સ્થિતિમાં વ્યાખ્યાનપીઠ પર આવી ઘડીને મીઠી સ્વચ્છતાનાં જીવન પર સ્ત્રીલી શૈલીમાં વ્યાખ્યાન કરતા તેમનું મેં અવલોકન કર્યું હતું."

(મુંબઈ, ગુજરાતી (૫-૨૧-૦૩), તા. ૨૫-૧૧-૪૫)

Dr. Besant's authorship

It was rightly said of Annie Besant—and I who travelled with her time and again all throughout India, can easily testify—that not a single day passed in her life, when she did not write During her life-time she undertook as many as 35 tours in all parts of the world and her literary out-put was enormous —362 books and pamphlets, 18 periodicals and 25 works written in colliaboration with others

Sjt Kanji Dwarkadas

(From " A prophet's centenary " page 10 of The illustrated weekly of India " September 28, 1947)

ડૉ. બેસન્ટની મુસાફરીઓ અને ગ્રંથકારિત્વ

ડૉ. એની બેસન્ટને માટે સાચે જ એમ કહેવાય છે—અને હું કે જે એમની સાથે અવારનવાર આખા હિંદમાં મુસાફરી કરતો હતો, તે તગત પુરવાર કરી શકું—કે એમની જિંદગીમાં એવો એક દિવસ પણ નહિ થયો હોય, કે જ્યારે તેમણે કંઈ ને કંઈ લખ્યું ન હોય એમની આખી જિંદગીમાં તેમણે દુનિયાભરમાં પાંત્રીસેક મુસાફરી કરી હતી અને તેમનો સાહિત્યનો ફાળો પણ મોટો હતો તેમણે પુસ્તકો અને ચોપાનિયા (Pamphlets) મળી ૩૬૨ લખ્યાં છે તેમણે ૧૮ જેઠલાં સામાયિકો કાઢ્યાં હતાં અને તેમણે પચીસેક ગ્રંથો બીજાઓ સાથે મળી [જેવા કે લેડબીટર] લખ્યા છે

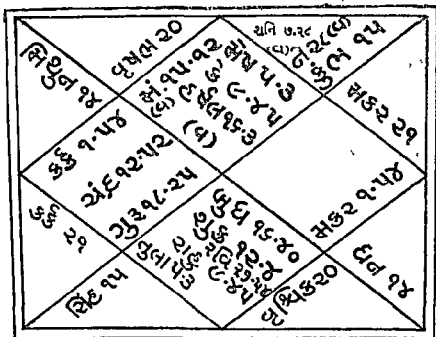
શ્રી કાનજી દ્વારકાદાસ

[' એ પ્રોફેટ્સ સેન્ટીનરી '—એક પચાસબરની સ્તાન્દિવાળા સેખંમાંથી; ઇલસ્ટ્રેટેડ વીકલી ઓફ ઇન્ડિયા, તા ૨૮, સપ્ટેમ્બર ૧૯૪૭ના પાના ૧૦માંથી]

શ્રીમતી ઝેસન્ટબાઈ અને જ્યોતિશ્ચક્ર

જે સ્વહાસમાં છે તે પિણ્ડમાં છે, એ અર્થ જોમાંથી દર્શિત થાય છે એવી એક કહેવત સંસ્કૃતમાં છે. એ જન્મકુંડલીને બરાબર લાગુ પડે છે. તેમાં જેમ આકાશમાં રહેલા ગ્રહોનું અને નક્ષત્રોનું પ્રતિબિંબ દેખાય છે, અને તેથી તે ગ્રહોની વિશિષ્ટ સમયની સ્થિતિનું જ્ઞાન થાય છે, તેવી જ રીતે, જન્મકુંડલીમાં મનુષ્યના બાહ્ય અને આંતર જીવનનાં તરવોનું પ્રતિબિંબ પડે છે, અને તે કાળે, તેના આધ્યાત્મિક, આધિદૈવિક અને આધિભૌતિક જીવન વિષેનું જ્ઞાન કુંડલી ઉપરથી થઈ શકે છે, એ નિર્વિવાદ છે.

શ્રી. ઝેસન્ટની કુંડલી નીચે પ્રમાણે છે.

સામાન્યતઃ એવો નિયમ છે કે મનુષ્યની કુંડલીમાં જે લક્ષ ઉદય પામે છે તે રાશિ, જેમાં વધારે ગ્રહો બેસે છે તે રાશિ અને જુધ્ધરની ગણિત, આ ત્રણુચાર રાશિઓના ગુણધર્મોનું સમિશ્રણ જેમાં છે તેવી તે વ્યક્તિની દેહસ્થિતિ અને મનઃસ્થિતિ હોય છે. શ્રી. ઝેસન્ટની કુંડલીમાં આ વસ્તુ વિશેષ રીતે જોવા મળે છે. મેષ ગણિ ઉદય પામે છે. કક્રમાં ચંદ્ર, ગુરુ યુતિમાં છે. વૃષભમાં રવિ, શુક્ર, જુધ્ધર છે. ચરરાશિઓ ચારે દેશમાં છે અગ્નિચાર ગ્રહોમાંથી આઠ ગ્રહો ચરરાશિઓમાં અને દેશસ્થાનમાં પડ્યા છે. લગ્નેશ જે રાશિમાં છે તેનો અધિપતિ પણ ચરરાશિમાં છે. શનિનું પણ આમ જ છે. ફક્ત એક નેપચૂન જ ચરરાશિના સંબંધમાં સીધી રીતે આવતો નથી. આ કુંડલીમાં આ પ્રમાણે ચરરાશિનું ધણું પ્રાપ્ત્ય દેખાય છે ચરરાશિમાં જ ઉદય પામતો હશે છે, તેથી આ ચરરાશિઓનો યોગ વધારે તીવ્ર બન્યો છે. લગ્નભગ બધા ગ્રહોનો ચરરાશિ સાથે સંબંધ હોવાથી, તેમનામાં માનસિક અને બૌદ્ધિક ફેરફાર થયા જ કરતો હતો તેમના જીવનમાં જે અનેક સ્થિત્ય-તરો થયા હતા તેનું આ મુખ્ય કારણ છે. નાસ્તિકવાદ, સામ્યવાદ (Fabian Socialism), ધર્મકારણ, રાજકારણ, સમાજ-સુધારણા, શિક્ષણસુધારણા, પત્રકારિત્વ વગેરે અનેક જાતની અજબજાબ તેમણે કરી હતી. ચરરાશિ રાગેશુ-પ્રધાન હોય છે, તેથી ચરરાશિપ્રધાન વ્યક્તિઓ નિરંતરે બેસી રહે, એવું બાગ્યે જ બને છે. - -

ચરરાશિમાં ઉદય પામવાની તૈયારીમાં હશે છે. તે ચંદ્ર-ગુરુ સાથે દેશયોગ અને જુધ્ધર-શુક્રસાથે

પ્રતિયોગ કરે છે. શ્રી. બેસન્ટના જીવન ઉપર હર્શલની ધણી અસર ઘટી છે. મહત્વાકાંક્ષા, દૃઢ નિશ્ચય, ક્રાંતિકારી દેશદારી વત્તવચાન અને ગૃહ વિદ્યા તન્ક મનની અને જીવિની જ્ઞાતિ, વિચારોની મૌલિકતા અને નવીનતા વગેરે શુભો હર્શલ દર્શાવે છે એ બધા શુભો તેમન માં મોટા પ્રમાણમાં હતા તે બધા જાણે છે.

જન્મ સમયે અધિની નક્ષત્રનો ઉદય થતો હતો. એ દેવગણવાળું નક્ષત્ર છે. એ નક્ષત્ર લગ્નના આરંભે હોય, અથવા તેમાં રવિ, ચંદ્ર કે ગુરુ વિશેષતઃ કેદ-કાણુમા હોય તો તે માણસ મોટી પદવીને પ્રાપ્ત કરે છે અથવા પ્રખ્યાત થાય છે. શ્રી. બેસન્ટની કુટુંબીમા અધિનીનો ઉદય થાય છે. સફળત ંણકભારકર નવાથેએ અધિવનીનક્ષત્રનું કળ લખ્યું છે, તેમાં તે કહે છે.— ચચલ મન, હમેશ ક્રૂપા વાળા, દીર્ઘપ્રવાસ કરવાવાળા, પન્દેશમાં પ્રવૃત્તિ કરવાવાળા, જીવિમાન, વિદ્વાન, મહત્વાકાંક્ષી, પરાપક્ષી, રન્નેશુભિશ્ચ સત્ત્વશુભવાળા અને ધનવાન એ બધુ શ્રી બેસન્ટને લાગુ પડે છે.

અધિવની એ મેષગણિના અંશભૂત છે અને મેષના અધિપતિ મગળ છે, જે પૂર્ણ રન્નેશુભી છે. પણ મગળનો એ રન્નેશુભ અધિવનીમાં વધારે સત્ત્વમિશ્રિત હોય છે; કાંચુ અધિવની એ દેવગણનું નક્ષત્ર છે. એનો અર્થ એવો કે એ વ્યક્તિ પ્રવૃત્તિશીલ રહે જ; પણ તે પ્રવૃત્તિ સ્વાર્થમૂલક કે અન્યાયમૂલક હોતી નથી. કિન્તુ તે પ્રવૃત્તિના મુળમાં ધર્મ, ન્યાય, નીતિ, પરાપક્ષ વગેરે સદ્ગુણો રહે છે, આ કારણે, આ વ્યક્તિની પ્રવૃત્તિઓ લોકો માટે કલ્યાણકારક નીચે છે

શ્રી. બેસન્ટની કુટુંબીમા, સાર્વત્રિક શુભોનું આધિક્ય ખતાવનાર બીજા સુંદર ચોગો થયા છે. કક્કશશ્ચિમાં ચંદ્ર-ગુરુની યુતિ છે. તેમાં પણ ચંદ્ર પુખ્ત નક્ષત્રનો છે, અને પુખ્ત એ દેવગણનું નક્ષત્ર છે. પુખ્તના ધર્મો આ છેઃ કૃત્વરજકત, નીતિમાન, પરાપક્ષી, જન્મમાં કીર્તિ મળે તેવી પ્રવૃત્તિ કરનાર, ભોગી, ધનાઢ્ય, કોયલા-કાનનનું સાડું ચાન ધગવનાર, ઉત્તમ લેખક અને વિદ્વાન. પુખ્તમાં જ્ઞે ચંદ્ર હોય તો એવી વ્યક્તિના શુભધર્મો આ છેઃ—મહાત્મા, લોકપ્રિય, સંપતિમાન, રાજયોગી, પુણ્યવાન, અધિકાગ્રસંપન્ન અને દીર્ઘપ્રવાસ કરવાવાળા શ્રી. બેસન્ટની બાળતમાં એમાંથી ઘણુંખરું મળતું આવે છે તે સ્પષ્ટ છે. આવા જ બીજો એક સુંદર ચોગ, સ્વાતિ નક્ષત્રમાં રવિ, શુક્ર અને જુધ, એ ત્રણ ગ્રહોની રિંચતિ એ સ્વાતિ એ પણ દેવશુભી નક્ષત્ર છે. ‘સર્વોત્તમ શુભોનું નક્ષત્ર’ એમ એનું વર્ણન છે સ્વાતિના ધર્મો પુખ્તના જેવા છે, અને વધારામાં, એ નક્ષત્ર ક્ષમાશીલતા, સત્યપ્રિયતા, તુલનાત્મેક દષ્ટિ, તત્ત્વચાન તન્ક વલણ ઇત્યાદિ શુભો ખતાવે છે. આવા નક્ષત્રમાં આત્મકારક રવિ, જીવિદેશક જુધ અને કલા વેગેરેના કારક શુક્ર, ત્રણે એકત્ર રયા છે પુખ્ત-ચંદ્રયોગ માનસિક સાર્વત્રિકતા ખતાવે છે, ત્યારે, સ્વાતિમાં રહેલા રવિ આત્માની ઉચ્ચકાંટિની શુદ્ધતા, જુધ જીવિની વિશાળતા અને આકર્ષક શક્તિ, અને શુક્ર વત્ત્વલક્ષી અને બીજી કેટલીક કલાઓની સમૃદ્ધિ ખતાવે છે આ પ્રમાણે આ કુટુંબી સર્વભાગ રન્નેશુભ ખતાવે છે. તમેશુભ પ્રમાણમાં બહુ અદ્ય છે.

આપણા પ્રાચીન ગ્રન્થોમાં ચંદ્રનક્ષત્રને અને ચંદ્રરાશિને વધારે મહત્ત્વ આપ્યું છે; તો તે પ્રમાણે હવે જોઈએ.

જેના જન્મસમયે પુખ્તમાં ચંદ્ર હોય તેને માટે વરાહમિહિર આ કળ લખે છેઃ— શાન્તાત્મા સુમગઃ પેન્ડિતો ધની ધર્મસંપ્રત પુખ્તો (એટલે પુખ્ત નક્ષત્રમાં જન્મ હોય ત્યારે તે માણસ શાંત, દેખાવડો, વિદ્વાન, ધનવાન અને ધર્મપરાયણ થાય છે.) (ગૃહજાતક અ. ૧૬, ૫) કક્કશશ્ચિમાં ચંદ્ર હોય ત્યારે— આવકદ્રુતગઃ સમુન્નતકટિઃ સ્ત્રીનિજિતઃ સત્સુહૃદ્ દૈવજઃ પ્રજુરાલય ક્ષયધર્મઃ સંયુજ્યતે સન્દ્રવત્ । દુઃસ્થઃ પોનગલઃ સમેતિ ચ સવા સામ્રા સુદૃઢસ્તલસ્તોયોધાનરતઃ સ્વવેશ્મસદિતે જાતઃ શશાકે નરઃ ॥ જુઃ જાઃ ૭૯૪. (કક્કમાં ચંદ્ર હોય ત્યારે જન્મેલો માણસ આદ્ય હોય છેઃ— ક્રિષ્ણ, વલક પણ જમ્બી, ચાકવાવાળો, કટિભાગ ઉન્નત હોય તેવો, ઓળિત, સાર મિત્રો જ્ઞે છે તેવો,

શુક્ર ત્રાસો જાણનાર, ઘણાં મહાનોવાળા, ચંદ્રની જેમ ધનની ક્ષય-વૃદ્ધિ થાય તેવા, બહુ જાંઘો નહિ અને પુષ્ટગણુ જેવું છે તેવા, સામોપચારથી વશ થાય તેવા, મિત્રો તરફ પ્રેમ રાખવાવાળા, ખાણીને અને ખજીયાને શોખીન.) શ્રી. બેસન્ટની આપતર્ક આમાંથી ઘણું સાચું દેખાય છે. ગુરુ-ચંદ્રયુતિનું ફળ વરાહમિહિર આ પ્રમાણે લખે છે.—વિકાન્તે કુલમુખ્યમાસ્થરમતિ વિત્તેશ્વરે સોદ્ધિરાઃ । (પરાક્રમી, કુલમાં શ્રેષ્ઠ, અસ્થિર શુદ્ધિવાળા અને ધનના સ્વામી; ગુરુ-ચંદ્રયુતિવાળા માણસ આવે હોય છે.) (દ્વ. જા. ૭૪, ૨). જાતે સાધુજનાશ્રયોક્તિપ્રતિમાનાયેળ યુક્તે વિધોઃ । (જાતકપારિજાત, ૮, ૩) દ્વલસૌદ્વલો વિનીતઃ સ્વલ્પસમ્માનવર્ધનેશ્ચ । ગુર્યિન્દોઃ શુભશીલઃ સુરદ્વિજેભ્યો રતો ભવેત્પુરુષઃ ॥ (સારાવલિ) આ રૂઝોકાનો અર્થ હપરના વર્ણનમાં આવી ગયો છે. શ્રી બેસન્ટની કુંડલીમાં સત્તમ સ્થાનમાં તુલા રાશિમાં ત્રણ ગ્રહો, રવિ, શુક્ર, શુક્ર મેઠા છે. શુક્ર-શુક્ર પાસેપાસે છે; રવિ થોડો દૂર છે. પણ એક રાશિમાં અને એક સ્થાનમાં જે ત્રણ ગ્રહોનો યોગ થાય છે તે અમુક વિશિષ્ટ ફળ આપ્યા વિના રહે નહિ. આ ત્રણ ગ્રહોનો યોગનું ફળ જાતકપારિજાતમાં આ પ્રમાણે આપ્યું છે:—માનુ-જાસુરપૂજિતૈર્મદુતનુવિધાયશસ્ત્રી સુલો । (અ. ૮, ૮) સારાવલિમાં આ પ્રમાણે લખ્યું છે:—અતિતત્તો બ્યારુકુશલો અમળવચિઃ પ્રોપિતો ગુરુમિઃ । છીદેતોઃ સંતતઃ શશિસુતમાર્ગવેઃ સદિતૈઃ । (સારાંશઃ રવિ, શુક્ર, શુક્ર યોગ હોય ત્યારે માણસ શુદ્ધ શરીરવાળા, વિદ્યાવડે યશસ્વી, સુખી, બહુ સખી જાય-તેવા, બોલવામાં કુશળ, ફરવાનું ગમે તેવા, ગુરુઓના કામ માટે પ્રવાસ કરવા વાળા અને સ્ત્રી તરફથી તાપ થાય તેવા—એવા થાય છે.) પુરુષભૂતિ વિષે આ છે તેથી 'છીદેતોઃ સંતતઃ એમ લખ્યું છે. નારીભૂતિ વિષે બોલવું હોય તો 'પતિદેતોઃ સંતતઃ' આ પ્રમાણે ફરફાર કરવો જોઈએ. શ્રીમતી બેસન્ટના છાત્રનામાં આ 'વર્ણન સાચી વસ્તુસ્થિતિ બનાવે-છે. આ વસ્તુસ્થિતિદર્શક બીજા અમુક એમ છે; તે વિચાર અત્યારે કરવો નથી, બીજું પણ ઘણું કહેવા જેવું છે, જેમાં કેટલુંક અનિષ્ટ ફળ પણ આવે છે, તે બધો વિચાર અત્રે થઈ શકે તેમ નથી. પણ બીજા એક દર્શિયો, જ્યોતિષના અભ્યાસીઓને માટે આ કુંડલી વિચારવા જેવી છે, તેનું ફળ દિગ્દર્શન કરવા માગું છું. જેમ ગ્રહો ફળ આપે છે તેમ તારાઓ પણ ફળ આપે છે. એ વિશે સંશોધન થવાની અગત્ય છે. અસ્તુત કુંડલીમાં એવા કેટલાક વિચારના જેવા યોગો થાય છે.

દાખલા તરીકે ચંદ્ર પાસે વ્યાધ (Sirius) તારો છે, જે સર્વ તારાઓમાં અત્યંત પ્રકાશમાન છે. શ્રી. બેસન્ટે જન્મતમાં જે ખ્યાતિ મેળવી છે તેનો નિદર્શક આ ચંદ્ર-વ્યાધયોગ નહિ હોય ? રોમ્સન પોતાના Fixed Stars and Constellations પુસ્તક (પૃથ ૨૭૮)માં અભિપ્રાય ગુણવર્તો આ પ્રમાણે આપે છે:—It gives honour, renown, wealth, ardent faithfulness, devotion, passion and resentment, and, makes its natives custodians, curators and guardians, etc. ચંદ્ર સાથે આ તારો હોય તો તેનું ફળ Success in business, influential friends of opposite sex, favourable for the father, good health, beneficial changes in home and business છે. બીજે એક જ્ઞાનબિંદુ એવો યોગ થાય છે : દક્ષમંદિદુતા તદ્દન પાસે બીજે એક થોડો તારો જે તે અભિજીત આપણામાં પણ અભિજિત એ બહુ શુભ નક્ષત્ર ગણાયું છે. તેનું શુભવર્ણન રોમ્સન આ પ્રમાણે કરે છે. (૧૦૨૧૬):—It gives 'beneficence, ideality hopefulness, refinement and changeability, and makes its natives grave, sober, outwardly pretentious and usually lascivious. બીજા એવા કેટલાક નક્ષત્રયોગો થાય છે, તે પણ વિચારવા લાયક છે.

૮૬ : લાગવતી બેસન્ટ સ્મારક ગ્રંથ

અણુમ સ્થાન : તેમનો આવરણ લાંબો તેમજ સરીર તંદુરસ્તીવાળું હોય અને કોઈ પણ રાજરોજ તેમને હેગન ન કરે.

ભાગ્ય : તેમને ભાગ્યનો રાજયોગ થયો છે, પરંતુ તેમનો ભાગ્યોદય જીવનના મધ્યભાગથી અનેક કષ્ટો વેડ્યા પછી સર થાય અને દુનિયામાં ધણી જ ભાગ્યશાળી મળાય. અને તેમની જે મનની મુરારો હોય તે જીવનના અવસાન પહેલાં સમભગ બની જ પૂરી થઈ જાય.

પિતા અને રાજસ્થાન : એમના પિતા ધર્મિષ્ઠ, ઐશ્વર્યાળી તેમજ ધણી દેખાવકા હોવા બોધ્યો. પરંતુ તેમને પિતાનું ધણું લાંબું સુખ નથી રાજદ્વારની આગળમાં સત્યાસત્યની લડાઈ એમને જીવન મળે તો સારી જ પડે, પરંતુ તેમને હાથે કોઈ પણ રાજદોહનું કામ થાય નહિ. રાજ પ્રત્યે પોતે વફાદાર રહે અને રાજકીય પણ એમના પર મહેરબાની હોય, પરંતુ સામાજિક અને ધાર્મિક જનસભાને લઈને રાજ્યની સાથે જલદીમાં કોતરવું પડે, અને કેટલીક વાર એમને રાજ્ય તરફથી સહન પણ કરવું પડે, પરંતુ આખર પોતે રાજ્યમાન્ય જ રહે.

લાંબરસ્થાન અને વ્યવસ્થાન : એમનું આયુ જીવન ધણી જ વારે ખર્ચોમાં ખસતર થાય. નેટનો એમને સામ મળે એટલા જ પ્રમાણમાં અને કેટલીક વખત એથી પણ અધિક ખર્ચનું પાસું વધી જાય એટલે એમના જીવનમાં ધણી મોટા લાભો તેમજ ધણી મોટા વ્યય થવાનો યોગ છે.

અમદાવાદ
તા. ૧૬-૮-૧૯.

શ્રી. ઘનશ્યામ મુન્શી

Annie Besant in her wheel of life

Three out of four cardinal houses are crowded with planets, grouped too in three cardinal signs, adding to their power for good or ill. How significant this of the life that was before the little Annie Wood, in that year of her birth in England!

Helen Venie

("The Annie Besant Centenary Book," Page 156)

એની બેસન્ટ એમના ભાગ્યચક્રમાં

આગમીય ત્રણ કેદસ્થાનોમાં ધણી મહો બેઠા છે અને તે ત્રણ ચક્રાસિમાં બેઠા છે અને તેથી તેમની મુખ કે અશુભ દેશ આપવામાં શક્તિ વધે છે. ઈંગ્લંડમાં તેના જન્મ સમયે-૧૯૧૧ એની પુત્ર (પાછળથી એની બેસન્ટ) ના લાવિ જીવન માટે આ નિશાનીઓ કેટલી સૂચક હતી.

હેલન વીલ

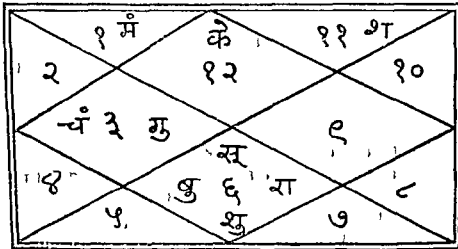
("ધા એની બેસન્ટ સેન્ટીનરી બુક" પાનું ૧૫૬)

ଭାଷାଟି ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ଚିତ୍ରରେ

Reproduced by permission from Language of the Hand by Cheno
published by Herbert Jenkins Ltd

નિરયન પ્રમાણે ડૉ. બેસન્ટનો ગ્રહયોગ

ડૉ. એની બેસન્ટની નિરયન પ્રમાણેની કુંડલી

ડૉ. એની બેસન્ટનો જન્મ નિરયન મીન લક્ષમાં થયો છે મીનનો માસિક જુલૈય પતિ છે. તે દેવગુરુ હોઈ અને વળી કેન્દ્રગત પદ્મો હોવાથી ધર્મમાર્ગે અને સેવાપરાયણતામાં જીવન વ્યતીત થાય તથા ગ્રહો સ્વગૃહી છે શાસ્ત્ર લખે છે કે—નિસિ. સ્વસ્થૈર્તરાધિપ. તથા ગ્રહો સ્વગૃહી હોઈ અનેક માણુઓ તેમને અનુસરે ધર્મસ્થાનેય મંત્રણ સ્વગૃહી છે અને અષ્ટાવિંશતિમીમે—તે દિસામે ડૉ. બેસન્ટના હાથમાં “ધર્મનું રહસ્ય” નામક ૩ થ વર્ષ ૨૮ પૂરુ થતા જ આવ્યો અને આ પુસ્તક વાંચ્યા બાદ જ પોતે ધર્મનું સત્ય રહસ્ય સમજ્યા.

વિદ્યાધિપતિ ચંદ્ર ગુરુથી યુક્ત થઈ જીવના ધરનો રહ્યો છે, જે એમ સૂચવે છે કે એક વખત વિદ્યા છોડીને ફરી આરભ કરાવે અને તેના માટે વર્ષ, વરનો જ યોગ આવે છે જીવ, ગુરુ અને શુક્ર તથા ગ્રહો કેન્દ્રગત હોઈ એવું સૂચવે છે કે અગાધ બુદ્ધિશક્ત્ય, સેવાપરાયણતા અને ધર્મમય જીવન બની જાય. વળી દેશપરદેશમાં ખ્યાતિ મેળવાવે અને વળી આ ગ્રહો સાક્ષી ગ્રહો હોઈ તેઓથી ચલન પ્રદેશ કરતાં આધારવાતની સેવા ધણી જ કરે. પિતૃકારક ગ્રહ નીચાભિયાથી હોઈ પિતાનું સુખ પાંચ અગર સાત વર્ષે નષ્ટ કરે અને માતૃકારક ગ્રહ માતૃસ્થાને તેમજ ગુરુથી યુક્ત હોઈ માતાની સાથે જીવન સારી રીતે વ્યતીત કરવું પડે. ચાગ ગ્રહોની યુનિ આધ્યાત્મિક યોગ સૂચવે છે જો કે સૂર્ય સાથે રહ્યો છે જેથી સંન્યાસિની યોગ ન અને, પણ ગૃહસ્થજીવનમાં રહી સેવા-પરાયણતામાં જ જીવન વ્યતીત કરવું પડે પતિકારક શુક્ર નીચેનો છે, વળી અરતનો પણ સંભવિત છે, જેથી દીપત્યજીવન સુખી ન ગણાય. અને પચમેય સ્ત્રીગ્રહ હોઈ પ્રથમ પ્રજામાં પુત્રીરત્નનો યોગ સંભવે છે. આ પ્રકારે અવિશ્રાન્ત છતાં પરોપકારમય જીવન વાનાવે તેવી આ કુંડળા છે.

શ્રી. હિંમતવાસ ૬ ભટ્ટ

ડૉ. એની ખેસન્ટના ગ્રહયોગ

સ્વભાવ તથા શારીરસંપત્તિ : એમનો સ્વભાવ ધણો ચંચળ, દીર્ઘદષ્ટિવાળો પરંતુ કેટલીક વાર કન્દ વિચારોથી યુક્ત તેમજ તેને અંગે કેટલીક વાર અનિશ્ચિત પણ હોવો જોઈએ. પરંતુ જેમ જેમ દુનિયાનો અનુભવ મળે તેમ તેમ તેમના વિચારો પ્રૌઢ તેમજ નિશ્ચયાત્મક અને નિર્ણયો તાત્કાલિક કરી શકે એવા હોવા જોઈએ. નાનપણથી જ તેમનું શરીર સશક્ત અને દૃઢ હોવું જોઈએ અને એમને કોઈ જાતનો રાજરોગ કે બચકર રોગ થાય નહિં અને આવરણ પણ ધણો જ લાંબો અને છેક સુધી શક્તિશાળી જીવન ગુજરી શકે તેવો હોવો જોઈએ.

લક્ષ્મીયાગ : લક્ષ્મીની બાબતમાં શરૂઆતમાં છેક ૪૦-૪૫ વર્ષ સુધી જોઈએ તે પ્રમાણે સારો યોગ નથી, પરંતુ પાછલી જિંદગીમાં જમીન, મકાન વગેરેનું સંપૂર્ણ સુખ છે. અને લક્ષ્મીના સંબંધમાં પણ ઘાય તંગીમાં રહે નહિં અને કોઈ જાતની હાહમારી ભોગવવી ના પડે.

પરાક્રમ : ડૉ. એની ખેસન્ટના ગ્રહ જોતાં તેઓ ધણા જ પરાક્રમી તેમજ દૃઢનિશ્ચયો હોવા જોઈએ. તેઓ પોતે સ્વપરાક્રમથી જ દુનિયામાં માનમર્તાઓ, કીર્તિ, આખર તેમજ દ્રવ્યસંપાદન કરે. લાઈલાફુની બાબતમાં જોઈએ તેટલું સુખ નથી.

માતૃસ્થાન અને વૈભવ : એમની માતા ધણા સદ્ગુણી, ઉચ્ચ વિચારના, ધર્મિષ્ઠ તેમજ પતિ-પરાયણ હોવા જોઈએ અને તેમને માતાતું ધણું લાગું સુખ હોવું જોઈએ. ડૉ. ખેસન્ટ જાતે ધણા વેલની હોય અને પાછલી જિંદગીમાં ધણો જ વૈભવ ભોગવે એવો ગ્રહયોગ છે.

બુદ્ધિ અને સંતાન : તેઓ પોતે ધણા જ બુદ્ધિશાળી અને સ્વાભાવિક રીતે ધણા શાંત સ્વભાવના હોય અને એમની બુદ્ધિ ચંદ્રની માફક સંપૂર્ણ મધ્યમાવસ્થામાં ખીલે, જેમ કે ચંદ્ર મહિનાના મધ્ય ભાગમાં ખીલે છે. પરંતુ એમની બુદ્ધિ તો દિનપ્રતિદિન પૂર્ણિમાના ચંદ્રની માફક સંપૂર્ણ ખીલતી જ રહે અને છેવટે અવસાન થાય ત્યાં સુધી પણ દુનિયાને ચક્રિત કરી નાખે. સંતાનની બાબતમાં એમને અલ્પ સંતાનયોગ છે, પુત્રપુત્રીઓનો યોગ છે.

રોગ-શત્રુ : તેમને આખા જીવન પર્યાંત શત્રુઓનો સામનો કરવો પડે અને સ્વજાતિ અને પરજાતિના શત્રુઓથી એમને હેરાન થવું પડે અને ખોટી હરિદ્રાઈઓમાં જીતરવું પડે. રોગની બાબતમાં દેહસ્થાન તેમજ અષ્ટમ સ્થાનના ગ્રહો બલિષ્ઠ તેમજ કેન્દ્રીય હોવાથી તેમજ શુભ હોવાથી ખાસ રોગના પંજામાં તેમને સપાકવું ન પડે. અને રોગ અને શત્રુઓનો કુદરતી નાશ થાય.

લગ્ન : લગ્ન બાબતમાં ગ્રહાગ્રહ યોગ જોતાં એક શુભ ગ્રહ કે જે સ્વગ્રહી અને જીવંતો સંપત્તિ સ્થાનમાં પડ્યો છે તેને લીધે મોકું પણ લગ્ન થાય પરંતુ સંપૂર્ણ ગ્રહયોગ હોવાથી લગ્ન ધણું જ દુઃખદાયક તેમજ કંઠાસમય નીવડે તેમના પતિનો સ્વભાવ ધણો જ વણિકબુદ્ધિવાળો તેમજ કુષ્ટ હોય અને સ્વાર્થ સિવાય તેમને બીલું કંઈ પણ ધ્યેય નહિં. એટલે એમનું લગ્ન-જીવન ધણું જ દુઃખમય જાય લગ્ન થવાનું કારણ તો ફક્ત અમુક શુભ ગ્રહને લઈને જ છે. નહિં તો આવા ગ્રહવાળા વૈધવ્યજીવન કે કોમાર્યજીવન માગે.

And it is inevitable. There
could thrive against it will be eliminated, for the will
of the great Nation must be brought out. The millions,
the hater, the victims to strife, will be scattered among
other nations, ^{where} their unpleasant peculiarities will
work less harm, among nations backward in evolution.
When the various accomplished, when the field is ready,
then Vancouvera man will stand with the master in-
tellects of humanity, to raise the people comparing
the best elements of this race to a dazzling height
story, the great Bryan Empire will stand revealed

Omie Bessant

ડૉ. એની બેસન્ટની જ્વલંત જીવન-કારકિર્દી—

—જ્યોતિષ શાસ્ત્રની દૃષ્ટિએ

વિશ્વવિખ્યાત, મહાન વિભૂતિ ડૉ. એની બેસન્ટ જગતના એક આદ્ય 'કર્મચોરિની' અને સેવિકા તરીકે સુપ્રસિદ્ધ યશી! જુદાજુદા દેશોમાં કરીને વ્યાખ્યાનો દ્વારા તેઓએ જનસમાજને ઉન્નતિના માર્ગે આગળ વધારવાને મહાન અને અતુલ પરિશ્રમ ઉઠાવ્યો. તેઓ ખરેખર દુનિયાફી નબોમંડળમાં એક મહાન તેજસ્વી તારક હતા. મહાન પુરુષોના જીવનને આરીકાઈથી તપાસીએ તો સમજાશે કે તેઓ પોતે અત્યંત વિદ્યાધ્યામી અને અનેક સંકટો તથા મુશીબતો વેઠીને દહતા પૂર્વક જન્મસેવા કર્યા કરે છે. તેવું ડૉ. એની બેસન્ટના જીવનમાં પણ માલમ પડે છે. તેઓની જીવન-કારકિર્દી અનેક પ્રકારની આધિ અને વ્યાધિથી ભેરપૂર હતી. તેમ છતાં પણ પોતાની આધ્યાત્મિક શક્તિથી તેનો જખમર સામનો કરીને જનસેવા કરતાં અમરવને પામ્યા. તો આવી આ મહાન વિભૂતિના જીવનમાં જ્યોતિષશાસ્ત્રની દૃષ્ટિએ કેવો પ્રદાશ ઉદ્ભવે છે તે પ્રસ્તુત લેખનો વિષય છે. જ્યોતિષશાસ્ત્ર એ ઘણું જ અગાધ વિષય છે અને તેના ઘણા પ્રકાર છે. અહીંયાં હું ત્રણ પ્રકારથી તેમના જીવનની કારકિર્દી અર્પણું કરીશઃ (૧) સંખ્યાશાસ્ત્ર (Numerology), (૨) હાતરેખાશાસ્ત્ર ('Palmistry'), (૩) હસ્તાક્ષરશાસ્ત્ર (Graphology):

પ્રથમ સંખ્યાશાસ્ત્ર દ્વારા ભેષીએ:—

તેમનો જન્મ તા. ૧-૧૦-૧૮૪૭. જન્મતારીખ. ૧=૧—સૂર્ય. જન્મમાસ—તુલાનો સૂર્ય-શુક્ર-૬. જન્મસાલ ૧૮૪૭ = ૨૦+૨=શુક્ર. (૧+૮+૪+૭ = ૨૦ = ૨) જન્મનામ્ ૩૭ = ૧૦=૧—સૂર્ય

ANNIE BESANT

૧ ૫ ૫ ૧ ૫ ૨ ૫ ૩ ૧ ૫ ૪

૧૭

૨૦

૧૭ + ૨૦ = ૩૭ = ૧૦ = ૧.

ઉપર મુજબના આંકો જોતાં તેમનાં જીવનમાં સુખ્યત્વે સૂર્ય અને શુક્ર મહોં અગત્યનો ભાગ ભજવે છે.

સૂર્ય:—સ્વતંત્ર અને નવીન વિચારશક્તિ, ઉચ્ચ આદર્શ, દૃઢ નિશ્ચય અને જીવનમાં ઉચ્ચ કક્ષાએ પહોંચવાની તીવ્ર આકાંક્ષા સૂચવે છે. તેમજ મહાન કીર્તિ સંપાદન કરી શકે છે.

શુક્ર:—દયા, ઉદારતા, ધર્મમાં લીનતા અને જનતા તરફ માતૃભાવવૃત્તિ ખતાવે છે. જનસમુદાય તેઓની આત્મશક્તિથી આકર્ષાય છે અને તેમની પાછળ ગાંઠા ચર્મને ફેરે છે. અને સાચે જ જ્યારે ડૉ. એની બેસન્ટ લાવણી કરતાં ત્યારે કેટલાક લેખિ તેમના ભાષણની અસરથી ગાંઠા જેવા ધર્મ જતા અને તેમની સદા સેવા કરવા તત્પર થતા તેઓ પોતાની આત્મશક્તિ દ્વારા સુખ પ્રાપ્ત થાય તેવી ઇચ્છાશક્તિ દર્શાવે છે, અને તે માટે તનતોડ મહેનત કરવાનો સ્વભાવ સૂચવે છે. સ્વભાવ નર હોવા છતાં કોઈ પણ પ્રકારના વિરુદ્ધ વાતાવરણને નમતું નહિં આપતાં આડમ નિશ્ચયી હૃદયની અપૂર્વ શક્તિ ખતાવે છે. તેઓ રાગદ્વેષના કટ્ટર વિરોધી હોય છે, વગેરે ઉપર મુજબના શુભ શુકની અસરથી ઉદ્ભવે છે.

દ્વે નામના નંબર ૧૭ અને ૨૦ માટે ઇચ્છાકના પ્રખ્યાત ન્યોતિષી કેરોએ (Cheiro) પોતાની ચોપડીમાં નીચે મુજબ લખ્યું છે:—

નં. ૧૭:—This is highly spiritual number and is expressed in symbolism by the 8-pointed Star of Venus—a symbol of “Peace and Love.” It is also called “The Star of Magi” and expresses that the person it represents has risen superior in spirit to the trials and difficulties of his life or his career. It is considered a “Number of Immortality” and that the person’s name “Lives after him.”

નં. ૨૦:—This number is called “The Awakening;” also “The Judgment.” It is symbolised by the figure of a winged angel sounding a trumpet, while from below a man, a woman, and a child are seen rising from tomb with their hands clasped in prayer.

This number has peculiar interpretation; the awakening of new purpose, new plans, new ambitions, the call to action, but for some great purpose, cause or duty. It is not a material number and consequently is a doubtful one as far as worldly success is concerned.

If used in relation to future events, it denotes delays, hindrances, to one’s plans, which can only be conquered through the development of the spiritual side of the nature.

તથા હેવટે તેમના નામના બંને નંબરો ભેગા કરતા $૧૭+૨૦=૩૭=૧૦$ નંબર આવે છે, જેનું વર્ણન નીચે મુજબ છે:—

નં. ૧૦.—Symbolised as the “Wheel of Fortune.” It is a number of honour, of faith and self confidence, of rise and fall, one’s name will be known for good or evil, according to one’s desires. It is a fortunate number in the sense that one’s plans are likely to be carried out.

તેમના જીવનમાં ૧ અને ૪ નંબરના આંક બહુ અગત્યનો ભાગ ભજવે છે. તેમનો જન્મ ૧લી ઓક્ટોબરના થયો હતો.

જન્મ તારીખ મહિનો સાલ

૧ + ૧૦ + ૧૮૪૭

૧ + ૧ + ૨૦ = ૨૨ = ૪.

ઉપર મુજબ જન્મ તારીખ, મહિનો અને સાલનો સરવાળો કરતા નંબર ૪ આવે છે.

સને ૧૮૭૩માં કાયદેસર છૂટાછેડા લીધા તથા ઓસ્તિ ધર્મનો ત્યાગ કર્યો, જે સાલનો સરવાળો ૧ આવે છે ($૧+૮+૭+૩=૧૮=૧૦=૧$)

તા. ૧૦ મી જે ૧૮૭૪ની સાલમાં તેમની માતાનું દુઃખદ મરણ થયું તે તારીખનો નંબર ૫ થયું ૧ આવે છે.

સને ૧૮૮૬માં ૧૦મી મેને દિવસે એચ પી. બેન્નેટ્ટ્સકી સાથે પ્રથમ મુલાકાત—તે મહિનાની તારીખનો આંક ૧ આવે છે.

સને ૧૮૯૪માં હિંદુસ્તાનમાં બાષ્પ આપવાની પ્રથમ શરૂઆત કરી તે સાક્ષનો તબ્દ ૪ આવે છે (૧+૮+૬+૪=૨૨=૪)

ઈ. સ. ૧૯૦૪માં બનારસમાં હોકરીઓની રકૂલ સ્થાપી (૧+૯+૦+૪=૧૪). આમાં ૧ અને ૪ નંબર સાથે આવે છે.

સને ૧૯૦૯માં લાંબામાં લાંબી ૪૫,૦૦૦ માઈલની મુસાફરી આખા વર્ષ દરમિયાન કરી. (૧+૯+૦+૯=૧૯=૧૦=૧)

ઈ. સ. ૧૯૧૩માં હિંદુસ્તાનની રાજ્યનીતિમાં અંપલાયું (૧+૯+૧+૩=૧૪). આમાં ૧ અને ૪ નંબર સાથે આવે છે.

ઈ. સ. ૧૯૧૪માં ૬૭ વર્ષની ઉંમરે ફરીથી પ્રમુખ તરીકે ધોઆસોફિકલ સોસાયટીમાં ચુંટામાં. ઉપરનો સરવાળો કરતાં ૪ આંક આવે છે.

ઈ. સ. ૧૯૨૦માં ૭૩ વર્ષની ઉંમરે ૫ મહાત્મા બાધીજ સાથે ગંબીર મતભેદ પકડ્યો. તે વખતે તેમની ઉંમરનો સરવાળો કરતાં ૭+૩=૧૦=૧ આવે છે.

ઈ. સ. ૧૯૩૦માં ઇંગ્લેન્ડની છેલ્લી મુલાકાત લીધી (૧+૯+૩=૧૩=૪) તેનો આંક ૪ આવે છે. તથા તે જ વર્ષમાં એક્ટોબરની ૧લી તારીખે તેમની પૌત્રી મીસ સીબીલ બેસન્ટની લગ્નમાં હાજરી આપી.

ઈ. સ. ૧૯૩૩માં સપ્ટેમ્બરની ૨૦ મીએ ૮૬ વર્ષની ઉંમરે તેમના જીવનનો અંતકોળ થયો. ૮+૬=૧૪ તે વખતે પણ ૧ અને ૪ આંક ફરીથી આવે છે.

હસ્તરેખાશાસ્ત્રની દૃષ્ટિએ

પ્રથમ દૃષ્ટિ નાખતાં તેમના બાજનાઓ ગૂઢાવાળા છે, જેથી આ પ્રકારનો હાથ 'અંગ્રીજીમાં "Philosophic Type" કહી શકાય, ગૂઢાવાળા આંગળાઓ અત્યંત ચિંતનશક્તિની સૂચક છે અને સાથે સાથે અંગૂઠો પણ ઉત્તમ પ્રકારની કળા તથા કવિવશકિતને પ્રદર્શિત કરે છે. આ પ્રકારનો હાથ આધ્યાત્મિક શક્તિમાં સફળતા મેળવવા માટે ઉત્તમ છે. તેમજ અત્યંત વિચારશીલ અને દરેક વસ્તુમાં ઉંડા જોતરવાની તીવ્ર ઇચ્છા બતાવે છે.

હૃદયરેખા આયુષ્યરેખામાંથી અલગ પડે છે તથા છેક સામી બાજુએ એક સીધી લાઈનમાં જાય છે, જે સ્વતંત્ર ચિંતન, સ્વશક્તિ, સ્વપરાક્રમ, સંઘર્ષ અને અનેકવિધ પારાવાર મુશ્કેલીઓનો સામનો કરવાની અધાગ શક્તિ સૂચવે છે. લાંબી અને સીધી હૃદયરેખા તે ઉત્તમ હુદ્દિ અને મજબૂતી સમતોલતા અને અસીમ નિયમિતતા સૂચવે છે પોતાના સ્વતંત્ર વિચારો દ્વારા સમાજમાં કંઈ નવીન સુધારણા તથા નવીન પ્રકારની ધર્મભાવના બહાર પાડે છે. અને ખરેખર, તેઓએ બધા ધર્મોનાં મતમતાંતર છોડી દઈને સમાજસુધારક તરીકે પ્રસિદ્ધિ મેળવી. તેઓએ હિંદમાં પણ "હરિજનોના" ઉદ્ધાર માટે અનેક જહેમત ઉઠાવી અને હિંદુઓને આ પ્રકારના ભિન્ન ભિન્ન ધાર્મિકોને છોડી દેવા તથા બધા ધર્મોનું એકીકરણ કરવા અસંખ્ય વાર પોતાનાં બાવણો દ્વારા સૂચના કરી હતી.

આયુષ્યરેખા ઉત્તમ પ્રકારની અને લાંબી છે, જે ઉત્તમ શારીરિક તંદુરસ્તી બતાવે છે.

હૃદયરેખા છેક ચુરુના પહાડ સુધી જાય છે, જે લાગણીવશ અને પ્રેમાળ સ્વભાવની સૂચક છે. તેમ છતાં પણ હૃદયરેખામાં હુધ અને અર્ધના પહાડ નીચે 'જવ'નો આકાર માલમ પડે છે તે અમુક પ્રસંગે અત્યંત ચિંતા તેમજ પોતાના કાર્યમાં પ્રસંગોપાત્ત નિષ્ફળતાનું પ્રતીક છે. તથા આંખની ગિભારી પણ સૂચવે છે. આ હૃદયરેખા સનિતા પહાડ નીચે બે ભાગમાં વિભક્ત થાય છે અને તેમના એક ફાંટા મિલકૂલ નીચે હૃદયરેખા તરફ દોળે છે, તે પ્રેમમાં અત્યંત નિરાશા અને પતિવિરોધની સૂચક છે. તેઓને લગ્નજીવનમાં અત્યંત નિરાશા સાંપડી હતી. તેમનાં લગ્ન ૨૦ વર્ષની ઉંમરે ઈ. સ. ૧૮૬૭માં થયાં હતાં. અને ૨૫ વર્ષની ઉંમરે છૂટાછેડા કાયદેસર પ્રાપ્ત કર્યાં હતાં.

આયુધ્યૈષામાંથી ધણી અસરરેખાઓ ગુરુના પદાઃ સુધી જીવે જાય છે, જે અત્યંત મહત્વા-
કક્ષાઓ અને જ્ઞાન મેળવવાની ઉત્કંઠા બતાવે છે, તેમજ ધાર્મિક લાક્ષણિકતામાં વધારો કરે છે.

૧૧^{મી} ૨૭^{મી} ધનરેખા ઉત્તમ પ્રકારની રેખા છે, જ્યાંથી તેમના જીવનમાં સ્વતંત્ર આજીવિકાની
કારકિર્દીની શરૂઆત થઈ.

ગુરુના પદાઃ પર પ્રથમ ગુરુની આંતરણી નીચે ગોળાકારમાં ગુરુકંઠણ—(Solomon's Ring)
છે, જે યોગસિદ્ધિમાં અલૌકિક સફળતા સૂચવે છે.

સૂર્યની રેખા (Sun line) ચંદ્રના પદાઃ પરથી નીકળી સૂર્યના પદાઃ પર જાય છે. પણ
તે સહેજ વાંકી છે, જ્યાં જીવનમાં અનેક નિષ્ફળતાઓ મળે તેમજ અસહ્ય કષ્ટ-ઉકાવતા અંતે વિજય
મેળવી શકાય, જે તેઓના જીવનમાંથી મળી આવે છે. સૂર્યની રેખા સર્વાંશી ઉત્તમ પ્રકારની
હોવાથી અસંખ્ય મહાન પુરુષોનો સમાગમ બતાવે છે તેમજ મહાન અને અમર કીર્તિ મેળવવાનું
સૂચવે છે, જે જિલકુલ સત્ય જ છે.

ચંદ્રના પદાઃ પર અનેક આડી સીધી લાઈનો પડેલી છે તે મુસાફરી સૂચવે છે. તેઓએ આખી
જીવનમાં પ્રવાસ કર્યો છે. યુરોપ, અમેરિકા વગેરે દેશોમાં તથા હિંદના ખૂણે ખૂણે ફરી તેમણે લોકોને
તેમના ઉત્તમ વિચારો વ્યાખ્યાનો દ્વારા બતાવ્યા છે.

હવે હવે દસ્તાક્ષર (Graphology) દ્વારા જોઈએ.

તેમના દસ્તાક્ષરોમાંથી નીચે મુજબની ૧૧ વિશિષ્ટતાઓ માલમ પડે છે.—

(૧) પ્રથમ જોઈએ તો અક્ષરો એક જ સીધી લાઈનમાં તથા બધા સરખા અંતરે છે.

(૨) અક્ષરો પ્રમાણસર મોટા છે.

(૩) અક્ષરો એકબીજા સાથે સાંકળની માફક જોડાયેલા છે.

(૪) અદ્યવિરામ, પૂર્ણવિરામ વગેરે સંજ્ઞાસૂચક ચિહ્નો મૂકવાનું ભૂલ્યા નથી.

(૫) કોઈ પણ દેશીયું ચુંચળા અથવા Forks or curls લગાવેલાં નથી.

(૬) અક્ષરો સહેજ જમણી બાજુ ઢળતા છે

(૭) 'i' અક્ષરને બહુ જ જીવે કોસ કરેલો છે.

(૮) 'H' અને 'n' 'U' ના રૂપમાં વંચાય છે.

(૯) 'W' 'E' અને 'A' નાં છેડા ગોળાકારમાં વાળેલાં છે.

(૧૦) અક્ષરોમાં ઝડપ (speed) બહુ રેખાય છે.

(૧૧) છેલ્લે સહી (Signature) કરી છે તેનો પ્રથમ અક્ષર 'A' તથા 'B' વાંચનારને “આકર્ષણ”
ઉત્પન્ન કરે તેવાં છે, તેમજ ‘B’ તું મોં ખુલ્લું છે. અને હવે નીચે સીધી એક લીટી લગાવેલી છે.

દસ્તાક્ષરશાસ્ત્રને અંગ્રેજીમાં “Graphology” “ગ્રાફોલોજી” કહે છે તે દ્વારા દરેક વ્યક્તિના
જીવનનો ઇતિહાસ વાંચી શકાય છે. એમ કહેવાય છે કે, Handwriting reveals the Chara-
cter of the man” તથા “Handwriting is the mirror of life” એટલે કે દસ્તાક્ષર
માણસનું ચારિત્ર્ય ખુલ્લું કરે છે તથા તે મનુષ્યના જીવનની આસી છે દરેક વ્યક્તિના પ્રત્યેક
વિચારોનું પ્રતિબિંબ તેના દસ્તાક્ષરો દ્વારા પ્રગટ થાય છે.

હવે ઉપર જણાવ્યા મુજબ ૧૧ પ્રકારની વિવિધતા, જે ડૉ. એની બેસન્ટના દસ્તાક્ષરોમાં
નોવામાં આવે છે તે દરેક પ્રકાર શું સૂચવે છે તે જોઈએ.

(૧) અક્ષરો સીધી લાઈનમાં તથા સરખા અંતરે છે તે તેમના સીધા, સાદા, સરળ સ્વભાવના
સૂચક છે તથા અક્ષર અને દંડ નિશ્ચયન પણ બતાવે છે. એક પ્રકાર જીવનમાં નિયમિતતા તથા
અવધારકુશળતા બતાવે છે.

(૨) મોટા અક્ષરો તે હિદારતા અને મનુષ્ય પ્રત્યે અત્યંત દયાની લાગણીના દર્શક છે. તેમજ પોતાના સધળા પૈસા જનસેવા કાળે વપરાય છે એમ બતાવે છે. અને ખરેખર, તેઓ પોતાની સધળા આવક જનકલ્યાણુચે વાપરતાં અને પોતાને નોર્મલ ખર્ચ પૂરતું જ વાપરતાં અને બાકી તેટલી જીવનની સાદાઈ તેઓ ચાહતા.

(૩) અક્ષરો એકબીજા સાથે સંકળાયેલા છે, જે જીવનમાં અનેક સંકટો આવતાં હશે નહિ જતાં હિંમતથી સામનો કરીને લીધેલું કાર્ય કોઈ પણ પ્રકારે સંપૂર્ણ કરવાની અવિરત શક્તિને સૂચવે છે.

(૪) સંતાપચક ચિહ્નો જેવા કે, અસ્પર્શિયમ, પૂર્ણિયમ વગેરે પ્રકારનાં છે તે અત્યંત કુશાસ્ત્ર શુદ્ધિ તથા ઉત્તમ યાદશક્તિ સૂચવે છે, તેમજ ચોક્કસતા અને સાવધપણની નિશાની છે. તેઓની યાદશક્તિ અત્યંત સારી હતી. એક વાર કોઈ પણ પુસ્તક વાંચ્યા બાદ તેઓ કદી પણ ભૂલતાં નહિ.

(૫) અક્ષરોને અનુપમ રીતે શોભાવવા માટે કોઈ પણ પ્રકારનાં ગુંચળા અથવા તે Forks or curls લગાવેલા નથી તે તેમના જીવનની સાદાઈ તથા ત્યાગમય અને સાધુમય જીવન ગુજારવાની ઈચ્છા પ્રદર્શિત કરે છે. આ પ્રકાર આધ્યાત્મિક શક્તિની પૂર્ણ ઉન્નતિ બતાવે છે તેમજ યોગવિદ્યામાં પણ સફળતા બતાવે છે. તેઓને બહારનો કાકમાઠ અને બાંધકા બિલકુલ અપ્રિય હોય છે તથા પ્રભુ પ્રત્યે અચળ શ્રદ્ધાને સૂચવે છે.

(૬) અક્ષરો જમણી બાજુ હોય છે તે મહાન્ આકાંક્ષાઓને સૂચવે છે.

(૭) 'I' અક્ષરને બહુ જ ઉંચે ટોચ પર કોસ કરેલો છે, જે માનસિક ગૂંચવણો સૂચવે છે.

(૮) 'H' અને 'n'—Uનાં રૂપમાં વંચાય છે, તે એક પ્રકારની ઉત્તમ રાજનીતિય શુદ્ધિને સૂચવે છે. તેઓએ રાજપ્રકરણમાં માથું મારીને હિંદુસ્તાનને આઝાદી અપાવવામાં મહાન્ ફાળો આપેલો છે. તેઓએ આઝાદીની ચળવળને અત્યંત વેગ આપ્યો હતો, જે કોઈથી અગાત નથી.

(૯) 'W' 'E' અને 'd'નાં છેડા—(Terminations) ગોળાકારમાં વાળેલા છે તે કવિત્વશક્તિને સૂચવે છે. આ પ્રકાર હિંદના મહાન્ કવિ અને “નોબલ પ્રાઇઝ”ના વિજેતા શ્રી. રવિન્દ્રનાથ ટાગોરના હસ્તાક્ષરોમાં વધારે પ્રમાણમાં જોવામાં આવે છે. તેઓએ પણ તેમની જીવન-કારકિર્દીમાં નાના-મોટા ઘઉંને કુલ ૩૩૦ પુસ્તકો લખ્યાં છે, જે સૌને આશ્ચર્યચકિત કરે-તેવું છે.

(૧૦) અક્ષરોમાં વધુ ઝડપ માલુમ પડે છે, જે તેમની અત્યંત કાર્યશક્તિ અને મહાન્ પ્રવૃત્તિ-વાળું જીવન બતાવે છે, કે જ્યાં એક મિનિટની કિંમત પણ એક હોરા કરતાં પણ મોંઘી લાગે છે.

(૧૧) છેલ્લે એક વિવિધતા તેમની સહી (Signature)માં છે તેમની સહીમાં 'A' 'B' અક્ષરો વાંચનારને આકર્ષણ ઉત્પન્ન કરે છે, જે તેમના બાંધણીમાં આકર્ષણશક્તિ અજબ હતી. હજારો લોકો તેમના બાંધણી સાંભળવા આવતા અને કંઈક પ્રસંગેએ લોકો બાંધણીથી મીઠા જેવા પણ થઈ જતા તે બતાવે છે. તેમની વક્તૃત્વશક્તિ તો અજબ હતી. તથા 'B' અક્ષરનું જે નીચેથી ખુલ્લું છે, જે તેમના ખુદશા હૃદયને અને ચોખ્ખા અને સ્પષ્ટ સ્વભાવને સૂચવે છે. સહી કર્યા બાદ નીચે સીધી એક આઠી લીંટી લગાવેલી છે, જે તેમના જીવનમાં સ્વચ્છ રીતે કીર્તિના મહાન્ બિંદુ સિખરે પહોંચવાની તીવ્ર આકાંક્ષા સૂચવે છે, જે તેઓએ મેળવી પણ છે.

આ પ્રમાણે આપણે જોયું કે ડૉ. એની બેસન્ટ એક મહાન્ અસાધારણ વ્યક્તિ હતી, જેના વિશે લખવા બેસીએ તો અસંખ્ય પૃથ્થ બરાતાં પણ અધૂરું રહે. તેઓએ પોતાનું જીવન જગતના અબ્યુ-દય માટે સમર્પણ કર્યું છે. તેમની સેવાઓ હિંદ તેમજ દુનિયાના સર્વ દેશોમાં અજોડ છે. તે સાધુ-ચરિત યોગિની અને વિશ્વવિમૂર્તિ ડૉ. એની બેસન્ટને મારા હૃદયે વંદન છે.

ડૉ. એની ખેસન્ટનો જીવન-ઇતિહાસ—

—તેમની હસ્તરેખા દ્વારા

શ્રીમતી એની ખેસન્ટ જન્મતા એક આદર્શ કથશોભિની અને સેવિકા તરીકે સારાથે વિશ્વમાં પ્રસિદ્ધ થયા છે. પૂ. મહાત્માજીનો વિજય અપૂર્વ છે તેમ ડૉ. ખેસન્ટનો વિજય પણ નાનોસનો નો ન જ કહેવાય. બ્રિટને ને કાંઈ પણ ઉપકાર કર્યો હોય તો તે આ મહાન તપસ્વિનીને જન્મ આપી અને આપણા ભારતદેશમાં મોકલ્યા તે છે. એમણે હિન્દુ સંસ્કૃતિનું સાચું દર્શન કરાવ્યું. ખેસન્ટનું વ્યક્તિત્વ ભગ્વે હતું. તેઓ જન્મથી જ ક્રાંતિકારી હતા.

હવે આપણે આ મહાન વિમૂર્તિનો જીવન-ઇતિહાસ તેમની હસ્તરેખા દ્વારા શું છે તે જોઈએ. તેમના હાથની જાંબ ઉપરથી જોતાં તે “Philosophic” or “Knotted” type નો છે, જેને “મટ્ટાવાળો” પણ કહે છે. આ હાથ સામાન્ય રીતે સર્જનાં અને ખૂણા પકડતા હોય છે. આર્તજ્ઞાઓમાંથી હાંકાઈ સ્પર્ધ જણાય છે. અને જ્ઞાનજ્ઞાઓના મહા વિશ્વસ પામેલા તંત્રા આજ્ઞાઓના ટેરવાં જોઈ છે, જે બતાવે છે કે આ પ્રકારની વ્યક્તિઓમાં “અર્થપિપાસા” કરતાં “જ્ઞાનપિપાસા” વધારે પ્રબળ જોવામાં આવે છે. અને તેથી આર્થિક દૃષ્ટિએ આ લોકો વિજયની નીવડતા નથી. તેઓ માનવજીવનની પ્રકૃતિમાં અને પ્રકૃતિયો પર પરમ તત્ત્વના અભ્યાસી હોય છે. માનવપ્રકૃતિના દરેક ભાગે તેઓ પૃથક્કરણ કરે છે અને આધ્યાત્મિક જ્ઞાને તરફ આગળ પડે છે. તેમનામાં એક પ્રકારની મહનતાની ભાષા જોવામાં આવે છે. તેમનાં વિચારોમાં અને લખાણોમાં અભેદ સ્વસ્થતા તરવરે છે. આવી વ્યક્તિઓ વધારે ઉપદેશક હોય છે ત્યારે માનવ-હૃદય પર વ્યવહારિક બાબતો, અસર ન કરે. તેમના ઉપદેશમાં તરવરતી અગમ્ય મહનતાથી ભરી અસર કરે છે. સાચે જ આ પ્રકારના દરેક શુભો ડૉ. એની ખેસન્ટના જીવન-ઇતિહાસમાં દેદીપ્તમાન પ્રકાશથી અગમ્યતા હતા. તેમની બાંધણીની આંતરજન ઉપર જોઈ જાય પડતી તે એટલી દૃઢ સુધી કે ક્યારેક તે કોઈ આંતરજનોની આંખમાંથી અવિરતે અનુપાત પડ્યા કરતો.

આંજોઓ છોડી જોઈ છે તે તેમની કવિત્વસક્તિને સૂચવે છે અને ધાર્મિક ભાવના વધારે અગ્રણ બતાવે છે. તેમજ આ પ્રકારની વ્યક્તિઓ ઇતિહાસ તરફ આકર્ષાતાં કરતાં ઇતિહાસની તરત તરત વધારે આકર્ષાય છે.

તેમના હાથમાં શુદ્ધિરેખા આયુષ્યરેખામાંથી અલગ પડે છે, જે સ્વતંત્ર વિચારશક્તિને સૂચવે છે, તેમજ તેમની તીવ્ર શુદ્ધિ, દૃઢતા, મહત્વાકાંક્ષા, પ્રખર કાર્યશક્તિ અને નીચર સ્વમાનનું સૂચક છે. આ શુદ્ધિરેખા આજા હાથમાં મળે જ લાગે સુધી ગયેલ છે, જે તેમની અત્યુત્તમ દૃષ્ટિ બતાવે છે.

આધુનિકતા બહુ બળવાન છે તેથી શરીર-તંદુરસ્તી ઉત્તમ બતાવે છે.

હૃદયરેખા છેક યુરુના પહાડ સુધી જાય છે, જે હાગણીવણ અને પ્રેમાળ સ્વભાવનું સૂચક છે. તથા હૃદયરેખામાં છુપ અને સૂર્યના પહાડ નીચે “જવ” (“Island”) નું ચિહ્ન જોવામાં આવે છે તે અમુક પ્રસંગે અત્યંત ચિંતા તેમજ પોતાના કાર્યમાં નિબઢતાના પ્રસંગો બતાવે છે. તથા હૃદયરેખા શનિના પહાડ નીચે બે ભાગમાં વિભક્ત થાય છે અને તેમાંનો એક ફોટો નીચે મજબૂત શક્તિની રેખા તરફ એકદમ ઢળે છે, તે પ્રેમમાં અત્યંત નિરાશાનું સૂચક છે. આ સાથે ધનરેખા પણ શુક્રના પહાડ પરથી નીકળે છે, જે તેમના જીવનની શરૂઆતમાં અનેક સંકટો અને મુશ્કેલીઓ બતાવે છે, તેમજ પ્રેમમાં નિરાશાનું સૂચક છે તથા પતિવિયોગ પણ બતાવે છે. તેઓએ ૨૫મા વર્ષે કાયદેસરના છૂટાછેડા મેળવ્યા હતા. ન્યારે શુક્રના સ્થાન પરથી ધનરેખા નીકળે છે ત્યારે તે વ્યક્તિને સાંસારિક અને આર્થિક વિટંબણાઓનો જખરદસ્ત સામનો કરવો પડે છે. આ સાથે જો બીજી રેખાઓ જેમકે સૂર્યરેખા તથા ચુદ્ધિરેખાઓ ઉત્તમ નહોતાં તેથી જીવનરસ અત્યંત નિરાશામાં વિહીન થાય છે. પણ બેસન્ટના હાથમાં બીજી રેખાઓ ઉત્તમ છે, જેથી જીવન-સંગ્રામમાં અતિ વીરતાથી ઝઘૂમતાં અંતે વિજયરેવીને પ્રાપ્ત થયાં તે સૌને વિદિત છે.

સૂર્યની રેખા ચંદ્રના પહાડ પરથી નીકળે છે તે સહેજ વાંધા છે, જેથી તેઓએ જીવનમાં અનેક સંકટોનો સામનો કર્યો અને નિબઢતાઓને હડાવીને છેવટે અબુધુદયના શિખરે પહોંચ્યાં, તેમજ અસંખ્ય મહાન પુરુષોના સમાગમમાં આવ્યાં.

તેમના હાથમાં ચંદ્રના પહાડ પર અનેક આડી લાઈનો પડેલી છે, તે મુસાફરી દર્શાવે છે. તેઓએ આખી દુનિયામાં અવાસ કર્યો છે. યુરોપ, અમેરિકા વગેરે દેશોમાં તથા હિંદના ખૂણેખૂણે ફરીને તેમણે તેમના મંત્રવ્યો બાખ્યાનો દ્વારા દર્શાવ્યાં છે.

યુરુના પહાડ પર પ્રથમ યુરુની આંગળી નીચે “યુરુકંકણ” “Soloman's Ring” છે તે યોગસિદ્ધિનું સૂચક છે આ ચિહ્નને અંગ્રેજીમાં “સોલોમન રિંગ” કહે છે. હૃદયરેખા અને ચુદ્ધિરેખા વચ્ચે આવેલા ગુપ્ત ગાન મુચક ચોકડી જેમ ગુપ્ત ગાન તરફ માનસિક વધણ સૂચવે છે તેવી જ રીતે આ રેખા ગુપ્ત શક્તિઓનો વિકાસ સૂચવે છે. ન્યારે હસ્તમાં યુરુ કંકણ જોવામાં આવે છે ત્યારે તે વ્યક્તિને ગુપ્ત શક્તિઓની પ્રાપ્તિ થયેલી હોય છે.

આ પ્રમાણે તેમના જીવન-સાધરની નીકા અનેકવિધ અથામણો હડાવતાં સામે ઠોઠે સફળતા પૂર્વક આવી મર્યાદા અને ત્યાં તો તા ૨૦મી સપ્ટેમ્બર ૧૯૭૭ના રોજ અકસ્માત તેમને જીવનદીપ હોલવાઈ ગયો અને તેઓ પૂર્ણ અંતિમ ધામમાં વિરાજ્યાં. પણ તેમના જીવન-ઈતિહાસનો નવદંત ચિગમ તો દિવસે દિવસે વધુ ને વધુ જાગૃત્વથી ચિરંજીવી રીતે પ્રકાશે છે.

આ પ્રમાણે આ વિશ્વવિખ્યાત મહાન વિભૂતિ ડો એની બેસન્ટ કે, જેમણે સમગ્ર જીવન સમસ્ત જાગૃતના કલ્યાણ અને ઉદ્ધાર માટે સમર્પણ કર્યું એવા “હિન્દ મેથા”ને મારાં કાઠી કાઠી નમ્ર પ્રણામ અને વંદન છે.

આપણા વંદનીય લોકનેતા

હિન્દની આઝાદીની લડતને વેગ આપવાના કાર્યમાં વિદુષી એની ખેસન્ટેનું સ્થાન દાદાભાઈ, ગોખલે અને તિલક જેવા આપણા નેતાઓની હરોળમાં આવે છે. મહાસભાના ૬૦ વર્ષના ઇતિહાસમાં અનેક યુગો સ્વાભાવિક રીતે પડી ગયા છે. રાષ્ટ્રીય જાગૃતિના એ ઇતિહાસમાં ૧૯૧૫-૧૯૧૮નાં વર્ષો દરમ્યાન પ્રગટી ઊઠેલી રાષ્ટ્રીય જાગૃતિને ખેસન્ટયુગ તરીકે ઓળખવામાં કરી વાધો આવે એમ નથી. ઇતિહાસનું તટસ્થ રીતે અવલોકન કરનારને ખ્યાલ આવે છે કે ખેસન્ટયુગમાં આવેલી જાગૃતિને પરિણામે ધાંધીજનો માર્ગે ઠીક સરળ થયો હતો.

ડૉ. એની ખેસન્ટે હિંદમાં એમના જીવનની ચરૂઆત ધાર્મિક, સામાજિક અને કેળવણી વિષયક પ્રવૃત્તિઓથી કરેલી એટલે જ એમણે ન્યારે રાજકારણમાં ઝપટાવ્યું ત્યારે પ્રજાની જાગૃતિમાં એમણે અવનવું એતન પ્રગટાવ્યું. આપણી આર્થિક સંસ્કૃતિનાં તેઓ તેજસ્વી ઉપાસક હતાં. હિન્દની પ્રજામાં રહેલી ધર્મભાવનાને એઓ તરત ઓળખી ગયાં હતાં. પશ્ચિમની જગ સંસ્કૃતિના મૂળજળમાં આપણો શિક્ષિતવર્ગ કેઈકે ભટકાવા કરતો હતો અને આપણું પ્રાચીન ધર્મતેજ વિધીન થવા માંડ્યું હતું. એ વખતે યોગસોશીની પ્રવૃત્તિએ આપણી ધાર્મિક જાગૃતિને સુદર-વેગ આપેલો. એમણે પ્રગટાવેલી ધર્મ-જાગૃતિ ક્રિપાકાંક કે ધાર્મિક રીતરિવાજોમાં ખોવાઈ ગઈ ન હતી સમાજની અવદશાને દૂર કરવાની સામાજિક ઉન્નતિની અનેક પ્રવૃત્તિઓમાં એ ધર્મજાગૃતિના જળને ડો. ખેસન્ટે સચિત કરેલું હતું સ્વાભાવિક રીતે એમની એ ધર્મપ્રવૃત્તિમાંથી આપણી પ્રજાના શિક્ષણને રાષ્ટ્રીય સ્વરૂપ મળવા માંડ્યું જંગલમની અળવળે રાષ્ટ્રીય શિક્ષણનો યુગ ચરૂ કરેલો તેમાં વિદુષી ખેસન્ટે આગળ જતાં બહુ અસર-કારક ભાગ ભજવેલો પરદેશી યુવામી શિક્ષણની વિદ્યુતિને દૂર કરતા અવારની ચિચુલ-પ્રવૃત્તિઓએ બહુ સગીન કાર્ય કરી ખતાવેલું આથી વિદ્યાર્થીઓની જાગૃતિમાં પણ વિદુષી ખેસન્ટે અને અધ્યાપક એન્ડ્રેસે સાથે ફાળો આપેલો એ જ પ્રમાણે આપણા સમાજમાં પેકેલા સડાને દૂર કરવા સામાજિક સુધારાની જુએક પણ એમણે ચતાવેલી ભારત દેશને એમણે પોતાની માતૃભૂમિ તરીકે અપનાવ્યો હતો અને નિ સ્વાર્થ સેવાભાવથી અને વિનમ્ર ભક્તિભાવથી ભારતીય પ્રજાના કલ્યાણમાં જ એમણે ઉત્કૃષ્ટ સુધી પોતાની સર્વ શક્તિ ખર્ચેલી.

૧૯૧૫ની સાલમાં ન્યારે ડૉ. એની ખેસન્ટે હોમરૂઢ લોજની અળવળ ચરૂ કરી ત્યારે બહુ જ થોડા સમયમાં આખા હિંદમાં એમનો ગ્રેરક સ દેશ માજનો થઈ ગયો દાદાભાઈ નરસીજી અને લોકમાનવ તિલક જેવા આપણા ભણીર રાષ્ટ્રનેતાઓએ એમની એ પ્રવૃત્તિને ખૂબ ઉત્ક્રાસથી વધાવી લીધી. મહાસભાનું અજ તે વખતે વિનીત મોરારેટ પક્ષના હાથમાં હતું ડૉ. ખેસન્ટે મહાસભામાં પણ નવું એતન પ્રગટાવ્યું અને એમના જ પ્રયાસોને પરિણામે મહાસભામાં ઉમ પક્ષ જળસાન થયો ગયો મહા-સભાની પ્રવૃત્તિમાં ડૉ. ખેસન્ટેનો ખીજો મોટો ફાળો એ હતો કે મહાસભાનો સંદેશ એમણે મામડે મામડે પહોંચાડવાનો ભગીરથ પ્રયત્ન કર્યો—કેવળ મોટા જિલ્લોમાં વર્ષમાં દરેક દિવસ મહાસભાના

અધિવેશન પૂરતી જ મહાસભાની પ્રતિષ્ઠા જળવાતી. '૧. એની બેસન્ટે એ પ્રાસંગિક પ્રવૃત્તિને પ્રબળગતિના સતત પ્રવાહમાં વહેતી કરી મૂકી. મહાસભામાં આ રીતે નવું એતન પ્રગટવા માંડ્યું એટલે બ્રિટિશ સરકાર ગભરાવા માંડી અને દમનના કોરસ વીંઝાવા માંડ્યા. ડૉ. એની બેસન્ટે આ શરૂ થતાં દમનચક્રોને નીચરતાથી સામનો કરવાની અમૂલ્ય કેળવણી પ્રબળે આપવા માંડી ડૉ. એની બેસન્ટની આ નીચર સેવાની કદર સરકાર તેમજ મહાસભાએ તરત જ કરવા માંડી. ૧૯૧૭માં ન્યારે મદ્રાસની સરકારે ડૉ. બેસન્ટને એમના બે સાથીઓ સાથે અટકમાં લીધાં ત્યારે મહાસભાએ પણ એ જ વર્ષના કલકત્તામાં મળનાર મહાસભાના અધિવેશનના રાષ્ટ્રપ્રમુખ તરીકે એમને ચૂંટી કાઢ્યાં. સરકાર આખરે થાકી અને થોડા જ વખતમાં ડૉ. બેસન્ટ અને એમના સાથીઓને મુક્ત કર્યાં.

ડૉ. બેસન્ટ રાષ્ટ્રનેતા જ કેવળ ન હતાં. એમણે કુશળ અને પ્રચારક પત્રકાર તરીકે પણ આપણાં વર્તમાનપત્રોમાં બારે જાગૃતિ આણી મૂકી. તે વખતે એમનું દૈનિક 'ન્યુ ઇન્ડિયા' તેમજ સાપ્તાહિક 'કોમન વીક' ખૂબ જ લોકપ્રિય થઈ પડ્યાં હતાં. બંને પત્રો પર સરકારની તવાઈ આવેલી અને તેથી તો એ પત્રો પ્રબળી વધુ સેવા બળવી શક્યાં. કેવળ પત્રકાર તરીકે જ એમણે સેવા ન આપી, મહાસભાની પ્રવૃત્તિનું અને દેશની દુર્દશાનું સૌને સચોટ રીતે બાન કરાવવા એમણે બે અમૂલ્ય ગ્રંથો પણ પ્રગટ કર્યાં. 'ઇન્ડિયા એ નેશન' x તેમજ 'દાઉ ઇન્ડિયા રેટ ફોર ફ્રીડમ' નાં પુસ્તકો શિક્ષિત વર્ગમાં તરત જ લોકપ્રિય થઈ પડ્યાં.

ગાંધીજીની અસહકારની પ્રવૃત્તિ શરૂ થઈ એટલે સ્વાભાવિક રીતે ગાંધીજીની દેશબ્યાપી લક્ષ્યમાં મહાસભા વધુ ને વધુ સંકળાતી ગઈ. ડૉ. એની બેસન્ટે પ્રથમ તો સત્યાગ્રહની ચળવળને આવકારી લીધી હતી, પરંતુ પછી કેટલાક પ્રામાણિક મતભેદને લીધે એઓ ગાંધીજીની સત્યાગ્રહની પ્રવૃત્તિથી અળગા રહ્યાં હતાં. આમ છતાં ગાંધીજી સાથેના એમનો સંબંધ પ્રથમ જોટલો જ મીઠાશવાળો રહ્યો હતો. એઓ ન્યારે અઘારમાં હતાં ત્યારે એમની જ મંત્રણાથી બાપુએ દેવદાસભાઈને એમને ત્યાં રેટિયા-પ્રવૃત્તિનું શિક્ષણ આપવા મોકલેલા. સ્વરાજ્યની ઝંખના કરતાં કરતાં અને પોતાની જ માતૃશ્રમિ તરીકે અપનાવી લીધેલ ભારતશ્રમિ માટે છેવટ સુધી ભક્તિભાવ રાખતાં ડૉ. બેસન્ટ ચાલ્યાં ગયાં ત્યારે દેશને એમની ખોટ સાહેલી. ડૉ. બેસન્ટ આજન્મ લડવૈયા હતાં અને પ્રબળો પ્રેમ સંપાદન કરી સ્વાભાવિક રીતે એઓ નીચર લોકનેતા બની શકેલાં. આજે આપણે સ્વતંત્ર થયા તોય સ્વતંત્રતાના માર્ગે આગળ લઈ જતાં આપણા એ વંદનીય લોકનેતાને આપણે ભૂલી જતા નથી. શતાબ્દિ-ઉત્સવ પ્રસંગે એમના પુણ્યકાર્યના સ્મરણમાં ભક્તિભાવની અંજલિ આપણે આપીએ છીએ.

ગાંધી કુટીર-કરાડી
તા. ૮-૬-૪૮

દિસાખુરા બ. દીવાનજી

x હિન્દ એક રાષ્ટ્ર.

* હિન્દે સ્વાતંત્ર્ય માટે કેમ પ્રયત્ન કર્યો.

વિદ્વષી ડૉ. બેસન્ટની હિંદની સેવા

—એક અંજલિ

એક નાના લેખમાં, જેઓ દીર્ઘપુખ્ત બોમ્બી લખબગ મરણ પ્રથન સતત પ્રવૃત્તિશીલ રહેતાં એમની અમુક એકબે દેશની કારકિર્દીનું યોગ્ય વિવેચન કરવું એ પણ અશક્ય છે પણ આ તો એમની જવલત કારકિર્દીની સમીક્ષા કે અવલોકન નથી, આ તો કેવળ એક પુરવારમાત્ર એક અંજલિ છે. એટલે એમાં તો એમની વિશાળ પ્રવૃત્તિના કેટલાક ભાગ તરફ ઝાંઝળી બતાવવા જેટલું જ છે.

હિંદના તે વખતના હજારો શિક્ષિત કે શીખતા યુવાનોને જેમ થયું હતું તેમ એમની રાષ્ટ્રકીય કારકિર્દી દ્વારા જ મારું આકર્ષણ એમણે ઠપું હતું ૧૯૧૭ના જુલાઈ કે ઓગસ્ટનો એ દિવસ-એક્સ તિથિ-તારીખ યાદ ન હોવા છતાં-આપારે પણ તાદરૂપણે નજરે આવે છે કોલેજના વર્ગમાં બેસવાનું છોડીને ભૂલેશ્વર આવી મદિરના એક ઉપલા માળના ઝરૂખા ઉપર અમે કેવી રીતે ચઢી ગયા તે તો યાદ નથી, પણ તે જમાનાના, હાલની સરખામણીમાં તો ખૂબ યાત્રા અને તામસભર્યા વાતાવરણમાં પણ સ્વરાજ્યની ત્રિભૂતિને (નજરકેદમાંથી છૂટીને આવી ત્યારે) અપાયેલા ભાવબીના સતકારની યાદ આને પણ એક જાતની હૃદયની બીનીય ઉપજાવે છે.

તે પછી એમને મુનઈની ખાસ મહાસભાના દિવસોમાં જોયા-સંભળ્યા હતાં તે વખતે વિનીત વર્ગના નેતાઓ મેટિંગ્સ-એન્સફર્ડ યોજનાનો પ્રામાણિક અખતરો કરી જોવાની તરફેણમાં હતા, જે કે તેમને પણ એ યોજના ઘણી અધૂરી ને અસંતોષકારક લાગી હતી પણ વધારે તમન્નાવાળા અથવા ઉદામપક્ષને તો એ યોજનામાં એક જ સારો અંશ લાગ્યો હતો—યોજનાને તોડી નાખવાની શક્યતા એ યોજનામાં જ હતી, એમ એમને લાગ્યું હતું ને તે શરૂ માટે જ યોજના સ્વીકારવી એમ આ ઉદામપક્ષ કહેતો. ડૉ. એની બેસન્ટ આ બીજા પક્ષમાં હતા અને પોતાની અસાધારણ વફાવત યકિનથી હજારો સંભળનારાઓને તે પોતાના પક્ષના કરી દેતાં હતાં. તેઓ ભાગ્યવૃત્તિ કહેતાં “Yes, by deadlocks we will win” અને ચોક્કસ મહામંડિ જીતી કરીશું ને તેથી જ ફાવીશું એ વાક્ય ઉચ્ચારતી વખતે પોતાના સમગ્ર મનોબળનો તેઓ ઉપયોગ કરતાં. તે પણ એક સ્મરણીય પ્રસંગ છે.

અને આજે એમ કેમ ન કહેવાય કે આપણને સ્વરાજ્ય મળ્યું છે તેમાં ધારાસભામાં ઉપજાવેલી (Deadlocks) મહામંડિ પણ પોતાનો ભાગ ભજવ્યો જ છે? બીજા અનેક કારણોમાં એ પણ છે જ.

એમની રાષ્ટ્રકીય સેવા આમ કેવળ નીકરપણે નજરકેદ યનામાં જ સમાયેલી ન હતી અપ્રતી વધી જતા ને પતતાતા આજના જમાનામાં તેની કિંમત ઝોણી અંકાય, ‘પણ તેમાં તો કિંમત આંકનારની સમગ્ર દૃષ્ટિની બીજી કારણભૂત છે તેથી કઈ એ સેવા જાતે ઝોણી થતી નથી ડૉ. બેસન્ટને માત્ર નજરકેદ જ કરવામાં આવ્યાં તેમાં તો જે જુસ્સાનો અને ગુસ્સાનો દાવાનળ સમસ્ત દેશમાં પ્રગટી નક્ક્યો હતો તે બતાવે છે કે એઓ કેટલાં શક્તિશાળી હતા ને એમની સેવા કેટલી અમાધ હતી

પણ રાજકીય ક્ષેત્રોએ એમની વધારે સેવા તો ધાર્મિક ને આધ્યાત્મિક ક્ષેત્રમાં હતી—એ કે આવી સેવાનો ખ્યાલ તો થોડાને જ રહેતો હશે. તે વખતના આપણા ધણાખરા દેશનેતાઓને અને તેમની અસરને કારણે આપણા અગ્રણી લોકોના વર્ગને પોતાના ધર્મ પ્રત્યે એક જાતની સ્થળ, અથવા સ્થૂળ નહિં તો અવમાનના હતી. આપણામાં તે વખતે એક જાતની લાઘવગ્રંથી (Inferiority Complex) હતી. એ જ રસ્તે આપણે આગેવાન વર્ગ ચાલ્યાં કર્યો હોત તો જરૂર દેશને બારે નુકસાન થાત. હિંદુધર્મ અને હિંદુસંસ્કૃતિ એટલે પાખાંડી રૂઢિઓ અને અર્થવ્યવસ્થા તેમજ અધિકારક વહેમો અને જડ માન્યતાઓનો, અચેતન પથરાનો ઢગનો એમ ત્યારે આપણામાંના ‘આગેવાન’ એટલે કે અગ્રણી લોકોના વર્ગના ધણા માનતા. પણ હજારો માર્કસી અને બહુમાન્ય-સુધરેલા-દેશથી આવેલાં અને દુનિયાના પંડિતોમાં, વક્તાઓમાં, શુદ્ધિમાનોમાં ને પ્રખર ચિંતકોમાં પણ આગળ પડતાં ગણાય એવાં એક યુરોપીય બહેનને હિંદુધર્મની કદર કરતાં એમણે જ્યાં ત્યારે એમને એમની ભૂલ સમજાવવા લાગી. અને ડૉ. એસન્ટ માત્ર પુસ્તકો લખીને કે પત્ર કાઢીને કે બાપણે આપીને જ ખેસી ન રહ્યાં. એમણે તો એમની અનેક દેશોમાં ફેલાયેલી ધાર્મિક વિચારસરણીનું કેન્દ્રસ્થાન હિંદને બનાવ્યું; અને સમસ્ત જગતમાં એ રીતે હિંદની પ્રતિષ્ઠા કરી. તેઓ પોતે હિંદમાં આવ્યાં તે આવ્યાં જ; પછી બીજે રહેવા ગયાં જ નહિં. વળી હિંદુધર્મનાં કેટલાંક લક્ષણોને વિચારમાં તેમજ આચારમાં એમણે એટલું પ્રમુખપણું આપ્યું કે તેની અસર એમના અંતર અનુયાયીઓમાં જ નહિં પણ મિત્ર ને વિરોધી સર્વ પક્ષમાં ફેલાઈ. એવી અસર તો સદાય સૂક્ષ્મ હોય છે ને સર્વોત્ક્રાંતી હોય છે. જગત એવી અસરની કિંમત બહુ ઓછી આંકે છે—આંકી શકે છે, કમકે તે સૂક્ષ્મ હોય છે એટલે કે ઝટ દેખાય નહિં એવી હોય છે. પણ તેથી જ તે ધણી ઊંડી, વિશાળ ને દીર્ઘાયુષી હોય છે. જગત ન જાણે એવી રીતે એ એવી અસરથી રંગાય છે. હિંદના કેટકેટલાં યુવક યુવતીઓ—થીઓસોફિસ્ટ નહિં—તેવાં પણ—ડૉ. એસન્ટની એ સૂક્ષ્મ અસર તળે આવ્યાં હશે ને પોતાના જીવનમાં તેથી ફેરફાર થયો હશે તેનો હિસાબ કોણે કાઢ્યો છે? ને કદાચ પણ કેવી રીતે? વળી એ વર્તુળો તો વધ્યાં જ જતાં હોવાથી એ અસર તો ક્યાંની ક્યાં પ્રસરી હશે એનો ખ્યાલ સુદાં કેમ કરાય?

પણ જેમણે હિંદુઓને સાચા હિંદુ બનવાના અને સર્વ કોઈને હૃદયની વિશાળતા ધારવાના કેટલાક પાઠ શીખવ્યા તેવાં સન્નારી ઉપર, વિસ્મૃતિશીલ જનસમાજ બંધે યોગ્ય કદર ન કરે તો પણ, પ્રભુના આશીર્વાદ તો ઊતરે જ. અનેકાના જીવનમાં ચેતનદીપ સળગાવનાર અને હિંદને ઔરવ અપાવનારને કદર—કક્કિત—ભાવે માથું નમાવું ધું.

હુમન્ટકુમાર નીલકંઠ

સાંધ્વી એસન્ટ

કેટલાક ખરાબ બનાવો પણ સારાને માટે જ થાય છે. એની એસન્ટનો ધરસંસાર જગ્યા બધો, પરંતુ તેથી જગતને તો લાભ જ થયો એટલું જ નહિં પરંતુ એસન્ટના આત્માનો પણ ખૂબ જ વિકાસ થયો.

ધર હોડ્યા પછી એ નાસ્તિક બને છે, સમાજવાદી બને છે, એમ અનેક રીતે ઓલાં ખાતી, અનેક ઠેકાણે ભાગીને ભૂટે ચર્ચ જવાની તૈયારી કરતી એની જીવનનીક મેલા બ્લેવેટરફીને હાય ચડી નામ છે. સંન્યાસીઓ, યોગીઓ મરણ પહેલાં મરી ચૂકે છે; જે દિવસે બ્લેવેટરફીના ચરણમાં એ

૬૮ : આગવતી બેસન્ટ સ્મારક ગ્રંથ

માથુ મક્કી દે છે તે દિવસે એ વ્યગ્ર આત્માને શાંતિ વળી જાય છે ને એનો પુનર્જન્મ થાય છે અને ત્યાર પછીનું જીવન એ સન્માસિની એમીનું જીવન છે

આપણે વિભીષણને ચિરજીવ માનીએ છીએ. સાચી વાત છે વિભીષણવૃત્તિ અમર જ છે એમ ન હોત તો કલાઈવ, ડેલહાઉસી, કર્ઝન, વિલિંગડન, એબરહેમન ને ચર્ચિલના જ દેશમાંથી એની નિવેદિતા, એન્ડ્રુઝ કે મીરાંમહેન હિંદ આવી, હિંદમય બની હિંદુસ્તાનની સેવા ન કરત એક બાળુ રાવજીરાજ્ય-સામ્રાજ્યશાહીવાળા બ્રિટિશરો, બીજા બાળુ તે જ દેશના હિંદસેવકો !!

જો દિવસે બેસન્ટ મૈયા હિંદ બાબ્યાં એનો અર્થ એ કે આધુનિક રિયલિટી કટાળેલી પાશ્ચાત્ય સંસ્કૃતિ હિંદમાં શાંતિ શોધવા આવી અને એ એને મળી પછી ખરી બેસન્ટ આચાર, વિચાર ને પોશાકમાં સાવ હિંદી જ બની મૈયા કેવળ ધાર્મિક ને સામાજિક ક્ષેત્રમાં જ નહિ, પરંતુ રાજકીય ક્ષેત્રમાં એમણે ઉચ્ચમાં ઉચ્ચ ભૂમિએ પહોંચી જઈ સેવા કરી જે દિવસે હિંદ ભયગ્રસ્ત હતું, સ્વરાજ નામ દેવુ એ ગુંડો મણાતો તિવે વિષમ કાળે એ બાઈએ અન્ધાય કરી રહેલા પોતાના દેશની સામે બળવો પોકાર્યો

એનીમાં જ બળવાખોર વૃત્તિ હતી તેને આ રીતે મારું મળી ગયો

એમની પાસે વાંચા અને કલા એ મેં તો સારી પેઠે ઘણેલાં જ હતાં છાંલેડમા પછી એમણે રાજકીય ને સામાજિક ક્ષેત્રમાં પ્રવૃત્તિ કરેલી હતી તે બધાનો ઉપયોગ એમણે હિંદને મુક્ત કરવા માટે કર્યો. આર્યા નાનપણમાં બેસન્ટને સંલગ્નવાના કેટલાક પ્રસંગો મને પછી મળેલા એ અરખંસિત વાર્ણપ્રવાહ એ ધગશ તથા વસ્તૃત્વ ચરનો અભ્યર્થ કાળુ એ બધુ આજે પણ યાદ આવતાં શોભાય થયા વગર રહેતો નથી એ બધુ આત્માના ઊંડાણમાંથી આવતું હતું. સમગ્ર વસુધાને કુટુંબ માનનાર બેસન્ટથી એક મહાન દેશની શુભાશી સહી શકાય એમ હતી જ નહિ અને તેથી તેમણે ઈર્ષ પછી હિંદી કરતાં વધુ ધગશથી સ્વરાજસાધના કરી ને એ હિંદની 'બેસન્ટ મૈયા' બન્યાં

એમણે 'હિંદ મુક્તિ માટે શુ કયું' ? (How India Wrought for Freedom) એ નામનું બહુ અભ્યાસપૂર્ણ પુસ્તક લખ્યું છે હિંદુસ્તાનના સમગ્ર ઇતિહાસના તેમજ ખાસ કરીને અંગ્રેજીની સામે હિંદે કરેલા સ્વાતંત્ર્યસંગ્રામના ઇતિહાસમાં એક અંગ્રેજ બાઈને હાથે લખાયેલા આ પુસ્તકના વાચન-અમર હિંદના ઇતિહાસનો અભ્યાસ અધૂરો જ બચાવ્યું એટલી ઉચ્ચ ક્રાંતિનું પુસ્તક એ છે તેથી જ રીતે 'એની બેસન્ટે હિંદની મુક્તિ માટે શુ કયું' ? (How Mrs Besant Wrought for Indian Freedom) એવું પુસ્તક લખાવાની પછી જરૂર છે

પાછળથી એ રાજકીય ક્ષેત્રમાંથી ખસી ગયા અને કઈક અંશે લોખંડિયતા ગુમાવી બેઠાં જામિ એમણે પોતાની રીતે હેવટ સુધી કામ કર્યાં જ કયું એ બાઈને હાથે હિંદનું અશુભ યર્ષ શકે એમ હતું જ નહિ એમને મન તો જ્ઞાનવસંભાજ જ એક કુટુંબ હતું એટલે ધાંધલમાંથી બહાર ખસી જવા છતાં જીવનના છેક અંતમળ સુધી એ અનેક યાત્રીઓના પયપ્રકાશક દીપ રહ્યા છે

હિંદની સેવા કરવા માટે અનેક અંગ્રેજ સીપ્રરુપે અત્યંત શુભ નિષ્ઠાથી હિંદ આગ્યા, એ બધાની સેવાઓ વિશે જરૂર એક અયરચવા જેવો છે એ બધામાંથી શ્રીમતી બેસન્ટનું નામ મોખરે રહેશે

કાળના અમાપ સાગરમાં સો વર્ષોના માળાનો કંઈ જ દિસાજ નથી, પરંતુ બેસન્ટનું જીવન જાંતી ભવિષ્યની અજ્ઞ જરૂર તેમથી નવજીવન એળવી રહેશે

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ
તા ૧૫-૮-૪૮

શિવરાકર પ્રાજ્ઞરાકર મુદ્રા

ભગવતી એની, ખેસન્ટ

૧૮૪૭ની પહેલી ઓક્ટોબરની સાંજે પાંચ ને ઓગણચાલીસ મિનિટે જન્મીને ૧૮૭૩ની સપ્ટેમ્બરની વીસમી તારીખે બપોરના બરાબર ચારના ટકારે જીવનલીલા સંકેલી લેનાર ભગવતી એની ખેસન્ટના મહાન આત્માની ૮૫ વર્ષ, ૧૧ મહિના અને ૨૦ દિવસની જીવનલીલાનું પૃથક્કરણ કરીએ તો જીવનની તૈયારીનાં લગ્ન પૂર્વેનાં વીસ વર્ષ અને ૧૮૭૩ના જૂનમાં દાદરા ચડતાં દીવજી બાંગ્લા ત્યારપછીના લગભગ પચાસ વર્ષનાં ગયેલાં એક વર્ષ મંળાને કુલ બાવીસેક વર્ષ ખાંદ કળતાં બાકીના જીવનનાં બધાં વર્ષો સતત સજા અને સક્રિય લડતમાં, અધ્યયન, અધ્યાપન અને અધ્યાસની ક્રિયાઓ સર કરવામાં, વાચન, વિચાર અને વર્તનના વિજયોમાં અને એ વિજયોની સિદ્ધિ પાછળ યા એ દ્વારા જન્મતી પ્રચારપ્રવૃત્તિમાં વીતેલા છે.

લગ્ન એમણે યથાર્થ પ્રજ્ઞતામાં પગલાં માંડવા કરેલું, પણ એળખણમાં પ્રજ્ઞના પાષંદ કરવેલા પાંદરી પતિમાં એમને જન્મતી સામાન્ય નારીઓને જેઈતો કામુક અને ધણીપણાનો શોખીન એવો ધણી જ મળેવો એ એમના જીવનનો પ્રથમ જખ્ખર શારીરિક અને માનસિક આઘાત ગણાય. લડાઈના નિશાન ત્યારથી એમનાં જીવનમાં ગદગડવા માંડ્યા.

બીજી જખ્ખર આઘાત ત્યારપછી એમને એમની નાનકડી અને લાડીની પુત્રી મેમેલની માંદગી દરમિયાન પરમદયાળુ પિતા ગણાતા ભગવાનની દેખીતી નિષ્ક્રિયતાએ આપ્યો. એ આઘાત શુદ્ધ માનસિક હતો. એણે એમને જીવનમાં વિચારશીલતા અને પ્રગતિના યુક્તોદ્દેશ્યે ધકેલ્યા. પણ સીધી લડત તો ૧૮૭૨માં એટલે લગ્ન પછી પાંચેક વર્ષે એમણે આપી, જ્યારે પાંદરીની પત્ની તરિકે પ્રજ્ઞ-ભોજનના વિધિમાં લેવો જેઈતો ભાગ લેવાની એમણે પોતાની નાસ્તિકતા પ્રત્યેની વફાદારીની ખાતર ના પાડી દીધી અને પતિદેવનો ખોદ્ વહોરી લઈ, ગુદલાગની સળ સ્વીકારી લઈ, જુઆડું માંડી કેવળ પોતાના પગ પર જ જીભ રહીને સમ્યક્ષને ખાતર જીવનસંગ્રામનો સામનો કરી લેવાની એમણે કૃતનિશ્ચયતા દાખવી.

શું કમાઈશ અને શું ખાઈશ, અથવા તો કેમ કમાઈશ અને વૃદ્ધ માતા તથા બાળકો સમેત ત્રણ જીવનુ પોષણ શી રીતે કરીશ એનો એમણે એ વખતે કશો જ વિચાર નહોતો કર્યો. પ્રવૃત્તિશીલ, સ્વમાની સૌવરનો તરનરાટ અધારમાં બૂકેકો મારવા તૈયાર હતો એણે એમ જ કહ્યું, 'પણ દંભનું જીવન જીવવાની, અવનત શિરે ચીલાચાનું પત્ની યરાની અને રોટલા તથા દેખીતી આખર ખાતર પોતાના સત્યાત્માના જીવનને કચડી નાખવાની એમણે ધસીને ના પાડી દીધી. દરમિયાન ૧૮૬૮ની સાલથી લેખનના એમણે ગભીર પ્રયત્નો કરવા માંડ્યા હતા અને કેટલીક સફળતા પણ મેળવી લીધી હતી બીજા બાળુ લગ્નજીવન દરમિયાન જ પતિના સિન્ડ્રોમના ચર્ચની ખાલી પાટલીઓ સમક્ષ છૂપા બાવણનો અખતરો કરી ભેતાં એમણે પોતાની સુપુત્ર પણ અદ્ભુત વક્તવ્યશક્તિની શોધ પણ કરી લીધી હતી. આથી કમ, કડી ને બરછીને બદલે કમ, વાણી અને વિચાર આ ત્રણ દરિયાર લઈને જીવનસંગ્રામમાં એ મૂકી પડ્યા.

મરીમોના વધીલ મિ. રોબર્ટ્સે એમને દગ્દનારાયણની સેવાયે મૂકવાનો મત આપ્યો હતો. મિ. રોબર્ટ્સે બોલ્યોએ એમને વ્યક્તિના જ નહિ પણ જનતાના વાણી અને વિચારના સ્વાતંત્ર્યે મૂકવાનો મત આપ્યો અને ૧૮૭૫ની સાલથી એમણે સાચા સુધારક અને મુક્ત વિચારક તરિકે આખા વખતના પ્રચારક-ઉપદેશકનું જીવન જીવવા માંડ્યું. અનીશ્વરવાદના નકારાત્મક સ્વીકાર અને પ્રચારની

સાથે સાથે એમણે માનવવાદના સુભગ આગ્રહના સુદર નેકાણુનો હકારાત્મક પ્રચાર પણ કર્યો. ચીલા-ચાલુ સમાજ અનેશ્વરવાદના એમના પ્રચારરંથી એટલો ચોક્કસ જાણ્યો કે એ પ્રચારના મૂલ્ય તરીકે એમને નીચમાં નીચ અપકીર્તિ સહન કરવાની, રાજાઓનો સામનો કરવાની અને છેવટે તો પોતાના પ્રિય બાળકો સાથેના મેળાપના હકનો ત્યાગ સ્વીકારવાનો એમના જીવનનો ત્રીજો જન્મર આઘાત સહન કરવાની ફરજ પડી. લગ્નજીવનનો ત્યાગ એ વૈગમ્ય તરફનું એમનું મોટું પગલું હતું; પણ બાળકોના દર્શનના અધિકારનો ત્યાગ એ તો વૈરાગ્યને પૂર્ણતા તરફ લઈ જનારું વિરાટ પગલું હતું. એમાંથી એ માનવીના બધા બાળકોને પોતાના મણુવાના વિશાળતર પ્રેમની કેળવણી તરફ ઝૂક્યા ને લંકનની રૂક્લેષાકાંના સભ્ય થયાં.

ઈ. સ. ૧૮૭૫થી ૧૮૮૮ સુધી આમ એમણે ચીલાચાલુ ધર્મ, સમાજ અને રાજકારણની સામે લડાઈ કરી. ઇંગ્લાંડમાં અત્યારે સ્ત્રીપુરુષો વિચાર અને વાણીનું જે સ્વાતંત્ર્ય ભોળાં છે, ચર્ચોમાં જે હિંદારતા ને સહનશીલતા જણાય છે, નારીત્વ એટલે અનીતિમાન જ એવું કંઈ નહિ એવી માન્યતાનો જે ખુલ્લુંખુલ્લું સ્વીકાર થયેલો છે અને રાજકારણમાં બ્રિટિશ સામ્રાજ્ય મોટે ભાગે સ્વતંત્ર અને સ્વાયત પ્રભુઓનો રાષ્ટ્રસમૂહ બન્યો છે એના જગમાં શ્રી અને બેસન્ટ એક મોટા બાગીદાર છે.

સ્ત્રીઓના સમાનાધિકાર, સ્ત્રીઓને મતાધિકાર, સારા ઘરો, નિશાળમાં નારતો, મજૂરોના શોષણનું નિકંદન, સત્ત્વઓની સુધારણા, મૂંઝાં પ્રાણીઓ પર કરાતી ડોકટરોની પ્રાયોગિક ચત્ત્વિક્યાદિના લુપ્તભોનો વિરોધ, ટ્રેઈડ યુનિયનોનું સંગઠન, જમીનના કાયદાઓની સુધારણા ઇત્યાદિક એવી ઠાંઈ આધુનિક સુધારણાની પ્રવૃત્તિ બાંગે જ જોવામાં આવશે કે જેની સામે એમણે અખિણી જંગ કરી ન હોય, જેને માટે એમણે કંઈ લખ્યું કહ્યું ન હોય કે જેને માટે એમણે કંઈ સહન કર્યું ન હોય.

આમ દશ્ય જગતના વિવિધ કલ્યાણીની પ્રવૃત્તિમાં જળાબ્ધ મહેલાં રહેતાં રહેતાં એમને વિચાર-શીલતાએ, અભ્યાસવૃત્તિએ અને સત્યાવશેષણીની બુદ્ધિએ જીવનમાં એક પછી એક અનેક વાદોના આસ્વાદ કરાવતાં કરાવતાં છેવટે અદશ્ય જગતના સંશોધન તરફ ધકેલ્યાં અને ૧૮૮૯ની સાલમાં ભગવતી બેસન્ટેટસ્ટ્રી મેપાનો મેળાપ થતાં એ જ વર્ષની ૧૦મી મેને રોજ એમના વરદ હસ્તે દીક્ષા પામી એ થીઓસોફી અર્થાત્ જ્ઞાનવિદ્યાનાં ઉપાસક બન્યાં.

આ એમના જીવનમાં મોટામાં મોટી ક્રાંતિનો અવસર હતો એની પૂર્વે રાજકારણ એ એમની પ્રિયમાં પ્રિય પ્રવૃત્તિ હતી. પણ થોમિની બેસન્ટેટસ્ટ્રી મેપાએ આધ્યાત્મિકતાની પોતાની શિશુલુપ્રક્રિયા પ્રમાણે જેનો એમને સૌથી વધારે પડી હતી એનો એમની પાસે સૌથી પહેલો ત્યાગ કરાવ્યો. થી એની બેસન્ટે પોતે લખ્યું છે : 'એમણે સાડું કપડું કારણ મારા પુરાણ કાઢ્યા વિચારો એને લીધે મોનની અગ્નિપરીક્ષાએ ચડ્યા.' આમ એ થોમાબાસ તરફ વળ્યા ને થોમિની બન્યાં અને ગુરુદર્શન પામતાં ગુરુશીષ્ય બન્યાં.

ઈ. સ. ૧૮૯૩માં ટિકાએ આવે મળેલી ધર્મોની વિશ્વપરિવર્તમાં સ્વામી વિવેકાનંદે દિંદુષમ્નો કહો કર્યો ત્યારે ભગવતી બેસન્ટે ત્યાં મોજૂદ હતાં ત્યાં થીઓસોફીનો કહો કરવા મહેલાં, ત્યાં કહો કરીને એ દિંદ આબ્યાં એ લખે છે :—

'કમે કમે દિંદમાં મેં દિંદના જૂતકાળનો અભ્યાસ કર્યો પ્રાચીન સમયમાં દિંદના મોમાં સ્વાતંત્ર્ય કેટલું મહાન હતું એ મેં જોઈ લીધું. પંચાયત પદ્ધતિનું કામ મેં જોયું મને એ શાણપણથી ભરેલું લાગ્યું. વખતોવખત મેં રાષ્ટ્રજીવનના પ્રશ્નો પર બાખ્યાનો આપ્યાં. ઈંગ્લાંડમાં મેં વારંવાર એની દિંદ પ્રત્યેની ફરજોની અવગતિ વિશે અને સામાન્યમા પ્રાચીન પ્રભુઓના સ્થાન વિશે બાણો

ક્રમાં.....' હિંદની ધરતી પર મેં પહેલા પગ મૂક્યો ત્યારે મારો હિંદ પ્રત્યેનો પ્રેમ, એને થયેલા અન્યાયો વિષેની મારી સહાનુભૂતિ અને એણે જે કષ્ટો વેઠ્યાં છે એનું જ્ઞાન મારામાં એ માનુભૂતિ પ્રત્યેની તીવ્ર હકિતમાં પરિચ્છિન્નું. ત્યારથી હમેશાં હું એનાથી પ્રેરિત થયેલી છું. પરંતુ મારા બધાં આરંભનાં વર્ષો પૌર્વાત્મ ધર્મના અને ખાસ કરીને હિંદુધર્મના ઉદ્ધારકાર્યમાં ગયાં. પછી આવ્યું કેળવણીનું કામ અને હિંદુ કોલેજના વિદ્યાર્થીઓ સમક્ષની વ્યાખ્યાનપ્રવૃત્તિ, અને એમને સ્વદેશ પ્રેમ અને સ્વદેશહકિતની પ્રેરણા પાવાનું કામ, અને મારા હિંદી મિત્રો સાથેના આગ્રહ હિંદીઓના ગૌરવર્તનનો અનુભવ...એમ એમ આગળ જતાં હું એવા સમયમાં આવી પહોંચી કે ત્યારે મને લાગ્યું કે મારા દિલમાં જલી રહેલી જ્વાળાઓને વાણી દ્વારા વ્યક્ત થવાનો સમય આવી પહોંચ્યો છે. '

આમ પુનઃ 'શ્રી એસન્ટ રાજકારણમાં પડ્યાં, પણ તે હિંદની આઝાદી પૂરતાં જ. હિંદની આઝાદીની લાષકાતનો સવાલ કરનારને એમણે ઈંગ્લેન્ડના એવા સવાલ કરનાર રાજ્ય વાદ્ય પહેલાના અને કોમવેલ્થ ઇંગ્લેન્ડના શા દાલ થયા એ જ ચાલ કરાવ્યું છે. 'સ્વરાજ્ય મારો જન્મસિદ્ધ હક છે અને હું એ લઈશ' એ લોકમાન્યનો મંત્ર એમણે બીજા શબ્દોમાં પણ ભરેશ્વરથી લખાવીને હિંદીઓની અસ્થિતા જાગ્રી, જેલ વહોરીને દેહકષ્ટ સહન કર્યું અને હોમરૂલનો શબ્દ હિંદનાં ગામડાઓમાં પણ ખૂણે ખૂણે ગાજતો કર્યો.

એમણે કોમનવેલ્થ ઓફ ઈન્ડિયા બિલ બીને હિંદી સ્વરાજ્યની પોતાની રૂપરેખાને મૂલ સ્વરૂપ પણ આપ્યું હતું. અને હિંદીઓની સંમતિ મેળવી પાર્લામેન્ટમાં એને પેશ કરાવી પહેલા વાચનમાંથી પસાર પણ કરાવ્યું હતું, પરંતુ એ દરમિયાન હિંદમાં રાષ્ટ્રોદ્ધતો કાળો કાપડો, બલિયાન-વાલામાં જનરલ ડાપરે કરેલી કારખી કતલ, ઈલાહિ દમનનો જે દોર જાગ્યો હતો અને એના પરિણામે મહાત્મા ગાંધીની આગેવાની નીચે સત્યાગ્રહ, સવિનય અંબ અને અસહકારની જેડું બેશ જાગી હતી અને સરકાર તથા પ્રજા વચ્ચે જે ગજગ્રાહ ભ્રમો થયો હતો તેની રસાકસીમાં એમનો એ અરડા વિસારે પડી ગયો. રાજકારણમાં એ ગાંધીજીની વિરુદ્ધ પડ્યાં હોવાથી જીવનનાં છેલ્લાં વર્ષોમાં જનતામાં એ અપ્રિય થઈ પડ્યાં હતાં ને બધા મંદારણવાદી નેતાઓની જેમ હિંદી રાજકારણમાં પાછળ પડી ગયાં હતાં, પણ લોકોની તાળીઓની નહિ પણ પોતાને જે સાચું લાગ્યું એ જ આચરવાની જીવન ભરની આદત પ્રમાણે એ કહી પોતાના મનથી પાછાં પડ્યાં નહોતાં. એમના જીવનનો એ જ મહાનમાં મહાન વિશ્વસ છે અને પોતાની પાછળ જે સ્મરણલેખ કોતરવાનું એ કહી ગયેલાં એ પણ એ જ છે : 'એ હમેશાં સત્યને અનુસરવા મથ્યાં છે.'

એક બીજી પ્રવૃત્તિ જેમાં એ પાછાં પડેલાં મથાય છે એ શ્રીકૃષ્ણમૂર્તિનો જીવિ જગદ્ગુરુ તરીકેનો પુરસ્કાર કરવાની પ્રવૃત્તિ છે. એની પાછળ એમનો ૧૯૧૧થી માંડીને જીવનના અંત ભાગ સુધી ધણો સમય ગયેલો છે. જગદ્ગુરુના અવતરણની તૈયારી કરતાં વર્ષોની મહેનતથી સ્થાપેલા તારકશંકરે શ્રીકૃષ્ણમૂર્તિએ પોતાને હાથે વિષેરી નાખેશે અને એમની ધણી પ્રિયમાં પ્રિય યોગેસોદિત માન્યતાઓનો કાતિલ વિરોધ થતો એમણે જાતે જાણ્યો છે. અને પોતાના વહાલામાં વહાલા સાથીઓને પણ એ પ્રવૃત્તિનો વિરોધ કરતા ને પોતાને છોડી જતા એમણે જોયાં છે.

શ્રી એસન્ટની જીવનચર્ચાનું એક લક્ષણ બાંધી બતાવતાં મિ. જ્યોર્જ બર્નાર્ડ શોએ એમની કટાક્ષમુખ વેધક શૈલીમાં લખ્યું છે :

'ટુ-ડે' નામક પત્ર બંધ થતાં હું મિસિસ એસન્ટ સંપાદિત 'અવર કોર્નર'નો મામલો નવલિકા.

* શ્રી. કૃષ્ણમૂર્તિની બાવિ જગદ્ગુરુ નહિ પણ જગદ્ગુરુ બનવાનું મૈત્રેયના વાદન તરીકેની 'પૂર્વના તારક સમ' દ્વારા આગાહી કરામાં આવી હતી. વિરોધ માટે જુઓ 'એસન્ટ સ્મારક મંથ' પાનું ૭૮૨. -સંપાદક.

લેખક જન્મે. એ સામાયિકની એક અસાધારણ આદત પોતાના લેખકોને એમના લેખનું મહેનતાણું આપવાની હતી; અને ભય છે કે બીક વેદતા યુવાન પ્રચારકોને પ્રત્યક્ષ દયાદાનના માનકાંબધી બચાવી લેવાની અને રાહત આપવાની મિસિસ બેસન્ટની આ એક યુક્તિ હતી. એ અડગ પરગણુ-પણામાંથી આઈ હતી. અને સંભવતઃ આ નમણાઈ વિષેના માગ મુક્ત કંઠોક્ત તિરસ્કારનું એ મારા પર વેશવાળી હતી.

પરંતુ પોતાની નાણા કાયળીનું મોં ઉનાકું રાખવાની આ વૃત્તિનો હિંદના અનેક વિદ્યાર્થીઓને લાભ મળેલો છે. કાંઈ લિખારી એમને બારણેથી પાછો નહોતો જતો. મિસિસ રેન્સમ લખે છે કે 'યુવાન અને સંયત્નને મારા અગ્રણી કેટલીક વાર એકોએ એવો મર્મણો પ્રશ્ન પૂછતા કે એઓ લખવાઈ શરમાઈને જાતે જા ચાંચ્યા જતા. પણ વૃદ્ધ અને અચક્ષતને હમેશા કાંઈ ને કાંઈ પ્રાપ્ત જ થતી.' એક ઘરડો લિખારી માણીને વેષ કાઢીને પેસા પડાવી જતો એની બદમાસી મિસિસ રેન્સમે નજર નેઈ અને એમની આગળ પ્રકટ કરી ત્યારે પણ એ ફક્ત મરકે મરકે હસેલાં, અને બોલેલાં 'એ ઘરડો છે, ઘરડાને છું, હમેશાં આપું છું.' મિસિસ રેન્સમ લખે છે :

'એ એવી બીકની વેળા ચાલતી હોય, બહાર નીકળતી વખતે કાંકા પર જરત જરેલા હિંદી રેશમની પોતાની નાનકડી થેલીને ભરતીને નીકળવાનું એ કદી ચૂકતા નહિ. રસ્તે મળનારા બિહુડા માટે એમાં એ તાંવાના સિક્કા, પાઈ પેસા રાખતાં ને એમાંથી જેને આપવું હોય તેને એ જાતે જ આપતા; બીજાને એ વહેંચણું કરવા દેતા નહિ, કારણ એમ કરવામાં આવે તો અંગત સંસ્પર્શ તો લૂંટાઈ જ જાય ને ?'

મિસ્તર એ. એચ. પિટરસનની બહુતરી પ્રમાણે મિસિસ એની બેસન્ટ જીવન દરમિયાન સ્વહસ્તે ૩૩૦ ગ્રંથો અને ચોપામિયાં લખેલાં છે. ૨૫ ગ્રંથો એમણે બીજાઓની સાથે રહીને લખેલાં છે. ૨૧ પુસ્તકો એમણે સંપાદિત કર્યાં છે અને આગળ કર્યાં છે, અને ૧૨ સામયિકોનું સંપાદન સંભાળેલું છે. એમણે ૭ ભાષાંતરો કરેલાં છે જેમાંનું એક મૂળ સંસ્કૃત પરથી તૈયાર કરેલી શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતાની ઉત્કૃષ્ટ આવૃત્તિ ૩૫ છે, આ પુસ્તકોના વિષયો છે વિદ્યાન (રસાયણશાસ્ત્ર ભૌતિકશાસ્ત્ર, માનસશાસ્ત્ર, શરીરશાસ્ત્ર), અર્થશાસ્ત્ર, રાજકારણ, ઇતિહાસ, ધર્મ, તત્ત્વજ્ઞાન, નીતિશાસ્ત્ર, ફળવણી અને યીઓસોરી.

એમનાં લખાણો અને ગ્રંથોના મંજૂમાં સાહિત્યસ્વામીઓની અમર સિદ્ધિઓ શોધવા જનારને મોટા ભાગે નિરાશા સાંપડશે, કારણ એ સાહિત્યકાર નહોતા; ધર્મોપદેશપ્રચારક અને પેશંબર હતા. એમ છતાં મહાત્માજીની આત્મકથાની જેમ એક મહાન આત્માના સ્વપના પ્રયોગોના મુક્ત વૃત્તાંત તરીકે એમની આત્મકથા હમેશાં રસપૂર્વક અને કેટલીક વાર ભક્તિપૂર્વક વંચાતી રહેશે. સર. સી પી. રામસ્વામી જેવા બુદ્ધિપ્રધાન જીવે ઈ. સ. ૧૯૩૪માં લખેલું છે : 'ઉદ્ધાત પેચીસ વર્ષથી દર વર્ષે હું એનો નિશ્ચિત પાઠ કરું છું !'

એમનું સારમાં સારું પુસ્તક કયું એના જગતમાં એવના સાથી, મિત્ર અને આત્માવી લેડીનિટર સાહેબો 'એન્સન્ટ વિઝમ્સ' નામ લીધેલું છે. આત્માર્થોની દૃષ્ટિએ એ સાચું જ લખે છે. એ એમના ગ્રંથોમાંનું સૌથી મહાન અને ઉપયોગી પુસ્તક છે—જાણ કરીને યુગ યાનના એક સુષકલિન યાત્રીય સ્વરૂપ તરીકે.

વિદ્યાર્થી

ચુનીલાલ બારીદ

તા. ૧૬-૮-૪૮

એની બેસન્ટની શતીબિંદુ

(હિન્દીઓના હૃદયમાં બેસન્ટનું નામ કેતરોયેલું રહેશે)

હિન્દની પ્રુથ ભૂમિએ અનેક અવિરત આત્માઓ પેદા કર્યા છે. હિન્દની ઔરવવન્તી સ્વરશ્મિએ વિદેશીઓને આકર્ષ્યા છે. દોઢસો વરસ પૂર્વે લાંબા કાળ સુધી હિંદ ધિટનની પેલાદી એટી હેઠળ દબાયેલું હતું. માતૃવતાની દષ્ટિએ એ અકુદરતી અને ખાશવી હતું. હિન્દની ગુલામીની બેડીએ તોફાન પાના ભગીરથ કાશને પાયો નાખનાર, પરદેશી તંત્ર એ ગુલામીનું પ્રતીક છે—તેનું ભાન કરાવનાર એમ. ઓ. લુમબએ સ્વ વિલિપ્ત પેદારખતી હતી એ કાશને મેળ આપવામાં મિ. સી. એફ. બેસન્ટ અને ડૉ. બેસન્ટનો ફાળો નાનાચોટો નહોતો. જન્મે અંગ્રેજ, સ્વભાવે આયરીશ અને સમર્થ શુદ્ધી તેઓ, હિંદી હતી. પહેલી ઓક્ટોબર ૧૮૪૭ ડૉ. એની બેસન્ટનો શતાબ્દ દિન છે. ડૉ. બેસન્ટનું હિંદમાંનું જીવન એટલે હિંદના સર્વાંગી વિકાસમાં ડૉ. બેસન્ટે આપેલા ફાળોનો જ્વલંત ઇતિહાસ. ડૉ. બેસન્ટ સાચા સંપ્રાપ્તિ હતા. ૧૮૭૯માં અફઘાનીસ્તાન, ૧૮૮૧માં ટ્રાન્વાલ, ૧૮૮૨માં આયર્લેન્ડ અને ત્યારબાદ ઈજિપ્ત અને ૧૮૮૫માં સુદાન માટેની તેઓ લડત લડેલાં. ૧૮૯૩માં ડૉ. બેસન્ટે હિંદમાં પગ ભૂક્યો. ત્રીસ વર્ષ બાદ એટલે લગભગ ૧૯૧૨-૧૯૧૪માં પહેલાં રાજકારણમાં તેમણે અંતર્યામી. વ્યવસ્થિત અને અધારણસરની ચળવળમાં તેઓ મોનતા હતા. રાજકીય હેતુઓ પાર પાડવા વ્યવસ્થિત અને અધારણસરની ચળવળ માટે કાર્યકર્તાઓ, સંસ્થા અને જાણુ આવશ્યક હોઈ બેસન્ટે હોમરૂલ લિગની અને દેશભરમાં એની શાખાઓની સ્થાપના કરી ‘ન્યુ ઈન્ડિયા’ દૈનિક અને ‘કોમન વીલ’ અર્થવાદિક જાપણો પથ ચર કર્યાં. હમરો ઓપુરપો હોમરૂલ લિગમાં જોડોયા. ૧૯૦૫-૧૯૦૭ની બંગલોગતી ચળવળથી જનતામાં રાષ્ટ્રીયતાની જે ભાવના જાગેલી તેને પોષણ મળ્યું. હોમરૂલ લિગના સિદ્ધાંતો તેમાં કાર્યક્રમના પ્રતિષ્ઠાદન માટે બેસન્ટ દેશભરમાં ધૂમતા હતા, લાવણુ આપતા હતા, લેખો લખતા હતા અને કોન્ફરન્સો ભરતા હતા. મોટે ભાગે બેસન્ટની ચળવળના પરિણામે હિન્દી મંત્રી મિ. મોટીયુને ૧૯૧૭ની સાલમાં હિંદને કેપ્ટ પ્રકારના રાજકીય સુધારાઓ આપવા નિર્ધારિત તેની તપાસ કરવા હિન્દમાં આવવું પડેલું એમ કહીએ તો તેમાં કોઈ ખોટું નથી. ૧૯૧૭માં કલકત્તામાં ભરાયેલ કોમિશનના પ્રમુખરૂપાને બેસન્ટ હતા. ૧૯૧૪થી ૧૯૨૮ સુધી પ્રથમ વિશ્વયુદ્ધ આવેલું, જર્મની પ્રદેશો ધિટનની તરફ હતા અને સાર જર્મનીના પક્ષમાં હતા. બેસન્ટની રાજકીય ચળવળના પરિણામે ૧૯૧૭માં હિંદી સરકારે તેમને નજરદેહ કરેલ. લોકમાન્ય તિલક લાંબી સજા ભોગવી ૧૯૧૪માં છટેલા. અંજાળતા વિદ્વાન કલકત્તા સુરેન્દ્રનાથ બેનરજી સુધારાના કાર્યમાં ગુંચાયા હતા. ૧૯૧૫માં શ્રી. ગોખલેએ દેહલાય કરેલો. મદાતમા અધી રાજકીય તખ્તા ઉપર એ સમયે આવ્યા. ૧૯૧૬માં અમૃતસરમાં ભરાયેલી કોમિશ મદાતમા અધીજના કાયમાં અર્ધ ત્યારથી બેસન્ટ લગભગ કોમિશમાંથી કારેત થયા. રાજકારણમાં મતભેદ રહેવાના જ. પરંતુ રાજકીય વિચારોના ધડવામાં રાષ્ટ્રીયતાની જાગૃતિમાં પરદેશી પૂંસરી ફાટી દેવામાં વખતો વખત જે જે વીરલ બક્ષિઓએ તેજસ્વી ફાળો

આપ્યા છે તેમનું હિન્દ કષ્ટી છે. ડૉ. બેસન્ટના મરણ સમયે ખાધીજીએ જણાવેલું કે ત્યાંસુધી હિન્દ જીવત છે ત્યાંસુધી ડૉ. બેસન્ટે હિન્દની જે ભવ્ય સેવાઓ કરી છે તે સ્મૃતિ ઉપર જીવંત રહેશે. પડિત જવાહરલાલ નહેરુએ એ સમયે પત્રકારોની મુલાકાતમાં જણાવેલું કે વિશ્વયુદ્ધના કાળા દિવસો અને ત્યારબાદ સ્વતંત્રતાના સંગ્રામમાં બેસન્ટે જે ભાગ ભજવ્યો છે તે સદા યાદ રહેશે. રાજકારણમાં નહિં પરંતુ શિક્ષણ, સાહિત્ય, તત્ત્વજ્ઞાન અને પત્રકારિત્વના વિષયોમાં પણ બેસન્ટનું સ્થાન દિમાલય સરખું હતું. લગભગ સોએક જ બીર વિષયપ્રેરક પુસ્તકોનાં તેઓ કર્તા હતાં. લગભગ વીસેક હજાર બાપ્તિસ્ટ કાર્યો હશે, કરોડો માણસોના એ પ્રેરણાદાયી હતાં, 'રાષ્ટ્રીય સરકારના સ્વપ્નસેવી હતાં. જ્ઞાતિ અને સારી ભાવના યુક્ત નૂતન દુનિયાના એ સિદ્ધાંત હતાં તેમની લેખન અને વક્તૃત્વકળા અનોકી હતાં. લાખો ઓપુરુષોને હૃદયમથાવી મૂક્યાં હતાં એમણે માટીમાંથી મોંઘે ધડપા હતા. તેમને કાની દુનિયા છોડે આજ લગભગ ૧૬ વરસ થયાં પરંતુ જુદા જુદા ક્ષેત્રમાં આરબેલ કાર્યો સફળતા પામી રહેલ છે. હિન્દ પરદેશી ખૂસરીમાંથી છૂટ થયું છે. આંતરરાષ્ટ્રીય સહકાર આપી અને મેળવી શકે છે. હિન્દુસ્તાનનું દુનિયાભરના દેશોમાં જે અનેકું સ્થાન હોવું જોઈએ તે પ્રાપ્ત થયું છે હિન્દના સર્વાંગી વિકાસાર્થે જે જે વ્યક્તિઓએ નિસ્વાર્થ સેવાઓ આપી છે તેમની યાદ દરેક હિન્દીના હૃદયમાં કોતરાયેલી રહેશે. ડૉ. બેસન્ટે પણ અવિરત નિષ્કામ સેવાઓ હિન્દના ચરણે ધરી હિન્દીઓના હૃદયમાં અનેકું સ્થાન મેળવેલું છે

મી. સારાભાઈ દલાલ

Sjt. Subhas Bose—on Dr. Besant

In the opinion of every section of Indian thought, regardless of religion or politics, it was she who laid the foundation of all real and lasting union between the East and the West

(The Annie Besant Centenary Book, P. 244)

શ્રીયુત સુભાષ બોઝ—ડૉ. બેસન્ટ વિષે

હિન્દના વિચાર કરતા જન્મતના દરેક ભાગના અભિપ્રાય પ્રમાણે,—ધાર્મિક અને રાજકીય મતભેદ બાદ કરતાં, વિદુષી બેસન્ટે જ પૂર્વ અને પશ્ચિમ વચ્ચે સાચી અને કાયમ માટેની એકતા સાધવા માટે પાંચો નાખ્યો છે

('ધી એની બેસન્ટ સેન્ટીનરી બુક' પાનુ ૨૪૪, પરથી)

ભગવતી બેસન્ટનું જીવન
“થીઓસોફી”ની દૃષ્ટિએ

The Greatness of Dr. Besant

Dr. Besant was All-Things to all men for she was indeed a "Diamond Soul" with innumerable facets to her being.

She was a magnificent Leader who created men—not mere movements.

She was a wise Teacher who loved all for she understood all.

She was a great Inspirer who fanned in all the spark of greatness.

She was a far-sighted Statesman who strove to bring the future into the present.

She was the tenderest of Friends who nourished the weak and the ailing.

She was the dauntless Warrior who challenged everything in defence of Truth.

She was a wonderful Pioneer who suffered much to make others happy.

—Rohit Metha

(General Secretary, Indian Section, Theosophical Society,)

ડૉ. બેસન્ટની મહત્તા

ડૉ. બેસન્ટ અષી મોણસો સાથે પોતાના જીવનના અથા પાસા 'પ્રગટ કરી શકે તેવા હતા, તેઓ અરેઅરે એક હીરા જેવા આત્મા (Diamond Soul) હતા કે જેમના જીવનને અનેક પાસા હતા.

તેઓ એક મહાન નેતા હતા કે જેઓ માન ચળવળો જ કરી જાણતા ને હતા પણ મનુષ્યોને ધરી જાણતા હતા.

તેઓ એક ડાકા યુરુ હતા, કે જેઓ અધાને ચાહતા હોવાથી અધાને સમજતા હતા.

તેઓ એક મહાન પ્રેરણાકાતા હતા કે જેમણે અધામાં મહત્તાનો તણખો પ્રદીપ્ત કર્યો હતો.

તેઓ એક દુરદેશીવાળાં યુત્સુદ્ધી હતા કે જેમણે ભવિષ્યને વર્તમાનમાં આણવા પ્રયત્ન કર્યો હતો.

તેઓ એક કામળમાં કામળ હૃદયી મિત્ર હતા કે જેમણે તબીબા અને ખીડિતની સારવાર કરી હતી.

તેઓ એક નિર્ભય અને અદમ્ય યોદ્ધા હતા કે જેઓ સત્યના અચાવમાં અધાને પકકાર આપી શકતા હતા.

તેઓ એક અજીશ્વર નેતા (Pioneer) હતા કે જેમણે બીજાને સુખી કરવાને પોતે જાતે ધણ દુઃખ વહોરી લીધું હતું.

આ રીતે મહેતા.

(જનરલ સેક્રટરી, ઇન્ડિયન સેક્રેટરી, થીયોસોફિકલ સોસાયટી)

કર્મયોગિની બેસન્ટ

જન્મતા આટલા બધા સ્ત્રીપુરુષો છે. તે પૈકી ક્રિષ્નાબેટ કોની ઉજવાય છે? જો એ દેહવાસનાથી પર હોય, લોકવાસનાથી પર હોય અને શાસ્ત્રવાસનાથી પર હોય, તેમની ક્રિષ્નાબેટ ઉજવાય છે. ડૉ. બેસન્ટ સવારનો ચાર વાગે જન્મતા, રાત્રીએ અગિયાર વાગે મૃત્તા. તેમણે દેહની કદી પરવા કરી નહોતી છતાં તેઓ સુખ અને સંદ્રની માફક નિર્ધારિત કાર્ય કરતા હતા.

તેમણે સંત્યની શોધમાં કદી લોકપ્રિયતાની પરવા કરી નહોતી. સંત્યની શોધમાં એક સસ્થામાંથી બીજી સસ્થા તેઓ ખોલતા જતા હતા. તેઓ જૂના મિત્રને ત્યજી દેતા હતા, જેની તેમને હમેશાં આદરતા હતા. શાસ્ત્રના આધારથી તેઓએ કદી વહેમને માન્યો નથી. તેઓ શાસ્ત્રમાં કદી બદલ્યા નથી તેઓ ખ્રિસ્તી પાઠરીની સ્ત્રી હોવા છતાં તે ધર્મની ખોટી માન્યતાને તેમણે સ્વીકારી નથી, એટલું જ નહિ પણ તેમણે દરેક ધર્મના શાસ્ત્ર ઉપર પ્રકાશ ફેંક્યો છે, અને આ રીતે દરેક ધર્મની તેમણે સેવા કરેલી છે. તેમના પુસ્તકોમાં ભગવદ્ગીતાનું અભ્યયન, યોગ, ઉપનિષદમાં સમાયેલું જ્ઞાન વગેરે પુસ્તકો અનુપમ છે. તેમનું ખ્રિસ્તીધર્મના રહસ્યનું પુસ્તક, ઈસ્લામ ધર્મની ખૂબીઓનું પુસ્તક, થીઓસોફીની દૃષ્ટિએ જરૂરથી સ્થિત ધર્મ—તે બધાં પુસ્તકો વાંચીએ તો આ તેમની દૃષ્ટિ તેમના નિત્ય જીવનમાં દેખાઈ આવે છે.

ધર્મ તે સત્ ચિત્ત અને આનંદ સ્વરૂપ છે જીવ તે તેનો અથ છે તેથી જ્ઞાન, ક્રિયા અને ઇચ્છા તે જીવનો સ્વભાવ છે તેથી જીવને પ્રજ્ઞતા પામવાના ત્રણ સાધનો છે. કર્મ માટે મનુષ્યને સ્થૂલ દેહ, ઇચ્છા માટે વાસના દેહ અને જ્ઞાન માટે મનુષ્યને મન મળેલા છે આ ઉપરથી પ્રજ્ઞતા પામવાને જ્ઞાનમાર્ગ, ભક્તિમાર્ગ અને કર્મમાર્ગ જોઈએ છે. દરેક મનુષ્યમાં જ્ઞાન, ભક્તિ અને કર્મ દેખાય છે તેમાં એક પ્રધાનપદે હોય છે તે જ્ઞાન સાધનો ત્રણ હોય છે, પણ મનુષ્યને તે તે સાધનો દ્વારા પ્રજ્ઞતા પ્રકટાવવામાં સાધનજૂત થાય છે.

જ્ઞાનમાર્ગમાં પરમાત્માનું સ્વરૂપ, વિશ્વસર્જન, જુદા જુદા લોકો, કર્મ, પુનર્જન્મ, વિકાસક્રમના નિયમોનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય છે.

ભક્તિમાર્ગમાં જીવના દ્વારા પરતસ્તવનો સ્પર્શ થાય છે કર્મયોગમાં ઉચ્છૃંખલ ચિત્તના વિકાસને ચમત્કારીને મનુષ્યજાતિની સેવા દ્વારા તેને પરતસ્તવનો સ્પર્શ થાય છે.

ડૉ. બેસન્ટ એક કર્મયોગિની અને સ-પાસિની હતા ડૉ. બેસન્ટ જ્ઞાની હતા અને ભક્ત પણ હતા.

ડૉ. બેસન્ટના કર્મયોગનો વિચાર કરતાં, અત્રે શ્રીમદ્ ભગવદ્ગીતાના આચાર્ય શ્રીકૃષ્ણ અર્જુનને કહે છે તેનું સ્મરણ થાય છે.

તપસ્વિમ્યોઽધિકો યોગી જ્ઞાનિમ્યોઽપિ મતોઽધિકઃ ।

કર્મિમ્યધ્યાધિકો યોગી તસ્માદ્ યોગી મવાર્જુન ॥

યોગદીનં કયં જ્ઞાનં મોક્ષદં ભવતિ ધ્રુવઃ

તપસ્વી કરતાં, યાનિ કરતાં, કર્મી કરતાં યોગી તે મહાન્ છે માટે તું યોગી થા. યોગ વિનાના મનુષ્યને શોધ પ્રાપ્ત થતો નથી.

શ્રીમદ્ ભગવદ્ગીતામાં યોગની વ્યાખ્યા પણ આપેલી છે.

(૧) ચિત્તની ધૃતિનો નિરોધ એટલે યોગ.

(૨) યોગ એટલે કર્મની કાર્યદક્ષતા.

(૩) યોગ એટલે સમત્વ.

(૪) દુઃખના સંયોગનો વિયોગ એટલે યોગ.

શ્રીમદ્ ગીતાજીમાં કહેલું છે, કર્મનો ત્યાગ કરવાથી સિદ્ધિ મળતી નથી. કાંઈ પણ મનુષ્ય કર્મ કર્યા વિના એક ક્ષણ પણ રહી શકતો નથી કર્મ તે અનાદિ છે, કારણ કે કર્મ પ્રકૃતિમાયી ઉત્પન્ન થાય છે અને પ્રકૃતિ અનાદિ છે. માટે આસક્તિ રાખ્યા સિવાય, અહંતા મમતા રાખ્યા સિવાય, કુળની ઈચ્છા રાખ્યા સિવાય, પ્રભુને અર્પણ કરીને સર્વ ભૂત પ્રાણી માતૃતા હિતમાં રહીને મનુષ્યે કર્મ કરવાં.

માટે જ કહ્યું છે કે સંન્યાસયોગ કરતાં પણ કર્મયોગ ઉત્તમ છે; પરંતુ તેમાં કર્મ, વિકર્મ અને અકર્મમાં વિવેક કરવાનું કહેવામાં આવેલું છે.

ડૉ. બેસન્ટ ગીતામાં દર્શાવેલા સાચા અર્થમાં કર્મયોગિની અને સંન્યાસિની હતા એ તેમના જીવન સમસ્તના ખંડેખંડ તપાસી જોનારને જણાયા વિના રહેશે નહિ. એવી કર્મયોગિની-તપસ્વિની વીર વિભૂતિની શતાબ્દિના ઉત્સવ સમયે, તેમના બન્ધ જીવનમાંથી ટ્રેરણા લઈને આપણે સર્વ સાથે મળીને કૃત્ય કરીએ, તેમની તેવી જ ઈચ્છા હતી. માટે તેમણે સર્વ ધર્મની પ્રાર્થના શરૂ કરી, માટે જ અઘારમાં સર્વ ધર્મના મંદિરો-મંદિરો ધર્મો એક છે તેનો સૂર ગળવતા-જીભાં કર્યાં છે. તેમાં ડૉ. બેસન્ટને કાંઈ નિગૂઢ જગતનો નાદ પુકારી રહ્યો હોય તેમ લાગે છે. આજે ડૉ. બેસન્ટ જેવા આત્માની હિંદને અને હિંદ દ્વારા જગતને જરૂર છે, ત્યારે આપણે સર્વ તેના આત્મામાંથી ટ્રેરણા લઈને બીજા દેશોને ડૉ. બેસન્ટનો પ્યારો સૂર સંજળાવીએ તેમાં જ સાચી કૃતકૃત્યતા છે.

આવા મહાન્ આત્માને મારા કરોડ વખત વંદન હો ! અને તેમના આત્મામાંથી જગતમાં શાંતિના સૂર પથરાય તેવી મારી ઈષ્ટ પરમાત્માને પ્રાર્થના છે.

શ્રી. વેણુરાંકર ગા. ભટ્ટ

(ગુણસુદરીના 'ડૉ. એની બેસન્ટ શતાબ્દિ સમારક અંક' એકાદોષર ૧૯૪૭માંથી)

ડોક્ટર એની બેસન્ટ

સને ૧૮૯૩ના નવેમ્બરની ૧૬મી તારીખે મદ્રાસ ઈલાકાના ટ્યુટિયલ બોર્ડે લંડનથી આવતી આગબોટમાં એક વ્યક્તિ હિન્દુસ્તાનને કિનારે જીતે છે. સ્થાનિક મહાજન એને એક માનવત્ર આપી સત્કારે છે, એના મહાન સ્વાર્થત્યાગી પ્રશંસા કરે છે. ઉત્તરમાં એ વ્યક્તિ કહે છે કે 'છીપ અને અંબલાઓ ફેંકી દઈને હીરામોતી સ્વીકારનાર સ્વાર્થત્યાગી કહેવાય તો મેં સ્વાર્થ તજ્યો છે, જીવનમાં મને જે સત્ય શોધવાની તમન્ના હતી એ લાખું છે એની પાસે મેં જેનો ત્યાગ કર્યો છે એની કશી વિસાત નથી.'

એ એક સ્ત્રી હતી. છેતાળીશ વરસની એની ઉમ્મર હતી. યુરોપ અમેરિકામાં એક પ્રખર વક્તા તરીકે, જુસ્સાદાર લેખિકા તરીકે, જાહેર કાર્યકર્તા તરીકે, એક સમયે પ્રખર નાસ્તિકવાદની, પછી સમાજવાદની અને હવે થીઓસોફીની પ્રખર હિમાયતી અને પ્રચારક તરીકે, એણે નામના મેળવી હતી. એનું નામ શ્રીમતી એની બેસન્ટ.

૧૮૪૭ના ઝાકટોબરની પહેલી તારીખે લંડન શહેરમાં એનો જન્મ થયો હતો. સ્નેહાળ માતા-પિતાની ગોદમાં એણે બાલ્યાવસ્થા પસાર કરી. એની નસોમાં પોણા ભાગ આધરિશ અને પા ભાગ અંગ્રેજ લોકો વહેતું હતું. એના પિતાનું વૃક્તિ અટકથી જોળખાતું ખાનદાન કુટુંબ જૂના, કાળથી ઇતિહાસમાં ખ્યાતિ પામ્યું હતું.

આર વરસની ઉમ્મરે એનીએ પતાનું સુખિ ગુમાવ્યું. એનીની વિધવા બનેલી માતાનો પોતાના પતિ તરફનો પ્રેમ એટલો ગાઢ હતો કે સ્વચાલના પહેલાં ધરના જે ઝોરમાં પતિનું શ્વ પડેલું હતું ત્યાં એ બધ બારણે આખી રાત રુદન કરતી બેસી રહેલી. અને એના વદન પર સવારે નજર કરનારાઓએ જોયું કે ગઈ રાત્રે જે કેશ કાળા ઉમ્મર જેવા હતા એ સવારે હવે જેવા સફેદ બની ગયા હતા. સ્વચાલના વખતે એ મૂર્છામાં પડી, અને સૂક્ષ્મ શરીર પોતાના પતિની પાછળ એ કબ્રસ્તાન સુધી ગયેલી એ વાત, પછીથી સદેહે એ રથને જઈને પતિની કબર જોળખી બતાવીને એણે સાબિત કરી આપી હતી.

વિધવા અને ગરીબ માતાની સાથે એનીએ ઝોમજીશ વરસ સુધીનું જીવન માળ્યું અને શાળાની કેળવણી લીધી. ભાવિ જીવન માટે અનેક ગુણો સ્વપ્નમાં સેવ્યાં. ધરના જોશનમાં આવેલા બગીચામાં જોભેલા એક ઝાડ પર ચડી કવિ મિલ્ટનના મહાકાવ્ય 'પેરેડાઈસ લોસ્ટ' માંથી એ ફક્રાઓ લલકારતી ત્યારે શ્વપ્તાનની માફક, આખી દુનિયા સાથે એકવે હાથે યુદ્ધ કરવાના એને કોઠા ભજતા.

ઝોમજીશ વરસની વયે રેવરંડ ફ્રાન્ક બેસન્ટ નામના યુવાન પાદરી સાથે એનો મેળાપ થયો. પ્રેમમાં પડવાનો અનુભવ તો એનીને નહોતો, પણ લક્ષની મામજી એ તરછાડી ચડી નહિ, અને એકાદબે અંકવાડિયામાં, ૧૮૬૬ની સાલમાં, એ પાદરી સાથે એણે લગ્નની ગાંઠ બાંધી.

છ વરસ એ લગ્નજીવન નબળું. એ છ વરસમાં એનીએ લંડનમાં વસતા કંગામોનાં દુ.ખી જીવન નિહાળ્યાં. માંદાઓ અને ગરીબોની સેવા કરતાં, મજૂર વર્ગનાં કંગાલ લતાઓ અને ધરોમાં જીવાતું જીવન એણે જોયું. પત્ની તરીકે જીવનમાં એને શા જા અધિકારો હતા અને નહોતા એનો

એને ખ્યાલ આવ્યો. ખ્રિસ્તી ધર્મના આચાર્યનું જીવન જેણે સ્વીકાર્યું હતું એવા પતિના પોતાના તરફના પ્રેરણા, ઠોર અને તોછડા વર્તનનો કપરો અનુભવ થયો. ગૃહસ્થાન, સમાજસ્થાન અને સમગ્ર જગતના તંત્રમાં કંઈક, બીજું છે એવું લાગવા માંડ્યું. ધનજીવન એને એક પુત્ર અને પુત્રી આપેલાં. નાની નિર્દોષ પુત્રીની એક સમયની કાયંકર માંદગી દરમ્યાન ઈશ્વરની દયા, શક્તિ અને અસ્તિત્વ માટે એને શંકાઓ ઉત્પન્ન થઈ. જીવન કલેશમય, દુઃખી અને ન જીવવા જેવું લાગ્યું. એમાંથી છૂટવાને માટે એક દિવસ તો કલોરોફોર્મની શીશી લઈ જઈને બહાર ગયો ત્યાં આંધળા જવાનો નિશ્ચય કર્યો. એ ધડીએ એક અવાજ સાંભળ્યો : 'બીડી ! નામદં ! શરીર થવાનાં સ્વપ્નથી સેવ્યાં અને થોડા સમયનું' સંકટ સહી શકાતું નથી ?' શીશી હાથમાંથી ફેંકાઈ ગઈ.

પણ એની શંકાઓનું સમાધાન કોઈ ધર્મચાર્યે કર્યું નહિ. પોદરી પતિને નારિતક સ્ત્રી ન પરવડે. ૨૬મી વર્ષે હમ્મટવન છૂટાછેડામાં પરિણમ્યું. એ પછી માતાનું યોગ્ય થયું અને તે સમગ્ર જગતમાં એકલી બની.

નારિતકવાદનો પ્રખર પ્રચારક અને દ્વિમાયતી, ગરીબોનો સદા જગત સેવક, સેંકડો માનવીઓના તિરસ્કાર અને હજારોના પૂજનને પાત્ર બનેલો આદર્શ એ કાળે ઇંગ્લેન્ડમાં એક મહાન લોકનેતા હતો. ઈશ્વર અથવા મૃત્યુ પછીના અસ્તિત્વમાં એને કશી શંકા નહોતી, પણ જેઓ પરમાત્મા અથવા પરલોકમાં માનતા હોય એમને માટે ત્યાં પહોંચવા સાડું એક પૂલ બનવા માટે એની કાયા હંમેશા તૈયાર હતી. એ ઇંગ્લેન્ડની એ સગાથી, મિત્ર અને મદદગાર બની ઇંગ્લેન્ડના તંત્રીપણા નીચે પ્રકટ થતાં 'નેશનલ રિફોર્મર' નામના પત્રની એ સંકલ્પની બની. પુષ્કળ વાંચ્યું, સતત લખ્યું, લલિત્યના દિવસોમાં દુનિયા બરનો અજેક વક્તા તરીકે પ્રાપ્ત થવાની કીર્તિની શરૂઆત કરી, અને વ્યાખ્યાનો આપવા માટે ઇંગ્લેન્ડનાં એકથી બીજા છેડા સુધી અનેક વાર ફરી વળ્યાં. સખત અને સતત કાર્ય કરવાથી કોઈ મરી જતું નથી એ અનુભવ જીવનમાં સંધર્યો, અને પૈસાને અભાવે બપોરનું ભોજન ન મળ્યા શકે તો લેખન-વાંચનમાં જીવનને ખૂલી જવાની ટેવ કેળવી.

મોટી જીંદગીમાં પાલોમ્બોમાં સુટાઈને આવવા છતાં, ઈશ્વરના નારથી સોગંદ લેવાની ના-રાજીને કારણે પાછો ઇંગ્લેન્ડનાર આ નારિતક ઇંગ્લેન્ડ ઉપર સોબનનામાં કાયદેસર ફેરફાર કરાવીને આમસજામાં બેઠો એ વરણેનો ઇતિહાસ ખૂબ સચ્ચ છે. એના અનુયાયીઓ હજારોની સંખ્યામાં હતા એ સૌ પર એનનો કાબૂ ચરતકારિક હતો આમ સ્કોર્મો ઇંગ્લેન્ડની સામે તોફાન ચાલતું હતું. એને પોતાને ગિરફતાર દરવામાં આવ્યો હતો પોતાના નેતાને છોડાવવા માટે ઇંગ્લેન્ડના બધા ભાગોમાં પચાસ હજાર માણસોનું ટોળું આમ-સ્કોર્મો તરફ ધસી આવતું હતું મિસિસ જેસન્ટ એ મહાનના ઉપલા પત્રધિયે બિભાં હતાં. પોલિસ એ ટોળાને વિખેરી નાખવા મહેનત કરતી હતી. 'તમારાથી એ લોકો નહિ' વિખેરાય, એણે પોલિસ ઇન્સ્પેક્ટરને કહ્યું, 'આ મારા બિલા કરેલા હાથથી હું પાછા જવાની ઇશારત કરીશ તો માનવસાગર દહી જશે આગળ આવવાની સજા કરીશ તો આ મહાનના બે પથરાઓ પછી સાથે બિભાં નહિ' રહે. પણ નેતાની એવી ઇચ્છા નથી, એટલે આ સમૂહને હું પાછો મોકલું છું' એની આમળાના ઇશારે એકની પીગળી મઈ.

આ બધાં ઝઘાવાતો દરમ્યાન આત્મતરવની શોધ તો ચાલુ હતી નારિતકવાદમાં એને કંઈક બીજું લાગવા માંડી 'માનવીમાં કંઈક એવું તત્ત્વ રહેલું છે કે જેને નારિતકવાદ નથી સમજાવી શકતો. હજી કંઈક શોધવું બાકી રહે છે,' એવું એને અંતરથી લાગવા માંડ્યું.

૧૮૭૫માં થીઓસોફિકલ સોસાયટીની સ્થાપના ન્યુયૉર્કમાં થઈ ગયેલી. એના એક સ્થાપક મેડમ બ્લેવટસ્કીના લખેલા 'સિક્રેટ ડોક્ટ્રીન' (Secret Doctrine)ના બે ભાગ 'રિબ્યુ ઓફ રિબ્યુઝ'ના મધ્યદૂર અને વિદ્વાન તંત્રી શ્રી. રોક પાસે અવલોકન માટે આવ્યા. એમણે મિસિસ બેસન્ટને કહ્યું : 'મારા આ યુવાનો તો આ પુસ્તકથી બઝે છે. તમે એનું અવલોકન લખી આપશો ? તમે જે કંઈક શોધી રહ્યા છો એ આમાં હોવા સંભવ છે.' એ પુસ્તકો અવલોકન અર્થે વાંચ્યા પાનાં પછી પાનાં, સેંકડોની સંખ્યામાં પાનાં, ફરતા ગયા અને આત્મા પર પડેલી અધકારછાયાઓ ઓસરવા માંડી. 'જેની શોધમાં હતી તે આ,' એવું સમભર્ષ ગયું. અવલોકન લખાયું. મેડમ બ્લેવટસ્કી એ વખતે લંડનમાં હતાં. એમનું નિવાસસ્થાન શોધી કાઢ્યું. ચરણોમાં પડી એમને વીનવ્યા : 'મેડમ બ્લેવટસ્કી ! મને આપની શિષ્યા બનાવો.'

૧૮૮૯નો એ બનાવ. ૧૮૯૧માં મેડમ બ્લેવટસ્કી લંડનમાં વિદેહ થયાં. એ બે વરસ દરમિયાન એમની દોરવણી, એમના નિયમન અને શિરત ને થીઓસોફીનું, એના સિદ્ધાંતનું, એના ભવિષ્યના કાર્ય-પ્રદેશનું મિસિસ બેસન્ટે ઘણું ઘણું શિશ્ય લીધું, અને સમગ્ર જગતને આધ્યાત્મિક સંદેશ આપી, વિશ્વબંધુત્વને સત્ય અને વ્યવહારિક બનાવવાનું જે દેશ માટે ભાવિમાં નિર્માયેલું છે એવા હિંદુસ્તાનને અને એ દ્વારા જગતને, પોતાનું ભાવિ જીવન અર્પણ કરવાની ભાવના સાથે હિંદુસ્તાનને કિનારે એનીએ પગ મૂક્યો.

હિંદુસ્તાન એમને કોઈ પૂર્વ જન્મોના પરિચયવાળી ભૂમિ લાગી. હિન્દુ ધર્મ, ગીતા અને ઉપનિષદો, એનાં મહાકાવ્યો, એ સર્વે સાથે એને પુરાણી મહોબ્બત હોય એવું એમને સ્મરણ થયું. પણ પ્રાચીન માર્ગ અને મહત્તા ટકી રહ્યાં નહોતાં અને જડવાદ અને નાસ્તિકવાદનું જે મોળું યુરોપ અમેરિકા પર એ સમયે ફરી રહેતું હતું એની અસરથી એ ભૂમિ પણ મુક્ત નહોતી રહી એવો એમને ભય લાગ્યો. એમણે કહ્યું : 'હિન્દ મરી નથી ગયું. એ તો માત્ર સૂતેલું છે. એના સંતાનો સિવાય અન્ય કોઈ એને નહિં મારી શકે.'

સૂતેલ હિન્દને જાગ્રત કરવા માટે એની પુરાણી સંસ્કૃતિ અનુસારની ડેળવણી એના બાળકોને અપાય એ પ્રથમ જરૂરિયાત લાગી. પવિત્ર કાશી ક્ષેત્રમાં એમણે નિવાસ કર્યો અને એજ સ્થળે, પોતાની કલ્પના અનુસાર હિન્દુ બાળકોને ડેળવણી આપી શકાય એ માટે એક હાઈસ્કૂલ, એક કોલેજ, એક કન્યાવિદ્યાલય અને એને લગતાં વિદ્યાર્થીગૃહો ત્યાં સ્થાપવા, માટે એક બંકોળ એકઠું કરવા એમણે દેશના એક પ્રજાપ્રી બીજા પ્રજા સુધી સફર આદરી. હિન્દુસ્તાનની પ્રાચીન સંસ્કૃતિ પર વ્યાખ્યાનો આપ્યા, અને લાખો રૂપિયા એકઠા કરી બનારસને બાળણે આ સંસ્થાઓ જોડી કરી.

એ સંસ્થાઓનો ગૌરવવન્તા ઇતિહાસ હિન્દની ડેળવણીના ઇતિહાસમાં અનોખો આલેખાયેલો છે એને પોતાનું કેન્દ્ર બનાવી, એ પછીનાં વરસોમાં પ્રાતઃસ્મરણીય પંક્તિ મદનમોહન માલવીયાએ બનાગસ હિન્દુ યુનિવર્સિટી જોડી કરી. હિન્દુ યુનિવર્સિટીએ એમને ડી એલ. ની પદવી આપી.

૧૯૦૭માં થીઓસોફિકલ સોસાયટીના આઠ પ્રમુખ કર્નલ ઓલ્કોટ વિદેહ થયા જગત્ બરના પચાસ દેશમાં વિસ્તરાયેલા થીઓસોફિકલ સોસાયટીના સભાસદોએ એકમતે શ્રીમતી બેસન્ટને પ્રમુખ તરીકે ચૂંટ્યાં. સાત સાત વરસે એ ચૂંટણી ફરી કરવાનો નિયમ છે. ૧૯૧૪, ૧૯૨૧, ૧૯૨૮માં ફરી ફરી એમના પર એ પસંદગી જતરી.

સોસાયટીના પ્રમુખનું હિન્દમાં નિવાસસ્થાન મદ્રાસ પાસે આવેલા સમગ્ર સોસાયટીના પ્રમુખ

મથક અઘારમાં રહે છે એ વરસથી એમનો નિવાસ ત્યાં થયો. એ પ્રમુખપદની જવાબદારી અત્યંત બારે હોય છે. ચારે ખંડમાં આવેલાં એનાં ઉપકેન્દ્રો એને સંભાળવાનાં રહે, પ્રચાર માટે લાંબી લાંબી સુસાફરીઓ યોજવી પડે. આ બધી ફરતે એમણે બાવોશ વરસ સુધી એકધારી અદા કરી.

૧૯૦૮ની સાલમાં લંડનના કવીન્સ હોલમાં એમણે ‘અદલાતુ જગત’ (Changing World) એ વિષય પર છ વ્યાખ્યાનો આપ્યાં. એમાંના છેલ્લા વ્યાખ્યાનમાં, અદલાતી દુનિયાને નવો જીવન-સંદેશ આપવા માટે દ્વંદ્વેશા યતનું આયુષ્ય છે એમ, જમદગુરુ ફરી થોડા સમયમાં આપણી વચ્ચે પ્રકટ થશે, એવી આશાની કરી. આ ચોક્કસવાતની આગાહીએ એમનાં મડળોમાં અને જગતભરમાં કુતૂહલ, વિરોધ અને અશ્રદ્ધાનાં અદિલનો પેદા કર્યાં. શ્રીકૃષ્ણમૂર્તિ નામના એક મદ્રાસી યુવાનના શરીરનો ઉપયોગ જમદગુરુ કરશે એવું દિગ્મતપૂર્વક જાહેર કરી એ યુવાનને પોતાની નજર પાસે કેળવણી આપવાનું શરૂ કર્યું. એ યુવાનનો કબજો પાછો મેળવવા માટે એના પિતા નારાયણીઆએ એમની સામે કાયદેસર કામ ચલાવ્યું અને એ લડત દેહ પ્રિવિજાઉન્સિસ સુધી લડીને શ્રીમતી એની ખેસન્ટ પોતાનો અધિકાર સ્થાપિત કર્યો પૂર્વનો તારકનો સંઘ—The Order, of the Star in the East—નામની સંસ્થા સ્થાપી જમદગુરુના આગમનમાં શ્રદ્ધા ધરાવનારાં હજારો સ્ત્રીપુરુષોને એ મંડળમાં સંકલિત કર્યાં. ‘કાઈરેટનું ફરી આગમન’નો સંદેશ દુનિયાના દેશે દેશમાં ઘૂમીને આપ્યો.

જગતને આધ્યાત્મિક સંદેશ આપવાનું કાર્ય દિગ્મતનાને માથે છે, પણ એમ કરતાં પહેલાં દિગ્મત આઝાદ યતનું જોઈએ. પિટન અને દિગ્મત સમોવડિયા બાગીદાર તરીકે એક તંત્રમાં જોડાયેલાં રહે એવી યોજના સાથે ૧૯૧૪ના વરસમાં દિગ્મતના રાજકારણમાં એમણે અંપલાવ્યું. ‘કામનવીસ’ નામનું અર્થવાદિક અને પછી ‘ન્યુ ઇન્ડિયા’ નામનું દૈનિક પોતાના તંત્રીપદે મદ્રાસમાં શરૂ કર્યાં. ૧૯૦૬ માં સુરતની મદ્રાસભામાં ઉદ્ધામ અને વિતીત પક્ષો લુહા પોલા એને ફરી એક કરવા માટે તનતોડ ઝડેમત ઉઠાવી. ૧૯૧૬માં લખનૌમાં મળેલી બેઠકમાં એ બધા પક્ષોને, દસ વરસે ફરી, કેમ્બ્રિજના વાવટા નીચે એકત્ર કર્યાં. હોમરૂલ લિગની સ્થાપના કરી દેશભરમાં સ્વરાજ્ય માટે પ્રવળ અને વેગવાન અદિલનો ગતિમાન કર્યાં.

પ્રથમ વિશ્વયુદ્ધ ૧૯૧૪થી ૧૯૧૮ સુધી ચાલ્યું. યુદ્ધ ખતમ થાય કે તુરત દિગ્મતે યુદ્ધસેવાના અદલા તરીકે નહિ, પણ પોતાના અધિકાર અને આત્મનિર્ણયની રૂએ સંસ્થાનિક સ્વરાજ્ય મળે એ આગણી માટે દેશભરમાં પ્રવળ અદિલનો ઉત્પન્ન કર્યાં અને આગેવાન લોકનામંડાએ એમને તન-મન-ધનથી સાથ આપ્યો. ઇંગ્લંડ આ તૈયારીઓથી ચોક્કી બીઠ્યું. મદ્રાસના ગવર્નર લોડ પેન્ટેલેન્ડે ડો. ખેસન્ટને રૂપરૂ મોલાવી ઇંગ્લંડ ચાલી જવાની સૂચના કરી. એમણે એનો અચીકાર કર્યો એટલે મદ્રાસની સરકારે એમના બે સંગાથી ડો. એટ્ટેલ અને શ્રી. વાડિયા સાથે ઉટાકામંડાં એમને નજરેકે ગાળ્યાં. એમની આ ગિરફતારી દગ્મ્યાન પોતાની જાણના યોગાનમાં એમણે સ્વાધીન દિગ્મતે પ્રથમ રાષ્ટ્રજ્વળ ફરકાવ્યો. સરકારના આ પગલાં સામે એવો પ્રયત્ન વિરોધ જાગ્યો કે ત્રણ માસમાં તેઓને મુક્ત કરવા પડ્યાં.

‘કામન વેથ આફ ઇન્ડિયા ખિસ’ ના નામવાળું, દિગ્મત અને પિટનની સમાનતા અને બારતની આઝાદી માટેનું જિત આમની સભામાં ઘાપલ કાઢ્યું. ૧૯૧૭માં હલકતામાં મળેલી કેમ્બ્રિજની બેઠકના પ્રમુખ સુટાયાં, અને એ પહેલાના કાઈ પ્રમુખને નહિ મળેલું એવું માન પામી દેશભરમાં દેવી સ્વરૂપે પૂજાયાં. એ પછીના વરસોમાં એ અદિલનો પ્રવળ યતનાવ્યાં

૧૯૨૦માં ગાંધીજીએ અસહકારની પ્રવૃત્તિ શરૂ કરી. એનો એમણે સખ્ત વિરોધ કર્યો. એમાં રહેલાં બચરથાનો એમણે લોકોને વિગતથી બતાવ્યાં અને અસહકાર, સત્યાગ્રહ અને કાયદાભંગની ચળવળો અને લોકસમૂહને ઉશ્કેરવાની દિલચાલોનો, એ પછીના વરસોમાં, લોકપ્રિયતાના ભોજે, વિરોધના વંટાળોનો સામનો કરીને, પોતાને જે સત્ય સમજાયું હતું એની ખાતર અને હિન્દુસ્તાનના બાવિ કલ્યાણ માટે, વિરોધ કર્યો.

હેત્વાં પચીસ વરસોના દેશનો ઇતિહાસ દહે છે કે ગાંધીજીની વિચારશૈલી અને કાર્યપદ્ધતિથી જુદા પડનારને જાહેર જીવનના કોઈ પણ ક્ષેત્રમાં, પોતાની રીતે કામ કરવાનું અશક્ય નહિં તો મુશ્કેલ તો બનેલું છે. શ્રીમતી એની બેસન્ટે સત્યને ખાતર, હિન્દ અને જગતના કલ્યાણને ખાતર, નીકળતાથી એ મુશ્કેલ કાર્ય ચાલુ રાખ્યું.

આજે હિન્દ આઝાદ થયું છે. પણ એ આઝાદી, સત્યાગ્રહ અને અસહકારનાં અદિશનોના મુખ્ય પ્રણેતાને પણ હર્ષનો વિષય નથી. ડોક્ટર એનો બેસન્ટે યોજેલું સ્વગ્નન, જે એમની યોજનાને દેશ અનુસર્યો હોત તો, પંદર વરસ પહેલાં આવ્યું હોત, અને એ સ્વરાજ્યમાં હિન્દુસ્તાન એક અને અખંડ હોત. ૧૯૩૭ના સપ્ટેમ્બરની ૨૦મી તારીખે એમણે અદ્યારમાં, થોડા માસની માંદગી ભોગવીને ૮૬ વર્સની વયે રહે પ્રોફેસર હોમરૂથના દિવસોમાં “હું જુદું છું, પણ હિન્દને સ્વરાજ્ય ગમે એ જોઈને જ જવાની છું,” એવું એમણે ઉચ્ચાર્યું હતું. અને એમની યોજના મુજબ, સાચે સાચ આ આજી રૂળીભૂત થઈ હોત.

હિન્દની આઝાદીમાં એમનો ફેટલો અને શો હિસ્સો હતો એના સાચા સરવાળા બાદબાકી બાજે નહિં મૂકાય; એ કાર્ય તો બાવિધના કોઈ તટગ્ધ અભ્યાસી માટે રાખીએ. ખૂબીની વાત તો એ છે કે આજે આ આઝાદીના અવસરે, એમની મેવાની યાદ પર પણ જાણે મનાઈહુકમ કરી વળ્યો હોય એમ અણુશૂંકે જ એમનું સહેજ નામ લેવાય છે !

એ વ્યક્તિની જીવનસિદ્ધિઓ શી હતી ? કયો પ્રકાર એનો માર્ગ સદા ઉજળો રહ્યો હતો ? એનું નિત્ય જીવન કેવું હતું ? એનો વારમો શો છે ? આવા આવા અનેક પ્રશ્નો એની જીવનકથાનું નિરીક્ષણ કરતાં જોઈ છે એનું પૃથક્કરણ કરવું એ સહેલું નથી.

માનવજંદુઓ માટે નિસ્વાર્થપણે જીવનસમર્પણ એ એમના જીવનની મહાન સિદ્ધિ હતી. પ્રભુએ માનવીને બોધેલી, પણ એ માનવીના અંતઃમાં ગુપ્તપણે સંતેલી સંકિતોને એમણે જાગૃત કરી સદા તેભેમય ગાખી હતી એ એમની મહાન સિદ્ધિ હતી. મારી આરાધનાદ પર રૂઝા એટલું જ લખ્યો- “એણે સત્યને અનુસરવા પ્રયત્ન કર્યો.” (She tried to follow Truth) એ સત્યની નિર્ભય શોધ એના જીવનની મહાન સિદ્ધિ હતી. ચીઓસાફિરો માને છે કે આ જગતનું તંત્ર જીવનમુખા મહાત્માઓના એક સ્વેત મંડળના હાથમાં છે. એમાંના બે મહાપુરુષોની શ્રેષ્ઠાથી એ સોસાયટી રચાઈ, અને એમની સતત દોરવણી એ સંધની પાછળ છે. એ સમગ્ર સ્વેત મંડળ, અને એમાં, પોતાના ગુરુ તરીકે જેને સ્વીકાર્યો હતા, એ સૌનો પ્રકાર એમનો માર્ગ દરેક ધડીએ ઉજળો રહ્યો હતો.

પ્રખાતના ચાર વાગ્યાથી ગતના દસ વાગ્યા સુધીના કલાકોની દરેક મિનિટ પચેસી વગેરે સુધી આ બાઈએ એકધારું કામ લીધું છે. એમાંથી ફક્ત બે વખત સારો જોગલ લેવા માટેના અને બે વખત ચા-પોરી માટેની થોડી પડીઓ ખાદ્ય હતી. દોષાદ અને એ પછીના દિવસોમાં દૈનિક પ્રવૃત્તિ ૧૮-૨૦ કલાક સુધીની, પણ એમણે કરી સમ અનુભવ્યો નથી.

માન્યેસ્ટરના ગીરદીવાળા જાહેર રસ્તાઓ પર યુવાવસ્થામાં એ નિર્ભયપણે માડી હાંકી શકતા; સોસાયટીના પ્રમુખ યમા પછી અદ્યારના અઢીગે એકરના વિસ્તારમાં આવેલા બંગલાઓ, બગીચાઓ વગેરેની અંતર તપાસ માટે ઘોડા પર ધૂમી વળતાં. ન્યુ ઇન્ડિયા પ્રેસમાં પહેલેવા અદ્યારથી મદ્રાસ હમેશાં જવું પડતું, એ માટે સિત્તેર વરસની ઉંમરે એ મોટર હાંકતા શીખ્યા હતાં. એનાં હાથેનાં નાનાં મોટાં પુસ્તકોની સંખ્યા ત્રણસો ત્રીસેક જેટલી છે. એમાં ગીતા, ઉપનિષદો, અવતારો, યોગ એવા ગદ્ય વિષયો પર પ્રકાશ નાખનારાં પુસ્તકો છે; લાખો વરસો પહેલાં જીવી ગયેલા માનવોએની, આકાશી દેવતાં વાંચી હાથેલી જીવનકથાઓ છે; વિજ્ઞાનશાસ્ત્રીઓને નહિં સમજાયેલા વિજ્ઞાનના કોયડા ઉકેલનારાં પુસ્તકો છે; જ્ઞાનમાં થયેલા વિશ્લવની કથાનાં વૃત્તાંતો છે; કેળવણી, માનસશાસ્ત્ર અને યીઆસોશીના અનેક દેશીય વિષયો પર અનેક ગ્રંથો છે. માનવજાતિને હિતકર એવો કોઈ વિષય એમાંથી ન મળે એમ ન માની શકાય. હેઠનાં સો વરસમાં કોઈ એક વ્યક્તિએ જન્મતાની પુસ્તકો દ્વારા આવી સેવા કરી નેવાઈ નથી.

એક વક્તા તરીકે એ જમાનામાં એમને જોટા જગતભરમાં મળ્યો નથી. એમનું એક કલાકનું બાષ્પ આમળાસાક ગીતીક અને સાક સેકન્ડમાં પૂરું થાય; સેકન્ડને સમયકેર એમાં ન હોય. એક પછી એક વાક્યો જાણે એની નજર પાસે સૂક્ષ્મ રીતે લખાઈને આવતાં હોય એવું જ્ઞાન એમને સાંભળતાં થાય. શ્રી. વિપિનચંદ્ર પાલ હાથે છે કે ‘અનેક વાર પ્રગંઢ મેદનીને મંત્રવશ બનાવીને વાણીધારા રેલાવતી આ રમણીતા ચહેરા પર મેં એક અપૂર્વ પ્રભાવક જોયું છે; શરીર અને આત્માની તદ્દાત્મ-દશા ચાલતી હોય એવું એ દૃશ્ય મને દેખાયું છે.’

એણે માડીમાંથી વીરપુરુષો સરળતા, સંગેમરમરને ટોચીટોચીને જીવતી મૂર્તિઓ બનાવી, સુતેલાઓ પર સંજીવની છાંટી જાગ્રત કર્યાં, દળરોની જીવનતાવના સુકાની બન્યા, ખંડેખંડ પર ધૂમીને અનેકની આત્મજ્યોત પ્રકટાવી અને જીવન્ત રાખી. અસંખ્ય સ્ત્રીપુરુષો, યુવાનો અને યુવતીઓનાં એ માતા હતાં, નેતા હતાં, વીરાંગના હતાં, પયમંતર હતાં.

૧૯૪૭ના ઓક્ટોબરની પહેલી તારીખે એમના આ પૃથ્વી પર આવ્યાને સો વરસ પૂરાં થાય છે. ચારે ખંડમાં એમની શતાબ્દિ ઉત્સવ નિમિત્તે મથાતો પ્રક્ટે છે.

ફરીથી શ્રી. વિપિનચંદ્ર પાલના શબ્દો ટાંકી એમને અંગ્રજિ આપીએ. શ્રી. પાલ કહે છે : “Whether one agrees with Mrs. Besant or not, one can not reasonably deny that she is made of the stuff of which the world's Prophets are made. She has the same purity of flesh, the same psychic powers, the same magnetic presence, the same fervour of spirit, the same gift of the tongue, the same powerful imagination and the same self-confidence and self-consciousness, that are the characteristics of the Prophets of the world. (Mrs Annie Besant—a Psychological Study, by Bipin Chandra Pal—pp. 47-48)

(‘જીવન-પ્રકાશ’ના ઓક્ટોબર ૧૯૪૭ ના અંકમાંથી)

કપિલભાઈ ઠક્કર એમ. એ.

“અમ્મા”

પરમ પૂજ્ય માણના સ્મારક એક માટે એ સબ્દ લખવા અને આમદ કર્યા કન્વામા આવ્યો છે, પણ જ્યારે જ્યારે લખવા વિચાર કરું છું, ત્યારે ત્યારે મારો પામગતા-લધુતા-અકપતાનો ખ્યાલ આવ્યા જ કરે છે, મોટા મજબૂતની દરોળમા સાલવા પ્રવલ્ન કરતી એક નાનકડી છાત્રી એ મદાન પ્રાણીની મહત્તાનું શું વર્ણન કરી શકે? માનકડી આખડી શું દેખી શકે? નાનકડું મગજ શું માપી શકે?

આપણા શાસ્ત્રમારેએ અવર્ણનીયને “નતિ નેતિ” મંડીને પોતાની અશક્તિ જાહેર કરી દીધી છે, તો છાત્રી જેવો અત્ય પ્રાણી દું જગમની મદાન વિશ્વતિને-અમ્માને-માણને-જાડવીગને-અવર્ણનીય આનેખી સતોષ માનુ તો ૮ બસ કે રયૂગ શરીરમાં રયૂગ દષ્ટિએ અમ્મા જેવો બીજા પરમ વિશ્વતિ નેઈ નથી, જાણી નથી જગતવલ પૂજ્ય આવીને સાજામ દક્ષત પ્રણામ કરી કૃતજ્ઞ માનું, જગતવિશ્વની ટાંગાર ગુરુવને સો મો બાવમરી અંજલિ અપી સતોષ માનું, વિશ્વવિખ્યાત વિવેકાનંદને, ચોખી અર્થવિદનામુને સદક્ષ નમસ્કાર, પણ યુગ-મહાયુગ-વિશ્વતિ ડો મેસન્ટને “નમો નમસ્તેજસ્તુ સદક્ષકૃત યુનક્ષ જ્યોષિ ખમો નમસ્તે!”

ડો કરસુખ વી. હોરા
મુરત

Human wealth and human power, human fame and human glory, these are only the things of the moment, unworthy of the eternal spirit, but art, which is the pursuit of Beauty, Religion which is the seeking after God, these are indeed the true ends of life; to them points our evolution, towards them our growth is tending

Annie Besant

(' The Annie Besant Centenary Book ' , page 207)

માનવ વૈભવ અને વૈભવ માનવ શક્તિ, માનવ ખીતિ અને માનવ મદત્તા એ માત્ર સજી છાત્રી છે અને તેને સાચા અમ્મા સાથે ખસ સખધ નથી પણ કળા કે જે દાગ ઔદ્યોગી શોખ સાવ છે, અને ધર્મ કે જેનાથી ઈશ્વર ગોખાય છે તે જ ખરેખર જીવનના સાચા ખ્યો તે આજો વિશ્વ તે જ તરફ જઈ રહ્યો છે, અને આપણી પ્રજાતિ તે જ તરફ વળી ગઈ છે

એની બેસન્ટ

(' એની બેસન્ટ સન્નીવરી બુક ' ૧૯૮૦ માંથી)

Dr. Besant Centenary Celebrations.

As we all are aware that the centenary of that august personage of blessed memory—Dr. Annie-Besant has been celebrated during the months of September and October last * in four corners of the Earth with great solemnity and delightful enthusiasm at the instance of our most revered President C. Jinarajadas and his renowned colleague Shrimati Rukmini Devi.

Much has been said and written in respect of that splendid function in the shape of Lodge meetings, public lectures and entertainments, Hari Kirtans and Scout Rallies etc. participated in not only by members of the Theosophical society, but by many eminent persons of distinction well in the know of Dr. Besant's life in all aspects of her manifold varied activities, particularly in India which she adopted as her mother-land and likewise our Surat Sanatan Lodge had also the fortune of celebrating the same auspicious occasion by the joint co-operation of the leading members of the Lodge and other well-known men from outside in the fields of Education, Politics, Law, Science, Religion etc.

Dr. Besant's life in her earlier days was, in her own words, very stormy, but after her advent in the Theosophical Society, having studied Madam Blavatsky's "Secret Doctrine" given to her by Mr W. T. Stead, she could turn her own life to Peace, bequeathing the real essence of her occult spiritual learning to the world in general and India in particular and that debt of gratitude India will never be able to repay, even though that highly evolved Soul very naturally must be inquisitive and anxious to demand at least from all those whom, in the words of Rajaji, "She made men."

Let us therefore bestir ourselves to renovate and strengthen our Will Wisdom and Activity to yet emulate her and weave a handsome and enduring fabric of our life to be laid before that Shinning Soul and that will be our only and fitting homage to her.

N. N. DOTIWALA,
Sanatan Lodge Surat.

ડૉ. બેસન્ટનો શતાબ્દિ-ઉત્સવ

આપણે બધા જાણીએ છીએ કે પુણ્યસ્મરણ અને લગ્ય વ્યક્તિ ડૉ. બેસન્ટની શતાબ્દિ સપ્ટેમ્બર-ઓક્ટોબરમાં આખા જગતભરમાં 'પૃથ્વી' બ ભીરતા અને ઉત્સાહથી, આપણા પૂજ્ય પ્રમુખ શ્રી. જિનરાજદાસ અને એમના જાણીતા સાથીઓ જેવા કે શ્રીમતી રુકિમણી દેવીના કહેવાથી, ઉજવાઈ છે.

એ શતાબ્દિ-ઉત્સવ સખંધી ધણું લખાયુ અને કહેવાયું છે. તેને માટે થીઓસોફિકલ લોજની સભાઓ, જાહેર વ્યાખ્યાનો, રંગમંચ કાર્યક્રમો, હરિકથાઓ અને રેકાઉટ રેલીઓ થયાં છે અને તેમાં માત્ર થીઓસોફિકલ સોસાયટીના સભ્યોએ જ નહિ પણ જાણીતા લોકનેતા, કે જેઓ ડૉ. બેસન્ટના જીવનની વિવિધ પ્રવૃત્તિ-ખાસ કરીને તેમની હિંદ કે જેને તેમણે માનુષ્ય બનાવી હતી તેના સંબંધીની પ્રવૃત્તિ-વિષે જાણતા હતા, તેમણે પણ સારા ફાળો આપ્યો છે.

તે પ્રમાણે સુરત થીઓસોફિકલ લોજના આગેવાન સભ્યોને બહારની જાણીતી વ્યક્તિઓ-શિક્ષણ, રાજનીતિ, કાયદા અને વિજ્ઞાન અને ધર્મના ક્ષેત્રમાં જાણીતી વ્યક્તિઓ-નો સહકાર મેળવી, એ મગજ પ્રસંગે ઉજવવાનું સફાળુ મળ્યું હતું.

ડૉ. બેસન્ટનું તેમના પૂર્વકાળનું જીવન-તેમના જ શબ્દોમાં કહીએ તો-જંઝાવાતોથી ભરેલું હતું. પછી પછી જ્યારે વિ. ડી. ગ્રેડે તેમને આપણા 'સિક્રેટ ડાક્ટર' (ગુપ્તદાન સહિતા) કે જે મેક્સ બેવેટેન્કાએ લખ્યું છે તેનો તેમણે અભ્યાસ કર્યો, અને તેઓ થીઓસોફિકલ સોસાયટીમાં આવ્યા ત્યાર પછી તેમના જીવનને શાંતિ મળી અને પછી તેમણે પોતાના ઐહિક અને આધ્યાત્મિક જીવનનો લાભ સમસ્ત જગત અને ખાસ કરીને હિંદને આપ્યો-તે દેવ હિંદ કહી પણ વાળી શકશે નહિ; જો કે તે મહાન આત્મા (તેમના ઉચ્ચ ભુવનો પરથી) તે જાણવાને આગુર જ હશે કે તે દેવે કાણ વાળી શકે તેમ છે; ખાસ કરીને, શ્રી. રાજજીના શબ્દોમાં, તેમણે જેને સાચા માણસો બનાવ્યા છે (Sho made men) તેમની પામેથી.

આથી આપણે આપણી ઈચ્છાશક્તિ, જ્ઞાન-પ્રજ્ઞા અને કાર્યશક્તિને પુનર્જીવન આપી બજવાન બનાવીએ અને તેમ કરી તેમના જીવનને વિશેષ વિશુદ્ધિ કરીએ અને તે જાનવસ્થામાન આત્માને ચરણે એક મુદર અને ચિરરચાથી અર્ધ આપીએ. અને તે જ આપણી તેમના પ્રત્યેની વંદનાયુક્ત અંજલિ હોઈ શકે.

તા. ૨૧-૬-૧૯૪૮

શ્રી. એન. એન. ડાડીવાલા
સનાતન લોજ સુરત

Important as economics may be and are, behind economics lie men and women, and unless those men and women are trained into a noble humanity, economic schemes will fail as hopelessly as any political schemes can possibly do.

Annie Besant.

("The Annie Besant Centenary Book," page 222.)

અર્થશાસ્ત્ર મમે તેટલું અગત્યનું હોય અને તે અગત્યનું છે જ, પણ અર્થશાસ્ત્રની પાછળ પુરુષો અને સ્ત્રીઓ હોય છે. અને જ્યાં સુધી તે સ્ત્રી પુરુષોમાં ઉમદા માનવના કેળવવામાં ન આવે ત્યાં સુધી મમે તેવી સારી આર્થિક યોજનાઓ પણ રાજકીય યોજનાઓની જેમ નિષ્ફળ જશે.

એની બેસન્ટ.

("ધી એની બેસન્ટ સેન્ટીનરી બુક" પેજ ૨૨૨ માંથી)

કર્મચોગિની એસન્ટ મૈયા

જીવનના દરેક ક્ષેત્રમાં પોતાના દેહનું અલિહાન આપી માનવસેવા કરનાર એ જ અવિષ્કૃત મહાન વિભૂતિ ડૉ. એસન્ટને જન્મ આજથી અરાબર સો વર્ષ પહેલાં ૧૮૪૭ના આંકટોબરની પહેલી તારીખે ઇંગ્લાંડના પાટનગર લંડનમાં થયેા હતા. બાળપણથી માંડીને ષઢાવસ્યા-મૃત્યુશય્યા પર્વત તેમનું જીવન રોમાંચક ઘટનાઓથી ભરપૂર હતું. એ દુઃખદાવાનળમાં સળગતા છતાં જગતને દીવાદાંડી રૂપ થઈ દુઃખ મુક્ત કરવા પ્રયાસ કરતા હતા.

એમની માતા આયલેન્ડનાં હતાં, અને પિતાનું મોસાળ પણ ત્યાં જ હોવાથી પોતાની જાતને ઇંગ્લિશ કહેવડાવવા કરતાં આઈરીશ કહેવડાવવાનું તે વધારે પસંદ કરતાં અને એમના જીવન ઉપરથી સૌ કોઈ ભેષ શકશે કે એમની નસોમાં આઈરીશ જુસ્સો વહેતો હતો.

જીવનમાં ચૂનકાર:—૨૦ વર્ષની ઉંમરે તેમનું લગ્ન રૈવરંડ ફ્રેન્ક એસન્ટ નામના પાદરી સાથે કરવામાં આવ્યું હતું. એમનું પરિણીત જીવન બહુ જ દુઃખી નીવડ્યું. મૂળથી જ લડાયક સ્વભાવના એટલે એમનાથી કોઈ જાતનો જુલમ સહન ન થઈ શક્યો. પતિના જીવનની સંકુચિતતા અને એના ધર્માંધ વિચારો સાથે પોતાના ઉમદા અને ઉન્નત આદર્શો અને વિશાળ દૃષ્ટિબિંદુનો સમન્વય ન કરી શક્યાં. સત્યના ઉપાસકને જુઠાણું તો ગમે જ નહિં. આથી જીવનને આડંબર જવા દઈ એમણે પતિ સાથે છૂટા છેડા લીધા. એ કાળે છૂટા છેડા લેવા એ અત્યારના જેટલું સરળ ન હતું. જમાનાથી આગળ જવાનો સ્વભાવ એમનામાં ત્યારથી દેખાઈ આવે છે. પોતાનાં વઢાલાં બાળકોને મૂકીને જવું એ માતૃહૃદયને કેટલું આકરું લાગ્યું હશે ? પણ સત્યના શોધકે એ પણ ન ગણકારતા હૈયા ઉપર પથ્થર મૂકી જગતના ચૂનકાર પ્રતિ પ્રયાણ આદ્યું.

સેવાના માર્ગે:—પછી તો તેમણે સમાજવાદ અને નારિતકવાદમાં ઝંપલાવ્યું. મિ. ચાલ્સ' એડલો સાથે એમને મૈત્રી થઈ, અને ઉભાયે 'નેશનલ રિફોર્મર' ચલાવ્યું. સંતતિનિયમનના પ્રચાર માટે ચોખા નિયુ' કાઢ્યું. એના માટે એમને બહુ સઢન કરવું પડ્યું.

ધર્મ સામે ધ્વંસ:—એક સાચા ખ્રિસ્તી તરીકે લંડનની ગંદી ગલીઓમાં વસતા ગરીબ બાળકોની સેવા એઓ બળવતા હતાં. ગરીબ અને તંગીમાં આવી પડેલા માનવબધુઓ માટે એમના હૃદયમાં નિરંતર પ્રેમપ્રદીપ પ્રગ્લળતો હતો, અને એમની નિઃકામ સેવા કરવામાં પોતાના જીવનનું સાક્ષ્ય માનતાં હતાં. તે અરેબર નિરીશ્વરવાદી નહોતાં, પણ ખ્રિસ્તી ધર્મમાં જે જાતનો ઇશ્વર રજૂ કરવામાં આવતો તેવો ઇશ્વર તેમની કલ્પનામાં કદી ઊતરતો નહિં. આથી એમણે ખ્રિસ્તી ધર્મની પ્રચલિત માન્યતા સામે પડકાર ફેંક્યો. એ પડકાર નારિતકતાનો નહોતો, પણ માત્ર માન્યતા ધરાવનાર નહિં પણ તે સમજનાર અને જીવનમાં ઉતારનાર ઉચ્ચ આધ્યાત્મિક હૃદયનો એ પડકાર હતો. એ માન્યતાઓમાં ધીમે ધીમે શ્રદ્ધા ઓસરતી થઈ અને પરિણામે ખ્રિસ્તી દેવળને ત્યાગ કરી એ સ્વતંત્ર વિચારક બન્યા.

પ્રકાશની ઝખના :-દુઃખ દાવાનળમાં જળતાં છતાં એમાં હિંમત આપનાર અદ્વય દેવી શક્તિ નિરંતર સહાયમાં હતી. એ શક્તિ એને વારંવાર પ્રેતસાહન આપતી. એક વાર અસહ્ય દુઃખમાંથી મુક્ત થવા વિષયના કરી જિંદગીનો અંત આણવાનું એમને સૂચ્યું. તે વખતે એ જ આતરના પોકારી બેઠી, એ જ દેવી શક્તિ સહાયમાં આવી. એણે કહ્યું : “ધર્મને ખાતર પ્રાણ અર્પણ કરવાનાં સ્વપ્નાં સેવનાર આવા બીરુ હોય?” તેમણે તરત જ એ ઝેરની ખાલી બારીએથી ફેફા દીધી. સત્યની શોધમાં નિરાશા મળતાં, એક વાર હતાશ યદ્ “નેશનલ ગ્રેડીઅર” ની ઓફિસમાં બેઠાં હતાં. ત્યાં વળી પાછો એ અવાજ સંભળાયો : “સત્યને ખાતર સર્વસ્વનો ભોગ આપવા તૈયાર છે?” એમણે તરત જ હા બાણી. એમના મિત્રમંડળમાં પણ પછી તો એ બોધ આપતા કે “સત્યને ખાતર મરવું સહેતું છે, જીવવું અઘરું છે. સાચો ધર્મચીર તો એ છે કે જે સત્યને ખાતર જીવે છે.”

જીવનપરિવર્તન :-જે પ્રકાશ માટે તે વલખાં મારતાં હતાં તે પ્રકાશ જેવે તેમને મેડમ બ્લેવેટરજીના પ્રખ્યાત ગ્રંથ “સિક્રેટ ડોક્ટ્રિન” માંથી મળવા માંડ્યો. આ પુસ્તક આપનાર “રિબ્યુ એન્ડ રિવ્યુઅલ”ના તંત્રી ડબ્લ્યુ. ટી. રૅડ હતા એમને ત્યાં ગિબ્યુ માટે આવેલા આ બે ગ્રંથો મિસિસ બેસન્ટને આપતાં એમણે જણાવ્યું કે, “તમારા સિવાય બીજા કોઈ ગ્રામાં અંતુષાત કરી શકે તેમ નથી” પુસ્તક વાંચતાં જ તેમના મનમાં સત્યની ખોવાયેલી સંકલ્પના તાજી થઈ અને એના લેખકને મળવા ઉત્કંઠા દર્શાવી મેડમ બ્લેવેટરજીને મળતાં જ એમનું જીવન બદલાઈ ગયું. સમાજવાદી મિત્રોથી એ વિખૂટા પડ્યાં અને જે નવો પ્રકાશ લાંબાં તેથી માનવમતિની સેવા કરવા માટે તે વધુ મક્કમ થયાં.

મેડમ બ્લેવેટરજી સાથે સંબંધ થતાં તે તેમના ગુરુ મહાત્મા મોરિયાના સંબંધમાં આવ્યાં. આપવાત કમ્પતી વખતે તેમને ચેતવણી આપનાર આ જ મહાત્મા હતા એવી એમની ખાતરી થઈ ગઈ. આ દિવસ એમના જીવનમાં ધન્ય દિવસ હતો. તે નારિતક મટી આરિતક થયાં. તેમણે પોતાનું તન, મન અને હૃદય યોગ્યોસોશીને અર્પણ કર્યું. ૧૮૯૧માં મેડમ બ્લેવેટરજીનું મગ્ન થતાં તેમનું સંબંધ ૬૧૧ રો. બેસન્ટે ઉપાડી લીધું, અને ૧૯૦૭માં કનૈસ ઓલિગટ મુબરી જતાં એઓ યોગ્યોસોફિકલ સોસાયટીનાં પ્રમુખ સુદાયા, ત્યારથી યોગ્યોસોફિકલ સોસાયટીનું ગૌરવ ને વિસ્તાર વધ્યાં છે. અને યોગ્યોસોફિસ્ટોએ એમને વારંવાર પ્રમુખ તરીકે ચૂંટી એમની સેવાની કદર કરી છે.

ધર્મક્ષેત્ર :-૧૮૯૩માં એઓ હિંદ પધાર્યાં અને હિંદને પોતાની માનુષ્યમિ બનાવી, પોતે તેની એક મહાન સેવિકા બન્યાં. પ્રથમ તો તેમણે ધર્મભાવનાની શુદ્ધિ અને નજીત કરવાનો પ્રયત્ન આરંભ્યો. હિંદુ, પારસી, જૈન, બુદ્ધ, શીખ, ઈસ્લામ વગેરે ધર્મોના તથા ભગવદગીતા, ઉપનિષદ, રામાયણ, મહાભારત, પાર્વતજલ ચેત્ર આદિનો અભ્યાસ કર્યો અને તેનો મર્મ સમજાવવા બાબતો આખાં તેમજ પુસ્તકો લખ્યાં. આ રીતે એમણે ધર્મ હિંદુ મુલાને હિંદુ ધર્મ પ્રત્યે માનસિક ધરાવતા કર્યાં, અને હિંદમાં પ્રવેશના જરૂરનો પ્રતિકાર કર્યો આ પ્રવૃત્તિના પ્રયત્નમાં યોગ્યો સોફિકલ સોસાયટીમાં સર્વધર્મની પ્રાધેના શરૂ કરી હતી અને સોસાયટીના મુખ્ય મથક અધ્યક્ષમાં જુદા જુદા ધર્મનાં મંદિરો સ્થાપ્યાં હતાં.

કેળવણીમાં :-૧૮૯૪ કેળવણી વિના ધર્મ સમજતો નથી, અને કેળવણીની સંરચાઓમાં ધર્મ સિદ્ધાંત નહિં અપાય તો અવિઓની આ ભૂમિ જરૂરમાં ધસકાઈ જશે એમ તેમને ખાતરી થતાં. તેમણે બનારસમાં સેન્ટ્રલ હિંદુ હાઈસ્કૂલ, સેન્ટ્રલ હિંદુ કોલેજ અને સેન્ટ્રલ હિંદુ કન્યાશાળા સ્થાપ્યાં. તેને માટે ડેર ડેર જરૂર બાબતો આપી સારું ફંડ એકઠું કર્યું. “સેન્ટ્રલ હિંદુ કોલેજ મેનેજીંગ”

નામનું માસિક કાર્ય એને શાળા તથા હોટેલના અધ્યાપક સાથે ધાર્મિક શિક્ષણ માટે મના પાઠ્ય પુસ્તકો તૈયાર કર્યાં સેન્ડલ હિંદુ હોસેલ હિંદુ યુનિવર્સિટીને સોંપ્યા બાદ તેમણે થીઓસોફિકલ એસ્યુકેશન ટ્રસ્ટની સ્થાપના કરી. અધ્યાર, મદનાપલ્લી, કાનપુર, દેલાહાદ વગેરે સ્થળે શાળા અથવા શિક્ષણ આપવા તેવી વ્યવસ્થા કરી. ઈ. સં. ૧૯૧૭માં રાષ્ટ્રીય શિક્ષણને ઉત્તેજન આપવાની સંસ્થાઓ સ્થાપી અને તેને માટે રાષ્ટ્રીય યુનિવર્સિટી પણ બોલી કરી, પેરન્ટ અનેક મતભેદ તેમ જ પૈસાના અભાવે તે ત્રણ વર્ષથી વધારે ન ચાલી શકી. હાલે કેળવણીનું ક્ષેત્ર વિશાળ કરવા અને કેળવણીમાં રાષ્ટ્રીય ભાવના સાવવા પોતાથી અને તેટલો ભગીરથ પ્રયત્ન એણે રાખ્યો. હાલવિદ્યા-આશ્રમ અને થીઓસોફિકલ વર્ક યુનિવર્સિટીની યોજના કરી. હિંદીઓ માટે બે વરકાઉટ સંસ્થા દાખલ કરી.

સમાજસુધારણા:—કેળવણી અને ધર્મ ઉપરાંત સંસાર-સુધારણામાં પણ તેમનો અમૂલ્ય ફાળો હતો. સમાજજીવનના પ્રકેટ કરવા માટે હિંદનાં યુનિવર્સિટીમાં મંડળ કાઢ્યું. Woke up India જેવાં પુસ્તકો પ્રકટ કરી, સુધારક દિલચાલ ચાલુ કરી હતી. ૧૯૧૭માં ઓગ્રો માટે થીએસ ઇડિયન ઓસોસીએશનની સ્થાપના કરી. કનૈલે ઓફિટો કોલેજી અર્થજ્ઞ શાળાને સુદૃઢ કરી. સ્વેચ્છા ઉપર અનેક વ્યાખ્યાનો આપતાં. મેન્ડરસેધની સ્થાપના પહેલેવહેલી એમણે મંદાસમાં કરી. આ ઉપરાંત યુવાનો માટે યુથ હોમ, યુથ લોજ વગેરે સંસ્થાઓ સ્થાપી. આ રીતે જનતામાં અસાધ્ય પ્રવૃત્તિ રહેલાં નવાં વિચારોનો આચાર ધણા સમય પૂર્વે મિસિસ ઈસન્ટે કર્યો હતો. નવાં વિચારોને શ્રીલંકામાં ને આયરવામાં સહાયે એ એમૈસર જ રહ્યા છે. જગત એમના વિચારે સમય જતાં સ્વીકારે છે ને આચરે છે.

રાજકીય સંજ્ઞા ઉપર:—રાજકીય ક્ષેત્રમાં પણ એમનો ફાળો નાનોસનો નથી. હિંદ ઉપર વર્તા રહેલાં હુલમ સામે અવાજ ઉઠાવવાનું ૧૮૭૫માં તેમણે શરૂ કર્યું. ઇંગ્લાંડ, હિંદ અને અધ્યાત્મી સંતાન ઉપર તેમણે એક પુસ્તક લખ્યું. ફાલોબાઈ નવરોજને પાકોમિન્ટની ઉમેદવારી વખતે ઇંગ્લાંડમાં મેંત મેળવી આપવામાં પોતાથી બનતું કર્યું.

૧૮૯૩માં હિંદ આખ્યાં તે પહેલાં પણ હિંદ વિષેના એમના વિચારો એમણે બહુવેલા તે એમના જ શબ્દોમાં આલેખીયા:—

“જે કાચ કરવાનું છે તેને માટે, જે કે હ પશ્ચિમમાં જન્મ પામી છું છતાં પણ, મારી ખરી માતૃભૂમિને હ વીસરી ગઈ નથી. મારો આંતર સ્વભાવ વાત્સલ્યભાવથી પૂર્વ તરફ વળે છે આગમેદવી કૃપા કરશે તો હ હિંદમાં વિચારોશ અને આજે મનથી મળું છું તેમચૂળ સ્મરણી તમને મળીશ. મારે મન હિંદ એ ખરખર તીર્થભૂમિ છે. એના તત્ત્વગાનથી પશ્ચિમની દુનિયાનું સઘળું તત્ત્વગાન ઉત્પન્ન થવા પામ્યું છે. હિંદ આધ્યાત્મિકતા અને સંસ્કૃતિની જગતી છે. જ્યારે હ હિંદનો વિચાર કરું છું ત્યારે તેની પ્રાચીન ભવ્ય રચિતિનો વિચાર કરું છું; અત્યારની પતિત દશાનો નહિ.”

હિંદમાં આવીને તેમણે હિંદના પ્રાચીન કાળમાં હિંદીઓ જે પૂરેપૂરી સ્વતંત્રતા ભોગવતા હતા તેનો અભ્યાસ કર્યો. ઝોગણીસમી સદીના છેલ્લા દશકામાં તેમણે. માન્ય-પંચાવતનો અભ્યાસ કરી, રાષ્ટ્રીય જીવન અને હિંદ પ્રત્યે ઇંગ્લાંડે બતાવેલી બેદરકારી વિષે બાપણે આખ્યાં હતાં.

શુક્રિ અને ઐક્યનાં દૂત :—સુરત ખાતે થયેલ ઈંગ્રેસનું લંબાણ અને બંગલોર તેમજ તેને બેગે ઉપજ થયેલી મોરફાડની દિલચાલ અને પોલિસના હાથે વિદ્યાર્થીઓને થતી હાહમારી બીધ તેમનો આત્મા રોજકાચ દાર્બ માટે તકલી રહ્યો. હેવટે તેમણે શ્રીયુત ગોખલે સાથે મળા પોતાના

કાર્યની રૂપરેખા દોરી અને સ્વતંત્રતા ખાતર પોતાની વાણીને વેગ આપી લાપણો કરવા માર્કે ૧૯૧૩ની રૂઝઆતમાં 'કોમનવીલ' અઢવાસિક અને જુલાઈમાં 'ન્યુ ઇન્ડિયા' દૈનિક પત્ર ચાલુ કયુ આ રીતે માતૃભૂમિની મુક્તિ માટેનું કાર્ય આરંભ્યું. ૧૯૧૪ના ઓક્ટોબરમાં મહાન વિપ્લવની શરૂઆત થઈ અને હિંદને સ્વરાજ્યની હિલચાલ માટે તે યોગ્ય તક છે એમ સમજી તેમજો મદાસ ખાતે કારાયે મહાસભાની બેઠકમાં પ્રથમ વાર દાબરી આપી વિનિમયના ડરાવનું સમર્થન કયું. આ રીતે કોંગ્રેસ દાખલ થઈ ગેડરેટ અને એક્ટ્રીમિસ્ટોને, અને હિંદુ-મુસલમાનોને સહકારી બનાવવાનો અને હિંદને ભેદભર્યો છે તેની ચોખ્ખા તૈયાર કરવાનો પ્રયત્ન શરૂ કર્યો. તેને પરિણામે ૧૯૧૬માં લખનૌ ખાતે મળેલ સંયુક્ત મહાસભા અને મુરલીમ લીગે ભેગા મળી ઘડી કાઢેલી કોંગ્રેસ-લીગ રજીમ પસાર કરવામાં આવ્યું.

હોમરૂલ લીગનું આદેશન :—કોંગ્રેસમાં વધારે જીવન લાવવા માટે અને તેને સહાય કરી માટે તેમજો સપ્ટેમ્બર ૧૯૧૬માં હોમરૂલ લીગની સરચા રચાપી આખા હિંદમાં સ્વરાજ્યની લાવન જગત દરી પ્રજા અદિશનો ફેલાવો. આથી તેમનાં પત્રો જુદા થયાં અને તેમને તેમના સાથી જ એસ એફડેલ અને બી. પી. વાસિયા સાથે મદાસના ગવર્નર લોડ પેન્ટેલેન્ડે નજરકે કયા. પ્રભુ એમની મુક્તિ માટે દેશબાપી પ્રજા અદિશન જગાવ્યું અને તેથી સપ્ટેમ્બર માસમાં તેમને બિનસરે હોટી મુઠવામાં આવ્યા. ૧૯૧૭ની કલકત્તામાં કારાયેલી મહાસભાનાં તે પ્રમુખ યુરોપમાં અને તેમને આગેવાની નીચે કોંગ્રેસ એકાદ અઢવાસિકા માટે કામ કરનારી નહિ પણ વર્ષબર કામ કરનારી સંસ્થા થઈ પડી. હિંદી વજર મિ. મોન્ટેગ્યુ અને એક્સક્યુટીવ સુધારાની ચોખ્ખા પડી અને તે જુલાઈ ૧૯૧૮માં જાહેર પડી. દેશમાં ત્રણ પક્ષો પડ્યા: મોડરેટો, હોમરૂલ અને એક્ટ્રીમિસ્ટોના મતભેદ તીવ્ર થયા. ૧૯૧૮માં ડેપ્યુટેશન મોકલવા સંબંધી મતભેદ પડતાં હોમરૂલનું સુકાન તેમને બદલે ગ્રાધીયલ લીધું અને હોમરૂલ લીગને રચાને સ્વરાજ્ય સભા તરીકે તે આજખાવા લાગી. ૧૯૨૦ સુધી તે કોંગ્રેસની સાથે રહી કામ કરતાં હતાં, પણ ૧૯૧૯ પછીની સત્યાગ્રહની હિલચાલ અને ૧૯૨૦ની અસહકારની હિલચાલ વિરુદ્ધ મત ધરાવતાં તેઓ ૧૯૨૦ની કલકત્તાની બેઠક પછી મહાસભામાં જામ લેતાં બંધ થયાં, પણ એ હિલચાલ બંધ થયાં જોવી થતાં બેલગામ, મદાસ, કલકત્તા વગેરે કોંગ્રેસ બેઠકોમાં પાછાં દાબર થઈ, પોતાના કોમનવેલથ બિલને બેચી લઈ નેહરુરિપોર્ટને કોંગ્રેસને રજા અપાવવા અને કોંગ્રેસની એકતા માટે ફરી પાછાં જગીરથ થતું કર્યો નેહરુરિપોર્ટ મજૂ થયો, પણ ત્યારબાદ બીજો વર્ષ કોંગ્રેસે પૂર્ણ સ્વરાજ્યનો ડરાવ પસાર કર્યો અને નેહરુરિપોર્ટ રદ કર્યો, એટલે તેઓ લીબરલોની સાથે બેકાઈ કામ કરવા લાગ્યાં પરંતુ જ્યારે દિલ્લી સરકારે કોંગ્રેસની કાર્યવાહક સમિતિને કાયદાવિરુદ્ધની સરચા તરીકે જાહેર કરી ત્યારે, પોતે હિંદથી જ હજાર માઈલ દૂર હોવા છતાં પણ, પોતે સમિતિની પડખે ઊભાં છે, એમ જાહેર કરી તે વખતના કામચલાઉ ઉપપ્રમુખને પોતાની સેવા તાર્થા અર્પણ કરી. આમ તેઓ પોતાનો જીવનના અંત સુધી એક મુવકના જુરસાથી હિંદની મુક્તિ માટે કાર્ય કરી રહ્યાં હતાં.

સત્યના ઉપાસક :—સત્યની રીધ અને સત્યનું અનુસરણ તેમના જીવનનો મુખ્ય મત્ત હતો અને લીધે તેમને પોતાનાં જુદાં જુદાં ક્ષેત્રોમાં અનેક આદ મિત્રો મુમાવવા પડ્યાં છે. પણ એ બધાનાં ભોગે તેઓ સત્યને વળગી રહ્યાં હતાં.

તેમની હિલચાલ ચાલુ પરિસ્થિતિને અવલંબીને નહિ પણ બાવિની દૃષ્ટિ ચાલતી હતી. અને તેથી કદાચ તાત્કાલિક વિજય ન મળે તો તે હતાક થતાં નહિ પરંતુ એમાંથી માર્ગ કાઢી નવેસરથી તેલકા જ બળથી ફરી કાર્ય શરૂ કરતાં અને એક બી હોવા છતાં પણ હિંમતજરી વીરતા દાખવતાં.

આમ ડૉ. બેસન્ટ એક પરદેશી બાઈ હોવા છતાં પણ માનવપ્રેમ અને આધ્યાત્મિક : દેશ-હિંદ તરફની ભક્તિથી પ્રેરાઈને હિંદને તેમણે પોતાનું જીવન અર્પણ કર્યું હતું. અને ધર્મ, સમાજસુધારણા, યુવકપ્રવૃત્તિ, મજૂરપ્રવૃત્તિ, કેળવણી, રાજકારણ અને આધ્યાત્મિક જેવાં અનેક ક્ષેત્રોમાં તેમણે શક્તિશાળી દોરવણી આપી હતી. આવી આ વીર વિભૂતિની શતાબ્દિ આપણે પહેલી આક્રોશરના દિવસે ઊજવીએ છીએ. એ ઉજવણીમાં ડૉ. બેસન્ટની યાદમાં આપણે ‘એન્ડેલ-મોન્ટેસોરી ટ્રેનીંગ સેન્ટર’ અને કથા તથા શિલ્પણની પ્રવૃત્તિઓ ઉપાડીએ છીએ, પરંતુ તેમની શતાબ્દિની સાચી ઉજવણી તો આપણે આપણા જીવનને એમના જીવનના રંગથી રંગીને કરી શકીએ. એમનામાં રહેલા કયા સદ્ગુણોને આપણા જીવનમાં અપનાવવા ભેઈએ તે, ગાંધીજીના જ શબ્દોમાં ભેઈએ.

“ ડૉ. બેસન્ટના મહાન સદ્ગુણો જેવા કે દૃઢતા, સાદાઈ અને આત્મસંયમ વગેરે ખીલવો. દુનિયાના મહાન વક્તાઓમાંના તે એક છે, કારણ કે તે જે માને છે તે જ તે બોલે છે, અને જે બોલે છે તે જ પ્રમાણે વર્તે છે. પોતાની ખાતરીભરી માન્યતા માટે તેમનામાં હિંમત છે અને પોતાના શબ્દોને હંમેશાં કાર્યમાં મૂકે છે. તેમના અચળ નિશ્ચય અને જીવનની સાદાઈનું અનુકરણ કરો. તેમનું સામર્થ્ય અને અદ્ભુત ઇચ્છાશક્તિ—કે જે સ્વરાજ્ય લાવશે—તે હાંસલ કરો. આ સદ્ગુણો સિવાય હિંદ સ્વરાજ્ય માટે લાયક નથી. હિંદની શૃંખલાઓ ફૂટ કરો, અને પછી જ આપણે આપણું ખોલ પ્રાપ્ત કરી શકીશું. ડૉ. બેસન્ટના જીવનમાં ધર્મ વણાઈ ગયો છે અને તેમણે ધર્મ અને રાજકારણ વચ્ચે સેતુ બાંધ્યો છે. ધર્મ વગરનું સ્વરાજ્ય કંઈ કામતું નથી. હિંદને માઠ નિંદ્રામાંથી જાગાડનાર ડૉ. બેસન્ટ છે. ”

પ્રો. શ્રીમતી ઇન્દુમતી મહેતા

ડો. એની એસન્ટ

(તેમની શતાબ્દિ વખતે લખાયેલો લેખ)

[પૃથ્વી ઉપર પ્રભુતાની છાંયી કરાવનાર, પ્રમાર્થ અને ત્યાગના પ્રાકો રૂપવાહનાર, મનુષ્યને મુલ્ય—પ્રથે લાગનાર, તેજ, માનવપ્રેમમાં વરણોળ કરનાર કર્મચાગિની ડો. એસન્ટને આપણાં વંદન.]

આ દુનિયામાં જન્મ લેનારા જીવોમાં કુદરતની ચોક્કસતાને સમજીને તે પ્રમાણે કાર્ય કરનારા અને તે ચોક્કસતા ચોતાનું તન, મન, ક્રિયા અને સર્વસ્વ અર્પણ કરનારા મહાજ શોડા હોય છે, તેમાંના એક મહાન જીવ એ ડો. એની એસન્ટ હતા, જેમને એસન્ટ મૈત્રા, તસંતામાના, એટી એસન્ટ, 'માછ' કે 'અઝમા' ના ત્રહાસકર્ષી નામથી લોકો પિછાણતા હતા. એ મહાન વ્યક્તિને જન્મ તા. ૧લી ઓક્ટોબર ૧૮૪૭માં થયો હતો. એટલે આજે એમના જન્મદિવસને બરાબર સો વરસ પૂરાં થયા છે, અને જો કે આજે ડો. એસન્ટના નામથી ઓળખાવું શરીર હાજર નથી, છતાં તે શરીરનો ઉપયોગ કરનાર આત્મા તો આપણી સાથે જ છે. માટે એ શુભ દિવસે આપણી ફરજ છે કે એ મહાન વ્યક્તિને ધણા પ્રેમથી, માનથી અને આભારભરી લાગણીથી યાદ કરી, તેમને પચસે ચાલવાના જીવ વિચારો કરીએ, અને થોડે અંશે પણ તેમના યુજો જીવનમાં ઉતારવાની કોશિષ કરીએ ડો. એસન્ટ જેવી એક મહાન વ્યક્તિની જિંદગીની મહત્તા અને તેમણે કરેલી સેવાઓનું માપ એક નાના લેખમાં તો થું, પણ એક નાના પુસ્તકમાં પણ કરવું અતિ મુશ્કેલ છે.

જેનામાં સંગીત પારખવાની સહેજ પણ શક્તિ હોય તે જ સાચા સંગીતની પ્રશંસા કરી શકે. જે થોડી પણ ચિત્રકળા જાણવું હોય તે જ કોઈ મહાન ચિત્રકારના ચિત્ર આગળ ઝીમો રહીને તેની સુંદરતા પિછાણી શકે. તેમજ જેનામાં મહત્તા, વિશ્વાળતા, ઉદારતા અને વિશ્વદષ્ટિ ખીલી હોય તે જ ડો. એસન્ટ જેવા જીવોને સમજી શકે અને તેને યોગ્ય અંજલિ આપી શકે.

દુનિયા જે નર કે નારીને મહાન ગણે છે તેમાંના કોઈ ચોતાના દેશની, કોઈ ધર્મની, કોઈ ન્યાતની, કોઈ કેળવણીની, કોઈ રાજકારોબારની, કોઈ સમાજસુધારાની સેવા કરી જાય છે. પણ ડો. એસન્ટ તો કુલ મનુષ્ય જાતની સેવામાં દરેકે દરેક ક્ષેત્રમાં અપૂરવાર હતા, અને એ જ્યાં માટે અને લંગાણથી લખાય તેમ નથી માટે ટૂંકમાં એમની જીવનકથાનો થોડો જ ભાગ જોઈશું.

એમના પિતા અંગ્રેજ અને માતા આયરીશ હતાં. તે વખતે ઘણાં લોકો અંધ શ્રદ્ધાથી ધર્મ પાળતા હતાં. તેવા જ વાતાવરણમાં એઓ પણ જીવ્યાં હતાં. અને વીસ વરસની ઉંમરે એક જૂના વિચારના પાદરી સાથે એમનો વિવાહ કરવામાં આવ્યો. ધર્મને નામે ચાલતા ડો. એસન્ટને અભાવ હતો, અને સત્યની શોધમાં એમનું જિંદગર તકસી રહ્યું હતું. પોતાની ટીકરી રી મવંકર માંદગી વખતે એમના મનમાં એક જાતની શંકા, મંડવણ અને પ્રશ્નો ઝીમાં થયા. એક નિર્દોષ બાળક શા

પાપને લીધે એટલું બધું દુઃખ ખમવું હશે, ઈશ્વરનો એવો કેવો ન્યાય હશે, વગેરે વિચારોથી એમના બિચરમાં બળરદસ્ત યુદ્ધ ચાલી રહ્યું. અધિણી શ્રદ્ધા ડગવા લાગી છેવટે નાસ્તિક બન્યા, દેવળમાં જુગાનું ફોડી દીધું, પાદરીઓ માટે માન ન રહ્યું, ક્રિયાકાંડમાં ન માનતા. આવા વિચારો એમના પાદરી પતિને રુચ્યા નહિં એટલે એમને ઘરમાંથી કાઢ્યા. બાળકોનો કબજો પિતાએ રાખ્યો તેથી તેમને પુષ્કળ દુઃખ થયું. સત્યની શોધમાં એઓ બહાર પડ્યા પુષ્કળ દુઃખ ખમ્યું. તેમજ અનેક દુઃખીઓના દુઃખમાં રાહત આપનાર રાહબર પણ બન્યા. સમાજસેવાના ક્ષેત્રમાં પડ્યા ફાંટના Slavesમાં કામ કરતી છોકરીઓના જીવનમાં સુધારો કરવા, તેમજ ફકટરીઓમાં કામ કરતા કામદારો માટે લક્ષ્ય લક્ષ્યા અને તેમના જીવનમાં થોડે અંશે પણ સ્વેચ્છાશ્રમ પ્રજે એવી સમજ કરાવી આપી. ગરીબ વર્ગની સ્ત્રીઓ ફક્ત બાળકોના જન્મ સ્વપ્નનાર પ્રથિનો નથી અને તેમની જિંદગી કચ્છાઈ જવી ન જોઈએ, એવા વિચારથી અર્થ કટોકટી (સંતતિનિયમના) માટે કાર્કિ માન આપનારા ચોપાનિયા છપાવ્યા, જે માટે પુષ્કળ હાંધૂત થયા. ચાર્જ્સ એડલો એમના મિત્ર હતા, તેમની સાથે મળીને ગરીબ નિરાધારોને અન્નાપૂ અને જીલ્લોમાંથી હોદ્દાવવામાં તેમજ 'ફો થોટ'ની ચળવળને આગળ પ્રપાવવા એમણે ધણો સ્વાગેવાનીકારો બાળ બાળ્યો, અને તેમ કરતા અનેક સંકેટો સહન કર્યા. પણ હજી જે સત્યની શોધમાં તેઓ હતા તે જરૂર ન હતું, તે માટે નિગમ યથ વિચાર કરતા હતા, તેટલામાં તેમના કાન પર અવાજ પડ્યો કે "સત્ય જાણવાને માટે સર્વસ્વનો બોજ આપવા તૈયાર છો?" "હા, તૈયાર છું, પ્રભુ," એમ તરત જ જવાબ આપ્યો.

થોડા દિવસ પછી મેડમ બેવેલ્ટસ્ટીના હાથનું લખાણનું પુસ્તક 'સિક્રેટ ડોક્ટ્રિન' રીબુ કરવા માટે એમને સોંપાયું, જે વાંચતાં જ એમને લાગ્યું કે જે સત્ય તેઓ શોધી રહ્યા હતા તે સર્વ એ દિશામાંથી મળે તેમ છે. તેઓ ૧૮૮૯માં થીઓસોફિકલ સોસાયટીમાં બેઠાં અને મેડમ બેવેલ્ટસ્ટીને હાથે ખૂબ પ્રકાશ્યા. ૧૯૦૭માં તેમને થીઓસોફિકલ સોસાયટીનું પ્રમુખસ્થાન મળ્યું અને ૨૦મી સપ્ટેમ્બર ૧૯૦૩માં તેમણે દેહ છોડ્યો ત્યાંસુધી એ મોસાયટીના પ્રમુખ તરીકે એમણે એટલી બધી કામગીરી સેવાઓ કરી છે, કે તે ગળતમાંના તારા જેટલી અસંખ્ય છે, અને તેનું મયાન વિસ્તારીને યર્ધ શકે તેમ નથી. હિંદમાં પણ મુકતાં જ એમણે જોઈ લીધું કે હિંદની ખરી મહત્તા પૂર્વો, કેળવણી, સંસ્કૃત વગેરેથી ગણ્યાની જોઈએ, તેને બદલે હિંદના ભોંકો પશ્ચિમની નકલ કરતા હતા અને જરૂરમાં ધર્મધર્મ જતા હતા. સર્વ ધર્મોના પોતે અભ્યાસ કરીને જાતના તમામ ધર્મોમાં નવી જાગૃતિ લાવ્યા. બૌદ્ધ, હિંદુ, જરથોસ્ત્રી, ખ્રિસ્તી, મુસ્લિમ વગેરે ધર્મોમાં માનનારાઓને તેઓના પોતાના ધર્મમાં ફેરવેલું સાચું રહસ્ય સમજાવ્યું અને પોતાના ધર્મ માટે મુશ્કર ધર્મ, પોતપોતાના પેગંબરના શિષ્યણ પ્રમાણે વર્તવાને અને ખ્રિસ્તી પાદરીઓના શિષ્યણથી દોરવાઈ જઈને વટલાઈ નહિં જવાને સમજાવ્યા. આને પણ ધણી જગ્યા કહે છે કે "જે હું આગળના કરના વધારે સારી રીતે મારો ધર્મ સમજ્યો હોઉં, અને આગળ હોતો તે કરતા વધારે સારો હિંદુ, મુસ્લિમ, ખ્રિસ્તી કે જરથોસ્ત્રી બન્યો હોઉં, તો તે ડો. બેસન્ટને આભારી છે એમના શિષ્યણથી મારા ધર્મ તરફ મને વધારે બિચાર આરથા આવી છે." એમ કહેનારા આને પણ માનથી, આભારથી એમને ત્યાં કરે છે.

હિંદની લખતાનું જ્ઞાન કરાવનાર પણ ડો. બેસન્ટ હતા તેમણે બાળકમો અટકાવ્યાં, સ્ત્રીઓને પોતાનું સ્ત્રીત્વ જાળવીને જે હકો મેળવવા જોઈએ તે અપાવવા તનતોડ મહેનત કરી, સ્ત્રીઓમાં નવી જાગૃતિ લાવ્યાં સ્ત્રીઓને સારી રીતે કેળવવાથી જ હિંદનો ઉદ્ધાર થશે એમ માનતા હતા, ૧૫ સ્ત્રીઓને લાયકની કેળવણી, જેમાં રાંધણી, સીવણ અને અરતકામ, જેમાં રંગોળી મેળવણી કળામય

રીતે કરતાં આવડે, જેથી આખો અને લાગણીઓ કેળવવા/ તેમ જ ચિત્રકળા, સંગીત, આરોગ્યના નિયમો, ખોરાકમાં રહેલા ઉત્તમ તત્ત્વોની સમજણ, સાદુ ધનવૈદ્ય, નરસિંહ, ફર્સ્ટ એડ, ધરને લગતી કેળવણી, હિસાબ રાખવાની સમજણ અને શારીરિક કેળવણી વગેરેનો સમાવેશ થવો જોઈએ એમ કહેતાં હતાં અને પોતે જે જાળાઓ સ્થાપી હતી તેમાં એ જ પ્રમાણે ખાળાઓને કેળવતાં. પોતાના કપડાં તેઓ પોતે જ ગુકુ કરતાં, તેમજ ઘરમાં કાંઈ પણ પરોણા રહેવા આવે, ત્યારે વહેલાં જીવે પોતાને હાથે કાંઈ વગેરે ખનાવી તે પોતાને હાથે જ લઈ જઈને આપતાં.

૧૫મી ઓગસ્ટ ૧૯૧૫માં એમના ગુરુ તરફથી સૂચના થઈ કે તેમણે રાજકીય ગાળાઓમાં રસ લેવો અને હિંદને છૂટાપણું આપાવવા ચળવળ શરૂ કરવી. હાલમાં હિંદને સ્વતંત્રતા મળી છે, અને આઝાદી દિન ૧૫મી ઓગસ્ટ ૧૯૪૭માં ખૂબ ધામધૂમથી ઉજવાયો છે એ એક નોંધ લેવા લાયક બનાવ છે. પણ છુતાવુ જોઈએ નહિ કે એ ચળવળનો પાયો નાખનાર, દેશમાં એ વિશે જાગૃતિ ઠરાવનાર, હિંદને પોતાની માનુષ્યમિતરીકે આઠનાર, પોતાની જાંચામાં બંધી સર્વ શક્તિઓ હિંદ માતાને ચરણે ધરનાર આ ગોરી ચામડીનાળો, વિનાયકમાં જન્મ લેનારો, ડૉ. એની બેસન્ટ હતાં હિંદ માટેની એમની અમૂલ્ય સેવાઓની પ્રશંસા કરતા સરોજીની નાયક બોલ્યાં હતાં કે “Homage to her whose radiant spirit rekindled India's faith in her own ideals and destiny.” તેઓ કેમિસ્ટમાં જોડાયા, તેનું પ્રમુખસ્થાન લીધું, હોમરૂઝની ચળવળ ચલાવી ‘હોમન વીલ’ અને ‘ન્યુ ઇન્ડિયા’ પત્રો મારફતે હિંમતથી પોતાના વિચારો દર્શાવ્યા, અને એ બધાના બદલામાં થોડા વખત માટે ડૉ. જોર્જ એડ્વર્ડ અને મિ. ખી. પી. વાલિયા સાથે નજરકેદ પણ થયાં હતાં. ગાંધીજીની અસહકારની ચળવળ સામે એમણે ભારે જુએક ઉઠાવી હતી, જ્યાં ગાંધીજીના સાધુજીવન માટે એમને ઘણું માન હતું. હિંદ અને સિંદની એકતામાં તેઓ માનતાં હતાં, અને એમણે ધર્મેય *Commonwealth of India* નામનું Bill જે એક વારના વર્ચનમાંથી આમ સજાએ પસાર થયું હતું તેને જો હિંદવાસીઓએ ટેકો આપ્યો હોત, તો હિંદમાં પાછગળી જે લોહી રેકાપા, અને કુહડો થયાં તે સ્વર્ગના વખર અને ભાગલા પક્યા વખર હિંદને સ્વતંત્રતા મળી ચૂકી હોત.

કેળવણીના ક્ષેત્રમાં પણ તેમણે જેવો તેવો ફાળો આપ્યો નહોતો. લંડનના ક્રીસ્ટ હોલમાં ધણી સારા અને નેરદાર ભાષણો આપતાં, ત્યારે હોલનો ખૂલેખૂલો ભરાઈ જતો. દરેક ભાષણ વખતે માણસ દીક્રે એકે ગીતી શી રાખતાં. તે સર્વ પેસા હિંદમાં લાવી કેળવણીના કાર્યમાં વાપરતાં. અનેક રૂઝો અને કોલેજો કાઢી તેમાં ધર્મને લગતું શિક્ષણ પણ આપતાં. સેન્ટ્રલ હિંદુ કોલેજ સ્થાપી તે પાછગળી હિંદુ યુનિવર્સિટી થઈ. તેમણે અનેક યીએસીક્રિક્સ જાળાઓ પણ સ્થાપી હતી.

એઓ કહેતાં હતા કે “દરેક જાગક ફક્ત ચરીર ને મન નથી પણ આત્મા છે, તેનામાં રહેલી છૂપી શક્તિઓ બહાર કાઢવી એ ખરી કેળવણી છે, નહિ કે તેના મનમાં જે ગમે તે ભરવું.” દરેક હિંદી જુવાન દેશનો સારો નાગરિક નવે, હિંદના ખરા સરકાર સમજતો યાન, આત્મશક્તિ અને ગૌરવવાળો યાવ અને પોતાના પત્ર ઉપર એઓ રહો ‘એકે એરી કેળવણીને તેઓ સાચી કેળવણી સમજતાં. જેમ એક માગો પોતાના રોપાઓ અને ઓઠવાઓને કેળવીને ઉછેરે તેમ દરેક વિદ્યાર્થી માટે કાળજી રાખતાં અને તેમના હાથ તળે યીજનારા તેમજ ઠાવ કરનારા દરેક તેમને ‘આત્મા’ કે ‘માતૃ’ના વહાલશર્પા નામથી બોલાવતાં. એમના પ્રેમી, બહાવી, પ્રેરણાથી અને જીવને એમણે એઆ માર્ગે દોર્યા છે. એમ કહેવામાં આવ્યું છે કે “તેમણે મનુષ્યો પક્યા.” “God made Men.”

તેઓ એક મહાન લેખક હતાં. ત્રણસોથી વધુ પુસ્તકો અને ચોપાનિયનો અનૂદન બન્યો તેઓ

મૂકી ગયાં છે અને એ પુરતો દ્વાર જે કીમતી જ્ઞાનની શેશની ફેલાવી થયાં છે, તેનો ઉભસ જન્મો-જન્મ સુધી કુલ જગતના મનુષ્યને અજ્ઞાનના અધઃકારમાંથી શેશનીના માર્ગ ઉપર લાવવા માટે તેમજ મન અને આત્માનો ખોરાક પૂરો પાડવા માટે અતિશય ઉપયોગી થઈ પડે તેવાં છે.

વળી તેઓ એક સારાં વક્તા હતાં. જેઓ એમને સાંભળવાને લાગ્યશાળી થયાં હતાં તેમનું કહેવું છે કે “બેસન્ટ માતા ભાષણ આપે ત્યારે જાણે નાયબરાનો ધોધ વહેતો હોય એમ શબ્દો નીકળે. તેમની વાણી પવિત્ર મંથાની ‘માઝક માથુસેને’ ઊંચા ભુવન, ઉપર લઈ જઈ પાવન કરતી, અને એ વાણીનું પાલન કરીએ, જીવનમાં ઉતારીએ તો જરૂર જીવનપલટો થયા વિના ન રહે.” વળી એમના સમાગમમાં જે આવતા તે એમ માનતાં કે તેમના વાતાવરણમાં બેસતું એટલે પ્રભુના મહાનમાં બેઠાં હોઈએ અથવા હિમાલય, ગિરનાર કે એવા કોઈ પવિત્ર પહાડ ઉપર હોઈએ એવી શુદ્ધ અને પવિત્ર લાગણી અનુભવીએ, અને ત્યાં જ બેસી રહેવાનું મન થાય, કારણ તેઓ એક યોગિની અને આત્મજ્ઞાની Occultist હતાં અને તેથી જ રાજકીય બાબતોમાં, સામાજિક સગતા પ્રયોગોમાં અને બીજી અનેક બાબતોમાં એમણે જે ભવિષ્ય ભાષ્યું હતું તે આજે સાચું જ પડ્યું છે. બેસન્ટ માતા એટલે કૃષ્ણની ખંસરી, મોરલીધરની મોરલી, સરસ્વતીની વીણા. એમણે જ્યારે રેહ છાંયો ત્યારે સરોજની દેવીએ અંબલી આપતાં કહ્યું હતું કે, “Dr. Besant was a combination of Parvati, Laxmi and Saraswati. Parvati for power, Laxmi for love and Saraswati for wisdom.”

પૃથ્વી પર પ્રજાતાની ઝાંખી કરાવનાર, સેવા અને સ્વાર્થત્યાગના પાકો શીખવાડનાર, મનુષ્યને પ્રભુ પંથે વાળનાર, સત્ય અને સ્વતંત્રતાની દેવી, કર્મયોગીની ડૉ. એની બેસન્ટને આજે એમની શ્રેષ્ઠાધિના મહાન્ પ્રસંગે આપણા અંતરનાં અનેક વંદન હો !

શ્રીમતી મહેશં આર. ધાલા

(‘ જામે જમશેદ ’ શુક્રવાર તા. ૧લી ઓક્ટોબર ૧૯૪૭ માંથી)

Dr. Besant The Forerunner

She is the Forerunner of the new age of which already the prominent feature is the emergence of woman to power in all aspects of public service.

Margaret E. Coasins

(From “ The Annie Besant Centenary Book ” P. 149)

ડૉ. બેસન્ટ એક પુરોગામી

તેઓ (ડૉ. બેસન્ટ) નવા યુગના પુરોગામી જેવાં હતાં. એ નવા યુગનો મુખ્ય ખનિ એ દશે કે ઊંચો જાહેર સેવામાં બધા પ્રદેશોમાં સત્તામાં આવશે; એમ અત્યારથી જ જણાય છે.

મારગરેટ ઈ. કોસિન્સ

(ઉપલા ઉતારાનું ભાષાન્તર)

ડૉ. બેસન્ટ અને ફ્રીમેસનરી

માનવજાતિ માટે ડૉ. બેસન્ટે પોતાનું સમગ્ર જીવન અર્પણ કર્યું હતું. એમની સેવાઓ અમાપ છે. જીવનનાં સર્વ ક્ષેત્રોમાં એમણે અનુપમ દોરવણી આપી છે. ધર્મ, શિક્ષણ, સમાજ અને રાજ-કારણમાં એમણે આપેલા પ્રદાનો પ્રકાશ આપે પશું આપણા અધિકારને અજવાળી શકે એમ છે. વિજ્ઞાન, તત્ત્વજ્ઞાન, કલા અને યોગજીવન સંબંધી પણ એમનો ફાળો અપૂર્વ છે. એઓ એક પ્રખરે ગુપ્તવિજ્ઞાની પણ હતા અને કુદરત અને મનુષ્યમાં રહેલા અદૃશ્ય બળોનો એમને પાકો અનુભવ હતો. પ્રેક્ષતાના આશદહણ અને અવશેષદહણના માર્ગો એમને સુપરિચિત હતા અદૃશ્ય જણાતો મનુષ્ય પણ ક્રિયાકર્તા દ્વારા પ્રજાના મહાધર્મમાં યથોચિત જાગૃત થઈ શકે છે, એમ એઓ સ્વાનુભવથી જાણતા હતા, અને તેથી જ “આર્તરરાષ્ટ્રીય ફ્રીમેસનરી”ની સંસ્થાની સ્થાપના અને પ્રેરણા દ્વારા એમણે સમગ્ર માનવજાતિ અને ખાસ કરીને નારીજગત ઉપર અત્યુચ્ચ ઉપકાર કર્યો છે.

ફ્રીમેસનરી નામે એક ખાનગી સંસ્થા હજારો વર્ષથી જગતમાં ગુપ્તપણે કાર્ય કરી રહી છે. એનો મૂળ ઇતિહાસ મિસરની સંસ્કૃતિ જેટલો જૂનો છે. માનવજીવનની શુદ્ધિ અને સાંસિદ્ધિની એ એક અન્યેક સંસ્થા છે જગતમાં ઈર્ષ્યાવાદના બળો વધતાં એનું આધ્યાત્મિક સ્વરૂપ ઝાંખું થવા લાગ્યું. એના સભ્યો ખાનપાન, મોજમજા અને સત્તાપ્રાપ્તિ પર વધારે ધ્યાન આપવા માંડ્યા. પરિણામે એનું ખરું માહાત્મ્ય ઓછું થઈ ગયું અને સામાન્ય લોકો એને ‘જૂતખાના’ના નામથી ઓળખવા લાગ્યા. ખરી રીતે કોઈ પણ મેસોનિક લોજ એક જૂતખાનું નહિ પણ બંધુભાવ પ્રકટાવવા મથતું એક પ્રજા-મંદિર છે. ફ્રી-મેસનરી એ તો મોનર્વિકાંસનો, ‘જનુરનાતિક અબ્રાહમિક’ રજૂ કરે છે.

પ્રાચીન મિસરની જે સંસ્થામાંથી ‘ફ્રી-મેસનરી’ નો જન્મ થયો છે, તે સંસ્થામાં તે કામમાં યુરુષે તેજજ્ઞ સ્ત્રીઓને પણ સરખું સ્થાન આપવામાં આવતું હતું. પરંતુ પાછળથી કોઈ પણ કારણે લીધે મેસનરીમાં સ્ત્રીઓને દાખલ કરવાનું બંધ કરવામાં આવ્યું. ફ્રી-મેસનરીનો પ્રધાન હેતુ ભાવુક્તાવની ખીલવણી છે, અને એનું પ્રમાણ કોઈ માનવજાતિનું એક સુંદર મંદિર રચવાનું છે, છતાં એણે માનવજાતિના લગભગ અડધા ભાગને એ પુણ્યકાર્યમાંથી કેમ બાતલ રાખ્યો, એ બરાબર સમજી શકાય એમ નથી. નારીજાતિ પ્રત્યે થયેલો આ અન્યાય અનેક સંસ્કારી સીયુરુષોને ખુશતો હતો. યુરુષમાં સ્ત્રીજાતિ જગત સંતોષ અનેક રીતે, અનેક સ્થળેથી એ અન્યાય સામે પકાર યદ્યથા થયો.

ફ્રાન્સમાં ‘લે લીબર પેન્સ્યર’ નામના મેસોનિક લોજે ઈ. સ ૧૮૮૨ના જન્યુઆરીની તા. ૧૪મીએ ત્યાંની એક પ્રસિદ્ધ લેખિકા અને વક્તા મેઝમ મેરિયા દીરામખીને ઈરાદા પૂર્વક દાખલ કરી. આથી મેસોનિક સંસ્થામાંથી એ લોજનો બંધારણ કરવામાં આવ્યો, અને લગભગ ૧૧ વર્ષ સુધી મેઝમ મેરિયા માત્ર નામના જ ‘મેસન’ રહ્યા પછી ડૉ. બેસન્ટે માર્ટિન નામના એક ઉત્સાહી અને નિપુણ મેસને મેઝમ મેરિયાને મેસનરી સંબંધે ખૂબ પ્રોત્સાહન આપ્યું, અને બીજી સ્ત્રીઓને પણ મેસનરીમાં

ખાલ કરવા સૂચવ્યું. આથી મેક્સ મેરિયા હીરાયલીએ ઈ. સ. ૧૮૯૩ના માર્ચની તા. ૧૪મીએ 1-સની ફેર્લફ ઓગોને ફ્રીમેસનરીનું રહસ્ય સમજાવ્યું, અને તેઓને તેમાં દાખલ પણ કરી. પરિણામે ઈ. સ. ૧૮૯૩ના એપ્રિલની તા. ૪થીએ ફ્રી-સમાં 'ઈન્ટરનેશનલ ડૉ-ફ્રી-મેસનરી' નામે સંસ્થાની થાપના થઈ. આ સંસ્થામાં પુરુષોની જેમ ઓગોને પણ દાખલ થવાની છૂટ આપવામાં આવી.

આ સંસ્થાની સ્થાપના થવાથી સ્વાતંત્ર્યપ્રેમી અનેક વ્યક્તિઓને અપાર આનંદ થયો, અને તારીખતિ પર થતા અન્યાયનો પડો મિરાવા માંડ્યો. સ્વાતંત્ર્યભૂમિ ઇંગ્લાંડમાં એને પડ્યો પડ્યો. ડૉ. એર'ડેલના માસીખા, મિસ ફ્રાન્સિસકા એર'ડેલ પારીસ જઈને આ નવી સંસ્થામાં દાખલ થયાં. ડૉ-ફ્રી-મેસનરીમાં દાખલ થનાર એઓ પહેલાં જ અગ્રેજ બાનુ છે.

ડૉ. યેસન્ટની સ્વાતંત્ર્યની ઉપાસના તે સમયમાં જગતભરમાં બહુતી હતી. મિસ ફ્રાન્સિસકા એર'ડેલની લલામણથી અને ક્રિયાકાંડગોત્રના મહર્ષિ મહાત્મા રેકોઝીની પ્રેરણાથી ડૉ. યેસન્ટને પણ એ નવી સંસ્થામાં દાખલ થવાની ઇચ્છા થઈ. એમણે લન્ડનના પોતાના વિશ્વાસુ તથા સુપરિચિત જ્ઞાથીઓને આ નવીન પ્રવૃત્તિની વાત કરી. ઇંગ્લાંડમાં પણ એ સંસ્થાની શાખાઓ સ્થાપવા માટે સહકાર આપવા આતુર એવી મિત્રમંડળી એમણે પસંદ કરી. પછી એ બધાને લઈને ડૉ. યેસન્ટ પારીસ ગયાં. એમાં મિસ ફ્રાન્સિસકા એર'ડેલ ઉપરાંત કોંપ્ટન અને મિસિસ લોડર, ડૉ. બ્યોન્' એર'ડેલ, શ્રીમતી ઉરમુલા પ્લાઈટ અને એર'ડેલ પ્લાઈટ પણ હતાં. તે કાળે ત્યાં ડોક્ટર અને મિસિસ માર્ટિન નામે ફ્રેન્ચ દંપતિ અગ્રેસર ડૉ-મેસનો હતાં. ઉભય અત્યંત માયાળુ અને મધુર સ્વભાવની વ્યક્તિઓ હતાં. ફ્રી-મેસનરી માટે એમનો ઉત્સાહ અદ્ભુત હતો. ઇંગ્લાંડ સુધી નવી સંસ્થા ફેલાશે અને ડૉ. યેસન્ટ એવી જગપ્રસિદ્ધ વ્યક્તિનો એને ટેકા મળશે, એ વિચારથી એમને અપાર આનંદ થયો. એમણે ડૉ. એર'ડેલનો અને એમની મિત્રમંડળીનો જોડા આદરભાવથી ખૂબ સત્કાર કર્યો, અને સૌને મેસનરીની પહેલી, ખીલ અને ત્રીજી ડીગ્રીમાં દાખલ કર્યાં.

આ નવી સંસ્થામાં ડૉ. યેસન્ટ ઈ. સ. ૧૯૦૨માં દાખલ થયાં. એના સ્થાપકોએ ડૉ. યેસન્ટને મેસનરીની તેત્રીશે ડીગ્રીઓ આપી અને આખા ધિટિશ સામ્રાજ્ય માટે આ સંસ્થાનું વડપણ પણ તેમને આપ્યું. ઇંગ્લાંડ આવીને ડૉ. યેસન્ટે ૧૯૦૨માં 'હુમન ક્યુટી' (માનવ ધર્મ) નામની શાખાની સ્થાપના કરી. સ્થાપનાવિધિમાં ભાગ લેવા માટે પારીસથી માર્ટિન દંપતિ પણ આવ્યાં હતાં. દિવસો સુધી પ્રેક્ટિસ મિટિંગો આવી અને નવી શાખાનું કાર્ય ચરૂ થયું. ડૉ. યેસન્ટ એ નવી શાખાના પ્રથમ પ્રમુખ થયાં અને મિસ પ્લાઈટ મંત્રી બન્યાં.

ડૉ. યેસન્ટે આ નવી પ્રવૃત્તિમાં વીજળા વેગે કાર્ય ચરૂ કર્યું. રથને રથને નવી શાખાઓ નીકળવા લાગી. ઈ. સ. ૧૯૦૪માં ડૉ. યેસન્ટે પુરુષતીર્થ કાશી ક્ષેત્રમાં આ સંસ્થાની પહેલી શાખા સ્થાપી અને તેને 'ધર્મલોજ' એવું સચક નામ આપ્યું. ધીરે ધીરે એ નવી સંસ્થાના આદર્શો જગતભરમાં ફેલાઈ ગયા અને ફ્રાંસ, ઇંગ્લાંડ, બેલ્જિયમ, રોકોલેન્ડ, હોલેન્ડ, સ્વીટ્ઝર્લેન્ડ, નોર્વે, અમેરિકા, દક્ષિણ આફ્રિકા, એસ્ટ્રેલિયા, ન્યુઝીલેન્ડ અને હિન્દમાં પણ આજે એની અનેક શાખાઓ કાર્ય કરી રહી છે, જગતની અનેક ઓગો એમાં દાખલ થઈ છે. વળી કેટલીક ઓગો તો મેસનરીની તેત્રીશે ડીગ્રીઓ મેળવવાને ભાગ્યશાળી થઈ છે.

ડૉ. યેસન્ટે મેસનરીના પ્રાચીન ક્રિયાકાંડમાં નવું જ પ્રાણસિંચન કર્યું-વિધિઓ રૂપી જડ ઓખામાં પ્રગા રૂપી વીજળાનો પ્રકાશ રેસ્યો. છવન અને સેવાની ધજથથી કોઈ પણ સભ્ય એની

જોની ડીમીઓ મેળવી શકે છે. ભૂમિકાવાર શિક્ષણનું રહસ્ય ડો. બેસન્ટે નવી રીતે સમ્યોને સમજાવવા માંડ્યું. એમણે પોતાના અવિરત જીવન અને શિક્ષણથી આ નવીન સંસ્થાના મૂળમાં સત્યની ધમ્મ-ભરી ઉપાસના, વીર (ક્ષાન) ધર્મનું પ્રબળ આન્દોલન, મમત્વભર્યો ગાઢ બન્ધુભાવ, ઉત્સાહપૂર્ણ ક્રીડા રહસ્યવાદ, અહંમત્વરહિત સંપૂર્ણ સ્વાર્થછૂટાવ, નિર્મળ આત્મપ્રભાની પારદર્શકતા અને પ્રબળ શક્તિશાળી આત્મગૌરવ રેડ્યાં છે. પરિણામે આજે ડો-ક્રી-બેસન્ટી જગતભરમાં એક ચેતનવંતી સંસ્થા બની ગઈ છે. ડો. બેસન્ટે વાવેલા એ વિશાળ વટવૃક્ષની શાખાએ શાખાએ માનવ પંખીકા પ્રજાના પૂરા સામર્થ્ય અને સૌન્દર્ય સ્વરૂપની ઉપાસના કરી રહ્યાં છે. સૈકાજૂનો અન્યાય દૂર થતાં આ સંસ્થા દ્વારા, પોતાનું ગૂઢ શક્તિસ્વરૂપ ખીલવીને, વિશ્વની નારીઓ “સંસારમાં સ્વર્ગ”ની મનોહરતા પ્રકટાવે, અને જ્ઞાનભૂલેલો માનવ સમાજ બેસન્ટીનો મર્મ અને પોતપોતાના વિશિષ્ટ ધર્મ-કર્મ સમજે એવી મહેત્તો અને જાવના બધું જીવન એ જ ડો. બેસન્ટનું સાચું સ્મરણ અને સન્માન છે.

અમદાવાદ

તા. ૧૭-૨-૪૬

બુપતરાય ગોપાળજી મહેતા

Dr. Besant as Comason

The four corners of her educational ground-plan were-Spiritual Culture through the student's own faith; Physical Culture through indigenous, system, National Culture through the student's mother tongue, international culture through English-always from bases towards culminations.

James H. Cousins.

(" The Annie Besant Centenary Book " page 179)

ડો. બેસન્ટ-કોમેસન તરોકે

તેમના (ડો. બેસન્ટના) જીવણના પાયાના ચાર ખૂણાઓ આ રીતના હતા- તેનો આધ્યાત્મિક વિકાસ શિષ્યની પોતાની આત્મશ્રદ્ધાથી; તેનો શારીરિક વિકાસ દેશી પદ્ધતિથી; તેનો રાષ્ટ્રીય વિકાસ શિષ્યની માતૃભાષા દ્વારા; અને તેનો આન્તરરાષ્ટ્રીય વિકાસ અંગ્રેજી દ્વારા, આ પ્રમાણે તેઓ દરેક પાયાથી ટોચે જતા હતા.

જે.સ. એચ. ક્રેન્ડેલ

(ઉપલા ફરોનો અનુવાદ)

डा. जेन-ट को-भेनना पोशाकभा

डा. जेमन्ट रामजीत इमिशनर लरीके

ડૉ. એની બેસન્ટ અને હિન્દી સ્કાઉટિંગ

જમણાં ખ્યાતિ પામેલાં ધર્મીય મહાન ઓપરુષોની ખ્યાતિ તેમનાં એક ને વિશિષ્ટ કાર્યોને જ આભારી હોય છે. શ્રી. બેસન્ટ પાવેલની વિશ્વખ્યાતિ માત્ર તેમની એક સ્કાઉટ ચિંહચુની યોજનાને આભારી છે. પણ જગતમાં એવી કેટલીક ગણીમાંડી વ્યક્તિઓ છે કે જેમણે માનવજાતના જીવનની અનેક બાબતોને સ્પર્શતી વિધિવિધ શુભ પ્રવૃત્તિઓને જન્માવી છે અને ફેલાવી છે. તેમાંય માનવની માનવતાને સંસ્કારતી, ખીલવતી અને વિકાસતી સંસ્કાર-પ્રવૃત્તિઓ જેમણે ઉપાડી છે તેવાં તે બહુ જ વિરલ છે. ડૉ. એની બેસન્ટ તેમાંના એક છે.

એમના જીવનને હીરાની માફક અનેક પાસા છે. અને તે દરેક પાસામાંથી એમના તે તે ક્ષેત્રને લગતાં મહાન કાર્યોની આપણને ઝાંખી ધઈ થકે એમ છે. આપણે અહિં માત્ર કેળવણી-શિક્ષણના પાસાનો વિચાર કરીએ. તેમાંય તે પાસાના માત્ર એક ખૂણાનું જ દર્શન કરવા પ્રયાસ કરીએ.

તેમણે બનારસની અપૂર્વ સેન્ટ્રલ હિન્દુ કોલેજ જેવી સંસ્થા હિન્દને ચરણે ધરી, પણ તે પૂરતું નહોતું. ધરમજની રાષ્ટ્રીય કેળવણીની-પૂર્વ અને પશ્ચિમનાં ઉત્તમ તત્ત્વોના સુમેળવાળી કેળવણીની-દેશને જરૂર હતી. અને તેની ખરી શરૂઆત કરનાર પણ ડૉ. બેસન્ટ હતાં. તે અંગે S. P. N. E.- 'રાષ્ટ્રીય શિક્ષણોત્તેજ સંસ્થા' કાઢી ઠેરઠેર શાળાઓ અને કોલેજો સ્થાપી. આચાર-મદ્રાસ ખાતે નેશનલ યુનિવર્સિટી પણ સ્થાપી. એ પોતે વિશ્વવ્યક્તિ હતાં એટલે સારાપે વિશ્વમાની જે ઉત્તમ વસ્તુ હોય તેને પોતાના શિક્ષણ ક્ષેત્રમાં સમાવતાં. બહારના રંગદંડ અને દેખાવમાં તેમજ આંતરની બાવના અને જીંઘાણમાં—ઉભય બાજનમાં એમની યોજના સાંગોપાંગ આર્થસંસ્કૃતિને ઘોતક અને પોષક હતી.

આજનું રાષ્ટ્રીય સ્કાઉટ જમણું એમનું ઓછું ઋણી નથી. અને જનતાને એનો સંપૂર્ણ ખ્યાલ તો હજી બે એક દાયકા પછી આવશે કે જે વખતે યોકાને દરેક વસ્તુને તટસ્થતાથી જોવાનું પ્રાપ્ત થશે. હિન્દુસ્તાનમાં સ્કાઉટ ચળવળ ચાલે એ અંગ્રેજ સરકારને મક્ક હીક લાગતું નહિ. ધારાસભામાં ગિરાજના આપણા દેશનેતાઓ સ્કાઉટ પ્રવૃત્તિ દાખલ કરવા માટે જે જે માગણીઓ કરતા અને કુમેલ ઉઠાવતા તેને ઉતારી પાકવામાં આવતી. હિન્દનાં બાળકો મૂર્ખ અને આળસુ છે— 'Indian lads are foolish and lazy' તથા 'લક્ષ્યક કામના બાળકો માટે જ સ્કાઉટિંગ યોજવામાં આવ્યું છે'; આવાં મહાનાં કાઢીને પ્રવલ્નો પર ઠંડું પાણી રડવામાં આવતું. ડૉ. બેસન્ટને હિન્દી બાળકોનો—બુવક યુવતીઓનો—મક્ક જ સારો પરિચય અને જાત અનુભવ હતો. તેથી તેમને હિન્દી યુવકોની ઉચ્ચ શક્તિતા માટે શ્રદ્ધા અને આદર હતાં. એટલે તુરમાં જ સરકારને પક્કાર આપવા પોતે તત્પર હતા; તેવામાં એક ખરું નિમિત મળી આવ્યું. મહનપક્ષી કોલેજમાં પ્રિન્સિપાલ શ્રી. જે. એચ. હર્જિસની દોરવણી નીચે સીધોનતા એક ઉત્સાહી શૈવર સ્કાઉટ શ્રી. જી. પી. આર્થરને કોલેજમાં એક સ્કાઉટ ડ્રુપ જીજી કંથુ. તે ડ્રુપ પોતાની નિપુણતાથી અને સેવાપરાયણતાથી તે પ્રદેશની,

જનતાનો આદર અને વિશ્વાસ મેળખ્યાં. એટલે તેને રીતસર નોંધાવવા—રજિસ્ટર્ડ કરાવવા માટે લંડનની બોય સ્કાઉટ સંસ્થાને અરજી કરી. (હિન્દમાં તે વખતે કોઈ સ્કાઉટ સંસ્થા નહોતી.) પણ બેસન પોવેલે તે અરજી નામંજૂર કરી. કારણ બતાવ્યું કે હિન્દમાં બ્રિટિશ અધિકારીઓની સંખ્યા એટલી થોડી છે કે તેઓ હિન્દમાંની સ્કાઉટ પ્રવૃત્તિ ઉપર દેખરેખ રાખી શકે એમ નથી, તેથી સ્કાઉટિંગની શરૂઆત કે વિસ્તાર હિન્દમાં શક્ય નથી. ડૉ. બેસન્ટને આ વાતની ખબર પડતાં જ સહનતનના આશરે ક્ષણતી-કૂક્ષતી આ પ્રવૃત્તિને અવમણીને, પકાર રૂપે પોતે જ એક સ્વતંત્ર Indian Boy Scouts—I. B. S. A. નામે સંસ્થા બિભી કરી અને તેનું 'સર્વોચ્ચ હિન્દીકરણ કયું'. બહારની લખજખ કરતાં ભાવનાની આંતર બાળુમાં જ મોટો ફેરફાર કરવાનો હતો. વચનમાં 'સ્વદેશ' શબ્દ મૂક્યો, રાષ્ટ્ર-ગીતમાં 'જનશુભન' અને 'વંદેમાતરમ' અપનાવાયાં. સદ્ગત શ્રી. ટાગોરજીના આ મહાન ગીતને દેશભરમાં બાળીવું અને ગવાવું કરવાનું પ્રુણ ડૉ. બેસન્ટની સ્કાઉટ સંસ્થાને બાગે, નય છે. આજ તો એ ગીતને જ રાષ્ટ્રની સાચી ભાવના પોષનાર તથા રાષ્ટ્રગીતને શોભે એવા રાગ, સૂર અને લયવાળા ગીત તરીકે 'હિન્દી રાષ્ટ્રગીત', રૂપે પંડિત શ્રી. નેહરુજીએ અપનાવ્યું છે. નેતનેતામાં આ નવચેતન અને નવજીવન આપનારી પ્રવૃત્તિએ યુવક જનતામાં રહેલી શૌર્ય અને સેવાની શક્તિઓને બહુ જ ઉમદા રૂપમાં પ્રકટાવી દીધી અને પુરવાર કયું કે તાલીમ અને તક મળે તો હિન્દી યુવક યુવતી બીજા કોઈ પણ દેશનાં યુવક યુવતી કરતાં આરિય, આરોગ્ય, નિપુણતા અને ધરોપકારની બાબતમાં સહેજ પણ પાછળ પડે એવાં નથી. આ I. B. S. (આઈ. બી. એસ.) ની સફળતાથી પ્રેરાઈને દેશમાં સ્કાઉટિંગની 'બીજી સંસ્થાઓ બિભી કરવાની પ્રેરણા અને હિંમત બીજમાં આગ્યાં. ૧૯૧૭થી ૧૯૨૦ના ચાર વરસના ગાળામાં હિન્દી સ્કાઉટિંગે દેશના યુવક જનતામાં જાગૃતિ આણી. ૧૯૨૦માં હિન્દી સેક્રેટરી મિ. મોન્ટેગ્યુ ન્યારે હિન્દમાં આગ્યા ત્યારે એની આંખ બધી. શ્રી. બેસન પોવેલને હિન્દ તેડાગ્યા અને ડૉ. બેસન્ટ ઐક્યનાં અને વિશ્વવિધારણનાં દિમાક્તી હતાં, એટલે સંસ્થાના હિન્દીકરણને પૂર્ણતઃ અપનાવવાની શરતે, પોતાની પ્યારી I. B. S. (હિન્દ બોય સ્કાઉટ) સંસ્થા બેસન પોવેલની સંસ્થા સાથે બેળવી દીધી. મહાનુભાવોની મહત્તા તેમની નમ્રતા વડે જ શોભે છે એ જગતને બેવાનું મળ્યું. જોડાણ થયા પછી ડૉ. બેસન્ટે જનતાની ચોક્કસ સ્કાઉટ—સ્કાઉટિંગના આવ પ્રણેતા સર બેસન પોવેલના હસ્તે સ્કાઉટિંગની દીક્ષા લેવાનું સ્તોત્રાયું. મદાસ ખાતે I. B. S. ની મોટી રેલી બરાઈ હતી. વળી એક આદર્શ હિન્દી સ્કાઉટ બામકું પજુ મોટા વિસ્તારમાં બંધ કરવામાં આવ્યું હતું. હજારો સ્કાઉટોનો અને સદ્ગુરુઓ અને સનારીઓની મંજમાં ડૉ. બેસન્ટ પોતે I. B. S. ના સ્થાપક અને રક્ષક હોવા છતાં બેસન પોવેલ પાસે દીક્ષા લેવા ઉત્સુક હોય એ એમની શુભનિષ્ઠા, કાર્યપરાયણતા અને વિશ્વ સરગનાને પૂરાવે હતો. જેણે હિન્દી યુવકને ઉતારી પાડ્યા હતા, તેને જ પોતે જાત મહેનતથી ખરી ખાતરી કરાવી, હિન્દી જનતા માટેનો આગ્યો ખ્યાલ આપ્યો અને પછી તેને જ હાથે પોતે નમ્રતાથી દીક્ષા લેવાનું સ્તોત્રાયું. પજુ ત્યાં એ તો સર્વોપરી મહાન જ હતાં એમ પ્રુદ બેસન પોવેલ પોતાનાં 'સ્મરણો—Memoires' માં લખે છે, "Several Ideas regarding the magnitude of the function entered my mind that a Lady so well known all over the world and having great influence over the youths of India, is now going to be invested by me, and my mind wandered and I could not myself remember the words of the scout promise. However Mrs. Besant was shrewd to recognize my dilemma, rose nobly to the occasion, with all the ability of a trained

theatrical prompter, she gave me the cue, whispered the words to me which I then roared out in ringing tones, with as much confidence as if I had never faltered. Thanks to this initiation by Mrs. Besant."

"આ પ્રસંગની મહત્તાને લક્ષ્ય કૅટલાક વિચારો મારા મનમાં આવ્યા કે આખી દુનિયા ઉપર પ્રખ્યાતિ પામેલા અને હિન્દની યુવકજનતા ઉપર જેનો ભારે પ્રભાવ છે એવા બાઈ આજ મારો પામે દીક્ષા લેનાર છે અને મારું મન ચક્રોળે ચઢ્યું. અને સ્કાઉટ પ્રતિયાના શબ્દો હું પોતે વાદન કરી શક્યો તો પણ મિસિસ બેસન્ટ ચક્રાર્હિતા, તે મારી મંજવણ પારખી મવા અને બહુ ઉમદા રીતે તેમણે અવસર સમાધી લીધો. રંગભૂમિના એક કુશળ મુચનકાર તરીકે તેમણે મને દોર આપ્યો. તેઓ ધીરથી શબ્દો અને ક્ષી સંભળાવતાં, અને હું તે જ શબ્દો જણે સહેજે કદીયે ગૂંચવાયો ન હોઈ એવી અદ્યથી માળતા અવાજે તાણીને બોલતો મિસિસ બેસન્ટથી થયેલા આ વિધિકમ માટે ઉપકાર." આ ઘટના ઉલ્લેખને રોઆરૂપ છે: એકને એમાંથી સૌજન્ય પૂર્વક દંઢતાથી તરીપાર લીતરવામાં સહકાર આપવા માટે અને બીજાને તેનો આવો જાહેર એકરાર કરવાની ખેલદિલી માટે.

આજના હિન્દના સ્કાઉટ જગતને એમણે સ્કાઉટિંગની આપણી પુરાણી ભાવના સ્પષ્ટ કરી બતાવી, તેના સાહિત્યને પણ વિકસાવ્યું. The Indian Scout 'ધી ઇન્ડિયન સ્કાઉટ' નામે માસિક પત્ર ચરૂ થયું. I. B. S. ના ચીફ કમિશનર શ્રી એફ. જી. પીઅર્સે જ્યારે તે માસિક પત્રની યોજના રજૂ કરી અને વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૫) રાખવાની દરખાસ્ત મૂકી ત્યારે એમણે સ્મિત વદને કહ્યું: "ના, માત્ર એક જ રૂપિયો રાખીએ, જેથી તેનો બહોળો ફેલાવો થાય. આપણો હેતુ જનતાને રક્ષ લેતી કરવાનો છે, હવે તેથી આર્થિક ખોટ આવે. બન્યું પણ તેમ જ તે અંગ્રેજી પેપરની થોડા જ વખતમાં ટ્રાફિકસમાં ત્રણ હજારની ચવા પામી હતી. તેઓ હંમેશ નાના ફાળામાં અને નાના લવાજમમાં જ માનતાં; ઘણી વાર કહેતાં કે એક ધનિક સખી ગૃહસ્થ ફાળામાં એક સામટા એક હજાર રૂપિયા આપીને આપણને સરળતા કરી આપે તે કરતાં હજાર જણ એકેક રૂપિયો આપે એ ઉત્તમ છે.

સ્કાઉટિંગ જેવી બીજી યુવકપ્રવૃત્તિઓ પણ તેમણે જભી કરી પોષી હતી. 'સન્સ એન્ડ ડોટર્સ' એફ ઇન્ડિયા, 'રાઉન્ડ ટેબલ' તથા 'સ્ટોલ્વર્ટ' મૂવમેન્ટ' મારફત યુવક અને યુવતીઓમાં સચ્ચારિત્ત, સંવત્સ, સહકાર અને સેવાના સંસ્કારો સિંચ્યા છે. એકન પોવેલે સ્કાઉટિંગની યોજનામાં કિંગ આર્થરના 'રાઉન્ડ ટેબલ'ની સંકલનાનો આધાર લીધો છે. તેમાં નાનો બાળક જેમ પહેલો 'પિન્' અને અને 'સ્કવાયર' ને અનુસરે; તે પછી તે 'સ્કવાયર' અને અને એક 'નાઇટ'ને અનુસરે, તે જ પ્રમાણે સ્કાઉટિંગમાં બાળક પહેલો ૭ વરસની ઉંમરે કબ 'બટુક' અને, તે પછી ૧૨ વરસે 'બાલરીર' અને અને છેવટે તે અઢાર વરસની ઉંમરે 'શિવર-યુવકવીર' અને. 'રાઉન્ડ ટેબલ' સંસ્થામાં જે વસ્તુ માત્ર વિધિવિધાન દ્વારા ભાવના રૂપે પોષાતી, તે વસ્તુઓ સ્કાઉટિંગની યોજનાબદ્ધ તાલીમ દ્વારા અવલ-હારુ રીતે વિચાર ઉપરાંત આચારમાં મુકાતી.

ડૉ. બેસન્ટને પોતાને સવારના ૪થી તે મોડી રાત સુધી સતત કામમાં રાકયેલા રહેવું પડે એટલા બધાં કમોત્તા દગ પડ્યા હોય છતાંયે સ્કાઉટનાં હરોળમાં નાના કે મોટા કાર્યમાં પોતાનો સહકાર આપતાં, મુકરર કરેલી છેલ્લી ધડીએ પણ આવી જતાં-પછી લલેને તે સ્કાઉટ પ્રતિયાની દીક્ષા-વિધિ હોય કે રેલી હોય કે કેંપ ફાયરનો હજીવો વિનોદી પ્રસંગ હોય. પણ તે સર્વમાં તે પ્રવચન અને આશીર્વાચન આપી જતાં. જોદેહ હોવા છતાં, સામાન્ય પ્રણાલિની બહાર જઈને આ સદાનાં યુવાન

મેથા સ્કાઉટના દિન્દી ગણવેશના પ્રતિકરૂપ લીલો ફેંટો માથે બાધતા, બોનરરી ચીફ હમિસનર તરીકેનો ચંદ્રક તથા જાંબલી સ્કાર્ફ ગળે પહેરતા અને ચપળતા પૂર્વક સ્કાઉટની સલામ આપતા. મુખઈ ખાતેની બોલ ઇન્ડિયા જામ્બુરી વખતે આ મહાન સજારીએ વખતોવખત હાજરી આપીને તથા સ્કાઉટરીશ તથા કાર્યકર્તાઓ સાથે દળીમળીને આ દિલચાલને બારે ગૌરવ અને માન આપ્યા હતા. એ દશ જ અનેકને પોતપોતાની સ્કાઉટ ફરજ બાળવવા તત્પર બનવામાં બારે પ્રેરણા આપતું હતું. ૧૯૨૫ની ન્યુબીલી કન્વેન્શનના મહાન પ્રસંગે પણ અદ્યાર ખાતે પોતાને ભરચક બવસાયે હોવા છતાં રાતે સ્કાઉટના કેપ ફાયરમાં પોતે પોતાના સ્કાઉટ વેશમાં હાજરી આપવાનું ચૂક્યાં નહિ; ૧૯૨૬ની વર્લ્ડ જાંબુરીમાં ગયેલા દિન્દી સ્કાઉટો જ્યારે એમને વંદન કરવા લંડનમાંના એમના મુકામે ગયેલા ત્યારે પણ પોતે ફેંટાવાળા પોતાના સ્કાઉટ પોશાકમાં બહાર આવીને સૌ સાથે હસ્તધૂનનની આપણે કરેલી એટલું જ નહિ પણ દિન્દી મહત્તા અને દિન્દી પુરાણી સ્કાઉટ ભાવના વિષે ઉદ્બોધન કરેલું અને દિન્દી સ્કાઉટિંગનો વિશ્વ ઇચ્છેલો તેમજ જનમજૂમનનું પોતાનું અપનાવેલું દિન્દી રાષ્ટ્રગીત સંધમાં ગાવાનું સૂચન કરેલું, અને પોતે પણ આદર અને અદ્યપૂર્વક સાથમાં ગાયેલું.

‘સ્કાઉટનું વચન વિશ્વાસપાત્ર છે’ એ સૂત્ર આ ‘સ્કાઉટ અમ્મા’એ પોતાના વર્તનથી જીવન-પથ ત સિદ્ધ કરી બતાવ્યું છે. એઓ સામાને ખ્યાલ ન હોય એવો વિશ્વાસ તેના પર મૂકતાં અને તેની ક્ષતિઓને ખમી લઈને તેને વધુ ને વધુ વિશ્વાસપાત્ર કેમ બનતું એ પોતાના મૂક વર્તનમાત્રથી શીખવતા. ઈશ્વર વચરની ભૂલોને એ ભૂલ જ ન ગણતાં. એમની આ શ્રદ્ધા અને વિશ્વાસ રાખવાની જાહેર આદતનો ધણીએ તાત્કાલિક ગેરલામ ઉઠાવેલો હતો, પણ એમની ઉદારતા, ક્ષમાચોક્ષતા તથા માનવદિવ્યતા કિપરની અદ્ય શ્રદ્ધાને લઈને તે જ બ્યક્તિઓએ સમ્યર્થ અને સરળતાને રાહ કાપમને માટે પકડેલો એનું ધણું જ બન્યું છે. કદાચ કપડો આપવો પડે તો તે સ્પષ્ટ અને સચોટ હોય, પણ તે સામાની માનહાનિરૂપે તો ન જ હોય—ગ્રીસ્ટું તેને તેની ઉચ્ચતાના મૂલ્યરૂપે હોય. ખીનમાં અવિશ્વાસ કરવામાં એ તેનામાં રહેલી આત્મિક દિવ્યતામાં—પ્રભુત્વમાં અવિશ્વાસ કરવા જેવું ગણતાં, અને તેટલા માટે એવા અવિશ્વાસને ખદો ખીજ મુસીખતો વેડી લેવાનું પસંદ કરતાં.

સ્કાઉટિંગ પરત્વેની એમની ભાવના અને શ્રદ્ધા ખુદ બેકન પોવેલની ભાવનાથી પણ ચઢી જાય એવી હતી એક પોવેલને સ્કાઉટિંગની કિંમત બાળરીરમાં ઉમદા નામરિકત્વ પેદા કરીને, દેશને અને સામ્રાજ્યને તે ઉપકારક યઈ પડે એટલી હતી, જ્યારે ડો. બેસન્ટ સ્કાઉટિંગ દ્વારા મુલકને આંતરરાષ્ટ્રીય બંધુતા અને સેવાનો એક મતધારી માનવ બનાવવા ઉપગત જગતના સાંસ્કૃતિક અને આધ્યાત્મિક પ્રવાહો માટે અનુકૂળ વાતાવરણ અને ભૂમિકા રચનાર દેવદૂત તરીકે તૈયાર કરવાની દષ્ટિવાળો હતો. થીઓસોફીના સિદ્ધાંતોને બાળમગ બાળપણથી પોતાના જીવનબવકારમાં સ્વભાવરૂપે અમલમાં મૂકી યાય એવી એમાં પૂરેપૂરી શક્તિ છે એની એમને ખાતરી હતી.

દિન્દી સ્કાઉટોને કૃષ દરમ્યાન પત્ર મેળવી ખાતાં ચાલવામાં મદદરૂપ યાય એવા ભાવવાહી, બેસીલા સરના અનેક અગ્રીય કૃષગીતો તૈયાર કર્યાં છે અને કરાવ્યા છે. તેઓ જેમ અપૂર્વ અને અજોડ વક્તા અને લેખક હતાં, તેવાં જ તેઓ સુમધુરકંઠી ગાયક હતાં તેમજ કવિ પણ હતાં. પણ જગતની જરૂરિયાતોને હિસાબે એમણે પોતાની ગાયનવિદ્યાને અને કવિત્વને જહુ અવકાશ ન આપ્યો. કારણ એમનું દરેક કાર્ય નિજના આનંદ કે શોખને માટે હતું જ નહિ, પણ જગતને શેની જરૂર છે તે સમજી તે રીતે ‘તૈયાર યઈ’ મદદ કરવાના ઉદ્દેશથી જ પ્રેરાયેલું હતું.

આ તો માત્ર એમનાં અનેક ક્ષેત્રોમાંની અનેક પ્રવૃત્તિઓમાંથી માત્ર શિક્ષણક્ષેત્રની એક સ્કાલ્ટિ પ્રવૃત્તિનો અમુક નાનકડો અંશ જ અવલોકવાનો અહિં આશય રાખ્યો છે. ૧લી ઓક્ટોબરનો દિવસ અકચાર ખાતે ખાસ કરીને બહુ જ મંગલમય અને આનંદોત્સાહથી ભરેલો બની જતો. પ્રભાતના પહોરમાં અકચારવાસીઓની એક હારની લાંબી લાંબી કતાર લાગી જતી. મોટે ભાગે દરેકના હાથમાં ફૂલ તો હોય જ. સધળે ગંભીર, મુક શાંતિ હોય. લોકોનો મંદ પગલ જ માત્ર સંભળાય. અમ્મા રેશમી સાદાં વસ્ત્રોમાં અને રૂપેરી વાળથી ઝાંધિયુનિની ઝાંધી કરાવતાં સ્મિત વદને 'રથાપકોનાં બાવલાં'ની પીઠિકા ઉપર બેઠાં રહેલાં હોય. ત્યાંથી પસાર થતી દરેક વ્યક્તિ ભક્તિશ્રદ્ધાના ભારથી લદાયેલ અને નમી ગયેલ દશામાં તેમના ચરણને સ્પર્શવા જતી, ત્યાં તો અમ્માના કામળ હાથ તેમને તેમ કરતાં રોકતાં અને આશિષપૂર્વક, સંદેશપત્રિકાનું સુંદર પેકેટ તેને આપતાં, એટલે તે વ્યક્તિ જાણે પોતે જ કોઈ ફૂલરૂપ હળવી બનીને શાંતિ અને આનંદમાં તરબોળ થઈ ગઈ હોય એમ અનુભવતી. આ દૃશ્ય જોવાનું તથા અમારી નેશનલ યુનિવર્સિટીના આંગણે અમારી પર્ણદૂતીના ફૂલમંડપમાં બિરાજેલાં એ માતાના ચરણ આગળ બેસીને 'જય ખિસેન્ટ, જય ખિસેન્ટ માત દમારી' દિલરૂપા સાથે ગાવાનું સદ્ભાગ્ય અમને મળ્યું હતું. ધન્ય એ દિવસો !

પરાધીન દેશમાં હરધડી પલટાતી મનોદશાને લઈને વસ્તુઓનું સાચું મૂલ્યાંકન ન થાય એ બનવા જોઈ છે. પણ હવેના સ્વાધીન ભારતવર્ષમાં ધીમે ધીમે લોકોના મનની સ્થિતિતા જામતી જશે, ત્યારે સ્મૃતિપટ પર મૈયાનાં આદરેલાં કાર્યો તરી આવતાં તેની અદ્ભુત અસરો અને પરિણામો સમજવાની અને પિછાનવાની અને કદર કરવાની સુલુદ્ધિ જાગશે. પણ લોકોમાં તે જાગે કે ન જાગે તે તરફ હમેશ ઉદાસીન રહેતાં આવ્યાં હતાં. જેમના આદેશ અને પેમામતો અમલ કરવો એને જ જેણે જીવનકાર્ય રૂપ્યું હતું, તેમની અમીદદિ અને સુઅભિપ્રાય મળે એમાં જ તેમણે જીવનસાક્ષ્ય માન્યું હતું. પછી આ મહામૈયાને લોકમત સાથે ઝાઝી નિરખત શી ? પાયામાં દટાયેલા પથ્થરો હમેશ લોકદૃષ્ટિથી જેમ બહાર તેમ લોકરમણમાંથી પણ બહાર રહેવા સર્જાયેલા છે. પણ એ પાયા પર જે ઈમાનત બની છે, તેના માર્હટને-વિશ્વનાથને તથા પાયા રચનાર ધારીગરને-વિશ્વકર્માને તેની પૂરી કદર છે એ જોણું છે ? સાચા કર્મયોગિનીને એ જ પૂરવું છે !

શુભવંતરાય લાહે

સંસ્મરણો

મિસિસ એની બેસન્ટે હિંદુસ્તાનની જમિ ઉપર સને ૧૮૯૪માં ૫૪ મુકયો અને સને ૧૮૮૬ની સાલમાં હિંદની સરકારે જાળવવા અને તેની પૂર્વસ્થિતિ પ્રાપ્ત કરવા કાશીમાં 'સેન્ટ્રલ હિંદુ કોનેશન' સ્થાપી-જેને પાછળથી હિંદના જ કાય' માટે મિસિસ બેસન્ટે 'બનાગસ હિંદુ યુનિવર્સિટી'ની સ્થાપના માટે પડિત માલવિખાજને સોંપી દીધી તે ઉપકાર પ્રદર્શિત કરવા યુનિવર્સિટીએ શ્રી બેસન્ટને ડોક્ટરની પદવી અર્પણ કરી

(૧) ડોક્ટર બેસન્ટના વિષે ધણું ધણું લખાયું છે, પણ તેમના જીવનની કૃત્તી અને ધ્યેય તેમના ગુરુત્વને સત્યનો સાક્ષાત્કાર કરવા ચોતે સમર્પિત થયા હતા તે હવે તેમના લગ્નજીવનની મજીર મુરકેલીઓ વખતે ગુરુત્વે જ્ઞાન એમ્પ્યુ હવે. જ્યારે તે ઈશ્વરના અસ્તિત્વમાં પણ માનતાં નહોતાં, એયીસ્ટ દર્તા, અને ગુરુત્વને જાણતાં પણ નહોતા, અને સત્યના સાક્ષાત્કાર માટે જ્યારે તેઓ અચાગ પરિશ્રમ કરતાં હતાં, ત્યારે તેમના ગુરુનો અવાજ સભળાયો. 'સત્યના સાક્ષાત્કાર માટે જે કંઈ હોય તેનો ત્યાગ કરવા તેઓ તૈયાર છે' તેણે જવાબ આપ્યો. 'હા, ગુરુત્વ' અને તે પછી તેમના હાથમાં મેડમ બેલ્લેસ્કીનું મહાન પુસ્તક જે પ્રસિદ્ધ થવાનું હતું તેનું અવલોકન કરનાર કોઈ ન મળવાથી મિ ડબ્લ્યુ ડી રોડ 'રીવ્યુ એફ રીબ્યુઝ'ના તંત્રીએ તે પુસ્તક તેમના તરફ મોકલાવ્યું અને તે વાંચતા વાંચતા તેની અદર રહેલ ગુપ્ત જ્ઞાનની તેને પ્રતીતિ થતાં તેણે મેડમ બેલ્લેસ્કીને શોધી કાઢ્યા અને તેની શિખા થઈ

(૨) ડો બેસન્ટે આખા જીવનમાં ક્રાંતિ' પૈસા, મુખ, કુખ કે આરામ કંચાનો વિચાર કર્યો સૈવાય એક જ લક્ષ્ય રાખેલું તેમના ગુરુત્વે મોર્ચા રજપૂત શરીરમાં છે અને હિન્દ દેશ બલિષ્ઠમાં જમતને ધર્મના રહસ્યનો સંદેશ આપનાર છે, એ દૃષ્ટિએ જ તેમણે હિન્દને સેવા સમર્પિત કરી હતી તેમનો અભ્યાસ લખેલો વિશાળ હતો અને એક કાલેજીને માટે એક જાડી કરીને પુસ્તકો લખવાં જોઈએ એ એમનો ઉપદેશ હતો. જે જે મન તેમણે ઉપાડ્યું તેમાં તેઓ સર્વોત્તમ સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરી ચકતાં હતાં હિન્દના ધાર્મિક ક્ષેત્રમાં તેઓનું "બગવદ્ગીતાના અભ્યાસ માટે સૂચના" એ પુસ્તક તમામ ગીતાના અભ્યાસીઓને વાંચવા ને મનન કરવા જેવું છે હિન્દના રાજકીય ક્ષેત્રમાં તેમણે Wake up India નું પુસ્તક પ્રસિદ્ધ કરેલું-જે તમામ હિન્દીઓએ અભ્યાસ કરવા જેવું છે તેમણે ઉપાડેલી "હોમરલ લીમ"ની અજળેશ દેશના રાજકીય ક્ષેત્રમાં એટલી જાગૃતિ આણી કે ઈંગ્લેન્ડ નેશનલ કોંગ્રેસનાં તેઓ ૧૯૧૭માં પ્રમુખ થયાં રાજકીય વિષયનો તેમનો અભ્યાસ હિન્દના કોઈ પણ દેશનેતા કરતાં ધણો ઊંડો હતો ૧૮૭૫માં તેમણે હિન્દ, ઇંગ્લાંડ ને અફઘાનિસ્તાન ઉપર મનનીય પુસ્તક લખ્યું છે ને તેમાં અફઘાનિસ્તાનમાં ઇંગ્લાંડે કેવું દૂર વર્તન ચલાવેલું તેનો ચિતાર આપ્યો છે તે વખતે તેમણે હિન્દ દેશ જોયો પણ નહોતો સેન્ટ્રલ યુરોપ એ જવાણામુખી છે-તે ઉપર તેમણે ખીખ મુક પહેલાં ચેતવણી આપનાર પુસ્તકો લખ્યાં હતાં તેમણે માનસશાસ્ત્ર ઉપર અનેક પુસ્તકો લખ્યાં છે

(૩) તેમના અથાગ અભ્યાસના અને મનુષ્યસ્વભાવના અભ્યાસના પરિણામે જ હિંદે 'ઝોમિનિયન રોટસ' સામ્રાજ્યમાં રહી પ્રથમ પ્રાપ્ત કરવું જોઈએ, અને સિટિશ સામ્રાજ્યમાંથી ન્યારે છૂટા થવું હોય ત્યારે થર્ષ શકાય તેવી યોજના હતી. અને પાર્લામેન્ટમાં "કોમનવેલ્થ ઓફ ઇન્ડિયા બિલ" તેમના પ્રયાસનું પરિણામ હતું, પણ એક વાચન પછી હિંદમાંથી વિરોધ આવવાથી તે પકડવું મૂક્યું હતું. હાલ બે ઝોમિનિયન "હિંદુસ્તાન અને પાકિસ્તાન" થયાં છે. તે પરિણામ તે વખતે આવત નહોતું. હિંદુ-મુસ્લિમ ભેદ તે વખતે આટલો તીવ્ર નહોતો. પાકિસ્તાનના નામનો પણ જન્મ થયો નહોતો. તેમણે એક ઝોમિનિયન રોટસ ઈન્ડેયું હાલ બે થયાં છે. આપણે હજી પણ માનવા કારણ છે કે ભવિષ્યમાં અને ઝોમિનિયન મળી એક ઝોમિનિયન થશે.

(૪) ડૉ. બેસન્ટ 'ક્રેડેડ ફ્રેન્ચાઈઝ'માં માને છે. દરેક પુખ્ત ઉમરના માણસને મત આપવાની તે વિરુદ્ધ હતાં. She never believed in merely counting heads without examining what is inside the head as is the principle of universal suffrage. અને આ ધોરણ ઉપર મતાધિકાર કોમનવેલ્થ ઓફ ઇન્ડિયા બિલમાં હતો આ સિદ્ધાંત બહુ વિચારણા માંગે છે અને જગતની એક મહાન વ્યક્તિએ હિંદ દેશની સંસ્કૃતિ, ભૂતકાળ અને સ્વભાવનો અભ્યાસ કરી આ મતાધિકારને હિંદ માટે યોગ્ય અને અનુકૂળ ગણ્યો હતો.

(૫) મેકમ પલેવટ્ટરકીએ દેહ છોડ્યો ત્યારે થીઓસોફિકલ સોસાયટીના ૧૧ દેશોમાં દેશની સોસાયટી એવા વિલામ હતા. ડૉ. બેસન્ટના પ્રયાસથી તે વધીને ૭૩ીસ થયા હતા. સને ૧૯૦૧ થી ૧૯૩૩ સુધી તેઓ સોસાયટીની આંતર-શાખાના મુખ્ય હતાં અને તેના સભ્યોએ જગતના મોટા મોટા તમામ દેશોમાં ભ્રમણાવનો સફળ ફેલાવ્યો છે મેસોનિકમાં તેઓ ૧૯૦૨માં દાખલ થયા હતાં અને પૂર્વીર્ધનાં તેઓ સર્વોચ્ચ અધિકારી હતાં. બેકન પોવેસે હિંદમાં રકાઉટની સ્થાપના કરી તે પહેલાં, રકાઉટ ભ્રમણાવની સંરચા હોવાથી ડૉ. બેસન્ટે મદ્રાસ ઈલાકામાં શરૂ કરી હતી અને તેમને આંતરરી રકાઉટ કમિશનર ઓફ ઇન્ડિયાનું પદ અર્પણ કરવામાં આવેલ હતું. આ દરેક પ્રવૃત્તિમાં તેમણે બીંચામાં બીંચું અને અભ્યાસપૂર્ણ સાહિત્ય પ્રસિદ્ધ કરેલ છે.

(૬) દેશમાં ન્યારે અસહકારની અળવળ શરૂ થઈ અને તોફાનો થયાં તે વખતે ડૉ. બેસન્ટ ખરાબ કાયદાનો લાગ કરવો એને રોકા આપેલો, પણ કાયદાનો કાયદો છે મારે લાંબ કરવો તેનો વિરોધ કરેલો અને Brick-bats should be met by bullets એમ જાહેર કરેલ, ત્યારે તેમના ઉપર અનેક પ્રહારો થયેલા. આજે આપણને તેમના કથનમાં ફેટું સત્ય હતું એ સમજાય છે...અને ધ્યેય એક છતાં નીતિભેદને લીધે તેમને કોંગ્રેસમાંથી નીકળી જવું પડ્યું હતું.

(૭) આપણી માન્યતામાં એક માન્યતા મહોની અસરની અને રાજકીય ક્ષેત્રમાં ફેટલાક પ્રસંગોમાં ત્રીસ વર્ષના Cycle નક્કી થયેલ છે. ૧૯૧૭માં જ અળવળ ડૉ. બેસન્ટે ઝોમિનિયન રોટસની ઉપાડી તે જ અળવળનું પરિણામ ૧૯૪૭માં આપણે જોઈએ છીએ. એટલે દેશનું ભાવિ મનુષ્યનાં ભાવિની પેઠે ફેટલેક અંશે નિર્માણ થયેલ હોય છે. તેને ગતિ આપવી ને પરિણામ લાવવું તે મનુષ્યના હાથમાં છે. જો સમયનો લાભ ન લેવાય તો ફરી તેને માટે રાહ જોવી જ પડે છે. ચોમાસું થયા પછીની ખેતી એ ખેતીની તજ્જતીમાં નથી બચાતી.

(૮) ડૉ. બેસન્ટ માનતા હતા, કે દેશનું ભાવિ નક્કી થયેલ છે. તેમનું કાપું પણ નક્કી થયેલ છે. હિંદની મોજનામાં તે બધાનો સમાવેશ છે. તે મોજના કળબત ઠંડવામાં મનુષ્ય સ્વતંત્ર છે, જો તે

૧૩૮ : ભગવતી બેસન્ટ સ્મારક ગ્રંથ

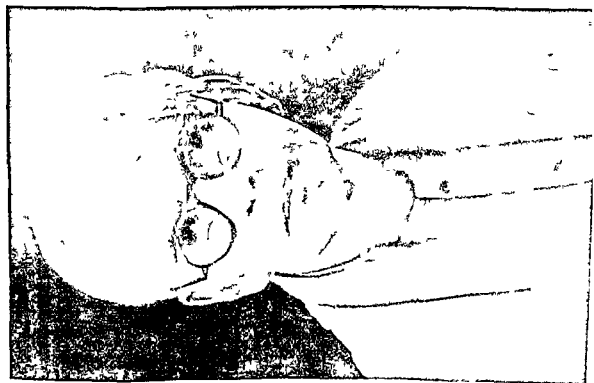
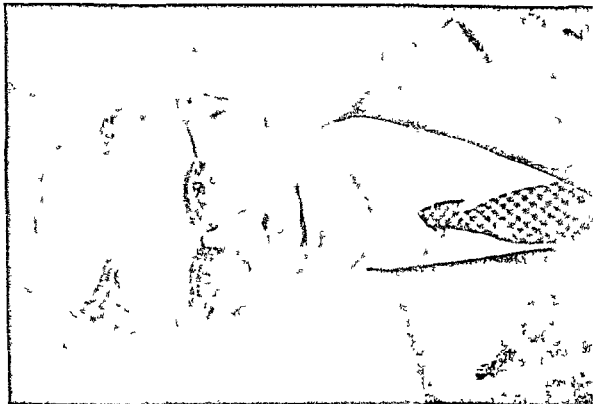
યોજનામાં સહકાર આપે તો શાંતિમાં યોજના પરિપૂર્ણ થાય છે—જો મનુષ્ય યોજનાને સહકાર ન આપે, યોજના ન સમજે, મહાન્ અભ્યાસીઓના અભિપ્રાયો બાબતે મૂકે તો ધણાં દુઃખ અને કષ્ટ પછી યોજના ફળીયત થાય છે. પરિણામમાં ફેરફાર કરવાની સત્તા મનુષ્યમાં નથી, મનુષ્ય જલદી ગતિ આપી શકે અથવા પરિણામમાં વિલંબ નાખી શકે. તેથી વિશેષ કાંઈ કંઈ શકે તેમ નથી.

(૯) ડૉ. બેસન્ટનું જીવન તદ્દન સાદું હતું. તેઓ શાકાહારી હતાં તેમને પ્રમુખ તરીકે ઘણો મોટો પગાર મળી શકતો હતો. અને તેમના શિષ્યોએ તેમને હજારોની રકમો ચરણે ધરી હતી છતાં તેઓ તેમના એકેક બાપજીની આવક ૧૦ થી ૧૫ હજારની થતી હતી અને તેમના પુસ્તકોમાંથી હજારોની આવક હતી. છતાં અનેક સંસ્થાઓને અને વિદ્યાર્થીઓને મદદ કરવા તેમના અંગત ઉપયોગ માટે બેટ આપેલી ચીજો અને કીમતી સાડીઓ પણ અન્યને સદાય કગવા ખાનગી રીતે વેચી નાખતાં અને કેટલેક પ્રસંગે તો તેઓ સંધિયાં કપડાં પણ પહેરતા હતા તેમના સંપર્કમાં આવનારને તે હમેશાં માતા૨૫ જ લાગતા હતાં. અધ્યાચારના ટ્રેઝરરે એક વખત ગ્રંથો ઉચ્ચાપત કરી હતી અને અધ્યાચાર પેઢીને ફેલાણું કાઢવા પ્રસંગ આવેલો, તે વખતે તમામ ગ્રંથ તેમણે પોતાના પદરમાંથી બરી દીધી હતી. જેટલી ઉદારતાથી લોકો તેમને હજારોની રકમ બેટ આપતાં તેથી અધિક ઉદારતાથી તે તમામ ગ્રંથ જન-સમુદાયના કલ્યાણ માટે ખર્ચી નાખતાં.

(૧૦) તેઓ મહાન્ યોગિની હતાં. યોગના અભ્યાસની શરૂઆતમાં વિદ્યાર્થ જતાં સ્ટીમર ઉપર પોતાના વાસણો પોતે માંજતા હતાં. આ એક યુરોપીઅન બાઈને માટે પરીક્ષા હતી. તેમની અનેક શક્તિઓ હતી. તેમણે અને તેમના સહાયકાઈકર્તા સી. ડબલ્યુ. લીડબીટરે યોગની શક્તિને લીધે Occult Chemistry* એ નામનું પુસ્તક ૧૯મી સદીમાં પ્રસિદ્ધ કરેલ હતું. તેમાં વિજ્ઞાની તરીકે તેમણે જે શોધો કરેલી તે શોધો ખરી હતી એમ હવેના વિજ્ઞાનીઓને કબૂલ કરવું પડ્યું છે. હિંદુ દેશમાં પહેલાં પાશ્વિમાત્મ પદ્ધતિનું હાલ વિજ્ઞાન છે તે નહોતું, સાધનો નહોતાં. તે છતાં હિંદની શોધો અનેક ક્ષેત્રોમાં ધણી હતી. તે શક્ય હતું એની આ Occult Chemistry ઉપરથી આપણને પ્રતીતિ થાય છે.

આવા વિભૂતિ-આત્માનું સ્મરણ એ ખરેખર આપણું કર્તવ્ય થઈ પડે છે.

શ્રી છાયાભાઈ ઝ. સુતરિયા

பெரிய & சிறிய பாலி மெய்

புது பாலி மெய் & பாலி மெய்

૧૯૨૧થી ૧૯૨૧ સુધી શ્રી. કૃષ્ણજી તથા શ્રી. નિત્યાનંદને ઇંગ્લેંડમાં રાખવામાં આવ્યા. ૧૯૨૧ની આખરે બંને ભાઈઓ દિંદ આવી અને તે વર્ષના બનારસ કન્વેન્શનમાં શ્રી. કૃષ્ણજીનું પહેલું જાહેર વ્યાખ્યાન ડૉ. બેસન્ટે ગોઠવેલું. શ્રી. કૃષ્ણજીની ઈચ્છાથી ૧૯૨૨માં તેમને ઓરિજિના ગોકલવામાં આવેલા તથા પાછળથી ડૉ. બેસન્ટ પોતે પણ ત્યાં ગયેલાં અને સીકનીમાં એક ઉપયોગી નાનું સમેલન ગોઠવેલું.

શ્રી. નિત્યાનંદને ક્ષમરોએ ઉપદ્રવ લાગુ થતાં, ડૉ. બેસન્ટે બંને ભાઈઓને કલિફોર્નીયામાં ઓલમ્પલિલીમાં રાખ્યા. ત્યાં કૃષ્ણજીને ત્રીજી દીક્ષા મળી, અને પછી તેમના ચરીરને તૈયાર કરવા માટે આધ્યાત્મિક પ્રયોગો શરૂ થયા. યુરોપમાં હોલેંડમાં એક ધનાઢ્ય ગૃહસ્થે ઓમેનમાં એક મોટા મહેલ 'એરેક્ટેસ' તથા તેની ઓસપાસની વિદ્યાળ જમીન 'ઓફર ઓફ ધી સ્ટાર' ને અર્પણ કરી અને ત્યાં દર વર્ષે ઉષ્ણ ઋતુમાં 'સ્ટાર કેપ' રાખવાનું શરૂ થયું. ત્યારબાદ શ્રી. નિત્યાનંદે પોતાનું સ્થૂલ શરીર છોડ્યું. ૧૯૨૫માં 'એ સ્ટાર કેપ દરમિયાન કૃષ્ણજીને ચોથી દીક્ષા મળી.

૧૯૨૫માં થીઓસોફિકલ સોસાયટીના બોલ્ડન, ન્યુયોર્કની કન્વેન્શનમાં તા. ૨૮મી ડીસેમ્બરે, પ્રોફ. વટકેસ નીચેની જાહેર સભામાં જમદગુરુએ શ્રી. કૃષ્ણજીના ચરીરનો ઉપયોગ થોડીક વાર કર્યો. સભાનું વાતાવરણ બદલાઈ ગયું. જે કૃષ્ણજીને થોડાં વર્ષો પહેલાં મહાપુરુષના આગમનની તૈયારીની વાત ગમતી ન હતી તેમજ પોતાના દ્વારા તે કાર્ય થશે એમ, જે માનવા બદ્ધ તૈયાર ન હતા, તે કૃષ્ણજીને જમતમાં એકલા ભ્રમ રહેવાની શક્તિનું જ્ઞાન થયું. અને ડૉ. બેસન્ટ તથા વિશ્વપ લેક્ષીટર તેમના, રક્ષક અને ચિકિત્સકા કામથી મુક્ત થયાં.

૧૯૨૬ના વર્ષમાં ડૉ. બેસન્ટ તેમની સાથે અમેરિકામાં રહ્યાં. ૧૯૨૬ના ડીસેમ્બરની તા. ૨૮ મીની તારકસભામાં તથા ૧૯૨૭ના ન્યુયોર્કની તા. ૧૧મીની તારકસભામાં, ભગવાન જમદગુરુએ કૃષ્ણજીના જ્ઞાનને પોતાના જ્ઞાન સાથે વધારે વખત રાખ્યું અને ડૉ. બેસન્ટે જાહેર કહ્યું કે 'The World Teacher Is here' 'જમદગુરુ જગતમાં છે.'

૧૯૨૭ના ઓમેન કેમ્પમાં તૈયારીનું કામ પૂર્ણ થયું અને શ્રી. કૃષ્ણજીએ પોતે જ ડૉ. બેસન્ટને સાથે રાખીને તારક સંઘના નિયમેમાં મહરવનો ફેરફાર કર્યો.

૧૯૨૮માં દિંદમાં બનારસમાં સ્ટારકેમ્પ 'ભરવાનું' શરૂ કર્યું. તે વર્ષના ડીસેમ્બરની આખરમાં ડૉ. બેસન્ટ સર્વપથ રાજકીય પરિવર્તનમાં કસકતામાં રોકાયા હતાં એટલે બનારસ કન્વેન્શનની નેતાગીરી શ્રી. કૃષ્ણજીના હાથમાં મૂકી અને કન્વેન્શન દરમિયાન કિંવાકાંક અથ રાખવા ફરમાવ્યું. ૧૯૨૯ની શરૂઆતમાં બીજો સ્ટારકેમ્પ બજાર પાસે 'જી'ડી હાઉસ'માં થયો. ત્યારબાદ ઓમેન સ્ટારકેમ્પમાં તારકસંઘની સંસ્થાને બંધ કરવામાં આવી. સંસ્થા બંધ કર્યા પછી પણ સ્ટારકેમ્પ ભરવાનું તેા આલુ રાખવામાં આવ્યું. ૧૯૩૦માં, ૧૯૩૨માં પણ આવા કેમ્પ બજારમાં ભરાયા ડૉ. બેસન્ટના પરલોકવાસ પછી આવો કેમ્પ બજારમાં ભરાયો નથી અને શ્રી. કૃષ્ણજી અઘાર 'હાઉસ'માં રહ્યા પણ નથી.

ઈ. સ. ૧૯૨૮માં, પોતાના 'પ્રિસિડેન્સલ એડ્રેસ'માં ડૉ. બેસન્ટે કહ્યું હતું કે:- "એમના શબ્દો અગ્નિની માફક બાળતા અને હથેલાની માફક બઝકના ચૂરેચૂર કરતા નથી શું?" આ શબ્દો આપણા પ્રિય કૃષ્ણજીને માટે લખવા જેવા છે. તેઓ જ્યારે પ્રવચન કરતા હોય છે ત્યારે મને વારંવાર આ જ વિચાર આવે છે. કૃષ્ણજીના શબ્દો અગ્નિની માફક બાળે છે ને ધણી વાર બહુ કુખ યાય તેમ બાળે છે પણ અગ્નિની માફક તે પાવન પણ કરે છે, કચરો, અશુદ્ધિ બાળી નાંખે છે, પણ ચોક્કા

સોનાને નુકસાન કરતા નથી. જેઓ ડાઘા હોય છે તેઓ તેમના શબ્દાગિતના ડામને વધાવી લે છે પણ જેઓ ડાઘા નથી તેઓ તેથી ચુસ્ત થાય છે. જેઓ ડાઘા હોય તેઓને હું 'ધીમેથી કાનમા કહું : 'ડાઘા યજ્ઞે !'

૧૯૨૭માં હોલેન્ડના હુયઝન કેન્દ્રમાં સિબરલ કેથોલિક ચર્ચના પ્રાદરીઓની પરિષદમાં 'જગદ્ગુરુના આગમન' પર વ્યાખ્યાન આપતા ડૉ. બેસન્ટે કહ્યું હતું કે :- "જગદ્ગુરુ" જે આત્મભાન તેમના શરીરમાં કાર્ય કરી રહેલ છે તે સમજી જાન શ્રી કૃષ્ણજી દ્વારા પ્રકટ થાય છે, કે ઘર્ષ થાય છે એમ કહેતી નથી, પણ તે જાનને અચૂક ભાગ શ્રી કૃષ્ણજી દ્વારા તેમના શરીરના બંધનોના પ્રમાણમાં અને એ શરીરના સંસ્કારની રીતે પ્રગટ થાય છે. શ્રી. કૃષ્ણજીના જાન ભગવાન જગદ્ગુરુના જીવનમાં સમાર્પિત થયું છે.

'હું જગદ્ગુરુમાં માનું છું, હું તેમને ઉચ્ચ ભૂમિકા પર જાણું છું અને મારી ખાતરી છે કે તેમણે પોતાના આત્મભાનને અચૂક અંશ શ્રી. કૃષ્ણજીમાં મૂકેલો છે, માટે હું શ્રી. કૃષ્ણજીના કથનો સ્વીકારું છું અને જો તે મને વિચિત્ર લાગે છે તો હું તેનો અભ્યાસ કરું છું પણ તેને હું નકારતી નથી.'

૧. સાત આઠ વર્ષે શ્રી. કૃષ્ણજી આ માસમાં દિવમાં આપ્યા છે. કરાચી જિતરી, મુંબઈમાં ત્રણેક દિવસ રહી મદ્રાસ સીધાવા છે ત્યાં અકસ્માતિયુ રહી પોતાનો દિવમાં કાર્યક્રમ નક્કી કરવાના છે. તેઓ આઠેક માસ દિવમાં ફેરવાવાના છે. કદાચ મુંબઈમાં એક માસ બાળશે. મુંબઈમાં તેઓ શેક રતનસી ધરમસી મોરારજીને ત્યાં જિતરી હતા અને મને તેમના દર્શનનો લાભ મુંબઈના અન્ય ભાઈઓ બહેનોની સાથે મળેલો હતો. 'તમે શું કરો છો ?' એ પ્રશ્ન તેઓ સૌને પૂછે છે અને લોકો માનવ-તાથી દૂર જઈ રહ્યા છે એ જોઈ તેમને બહુ લાગી આવતું હોય એમ જણાય છે. તેમને સાંભળતી વખતે ડૉ. બેસન્ટે જે શબ્દો તેમને માટે કહ્યા તે યાદ રાખવાની જરૂર છે.

૨

(ઈ સ. ૧૯૨૯માં થીઆસોફિકલ સોસાયટીની વિશ્વપરિષદ યુ. એસ. અમેરિકાના વીકાગો શહેરમાં મળી હતી તે પરિષદમાં કૃષ્ણજી સંબંધે અનેક પ્રશ્નો ડૉ. બેસન્ટને પુછાયા હતા અને તેના તેમણે જવાબ આપ્યા હતા અ જવાબો અત્યારે પણ વિચારવા જેવા છે. એટલે એ પ્રશ્નો તથા તેના ઉત્તરોને દૂંઠ સ્વાર અર્થે આપવામાં આવ્યો છે. સંપૂર્ણ વિગત માટે જુઓ થીઆસોફિકલનો ઈ સ. ૧૯૩૦ના જન્યુઆરીનો અંક, પાનું ૪૪૧.—ઈ. કા. મે.)

પ્ર.—નવી ઉપપ્રજા માટે ક્રાઈસ્ટિયન જગદ્ગુરુનું શિક્ષણ શું છે તે જો કૃષ્ણજી જાણે છે, તો સિબરલ કેથોલિક ચર્ચ માટે જગદ્ગુરુની જે ઇચ્છા તમે જાહેર કરી હતી તે ઇચ્છા, કૃષ્ણજી કેમ જાણતા નથી ?

ઉ.—નવી ઉપપ્રજા માટે ક્રાઈસ્ટિયન-જગદ્ગુરુનું-શિક્ષણ શું છે તે કૃષ્ણજી તેમના સ્થૂલ મગજથી જાણે છે કે નથી જાણતા તે હું કહી શકતી નથી. હું જાણું છું ત્યાંસુધી, નવી પ્રજા માટે પોતાનું શિક્ષણ શું છે તે જગદ્ગુરુએ હજી સુધી કાઢીને કહેલું નથી. એટલે જો કૃષ્ણજી તે જાણતા હોય તો પણ, કૃષ્ણજીના સામાન્ય શિક્ષણ કરતાં તે ક્યાં જુદું પડે છે તે સમજી શકાય તેમ નથી.

સિબરલ કેથોલિક ચર્ચ પણ અન્ય ધાર્મિક સંસ્થાઓ જેની એક સંસ્થા છે અને ક્રાઈસ્ટ-જગદ્ગુરુ-નીજી ધાર્મિક સંસ્થાઓને પ્રેરણા આપે છે તેમ આ સંસ્થાને પણ આપે છે. આથી વિશેષ એ સિબરલ કેથોલિક ચર્ચ માટે કહેલું નથી, તેથી આથી વિશેષ તે સંસ્થા માટે જગદ્ગુરુની કરી ઇચ્છા હોય એમ હું જાણતી નથી. "અનતઃકાળ સુધીનું નહીં" અત "ઈશી ચુસ્ત"ની સામાન્ય ખિસ્તી

માન્યતામાં સિત્તરથ કૃષોલિક ચર્ચા માનતું નથી, એ તેની આવકારદાયક વિચિત્રતા છે. કાષ્ટિને નામે કૈટલોક વાતો પ્રિસ્તી ધર્મમાં વહેતી મુકાયેલી છે તે કૃષ્ણજી સ્વીકારે નહિ એ સ્વાભાવિક છે.

પ્ર.—કૃષ્ણજીએ કહ્યું છે કે સંસ્થાઓ અને માન્યતાઓ પ્રગતિ માટે જરૂરની નથી પણ વિમ્મરૂપ છે. તેથી થીઓસોફિકલ સોસાયટી, કો-મેસની અને સિત્તરથ કૃષોલિક ચર્ચામાંથી ધણાં લોકો નીકળી જાય છે. તમે માનો છો કે લોકો આ સંસ્થાઓમાં રહી શકે અને કૃષ્ણજીના શિષ્યશુ પ્રમાણે વર્તી શકે ?

ઉ.—આ પ્રશ્નમાં 'પ્રગતિ' શબ્દ એકલો વાપર્યો છે જ્યારે કૃષ્ણજી 'આધ્યાત્મિક પ્રગતિ' એમ બે શબ્દો વાપરે છે. આધ્યાત્મિક પ્રગતિ માટે કોઈ સંસ્થા કે કોઈ માન્યતા જરૂરની નથી એ સાચી વાત છે. કોઈ સંસ્થા મંદરૂપ હોય; કોઈ વિમ્મરૂપ પણ હોય. પણ કોઈ સંસ્થા કે કોઈ માન્યતા આધ્યાત્મિક પ્રગતિ માટે ખરેખર ખાસ જરૂરની નથી. પહેલી દિશાએ પહોંચતાં, ક્રિયાકાંડના બંધનનો ત્યાગ કરવો પડે છે.

પ્ર.—એક વખત કૃષ્ણજીએ કહ્યું હતું કે ધર્મો અને સંસ્થાઓ મનુષ્યને કેંદ્રની માફક બેઠાં બનાવે છે અને વિમ્મરૂપ નીવડે છે. શું અત્યારના આપણા ધર્મો અને માન્યતાઓ વિમ્મરૂપ છે ? તેઓ કહે છે કે દરેક અનુભવ કીમતી છે માટે લોકોએ અનુભવ મેળવવો જોઈએ. તો પછી પ્રાચીન દિવ્ય જ્ઞાનનો, ધર્મોનો અને મેસનીના અભ્યાસનો આપણો અનુભવ કીમતી કેમ નહિ ?

ઉ.—સઘળો અભ્યાસ નફાનો છે એમ કૃષ્ણજી કહેતા નથી. 'તમને ઉપયોગી લાગે તે અભ્યાસ કરો' એમ તેઓ કહે છે. તેઓ કોઈને ફરી આગા કરતા નથી. 'તમે મને છેવટના પ્રમાણ તરીકે ન સ્વીકારતા; તમે જાતે વિચારતા અને જાતે નિર્ણય કરતા શીજો,' એમ તેઓ વારંવાર કહે છે. આ તેમના સંબોધનનો બહુ મંદસ્વનો ભાગ છે.

જે માન્યતાઓ નિર્જીવ જાતી મઈ છે અને જે પ્રમાણે તમે વર્તો છો પણ નથી તેમાંથી તમને મુક્ત કરવા અને તમે મઈ અને કેવો માન્યતા ધરાવો છો તેનો પારીકાષ્ટથી અભ્યાસ કરવા તમને તેઓ પ્રેરી રહ્યા છે. તેઓ જીવંત માન્યતાને તોડના નથી, તોડી શકતા નથી, પણ જે માન્યતાઓ નામતી જ રહેલી છે, જે નિર્જીવ જાતી મઈ છે તે તોડે છે, તેના પુડાયા ઉઠાવે છે. આ તેમનું 'અત્યારનું કાર્ય' છે. પૃથ્વીની મહાનમાં મહાન વિચિત્રતા પાસેથી, મેં એક વખત સાંભળ્યું છે કે 'નિર્જીવ અને સાંભળેલા નામરૂપોનો નાશ કરવો એ કૃષ્ણજીનું અત્યારનું કાર્ય' છે. જે ક્રિયાઓ અને માન્યતાઓ સમજ્યા વિના સ્વીકારવામાં આવી છે તેનો તેઓ બહુ સરસ રીતે નાશ કરે છે; તેઓ જે કંઈ કહે છે તે પર વિચાર કરવા, તે પર વિવેકબુદ્ધિનો પ્રકાશ પાડવા, તેને ખરેખર સમજવા અને પોતાની અકબળતા બરોબર ઉપયોગ કરવા સીને જાલામધ્ય કરે છે. તેમનું કથન સ્વીકારી લેવા કહેતા નથી, એટલે એમનું શિષ્યશુ એક સંપ્રદાય જાતી જાય તેવું નથી.

દરેક અનુભવ કીમતી છે એમ કહેતાં મેં તેમને સાંભળ્યા નથી. પણ તેમ કહ્યું હોય તો તે ખોટું નથી. મનુષ્ય અનુભવ લેતાં લેતાં જ આજીવ ધરે છે.

પ્ર.—થીઓસોફી, થીઓસોફિકલ સોસાયટી અને કૃષ્ણજીના શિષ્યશુના મુઠાએ વચ્ચે સુમેળ કેમ સાધવો અને ખાસ કરીને સંસ્થાઓ, ગુરૂઓ, હાલિતો સંબંધમાં શું સમજવું તે કૃપા કરીને જણાવશો ?

ઉ.—હું ખાસ કરીને સંસ્થાઓ સંબંધે તમને કહીશ. આધ્યાત્મિક વિકાસ માટે સંસ્થાઓ નફામી ને એમ તેમણે કહેલું છે અને તે કથન ખરેખર સાચું છે. 'પ્રજ્ઞાન સાધના' જે આધ્યાત્મિકતાનો પર્વાય શબ્દ છે અને તે સૌ કાર્મના હૃદયમાં છે. સ્વર્ગના મહાપુરુષો, ઋષિમુનિઓ, પવનનરાએ પણ

આમ કહેલું છે, તો પછી જ્યારે કૃષ્ણુ તેનું પુનરુચ્ચારણ કરે છે ત્યારે તેની સામે બપ્પાટ કરવાની શી જરૂર છે? સંસ્થાઓને આધ્યાત્મિકતા સાથે કરી સંબંધ નથી. સંસ્થાઓ યાનના પ્રચાર માટે બહુ સારી છે, અને આધ્યાત્મિકતા જે પરા વિદ્યા છે તે તો હૃદયસ્થ ઈશ્વરના પ્રકાશથી પ્રકાશી નીકળે છે ધર્મા લોકોની હસ્તાક્ષરમાસિકાઓમાં મેં લખ્યું છે કે “તમારા ઊંડા અંતરમાં વસેલા પ્રભુને શોધો, જ્યારે તમે તેને તમારી અંદર જોશો ત્યારે તમે તેને સર્વવિનિહાણી શકશો.”

પ્ર—જે જગદ્ગુરુની પરંપરા હોય તો જે જગદ્ગુરુ હાલમાં જગતમાં લોકોને સંબોધી રહ્યા છે તે ધાર્મિક વિચારને મજબૂત બનાવવાને બદલે તેનો ધાત કરી રહ્યા છે એ વસ્તુ સાચી નથી શું? .

ઉ.—જગદ્ગુરુની પરંપરા છે એ વાત સાચી છે. દરેક નવી ઉપગ્રજ સાથે જગદ્ગુરુ આવે છે અને તે ગ્રજ જેમ જેમ વિકસતી જાય તેમ તેમ તેમનો સંબોધ સમજતી જાય એવું શિક્ષણ તેઓ આપી જાય છે. છઠ્ઠી ઉપગ્રજમાં યુદ્ધિતરવ અમુક અંશે ખીલશે, યુદ્ધિ એટલે પ્રથમ દર્શને સત્ય સમજી લેવાની શક્તિ. અત્યારે જગદ્ગુરુ છઠ્ઠી ઉપગ્રજ માટે પધાર્યા છે અને આપણામાંના ધર્મા લોકો કૃષ્ણુ અને જગદ્ગુરુના પ્રતિનિધિ કે અવતાર સમજે છે.

કૃષ્ણુ ધાર્મિક વિચારને મજબૂતી આપતા નથી પણ તેનો ધાત કરે છે એમ કહેવું એ સત્ય નથી. કૃષ્ણુ નિઃસર્વ બનેલી માન્યતાઓ અને ક્રિયાઓનો ધાત કરે છે કે જેથી જે નવજીવન તેમના દ્વારા જગતમાં વહી રહ્યું છે તે માટે નવી પ્રણાલિકાઓ તૈયાર થાય. જીસસ ક્રીસ્ટે કહ્યું હતું કે ‘જો તમે નવો દારૂ જૂની ખાટલીમાં રેકશો તો ખાટલી ફૂટી જશે અને દારૂ ટોળાઈ જશે.’ આ જ વસ્તુને કૃષ્ણુ બીજા સ્થાનોમાં મૂકી રહ્યા છે. જો તમે કૃષ્ણુને સમજવા પ્રયત્ન કરશો તો જણાશે કે તેઓ બહુ અસરકારક રીતે ધાર્મિક વિચારને મજબૂત કરી રહ્યા છે.

ભવિષ્યના ધાર્મિક વિચારમાં તેમણે એક મહત્વનો ઉમેરો કર્યો છે. તે એ કે ધર્મ એ સુખનો અને આનંદનો વિષય નથી; બહારનાં સુત્રો, મુદ્રાઓ અને ક્રિયાઓનો વિષય નથી. તેઓ અમુક પ્રકારનો જીવનપ્રવાહ બહેવરાવી રહ્યા છે, અને તેઓ જાણે છે કે એ પ્રવાહ આપોઆપ નવી પ્રણાલિકાઓ ઉત્પન્ન કરશે. તેઓ પોતાના અભ્યાસીઓને કહે છે કે ‘હું નવો ધર્મ સ્થાપીશ નહિં, પણ તમે તે સ્થાપો.’ જગદ્ગુરુ પોતે નવો ધર્મ સ્થાપતા નથી, પણ તેમના ગયા પછી તેમના શિષ્યો, અનુયાયીઓ નવો ધર્મ પોતાની સમજ પ્રમાણે સ્થાપે છે અને નવી પ્રણાલિકાઓ બાંધે છે.

કૃષ્ણુ જે કંઈ કરી રહ્યા છે તે સ્વયં તમે સમજી શકો. તો પછી ભવિષ્યની પ્રજાને તેમાંથી નવું શોધવાનું અને નવું સમજવાનું શું રહે? જીસસ ક્રીસ્ટને યર્ષ ગયે બે હજાર વર્ષો વીતી ગયા છે છતાં ખ્રિસ્તીઓ હજી તેમના સંબોધનો પ્રમાણે વર્તી શકતા નથી. આ જ સ્થિતિ જગતમાં અગાઉ યર્ષ બેલા મહાપુરુષોના સંદેશની છે. મનુષ્ય પોતાના વિકાસના પ્રમાણમાં જ જગદ્ગુરુના સંદેશનો અમુક ભાગ ઓઢી શકે છે અને બાકીનો ભાગ ભવિષ્યમાં તેના પોતાના વિકાસની સાથે સમજતો જાય છે.

પ્ર.—ધીઓસોફિકલ સોસાયટીના પ્રિસિડેન્ટ તરીકે કઈ નૈતિક સત્તાને આધારે, તમે ઇ. એસ. ને તથા હિંદુ વિકાસના વાર્ષિક કન્વેન્શનને કૃષ્ણુને સોંપી દઈ શકો છો? તમારે પ્રામાણિકપણે સ્વીકારવું પડશે કે કૃષ્ણુ ધીઓસોફિકલ સોસાયટીના શિષ્યોનો વિરોધ કરે છે અને સંસ્થાઓના તો તેઓ વિરોધી છે.

ઉ.—ઈ. એસ. ને હિંદુ વિભાગના કન્વેન્શનને મેં કૃષ્ણજીને સોંપી દીધા ન હતાં. હું હાજર રહી શકું તેમ ન હતી એટલે એક કન્વેન્શનમાં મારે જાહેર પ્રમુખપદ લેવા મેં કૃષ્ણજીને વિનંતિ કરી હતી. ઈ. એસ. ને તો હું તેમના હાથમાં મૂકી શકું નહિં. ઈ. એસ. સંજવતી મેં જે કયું છે તે એ કે થોડા સમય માટે તેને મેં મોકુફ રાખેલ છે. આમ કરવાની મને સંપૂર્ણ સત્તા છે, જેઓ ઈ. એસ. ના સભ્યો છે તેમને કૃષ્ણજીનાં સંબોધનોનો અભ્યાસ કરવા મેં કહેલું છે.

હું ઈ. એસ. ના અભ્યાસક્રમની ચોખ્ખા કર્યા કરું છું. હાલમાં મેં કૃષ્ણજીનાં પુસ્તકો પસંદ કરેલા છે, કેમકે હું તેમને જગદ્ગુરુ સમજું છું. કૃષ્ણજી અને હું સત્યને જુદી જુદી રીતે સમજાવીએ છીએ પણ અમે એકબીજાથી વિખિલ નથી. હું તેમનાથી ઊતરતે દરજ્જે છું, તેથી જ્યારે હું તેમના શિક્ષણનો કોઈ ભાગ સમજી શકતી નથી ત્યારે ભવિષ્યમાં તે સમજી શકીશ એ આશા સાથે તેને હું મુલતવી રાખું છું. કૃષ્ણજી જે જીવન જમનમાં રેડી રહ્યા છે તે હું રેડી શકતી નથી. જીવન માટે નવી પ્રજ્ઞાસિકા તૈયાર કરવામાં જ સહાય કરી શકું તેમ છું તેમના દ્વારા જે જીવન વધી ગયું છે તે હું આભારગૂર્વક અદ્વષ્ટ કરું છું. અને તે માટે કોઈ પ્રજ્ઞાસિકા ઉત્પન્ન કરતી નથી, કેમકે તે સમય હજી આવ્યો નથી.

ઈ. સ. ૧૯૦૦ના માર્ચ માસમાં અદ્યાર થીઓસોફિકલ 'થીઓસોફિકલ' સોસાયટીના સભ્યોને' એ મથાળા નીચે એક લેખ ડો. બેસન્ટે લખ્યો હતો, તેમાં તેમણે જણાવ્યું હતું કે :—

'કૃષ્ણજીના કાર્યમાં સહાય કરવાનો સારામાં સારો માર્ગ એ છે કે જુદાઈનો સામનો કરવો, જ્યાં જ્યાં જુદાઈ દેખે ત્યાં ત્યાં તેનો વિરોધ કરવો. તમને ઠીક લાગે તો કહેજો કે અમે જાને એક કાર્યની બે બાજુ છીએ. ડો. બેસન્ટ એક બાજુના મુખી છે. કૃષ્ણજી બીજી બાજુના મુખી છે. એક ભગવાન મનુષ્ય કાર્ય છે, બીજું ભગવાન બોધિસત્ત્વ છે. આ બંને મહાપુરુષો સાથે મળીને કામ કરે છે. અમે જાને જો તેમના લાંબક સેવકો હોઈએ તો અમારે પણ એમ જ કરવું જોઈએ.'

ડો. બેસન્ટના પરલોકવાસ પછી, એક વખત, કૃષ્ણજીએ કહ્યું હતું કે "ડો. બેસન્ટ તો મારી મા હતો. મારી મરજી વિરુદ્ધ કંઈ પણ કરવા, એમણે મને કદી કહ્યું ન હતું."

ડો. બેસન્ટ અને રે. બ્રિશપ, લેકબ્રિટરના પરલોકવાસ પછી ૧૯૩૪ના માર્ચની તા. ૩૧મીએ ન્યુઝીલેંડમાં થીઓસોફિકલ સોસાયટીના સભ્યોની એક સભામાં બોલતાં કૃષ્ણજીએ કહ્યું હતું કે :—

'એક જલ્દ જ વિશ્લેષણ બાબત છે. ડો. બેસન્ટ સૌ સભ્યોને કહેતા અને હું ધણી વાર સાંભળતો હતો કે :— 'આપણે જગદ્ગુરુની આજ્ઞાને માટે તૈયારી' કરી રહ્યા છીએ. તમે તમારું મન ખુલ્લું રાખજો. તમે જે કંઈ વિચારી રહ્યા છો તેનાથી વિરુદ્ધ અથવા 'જુદી જ રીતે તેજોત્રી કહે. "તમારામાંના કેટલાએક તો વીશ વર્ષ પહેલાંથી તૈયારી કરી રહ્યા છે. હું જગદ્ગુરુ છું કે નથી એ મહત્વની વાત નથી. હું જગદ્ગુરુ છું કે નહિં એ મારા 'સિવાય' બીજાને કોઈ જણી શકે નહિં અને કદી શકે નહિં, છતાં હું કહું છું કે એ વાત મહત્વની નથી હું જગદ્ગુરુ નથી એમ મેં કદી કયું નથી. હું કહું છું કે "એ વાત જવા દો, એ કંઈ ખાસ મુદ્દો નથી." તમે વીશ વીશ વર્ષો પહેલાંથી તૈયારી કરી રહ્યા છો છતાં તમારામાંના જલ્દ જ થોડા ખરેખર ખુલ્લું મન રાખે છે.... વીશ વીશ વર્ષ પછી પણ તમે હતા ત્યાંના ત્યાં જ છો. તમે અનેક માન્યતાઓ માની રહ્યા છો, અનેક નિષ્ક્રિય કરી રાખેલા છે, અને હું જે કંઈ કદી રહ્યો છું તે તપાસવા પણ તમે ખરેખર તૈયાર નથી. સમયનો કેટલો બધાકા વીશ વર્ષો કરતાં વધારે સમય નકામો ગયો એ કેટલી દયાજનક સ્થિતિ! તમે પહેલાં હતા

શીના ત્યાં જ હજી છે, થોડી નવી માન્યતાઓ, નવા થોડા ધાર્મિક મતો, થોડી નવી પરિસ્થિતિ : મટલું જ.

ઉપરના શબ્દો કૃષ્ણજી કળકળતે દિલે બોલ્યા હોય એમ જણાય છે. ડો. બેસન્ટ કૃષ્ણજી પ્રત્યે ટેલો ભાવ રાખતાં હતાં અને કૃષ્ણજી પોતે તથા ડો. બેસન્ટ આપણા સૌ તરફથી શું આશા રાખે તે ઉપરનાં અવતરણો પરથી સમજી શકાય તેમ છે.

(૩)

૧૯૨૬ના ડીસેમ્બરની તા. ૨૮મીએ અમેરિકાના કેલીફોર્નિયા સ્ટેટના કોટોના નગરમાં તાગ્સંધની સભા મળી હતી. તેમાં મુખ્ય વક્તા કૃષ્ણજી હતા અને પ્રમુખસ્થાને ડો. બેસન્ટ હતાં. પ્રમુખસ્થાનેથી બોલતાં તેમણે જણાવ્યું હતું કે:—

આપણે આજે શા માટે એકઠા થયાં છીએ તે તમે જાણો છો. ૧૯૧૧ના ડીસેમ્બરની તા. ૨૮ મીએ બનારસમાં ધણી લોકોએ કૃષ્ણજીને જગદ્ગુરુએ પસંદ કરેલા પોતાના બાવી વાહન તરીકે-લાવિ અવતાર તરીકે-પિછાવ્યા હતા એ વખતે તેઓ નાનાશા કુમાર હતા. પછી ત્યારથી આ દિવસ, પ્રેમ અને આશા સાથે, દર વર્ષે ઉજવાતો આવ્યો છે પ્રેમ ચાલુ રહ્યો છે અને આશા હવે ખાતરીમાં અદલાઈ ગઈ છે.

ધણી મહિનાથી લોકો મને પૂછે છે કે જગદ્ગુરુનાં આગમન કઈ રીતે થવાનું છે, અને જવાબમાં મેં કહેલું છે કે આગમન કઈ રીતે થશે તે હું જાણતી નથી. જગદ્ગુરુ પેલેસ્ટાઈનમાં પધાર્યા ત્યારે બન્ધુ લોકખિટર કે હું રમૂરોહમાં ન હતા; એટલે અમને એવા મહાન પ્રસંગનો કશો ખ્યાલ નથી. હું જે કરી શકું તે એ છે કે હમણાં જે કંઈ બની રહ્યું છે તે માનપૂર્વક અને સંભાળપૂર્વક જોવા કહું અને તેમાંથી આગમનની રીતિ સંબંધે કંઈક જણું. મહાગુરુધની આગમનની રીતિ સંબંધે કોઈ મનુષ્ય, કોઈ ખાસ નિયમ બતાવી શકે નહિં. અત્યારસુધી જે કંઈ મેં અનુભવ્યું છે તે પરથી એટલું સમજી શકું છું કે અમે ધાગતા હતાં તેમ જરૂર હોય ત્યારે શરીરમાં પ્રવેશ કરવો અને પછી તેમાંથી બહાર નીકળી જવું એવું થશે નહિં. પણ એ કરતાં વધારે સુંદર અને વધારે પ્રેરણાત્મક રીતે આગમન થશે. હમણાં જે, વધારે ને વધારે પ્રમાણમાં બની રહ્યું છે તે એ છે કે જગદ્ગુરુનાં આત્મભાન તેમના શિષ્ય કૃષ્ણમૂર્તિના આત્મભાન સાથે એક થઈ રહ્યું છે અને કૃષ્ણમૂર્તિની માનવતા જગદ્ગુરુની દિવ્યતા સાથે ભેટી રહેલી છે.

જગદ્ગુરુએ જીસસનો ઉપયોગ કર્યો ત્યારે પણ આમ થયું હશે એમ લાગે છે. તેથી જ તે સમયના લોકો જગદ્ગુરુને તેમના ખરા સ્વરૂપમાં ઓળખી શક્યા ન હતા. આ પરથી આપણે સમજીએ છીએ કે મહાગુરુ જ્યારે આ પૃથ્વી પર પોતાનાં દુલ્બલ દર્શન આપે છે ત્યારે તેમના સન્માનનો આધાર તેમની આસપાસ રહેનારા અને તેમના સંબંધમાં રોજ આવનારાં લોકો જગદ્ગુરુએ પસંદ કરેલા શરીરના આંતર પ્રકાશને કેટલો જોઈ શકે છે તેના ઉપર રહે છે. અને અત્યારે પણ જે કોઈ જગદ્ગુરુના વાહનની અદરની દિવ્યતા જોટલા પ્રમાણમાં જોઈ શકશે તેટલા જ પ્રમાણમાં જગદ્ગુરુનાં દર્શન તેને થશે.

મારે માટે બોલું તો, મેં જગદ્ગુરુનાં દર્શન, તેમના દિમાકાધના આશ્રમમાં કરેલું છે. અને તેઓ-શ્રીના આગમનના શુભ સમાચાર તેઓશ્રીના શ્રીમુખેથી સાંભળેલા છે. હાલમાં હું આપણા શ્રી. કૃષ્ણજી સાથે રહું છું અને ધણી વર્ષોથી તેમના પ્રત્યે પ્રેમભાવ રાખી રહી છું. એટલે તેમનામાં જગદ્ગુરુની હાજરી જોઈને કેટલી આનંદુ છું તે કહેવાની જરૂર નથી.

૧૯૨૭ની શરૂઆતમાં કૃષ્ણજી સંબંધમાં ડૉ. બેસન્ટે, આશરે ૯૦૦ શબ્દોનું એક નિવેદન તૈયાર કરી, અમેરિકાના એસોસીએટેડ પ્રેસ દ્વારા તેની જાહેરાત કરી હતી, તેનો ટૂંક સાર નીચે મુજબ હતો :

જ્યારે પશ્ચિમની આમજનતા બુધ્ધિગ્રામી હતી, જીવમાટથી પીડાતી હતી, અનેક મતના શોગોનો ભોગ યથા પડી હતી અને આ જગતમાં તો સુખ મળવાનું નથી એમ માની સ્વર્ગના સુખની વાંચના કરતી હતી ત્યારે જસસના શરીરમાં પ્રગટ યથા, 'સ્વર્ગ તારા પાતાનામાં જ છે' એ સંદેશ કાઢીને આપ્યો હતો.

ફરીથી આમજનતા બુધ્ધિગ્રામી બની છે. ફરીથી તે જીવમાટ સહન કરી રહી છે અને ઐહિક સુખની ઇચ્છા કરી રહી છે ત્યારે જગદ્ગુરુ પ્રગટ થાય છે અને સંદેશ આપે છે કે 'સુખ તારા પાતાની જ અંદર રહેલું છે' પરમાત્મા આનંદરૂપ છે એમ મેં ઘણાં વર્ષોથી માનેલું છે, એટલે આધ્યાત્મિકતાની પ્રતીતિ અંદરનાં સુખનો અનુભવ કરવાથી થાય છે એમ સાબળી મને પરમ સુખ થાય છે જગદ્ગુરુ અહિંયાં છે અને જગતને સંકાઓ સુધી ચાલે તેવો સુખનો સંદેશ લઈને તેઓ પધારેલા છે. અત્યારના બહારના મોજા શોખના જમાનામાં અંતરના આનંદ તરફ ધ્યાન એવે તેવા આધ્યાત્મિક સંદેશની જગતને જરૂર છે

જ્યારે કાર્મિસ્ટ પેલેસ્ટાઈનમાં પધારેલા હતા ત્યારે તેઓ આસપાસના લોકોને કેવા લાગ્યા હતા કે કોઈ પણ બહારના આધ્યાત્મિક જિજ્ઞાસુઓ અને લોકોનાં મન અને હૃદય ઉપર કશી છાપ ન પાડે તેવા જણાયા હતા, તેમના એક જ શિષ્યે તેમને 'દેવધુન' કહ્યા હતા, તેમના ત્રણ વર્ષના સંબોધન-કોળ દરમિયાન માત્ર ૧૨૦ અનુયાયીઓ તેમને સાંપડ્યા હતા અને અંતમાં તેમનો વધ કરવામાં આવ્યો હતો. તેમને માટે કહેવાતું હતું કે તેઓશ્રીની ઉપદેશયાત્રા દરમિયાન તેમનામાં દૈવીશક્તિ વસી રહી હતી.

ફરીથી એક વાર દૈવીશક્તિ કૃષ્ણમૂર્તિમાં ઊતરીલી છે, વસેલી છે જોયો તેમના નિકટ સંબંધમાં છે તેઓ જણે છે કે તેમનું જીવન અર્ધુશુદ્ધ પૂણું છે ૧૯૨૫ના ડીસેમ્બરની તા. ૨૮મીએ, હિંદમાં ૭૦૦૦ મનુષ્યો સમક્ષ જગદ્ગુરુએ તેમના દ્વારા શોડા વચ્ચેના ઉચ્ચાર્યાં હતાં. ત્યારપછી કૃષ્ણમૂર્તિમાં ધણે પલટો થયો છે, એક યુવાનમાંથી તેઓ હવે પ્રભાવશીલ, શક્તિશીલ મનુષ્ય બનેલા છે. જે અમેરિકાનો તેમને એક વર્ષ કરતાં વધારે સમયથી પિછાળે છે, તેઓ કહે છે કે એક શરમાળ યુવાનમાંથી તેઓ પ્રેમ અને આનંદ દેશવતા મનુષ્ય બની ગયા છે. મયે વર્ષે જામેન કે પર્મા, જગદ્ગુરુએ તેમના દ્વારા જુદે જુદે વખતે બોધવચ્ચેના ઉચ્ચાર્યાં હતાં, છતાં તે શરમાળ અને બકાસીયેલા રહેતા હતા. ગયા ડીસેમ્બરની તા. ૨૮મીએ એક નાના મેળાવડા સમક્ષ જગદ્ગુરુ તેમના દ્વારા બોલ્યા હતા. ૧૯૨૭ના જાન્યુઆરીની તા. ૧૧મીએ તારકસધની ૨૦૯ માણસોની સભામાં કૃષ્ણમૂર્તિ બોલતા હતા ત્યારે આખા ભાષણ દરમિયાન જગદ્ગુરુની શક્તિ તેમનામાં વસી ગઈ હતી તેમના અવાજમાંથી જ્ઞાન, પ્રભાવ અને અંધારું વહેતાં હતાં આસપાસ અસૌકીક શાન્તિ પ્રસરી રહી હતી જણે આખી કુદરત તેમને સાબળી રહી હોય એમ જણાતું હતું. અંતમાં વરસાદના થોડાં છાંટા પડ્યા હતા અને મેઘધનુષ્યે આકાશમાં થોડી વાર દેખાવ દીધો હતો

કૃષ્ણજીની માનવતા દિવ્યતાને ભોટલી છે. આધ્યાત્મિકતા તેમનામાં વસી છે અને જગદ્ગુરુ આ લોકમાં છે.

જન્મશરૂના જાન સાથે કૃષ્ણજીનું જાન એકરૂપ થયા બાદ ૧૯૨૭ના ઓગસ્ટ માસમાં, ૧૯૨૮માં, ઓગેન કેમ્પમાં તારકસંધના ઉદ્દેશો અદલવામાં આવ્યા, અને માન જે જ ઉદ્દેશો રાખવામાં આવ્યા. આ કેમ્પ ખુલ્લો મુકાયા બાદ ડૉ. ખેસન્ટે એક લાખથી વધારામાં કહેલું કે:—

કૃષ્ણજીની ઈચ્છા છે કે તારક સંઘના નવા ઉદ્દેશોને મારે થોડા વધારે સ્પષ્ટ કરવા.

(૧) જગદ્ગુરુ જગતર્થા પ્રકટ થયા છે એમ માનનારા લોકોને એકત્ર કરવા.

(૨) તેઓશ્રી જે ભાવનાઓ રજૂ કરે તેની સંસ્થાપના કરવામાં જગદ્ગુરુ સાથે કાર્ય કરવું. આ એ ઉદ્દેશી રાખવામાં આવેલા છે કેમકે હવે આગમન યજ્ઞો માન્યતાની જરૂર રહી નથી. એ માન્યતા અને આશાનો આનંદજનક જવાબ મળી ગયો છે અને જગદ્ગુરુનું આગમન યજ્ઞ ચૂકવું છે. પણ આ આગમન ધ્યાની ખાતરી સૌ કોઈને પોતાની અંદરથી જ થવી જોઈએ, ખઠારના દેખાવ પરથી નહિ. હવે અગાઉની માન્યતા ચાલુ રાખવી, અગાઉની પ્રાર્થના કરવી એ મૂર્ખાઈ ગણાય. હવે તો તેઓશ્રી જે ભાવનાઓ આપણી આગળ રજૂ કરે તેને આપણા હૃદયમાં ઉતારવી, તે અનુસાર જીવનને સ્વાભાવિક બનાવવું અને તેમ કરી એ ભાવનાઓને જગત સમક્ષ રજૂ કરવી અને એ રીતે તેઓશ્રીની સેવા કરવી એ આપણું કાર્ય છે. આ નવા ઉદ્દેશી નીચે સહી કરનાર આપણે સૌએ હમણાં અને હવે પછી આ કાર્ય કરવાની પ્રતિજ્ઞા કરેલી છે. જેમ ભૂતકાળના આગમન પ્રસંગના લોકોએ શું કયું હતું અને શું નહોતું કયું તેનો તોલ આપણે કરીએ છીએ, તેમ જગદ્ગુરુ જગતમાં પધાર્યા છે એમ માન્યા પછી આપણે શું કયું છે અને શું નથી કયું, અને આપણે આપણી પ્રતિજ્ઞા કેટલી પાળી છે તેનો તોલ, ભવિષ્યનો પ્રતિષ્ઠાસ કરશે. સાચું સુખ સૌ કોઈના હૃદયમાં રહેલું છે તે સંદેશનો પ્રકાશ અને પ્રચાર કરવામાં, આપણે આપણાં જીવિ, વિચાર, વૃત્તિ અને ક્રિયાને સમર્પણ કરીશું તો એ સુખ વર્ષો જતાં, પેઢીઓ થતાં વધતું જશે અને જગદ્ગુરુના સંદેશનો જવલંત પ્રભાવ આગળ ને આગળ વધ્યા કરશે.

+

૧૯૨૭ના ઓગેન સ્ટાર કેમ્પમાં, જયદ્રથુડ જગતમાં કૃષ્ણ દાશ પધાર્યા છે એમ જાહેર કરવામાં આવ્યું ત્યારે એ કેમ્પમાં હાજર રહેલા કેટલાક તારક સભ્યો કહેવા લાગ્યા હતા કે હવે કૃષ્ણ સિવાય બીજા કોઈ આધ્યાત્મિક નેતાની અને તારકસંઘ સિવાય બીજી કોઈ સંસ્થાની જરૂર નથી. ત્યારે ત્યાંની એક સમામાં મોલતા ડો. એસન્ટે જણાવ્યું હતું કે :—

આપણા ગુરુ કૃષ્ણજીએ મને ફરમાવ્યું છે કે અત્યારે ધણી સંખ્યાના હૃદયમાં તેમના સંદેશને જગત સાથે અને થોડા સમય પહેલાં સ્વપાયેથી સંસ્થાઓ સાથે કેવો સંબંધ હોવો જોઈએ એ સંબંધમાં ધણી પ્રેક્ષા ઉત્પન્ન થઈ રહ્યા છે માટે મારે તે સંબંધમાં બોલવું.

જગદ્ગુરુનો સદેશ, મારી દિશિએ, કટનો સર્વગાપક જથ્થાએ તે મનાવતા હું પ્રમત્ત કરીશ,
કેમકે ૧૯૨૫માં જગદ્ગુરુએ કહેતું હતું કે "હું નારા કરના નહિ પણ સર્જન કરવા આવું છું."

પૂજનામાં આવે છે કે યીજોસોફિકલ સોસાયટીનું કાર્ય હવે પૂરું થયું છે ને ? આ પ્રશ્નને મારા નિઃશંક જવાબ એ છે કે તેનું કાર્ય પૂરું થયું નથી; તે તો હજી ત્રીજા કાળ સુધી ચાલવાનું છે. જમદગ્નુનો સંદેશ સામળનાર આપણે મઠ થોડા લોકો અહિં જીએ. આ સંદેશને આપણે જમતમાં ચોતરફ ફેલાવવાનો છે. આવ સમયે, જમતના મેતાલિક દેશોમાં બેતેક શા માટે? ધરાની યીજોસોફિકલ સોસાયટીને માણ પર મૂકી, કે આટોપી લેતી એ મુખાઈએરેલું પગડું થશે. મારી માફક

સોસાયટીમાં રહીને, જ્યાં જ્યાં થીઓસોફી ગઈ છે ત્યાં ત્યાં અનેક માણસો જગદ્ગુરુનો સદેશ પહોંચાડી શકશે. સોસાયટીના પ્રેસિડેન્ટ તરીકે હું જ્યાં જ્યાં ગઈ છું ત્યાં ત્યાં જગદ્ગુરુના આગમનનો સદેશ મેં ઘણાં વર્ષો સુધી આપેલો છે, અને હવે જગદ્ગુરુ જગતમાં પધાર્યા છે એ સંદેશ આપું છું. જે મહાપુરુષોની સેવિકા હું છું તેઓએ કહેવું છે કે થીઓસોફિકલ સોસાયટી ભવિષ્યના ધર્મોના પાયો ખનવાની છે. આ સોસાયટીને, જાણે ભવિષ્ય માટે કશો સંદેશ, રહ્યો નથી એમ માનીને તેને આટોપી દઉં એમ માનો છા શું ?

જગદ્ગુરુ જે ઉચ્ચ આદર્શો આપણી સમક્ષ રજૂ કરે છે તેને આપણે પ્રચારવાના છે. થીઓસોફિકલ સોસાયટીની વ્યાખ્યાન પીઠિકા બહુ વિશાળ છે. તેના ઉપરથી સઘળા ધર્મો, સંપ્રદાયો અને મહાપુરુષોના સંદેશો આપી શકાય છે; છતાં સોસાયટી પોતે કોઈ ધર્મ કે સંપ્રદાય બન્યા સિવાય તટસ્થ રહી શકે છે અને તેને પોતાનો કશો ક્રિયાકાંડ પણ નથી.

લાખો મનુષ્યો-બહુ મોટી આમજનતા-એવી બાલસ્થિતિમાં છે કે તેઓ સમજી શકે તે રીતે તેમને આ સદેશ આપવાનો છે. વિકાસની જે પાયરી પર તેઓ જીએતાં છે ત્યાં આપણે જવાનું છે. જ્યાં આપણે છીએ ત્યાંથી તેમને ઉદ્દેશવાના નથી પરમાત્મપ્રતીતિના સ્વરૂપ માગે મારી દૃષ્ટિએ પરસ્પરનો વિરોધ કરનારા નથી, પણ ભગવાન શ્રીકૃષ્ણે કયું છે તેમઃ—

ये यथा मां प्रपद्यन्ते तांस्तथैव भजाम्यहम् ।

मम घर्तमानुवर्तन्ते मनुष्याः पार्थ सर्वशः ।

મારા જેવા કેટલાકે આવો માર્ગ પસંદ કરેલો છે અને આ દૃષ્ટિએ કાર્ય કરનાર પણ જગદ્ગુરુનું જ કાર્ય કરે છે.

હું થીઓસોફીને બાળુ પર મૂકતી નથી, પણ જગદ્ગુરુના સદેશથી તેને વધારે સમૃદ્ધ અને વધારે પ્રગળ બનાવું છું. હું વિચારસ્વાતંત્ર્યમાં માનું છું, એટલે સૌએ મારી માફક વર્તવું એમ હું કહેતી નથી. પણ હરકોઈ મનુષ્ય પોતાની સમજ, સ્વભાવ અને શક્તિ પ્રમાણે હરકોઈ ક્રિયા કે હરકોઈ સંસ્થા છોડવા સ્વતંત્ર છે એમ સ્વીકારું છું.

+

+

+

આગલા બે લેખોની માફક આ લેખમાં પણ ડૉ. બેસન્ટના જુદા જુદા પ્રસંગનાં વ્યાખ્યાનોમાંથી દૂંકે સાર જ લીધેલો છે.

ઓ. હરજીવન કાળીદાસ મહેતા
(બોક્ષ્ટોમર, નવેમ્બર, ડિસેમ્બર ૧૯૪૭ના ન્યોતિમાંથી)

લગવતી એની ખેસન્ટ

[જે વ્યક્તિ વિશ્વભરમાં પ્રખ્યાત હતી, તેણે વિશ્વસુધારણા માટે જિંદગીમાં ક્યાં ક્યાં જુદાં જુદાં ક્ષેત્રોમાં કેવી કેવી રીતે કાર્ય કર્યું તેનાં જુદાં જુદાં દરશ્યો અહીં ટૂંકમાં નીચે આવેબેલાં છે. પ્રત્યેક દરશ્ય પર એ પાત્રો સંવાદરૂપે વાત કરતાં હોય તેમ દેખાડેલું છે. તે બંને પાત્રો, પુરુષપાત્રો કે સ્ત્રી-પાત્રો પણ લઈ શકાય; અથવા પ્રત્યેક દરશ્ય માટે જુદાં જુદાં પાત્રો ગોઠવી શકાય. પ્રત્યેક લોજ અહીં નાના પાયા પર આ દરશ્ય ગોઠવી ખેસન્ટ મૈયાનાં જીવનપ્રસંગોની ઝાંખી બતાવી શકે. અહિંયાં દરશ્યો બતાવ્યાં છે તે ઉપરાંત રાઉન્ડટેબલ, યુથલોજ, ગોલ્ડન ચેમ્પન, બહાવિદ્યાશ્રમ વગેરેનાં ઘણાં દરશ્યો બાકી છે તે પણ બતાવી શકાય આ તો માત્ર સહજ પ્રયાસ છે. —તંત્રી.]

દરશ્ય પહેલું

(અઘારમાં કન્વેન્શન ભરાયું છે. ખેસન્ટ મૈયા લગભગ એક મહિનાથી જ સૌથી પહેલી વાર હિંદમાં આવેલા છે. ડેલીગેટોની નજર તેને જોવા તથા સાંભળવા મીઠા મીઠી રહી છે. કર્નલ આલ્ફ્રેડ 'આનાબાઈ' સંબંધમાં બોલે છે.)

રમેશ—અહેન ! આ સ્થાન અઘાર. મદ્રાસથી લગભગ છ સાત માઈલ દૂર આવેલું છે. એક બાજુ નદી વહે છે. બીજી બાજુ મહાસાગર ધૂબે છે. ત્રીજી બાજુ ઊંચાં ઝાકનાં જૂથો તથા વાટિકાઓ છે. ચોથી બાજુ અઘાર ગામ તરફ જવાનો રસ્તો છે.

રમા—બાઈ ! આ અઘાર ગામે તારો મિત્ર કેમ વારંવાર આવે છે ?

રમેશ—અહેન ! આ થીઓસોફિસ્ટોનું પવિત્ર ધામ છે. મહાત્માઓની આગાથી સ્વપાયેલી થીઓ-સોફિકલ સોસાયટીનું એ હેક્ઝાગોનલ સેન્ટર—મુખ્ય સ્થાન છે, ત્યાં હજુ સુધી દરવર્ષે કન્વેન્શન ભરાય છે. આ વખતે એક અંગ્રેજ બાઈ જેને લોકો મિસિસ એની ખેસન્ટના નામે ઓળખે છે, જેણે આ વર્ષના—૧૮૯૩ના નવેમ્બરની ૧૬ તારીખે ટ્યુટિયોરિયલ ખાતે પદ મૂક્યો છે તેને જોવા તથા સાંભળવા સૌ ઉત્સુક થઈ રહ્યા છે. મહન ! સાંભળ, તે સોસાયટીના પ્રમુખ કર્નલ આલ્ફ્રેડ તેના સંબંધમાં શું બોલે છે.

“The night's blackness is rolling away, the dawn of a happier day is breaking. Thanks—as I believe—to the kind help of those whom I call my Masters and the Elder Brothers of the race, our patient and loyal persistence is about being rewarded by help of the most valuable kind, for They have sent me 'Annabai' to share my burden, relieve my mental distress, and win the respect and sympathy of good people.”—‘રાત્રિના અંધકાર દૂર થતાં જાય છે. સુખી દિવસનાં પ્રભાતનાં અજવાળાં બહાર આવે છે. મારા યુરુરેલા અને

વડીલ બંધુઓના હું ઉપકાર માનું છું કે અમારી ધીરજવાળા અને વફાદાર ખંતનો જદો 'અત્યુત્તમ પ્રકારની સદાય દૃઢતા આપવામાં આવે છે, કારણ કે તેઓશ્રીએ, મારા ભારમાં દિરસો લેવાને—મારા માનસિક દુઃખો ઓછા કરવાને—અને સજ્જનોના આદર અને સદાનુભૂતિ પ્રાપ્ત કરવાને, આનામાઈ-મિસિસ એની બેસન્ટને' અર્પિયાં મોકલ્યા છે.”

રમા—ભાઈ! એ કનૈલ તો ‘આનામાઈ’ ને આવેલાં જોઈ ખૂબ ખૂબ ‘આનંદમાં’ આવી ગયેલા દેખાય છે.

રમેશ—બહેન! એ સન્નારીની ભગ્ય મૂર્તિ નોતા આપણને શું નથી લાગતું કે કનૈલે જે કહ્યું છે તે ખરું પડશે ‘સત્ય’ ને ખાતર પ્રાપ્ત આપનારી એ વ્યક્તિ હિંદમાં કંઈ અજબ ફેરફાર કરશે એવું મને તો લાગે છે. જેણે સત્યને ખાતર ધરમાર તન્યા, મિત્રોને તન્યા, તે ભગ્ય મૂર્તિ શું નહિ કરે?

રમા—ભાઈ! હજી એ કનૈલ તેના સંબંધમાં કંઈ બોલે છે તે સાંભળ તો ખરો. થોડાં વાક્યો તો આપણે ન સાંભળ્યાં. (“This meeting will be historical as making her first appearance at our Annual conventions—her first, but not her last, for I have reason to hope that she will devote a certain part of her future years to Indian work.—આ મીટીંગ ઐતિહાસિક બનશે, કારણ કે આપણા વાર્ષિક કન્વેન્શનમાં તેની પ્રથમ વારની હાજરી બનશે—પ્રથમ વારની, પણ છેલ્લી વારની નહિ—કારણ કે મને આશા રાખવાનું કારણ છે કે તેના ભવિષ્યનાં વર્ષોના કેટલોક સમય તે હિંદુમિતી ઉન્નતિના કાર્યમાં અર્પણ કરશે.”)

રમેશ—જેવું બહેન! કનૈલ કેવી આશાઓ બાંધી રહ્યા છે!

રમા—ભાઈ! પણ તે આશાઓ યોગ્ય ક્ષતીભૂત થશે એમ લાગે છે. કનૈલને કોઈ પ્રેરણા કરતું હોય તેમ આ વાક્યો બોલતાં હોય તેમ લાગે છે.

(‘આનામાઈ’ જોઈ ચાલે છે. વક્તવ્યશક્તિનો પ્રવાહ થોડાં વધે છે. શ્રાતાઓ મુગ્ધ બને છે.)

દશ્ય બીજું

(ગંગાકિનારે આવેલા કાશી ક્ષેત્રમાં શ્રીકૃષ્ણનાં સરસ્વતી)

મદિરને ઓટલે ‘આનામાઈ’ આનંદથી દશામાં બેઠાં છે.)

રમા—ભાઈ! આ દશ્ય શાનું? પેલી કેણું છે?

રમેશ—ન જાણખ્યાં. અચારવાળાં ‘આનામાઈ,’ જેને માટે કનૈલે મોટી આશાઓ બાંધી હતી, તે આશાઓ ક્ષણભૂત થતી જાય છે. હિંદુને શ્રેય કરવા માટે તેમણે કાશી ક્ષેત્રમાં વાસ કર્યો છે. પહેર-વેશ પણ જદો નાખ્યો છે.

રમા—હા. હા. જોળખાયા જ નહિં. હવે તો ગંગામાં ડુબાણની માળા ધારણ કરી છે, સફેદ સાડી પહેરી છે, કપાળે આછીશી બરંબ છે, પગમાં લાકડાનાં ચંપલ છે.

રમેશ—બહેન! અત્યારે આપણાં હિંદવાસીઓ તો અજેજ લોકોનું અનુકરણ કરી રહ્યા છે. નાસ્તિકવાદ ફેલાતો જાય છે. તેને તોડવા માટે તે ખાઈ પ્રવાસ કરી રહી છે.

રમા—તે કાશી શા માટે?

રમેશ—ધર્મનાં ઓજસ ઓછા થાય તો હિંદ બ્રહ્મિનું ગૌરવ પણ ઓછું થાય, માટે તે બાઈ એ ધાર્મિક ક્ષેત્રમાં ઝંપલાવ્યું છે. હમણાંજ તેણે આશુ ભગવાનદાસને સાથે રાખી શ્રીમદ્ ભગવદ્-ગીતાનું અંગ્રેજીમાં ભાષાંતર કયું છે અને તે સોંધામાં સોંધી કિંમતે વેચાય તે માટેની ગોઠવણ કરી છે.

રમા—ત્યારે તો આપણા ધર્મના ઉદ્ધારનું તે કાર્ય કરતાં જણાય છે.

રમેશ—હા. 'શ્રી રામચંદ્ર,' 'મહાભારત,' 'હિંદના પ્રાચીન આદર્શો,' 'ભગવદ્ગીતાનું અધ્યયન' 'ઉપનિષદમાં રહેલું અગાધ જ્ઞાન,' 'યોગ માર્ગના પ્રથમ પગથિયા,' વગેરે વિષયો પર વ્યાખ્યાન આપ્યાં છે તથા લેખો પણ લખ્યા છે.

રમા—ત્યારે તો તે વાંચી યુવકવર્ગ નાસ્તિકવાદ તરફ જતો અટકશે.

રમેશ—હા. તેમ જ થયું છે. તે બાઈ કહે છે કે તમારા ધર્મનાં સત્યો સમજો. તેમાં અણુભેદ રતો છે. આથી તો પાદરી લોકો તે બાઈ પર ચુસ્ત થયા છે. ખ્રિસ્તી ધર્મ તરફ જતાં યુવકો અટક્યા છે.

રમા—બાઈ! તેની શાંતિકુબ્જની કુટિર તરફ તો જો. તેણે ભેસવા માટે ખુરશી નથી રાખી પણ બાજક રાખી છે. મૃગચર્મ પાયરેલું છે. લે, હવે તું ધીમે બોલ, નહિ તો તેના ધ્યાનમાં ભંગ થશે. સાંભળ. તે પ્રયત્નનો ઉચ્ચાર કેવી સરસ રીતે કરે છે. પાંખોએ પણ તે આનંદથી સાંભળે છે. વાદી કેવી ગૂંજે છે, જાણે વૈકુંઠે!

દશ્ય મીઠું.

(કાશીમાં 'સેન્ટ્રલ હિંદુ કોલેજ'ના યોગાનંદમાં 'આનાબાઈ')

વિદ્યાર્થીઓ સાથે વાત કરતાં બેઠાં છે.)

રમા—હા, બહેન, તે નિશાળ છે, પણ ખરી રીતે કહીએ તો કોલેજ છે. જો પેલાં બેઠાં તે 'આનાબાઈ.'

રમા—હા. હા. તે કેવા આનંદથી વિદ્યાર્થીઓ સાથે વાત કરી તેઓમાં નવું જીવન પ્રજ્ઞાવે છે.

રમેશ—બહેન! 'આનાબાઈ'ને તેના યુરુ તરફથી આઝા મળી કે હવે શિક્ષણના ક્ષેત્રમાં પણ ખૂંકવું. તેથી તેમણે ગંગાકિનારે થોડી જમીન ખરીદી દેશમાં ચારે તરફ લટકી રાત્ર મહારાત્રાઓ, શ્રીમંતા પાસેથી પૈસાની ભિક્ષા યાચી સેન્ટ્રલ હિંદુ કોલેજ બની કરી. દેશના જુદા જુદા પ્રતિભાથી વિદ્યાર્થીઓ આવી વસ્યા છે. તેથી પ્રાતિક અભિમાન વૃદ્ધી દેશાભિમાન જન્મત થયું છે. આખા હિંદ માટે માન થાય તેવી રચના તેમણે કરી છે.

રમા—સામે બોર્ડિંગ હાઉસ જેવું કંઈ દેખાય છે, ખરું કે નહિ?

રમેશ—હા, જ્યાં સુધી ચોવીસે કલાક વિદ્યાર્થીઓ શિક્ષકોના સમાગમમાં ન રહે ત્યાં સુધી ધારણ પરિણામ લાવતાં બહુ વખત જાય. સામે શિક્ષકોને રહેવા માટેના ઘરો પણ બેઠાં ક્યાં છે. જો, સામે શિક્ષકો તથા શિષ્યો બેઠા મળી ક્રિકેટ, ફૂટબોલ વગેરે રમતો રમી રહ્યા છે.

(એટલામાં શ્રીયુત એરડેલ આવે છે.)

રમા—પેલા અંગ્રેજ સદ્ગૃહસ્થ કોણ છે?

રમેશ—તે આ કોલેજના પ્રિન્સિપાલ સાહેબ છે. તેઓ પણ હિંદની સેવા કરવા માટે આવ્યા છે; 'આનાબાઈ' સેધિ તે કરવાને ખડે પગે તૈયાર છે.

(ભોકરાઓ સાહેબની આસપાસ વીંટળાઈ વળે છે.)

રમા—બાઈ! જુઓ તો ખરા. ભોકરાઓ જેમ પોતાના પિતાને મળવા દોડે તેમ તેની તરફ દોડતા જાય છે અને તે પણ દરેક ભોકરા તરફ જોઈ રિમત હાસ્ય કરે છે.

રમેશ—તેમનામાં શિક્ષકનો વ્યભાષ પ્રેમ છે. આનાબાઈ તથા તેમણે ‘શિક્ષા વિનાનું શિક્ષણ’ એ સિદ્ધાંત જાહેર કર્યો છે.

રમા—કેટલું મુશ્કેલ કાર્ય! છતાં પણ દોલેજમાં નિયમન તથા સન્માન દેખાય છે.

રમેશ—તેમાં જ પ્રિન્સિપાલ સાહેબની ખૂબી છે!

રમા—‘બેસન્ટ મૈયા’ કહી સૌ આનાબાઈને બોલાવે છે.

રમેશ—હા. હવે તેને સૌ તેમ કહી બોલાવે છે.

રમા—શું વિદ્યાર્થીઓ પાસે મૈયા દરરોજ આવતાં હશે?

રમેશ—નિશાળ ચર થાય ત્યારે એક મોટા ઝોગડામાં બધા ભોકરાઓને એકઠા કરી પ્રભુપ્રાર્થના કરવામાં આવે છે. સંગીત પણ સુંદર સાથે ચાલે છે. ત્યાર પછી મૈયા પાંચ કે દશ મિનિટ સુધી કંઈ પ્રવચન કરે છે અને પછી વિદ્યાર્થીઓ વર્ગમાં અભ્યાસ માટે જાય છે. જ્યારે મૈયા ન હોય ત્યારે સાહેબ અથવા બીજા કોઈ શિક્ષક સુંદર પ્રવચન કરે છે.

રમા—તેમ કરવાનું કારણ સમૃદ્ધપ્રાર્થનાની અસર, ઘણી સુંદર થાય છે.

રમેશ—શિક્ષણ આપવાની પદ્ધતિમાં પણ મૈયાએ ફેરફાર કરાવ્યો છે.

રમા—કર્નલે બાબેલા શબ્દો સાચા પડતા જાય છે!

દરેક ચોથું.

(સનાતન ધર્મની પરીક્ષાનાં ઈનામોને મેળાવડો-મુંબઈ)

રમા—બાઈ! હોલ તો બરચક ચઈ ગયો છે, હવે કોના આવવાની રાહ જોવાય છે.

રમેશ—સબાના પ્રમુખ આવ્યા નથી, હજી ત્રણ મિનિટ બાકી છે.

રમા—પ્રમુખ મોડા આવે, રાહ જોવડાવે, તેમાં તેમની મહત્તા વધતી હશે.

રમેશ—ના, એ સમય ગયો (પ્રમુખમૈયા પધારે છે.)

રમા—આ તો પેલાં મૈયા. તે તો વખતસર કામ ચર કરશે અને ઠરાવેલ સમયે સબા પૂરી પણ કરશે.

રમેશ—તેમનું આપું જીવનકાર્ય ધાર્મિક જાણે છે. મિનિટ મિનિટની ગચ્છતરી કરી કામ કરનારાં છે.

રમા—તેવી જ વ્યક્તિઓ જીવનનાં મહાન કાર્યો કરી શકે. બાકી આપણું કામ તો ઠીક ઠીક માહાની પેઠે ચાલ્યા કરે.

રમેશ—‘શ્રી. રામચંદ્ર, શ્રી. મહાભારત, હિંદુસ્તાનની ઉત્પત્તિનો માર્ગ, ભગવદ્ગીતા અધ્યયન, હિંદુધર્મના મૂળ તરવો, એલીમેન્ટરી ટેક્સ્ટ બુક, એડવાન્સ ટેક્સ્ટ બુક’ વગેરે પુસ્તકોના વર્ગ અધ્યાપી પરીક્ષા લઈ, ઉત્તેજનાર્ય કરતાં પ્રચાર અર્થે, તેવાં જ પુસ્તકોના ઈનામ આપવામાં આવે છે.”

રમા—એવાં જ પુસ્તકોનું ઈનામ આપવાનું કારણ?

રમેશ—કારણ એ કે કુંડુંબી જનોના હાથમાં એવા પુસ્તકો વાંચવામાં આવે અને તે રીતે તેવા પ્રકારનું વાચન બહોળા વિસ્તારમાં પ્રસરે. (સભાનું કામ પૂરું થઈ રહ્યા પછી ઘેર જતી વખતે રસ્તામાં.)

રમા—બાઈ! મૈયા બાપણને અંતે કેવાં શ્રદ્ધે છે અને છેલ્લે આખા બાપણનો સાર તારવી મૂકે છે.

રમેશ—મહેન! તેમાં જ તેની વક્તૃત્વશક્તિની ભવ્યતા છે. તેની તે શક્તિની પાછળ તેના ગુરુદેવના આશીર્વાદ વધ્યા કરે છે. બીજા વક્તાઓ વચ્ચે અને તેની વચ્ચે બારીક તફાવત તે છે.

રમા—તેમનો એક મુદ્દો બહુ સારો હતો: જે ધર્મમાં કર્મદેવોએ જન્મ આપ્યો હોય તે ધર્મના સિદ્ધાંતો પહેલાં સમજવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. તે ધર્મના સૂરની તે જીવાત્માને જરૂર હોય છે માટે તેમાં તેને મૂકવામાં આવે છે પછી બધા ધર્મોનો અભ્યાસ વ્યવસ્થામય દૃષ્ટિએ કરવો, જેથી બધા સૂરોનું સંમેલન કરી શકાય અને જીવાત્માનો વિકાસ ઝડપ મેળવી શકે.

રમેશ—બહેન! તમે બરાબર સમજ્યાં છે. આજે તમને ખૂબ આનંદ આવ્યો હશે.

રમા—ફાર પ્રેમટ રીલીજિયન્સ, રીલીજિયન્સ પ્રોપ્રિએટર ઇન ઇન્ડિયા, અવતારજી, ધર્મ, વગેરે પુસ્તકો મને મંગાવી દેશો?

રમેશ—વધુ ખુશીથી. તમે વાંચીને બીજાને વાંચવા પણ આપજો. જેથી તેનો જીવો અભ્યાસ કેટલો છે તેની લોકોને સમજ પડે.

દશ્ય પાંચમું

(કાશી ધામમાં બનારસ હિંદુ યુનિવર્સિટીની સ્થાપનાની નાની વિચારણા માટે પંડિત મદનમોહન માલવીયા, દરબંગાના મહારાજ તથા પ્રેસન્ટ મૈયા એકત્ર થયાં છે. પ્રેસન્ટ મૈયા કોલેજ તથા તેનાં મકાનો વગેરે યુનિવર્સિટીને સોંપી દેવા તૈયાર થયાં છે. બનારસમાં જાહેર બાપ્તિસ્માન.)

રમા—પંડિતજી મોટી યુનિવર્સિટી સ્થાપવાના કોડ રાખે છે.

રમેશ—દરબંગાના મહારાજ પોતાની પાસેથી તેમ જ બીજા રાજ મહારાજો, શ્રીમંત જનો પાસેથી ધૈર્ય ઉધરાવી મોટું ફંડ એકઠું કરવાની અભિલાષા ધરાવે છે.

રમા—પણ પ્રેસન્ટ મૈયા તો જે વસ્તુ (સેન્ટ્રલ હિંદુ કોલેજ તથા તેનાં આલેક્ષાન મકાનોને) પોતે પાળી પોષી મોટું ફંડ છે તે હિંદુમુખિના કલ્યાણ માટે (તૈયાર થાળા) બીજાના હાથમાં સોંપી દેવા જિલ્લા થયાં છે.

રમેશ—તેમાં તેમની મદદતા સમાયેલી છે. તેમાં જ તેમની નિષ્કામવૃત્તિની પૂર્ણાકૃતિ સમાયેલી છે.

રમા—એમાં તો તેમના ત્યાગની પગાંબડા છે. પોતે ઉટેરેલું આળક બીજાને સોંપતાં દેવા વસોવાઈ જાય. આજે આપણા દેશના કોઈ પણ નેતાએ એવું કાર્ય કરી બતાવ્યું છે? પોતે જીતી કરેલી સંરચા બીજાને સોંપી છે? જેથી તે સંરચા મદદાઈક બને? કલ્પ સોંપી હોય તો ઉગ્ર વેરાન જેવી કરી મૂકીને, અથવા છોડીને વખતે તેનું ધું થશે તે સંજ્ઞાથી આગળપાછળના વિચાર કર્યા સિવાય, જેમાં કોઈ મદદતા સમાયેલી નથી.

રમા—બાપણમાં જતાં મે સાંભળ્યું હતું કે મૈયા વળી એક નવી ટીઓએમોફિકલ સ્કૂલ જીતી કરવાની છે. કન્યાઓ માટે પણ કોઈ શાળા ખોલવા વિચાર રાખે છે.

૧. ઉપરના પુસ્તકો ચાર મદાન ધર્મો, હિન્દમાં ધાર્મિક પ્રશ્નો અને અવતારો અનુક્રમે છે. —સંપાદક.

રમેશ—કમ'યોગીની કાર્યપદ્ધતિ એવી જ હોય છે, એક સાધન જય કે બીજું બિયું કરે; ગયું, ગયું હોતો બેસી ન રહે. અથવા હવે નવું થી રીતે બિયું કરવું તેની ચિન્તા પણ ન કરે. તેના હૃદયમાં ઉત્સાહનો અખૂટ ચાલુ ગ્રેહ છે 'તેથી તે 'કમ'યોગીની એસન્ટ માતા' કહેવાય છે.

રમા—બાપજીમાં 'હું હોલેજ તથા તેના મકાનો' માતૃભૂમિને ચરણે મૂકું છું તે બોલતાં તેના વદન પર કેટલો આનંદ હતો, અર્પણભાવ કેવો બાવ્ય હતો !

દરથ છઠું

('Wake up India' વ્યાખ્યાનશ્રેણી આલી છે. સામાજિક સુધારા ૫૦ મેંયા બોલે છે, મદ્રાસવાસીઓ તે સંબોધના ઉત્સુકબેર દોઢાદોડી કરી ગયા છે)

રમા—હવે વળી મેંયા કંઈ જુદી દિશામાં કાર્ય કરવા માગે છે.

રમેશ—દિશા જુદી છે, પણ પોય એક છે. દિંદની ઉત્પત્તિ, ધાર્મિક સુધારણામાં કરી, પછી શિક્ષણક્ષેત્રમાં, પછી સામાજિક ક્ષેત્રમાં. એ તો એમ એક પછી એક ક્ષેત્રો ઢાંચ કરતાં જાય છે.

રમા—કાલે બાળકમ પર તેમણે જે વિચારો દર્શાવ્યા, તથા આંકડાઓ આપી તે બાળત પર અજવાળું નાંખ્યું તેથી હું તેના પર મુગ્ધ બની ગઈ છું. તેમાં ખાસ કરીને પુત્ર તથા પુત્રી બન્નેને સમાન ગણી બન્નેને શિક્ષણ આપવું જોઈએ તે સંબોધના ધણીઓ હેરત પામ્યા છે.

રમેશ—જૂના વિચારવાળાઓને તેમણે વિચાર કરતાં કરી મૂક્યા છે. આ મેંયાની કાર્યપદ્ધતિ અંદાત્મક નથી પણ સાથે સાથે રચનાત્મક પણ છે. તેમણે 'Stalwart Movement' શરૂ કરી છે અને તેથી જોયો તેવા વિચારવાળાઓ હોય તેને એકત્ર કરવા માંડી સંઘબળ બિયું કર્યું છે.

રમા—જે સંબોધ્ય છે કે તેમણે આ કાર્ય દિંદના ઋષિ અચરત્વની આગાથી શરૂ કર્યું છે. આ કાર્યની પછવાડે તેના આશીર્વાદ છે.

રમેશ—તે વાત સાચી છે. જે વ્યક્તિ નિમિત્ત બને તેના સાગરિ પ્રભુ ચોક્કસ બને.

દરથ સાતમું

(મદ્રાસમાં 'ન્યુ ઇન્ડિયા' એડિસમાં મેંયા જતાં નજરે પડે છે.)

રમા—આ ડોશીમાં કેઈ જગ્યાએ લાગે છે. ક્યાં તેમનું ધર્મક્ષેત્રમાં કાર્ય ! ક્યાં તેમનું શિક્ષણક્ષેત્રમાં કાર્ય ! ક્યાં સમાજસુધારામાં કાર્ય ! આ તો રાજકીય ક્ષેત્રમાં મૂકી પડ્યા છે.

રમેશ—હા, પોતાના ગુરુદેવની આગા થતાં તેમણે આ ક્ષેત્રમાં પ્રવેશ્યું છે. સોસાયટીમાં બેઠાવા અગાઉ ઇંગ્લાંડમાં તેમનું આ જ કાર્ય હતું. જીવનનું પહેલું કાર્ય અને છેલ્લું કાર્ય આ જ.

રમા—પહેલાં 'કોમનવીલ' નામનું સાપ્તાહિક કાલ્પનું, પછી 'મદ્રાસ રટાન્ડ' 'ખરીદો' અને તેનું નામ 'ન્યુ ઇન્ડિયા' રાખ્યું.

રમેશ—પછી 'હોમરૂલ'ની અળવળ ઉપાડી. દિંદને પકાર કર્યો 'Strike the Iron while it is hot' 'તપ્ત લોહ પર હથોડો મારો' એ જ્વનિ પોષાયો. પણ દિંદને સમજાત્યા તે જ્વનિ ઝીલી ચકચો નહિ. જો તે વખતે ઝીલ્યો હોત તો દિંદની આજે ઘણી પ્રગતિ થઈ હોત.

રમા—પણ તેને સરકારે ત્રણ મહિના નબરકેદ રાખ્યાં.

રમેશ—નબરકેડ રાખવાથી હિંદને કંઈ તુકસાન થયું નથી પણ ભિક્ષુકો ફાયદો થયો છે. આપું હિંદ એકત્ર થયું અને વિશ્વવિખ્યાત વ્યક્તિને કેદ રાખવાથી ખડેખડમાં હિંદની પરતંવ્રતાની ખબર પડી.

રમા—કેદમાંથી છૂટ્યા પછી હિંદ તેની કદર કરી અને તેમને નેશનલ કોંગ્રેસના પ્રમુખ નીમ્યા.

રમેશ—પણ તેમણે પ્રમુખ એટલે ત્રણ દિવસનો પ્રમુખ નહિ પણ બાર મહિનાનો પ્રમુખ એ પ્રથા પાડી. પ્રમુખ એટલે માત્ર ભાષણ કરી બેસી રહેનાર નહિ, પણ સાથે વર્ષભર દેશીજાતિ માટે કાર્ય કરનાર.

રમા—વળી તેમની કાર્યપદ્ધતિ પણ અજબ મારો કક્કો સાચો એ નહિ, પણ બધાને સાથે રાખવા અને સહેલું.

દશ્ય આઠમું

('Commonwealth of India Bill' લઈ ઈંગ્લેન્ડ જવા સ્ટીમર પર બેઠા છે. થોડા છટાછવાયા હિંદીઓ આસપાસ બેઠા છે.)

રમા—ક્યા હોમરૂલ વખતે 'મેસન્ટ મેયાડી જે' 'ભારતમાતાડી જે' ના પોકારો અને ચારે બાજુ મોટો મેદની, અને આજે ક્યાં 'ચરમ, ચરમ' ના પોકારો અને માત્ર ગણમાર્ગકા અનુયાયીઓ ! આજે એ દિલચાલના ઉત્પાદનો તો સમજે છે કે પોતે બહુ સારું ક્યું છે, પણ થોડા વર્ષમાં જ તેનું પરિણામ તેઓને સમજશે.

રમા—લોકપ્રિયતાને પણ ઠોકરે મારી, પોતાને જે સત્ય લાગે તે નીંદરપણે કહેવાની હિંમત બતાવનાર તો એક બેસન્ટ મૈયા જ. ખીમ્મો મનમાં સમજે, પણ સાચું કહેવાની જાહેર હિંમત બતાવી ન શકે.

રમેશ—ઈંગ્લાંડમાં મૈયાના ધણા જૂના સ્નેહીઓ છે તેમની સદાયથી પાર્ટિમેન્ટમાં તે મિત્ર રજૂ કરાવી શકશે. તેની સેવાની હિંમત હમણું નહિ થઈ શકે.

રમા—આ ડોશીમા આટલી ઉંમરે પણ જૂઝે છે.

રમેશ—કારણ નિષ્કામવૃત્તિ અને યુરુની સદાય.

દશ્ય નવમું

(બનારસ સ્ટાર કેમ્પ, શાંતિકુંજ, ૧૯૨૯, ફૂંચીય વ્યાખ્યાન આપી રહ્યા છે. બેસન્ટ મૈયા તેના પગ પાસે બેઠાં છે. 'તમારા પગ પર બેઠા રહેનાં છીએ' વ્યાખ્યાનનો એ ખવર છે. અનેક લોકો આસપાસ વીટબાર્થ વળી બેઠા છે.)

રમા—આ મૈયા તો ખરેખર અદ્ભુત વ્યક્તિ છે જે પુષ્પને પોતે મોટું ક્યું તેને ચરણે બેસતાં તેને જરા પણ ઓછા લાગતી નથી.

રમેશ—એમની નજર પુષ્પ સામે નથી, પણ પુષ્પમાંની મુખે તરફ છે.

રમા—ફૂંચીય જેની પ્રભાવશાળી વ્યક્તિ જમતને ચરણે ધરી મનાએ વિષયી મહાત્મા સેવા જમતી છે.

રમેશ—ફૂંચીયને તૈયાર કરવામાં મૈયાએ કટની મુસ્કેનીઓ વેળી કે તેનો ખાલ ફૂંચીયના બમ્બોને નથી, તે તો મૈયા કરતા અમારા ફૂંચીય મહુ મોટા કદી મૈયાની હિંમત ઉતારી પાડે છે.

૧૫૬ : ભગવતી બેસન્ટ સ્મારક ગ્રંથ

રમા—મૈયા ન હોત તો કૃષ્ણજી ન હોત એની ક્યાં એ લોકોને બખર છે ? બન્ને મહા-
અવિસંધના સખ્યો છે. બન્ને પોતપોતાને સોપિલું કાપી યથાર્થ રૂપે કરે તે વારંતરિક જ છે.

રમેશ—બેસન્ટ મૈયા કૃષ્ણજીને ચરણે બેઠાં નથી, પણ સત્યને ચરણે બેઠાં છે. લોકો એ રહસ્યને
ક્યાંથી સમજી શકે ?

રમા—મને તો એમ થાય છે કે હું કૃષ્ણજીની વાણી સાંભળ્યાં જ કરું.

દશ્ય દશમું

(અઘાર કન્વેન્શન, ૧૯૩૧. લિક્કટમાં બેસાડી મૈયાને હેઠા ઉતારી એક બાલુ રાગજી અને બીજી
બાલુ એરડેલજીનો ખભો પકડી ધીમે ધીમે ચાલી આવી હેઠકવોર્ટસ હોલમાં ખુરશી પર બેસાડ્યાં છે.
ઉપ-પ્રમુખ વોરીંગ્ટન સાહેબે પ્રમુખ તરીકેનું પોતાનું બાવણ ખતમ કર્યું છે. મૈયાને લાગે છે કે
દૂરદૂરથી આવેલા આ લોકોને મારે કંઈ થોડું પણ કહેવું નોઈએ એટલે મહામુસીમતે થરીર રાક
પાડે છે છતાં જોઈ રહો પ્રવચન કરે-છે. પંદા પાછળથી એ બાવણ બોલાય છે.)

રમા—ભાઈ ! ખરેખર આ કન્વેન્શન ભાગ્યશાળી થયું છે. મૈયાનાં વચનો સૂત્ર સમાન છે.
જીવનભરના અનુભવોના સારરૂપ આજનું બાખ્યાન.

રમેશ—બહેન ! મને તો એમ જ લાગ્યું કે હું આ લોક પર જ નથી. મારા કાન કરતાં મારો
આત્મા તે વધારે સાંભળતો હતો. આ બાખ્યાન મારે માટે તો ગીતારૂપ છે.

રમા—મેં આશા રાખી નહોતી કે મૈયાના પ્રવચનનો લાભ આ વર્ષે મળશે.

રમેશ—મૈયાનો દેહ પરતો સંયમ કેટલો બધો ! આપણે એમની જગ્યાએ હોઈએ તો એક શબ્દ
પણ બોલવાને સચકતા ન થઈ શકીએ !

રમા—આટલી બધી માંદગી છે, છતાં હજી તેનાં નયનનાં તેજ કેવાં ચમકારા મારે છે. તે
સાબિત કરે છે-તેનો ભવ્યતા.

દશ્ય અગિયારમું

(અઘાર કન્વેન્શન, ૧૯૩૨. મૈયા પથારીવંશ છે. તેનાં દર્શન કરવા માટે, તેને ચરણે પુષ્પ
અર્પણ કરવા સૌ એક પછી એક જાય છે. રાગજી સૌને ધીમેધીમે જવા સૂચવે છે ડો. એરડેલ
માણ પાસે જમા છે, પુષ્પો ધરાતાં જાય છે, તે બાલુ પર મૂકતા જાય છે. બીજા નવા આવતા
જાય છે. મૈયા દરેકના મોઢા સામું નેઈ આશીર્વાદ આપે છે.)

રમા—પુષ્પ અર્પણવિધિ જોઈતીને રાગજીએ માલુના દર્શન કરાવ્યાં તેથી મને આનંદ થયો છે.

રમેશ—હજી દર્શન કરવાની ભાવના મનમાંથી ગઈ નથી ? હવે તો જ્યારે તે સૌસાયરીનું કાપ
કરી શકતાં નથી ત્યારે સૌસાયરીનું કાપ ખૂબ આમળ ધંધાવતું તે કાપ અનુયાયીઓનું છે. જે કાપ
કરે તે સાચો અનુયાયી. જે આત્મભાવના ખજા માટે તેમણે આખી જિંદગી અખી તે ખજા ફરકાવતો
રાખવો તેમાં જ શિષ્યની કર્તવ્યતા છે.

રમા—ભાઈ ! તમારું કહેવું સાચું. પણ અને ભાવિક જનો દર્શનના મૂખવા. અમારો સ્વર્ગાવજ તેવો !

રમેશ—હવે મૈયાનું કાપ ઉત્સાહથી કયે જવું તેમાં જ અરો આનંદ માનો.

દશ્ય પ્રારંભ

(સપ્ટેમ્બર ૨૦, ૧૯૩૩. અપોરના ચાર વાગ્યા છે. મૈયાએ સ્થૂળ દેહ ઊઠ્યો છે.)

રમા—આ તો મૈયા ચાલ્યાં.

રમેશ—આવે તેને વહેલાં કે મોડાં જવાનું જ.

રમા—કર્નલની ભવિષ્યવાણી સાચી પડી છે.

રમેશ—બન્ને એક જ ગુરુ—મહાત્મા એમ.—ના શિષ્યો; એકબીજાની શક્તિને ઓળખે.

રમા—મૈયાના મૃત્યુ સમયે ક્યા ક્યા મહાત્માઓ આવ્યા હોય તેમ લાગે છે ?

રમેશ—તે આપણે કેમ કહી શકીએ ? દિવ્ય દષ્ટિવાળા લેક્ટરીટર સાહેબ કહેશે ત્યારે જાણ્યું.
પણ જેણે મહાત્મા એમ ના, ભગવાન અચર્યના તથા રાજરાજેશ્વર ભગવાન નારાયણ—સનતકુમારના નામે અનેક કાર્યો કર્યાં છે, તેના મરણ સમયે ઋષિસંઘની અનેક વ્યક્તિઓ હાજર રહી હોય એવી કલ્પના કરી શકાય.

‘મોલો એસન્ટ માત્રી જય’

હરિલાલ ઠક્કર

(સપ્ટેમ્બર ૧૯૪૭ ના ‘જ્યોતિ’ના અંકમાંથી)

The Impersonality of Annie Besant

She had an extra-ordinary tenderness for the weak; for those who suffered or were exploited; for those who were oppressed or depressed, and in that tenderness she became impersonal—a quality and a qualification which brought her that extra-ordinary reward of being chosen as an Instrument of the Great Masters of Wisdom !

Sjt. Jamshed Nusserwanjee.

ડૉ. એસન્ટની નિરભિમાનતા

તેમનામાં નજળા પ્રત્યે તેમ જ જેઓ કુઝી કે પીડિત હોય, જેઓ કચરાયેલાં હોય અથવા બચાવેલા હોય તેમના પ્રત્યે અસાધારણ પ્રકારની કેમળતા હતી. અને આ કેમળતાને લીધે તેઓ નિરભિમાની થતાં હતાં. આ જ ગુણ અને વિશેષતાથી તેમને મદાન અને પ્રઘાપૂર્ણ મહાત્માઓના, તેમણે પોતે જ પસંદ કરેલા સાધનભૂત યુવાની અસાધારણ બક્ષિસ-લાભ મળ્યો હતો.

શ્રી. જમશેદ નસરવાનજી.

ડો. એની બેસન્ટ

(એક નાટકનું એક દશ્ય)

(દશ્ય બીજું)

(૧૮૮૭—વાઈટ ચેપલમાં એક ગરીબ માણસની ઓરડી દીવાલ પાસે બિઝાનું. ત્રણ ભાંગેલ-વઢેલ ખુરશીઓ, પરડી મિસિસ સ્મિથ દીવાસળીની પેટીઓ ખનાવે છે ખારણી પર ટોકારા થાય છે.)

માણસ—(ઠોકતાં ઠોકતાં) ખારણી ઉઘાડો કાઈ અંદર છે કે કેમ? આખો દિવસ હું અહિં થોભવાનો નથી. (મિસિસ સ્મિથ ખારણી ઉઘાડી એક માણસ, જે બહુ ઉમર દેખાવતો છે તેને દાખલ કરે છે)

માણસ—કેમ હવે મારું ભાડું કયારે આપડું છે? જુલું જુલું બોલી બોલી ત્રણ અડવાઈમાં મને રખડાવ્યો. એ નહિં ચાલે. શું વિચાર છે?

મિસિસ સ્મિથ—ભાઈ, જરા બેસો તો ખરા! મહેરબાની કરી બેસો, બહુ જ દિલ્લગીર છું! મારી મોટી છોકરી ત્રણ અડવાઈએ મરી ગઈ અને પછી મારા ધણીને દ્રુક્કાલગર સ્કેવરમાં સરખસમાંથી પોલીસ પકડી ગયા છે તેથી જરા ભાડું આપવામાં મોકલું થયું છે અને પાછી-મારી આખ નવળી પડતી ગય છે અને મજૂરીમાં આ પેટીઓ પણ બરાબર થતી નથી

માણસ—(રાગમાં) બસ! બસ! મહુ થયું! ત્યાંટા'તો' ડીક માગના આવડે છે! આખમાં આખ આવે કે આખો ફૂટી ગયો તેની જોડે મને શું લાગે વળગે? મારા મકાનમાં જેલમાં જનારા ગુન્હેખારો ન જોઈએ. સમજ્યા? કાલ ને કાલ ભાડું ચૂકવી આપો, નહિંતર મદદાર નીકળો. અરે! ચોંચોટી પકડી બહાર કાઢીશ. સમજ્યા?

મિસિસ સ્મિથ—પણ સાહેબ!

માણસ—બસ એ સાહેબ-નાહેબ રહેવા દો. મેં કશું તે સંભળાયું નહિં? મને એવા ખોટા મપજોળા નથી સાંભળવા સમજ્યા?

(સેલી સ્મિથ ૨૦ વર્ષની ઉમરની, આંખમાં અંધાર સાથે ધસી આવે છે.)

સેલી—એવ મિસ્તરે! મારી માને દેમ મારતાં શરમ નથી લાગતી? એ હું નહિં ચાલવા હઉં. જાઓ, બહાર નીકળો.

મિસિસ સ્મિથ—ઓ સેલી! સેલી! એમના પર ગુસ્સો ના કર. આપણે જ ભોગવવું પડશે

સેલી—મહેરબાની કરીને ચાલ્યા જશો? મારી મા માંડી છે અને લગ્નમગ આંધળી થઈ છે, અને મારા પિતાને પોલીસે પકડેલા છે. અને આવી વિવિધ સ્થિતિમાં મુકાયેલાં એકના અનાથ બેરતે દેમ મારતાં તમને શરમ નથી લાગતી?

માણસ:—ઓહો. મોટી ગવર્નરની દોકરી ન જોઈ હોય તે ! જો, ૨૫૪ જણાં હું કે કાલે બાકું આપી દેવાનું. તે ન અપાય તો અહાર હડસેલી મૂકીશ. સમજ્યાં ?

સેલી:—જાઓ, હું કાલે જરૂર આપીશ. વચન આપું છું.

માણસ:—કુક્તિ ! કાલે નહિં આપે તો ખબર પડશે ! સમજ્યાં ?

(માને સેલી વળગી પડે છે. માને અધારા આવે છે તે બેસી જાય છે)

સેલી:—મા, બધું જરાજર છે, ફિકર ના કર આપણને એ કંઈ કરી શકશે નહિં.

મિસિસ રિમથ:—(રડતાં રડતાં) સેલી ! પણ કાલે આપણે કેવી રીતે આપી શકીશું ! ધરમાં તો કંઈ જ નથી.

સેલી:—એ તો હું ગમે તેમ જાહાજસ્ત કરીશ. રાતના ધવાને બદલે આ દીવાસળીની પેટીઓ લઈને આખી રાત કામ કરીશ. જરા ગભરાતી ના, મા, કંઈક તો આપી શકાશે

(દીવાસળીની પેટી લઈ કામ કરવા બેસે છે.)

સેલી:—મા, આજે તું અચંબો પામે એવી એક કહાણી કહેવાની છે.

મિસિસ:—શું છે દોકરી ?

સેલી:—કરખાનામાં બધાં જો નવરુદ્ધ કે આપણી લીલી મરી મઈ છે એટલે બધાંએ એક ઉધરાણું ક્યું, એ જિવારને લાગ્યું કે એના મરી જવાથી આપણે તંત્રીમાં મુકાઈશું, અને તેમાં જિવારા આપા તો જલમાં ગયા છે, અને એ લોકોએ આ મોકલ્યું છે.

(ગજવામાંથી પૈસાની કાથળા કાઢી માને આપે છે.)

મિસિસ રિમથ:—(આંખમાં આંસુ લાવી) મરીબ લોકો કેવી એકમેક તરફ સહાનુભૂત ધરાવે છે ! કેવી સુંદર લાગણી ! કેવી સરસ દિલસોઝી !

સેલી:—મા, કલખમાં શું થયું તે તો કહેવું જૂલી જ મઈ !

મિસિસ રિમથ:—કેમ ત્યાં કોઈ સન્નારી આવવાની હતી કેની, તે આવી મઈ ?

સેલી:—હા, એ બાઈ આવેલાં ! એનું નામ મિસિસ બેસન્ટ. ટુંકા વાળવાળી અને એટલું માથાળુ મોઢું છે, અને તો ખૂબ જ ગમી મઈ કોઈ જાતની મગરૂરી કે મોટાઈ મળે જ નહિં

મિસિસ રિમથ:—બધી છોકરીઓને ગમી કે નહિં ?

સેલી:—પહેલાં તો એ દાખલ થઈ એટલે બધાં અકુલ ને ગંભીર થઈ ગયાં પણ એ બાઈ તો ખરેખરા ઉમદા ખવાસની છે. એ તો બધા જોડે એકદમ હળા મઈ ને વાતો જ કરતા મંડી મઈ, એકદમ આવી ખૂણામાં પીઆનો હતો તે ઉઘાડી વગાડવા જ મંડી મઈ અને શું વગાડે ! આદા ! શું વગાડે ! બધાં તો રંગ જ થઈ ગયાં. એવું સગસ વગાડવા માંડ્યું ને એવો રાગ ઉપાડ્યો કે આપોઆપ બધાં નૃત્ય કરવા જ મંડી ગયાં. ખરેખર ! ઘણી ગમ્મત આવી. (જાગૃત્તા પર ટકાવ પડે છે)

(સેલી બારણાં ખોલે છે. મિસિસ બેસન્ટ દાખલ થાય છે ને બારણાની ઓથમાં જ બેઠી રહે છે.)

એ. બી. :—તમારું નામ મિસિસ રિમથ છે તમારા ઘણીને જામીન પર છાડાવ્યા છે ને કેટલાં જ આવી પહોંચશે. એ કહેવા જ હું આવી છું.

(સામું, જોઈને ચમકીને) અહા ! આ જ.

સેલી:—ઓ પ્રભુ ! અમારી બાઈ મિસિસ બેસન્ટ ?

મિસિસ:—સેલી, કંઈ રીતભાત આવડે છે કે ? આ બાનુને ખુરશી તો આપ.

. (સેલી એકદમ ખુરશી લાવી સાફ કરે છે. એ. બી. બેસે છે.)

એ. બી.:—ટૂંકાલગર સ્કેવેરમાં જે જે માણસોને પોલીસે પકડેલા તે બધાને છોડાવ્યા છે અને મીલબેંકના કેદખાનામાંથી બધા આવે છે ! અરે, બધાની એવી અવદશા થયેલી ! કાંઈકને ઊંઝડા પડેલા, કાંઈ ને માથે હેટ કે કંઈ નહિં ! કેટલાંકનાં કપડાં ફાટ્યાં ! બધાનો જોવા જેવો દેખાવ હતો. તેમને માટે રસ્તામાંથી પહેલાં હોટા લીધા કે જરા આગરદાર દેખાવ.

મિસિસ સ્મિથ:—આહા ! કેવું અદ્યુત ! મેકમ, તમારો હું આભાર માનું છું. મને તો એમ હતું કે હવે મારા હોમને હું ફરીથી જોવા જ નહિં પામીશ. મારી લીલી તો મિચારી અથે અઠવાડિયે મરી ગઈ !

એ. બી.:—લીલી કોણ હતી ?

મિસિસ સ્મિથ:—મારી મોટી છોકરી. આ સેલી મારી બીજી છોકરી. મહિનાઓ થયાં હીવાસળાના કારખાનામાં કામ કરી એને સ્વયંસે લાગુ પડેલો. બન્ને ત્યાં જ કામ કરતાં હતી.

એ. બી.:—એન, હું દિલગીર છું, હું જાણું છું કે ત્યાં પગાર પણ બહુ જ થોડો મળે છે.

સેલી:—અઠવાડિયાની ચાર ચિલિંગ ! પૂરું નથી થતું તેથી મા પણ કામ ધેર લાવી કરે છે. એમાં પણ ગ્રોસની અઢી પેની મળે. તેમાં દોરા તથા ગુંદર અમારા. હવે એની આંખને લીધે સીવણકામ પણ થતું નથી.

એ. બી.:—તમને છોકરીની કેટલી ખોટ પડતી હશે ? એન, તમને કેવું લાગતું હશે તે હું સમજી શકું છું.

મિસિસ સ્મિથ:—એ છોકરી એટલી ભલી, હસમુખી ને પ્રેમાળ હતી કે એના પગર ધર બધું ખાલી ખાલી, થનું સત્તું, કડવા ધાક છે ! એન, (આંખમાંનાં આંસુ લૂછે છે) સેલી સારી છે પણ છોકરી ખોલી તેનો ધા કેવો કારમો હોય છે તે તમને નહિં ખબર પડે એન !

એ. બી.:—એન, હું જાણું છું ! મેં તો મારાં બન્ને છોકરાં ખોલાં છે. જો કે તેઓ મૃત્યુ નથી પામ્યાં. મારા ઘણી પાદરી છે અને દંભી અને મિચાચારી ચવા વગર ધર્મક્રિયામાં હું લામ લઈ શકું નહિં એવી મારી ખાતરી થઈ એટલે મારે પાદરીની દંભી સ્ત્રી થઈ સાથે રહેવું થા છોકરાંએને તજવાં એ એ વચ્ચે જ મિશ્રમ કરવાનો આગ્યો અને મેં સત્ત ખાતર બાળકો તજ્યાં

મિસિસ સ્મિથ:—મેકમ, તમને કેટલું દુઃખ થયું હશે ?

એ. બી.:—જરૂરખાતમાં તો થોડે થોડે વખતે હું મળવા જતી, પણ મળાને પાછાં ફરતાં મારી નાની છોકરી એરી લીજરાતી કે એને વારે ધડીએ દુઃખી કરવી એ મને ઠીક ન લાગ્યું તેથી ધણી વખત થયાં હું એને મળી જ નથી.

(દરવાજો ઉઘાડે છે ને હોમ સ્મિથ દાખલ થાય છે.)

સેલી:—આપા, તમે આવ્યાં ? મને ખબરો જ આનંદ થયો. (ડોડીને બેટવા જાય છે.)

હોમ:—(પત્ની તરફ જોઈ) કેમ ? કેમ ચાલે છે ?

(ઝે. બી. સામે જોઈ શેકહેન્ડ કરે છે. તથા પત્ની સામે જોઈ)

અમને હોશવા માટે આ જ બાઈને આશા માનવાનો છે. હામ, ફેડ, આર્મી, અર અમને બધાને એમણે હોશવા, મિસિસ બેસન્ટ બહુ જ હયાળુ અને બબ્બ બાઈ છે.

(બહાર દોડી હામ, આર્મી, ફેડ વગેરેને બોલાવે છે. ઘણા માણસો અંદર દાખલ થાય છે—અધા મિસિસ બેસન્ટ જોડે શેકહેન્ડ કરે છે. અને Long live Mrs. Besant. Three cheers for Mrs. Besant. Hip Hip Hurray બોલે છે.)

(હાકરીઓ આગળ આવે છે.)

એક છા—તમારા છાપામાં અમારા માટે જે આર્ટિકલ લખ્યો તેને લીધે અમારી દીવાસળાને બદ્ધિદાર થયો છે.

બીજી છા—એને માટે અમે તમારી જોડે વાત કરવા માંગીએ છીએ

ત્રીજી છા—વાહ તમે બહુ સારું કાણું ! અમારી રાજી રખાવી.

૧લી છા.—બેસ બેસ ચિખાવડો ! પહેલાં આપણા દામમાં કાઈ માયું પંચુ મારતાં નહોતા—આ બિચારીએ દયાથી પ્રેરણા આપણને મદદ કરવા સક્ત ઉપાડી ને તું વળી જખરી કે એમને કહે છે કે રાજી બોલાવી.

૩જી છા.—આજે તો અમારા માલિકે અમને બોલાવ્યા અને કહે કે આના પર સહી કરો ! વાંચવા લીધું તો બધું કે અમને બિલકુલ દુઃખ નથી, અને પેપરમાં જે આવું તે જુઠાણું છે વગેરે વગેરે.

૨જી છા—જેમ, તમે બીલકુલ અમારી ચિંતા કરતા ના—તમે અમારે માટે કુંબેચ ઉપાડી છે અને હવે તમારી વિરુદ્ધ નહિં જઈએ. હવે કૃતમી નહિં થઈએ હોં.

૩જી છા.—લીછીને તો નોકરીમાંથી કાઢી મૂકી.

૧લી છા—અને હવે તો હડતાળ પર ગયા છીએ.

૩જી છા.—મળતર પણ ધૂળ જેવી હતી. આમ ને આમ જુએ જ મરવાનું હતું તો સક્તા સક્તા કેમ ના મરવું ? (અધા માણસો મિસિસ બેસન્ટ જિંદગાદના પોકાર કરે છે. આર્સ એસો દાખલ થાય છે. બ્રેલોડી જમ. બ્રેલોડી જમની ઘોષણા થાય છે)

બ્રેલોડી—એની ! તું તો અર્થલુત બાઈ છે. આટલા શોશ વખતમાં તે તો કમાલ કીધી. બધાની માનીતી થઈ. બધાની સક્ત ઉપાડી.

ઝે. બી. ૩—આર્સ, એમ ના બોલો તમે મારા ગુરુ છો. ને એમાં કંઈ પણ મેં કયું હોય તો તેનું માન તમને છે. તમે આપણા મરીગ ભાંડુઓનાં દુઃખો મટાકવા પ્રેરણા આપી, રીત બતાવી, તેમાં જાનનો પ્રકાશ આપવાં અને બહુતવી ભાવના જાગવવા મદદન અણમૂલો સેવામંત્ર તમે આપ્યો, જમતને મુખી કરવા, નંદનવન બનાવવા ! તમારો અનહદ પ્રેમ, તમારી આશ અને અયામ સેવા મને પ્રેરણા ન આપે ?

ભાઈઓ, હવે શાંત થાઓ । સૌ સૌને ધેર જાઓ. આપણે બધા એકઠાં મળી વિચાર કરી જરૂર કંઈક મેળવીશું.

બેસન્ટ—એની, તારામાં અદ્ભુત અને અજબ શક્તિ છે. તે દિવસે પાર્લામેન્ટમાં મારી પાછળ હજારો માણસોનું ટોળું આવેલું અને તે પણ મજૂરિયાત ને ગરીબ અભેણ માણસોનું, તેના દેખતા, મને પાર્લામેન્ટની બારીમાંથી નીચે બાગમાં ફેંકી દીધો, બધાં હુલ્લક કરી પાર્લામેન્ટના દરવાજા તોડી નાખવા તૈયાર થયેલા, પોલીસો ગભરાઈ ગયેલા ત્યારે તે બધાને દાદર પર ઊભા થઈ હાથ બેસાડી શાંત થવા આજ્ઞા કરી, ઉશ્કેરાયેલા ટોળાંને તારી અજબ શક્તિ અને પ્રતિકાશાળી વક્તૃત્વ અને ભાષાનાં જાદુથી મુગ્ધ કરી શાંત રીતે ધેર જવા પ્રેર્યું. આહા! શો વ્યક્તિત્વપ્રભાવ! એની, તું તો અજબ માટીની બનેલી છે. હું તો ધારું છું કે જન્મતની મહાન વિકૃતિઓ, અરે, જન્મતના પયમખરો ને માટીમાંથી બને છે તે માટીની તું છે.

એની—આઈસ! નાહકનો ચઢાવ નહિ! મારા શુરુ! એવું કંઈ નથી આપણા આઈસ! પ્રમાણે ભાતુભાવ ફેલાવી લોકોની અજ્ઞાનતા દૂર કરી પ્રકાશ ફેલાવીએ તે જન્મતને ન દનવન બનાવી જીવ-નીચના ભેદો દૂર કરી દુઃખ દરિદ્રતાને, કંગાલિયતને હાંધી કાઢીએ તો બહુ છે બોલો ભાઈઓ બેસન્ટ સાહેબનો બચ, શ્રી આઈસ! ફોર મિ બેસન્ટ! હીપ હીપ હૂરરે

શ્રી. સત્યમુખરામ વી. હોરા

(જુલાઈ ૧૯૪૬ના “જ્યોતિ” ના અંકમાંથી, એમનાં ડૉ બેસન્ટ પરના એક નોટકમાંથી.)

Sidney. A. Cook on Dr. Besant

For this supreme gift and for Courageous and pioneering leadership when the world's social conscience needed awakening Annie Besant will always be blessed.

(“The Annie Besant Centenary Book” P. 168)

ડૉ. બેસન્ટ વિષે સિડની. એ. કૂક

થીઆસોફિકલ સોસાયટીના હાલના ઉપ-પ્રમુખ

આ જન્મતની ઉચ્ચ શક્તિ અને હિંમતભરી નેતાગીરી ત્યારે જન્મતના સામાજિક અંતઃકરણને જાગૃત કરવાની જરૂર હતી ત્યારે જતાવવા માટે ડૉ. એની બેસન્ટને હમેશા અભિનંદનપૂર્વક યાદ કરવામાં આવશે.

(ઉપલા ફોટોનો અનુવાદ)

એસન્ટ મૈયા-હીરેક્લીસ

[એક જીવાત્માનો વિકાસ]

(આ લેખમાં જે જીવાત્માને આપણે અત્યારે એસન્ટ મૈયાના નામથી ઓળખીએ છીએ તેમણે ચંદ્રલોક પર નરત્વપદની પ્રાપ્તિ કરી ત્યારથી શરૂઆત કરી છે. શરૂઆતથી જ પોતાના ધુરુદેવ માસ-મહાત્મા એમની સાથે કેવી રીતે સંબંધમાં આવ્યા છે તથા પ્રત્યેક પ્રજાની સ્થાપના કરતી વખતે પણ તેના એક યા બીજા પ્રકારના સંબંધમાં કેવી રીતે આવ્યા છે તે જારીકાર્થથી વાંચતાં નજરે પડશે આ લેખ અભ્યાસીઓને બહુ ઉપયોગી છે. અદિંયા તો તે ટૂંકમાં ટૂંકો રીતે આપવામાં આવ્યો છે; પણ અભ્યાસીઓ 'મેન, બહેન્સ, હાઉ અને વીધર'નું પુસ્તક વાંચી લોજના બીજા સભ્યોને તે સમજાવશે તો 'એક જીવાત્માનો વિકાસ' કેવી રીતે થયો છે તે સુંદર રીતે સમજાશે. 'લાઈવિંગ આફ આફ્રીકોની' ના જે મહાન ગ્રંથોમાંથી પણ તેમની થોડી જીવનવાર્તાઓ તારવી રાખી છે, પણ લેખ મોટો ઘર્ષજવાતી બીતિથી તે આપી નથી. લવિબ્ધમાં કોઈ પ્રસંગે બનશે તો આપવાનો પ્રયત્ન થશે [આ], લેખ મિનઅભ્યાસીને કદાચ યથાર્થ સ્વરૂપમાં નહિ સમજાય. હીરાક્લીસ એ એસન્ટ મૈયાના જીવાત્માને નામ આપવામાં આવ્યું છે. માસ એ મહાત્મા એમ; મક્યુરી એ મહાત્મા કે. એચ.; મહાયુડ એ ભગવાન બુદ્ધ; સ્પર્ એ ભગવાન મૈત્રેય. આ જીવાત્મા ભગવાન વૈવસ્વત મનુના સંબંધમાં કેવી રીતે આવેલ છે તે પણ સમજાશે. તેથી લવિબ્ધમાં આ જીવાત્મા કેવું મહાન કાર્ય કરશે તેની ઝાંખી ઘર્ષ થકે છે. ચંદ્રલોક પરનો વિકાસ, ગોપ, મૂળપ્રજા, ઉપપ્રજા એ શબ્દો સબધી એ વિવેચન કરવા એસીએ તો પાનાનાં પાનાં બરાબ; માટે જેમને આ જાણત ન સમજાય તેમણે અભ્યાસીને પૂછીને સમજા લેવી. અભ્યાસી આ જાણત બીજાને ૨૫૪ રૂપમાં સમજાવી, થકે માટે તેમણે ઉપયુક્ત પુસ્તકમાંથી નીચેનાં પાનાં વાંચવાં—૩૪, ૪૪, ૧૧૩, ૧૨૦, ૨૪૩, ૨૫૧, ૨૭૬, ૨૮૩, ૨૯૦, ૨૯૩, ૨૯૪, ૨૯૭, ૩૨૦, ૩૨૯, ૩૩૨, ૪૮૧, ૪૮૨, ૪૮૮, ૪૯૨, ૪૯૩, અને ૪૯૮. (શિષ્ય)

(૧)

(ચંદ્રલોક પર પાંચમો ચાઉન્ડ ગ્લોબ ડી.)

એક ખૂંપડીમાં માસ અને મક્યુરી પતિ પત્ની તરીકે વસેલા છે. મહાયુડ અને સ્પર્ તેઓનાં સત્તાનો છે. હીરેક્લીસ, સીરીઅસ, આફ્રિકીઓની અને મિઝાર પ્રાબીદેદમાં છે—ખૂંપડીની આસપાસ રમણ કરનારા, ચોકી કરનારા વફાદાર કૂતરાઓ સમાન, લગભગ કાંપસમાન દેહમાં છે. હીરેક્લીસ પોતાનો માલિક, જ્યાં જ્યાં જાય, ત્યાં ત્યાં તેની પાછળ જાય છે હીરેક્લીસ પધુરહે પણ માસ તરફ બક્ષિતજાવ રાખી રહેલ છે. સીરીઅસ મક્યુરી તરફ વફાદાર છે આફ્રિકીઓની અને મિઝાર, મહાયુડ અને સ્પર્ના વફાદાર નોકરો સમાન છે.

એક રાત્રે ઝૂંપડીની આસપાસ જંગલી આદમીઓ પોતાના વફાદાર જંગલી પ્રાણીઓ સહિત આવી ઘેરો ઘાલો ઊભા રહ્યા છે. ઝૂંપડીની બહાર ચોઢી કરતા ઉપરના ચાર કપિસમાન પ્રાણીઓ પોતાના માલિકને ભગત કરી આદમીઓ પર હુમલો કરી રહ્યા છે. માસ' ઝૂંપડીમાંથી બહાર આવે છે અને પેલા જંગલી આદમીઓ શઆતનો મારો ચલાવે છે. દરમિયાન દુરમન ગાળુનું એક પ્રાણી ઝૂંપડીમાં દાખલ થઈ ખાલક-સૂર્યને ઊપાડી નાસે છે. સીરીઅસ પાછળ પડે છે. અને વચ્ચે ટુટુમ યુદ્ધ જામે છે. સીરીઅસ ખાલકને ઝડપી લઈ લ્પાલિકઓની તિરક ફેંકે છે અને તે, તેને ઝૂંપડામાં ભઈ મૂકી આવે છે. એ દરમિયાન યુદ્ધ કરતાં માસ'ની પીઠ પર એક ધારી ધા એક જંગલી માથુસ કરવાને મથે છે. માસ'નું પ્યાન નથી. પણ વફાદાર પ્રાણી-હીરકલીસની, નજર પડે છે અને પોતાની જાતને વચમાં નાખી પોતાના માલિકનો જાન બચાવે છે. યુદ્ધ પૂરું થાય છે જંગલી આદમીઓ નાસી જાય છે. માસ'ને સાંભરી આવે છે કે પોતાની પીઠ પાછળ કંઈ અવાજ થયેલો હતો. પાછળ નજર કરતાં પોતાના વફાદાર પ્રાણીને મરણુતોલ રિયતિમાં જુએ છે. તુરંત જૂમી પર જોડી પોતાના જોળામાં વફાદાર પ્રાણીનું મસ્તક મૂકે છે, તેને પ પાળે છે. ચોડી વારમાં પ્રાણીના દેહમાંથી ઊવન, ક્રિડી જાય છે; પણ જીવન જીવતાંની સાથે સેવા કરતાં જીવન જીવવાથી જ્વાત્માની ઈચ્છાશક્તિનું કિરણ સમકે છે; અને તે જ સમયથી તે પ્રાણી મટી નરત્વપદ પ્રાપ્ત કરે છે તે જીવાત્મા ભવિષ્યનો, કર્મયોગી બને છે. તે જીવાત્મા બીજા કોઈ નહિ પણ 'કર્મયોગિની બેસન્ટ માત'.

આ રીતે હાલ જે જૈઘાને બેસન્ટ જૈઘાના નામથી જોળાખીએ છીએ તે પ્રાણીદેહમાંથી માનવ-દેહમાં, ચંદ્રલોક મર, પાત્રમાં રાહિન્ડમાં ડી. એના પર હતાં, ત્યારે આવ્યાં. માનવદેહપ્રાપ્તિના સમયથી માનવજીવનની ચર્યાચારથી, ભીખને ખાતર કુઠાવવું, સીરને અર્પણ કરવું, એ તેનો જાતિસ્વભાવ. અનેક બિંદગીઓમાં તેનો, આ જાતિસ્વભાવ તરીકે આવે છે; પ્રાણીવર્ગમાંથી માનવકોટીમાં જે રીતે જીવાત્મા જ્ઞાતી હોય તે તેનો જાતિસ્વભાવ જાને છે. તે તેના જ્વાત્માનો મુખ્ય સ્વભાવ બને છે. તે તેનો મજા જોત જાને છે.

(૨)

(અવંદલોક પર છઠો 'રાહિન્ડ' ડી ગ્લોબ' પ્રથમ માનવદેહ.)

(પહેલા ભાગમાં જે હીરકલીસ સંબંધી આપણે 'વાંચી ગયા' તે તે સમયે 'પાયમાં રાહિન્ડમાં પ્રાણી દેહમાં હતા અને મરણુ વખતે નરત્વપદની પ્રાપ્તિ કરી હતી એકિંદ્રી-ગ્લો-ગાઉન્ડી' તેના માનવ-જીવનની ચર્યાચાર થાય છે. હવે જે વાત કરીએ છીએ તે તેનો પ્રથમ માનવદેહ. માનવી તરીકેની બિંદગીની ચર્યાચાર. પહેલો માનવજન્મ.)

ચર્યાચારનું માનવજીવન હવેના વાસનાપ્રજ્ઞાન હોય છે, ઈન્દ્રિયોની વમાચકડીવાળું હોય છે. એક દાયમાં હીરકલીસ જન્મે છે. દાય પર અનાજ જોણું પાકે છે. તેથી ખોરાક માટે મહોમાંદે વારંવાર મારામારી થાય છે. દાયની નજીક એક સાંયુદ્ધની છે. સામેના પ્રદેશ પરથી જંગલી, જેઓ શાસક જેવા દેખાય છે, તેઓ વારંવાર આ દાય પર ચડી આવે છે. આમરકુચુ' માટે દાયનિવાસી જનો કહે છે. જોતે-કેડીઓ તરીકે પકડે છે તેને તેઓ મારી નાખે છે. પણ જે પ્રદેશવાસી જનો દાયનિવાસી જનોને કેડીઓ તરીકે પકડે છે તો તેને તુરંત મારી નાંખતાં, રીંગાવી રીંગારીને મારે છે. અસવા તેઓને મારી નાખીને ખાય છે. આ બિંદગીમાં હીરકલીસને એક જંગલી માનવી સાથે એક જાતિ-કદૂપા પ્રાણીના મહા માટે મારામારી કરતા જોઈએ છીએ તે સિવાય બીજી કંઈ ખાસ જાણવા જેવું નથી.

(૩)

(ચંદ્રલોક પર છટ્ટો રાઉન્ડ, ડી ગ્લોબ)

હીરેકલીસનો બીજો માનવજન્મ પણ ત્યારે જ થયો છે; તે જ ટાપુમાં. આ વખતે ભયથી જેણે નરત્વપદની પ્રાપ્તિ કરી છે તે જીવાત્મા જેને સ્કોરપીઓના નામથી આપણે ઓળખીએ છીએ, અને જે જીવાત્મા સાથે તારવાર અનેક જન્મો સુધી હીરેકલીસને અથડામણમાં આવવું પડ્યું છે, તે જીવાત્મા સાથેની અથડામણની શરૂઆત આ બીજા જન્મથી થાય છે. સ્કોરપીઓ પ્રદેશવાસી છે. હીરેકલીસ ટાપુવાસી છે. પ્રદેશવાસીઓ અને ટાપુવાસીઓ વચ્ચે અંધારું શરૂ થયો છે. પ્રદેશવાસીઓ હારી ગયા છે અને તેની પાછળ ટાપુવાસીઓ હીરેકલીસની સંદર્શી હેડળ મૂક્યા છે. પ્રદેશવાસીઓના સંદર્શ તરીકે સ્કોરપીઓ છે. પ્રદેશવાસીઓએ એક સારા ધાયલ માણસને કેદી તરીકે રાખ્યો છે. તેને રીખાંચી રીખાંચીને મારવાનો હતો. હીરેકલીસ તે ધાયલ માણસને કેદમાંથી મુક્ત કરે છે. તે ધાયલ માણસ બીજા કોઈ નહિ પથ માસ' છે કેદખાનામાંથી મુક્ત કરી હીરેકલીસ તેની સેવા કરે છે. સામે કરે છે. આ બનાવ બને છે તે અઘાઉ મક્યુરી ટાપુવાસીઓ વચ્ચે રહેવા આવેલ છે અમિ કેમ સળગાળવો, અનાજ કેમ ઉઘાડવું, અનાજને કેમ રાંધવું, ફળો કેમ ઉઘાડવા તથા તેનો રસ કેવી રીતે પીવો, તે બધું ટાપુવાસીઓને મક્યુરી શી મને છે. ટાપુવાસીઓ તેમ પ્રભુની જેમ પૂજે છે. માસ' અને મક્યુરી બંને આ ટાપુ પર મળે છે અને એ જ ભૂતિના હતા બંનેની બાષા એક જ હતી. ટાપુવાસીઓ તેઓની બાષા સમજી શકતા નથી. હીરેકલીસ માસ'ને સાળ કરે છે. તેથી મક્યુરી તેની પ્રશંસા કરે છે. સાળ થયા પછી માસ' પોતાના પ્રદેશ તરફ જવાની ઇચ્છા કરે છે. તે પોતાના પ્રદેશ તરફ જાય છે ત્યારે હીરેકલીસ પણ તેની સાથે તેના નોકર તરીકે જાય છે હીરેકલીસ પોતાની જમિન-ટાપુને છોડી માસ'ની સાથે જાય છે આ પ્રમાણે માસ'ની જિંદગી બીજી વખત હીરેકલીસે બચાવી તેથી તે બંને જીવાત્માઓ વચ્ચે અમુક પ્રકારની ગાંઠ બંધાય છે બંને જીવાત્માઓ એક બીજા સાથે Link થાય છે-જોડાય છે. આ જિંદગી પછીની અમુક જિંદગીઓ સામાન્ય પુરુષ કે સ્ત્રી તરીકેની બાળે છે.

(૪)

(પૃથ્વીલોક પર ચોથો રાઉન્ડ ચોથી મૂળપ્રજા.)

(ચંદ્રલોક પર હીરેકલીસને છટ્ટો રાઉન્ડમાં જોવા હતા. આક્રીના સમય દરમિયાન તે લોક પર જે પ્રકારનો વિકાસ થવાનો હતો તેમાં જે જીવાત્માઓ ઉચ્ચ પ્રકારની આકૃતિ ધારણ કરી શકે તેને આપ્ટે અવગણ્ય હતો આક્રીનાઓને વિકાસ માટે પૃથ્વીલોક પર આવવાનું હતું જ્યારે પૃથ્વીલોક પર ચોથા ગઈ-ડોનો સમય આવી પહોંચ્યો ત્યારે એ પ્રકારની પ્રકૃતિના સરીશો તેનાર થવા માંડ્યા હતા. જેમાં દાખલ થઈ તેઓ પોતાનો વિકાસ આગળ ચલાવી શકે. આટલા માળા દરમિયાન તેઓ ઈન્ટર-વેન નિર્વાણ પર ગયા હતા)

સત્તમ સાતસો વરસને અંતરે જન્મ લેનાર જીવાત્માઓનો પ્રથમ સમૂહ આ પૃથ્વી પર લગભગ ઈ. સ. પૂર્વે ૭ લાખ વર્ષે આવી પહોંચ્યો. તે સમૂહમાં અવિબ્ધના મહાત્માઓ માસ' અને મક્યુરી અને બીજાઓ પણ હતા. ત્યાંવત્લી ઉપ-પ્રજામાં માસ' જન્મ્યા તેના પિતા સુર્ય હતા તેની માતા મક્યુરી હતા હીરેકલીસ તેના મોટા ભહેન હતા. આ પ્રમાણે પૃથ્વીલોક પરનો પહેલો જન્મ હીરેકલીસનો માસ'ની મહેન તરીકેનો હતો સુર્ય પ્રજાના નાથક હતા તેના વડા પુત્ર જે ત્રણદુર લાગેલા હતા તે પદર વર્ષની વયે ગ્યુમિ પર ગયેલા. ગ્યુમિ પર તે મૃત્યુ પામ્યા છે તેમ જારી તેને છોડી

તેના સૈનિકો આત્મા ગયા, પણ તેની બહેન, હીરાકલીસના માનવામાં તે બાબત ન આવી બહેન રણભૂમિ પર ગઈ બાઈને શોધી કાઢ્યો બાઈના હૃદમાં જીવ હતો બહેન બાઈને ઉપાડી ઘેર લાવી તેના જખ્મોને પાટા બાંધ્યા ચોક્કસ દિવસ પછી બાઈ સામે થયો સપના મૃત્યુ પછી માર્સે ગભરવી લગામ હાથમાં લીધી આ પૃથ્વી પર રાજકાજકર્તા તરીકેનો તેનો પણ આ પ્રથમ જન્મ હતો બાઈબહેન વચ્ચે જીવનની સંકળ દૃઢ બતી

(હીરેક્લીસનો આ પૃથ્વી પરનો ત્રીજો જન્મ પુનઃ તે જ જાતિમાં થયો હતો. ત્યારે પણ સ્કોરપીઓ નામના જૂના વિરોધી સાથે અયકામણમાં આવવું પડ્યું હતું તે પછીના તેના ઘણા જન્મો દરમિયાન બનેલી ખાસ જાણવા જેવો ખીનાઓ નથી જ્યારે જ્યારે પુરુષોદે તેણે લીધેલા છે ત્યારે ત્યારે તે જીવન યુદ્ધમાં જ ગળેલું છે ઓદેહે અનેક બાલકોની માતા બની કૌટુંબિક જીવન બાળેલું છે)

(એટલાંટિસમાં જ્યારે, વામમાર્ગીઓની પ્રવળતા વધી પડેલી હતી અને જેને પરિણામે તે મહાન ખડ જળમાં કુમાડી, દેવો પડ્યો તે અરસામાં હીરાકલીસ ઓદેહમાં હતા, રાજા માર્સની પત્ની તરીકે હતા વિરોધી ઓડુર્પાએ રાજ્યનું ખૂન ક્યું અને રાષ્ટ્રને ખૂબ હેરાન કરી રાષ્ટ્રીએ-હીરાકલીસે પોતાના બચાવમાં ખજરા, લીધું અને વિરોધી તરફ ફેંક્યું, પણ વિરોધીનું બખ્તર જાડુથી મજબૂત હોવાથી અબેઘ હતું છેવટે વામમાર્ગી કાવે, છે, પણ તેના પાપે એટલાંટિસ ડૂબે છે)

(૫)

(પૃથ્વી પર, ચોથો, રોકિંગ, પાંચમી મૂળ પ્રજાની રાજ્યાત્મક સમય)

(પાંચમી મૂળ પ્રજાના મનુ ભગવાન વૈવસ્વત તેમણે ચંદ્રનોક પર સાતમા રાઉન્ડના જીઓબ પગ પ્રથમ, દીક્ષા લીધેલી, તેમજ ત્યારે વિકાસ આગળ ચલાવી ચોથી દીક્ષા સુધી પહોંચેલા આ પૃથ્વી પર, પાંચમી મૂળ પ્રજાના મનુ તરીકે તે મહાન જીવાત્માએ કાપ કરવાનું હતું તેની કૃષિરી યોજના હતી, લગભગ દસ લાખ વર્ષ અગાઉ પાંચમી મૂળ પ્રજાની રાજ્યાત્મક કરવા માટે ક્યાં ક્યાં સાધનોની અરિયાત પડશે તેની વિચારણા તેમણે કરવા માંડી)

ભગવાન મનુએ પાંચમી મૂળ પ્રજા માટેના જીવાત્માઓની ચૂંટણી કરી સહરા સમુદ્રને પૂર્વ કિનારે તે જીવાત્માઓને ઇજિપ્ત દેશમાં જીતવાની યોજના કરી છે સત્યોતેર દબાર ચૂટી કાઢેલા જીવાત્માઓ પૈકીમાંના એક, હીરાકલીસ પણ છે હીરાકલીસના પિતા સીરીઅસ છે માર્સના હાથ નીચે અનેક વીર પુરુષો એકઠા થયેલા છે ધન્યવાદી હીરાકલીસ પણ એક ટુકડીના નાયક બનેલા છે ઇજિપ્ત વાસીઓ સાથે યુદ્ધ જામે છે જુદી દિશાએ જતા હીરાકલીસ દુરમનોના હાથમાં સપામ છે, ઘટે છે પણ છેવટે મરણ પામે છે.

જે પછીની જિંદગીમાં હીરાકલીસે ઓદેહ પારણ કરેલા છે એક આંતરની આંકની ઝાળીએ પોતાના બાલ્યવયુને હીચકાવતા તે નજરે પડે છે

રાજરાજોન્દની આઠાથી ભગવાન મનુ પોતાના નિજ જન્મેને સ્વેતહૃદની પવિત્ર જ્વાળા તરફ લઈ આત્મા છે સમગ્ર ધામમાં ભગવાન મનુ રાજ તરીકે રહે છે હીરાકલીસ એક લક્ષ્યવા તરીકે મારે બાજુ ધૂમતા દટ્ટિએ પડે છે ત્યાં પણ જૂના કાળનો વિરોધી સ્કોરપીઓ નજરે પડે છે અહિંયાં પણ બંને વચ્ચે અયકામણ થાય છે વર્ષોના વર્ષો ત્યાં વીતી જાય છે એક વખત માર્સના પુત્ર તરીકે જન્મેલા હીરાકલીસ નજરે પડે છે

(૧)

(પાંચમી મૂળ પ્રજાની ણીજ ઉપપ્રજા અરેખીઅનની સ્થાપનાનો સમય)

સ્વેતદ્વીપમાંથી જુદા જુદા પ્રદેશ તરફ જવાની આઠા બગવાન મનુએ પોતાના કેટલાક લોકોને કહેલી છે. ઉપપ્રજાઓ સ્થાપવાનો સમય આની પહેલ્યો/હતો ણીજ ઉપપ્રજા અરેખીઆમાં સ્થાપવાની હતી. જે લોકોને મોખરે જવાની આઠા મળી હતી તેમાં હીરાકલીસ પણ હતા સીરીઅસ તેમની પત્ની તરીકે હતા. કેટલાક ત્વત્સી ઉમરાવોને હીરાકલીસે કેદ કર્યા હતા. તે ઉમરાવોમાંના એકના પુત્રના પોતાની બત્રીજ સાથે લગ્ન કર્યાં. આ કાર્યથી આર્થ લોકોને હીરાકલીસ તરફ ગદ્દ માઠું લાગ્યું. પણ બગવાન મનુની આઠા હતી કે આર્થલોહી અને ત્વત્સી લોહીના મિશ્રણની જરૂર છે. મનુની આઠા હીરાકલીસ માટે શિરોમાન્ય હતી.

અનેક સૈદ્ધાંત્યો વીતી ગયાં. અનેક વાર મનુના કાર્ય માટે હીરાકલીસનો જન્મ અરેખીઆમાં થયેલો. દક્ષિણ આફ્રિકામાં મહાન સામ્રાજ્ય સ્થાપવા માટે માર્સ રાજ તરીકે આવેલા છે. એક પ્રાંતના સુબા તરીકે હીરાકલીસ પણ તેના હાથ નીચે કાર્ય કરતા નજરે પડે છે.

(૭)

(પાંચમી મૂળ પ્રજાની ત્રીજી ઉપપ્રજા ધરાનીઅનની સ્થાપનાનો સમય.)

હીરાકલીસનો જન્મ એસોપોટેમીઆમાં થયેલો છે. કેખાવડો તંદુરસ્ત યુવક છે. સ્વભાવ સાહસિક છે. દુનિયા જોવાની, રખડવાની તીવ્ર ઇચ્છા છે. એક સંઘ-માનવજૂય મહાન પ્રલવાળા શહેર તરફ-સ્વેતદ્વીપ તરફ જતો હતો, તેની સાથે મધ્ય એશિયાની મુસાફરીએ બપોડે છે. તેનો જન્મ-એસોપોટેમીઆમાં થાય અને પછી સ્વેતદ્વીપ તરફ તે આવે એવી બગવાન મનુની ઇચ્છા હતી તેની લેણ પણ ખબર નથી. સ્વેતદ્વીપ નજીક વસતા માનવીઓની રહેણીકહેણી સંસ્કૃતિ વગેરે જોઈ હીરાકલીસને ખુબ આનંદ થાય છે. ત્યાં આવ્યા પછી કુમારિકા ઝોરાયનના સબધમાં વારંવાર આવે છે. અને વચ્ચે સ્નેહગાંઠ બંધાય છે. પર્ગેશી મુસાફર આ પ્રમાણે પોતાની પુત્રીને સ્નેહમાં કસાવે છે, તેથી કુમારિકાનો પિતા સીરીઅસ તેના તરફ યુરસે થાય છે, પણ સીરીઅસના પિતા મનુ બગવાન યુરસે નહિં કરવાનું કહે છે આર્થપ્રજાના લોહીને એકેદીન લોહીનું (હીરાકલીસ જે જાતિના હતા તે જાતિના લોહીનું) મિશ્રણ કરવાની તેને જરૂર હતી. તેની જ ઇચ્છાથી દૂર દૂરના દેશ એસોપોટેમીઆથી હીરાકલીસ આ પ્રદેશ તરફ એચાર્ફ આવેલ છે તેની ખબર મનુ બગવાન સિવાય કોઈને ન હતી, પણ તે વખતનો એક કાયદો હતો કે પોતાની જાતિ બહાર પોતાની પુત્રીને ન પરણાવવી. તેથી હીરાકલીસનાં લગ્ન ઝોરાયન સાથે થાય તે પહેલાં ઝોરીરીસ તેને પોતાના દરેક પુત્ર તરીકે સ્વીકારે છે. ત્રીજી ઉપપ્રજાની ચરૂઆત માટે જે ખીજી જુદી રાખી હતી ત્યાં જવાને મનુ બગવાન પોતાના લોકોને આઠા કરે છે, તેમાં હીરાકલીસ અને ઝોરાયનના સતાનો પણ છે.

વર્ષોનાં વર્ષો વીતી ગયાં છે. મનુ બગવાનની સરદારી નીચે સૈન્ય પરસીઆ-ધરાન તરફ ચાલ્યું આવે છે. ધરાનમાં આર્યો પોતાનો વસવાટ શરૂ કરે છે. એક પછી એક આવતા મોટા સંઘોમાંના એકમાં હીરાકલીસ પણ આવે છે. હીરાકલીસ અને આલ્પીઓની એક જ સ્ત્રીના સ્નેહમાં બંધાય છે. છેવટે આ આલ્પીઓની પસંદ કરે છે હીરાકલીસના જીવનમાં નિરાશા પ્રવેશે છે. કોઈ કોઈ વાર તો એટલા બધા હતાશ થાય છે કે આલ્પદત્ત કરવાની મરજી થઈ આવે છે. હીરાકલીસના પિતા માર્સને આ બાબતની ખબર પડે છે. તેને મૂર્ખ નહિં બનવાની શંકામાં આપે છે; અને અમુક

પ્રદેશમાં લઘવા મોકલી આપે છે ત્યાં જઈ વિશદીને દરણી પાછા આવે છે. માસ તેના લગ્ન બીજા એક સ્નેહાળ કુમારિકા સાથે કરે છે.

(૮)

(મૂળ આર્થ પ્રજ્ઞાનો દિંદમાં આવવાનો સમય)

ઈ સ. પૂ. ૧૮૮૫માં મહાત્મા સ્વેનદ્રોપતા પ્રદેશમાંથી આર્યાવર્ત તરફ આવવા જીપડે છે. દિંદ સુધી પહોંચતાં મુધીમાં તેને તથા તેના અનુયાયીઓને-સૈનિકોને ધણી વિપત્તિઓ વેઠવી પડી છે. એ સમયે બગવાન સૂર્ય દક્ષિણ દિંદમાં જન્મેલા છે. તે માસનો માર્ગ મધી રીતે સરળ કરી નાંખે છે. માસના બીજા પુત્ર તરીકે હીરાકલીસ જન્મેલા છે દક્ષિણ દિંદમાં તેને અમુક પ્રદેશના રાજા તરીકે માસ નીમે છે. દિંદ સાથેનો મજબૂત સબંધ આ રીતે બંધાય છે.

ઈ સ. પૂ. ૧૭૪૪માં મહાત્મા માસની સરદારી નીચે એક ટોળા આર્યાવર્ત તરફ આવવા જીપડેલી છે. જમુ અને શુરુશનવાલાની નજદીક તેમનું સેન્ય આવી પડાય નીચે છે. પણ માસ પોતાના થોડા ખાસ સાથીઓને લઈ આગળ વધે છે અને જે સ્થાનમાં અત્યારે દીલ્હી આવેલું છે ત્યાં પોતાનું સ્થાનક નાંખે છે, શહેર બાંધે છે. તે શહેરને રવિપુર (સૂર્યનું નગર) નામ આપે છે ત્યારથી રાજ્યધાની તરીકે રવિપુર-દીલ્હી દિંદનું બનેલું છે. માસ પોતાના થોડા પુત્ર હીરાકલીસને રાજ્ય સોંપી બીજા પ્રદેશ તરફ ચાલ્યા ગય છે. દિંદ સાથેની સાંકળ આ રીતે તે જીવાત્માની બંધાયેલી છે, (આ સંબંધની વિગતવાર હકીકતો-થોડા જીવન પ્રસંગો 'લાઇઝઝ એન્ડ આલ્ફાઓની' ના બે મહાન ગ્રંથોમાં આપવામાં આવેલા છે તે અહિંના આપવા જતાં લેખ બહુ મોટા થઈ ગય મોટા આટલેથી પતાવી દેવાય છે.)

સંમહ કરનાર શિખ્ય.

એક અને અનૈક થીઓસોફિસ્ટ યોગિની હો. એ.

મિસ એની વ્રુક વીસ વર્ષની વયે, પાદરી-કલર્જીએન મિ. ફ્રેંક એસન્ટ સાથે લગ્ન સંબંધથી બેઠાયા ત્યારે તે એક ભાવિક ખ્રિસ્તી હતાં.

પણ થોડા સમય બાદ તેમનો વીર આત્મા એમની અંદર નાગી બીકયો અને તેમણે પ્રચલિત ખ્રિસ્તી માન્યતાઓને પડકાર આપ્યો.

એ માન્યતાઓ સ્વીકારવી તેમને મન અશક્ય જણાતાં તે દેવળમાંથી મુક્ત થયાં અને સ્વતંત્ર વિચારકના મંડળમાં દાખલ થયાં. રૂઢિચુસ્ત પતિ આ સાંખી શક્યા નહિ અને તેમણે તેમને ભારે પરેશાન કર્યાં. એસન્ટનાર્ધને અપાર દુઃખ વેડવું પડ્યું.

ઝેર ખાઈ જીવનનો અંત આણુવા એમણે વિચાર કર્યો તે વખતે તેમને ફિટકારનો નાદ શ્રવણ ગોચર થયો:—

“અરે કાયર-દરપોક ! ધર્મને ખાતર બલિદાન આપવાના મનોરથ સેવનાર શું થોડા વરસોનું દુઃખ પણ વેડી શકતી નથી ?”

એસન્ટનાર્ધ મુંઝવણમાં પડ્યાં હતાં, પરંતુ પોતાની અંદરની સહજ-સ્ફુર્ણ-શુદ્ધિએ તેમને પોતાના અંદરના અવાજને માન આપવા પ્રેરણા આપી અને આપઘાત કરવાનો વિચાર તેમણે માંડી વાળ્યો.

ભાષણ કરવાની છટા અને વક્તવ્યની આગ-ઉત્સાહ વડે તેમણે ધાર્મિક રૂઢિચુસ્તતાનો, ખ્રિસ્તી-વિશ્વાસોની અદેખાઈભરી નિંદાખોરી વચ્ચે પડકાર આપી, સામનો કર્યો. થોડા વખતની અંદર તેમણે શરીર જનતાનો યાદ મેળવ્યો અને તેમની વચ્ચે તે એક તેજસ્વી તારાની માફક જળકના લાગ્યાં પણ સ્વતંત્ર વિચારથી તેમના જિજ્ઞાસુ-ઉત્સુક આત્માને સંતોષ થયો નહિ.

તેમણે મેરમેરીઝમ અને ટિપ્પોઝિઝમના પ્રયોગો કર્યાં તેથી પણ તેમને કાંઈ દોરવણી મળી નહિં.

જીવનયુદ્ધ હારી જવાની અણી પર આવ્યું અને શ્રીમતી એસન્ટ હતાશ થયાં તે અવસરે રપજી સુમધુર નાદ સંભળાયો:—

“સત્ય જાણવાને, સર્વસ્વનો લ્પાત્ર કરવાને તું તૈયાર છે ?”

એક વાર પ્રથમ તેમને કંપકો આપનાર આ જ અવાજ હતો, એમ તે સમજ્યાં; અને જવાબ આપ્યો:—“હા પ્રભુ.”

થોડા દિવસ પછી તેમને હેલન પેટ્રોના બ્લાવટસ્કીએ લખેલ સીક્રિટ ડોક્ટ્રિનના અંશોની સમીક્ષા કરવાનું કામ સોંપવામાં આવ્યું.

આ અંશે વાંચતાં એસન્ટનાર્ધને માલુમ પડ્યું કે જે સત્યને માટે વર્ષો થયાં પોતે શોધ કરી રહ્યાં હતાં તે તેમાં હતું. ફી થોટ મુવમેન્ટ—સ્વતંત્ર વિચારકોના મંડળમાંથી છૂટા થઈ તે થીઓસોફી તરફ વળ્યાં અને એકમ બ્લાવટસ્કીને પોતાનાં ગુરુ તરીકે સ્વીકાર્યાં.

પછી તરત જ તે મહાત્મા મોર્ચાના સંબંધમાં આવ્યાં અને તે વખતે તેમને ખબર પડી કે બે વાર અદસ્ય રીતે ભોલનાર તે પોતે હતા.

થં ઓસોફિકલ સોસાયટીમાં જોડાયા ત્યારથી તેમણે થં ઓસોફી-દિવ્ય જ્ઞાન-સર્વજ્ઞ રૂપોના ભગીરથ પ્રયત્ન કર્યા છે. થં ઓસોફી ઉપર તેમના પ્રેરક બાણો અને તેજસ્વી પુસ્તકો થં ઓસોફિકલ જગતમાં અને તેની બહાર અનોક-અદ્વિતીય છે તેમણે જગતના લઘુભગ તમામ ધર્મોના અભ્યાસ કર્યો અને તેમની ઉપર બાળ્ય લખ્યા પ્રકાશ પાડ્યો છે. ખાસ કરીને 'તેમણે હિન્દુ ધર્મ'નો અભ્યાસ કરી હિન્દુ તત્ત્વજ્ઞાનમાં જોડો પ્રવેશ કર્યો છે અને જડવાદ તરફ ધસકાતા પશ્ચિમની બંદીમાં ફસેલા હિન્દુઓને ઉગાર્યા છે. 'અરુ' કહીએ તો વિવિધ તત્ત્વચિંતનોના ઉપર તેમણે જે બાળ્યો લખ્યા છે તે ધણા ઓજસ્વી, મૌલિક અને વિચાર-પ્રેરક છે અને તેથી કરીને ધણા હિન્દુ તત્ત્વચિંતકો તેમની સિદ્ધિઓ પ્રત્યે હેરત પામ્યા હતા *

થં ઓસોફિકલ સોસાયટીમાં જોડાયા બાદ લગભગ તમામ “કર્નલ-શન” બાણો ડો. યેસન્ટે આપ્યાં છે અને થં ઓસોફીનું ‘લિગ્ડેશન’ કરાવ્યું છે. જીવનના સળંગતા પ્રશ્નો સંબંધમાં થં ઓસોફીએ શું કહેવાનું છે તે સમજાવવા માટે તેમણે જીવનના તમામ ક્ષેત્રોની વિજયોના બારીક અભ્યાસ કરી ધણા જટીલ પ્રશ્નોનો ઉકેલ સ્પષ્ટ રીતે બતાવ્યો છે. ધણી બાબતોમાં તે એક આધાર રાખવા જેવી સત્તા હતાં અને છે. ડો. યેસન્ટ સખ બદરકા સોદામગ હતાં કોઈ વ્યાપારમાં તે મામૂલી કે નિર્માલ્ય-ગણના નહિ કરવા જેવા—ક્ષુદ્ર નહોતાં. અને તેમના પુસ્તકોથી તે હજીયે તેવા છે.

થં ઓસોફિકલ સોસાયટીના સ્થાપક પ્રમુખ કર્નલ ઓલકોટ સાહેબે શ્રીમતી એની યેસન્ટમાં નેતાગીરીના અદ્ભુત શૈલી જોઈ પોતાની પાછળ તેમને થં ઓસોફિકલ સોસાયટીના પ્રમુખ તરીકે નીમ્યાં હતાં ત્યારબાદ ટુરતમાં તા. ૧૭મી ફેબ્રુઆરી ૧૯૦૭ના રોજ કર્નલ ઓલકોટ સાહેબ પચાવ પામ્યા અને બહુ બારે બહુમતથી શ્રીમતી (ડો) એની યેસન્ટ થં ઓસોફિકલ સોસાયટીના પ્રમુખ સાત વર્ષ માટે ચુટાર્યા અને પછી ત્રણ વાર ખીજ સાત સાત વર્ષ માટે તેમની ફરી પસંદગી થઈ હતી.

તેમની નેતાગીરી દરમ્યાન સોસાયટીમાં ધણો ફેરફાર થયો છે. તમામ પ્રવૃત્તિઓ એક ખીજ પ્રવૃત્તિ સાથે સકલાઈ-જોડાઈ છે—સુખવારથત થઈ છે અને તેની બદર વધારેમા વધારે નિપુણતા-દક્ષતા-આવી છે. ડો. એની યેસન્ટ તેજસ્વી અને અનુભવી વ્યવસ્થાપક હોઈ તેમણે થં ઓસોફિકલ સોસાયટીને સુદૃઢ પાયા પર સુઅરિચત કરી છે અને તેમાં મહાન ફેરફાર કર્યો છે. તેમની કારકિર્દી દરમ્યાન અધ્યારની એસ્ટેટમાં ધણો વધારો થયો છે તેમણે પોતે ધણી ખરી મિલકત જતે ખરીદી સોસાયટીને ભેટ કરી છે.

થં ઓસોફી વ્યાવહારિક બનાવવા માટે તેમણે “કાર્ય” એ સોસાયટીના પ્રમુખનો મહામંત્ર બનાવ્યો છે.

તેમના અધ્યાક પરિશ્રમને લઈ થં ઓસોફિકલ સોસાયટી ધણો વિસ્તાર પામી છે કર્નલ ઓલકોટ સાહેબના વખતમાં અગિયાર વિભાગ હતા ત્યારે ડો. યેસન્ટની શક્તિશાળી નેતાગીરી દરમ્યાન ૩૬ વિભાગનો વધારો થવા પામ્યો હતો.

દિવ્ય જ્ઞાનનો ફેલાવો કરવા માટે પૃથ્વીની ચારે બાજુ તેમણે ભ્રમણ કર્યું છે એક કરતાં ધણી વાર તેમણે યુરોપના લઘુભગ બધા દેશોની મુલાકાત લીધી હતી અને અમેરિકાના યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સ, કેનેડા,

ઝાર્ટ્રેલિયા અને ન્યુગ્રીસાન્ડમાં કેટલોક વાર ગયાં હતાં. હવાઈ વિમાનમાં મુસાફરી કરવાનું શક્ય બન્યું ત્યારે તેમણે રેલગાડી અને આગમોટમાં જરમાદ થતો સમય બચાવવા માટે હવાઈ વિમાનની મુસાફરી પસંદ કરી હતી.

શ્રી. કૃષ્ણમૂર્તિને તેમણે શોધી કાઢ્યા. એ તેમના એક ચિખ્ખના પુત્ર હતા. ઉગ્રાઈમાં તેમને ચિહ્ન અપાવવા તેમણે ખાસ ગોઠવણ કરી હતી. તેમણે તેમને ભવિષ્યના જગદ્ગુરુ તરીકે જાહેર કર્યા હતા. કેટલાક સમયબાદ કૃષ્ણમૂર્તિએ થીઓસોફિકલ સોસાયટીનો ત્યાગ કર્યો.*

ડો. બેસન્ટ એક મહાન યોગી પણ હતાં. મેકમ બ્લાવટસ્કીના મરણબાદ ડો. બેસન્ટ યુનિવર્સિટીના વકા બન્યાં અને ત્યારબાદ તેમને અખાતમગુરુ તરીકે સ્વીકારનાર હજારે આત્માના તે માર્ગદર્શક જ્યોતિર્ધર બન્યા છે. યોગને લગતી તમામ જાગતો વિષે પ્રાથમિક જ્ઞાતમાહિતી ઉપરથી તે દોરવણી આપતાં હતાં અને તેમાં તેમને લોકગોટર સાહેબનો સાથ હતો. તે એક મહાન યોગીની હતાં અને યોગ માર્ગમાં તેમણે સાધેલી સિદ્ધિઓ મહાન હતી. કેટલોક યોગની શક્તિઓ અને ખાસ કરીને વિશ્વદ્રષ્ટિ વડે ડો. બેસન્ટ અને શ્રી. લેકગોટર સાહેબે કુદરતના નહિં સમજાયેલા નિયમોની શોધ કરી અને બન્નેએ ભેગા મળી અમૂલ્ય ગ્રંથો લખ્યા.

વિશ્વ દ્રષ્ટિ વડે એમણે ઉચ્ચ પ્રકારની મરીમાશક્તિ (સૂક્ષ્મ વસ્તુને મોટી બનાવવાની શક્તિ) વડે રસાયણ તત્ત્વો વૈષ્ટી કેટલાકની તપાસ કરી અને વિજ્ઞાનમાં તે વખતે નહિં જાણીતા એવા બીજા વધારે તત્ત્વોની શોધ કરી હતી. આ રીતે તેમણે અણુ વિષેના જ્ઞાનમાં ધણો વધારો કર્યો હતો. (સરખાવો તેમનું Occult Chemistry યોગવિદ્યા દ્વારા જાણેલું રસાયણશાસ્ત્ર નામનું પુસ્તક.)

આ ઉપરાંત ડો. બેસન્ટ અને મિથાપ લેકગોટર સાહેબે થીઓસોફિકલ સોસાયટીના લગભગ બધા કાર્યકરોના પાછલા ભવોની શોધ કરી તેની “એસ્કોપોનીના જીવનચરિત્રો.” (શ્રી. કૃષ્ણમૂર્તિના બધા પૂર્વજીવોનું એક નામ “એસ્કોપોની” રામવામાં આવ્યું છે.) નામે પુસ્તકાકારે ચોપડી પ્રસિદ્ધ કરી હતી. ડો. બેસન્ટે પોતાની જાતે યાદ લાગી, હિન્દુમાં તેમના આજના છેલ્લા ભવમાં તે તેમના યુરુ મહાત્મા મોર્મોની બની જતા હતાં તે માહિતી રજૂ કરી હતી.

થીઓસોફિકલ સાહિત્યની અંદર ડો. ઝની બેસન્ટનો ફાળો અદ્વિતીય છે. તેમણે ત્રણસો ઉપરાંત પુસ્તકો જાતે અને વીસ પુસ્તકો મીજબોધી સાથે મળીને લખ્યાં છે. તે મહાન પ્રવૃત્તિઓના એક મોટા કેન્દ્રસમાં હતાં. બળતા જ્વાલામુખી જેવા જલની જ્યોતસમાં હતાં. એક પળ માટે પણ તે કામ વચરના-નવરાત્રેખાતાં નહિં. જમતાં હોય કે જાંધતા હોય તો પણ ચાલુ પ્રવૃત્તિ કરતાં હતાં.* એમને એક આદર્શ “સેવા” હતો; અને તેમનો જીવનમંત્ર “લોહું તપેલું હોય ત્યારે દીપો અને દીપો દીપોને તેને જરમ મનાવો”—એ હતો.

વિશ્વની રંજનશક્તિ ઉપર તોંધ કરવા યોગ્ય પ્રવૃત્તિ અને ઉત્સાહ ધરાવનાર મહાન વીરગીતા તરીકે તેમની ૧૦૧મી જન્મજયંતિ પ્રસંગે હું તેમને માનપૂર્વક વંદન કરું છું. વન્દેમાતરમ

લેખક, ડો. બી. ગોપાલન

અનુવાદક-મૂળચંદ બગત

* પોતાના ચિહ્નના ખાસ હેતુસર.

• રાતના સ્થૂલ યરીને વિદ્યામાં હોય ત્યારે યોગીઓ સૂત્રમ યરીરો દ્વારા સેવા કરી શકે. બપોરના સૂતી વખતે પણ એવા યોગીઓ સેવા કરી શકે.

ડો. બેસન્ટ સંભળાવે છે 'કામી એકેયનો નાદ'

આજે જ્યારે હિન્દુસ્તાન વર્ષોની યાતનાઓ અને બહિષ્કારોને અન્ને મુક્તિનું 'વહાણ' બિલકું જુએ છે ત્યારે હિન્દની પ્રજા અને તેના લાડિલા નેતાઓ સમગ્ર અનેક સગમતા પ્રશ્નો ખામ યથા છે. પરંતુ બધા પ્રશ્નોમાં કામી પ્રશ્ન વધારે મૂંઝવે છે. અત્યારે તો તે એક અસાધ્ય રોગની જેમ ભારતના અંગે અંગને પીડી રહ્યો છે.

હિન્દની બે મહાન કામોને એકબીજા સાથે અથડાવી મારવા, એકબીજા વચ્ચે કામી વૈમનસ્થના બીજ વાવવા અનેક બળાએ કામ ક્યું છે. તેમાં સૌથી મોટું બળ અંગ્રેજોની કૃતીતિ છે. અને આજે પરિણામ એ આવ્યું છે કે એક મહાન રાષ્ટ્રના બે ટુકડાઓ યથા પછી પછી કામી જવાળા હિન્દના લાખો નિર્દોષ ઓપુતુષ અને બાળકોને ઝસી જવા માટે ચોતરફથી ધસી રહી છે.

પરંતુ જેમ હિન્દુ મુસલમાનને તુલા પાકવામાં કેટલાક વિનાશક બળાએ કામ ક્યું છે તેમ આ બંને કામોને એક કરવા પાછળ ધણાંએ પોતાનું જીવન સમર્પ્યું છે. વિશ્વમાં હંમેશાં એમ બનતું આવ્યું છે કે એક બાલુ આસુરી સંપત્તિ વિશ્વના વિકાસને નેજમાવવા પોતાના પાસા નાખી રહી હોય છે ત્યારે બીજી બાલુ, માનવીના સદ્બાળ્યે, દૈવી સંપત્તિ એ બધા પાસાઓને બેધા પાકવા, અને માનવ સંસ્કૃતિને રક્ષવા, અવિરતપણે મથી રહી હોય છે. યોદ્ધા સમય માટે તો કદાચ વિનાશક બળો ફરી જાય, પણ અન્ને તો માનવતાને કાળે સર્વસ્વ હોમનારા હાથો પ્રમગ બને છે અને માનવીને સુરક્ષિત રાખી આગળ ધપાવે છે.

ભારતના એવા કેટલાયે સર્પૂતો છે કે જેમણે માતૃભૂમિ અને તેનાં બાળકોની સ્વતંત્રતા અને શાન્તિ માટે પોતાનું જીવન વિનાવ્યું છે. પરંતુ એવા કેટલાક પરદેશીઓ પણ છે કે જેમણે માતૃ માનવપ્રેમથી પ્રેરણાને આ દેશના ઉદ્ધારમાં પોતાનું જીવન ચોખવાર ક્યું છે. જે પ્રજાએ હિન્દુ 'શોષણ' ક્યું છે તે પ્રજામાંથી જ જાણે કે પોતાની પ્રજાએ 'કરેલાં પાપો ધોવા' માટે એવા કેટલાક 'પરદેશીઓ'એ હિન્દને પોતાનું વનન મણ્યું છે અને સમક્ષતા સિતારાઓમાં ડો. બેસન્ટે કા અનેરા તેજથી જળદલે છે. કવિવર રવીન્દ્રનાથ ઠાકુરે તેમના વિશે એક વાર લખ્યું 'હમ' કે આ કોલકીના ઝાળમાં જે કાઈ પણ પુરોષધર્મીએ, પોતાના દેશમાંથી જાણી યહોરીને 'પણ, આપણા દુ:ખોમાં ભાગ પડાવે' હોય તો તે ડો. મિસિસ બેન્ટી બેસન્ટ છે. આમા પરિણામે જ 'હું' તેમની ઉદાત્ત દિનંત માટે વૃત્તચનાભરી અંજલિ અર્પવા પ્રેરાઉં છું.....જેમને આશોમાં શ્રદ્ધા છે, અને નૈતિક જવાબદારીના પાયો હીલો ક્યાં સિવાયનું મને તે જોખમ એવા જોએ તેવાર છે તેમને હું અભિનંદન આપું છું."

હવે જ્યારે હિન્દ સ્વતંત્ર થયું છે ત્યારે જે માનવતાના હોતા, પોતે પરદેશી હોવા છતાં પણ સાચા હિન્દીઓ યથા છે તેમનું જાણુ હિન્દ કેમ ભૂલી શકે ? આજે ડો. બેસન્ટની ધનાન્દિ જાજરીને

હિન્દ પોતાના ઉપરનું 'તેમનું' ત્રણ અઢ કરવા પ્રયાસ કરી કહ્યું છે. 'પોતાને દેહ પડે તે પહેલાં હિન્દને મુક્ત જોવાની ડો. બેસન્ટની અભિલાષા હતી. પરંતુ આજે સ્વાધીન વારિનમાં તેમની ચતાષ્ટિ ઉજવાતી જોઈને તેમને આત્મા કેટલો આનંદતો હશે ?

ડો. બેસન્ટે પોતાની જિંદગીનાં ચાલીસ વર્ષો ભારતમાતાના ચરણે ધર્યાં છે. તેઓ ચામડીએ ગોરાં હતાં પણ તેમને આત્મા હિન્દી હતો. હિન્દને પોતાની માતૃભૂમિ ગણાવવામાં તેઓ ગૌરવ લેતાં. તેમણે હિન્દની સ્વતંત્રતા માટે હોમરૂઢ લીગની ચળવળ ઉઠાવી. તેઓ કોંગ્રેસનાં પ્રમુખ સુંદર્યાં. તેમણે કારાવાસ પણ વેઠ્યો. એ વખતે હિન્દના રાજકીય તખ્તા ઉપર તેઓ અચત્યનું પાત્ર થઈ પડ્યાં હતાં. તે સમયમાં પણ 'હિન્દ' સમક્ષ કેમી પ્રશ્ન પડ્યો હતો. કોંગ્રેસના અને લીગના નેતાઓ સમાધાનની ભૂમિકા ઉપર આવી શકતા ન હતા ડો. બેસન્ટે આ બે મહાન કોમો વચ્ચે સમાધાન કરાવવા તનતોડ પ્રયત્ન કર્યો, જેના પરિણામે ઈ સ ૧૯૧૬માં કોંગ્રેસ અને લીગ વચ્ચે કરાર થયો. શ્રી. મહંમદઅલી ઝીણાએ ડો. બેસન્ટ માટે લખ્યું હતું કે "ડો. બેસન્ટની જેમ બીજા કોઈએ હેતુની એકલદયતા, સ્વાર્થેષુ અને પારદર્શક સહૃદયતાથી આપણા બેય માટે કામ કર્યું નથી. તેમણે પોતાનાથી બની શકે તેટલું જાણું હોમ્યું છે શાના માટે ? હિન્દની આઝાદી માટે."

ડો. બેસન્ટ અદ્યાતમી જ હિન્દુ મુસ્લિમ ઐક્યમાં હિન્દની આઝાદી અને આખાદી જોતાં હતાં. હિન્દુ અને મુસ્લિમોને તેમણે જ દર્દીની અપીમ કરી છે તે આજના આ કેમી વિખવાદની પરા-કાષ્ઠાએ ઘણી હદવસ્પર્શી અને સમયોચિત છે. તેમણે કોમવાદીઓને ઉદ્દેશીને કહેલું કે "એક જ માતાનાં બાળકો, એક અને અદિતીય ઈશ્વરને પૂજનારા તમારા ધાર્મિક અને રાજકીય ઝડપડાઓથી દુનિયા સમક્ષ શા માટે સરખને પાત્ર બનેા છે ? તમારા પક્ષે કરતાં શું દેહ મહાન નથી ? તમારા ધર્મો કરતાં શું (માનવ) ધર્મ મહાન નથી ?.....જ્યાં સુધી તમે એકબીજાને સમજે નહિં ત્યાંસુધી હિન્દ એક રાષ્ટ્ર થઈ શકશે નહિં... જૂનાં વેરઝેર બૂરી જાઓ. ધર્મોની વિવિધતાને લીધે તો તમારો દેશ વધારે સમૃદ્ધ થવો જોઈએ દેશનું સામાન્ય હિત એ દરેક કોમને દેશે વસેલુ હોવું જોઈએ."

કોમીવાદને હકૂતાવી રાષ્ટ્રીયતા અને વતનપરસ્તી કેમવવા ડો. બેસન્ટ હિન્દની કોમોને ઉદ્દેશોએ છે— "કેમી કાવાઓ અને ઝડપડાઓ બામુએ મૂકી દેવા જોઈએ આપણું સૂત્ર તો એ હોવું જોઈએ કે 'કોણ વધારે સેવા કરે છે ? માતૃભૂમિ ખાતર કોણ વધારે ભોગ આપે છે ?...' હિન્દુ અને મુસ્લિમો-એ એક જ નાદમાં જોડાવું જોઈએ " માતૃભૂમિ એક છે, રાષ્ટ્ર એક છે." ડો. બેસન્ટ કહેતાં કે "એક જ ભૂમિ પર ૧ રાષ્ટ્રો હોઈ શકે નહિં. હિન્દુ રાષ્ટ્ર કે મુસ્લિમ રાષ્ટ્ર નહિ પણ હિમાલયથી કન્યાકુમારી સુધી અને નંગાળાથી કાઠિયાવાડ સુધી એક જ, 'હિન્દી રાષ્ટ્ર' હોવું જોઈએ."

હિન્દુ અને મુસ્લિમોનેના હકદર્શમાં કેમી પ્રેમનસ્યના બીજ શાળામાં અભ્યાસમાં આવતા ઇતિ-હાસમાંથી નંખાય છે, એ હવે તો દરેક જણ જોઈ શકે છે. સ્વતંત્ર હિન્દમાં તો આપણે આપણી શાળાના ઇતિહાસનાં પુસ્તકો ફેરવવાં પડશે પરંતુ વર્ષો પૂર્વે ડો. બેસન્ટે હિન્દની રાષ્ટ્રીયતાને ધરવા આશ્ચર્ય કરેલું : "હિન્દની ઇતિહાસને આપણે સહિવારે ઇતિહાસ મનાવવો જોઈએ. હિન્દના અધા 'મહાન પુરુષો' તરફ ઔરવની સહિવારી આજે જોવું જોઈએ. અધા ધીર પુરુષો તરફ સહિવારા વારસની દૃષ્ટિએ જોવું જોઈએ."

'હિન્દના' 'સુહિચિત્તા' ધર્મને 'હિન્દના' એકચ અને શાન્તિ માટેની તેમની જવાબદારીનું' ભાન કરાવતાં ડો. બેસન્ટ લખે છે કે "હિન્દના એકચ માટે તમારામાંને દરેક જવાબદાર છે. જ્યાં જ્યાં તમે

હો ત્યાં ત્યાં, ભાઈચારો હોવો જ જોઈએ. તમારી જાતને પકકારો. તમે સડો લાવો છો કે તંદુરસ્ત તાકાત ? તમારી આસપાસ સડો હોય તો તમે તો તેના માટે જવાબદાર નથી ને ? તમે તો તેમાં ફાળો આપ્યો નથી ને ? એ સદા સામે તમે તમારી પછી તાકાતથી ઝંખ્યા છો ? ઔકવની ભાંજતી સાંકળમાં બીજાઓને સાંકળતી મજબૂત કડી તમે થયા છો ? મૂળભૂત સિદ્ધાંત જોખમાતો ન હોય ત્યાં તમે નમતું જોખ્યું છે ?...સિદ્ધાંતના પ્રશ્ન સમયે પણ તમે નમ્રતા, વિવેક, માનસુદ્ધિ અને મિત્રભાવ જળવ્યો છે ? અતરમાં અંધુભાવ જળવો, નહિ તો શરીરમાં સડો પેસશે.”

ડૉ. બેસન્ટને વિચારની તાકાતમાં અચ્ચલ શ્રદ્ધા હતી અને દિન્દની કલ્યાણ, ઉદ્ધાર અને આધ્યાત્મિક મહત્તા માટે નિયત સમયે શુભેચ્છાનાં બળો મોકલતીને દિન્દની સેવા બજાવવાનું તેઓ કહેતાં. તેઓ આ વિષે લખે છે કે “ તમારા વિચાર દ્વારા એક એવી તાકાત પેદા થશે કે જે ગાંધૂનું ઉત્થાન કરશે અને તેનું ભાવિ ઘડશે. તમારા વિચારો કેન્દ્રિત થશે અને આદર્શ દિન્દ હકીકતના જગતમાં સ્વરૂપ ધારણ કરશે તમારી પ્રાર્થનાઓ એકઠી થઈ મહા-દેવના ચરણે સ્પર્શશે અને ત્યાંથી જીવન રેલાવતું જે બળ વહેશે તે લોકોનાં દેહાંને હથાવનાર શિથિલ, નેતાઓ ને પ્રજાના રાહબરો દ્વારા વહેશે અને પ્રજાને એક મહાન એકમમાં સાંકળી દેશે. તમારા ભવિષ્ય ઉપર તમારો આવો કાબૂ છે. દિન્દની તમે આ રીતે સેવા કરી શકો. વિચારમાં સર્વેશ્વરની તાકાત રહેલી છે, અને તે શક્તિ તમારી છે, કારણ કે તમે જ બલ છો.”

આમ ડૉ. બેસન્ટે દિન્દની બે કોમો વચ્ચે એકબીજાને નાહ જમાવ્યો હતો. વિષમધુનના આદર્શથી તેમનું જીવન રંગાયેલું હતું, અને તેના પરિણામે કોમ કોમ વચ્ચે, ધર્મ ધર્મ વચ્ચે અને દેશ દેશ વચ્ચે એકબીજાને, મિરાદરીનો ધોષ તેમણે મુછાવ્યો હતો. વિષમધુનના પુનઃ સ્થાપન માટે અને જે દેશને જગનના બીજા કોઈ પણ દેશ કરતાં તેઓ વધારે ચાહતાં હતાં તે દેશના ઉદ્ધાર માટે તેમણે પોતાના જીવનના અન્ત સુધી અથાક શ્રમ ઉડાવ્યો હતો. ભારતને તેઓ આપઘ્ની માતા તરીકે નહિ પણ જગતના રાષ્ટ્રોની અને સંસ્કૃતિઓની માતા તરીકે માનતાં. તેઓ દિન્દને જગતનો આધ્યાત્મિક યુગ માનતાં અને એ પ્રમાણે તેને પૂજતાં. આપણા દેશ તરફ નેમની ફરી ભક્તિ હતી તે તેમના જ શબ્દોમાં જોઈએ તેમણે એક ઠેકાણે લખ્યું છે કે “ આ ભૂમિ કે જે જૂતકાળમાં જગતના સર્વ દેશો કરતાં મહાન હતી, અને તમે ખાસ તો ભવિષ્યમાં પણ તે સૌથી મહાન થઈ શકો, એવી આ ભૂમિની હું હૃદય આસ સુધી સેવા કરવા મથીશ.”

છવટે માંધીજીના જ શબ્દોમાં આ મહાન વિભૂતિને અંગલિ આપી વિરમીયું. માંધીજીને તેમના માટે લખ્યું છે કે “ દિન્દને ત્રાહ નિદામાંથી જગાડનાર ડૉ. બેસન્ટ છે.” શિવશાળ પ્રાચી

His Excellency Qued-e-Azam, M. A. Jinnah on Dr. Besant

No other person has worked and served our cause with such singleness of purpose, devotion and transparent sincerity as has Mrs. Besant. She has sacrificed all that she could, what for ? For the freedom of India.

(The Annie Besant Centenary Book P. 246)

[આના મુખ્ય અનુવાદ માટે જુઓ પાનું ૧૭૪]

માનવતાની મૂર્તિ ડૉ. બેસન્ટ

ડૉ. જેની બેસન્ટના નામથી સુપ્રસિદ્ધ ચર્ચ ગ્રંથેલ આત્માએ હિંદમાં અનેક જન્મે લીધા જણાય છે. તેઓ ભારતીય સંસ્કૃતિ, ભારતીય તત્ત્વજ્ઞાન, ભારતીય રીતરિવાજ, ભારતીય માનસને જેટલી સહેલાઈથી સમજતા હતાં, તેટલી સહેલાઈથી ભાગ્યે જ કોઈ પાશ્ચાત્ય દેહધારી આત્મા સમજ્યો હોય કે સમજી શકતો હોય તેઓએ એક વખત કહેલું કે 'યુરોપમાં પણ પગરખાં પહેરીને ધરમાં ફરતું મને ગમતું ન હતું. પણ તેતું કારણ હું સમજતી ન હતી. પરંતુ જ્યારે હું હિંદ આવી અને લોકોને પગરખાં બહાર ઉતારીને ધરમાં પ્રવેશ કરતા જોયાં ત્યારે મને સમજાતું કે માગ મતજન્મના સંસ્કારને લીધે પગરખાં સાથે ધરમાં પ્રવેશ કરવો મને ગમતો ન હતો.'

સોસાયટીના ધણા હિંદુ રુબો તેમને 'માતા', 'અમ્મા' કહેતા અને તે પ્રમાણે માન પણ આપતા, પણ તેમને જમાડતી વખતે અમુક અનંતરે બેસાડતા અને અમુક જાતના વાસણમાં પીરસતા, છતાં તેઓએ એ સંબંધમાં કદી અપમાન માન્યું ન હતું. તેઓ કોઈ હિંદુ મંદિરે જતાં તો તેઓ ગર્ભાગારમાં પ્રવેશ કરતાં નહિ પણ દ્વચી જ દર્શન કરતા. અને ત્યાં સુધી કોઈની લાગણી ન દુભાવવી એ તેમની ભાવના સતત તાજ રહેતી

તેઓ જેમના સંબંધમાં આવતા તેમની સાથે આત્મીયતા વધારતાં. સામો માણસ કદાચ સંબંધ ઝાંઝી કરી નાંખે અજર તોડી નાંખે તો પણ પોતે સંબંધ જળવી રાખતાં, અવારનવાર પત્ર લખતાં, પોતે લખેલાં પુસ્તકો બેટ ગેડલતાં, મળવા જતાં એમ કરી સામા મનુષ્યને હૃદયબોદ દૂર કરવાની તક આપતાં.

પોતાના સંબંધીનાં પુત્ર પુત્રીને વિદેશી પોસ્ટરોમ્પ એકઠા કરવાનો શોખ છે એમ જણાતાં તેઓ પોતાને આવતી ટપાલના વિદેશી સ્ટેમ્પો મોકલ્યા કરતાં અને વિદેશમાં ગયાં હોય ત્યારે પણ અને ત્યાંથી પણ એવા સ્ટેમ્પો મોકલતા.

બનારસ સેન્ટ્રલ હિંદુ કોલેજની સ્થાપના અને વ્યવસ્થા તેમના વડપણા નીચે ચર્ચ હતી. તેઓ તેના નિભાવ તથા વિકાસ માટે રાજ રજવાડા પાસેથી તથા ધનિકો પાસેથી બંગ્લો એકઠું કરતાં તથા પોતાનાં જાહેર વ્યાખ્યાનોની ટિકિટ રાખી તેની રકમ કોલેજને આપતાં. યુરોપ અને અમેરિકાથી એ રીતે તેઓ કોલેજના માનદમત્રી બાણુ ભગવાનદાસજીને એક મોકલ્યા કરતાં. એક વખત અમેરિકાથી તેમના એક વ્યાખ્યાનની જાપજના પાઉન્ડ ૧૫૦૦)નો એક મોકલ્યો હતો.

તેમના જન્મદિવસે કોલેજના વિદ્યાર્થીઓ તેમને અમુક રકમ એકઠી કરી બેટ આપતા અને તેઓ તેમાં થોડો વધારો કરી તે રકમ કોલેજની વિદ્યાર્થી સહાયક સંજાને બેટ આપતાં અને કહેતા કે ધન સંગ્રહ નહિ કરવાની પ્રતિજ્ઞા મેં જન્મ પહેલાં લીધેલી છે.'

બનારસ સેન્ટ્રલ હિંદુ કોલેજ જ્યાં સુધી તેમના વડપણ નીચે રહી ત્યાં સુધી તેમણે સરકારી ટ્રાઈ સ્વીકારી ન હતી એટલું જ નહિં પણ બંગાલમાંની બે કેળવણી સંસ્થાઓએ, રાજકારણ તરફ સહાનુભૂતિ ધરાવનાર બે વિદ્યાર્થીઓને બરતરફ કર્યા ત્યારે તેમણે તેઓને પોતાની સંસ્થામાં દાખલ કરી તેમને પોતાનો વિદ્યાભ્યાસ આમળ વધારવાની તક આપી હતી. આમાંના એક વિદ્યાર્થી પાછળથી બંગાળ સરકારના કેળવણી ખાતામાં ઉચ્ચ અધિકાર મેળવવા શક્તિમાન થયા હતા.

પોતાના પ્રત્યે માતૃભક્તિ રાખનાર ઓપુરુષોને પત્ર લખતી વખતે 'મારી વહાલી પુત્રી' કે 'વહાલા પુત્ર' લખતાં અને પત્ર નીચે સહી કરતાં કોઈને તમારી માતા તો કોઈને તમારી મોટીમા કે કોઈને કોઈ નવું જ નામ લખતાં. ડૉ. ભગવાનદાસજીને તેઓ પુત્રસમ યાદતાં અને તેમને પત્ર લખતાં ત્યારે પત્રની નીચે ઘણી વાર 'હેલિઓડોર' નામથી સહી કરતાં, એ પરથી ડૉ. ભગવાનદાસજી તેમને કોઈ વાર 'સૂર્યદત્તા' કહેતા. ડૉ. ભગવાનદાસજી ૧૯૦૫માં બ્રહ્મ મંદિર, હતા, ત્યારે આખી રાત્રિ તેમના ગિજાના પાસે બેસી તેમના પત્રોને તેમની સારવાર કરવામાં સહાય કરતાં.

તેમને પ્રવાહી આહાર વધારે પસંદ હતો. તેમને બનારસી સમોસા, બનારસી પાપડ તથા આઈસ-ક્રીમ વધારે ભાવતાં. સમોસા અને પાપડ ડૉ. ભગવાનદાસજીને ત્યાંથી તેમને વારંવાર અડચાર (મદ્રાસ) મોકલવામાં આવતાં. તેઓ 'ખમ્બેલુ' લીઝુ' ટોપરુ' બાત સાથે કેટલીક વાર લેતાં. ગંજિના તેઓ મોટે બાગે ચાર પાંચ શાક ખૂબ બાંસીને તેનો સુપ (રસ) થોડું મીઠું નાંખીને અમર પાપડ સાથે લેતાં. સવારના તેઓ કોફી લેતાં અને તે પોતાને હાથે જ બનાવતાં અને તે વખતે હાજર રહેલા સભ્યો કે સ્નેહીઓને આપતાં કોફી બનાવવામાં તેઓ ખરેખર નિબળાત હતાં. બપોર પછી તેઓ ચા લેતાં.

તેઓ પોતાના સ્નેહી પ્રત્યે જોટલા ઉદાર અને વફાદાર હતાં તેટલાં જ ઉદાર અને વફાદાર પોતાના નોકરો પ્રત્યે પણ હતાં. પોતાના નોકરોને તેઓ સારો પગાર આપતાં અને પોતાના પર-લોકવાસ પછી પણ નોકરોના પરલોકવાસ સુધી તેનો તે જ પગાર મળે તેવો બંદોબસ્ત તેમણે કર્યો હતો.

તેમને સવારમાં ઘોડેસવારી કરવાનો શોખ હતો. તેમનું મુખ્ય મથક બનારસ રહ્યું ત્યાં સુધી તેઓ સવારના રોજ ઘોડીએ ચઢી ફરવા જતાં અને ફરી આવ્યાં પછી રોજ ઘોડીની ડોક ચાખડી તેનો ઉપકાર માનતાં. તેઓ મુંબઈ જતાં ત્યારે મોટરના જમાના પહેલાં, શેઠ ધરમજી મોગરજી મોક્ષ-દાસની બે ઘોડાની ગાડી વાપરતાં અને ગાડીમાંથી કોતરી બંગલામાં જતાં પહેલાં જને ઘોડાની ડોક ચાખડી જનેનો ઉપકાર માનતાં.

'કોફી'ની રમતમાં તેઓ નિબળાત હતાં અને પાંસઠ વર્ષની ઉંમરે પણ તક મળે તે રમત ખેલતાં. યુરોપ જતાં રીમર ઉપર કોઈ વાર સફળ મેક્કમ બ્લેવેટ્ટરગ્રીની માફક પાનાની 'પેલેન્સ'ની રમત એકલાં એકલાં રમતાં.

સાસઠ વર્ષની ઉંમરે તેઓ મોટર હાલતાં શીખ્યાં હતાં. અડચારથી 'ન્યુ ઇન્ડિયા' બોર્ડીસે તેઓ બંને મોટર હાંકીને રોજ જતાં અને કશો અકસ્માત નહિં કરવા માટે મોટરનો આભાર માનતાં.

પત્રો કે લેખો કે પુસ્તકો તેઓ પોતાના જ હસ્તાક્ષરથી લખતાં અને તેમનાં સપર્ગાં લખાણમાં તેમના અગ્રણી એક સરખા જ રહેતા; જરાય બમણતા નહિં. આપુ ટ્રેઈનમાં કે આપુ સભાઓમાં તેઓ પોતાના લેખો કે પત્રો સંદેશાઈથી લખી ચકનાં.

તેઓ હિંદની રાષ્ટ્રીય મહાસભાના પહેલાં સ્ત્રી પ્રેસિડેન્ટ હતાં. વર્ષબર પ્રેસિડેન્ટ તરીકે મહા-સભાનું કામ ચાલુ રાખવાનો નવો ચીલો તેમણે પાડ્યો હતો. આ ચીલો ત્યારથી ચાલુ રહ્યો છે.

નિયમ અને વ્યવસ્થાને તેઓ ખૂબ માન આપતાં. પ્રિન્સ અને પ્રિન્સેસ ઓફ વેલ્સ બનારસ સેન્ટ્રલ હિંદુ કોલેજની મુલાકાત સેવાનાં હતાં કોલેજની અંદરના બદોબરત જળવવાનું કોલેજના સંચાલકોએ પોતાને માથે રાખ્યું હતું. ક્યાં વિદ્યાર્થીએ ક્યાં જીભા રહેવું તે નક્કી થઈ ગયું હતું. ડૉ. બેસન્ટ ચયેલી ગોઠવણ જોવા નીકળ્યાં. લોકઅહાદુર નામના એક નેપાલી વિદ્યાર્થીને તે જોતો હતો ત્યાંથી ખીજે સ્થળે જીભા રહેવા કહ્યું. લોકઅહાદુરે કહ્યું : 'મારા કેપ્ટન કહેશે તો જ હું અહિંથી ખસીશ.' ડૉ. બેસન્ટે તુર્ત જ પોતાની બૂલ કબૂલ કરી, કેપ્ટનને જોલાવી યોગ્ય ગોઠવણ કરી અને લોકઅહાદુરને નિયમ અને વ્યવસ્થા જળવવા માટે ધન્યવાદ આપ્યો.

સત્યની શોધ અને સત્યાચાર એ તેમનું જીવનચરિત્ર હતું. સત્યને ખાતર તેમણે સત્સંબંધી, મિત્રો, અનુયાયીઓ અને પ્રસંગોને પ્રકાપ સહન કર્યો હતો. શ્રી. નારાયણએ પોતે સેવિલા બે પુત્રો શ્રી. કૃષ્ણમૂર્તિ અને શ્રી નિત્યાનંદને પાછા મેળવવા માટે ન્યારે ડો. બેસન્ટ સામે દાવો માર્યો ત્યારે પોતાના અચાર્યા જરા પણ અસત્ય દલીલ યતી અટકાવવા માટે પાંસઠ વર્ષની ઉંમરે કામદાના અનેક પુસ્તકો વાંચી ગયાં હતાં અને ફિરિફટ કોર્ટ, હાઈ કોર્ટ અને અપીલ કોર્ટમાં પોતે જ પોતાનો ખયાલ કર્યો હતો.

ડૉ. જોન્સ એસ. એરડેલ તેમને પુત્રસમ પ્રિય હતા. છતાં એક પ્રસંગે તેમને લખેલું કે 'જોન્સ', તમે મને પ્રિય છો, પણ સત્ય તમારા કરતાં વધારે પ્રિય છે.'

તેમનામાં નેતૃત્વશક્તિ સદૃશ હતી. તેઓ સૌને વિચારસ્વાતંત્ર્ય આપતાં અને નેતૃપદ જળવી રાખવા માટે અનુયાયીઓને કઠી પંપાળતાં નહિં, અને પોતે જ જોખમ ખેડવા તૈયાર ન હોય તે જોખમ ખેડવા કોઈ ને સલાહ આપતાં નહિં. વિદ્યાર્થીઓને રાજકારણને અભ્યાસ કરવાની તેઓ સલાહ આપતાં, પણ હરકોઈ રાજકીય પક્ષથી દૂર રહેવા અને રાજકારણમાં સક્રિય બાજ નહિં સેવાનો આગ્રહ કરતાં. દેશમાં પિકાર, અવ્યવસ્થા અને જુદાઈનું વાતાવરણ ઉત્પન્ન કરે તેવી ચળવળોથી દૂર રહેવા સૌ કોઈને સમજવત્તાં. ભાવિ લોકનામકો અને લોકસેવકો શોધી કાઢવાની શક્તિ તેમનામાં હતી. સેન્ટ્રલ હિંદુ કોલેજ, થીઓસોફિકલ સોસાયટી, હોમરૂલ લીગ, એન્યુકેશનલ ટ્રસ્ટ, નેશનલ એન્યુકેશન, સેવા બંધુ, વગેરે વગેરે માટે અનેક હિંદી અને યુરોપિયન કાર્યકરો તેમણે જીભા કપાં હતાં. અને તેમાં સૌ કાર્યકરો પણ હતાં.

બધાં સ્ત્રીપુરુષો પોતાની સેવા તેમને અર્પણ કરવા તૈયારી બતાવતાં. એમ યત્ન ત્યારે તેમનો અભ્યાસ કેટલો છે, ન્યાં તેઓ છે ત્યાં શું શું કામ કરે છે, તેઓમાં કયું કયું કામ કરવાની શક્તિ અને આવકત છે, તેમનું કુટુંબ કેટલાં માણસોનું છે, કુટુંબ નિર્વાહનું સાધન શું છે, વગેરે બાબતોની તપાસ કરતાં અને પછી યોગ્ય લાગે તો જ કોઈ ને કોઈ કામ માટે તેમની માનદ સેવા સ્વીકારતાં.

થીઓસોફિકલ સોસાયટીમાં જોડાયા પછી સર્વબાપક, સર્વદા અને સર્વશક્તિમાન પરમાત્મામાં તેમને અચળશ્રદ્ધા હતી, એટલે કોઈ પણ મુશ્કેલ સ્થિતિમાં તેઓ નિર્ભય રહેતાં. તેઓ પોતાનાં સખાં કાયો સખલે સ્થળે, અને સદા સર્વદા માદ રાખતાં.

હાલના આસામના નામદાર મવનર બાણુ શ્રીપ્રકાશ એક વખત તેમને પૂછેલું કે 'તમે ત્રીસ વર્ષ કરતાં વધારે સમયથી હિંદને પોતાનું નિવાસસ્થાન બનાવ્યું છે અને હિંદને પોતાનું સર્વરવ

અર્પણ કરેલું છે તો કૃપા કરી કહેશે કે અમારા હિંદીઓમાં એવી શી ખામી છે કે જ્યાં અને આગળ વધી શકતા નથી.' તેઓ બને ત્યાંસુધી કોઈની લાગણી દુઝાવતાં નહિં એટલે આ પ્રશ્નનો જવાબ આપવા ખુશી ન હતી, પણ જ્યારે ખાણસાહેબે ખૂબ આમંત્રણ કર્યો ત્યારે કહ્યું : ' પ્રકાશ ! મને કહેતાં દુઃખ થાય છે કે તમે લોકો ઉદાર નથી.' કોઈનું પણ નામ આપ્યા સિવાય તેમણે જણાવેલું કે હિંદી લોકનાયકો યુવાનોને ઉત્તેજન આપતા નથી; ખીજની વધારે ઉપયોગીતા સાંખી શકતા નથી; શુદ્ધિશાળી અને સ્વતંત્ર વિચારકને તેઓ દાખી દે છે; કોઈ આગળ આવે છે તો તેઓ તે સદન કરી શકતા નથી; નવા કાર્યકરો તંબાર કરતા નથી એટલે પોતે ચાલુ કરેલું કાર્ય પોતાના મયા પછી અટકી પડે છે, ખાણ શ્રીપ્રકાશે કહ્યું કે : 'લોકનાયકો સંબંધમાં તેમણે જે કંઈ કહ્યું હતું તે અધૂરશઃ સત્ય હતું અને આપણો આ દોષ હું બહુ સારી રીતે જાણું છું.'

ડૉ. બેસન્ટ પ્રભુમાં માનતાં ન હતી ત્યારે પણ માનવપ્રેમ અને માનવસેવાનો દીપ તેમનામાં ઝળગી રહ્યો હતો. થીઓસોફિકલ સોસાયટીમાં દાખલ થયા પહેલાં, પ્રભુમાં નહિં માનનાર ડૉ. બેસન્ટ અને ખ્રિસ્તીધર્મપરાયણ મિ. કમ્પ્યુ. રોક વચ્ચે મિત્રતા હતી. કેમકે માનવજાતિ પ્રત્યેનો પ્રેમ અને જીવન પ્રત્યેનો દેશ તે બંનેમાં હતો. માનવસેવામાં સર્વેશ્વર અર્પણ કરવા ઈચ્છનારા લોકો માટે એક નવો સંપ્રદાય બીજો કરવાની બાવના તેઓ બંનેમાં જાગ્રત થઈ હતી, અને તે સિદ્ધ કરવા માટે તેઓએ 'લિંક' નામની સાપ્તાહિક પત્રિકા કાઢી અને અધીરું પેનીથી વેચવી શરૂ કરી હતી.

ડૉ. બેસન્ટે કહ્યું છે કે : 'નબળો માણસ, કોઈ સત્કાર્ય જોઈને કહે છે કે આ કાર્ય કોઈએ કરવું જોઈએ, પરંતુ મારે શા માટે તે કરવું ? જ્યારે સેવાવાની માણસ કહે છે કે 'આ કાર્ય કોઈએ કરવું જોઈએ તો શા માટે મારે તે ન કરવું ?' આ બે કથનો વચ્ચે અનેક સૈદ્ધાંત નૈતિક વિકાસનું અન્તર છે.

થીઓસોફિકલ સોસાયટીની સભ્યપદનું પત્રક બરી, સભ્યપદનું પ્રમાણપત્ર લઈ ડૉ. બેસન્ટ મેક્કમ બેન્ચેલરકોને મળવા ગયા, તેમના હાથ પોતાનાં હાથમાં લઈ ઘૂટણ પર પડી તેમને પગે લાગ્યા ત્યારે મેક્કમ બેન્ચેલરકોએ હર્ષનાં અશ્રુ ટપકાવતાં કહેલું કે 'તમે ઉદાર લસના છો. તમને શુરુદેવના આશીર્વાદ હો !' તેમના આ જન્મમાસમાં અને પ્રાર્થના છીએ કે એ જન્મ આત્માને શુરુદેવના આશીર્વાદ હો !

શ્રી. હરજીવન કાળીદાસ મહેતા

(ઓક્ટોબર ૧૯૪૯ના જ્યોતિર્માસી)

ડૉ. બેસન્ટની રાજકીય દીર્ઘદૃષ્ટિ

અંગ્રેજ ભાષામાં કહેવત છે કે : One with God is majority—ભલે કોઈ એકનો જીઓ હશે, પણ જો તે સત્પણે, ઈશ્વરી સકલ પણે જીઓ હશે, તો અન્તે તેની જ બહુમતી હશે. ડૉ. બેસન્ટની આબતમાં આ કહેવત સાચી પડી છે. અનેક લોકનેતાઓનો વિરોધ સહન કરીને તથા પોતાના નેતૃપદનો ત્યાગ કરીને તેમણે અસહકાર અને કાયદાભંગની ચળવળનો વિરોધ કર્યો હતો. તેમણે ચેતવણી આપી હતી કે એ ચળવળથી બ્રિટિશ સરકાર નમતું આપશે નહિ, પણ લોકોનું કાયદા પ્રત્યેનું માન ઓછું થશે, દેશમાં સ્વચ્છતાના મૂળ ઊડા જશે અને જ્યારે હિંદને સ્વરાજ્ય મળશે ત્યારે પણ અસહકાર અને કાયદાભંગની મનોદશા આંધું રહેશે અને તેથી અનેક મુશ્કેલીઓ ઊભી થશે થકું પણ તેમજ. એ ચળવળોનું ધારેલું પરિણામ આવ્યું નહિ એટલે તે સંકેતી ભેતી પડી, પણ એક બા બીજી રીતે કાયદાનો અને રાજ્યસત્તાનો અનાદર કરવાની વૃત્તિ વધી તે આજુ રહી. આજે આપણી રાજ્યસત્તાને તેમજ આપણા લોકનાયકોને તેનો વિરોધ કરવો પડે છે, હઠતાલો નહિ પાડવા માટે આમલ બરી વિનંતિ કરવી પડે છે અને વ્યવસ્થા જળવવા માટે કંઈ કાયદાનો આશ્રય લેવો પડે છે.

ડૉ. બેસન્ટનું એક મંતવ્ય એ હતું કે હિંદ માટે સાર્વજનિક સ્વતંત્રતા સાથે કોમનવેલ્થમાં રહેવું વધારે દિલકર છે. એથી પોતાના દેશના તત્ત્વમાં સ્વાધીનતા જોગવાની સાથે બ્રિટિશ કોમનવેલ્થમાં પણ તેનો મજબૂત પગે ફરી ચકશે. બ્રિટિશ કોમનવેલ્થ પણ મજબૂત બનશે અને હિંદ તથા બ્રિટન સાથે મળીને જગતની શાન્તિ જળવવામાં બહુ મોટો ફિરસો આપી શકશે તેમનું આ મતવ્ય પણ તે વખતે કોઈ તે ગમ્યું ન હતું પણ આ બાબત પર અત્યારે જબીર વિચારણા થઈ રહી છે. લોકસભાએ બહારજનો ખરડો પસાર કરવાનું કામ થોડા માસ માટે મુજબની રાખ્યું છે. અત્યારના આપણા યુવર્ગ જનરલ શ્રી. ચક્રવર્તી ગજોપાધ્યાયે, આ માનવ તો હોલો સીમાર્થ પહેલાં પોતાનો અભિપ્રાય જાહેર કર્યો હતો કે બ્રિટિશ કોમનવેલ્થમાં રહેવામાં હિંદને લાભ છે.

શ્રી. કનેલાલાલ મુનશી સ્થાપિત સાપ્તાહિક 'સોરસ વેન્કર' ના મીન અવતાર 'ન્યુ ડેમેન્ડ' તા. ૧૦મી સપ્ટેમ્બરના અંકમાં "India must stay in Commonwealth" "હિંદ કોમનવેલ્થમાં રહેવું ભોઈએ" એ નામના લેખમાં જણાવ્યું છે કે પૂર્ણસ્વરાજ્યને અર્થ અમૂલ્ય માટે પ્રતિશ્વરિય સ્વાતંત્ર્ય છે. આપણે એક બા બીજી રાજકીય સંબંધ સાથે રહેવું કે ન રહેવું તેની સયે પૂર્ણ સ્વરાજ્યના અર્થને કશો સંબંધ નથી. આપણું રાષ્ટ્રીય બાવિ ધારનાં દક્ષ અને સના આપણું જ દયમા સચામ રાજવં, એ પૂર્ણસ્વરાજ્ય. પ્રભસત્તાક આપણે-ક બ્રિટિશ કોમનવેલ્થમાં રહી શકે છે તેમ આપણે પણ આપણું રાષ્ટ્રીય પ્રદ્યત જળવો રાષ્ટ્રીને કોમનવેલ્થમાં રહી શકીએ બ્રિટિશ પ્રાનના ઇતિહાસ સાથે આપણે ખસો વર્ગનો ઇતિહાસ ભોડાવેનો છે હિંદી મદાસામરમા દજ બ્રિટિશ સત્તા રહેતી છે, બ્રિટને અમેરિકાનો મજબૂત સાથ છે, એટલે બ્રિટિશ કોમનવેલ્થ આપણને એક કુરની મિત્રનું કામ છે તેમ છે, કેમકે કોઈ પણ મુદ્દા હાદી નીકળે તો તે માટે આપણી મુદ્દસામમી સ પૂર્ણ મજાવ તેતી નથી.

જે જાતનું વિચાર અને આચારસ્વાતંત્ર્ય, આયોજન અને દક્ષિણ આફ્રિકાને છિટકા આપી રહેલ છે અમર આપવા પ્રયત્ન છે તેવું સ્વાતંત્ર્ય રશ્ચિયન સમ્પ્રદાય કે અમેરિકન વિસ્તારવૃત્તિ આપવાનાં નથી. એટલે હિંદ માટે તો બ્રિટિશ કોમનવેલ્થમાં રહેવું વધારે ઠીક જણાય છે." આગળ જતાં ન્યુ ડેમોક્રેટ કહે છે કે "જ્યાં કોમનવેલ્થથી છૂટું થયું અને મિલકત સ્વતંત્ર બન્યું અને અત્યારે કેવી સ્થિતિમાં આવી પડ્યું તે પરથી પણ આપણે એતવાનું છે. વળી હિંદ એકલું હોય તો પાકીસ્તાન પણ થઈ ખટખટ અને કેવું તુકસાન કરી શકે તે પણ આપણે યાદ રાખવાનું છે. આ સધળો વિચાર કરતાં બ્રિટિશ કોમનવેલ્થમાં રહેવાનું ચાલુ રાખવું એ આપણે માટે ખાસ જરૂરનું છે."

હુંકમાં બ્રિટિશ કોમનવેલ્થ સાથે સંબંધ રાખવામાં હિંદનું હિત સમાયેલું છે એમ હિંદના ઘણા લોકનાયકો પણ જાણીપણે વિચારી રહ્યા છે. માનવજાતિનો બધું મોટો ભાગ સ્વાર્થમાં રચ્યોપર્યો રહે છે એટલે જગતની નાની મોટી પ્રજાઓ પણ સ્વાર્થપરાયણ રહે તેમાં અન્યથા જેવું કંઈ નથી. પણ હિંદને કોઈ ને કોઈ પ્રજાસંઘ સાથે રહેતું પાસે એટલે સર્વળી સ્વાર્થી પ્રજાઓ પૈકી બ્રિટિશ કોમનવેલ્થ સાથેના સંબંધ ચાલુ રાખવો એ વધારે ઠીક છે એમ કોઈ પણ તંત્રીય વિચારકને લાગ્યા વિના રહે તેમ નથી. ડૉ. બેસન્ટે, ૧૦૧મો જન્મોત્સવ આ માસની પહેલી તારીખે આવેલો હોવાથી તેમની રાજકીય દીર્ઘદષ્ટિની યાદ અમે માનપૂર્વક કરીએ છીએ અને તેમના અમર આત્માને અમારા હાર્દિક અભિવંદન પાઠવાએ છીએ.

શ્રી. હરજીવન કાળીદાસ મહેતા

(જ્યોતિ, ઓક્ટોબર ૧૯૪૮માંથી)

Though Dr. Besant is physically not in our midst she will be eternally in the hearts of those to whom she meant everything in Life. India would never forget the passionate attachment she had for the Motherland of her adoption.

Jainnadas Dwarkadas,

(From "Theosophy-in-India" Special Memorial Volume October 1933)

જે કે ડૉ. બેસન્ટ આપણી સન્મુખ સંપૂર્ણ શરીરમાં નથી તો એ જે વ્યક્તિઓના જીવનમાં તેઓ જીવનસર્વસ્વરૂપ હતા; તેમનાં હૃદયમાં તેઓ હંમેશાં મિરાજશે, હિંદ નો ડૉ. બેસન્ટની પોતાની માની લીધેલી જન્મભૂમિ પ્રત્યેની મમતા કદી વિસરશે નહિં.

જાનનાદાસ દ્વારકાદાસ.

("ધીઓસોફી-ઇન-ઇન્ડિયા" ના ખાસ સ્મારક ગ્રંથ, ઓક્ટોબર ૧૯૩૩ માંથી)

વિદુષી એની બેસન્ટ

મેઘધનુષ્યનું ચિત્ર માત્ર એક જ પીછી વડે ચીતરતું જેમ અચકચ છે તેમ વિદુષી એની બેસન્ટનું જીવન પણ એક જ લેખમાં આલેખતું એટલું જ અચકચ છે. પુષ્પવાટિકાના ચિત્રકારને હરેક તરુ પર આરીક લક્ષ આપતુ પડે છે તેમ ભગવતી એની બેસન્ટના જીવનચિત્રકારને પણ એક કરતાં વધારે બાજુઓ ધ્યાનમાં લેવાની જરૂર રહે છે. કારણ કે મેઘધનુષ્યની માફક એની બેસન્ટના જીવનમાં અનેક રંગો સમાયેલા છે; પુષ્પવાટિકાની માફક એ જીવનભરીએ અનેક પુષ્પોની સૌરભ સમાયેલી છે. એમની જીવનકથાની વિધવિધ દિશાનાં કાર્યોનાં ઇતિહાસ છે; એમનો જીવનભરીએ નવરંગી પુષ્પોનું ઉદ્યાન છે. એ મેઘધનુષ્યે અનેકની આંખ કારી છે, એ પુષ્પવાટિકાએ અનેકનાં અંતર પરિભ્રમણનાં કર્મો છે. અગ્નિની એક જ ચિનગારી અધિક અગ્નિ પ્રગટાવી શકે છે તેમ એમની આત્મજ્વાલાએ અનેકનાં સુષુપ્ત પ્રાણને પ્રદીપ્ત કર્યો છે.

૧૮૪૭ના ઓક્ટોબરની પહેલી તારીખે આયર્લેન્ડના એક પરણ્યામાં જન્મેલી આ બાઈએ જન્મભગ્માં પોતાની રોશની ફેલાવી સારીય આઘમને આભારવણ કરી છે, એનું કાર્ય એકદેશીય ન હતું. એની એક દેશ કે એક પક્ષની ન હતી. એનું કાર્ય સર્વદેશીય હતું; એની લક્ષ્ય સર્વજન સ્વતંત્રતા, સમાનતા અને પ્રભુતા પ્રસારવાની હતી. પીડિત અને મજૂરોને એણે સહાય કરી છે, વાણી-સ્વાતંત્ર્ય અને સ્ત્રીસ્વાતંત્ર્યની એણે દિમાયત કરી છે, સત્ય અને સ્વતંત્રતાનો એણે પકકાર કર્યો છે. ધર્મનાં, કેળવણીનાં, સમાજનાં અને રાજકારણનાં ક્ષેત્રો એણે બાકી રાખ્યા નથી. એની વિદ્વતા બરી ક્ષમને અર્ધશાસ્ત્ર કે માનસશાસ્ત્ર, સાહિત્ય કે સમાજવાદને અગમ્ય કર્યા નથી. એની અભેદ અને અનુપમ વાણીધાગએ અનેક લયકતાં દૈર્ઘ્યમાં નવા પ્રાણ પૂર્ણ છે. બાઈબલ કે કુરાન, ગીતા કે માથ, વેદ કે ઉપનિષદ પણ એણે પકતાં મૂક્યાં નથી. સ્વભાવે કર્મચોરી હોઈ જીવનમાં જેણે કર્મચોર, યાનયોગ અને ભક્તિયોગનો સુમેળ સાધ્યો છે એવી આ ભગવતી વ્યક્તિ સરોજની નાવકુના જહોમાં કહીએ તો લક્ષ્મી, સરસ્વતી અને પાર્વતીની પ્રતિમા છે. પ્રેમ, યાન અને સંકલ્પશક્તિનો એણે સંયોગ સાધ્યો છે માટે આ અંબલિ અવાસ્તવિક નથી.

એમનો પ્રેમ અગાધ અને અસીમ હતો. જાત કે દેશની સીમામાં એ મર્યાદિત થયો ન હતો કે ન હતો એ પ્રજા થતો કુનિયાની પાધિંવ વસ્તુઓમાં. એના હૃદયનાં ઉકુપન આત્મજાગી દર્શા. મનુષ્યોને આત્મચાન-બનાવવામાં એ પ્રેમ ક્ષણતો ને જન્મને પ્રભુતાની અંબલિ બદલા એ બાઈ દેહપરોક્ષ ધૂમની. જન્મનો આત્મ પોષણ અને પ્રગટાવણ એ એનું જીવનકાર્ય હતું. એનું જન યાનનો ભંડાર હતું. વિધવિધ વિરયોનું નિપૂણ યાન એની ક્ષમ અને વાણીમાંથી નિર્જરૂં. અપરાધિવાધી બરેલું એનું જન સાધર જેવી સેલીમાં કે દેવચણી જેવી વાગ્ધાયામાં પરાવિદ્યાનાય મૂલ પ્રજો જીવનું અને વિદ્વાનો અને પંડિતો મુગ્ધ થતા. ઉપરાંત એનું સંકલ્પનન અનેક હતું.

પૂરો વિચાર કર્યો પછી એ નિશ્ચય કરતાં અને એ નિશ્ચયને સાતુકૂળ પ્રતિકૂળ સંબોગોમાં વળગી રહેતાં. એમણે કહેલા નિશ્ચયો ફેરવવાની એમને કદીય જરૂર જણાઈ નથી. પોતાના કરેલા નિશ્ચયો આગળ એ લોકોની પ્રશંસા કે નિંદાની દરકાર કરતાં નહિં. એક કાચું પૂરું થતાં ખીજા કાચાંનાં મંડાણ થતાં, એક યોજના નિષ્ફળ જતાં ખીજી અનેક યોજનાઓ ભરી કરી દેતાં અને એમ દિવસના ચોવીસે કલાક કાચાંમાં નિર્ગમન કરતાં. નિદ્રાનો કાળ એમને માટે ચરીરના આરામનો કાળ હતો, મન અને હૃદયના કાચાંનો વિશ્રાંતિકાળ ન હતો; કારણ કે સૂક્ષ્મ ભૂમિકાઓમાં કાચાં કરવાની શક્તિ એ ધરાવતાં હતાં. દેશપરદેશના પ્રશ્નોની હજીવટ એક નિષ્ણાતને હાજે એવી રીતે એ કરતાં અને જીવનનાં અનેક ક્ષેત્રોમાં એ આટલું બધું કાચું કરતાં એનું મુખ્ય કારણ એમનું આત્મગળ હતું. હું ચરીર નથી પણ હું આત્મા છું એની એમને પૂરી પ્રતીતિ હતી અને એ પ્રતીતિના યોગ્યસથી જગતમાં એ વિચરતાં; માટે જ નિંદા કે પરાજયનો, દેહ કે મૃત્યુનો એમને ડર ન હતો. સિવની શક્તિ સાથે જગતમાં પોતે ફેરે છે એની એમને દૈવ આતરી હતી

પંદરમી આગસ્ટની મંગળ પ્રભાતે હિંદ વર્ષોની શુભાભીમાંથી મુક્ત થયું. ૬૨ વર્ષની લક્ષ્મી પછી કેમ્બ્રિજને માથે મુગટ ધરાયો. દાદાભાઈ નવરોજીજી, સર પીરોજીશા મહેતા, ગોપાળકૃષ્ણ ગોખલે અને બાલ ગંગાધર તિલક જેવા દેશવીરોના પ્રયત્નો સફળ થયા. એ યત્રમાં ખીજા ધણાનાંય બલિદાન છે, પણ એમાં વિદુષી એની બેસન્ટનું બલિદાન પણ ન વિસરવા એનું મોડું છે. ૧૮૬૭માં એમણે 'મારી જન્મભૂમિ' કહી સંબોધેલી હિંદભૂમિ પર પગ મૂક્યો ત્યાર પહેલાંય હિંદની સ્વતંત્રતા માટે એમણે પોકાર કર્યો હતો. પણ હિંદમાં આગ્યા પછી તો હિંદની સ્વતંત્રતાના ધ્યેયને દષ્ટિમાં રાખીને જ એ સર્વ કાચું કરતાં હતાં એમ સ્પષ્ટ માલમ પડે છે. ઝાગણીસમી સદીના અંતકાળે હિંદ પોતાની સંસ્કૃતિનું ગૌરવ ગુમાવી બેઠું હતું અને દરિયાપારના વિદ્યાનકોશોના જકવાદ પાછળ મૂકું બનતું જતું હતું. પણ હિંદને પોતાની પ્રાચીન સમૃદ્ધિનું જ્ઞાન થાય નહિં, હિંદીવાનોને હિંદ માટે ગૌરવ ઉત્પન્ન થાય નહિં ત્યાંસુધી હિંદની આઝાદી દૂર છે એમ એમને લાગવાથી એમણે હિંદને જગૃત કરવાનો નિશ્ચય કર્યો અને પ્રથમ ધર્મોને સજીવન કરવાનું કાચું હાથ ધયું. હિંદના લુદ્ધા લુદ્ધા ધર્મોનો અભ્યાસ કરી હિંદની પુરાણી પ્રણાનો પ્રચાર કર્યો અને પરિણામે હિંદીવાનો પોતાના ધર્મોની ખૂબીઓ સમજવા લાગ્યા અને પોતાના ધર્મો માટે મગર થવા લાગ્યા. હું હિંદુ છું, હું બૌદ્ધ છું એમ કહેતાં શિક્ષિત હિંદીવાનો એક વાર શરમાતા તે જ હિંદીવાનો હું હિંદુ છું, હું બૌદ્ધ છું એમ જાતી કાઢીને કહેવા લાગ્યા, એ પ્રતાપ ભગવતી એની બેસન્ટના. પણ આટલાથી જ એમનું કાચું અટક્યું નથી. આ તો પુરતકનું માત્ર પહેલું જ પ્રકરણ હતું, યોજનાનું પહેલું જ ચિત્ર હતું. ધર્મોનો યુનિફિકાર કરી એમણે કેળવણીના ક્ષેત્રમાં પ્રવેશ કર્યો. પશ્ચિમની કેળવણી યુવાનોને અવળે માર્ગે લઈ જતી હતી એટલે યુવાનોને ન્યાંસુધી રાષ્ટ્રીય અને ધાર્મિક કેળવણી આપવામાં આવે નહિ ત્યાં સુધી એમનામાં રાષ્ટ્રભાવના જાગે નહિં એમ એમણે જોયું. પરિણામે બનારસમાં એમણે સેન્ટ્રલ હિંદુ સ્કૂલ અને કોલેજ સ્થાપી આશ્રમ પદ્ધતિએ કેળવણી આપવાના પ્રયાસો આદર્યા. સેન્ટ્રલ હિંદુ કોલેજની કેળવણી હિંદમાં આજના નૂતન શિક્ષણની જનેતા છે. હિંદની કેળવણીનું પાનું ફેરવાયું હોય તો તેની પહેલ કરનાર એની બેસન્ટની સેન્ટ્રલ હિંદુ કોલેજ છે. માલવીયાજીની હિંદુ યુનિવર્સિટીના અસ્તિત્વ માટે જ્યારે કોલેજની જરૂર પડી ત્યારે પ્રાણુ ખચી પોષેલી સેન્ટ્રલ હિંદુ કોલેજ એની બેસન્ટે હિંદની સેવામાં સમર્પણ કરી. હિંદ માટેની એમની જવલંત ભક્તિનો એ એક અમર નમૂનો છે. સેન્ટ્રલ હિંદુ કોલેજના તણખા ફેર ફેર પ્રસરવા લાગ્યા. દેશભરના યુવાનોમાં નવું જોમ આવવા લાગ્યું. નામરિકતાના અણુભાલ પાઠ શીખી

એઓ દેશસેવા તરફ વળવા લાગ્યા. પશુ સ્વરાજને દૂર રાખનાર સમાજના કુરિવાજો ન્યાસુધી નાબૂદ થાય નહિ, બાળકોએ અટકે નહિ, સ્ત્રીકેળવણીને બહોળો પ્રચાર થાય નહિ, અત્યંતની સ્થિતિ સુધરે નહિ, પરદેશમનના અંતરાયો અલોપ થાય નહિ, સ્વદેશી હુન્નર ઉદ્યોગને ઉત્તેજન મળે નહિ' ત્યાં સુધી હિંદને રૂધાતો પ્રાણ પ્રગટ થવો અસંભવિત છે એ ન્યાયે ૧૯૧૩ માં એમણે 'વેક અપ ઇન્ડિયા' ના પ્રેરણાત્મક બાપણીની હારમાળા આપી હિંદના સામાજિક સંસ્થાને નાબૂદ કરવાની હાકલ કરી.

ગાંધીના ઘડતરના આ ત્રણ પાયા મજબૂત કર્યા પછી જ એમણે રાજકીય ક્ષેત્રમાં પ્રવેશ કર્યો. સુરતમાં ભગાયેલી કોંગ્રેસને એક કરવી મુશ્કેલ કામ હતું, પશુ એની બેસન્ટે કુનેહથી એ કામ પાર ઉતાર્યું. ૧૯૧૪માં એમણે પોતાની અતેક પ્રવૃત્તિઓ ઉપરાંત રાજકીય કાર્ય માટે કોમન-વીલ નામનું સાપ્તાહિક અને ન્યુ ઇન્ડિયા નામનું દૈનિક કાઢ્યાં અને હોમરૂલ લીગનો સ્થાપના કરી. મામડે મામડે અને રેરીએ રેરીએ સ્વરાજને મંત્ર કુંકાયો. એમની નેરેદાર ક્લસમે અને એમની ચરચીર વાણીએ હિંદને જગૃત કર્યું. બેસન્ટના જમાના પહેલાંનું હિંદ બળદગાડી સમુદ્ધીકૃત હતું ન્યારે બેસન્ટ યુગનું હિંદ મોટર અને એરોપ્લેનની ઝડપે આગળ ધસતું થયું, એ હિંદને ઇતિહાસ વિસારી શકે એમ નથી. ત્રણ એક વર્ષે તો પવનવેગે એમનું કાર્ય આગળ ધપ્યું. પછી એમનાં કાર્યમાં વિસ્તેષ થયો. એમની બધી કાર્યપદ્ધતિ કાયદેસર લક્ષતની પદ્ધતિ હતી. કાયદાને માટે, જનતાને માન રહે તો જ જનતાની સલામતી જળવાઈ રહે અને તેથી જ કાયદાનું ઉલ્લંઘન કરવાની લક્ષતનાં એ કદા વિરોધી હતાં. ઉપરાંત એમના કાર્યની પાછળ એમના ગુરુદેવોએ બતાવેલો ઇશ્વરી યોજનાનો નકશો એમની આંખ આગળ હરહંમેશ તરવરતો હતો. એ યોજના પ્રમાણે હિંદ-બ્રિટનની એકતા જળવાઈ રહે એમાં જ જગતનું કલ્યાણ છે, કારણ કે ત્યારે જ હિંદ પોતાનો આધ્યાત્મિક વારસો પશ્ચિમના જગતને આપી શકે. એ યોજનાથી એ જરા પણ ચલિત થતાં નહિ તેથી ન્યારે કોંગ્રેસની દિશા બદલાઈ અને સલામતી ને અસહકારનાં મહાણુ થયાં તથા 'પૂર્ણ સ્વરાજ'નો મંત્ર કોંગ્રેસે સ્વીકાર્યો ત્યારે એમણે એનો વિરોધ કર્યો, જેને પરિણામે જનતા પરનો એમનો કાબૂ એછા થઈ ગયો અને જેને એકવાર કોંગ્રેસના પ્રમુખનો તાજ પહેરાવવામાં આવ્યો હતો તે એની બેસન્ટનો અનાદર થવા લાગ્યો. પશુ હિંદની સ્વતંત્રતા માટેની એમની તમત્તા મરજીની છેલ્લી ધડી સુધી આયમી ન હતી હિંદ સ્વરાજનો બાનુ બિગતો નિહાળ્યો હોય એમ હિંદ થોડા વખતમાં સ્વતંત્ર બનશે એમાં એમની શ્રદ્ધા જરાય કમી ન હતી. જનતાને સાથ ન હોવા છતાં કોમનવેલ્થ ઓફ ઇન્ડિયા બીલ તૈયાર કરી પારલામેન્ટમાં રજુ કર્યું. પારલામેન્ટની બેઠકમાં એ બીલ પસાર થયું, પશુ જનતાને સાથ ન હોવાથી એમનો એ પ્રયાસ નિષ્ફળ ગયો, નહિં તો આજ લગભગ ૨૫ વર્ષ પહેલાં સંસ્થાનિક સ્વરાજ હિંદને મળી ચૂકયું હોત અને ગુવામીનાં વર્ષોમાંથી એટલાં વર્ષો એછાં થતાં હોત. ઉપરાંત આજ તો હિંદુ-મુસલમાનનો પ્રશ્ન છે, તે દિવસોમાં એ પ્રશ્ન આજ છે તેવો ન હતો.

હિંદને માટે આટલું બધું કરી ફિટનાર એક વિદેશી બાઈનો અહેવાલ આપણે કેવી રીતે વિચરી શકીએ ? એમનો અહેવાલ વાળતા માટે એની અમર બાવના અવની આરે ઉતારી સસારને આપણે સોદામણી બનાવી શકીએ અને એ રીતે આ વર્ષમાં ઉજવાતી એમની શતાબ્દિમાં આપણે શ્રદ્ધા આપી શકીએ !

શ્રી હીમલાલ ટાટાલાલ બક્ષી.

(ડીસેમ્બર ૧૯૪૭ ને જાન્યુઆરી ૧૯૪૮ ના 'ન્યોતિ'માં)

એમની માતા મરણ પથારીએ હતી ત્યારે બીજી એક અભિપરીક્ષા આવી. મૃત્યુ પહેલાંની ધાર્મિક ક્રિયા પોતાની પુત્રી વચ્ચે કરવાની એણે ના પાડી. પોતાની માન્યતા દેવનાં માણસોને જાણ કર્યા વગર એમાં ભાગ લેવાની એનીએ પણ ના પાડી. પોતાની પ્રમાણિકતાને ધ્યાન કરનારું કોર્ટ પણ કર્તવ્ય કરવા એણે રાજ ન હતાં હેવટે એમના જ જેવી માન્યતા ધરાવનાં ડીન સ્ટેન્લીએ એ વિધિ પૂરી કરાવી એને હિસાબે સત્યના સિદ્ધાંતોને વળગી રહેનાર કોર્ટ પણ વ્યક્તિ ક્રિશ્ચિયન હતી.

ઈ. સ. ૧૮૭૯માં એમણે મેટ્રિકની પરીક્ષા પાસ કરી બી. એસસીની ડિગ્રી માટે મેઈલમાં બધા વિષયો સાથે એમણે ઇન્ટરમીડીએટની પરીક્ષા પણ પસાર કરી. પરંતુ સાચા જવાબ દેવા છતાં નાપાસ કરવાની એક પરીક્ષકે ધમકી આપી એટલે એમણે અભ્યાસ છોડી દીધો. આમ છતાં 'ગંગી, પ્રકાશ અને અવાજ' ઉપરનાં એમનાં લખાણોથી એમનો વિજ્ઞાનપ્રેમ જણાઈ આવે છે.

ધર્મને નામે થતાં ધર્તિગોત્રી એમણે સખત ઝાટકણી કાઢી હતી. ખ્રિસ્તી ધર્મની જૂની માન્યતાઓ અને વિજ્ઞાનના જન્મ વિષે એણે કહે છે કે 'માણસના વિચારોને જિંદગી નહિ' પણ મોત તરફ ધકેલતો એક માણસ કોસ ઉપર 'લટકી રહ્યો છે, દરેક જગ્યાએ આપણને શુદ્ધિમાનોત્તું અકાળ મોત જ દેખાય છે. અધકાર અને નિરાશા ખ્રિસ્તી ધર્મને ઘેરી રહ્યા છે અધકારને આ દાણે આપણને પ્રકાશનું એક કિરણ દેખાય છે—જગતને જીવનું રાખવા વિજ્ઞાનનો જન્મ થયો છે.' વિજ્ઞાન અને ધર્મ વચ્ચેના ધર્મણ અંગે એણે કહે છે: 'આ ધર્મણ હજી પણ પૂરું થયું નથી. ધર્મની તરવારના ટુકડા થયા છે, માનવીના શરીરને આપણે છોડાવ્યું છે એ રીતે એના આત્માને પણ સ્વતંત્ર કરીશું, ધર્મને બદલે એને વિજ્ઞાન આપીશું, સ્વર્ગને બદલે પૃથ્વી, અજ્ઞાનને બદલે જ્ઞાન અને ભયને બદલે પ્રેમ આપીશું.'

એડ્વો અને બેસન્ટ હમેશાં સાથે કામ કરતાં, વર્ષો સુધી એણે એક જ ક્ષેત્રમાં રહ્યાં. એક દિવસ એમને જૂદાં પડ્યું પડ્યું, એની માન્યતાઓ અને એનો પ્રેમ—એમાંથી એકની એમને પસંદગી કરવાની હતી. એમને કાને એક અવાજ અથકાથો: 'જે માયામાં લપટાઈ રહે છે તેનો મને મેળવવાને અધિકાર નથી,' અને તરત જ એમણે એની માયા છોડી.

એમના સિદ્ધાંતો અંગે હેલ્ડન પ્રવચન કરતાં એણે કહે છે, 'તમારી સમક્ષ જે માન્યતાઓ પડેલી છે. પહેલી માણસના કુખની દરકાર કરતી નથી, એટલે માણસજાતની કીર્તિને એ ઝાંખ લગાડે છે એ માણસને સ્વાર્થો બનતાં થીખવે છે. બીજી માન્યતા સંપૂર્ણ સ્વાર્થતારની છે અને ધણાં ઓછાં માણસો એને વળગી રહી શકે છે.'

પરંતુ એમને લાગ્યું કે અપનાવવા જેવી આ માન્યતાએ તો માણસોના ધણા પ્રશ્નો અજવાળ્યા જ રહેશે. આ માન્યતાને નહિં જીવી શકતાં તરવો માનવીની જિંદગીમાં પડ્યાં છે, ત્યારે એમણે વધુ સારા સિદ્ધાંતો માટે તપશ્ચર્યા આદરી. એના પાયા કમમજતા હતા અને હેવટે જગતને 'થીઓસોફી'નું ચાત્ર આપ્યું.

રાસાયણિક તરવોની શોધખોળ માટેની લેકનિટર સાથેની એમની કામગીરી જાણીતી છે. ઈ. સ. ૧૮૯૫થી એમણે એ કાર્યની સરખાત કરી હતી. જેની હકીકત ઈ. સ. ૧૯૧૮માં પ્રસિદ્ધ થયેલાં Occult Chemistry—ગ્રંથ રસાયણ શાસ્ત્ર નામના પુસ્તકમાં આપવામાં આવી છે.

(ઓક્ટોબર ૧૯૪૫ના સ્પેસિયલમાં)

વિદ્યુષી સન્નારી ડૉ. એની બેસન્ટ.

જીવતા માણ્યમોને આપણે પ્રેમ આપવો ઘટે છે ત્યારે મરેલાને માન આપવું ઉચિત છે. ∴

—ડૉ. રત્નીન્દ્રનાથ ઠાકુર

હિંદુસ્તાનમાં જ્યારે પશ્ચિમની ફેળવણીના પ્રતાપે ધર્મક્ષેત્રે અંધકાર છવાયો હતો અને પશ્ચિમની સંસ્કૃતિના નાદે આર્થિક યુગલો ખૂટ, મોળા ને બાટલીના છટે ચઢ્યા હતા એવા વખતમાં, ૧૮૬૩ની સાલમાં ડૉ. એની ગ્રેસન્ટે હિંદમાં આવી ધર્મના પહેલી જનતામાં પ્રાણ ફૂંકી, તેને જન્મત કરી. હિંદની પ્રાચીન મહત્તાનું દર્શન કરાવી તેમણે હિંદુઓમાં સ્વમાનની ભાવના જન્મત કરી. તેમને કર્તવ્યપરાયણ યુવા બોધ આપ્યો હતો. તેમણે જાતે સંસ્કૃત ભાષાનો અભ્યાસ કરી હિંદના પ્રાચીન ગ્રંથો રામાયણ, મહાભારત, શ્રીમદ્ ભગવદ્ગીતા અને ઉપનિષદો ઉપર જનસમુદાયને ભાષણો આપી એ ભાષણો અંતર્ય કર્ષી. હિંદુધર્મના જ્યાવર્માં તેમણે એક હિન્દુની દૃષ્ટિએ મૂર્તિપૂજા, લક્ષ્મિવિધિ, શ્રાદ્ધ, જન્મસંસ્કાર, આશ્રમ અને વર્ણવ્યવસ્થાનું સમર્થન કર્યું હતું.

૧૮૯૮માં જીવાઈ માસની ૭મીના રોજ બનારસ ખાતે વિદ્યા ધર્મેજી શોભતે એ મુદ્રાલેખ સાથે સેન્ટ્રલ હિન્દુ કોલેજ સ્થાપી રાષ્ટ્રીય અને હિંદુ છતાં વિશાળ દષ્ટિની જીવવૃત્તિના પ્રમથક થયો. વિદ્યાર્થી-ઓની ચર્ચાસમિતિઓ, સેન્ટ્રલ હિન્દુ કોલેજ મેગેઝિન અને “સન્સ એન્ડ ડાટર્સ ઓફ ઈન્ડિયાના” હિન્દુના પુત્રો અને પુત્રીઓની સંરચા દ્વારા તેમણે યુવકોની સેવા બજાવી એમને દેશસેવાનો રાહ બતાવ્યો. પંદર વર્ષ લગી આ સંરચાને પાળીયોષી ૧૯૧૩માં ‘પંડિત મહનમોહન માલવિયાએ હિન્દુ યુનિવર્સિટીના કેન્દ્ર તરીકે તેની મામણી કરી ત્યારે તેમણે એ કોલેજ, તેની સ્થાવર જગમ મિલકત સાથે તેમને સુપ્રત કરી. પોતે થીઓસોફિકલ એન્જ્યુકેશન ટ્રસ્ટ અને રાષ્ટ્રીય યુનિવર્સિટી માટે જીવવૃત્તિનું કાર્ય આગળ ચલાવ્યું. એમણે ૧૯૧૩માં “હિન્દુ હવે તું જામત યા” ની બાબણો આપી રાજકીય જીવનમાં પ્રવેશ કર્યો. ૧૯૧૪ની શરૂઆતમાં ‘કામનવોલ’ અને ઓગસ્ટ માસમાં ‘ન્યુ ઈન્ડિયા’ શરૂંદા પત્રની શરૂઆત કરી મદ્રાસ ખાતે મળેલો રાષ્ટ્રીય મહાસભામાં બામ લીધો. મવાલ અને જહાલ પક્ષો વચ્ચે મેળ કરાવવામાં અને ૧૯૧૬માં કોંગ્રેસ મુસ્લિમ લીમની લખનો ખાતે લડી કાઢવામાં આવેલી સંયુક્ત મામણીમાં તેમનો હિસ્સો જોવો તેવો નહોતો. ૧૯૧૪માં જ તેમણે હોમરૂલ માટેની લડત ચલાવવા ઈંગ્લેન્ડમાં એક કેન્દ્ર સ્થાપ્યું હતું. પણ હિન્દમાં કોંગ્રેસ એ પ્રકારનું કાર્ય ઉપાડે તે દષ્ટિએ લીમ સ્થાપવાનું સપ્ટેમ્બર ૧૯૧૬ સુધી મોટુંકે રાખી તે વખતના કોંગ્રેસના મોવડીઓને માન આપ્યું હતું. પણ એ દિશામાં કોંગ્રેસે કંઈ ન ક્યું” એટલે હોમરૂલ લીમ સ્થાપી તેમણે રાષ્ટ્રીય ઉદ્ધામવાદી ઓને જંધારણસરની લડતમાં જોડી યુવકોને ક્રાંતિકારી પ્રજ્વિતિમાંથી રાષ્ટ્રધ્વનનના કાર્યમાં માર્ગદર્શન આપ્યું હતું. તેમના ન્યુ ઈન્ડિયા પત્રનો મુદ્રાલેખ “પ્રમુ, તાજ અને દેશ માટે” હતો અને એ દષ્ટિએ ન્યુ ઈન્ડિયા પત્ર સારાયે હિંદતું પત્ર બન્યું હતું. પણ સરકારની કરડી નજર પડી. તેની

જામીનગીરીએ જામ કરવામાં આવી અને ૧૯૧૬માં મુંબઈ અને મધ્ય પ્રાંતના નામદાર ગવર્નરશ્રીએ તેમની પ્રવેશપત્રી કરી અને ૧૯૧૭માં મદ્રાસના ગવર્નર લોર્ડ પેન્ટેન્ડે તેમને તેમના સાથી એફ.ડેલ અને વાલિયા સાથે ઉટાકામંદમાં નજરે રહે કર્યા તેથી હોમરૂલ પ્રતિષ્ઠા પ્રચલિત થઈ ગયો. ત્રણ માસ પૂરા થતાં લગભગમાં તેમને હોદી મૂકવા પડ્યા અને જનતાએ તેમને હિંદી મદ્રાસમાના પહેલાં અધ્યક્ષ તરીકે કલકત્તામાં ચૂંટી માન આપ્યું. મિ. મોન્ટેગ્યુ હિંદી પ્રધાન તરીકે હિંદમાં આવ્યા અને પરિસ્થિતિ જાતે જોઈ તપાસી મોન્ટેગ્યુ એમ્સર્સ સુધારાની યોજના પ્રગટ કરાવવામાં આવી. એ પછી ડો. બેસન્ટની લોકપ્રિયતામાં ઓટ, અડવી. કાયદામંડળ, સત્યાગ્રહ અને અસહકારની દિવસચાલ સામે તેમણે હિંમતપૂર્વક ઘોરણે માંડ્યો એટલે તો તે હિંદના મોટા ભાગ માટે અકારા ચર્ચ પડ્યાં. પણ ધારાસભા દ્વારા સ્વરાજ્યની કૃત્રિયા તુરંપ રાખી તેમણે નેશનલ કોન્ફરન્સ અને નેશનલ કન્વેન્શન બંને કોમનવેલ્થ એક ઇન્ડિયા જિલ્લા ધરી પાર્લામેન્ટમાં રજૂ કરાવ્યું. હિંદના આગેવાનોના અભિપ્રાયને માન આપીને પાંચ બેંચી લેવડાવ્યું અને એક પાર્ટી (સર્વિસ) પરિષદ દ્વારા ૧૯૨૮માં નેહરુરિપોર્ટ મકામાં બારે જાહેર ઉઠાવી. આ રિપોર્ટ ૧૯૨૯માં લાહોર ખાતે પાંડિત જવાહરલાલ નેહરુના પ્રમુખપદે મળેલી રાષ્ટ્રીય મદ્રાસમાની બેઠકમાં રહે કરવામાં આવ્યો. દેશમાં એક વડાઈ (તમામ ગોરાઓના અનેના) સાથેન કમિશનનો વિરોધ કરવામાં આવ્યો તેમ જ રાઉન્ડટેબલ કોન્ફરન્સનો પણ સંજ્ઞાતાના વર્ષમાં કોમિસે વિરોધ કરી તેમાં ભાગ લીધો નહિ, પણ પાછળથી એકમાત્ર પ્રતિનિધિ તરીકે ગાંધીજી ગયા અને પાછળથી પાંડો વિરોધ કરવામાં આવ્યો. તેમ છતાં પણ એ પરિષદના અધ્યક્ષતા મુદ્દા ઉપરથી ૧૯૩૫નો રિમાર્ક એક્ટ મકામાં આવ્યો અને ૧૯૩૭ની સુન્ટણીમાં કોમિસે હોદ્દા સ્વીકાર કરી બંધા-રણની પ્રવૃત્તિનો સ્વીકાર કર્યો, એ ડો. બેસન્ટના કાર્યને એક રીતે ટેકા આપવા જેવું બન્યું. એ જોવા માટે ડો. બેસન્ટ જો કે સ્વૃક્ષ દેહે ભાગ્યશાળી ન બન્યાં, છતાં હિંદને સ્વરાજ્ય મળ્યું તેથી તેમના આત્માને સતોષ થયો હશે. પણ તેમણે એતવણી આપેલી તેનો અનાદર કરવાનું કળ આપણે કામી રમખાણો, હિંદના ભાગલા અને યુવકોની નિર્વાસિતાશ્રી જોઈ એ છીએ. હિંદને એક રાષ્ટ્ર માનનારા અને તે માટે મહેનત કરનાર ડો. બેસન્ટને આજના કાળા બજાર, નફાખોરી અને શોષણપદ્ધતિ અને કુમાવા જોઈ જરૂર આધાત થાત. સ્વરાજ્યપ્રાપ્તિના આ વર્ષમાં બેસન્ટ સ્તાહિતનો લાભ લઈ આપણે બેસન્ટ બાવના ઝીલી રાષ્ટ્રીય એકચ અને રાષ્ટ્રકલ્યાણ કરશું તો સાચી રાષ્ટ્રસેવા બનવીશું.

શ્રી. મૂળચંદ્ર ચુનીલાલ ભગત

(સેવક : શુધવાર તા. ૧લી ઓક્ટોબર સને ૧૯૪૭માંથી)

ડૉ. એની બેસન્ટ

સારાથે જન્મતમાં જોનો જીવનપરાગ મહેકી રહ્યો છે એવી એક મહાન વિશ્વતિ ડૉ. એની બેસન્ટનો જન્મ થવાને અંત તા. ૧લી ઓક્ટોબર ૧૮૪૭ના રોજ એક સો વર્ષ પૂરા થયા છે.

એક સૈકા બાદ જોમને યાદ કરવામાં આવે એવી પ્રતિભા મેળવનાર બહુ થોડાં સ્ત્રીપુરુષો જન્મતે જોયાં છે, તેમાં ડૉ. બેસન્ટનું નામ મોખરે તરી આવે છે. ૮૬ વર્ષના તેમના જીવનકાળ દરમ્યાન તેમણે જીવનના મુળશૂન સિદ્ધાંતોનાં દર્શન, વિવરણ અને અનુસરણ દ્વારા માનવજાતિની મહામેવા કરેલી છે.

ડૉ. બેસન્ટની શક્તિ અને સંસ્કારિતા તેમના પ્રસિદ્ધ સમકાલીનોની સરખામણીમાં બહુ વિશિષ્ટ લેખાતાં. તેમનામાં ઊંડી સમજણ અને અનોઢ વ્યવસ્થાશક્તિ હતી અને તેની સાથે બહુ ઉત્તમ કાર્ય-દક્ષતા તેમનામાં હતી. આ સર્વને લીધે સ્પષ્ટ દર્શન અને કલ્યાણક પ્રવૃત્તિઓ દ્વારા ૬૦ વર્ષ સુધી માનવજાતની સેવામાં તેમણે અમ્મ ભાગ લીધેલો છે.

તેમની વક્તૃત્વશક્તિ મહાતેજસ્વી હતી. પૂર્વમાંના કે પશ્ચિમના મને તેવા છુદ્ધિમાન અથવા ટીકા-ખોર શ્રોતાજનોને પોતાના વક્તવ્યથી મુગ્ધ કરી ડોલાવવાની તેમનામાં અજ્ઞા આવડત હતી. તેમનો મધુર અવાજ, વ્યાખ્યાનના વિષય ઉપરનું તેમનું સંપૂર્ણ પ્રભુત્વ અને લાષા ઉપરનો તેમનો અસાધારણ કાબૂ, એ બધાને લઈને તેમના કાળના એક મહાસમર્થ વક્તા તરીકે તેમની ગણના થતી હતી.

આવી વ્યક્તિગત શક્તિઓ મોટા ભાગે જીવનકાળની સમાપ્તિ સાથે સામાન્ય રીતે વીસરાઈ જાય છે. પરંતુ જો આવી શક્તિઓ માનવસેવાના અને માનવવિકાસના કાર્ય અર્થે વપરાયેલી હોય તો તે વ્યક્તિને ઇતિહાસમાં અમરત્વ અપાવે છે. ડૉ. બેસન્ટના દાખલામાં આવું જ બનેલું છે. તેમના પ્રથમના વર્ષોમાં કારવિને વિકાસક્રમના નિમ્નમતી વૈજ્ઞાનિક સમજણ રજૂ કરવાની શરૂઆત કરી. એની બેસન્ટે તે પોતાના જીવનમાં ઉતારી. તેમણે માનવજાતનું દર્શન જૂનકાળના પ્રાણીવર્ગના વંશજ રૂપનું જ માન ન કર્યું; બલિષ્ઠમાં વિકાસક્રમની પાંચરીએ આગળ વધતાં વધતાં મનુષ્ય જે મહાસિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરશે તે બલિષ્ઠનું પણ તેમણે દર્શન કર્યું હતું.

તેમના જીવનમાં આવા દર્શનને પરિણામે એક આદર્શવાદ જન્મ્યો હતો. મનુષ્યજાતિને સદાય રૂપ નીવડે તેવી દરેક ખામતોમાં તેઓ રસ લેતાં, અને તેમનામાં તેથી સર્વદેશીયતા આવી હતી. પણ તેમનું જ્ઞાન કેવળ ઉપલક્ષિયું ન હતું જે વસ્તુ તેઓ હાથ ધરતાં તેમાં તેઓ લાવનાનું બીંદાણ અને દષ્ટિની વિશાળતા રહેતાં. જે જે હિંમતવાલો વડે સ્ત્રી, પુરુષો અને બાળકોની ઉન્નતિમાં વેગ આણી શકાય તેમ લાગે તેમાં સંપૂર્ણ સહાનુભૂતિ અને સેવા અર્પતા. એટલે બહુ નિશાળ અર્થમાં તેઓ પરોપકારવાદી હતાં તેમણે આપેલ આર્થિક મદદો જો મોટી હતી, છતાં તેમણે આપેલ અમૂલ્ય દાન તો બીજાઓને પોતપોતાના પગ ઉપર જોભા રહેતાં કરવાનું અને તેમનામાં આત્મમદદા, ગૌરવ અને સુખપ્રાપ્તિ માટેની ધગશ ઉત્પન્ન કરવાનું હતું.

અત્યારની પ્રગતિકારક ગણતી અનેક પ્રવૃત્તિઓના આરંભ સમયમાં તેમણે આ રીતે વ્યક્તિઓ અને સમૂહો દ્વારા સુંદર સહાય આપેલી છે. તેમનું જ્યેષ્ઠ એક શબ્દમાં વર્ણવીએ તો સ્વતંત્રતાનું હતું, તેમની વલણ સહાનુભૂતિ યુક્ત સમજણની હતી અને તેમની કાર્યપદ્ધતિ શિસ્તયુક્ત હતી. આ શિસ્ત ઇશ્વરદર્શી લઘાવેલી નહિ પરંતુ પ્રત્યેક શુભ કાર્યની પાછળ રહેલ કુદરતી નિયમો અનુસારની શિસ્ત હતી.

આ પ્રમાણે તેમણે વાણીસ્વાતંત્ર્ય અને રાજકીય સ્વાધીનતા માટે કાર્ય કરેલું છે, મજૂરોની ભૌતિક અને સારકારિક ઉન્નતિ અર્થે પ્રવૃત્તિઓ આદરેલી છે તેઓ વિચારસ્વાતંત્ર્ય માટેની લડાઈના નોખરે રહેલા છે. ધાર્મિક સંકુચિતતા અને અલગતાવાદ સામે તેમણે જેઠાદ પોકારેલી છે. બાળકોના અને વડીલોના જીવન અને સંયોગોને અનુરૂપ કેળવણી યોજવાના પ્રયાસો તેમણે કરેલા છે. તેઓ જાણતા હતા કે કોઈ પણ પ્રવૃત્તિમાં તે પ્રવૃત્તિ મારફત આવનાર સુવર્ણયુગની કલ્પનાનો પ્રમુખ નહિ હોય ત્યાં સુધી તે પ્રવૃત્તિ સફળ ન થઈ શકે અને તેથી દરેક પ્રવૃત્તિમાં આદર્શની દર્શન તેમણે કરાવેલાં છે.

માનવસેવાના તેમના ભગીરથ કાર્યમાં હિંદે મોટા ફાળો મેળવેલો છે. બનારસમાંના તેમના આરંભનાં વર્ષોમાં હિંદની સાચી રાષ્ટ્રીય કેળવણીનો પાયો તેમણે નાંખેલો. અત્યારે એ જ દિશામાં સરકારી પ્રયત્નો થઈ રહેલા દેખાય છે. સને ૧૯૧૪માં હિંદ માટે હોમરૂલ અથવા સ્વરાજ્યની તેમણે માગણી કરી અને પોતાના વિશાળ બંધારણીય અને પ્રજાતંત્રવાદી પદ્ધતિઓના અનુભવોના લાભ હિંદના યુવાનોને આપ્યો. હિંદી ઓળોના સામાજિક અને રાજકીય હક્કો માટેની લડતમાં તેમણે મોખરે રહી કાર્ય કરેલું છે અને સને ૧૯૨૧માં દાખલ કરવામાં આવેલ મોન્ટેગ્યુ ચેમ્સફર્ડ સુધારાઓની શક્યતાઓ તપાસી બેવા હિંદી પ્રધાન અને વાર્ષિકરેખા બંધારે તપાસ કરતા હતા ત્યારે તેમને મળવા જે પ્રથમ ઔપ્રતિનિધિ મંડળ ગયેલું તેના ડૉ. બેસન્ટ સભ્ય હતા.

ડૉ. એની બેસન્ટ આ હિંદમુખિમાં તેમના જીવનનાં યાદગાર વર્ષો ગણ્યાં હતાં. તેમણે જન્મતની તેમજ હિંદની જે આદર્શ સેવા બજાવેલી છે તેને અનુરૂપ તેમની યતાબ્દિ હિંદ ઉજવતી જોઈએ અને તેને ચિરસ્મરણીય બનાવતી જોઈએ એમ ધણા ઓપુરુષો માને છે. મદ્રાસમાં એમની સ્મૃતિમાં એક આવકુ જોએલું છે અને તે તેમનાં પાઠશાળાં વર્ષો દરમિયાનના બહારના વ્યક્તિત્વની કંઈકે ઓળખી કરાવે છે, પરંતુ માનવવિકાસ અને માનવકલ્યાણના તેમના આદર્શ જેમાં મૂર્તિમંત બની રહે એવા કથાકની હજી જરૂર બાકી જ છે. તેમની યાદમાં આવું એક જીવંત સ્મારક તૈયાર કરવું હોય તો તે એક વિશિષ્ટ કોટીના સારકારિક કેન્દ્રની સ્થાપના દ્વારા થઈ શકે. તેમાં બહારનાં કોઈ બંધનો ન હોય, તેમાં બાળકોની લાવિ કેળવણીનો માર્ગ ચીંધવામાં આવે અને ખાસ કરીને તેઓનામાં કલાપ્રીતિ અને કલા-કૌશલ્ય ઉત્પન્ન થાય અને તેના પરિણામે તેમના ચારિત્ર્યલક્ષણો માટેના પાયો નંખાય. આ સંસ્કારકેન્દ્રમાં એવી તાલીમ યોજવામાં આવે કે જેથી લાવિ નાગરિકોના અને ભવિષ્યના સમાજના નીતિધોરણુ ઉપર અસર થઈ માનવજાતને ડૉ. બેસન્ટે નિર્દેશિત જીવનશૈલ તરફ દોરી જાય.

આવા એક સંસ્કારકેન્દ્રનો એક વિકાસ મદ્રાસ નજીક અઘારમાં કલાસેત્રને નામે કેટલાક સમયથી અસ્તિત્વમાં છે. તેનું સંચાલન સુપ્રસિદ્ધ કલાકાર શ્રીમતી રૂક્મણી દેવી કરી રહેલાં છે. કલાસેત્રે તત્પ સંગીત અને અન્ય કલાઓમાં અનેક સિદ્ધિઓ પ્રાપ્ત કરી અત્યાર સુધીમાં ધણી ખ્યાતિ સંપાદન કરી લીધેલી છે. સંસ્કારકેન્દ્ર માટેના બીજા એક વિકાસ બાલકેળવણી અને શિક્ષકોની તાલીમ માટે તૈયાર થઈ રહેલો છે. અને તે યતાબ્દિ ઉત્સવ પ્રસંગે જગમગદુર કેળવણીકાર ડૉ. મેરીઆ મોન્ટેસોરીના સંચાલન તળે ચૂકે થશે. વિભાગોના કાર્યની સાથે સાથે કેળવણીના સિદ્ધિ તેમજ કલા અને કોટી.

મરીનાં લક્ષણો અને ઇતિહાસ અંગે વધુ અભ્યાસ માટે પણ યોગ્ય પ્રયત્ન કરવામાં આવશે. તદ્-ઉપરાંત સામાન્ય તેમજ ઠલા વિષયક જ્ઞાન આપવા માટે એક હાઇસ્કૂલ પણ સફળતાપૂર્વક ચલાવવામાં આવે છે. આ સંસ્થાઓમાં ડૉ. બેસન્ટના જીવનનું આંતરરાષ્ટ્રીય દૃષ્ટિબિંદુ ૧૯૮ થઈ ચકશે. તાલીમકેન્દ્રના મોન્ટેસોરી વિભાગમાં દેશપરદેશના વિદ્યાર્થીઓ ખેંચાઈ આવશે.* જેઓ દિંદી કલા અને કારીગરીઓમાં રસ ધરાવતા હશે તેઓ કલાક્ષેત્ર તરફ ખેંચાઈ આવશે.

આ સમગ્ર યોજનાને સફળતાપૂર્વક અમલમાં મૂકવા માટે રૂ. ૩૦,૦૦,૦૦૦) ત્રીસ લાખની જરૂર છે અને આવાં અમૂલ્ય કાર્યોમાં દરેક મનુષ્ય ઉદાર હાથે મદદ કરશે, એમ આશા રાખવામાં આવે છે. આ અખીલ ઉપર દિંદના મુખસિદ્ધ નામરિશો—સર સી. પી. રામસ્વામી આયર, રાષ્ટ્ર ઓનરેબલ ડૉ. એમ. આર. જયકર, શ્રી. સી. જિનરાજદાસ, શ્રી. કેનેથલાલ મુનશી, ડૉ. સન્ધ્યાદાનંદ સિંઘા, ડૉ. અમર-નાથ ઝા, સર સર્વપલ્લી રાધાકૃષ્ણન, પંક્તિ ગોવિંદવલ્લભ પંત, રાષ્ટ્ર ઓનરેબલ સર તેજબદા-દુર સમુ, શ્રી. જમશેદ નસરવાનજી મહેતા, ડૉ. ભગવાનદાસ, શ્રી. એમ. એસ. અજો, સર શ્રીરામ તથા શ્રીમતી રુકિમણી દેવીની સહીઓ છે.

શ્રી કાંતિલાલ દલાલ

(' સંદેશ ' શુક્રવાર તા. ૨૬ મી ઓગસ્ટ, સને ૧૯૪૭માંથી)

જદજ તાલીમકેન્દ્ર સ્થપાયું નથી. એને બદલે " Wisdom school "—જ્ઞાનની શાળાના અભ્યાસ વર્ગો ચાલુ કર્યા છે. —સંપાદક.

Annie Besant's Towering Personality

—well, her personality simply defies analysis with her universal interests. Let us call her a perfect "Master of Arts" and a most effective channel of the Rishis that made her life worth-while beaming out beauty, strength, nobility, peace and purity all around. Such a life is truly a blessing to the universe which is the better for her wisdom and activities !

Sjt. Khurshed S. Dabu

(" The Bombay Theosophical Bulletin " November 1947. p. 12)

ડૉ. એની બેસન્ટનું મહાનું વ્યક્તિત્વ

—જેર, તેમનું વ્યક્તિત્વ પૃથક્કરણથી પર છે. તેમના વિચાર, બધી વસ્તુ પ્રત્યેના રસો અને શોખ-ને લીધે આપણે તેમને એક પૂર્ણ પ્રતીક આગમો— પૂર્ણ કલા કોવિદ (માન્ટર, એફ આઈ) કહી શકીએ. અને આ કારણથી જ તેઓ ઝાંખિઓ, મહાત્માઓના જીવન-વિચાર-કાર્યોની એક અસરકાર પ્રણાલિકા બનતાં હતાં, અને તેનાથી જ તેમનું જીવન ધન્ય બનતું હતું. અને તેમાંથી સૌંદર્ય, શક્તિ, ઉદારતા, શાંતિ અને પવિત્રતા ચોમેર ફેલાતી હતી. આણુ ઉમદા જીવન એ વિશ્વમાં એક સાચે જ ધન્ય વસ્તુ છે. અને સમસ્ત વિશ્વ તેમના આવા જીવનની પ્રથા (wisdom) અને તેની કલ્યાણકારી પ્રવૃત્તિથી ધન્ય બને છે.

(ઉપલા ફકરાનો અનુવાદ)

કેળવણીના ક્ષેત્રમાં ડૉ. જેસન્ટ

આ મહાન વિશ્વતિ પ્રથમ ઈ. સ. ૧૮૯૪માં હિંદમાં આવી. અહિં આવીને તેમણે હિંદની સ્થિતિનો અભ્યાસ કર્યો. કેળવણીના કાર્યમાં તેમણે જોયું કે હિંદનો આત્મા પ્રગટ થાય તેવી કેળવણી જનતા પામતી નથી.

“She found young Indians given only a purely secular education by Govt. which was leading them from their own deep philosophy and culture into agnosticism and materialism.”

ઉપરનું વાક્ય ડૉ. એડ્વર્ડે ઉચ્ચાર્યું છે તેમાં એમ જણાવ્યું છે કે હિંદની આધ્યાત્મિકતાના વારસામાંથી દૂર રાખતી અને જડવાદ તથા અણેવવાદ તરફ લઈ જતી તેવી તદ્દન પાર્શ્વિક કેળવણી હિંદના યુવાનોને મળતી હતી. આવી પામર દશા જોઈને ડૉ. જેસન્ટ તેમાં સંગીન સુધારણા કરવા માટે કટિબદ્ધ થયાં.

પ્રથમ તો તેમણે દેશભરમાં ફરીને પ્રવચનો તથા લખાણો દ્વારા લોકમાનસ જાગૃત કર્યું. પ્રથમ કેળવણીના શાસ્ત્રમાં નૂતન સિદ્ધાંતો, ઉપાયો અને સાધનો આપી નવીન દૃષ્ટિ ખીલવી. નીચે પ્રમાણેના સિદ્ધાંતો તેમણે રજૂ કર્યાં હતાં:—

૧. જીવન ઘડતર કેન્દ્ર સ્થાને—અધા વિષયોનું કેન્દ્ર ચારિત્ર્ય હોવું જોઈએ. જીવનમાં સ્વચ્છતા, સૌંદર્ય, ગ્રેમ, માનવતા, આદર્શ, નિઃસ્વાર્થતા, સત્યપરાયણતા અને સેવાસંકલ્પ આવે તે સાચી કેળવણી છે. જીવાત્માએ અનેક પૂર્વ જન્મોમાં ખીલવેલી અને ખીજી ખીરૂપે રહેલી શક્તિઓને બહાર લાવવી તથા તેને તાલીમબદ્ધ બનાવવી એ કેળવણી છે. આ મુજબ કેળવણીનો હેતુ મનુષ્યની અંદર રહેલી તમામ શક્તિઓની મુક્તિ થાય તે જ હોવા જોઈએ. કોઈ પણ પ્રકારની સ્વાર્થી, રાજકીય કે આર્થિક વૃત્તિને સિદ્ધ કરવા કેળવણીને હથિયારરૂપ બનાવવી ન જોઈએ. વિષયો, પદ્ધતિઓ, સાધનો, વ્યવસ્થા ઇત્યાદિ બધું જ ઔણ્ય સ્થાને રહેવું જોઈએ; ને સાચી નામગિરતા મનુષ્યમાં કેળવાય એ જ સાધ્યરૂપ ગણાવું જોઈએ. માણસ એ આધ્યાત્મિક તત્ત્વ છે. તે આત્મા છે ને તેને શરીર છે. તે બંનેનો પ્રભુ છે. માણસ પૂર્ણપુરુષ તરીકે પોતાના વિશિષ્ટ સ્થાને પહોંચી રહ્યો છે ને તે પહોંચશે જ.

૨. ચાર પ્રકારની કેળવણી—ઉપરનું ધ્યેય સફળ કરવા માટે કેળવણીના વિષયો ગોઠવવા જોઈએ. “બાળ શરીરમાં વસેલા જીવાત્માને તેના વિકાસમાં સહાય કરવાની વિદ્યા તેનું નામ કેળવણી-શાસ્ત્ર.” આ અનુસાર તેનો વિકાસ સર્વોચ્ચ ને સંપૂર્ણ બનાવવા ચાર પ્રકારની કેળવણી હોવી જોઈએ: (૧) શારીરિક, (૨) હાર્દિક (નૈતિક), (૩) ગાનસિક અને (૪) આધ્યાત્મિક (ધાર્મિક). માનસિક કેળવણીને કાબૂમાં લાવવા તથા તેને સદુપયોગ કરવા માટે હૃદયની કેળવણીની દ્રવે ખાસ જરૂર છે. કલા અને સંસ્કારિતાની તાલીમ દ્વારા હૃદયવિકાસ પર દ્રવે ઝીક આપવાની જરૂર છે. કલા અને ધર્મની કેળવણીનો અવશ્ય સંબંધ હાલની કેળવણી સાથે બાંધવાની જરૂર છે.

૩. આદર્શ વાતાવરણ—માણસ પોતે જ પોતાના જીવનવિકાસ માટેનાં માર્ગ, સત્ય અને જીવન છે. તે પોતે જ પોતાના નરીખનો બનાવે છે. તેથી તેની કેળવણીમાં સ્વતંત્રતા તથા સ્વયંચક્રીકૃતિને સંપૂર્ણ સ્થાન હોવું જોઈએ, જેમ રોકમ મોન્ટેસોરી પણ કહી રહ્યા છે “બરમા, યાળામાં તેમજ કોલેજમાં પ્રેમનું, આનંદનું, સદ્કારનું, જ્ઞાનનું, સુખનું વાતાવરણ રહે તેમ કરવું જોઈએ.” “સાચી ખીલવણી સુખમાં, પ્રેમમાં, આનંદમાં થાય છે; દુઃખમાં, ધિક્કારમાં, ચિંતામાં જીવન સંક્રાંતિય છે.” શ્રી હરજીવનભાઈ મહેતાએ પોતાના એક પુસ્તકમાં ઉપર પ્રમાણેનાં બે વાક્યોમાં વાતાવરણ વિશેના ડૉ. મેસન્ટના વિચારો રજૂ કર્યા છે. શાળાની વ્યવસ્થા તથા નિયમન એવાં હોવાં જોઈએ કે જેથી બાળકને સુખી, પ્રેમી, જ્ઞાનપૂર્ણ, બંધુબાવી (બેદલાવ રહિત), કલામય (સૌન્દર્યપ્રધાન), સંસ્કારિક, સ્વતંત્ર (અલ્પમતો રહિત) અને સામાજિક વાતાવરણ મળી શકે. આ દૃષ્ટિએ સદશિક્ષક શૈક્ષિક છે. શિક્ષા તથા લાભ અને હરીફાઈનો નાશ કરવો જોઈએ. “શિક્ષા એ શિક્ષકની નિગરા છે અને બાલસ્વભાવના અજ્ઞાનની નિશાની છે.” વળી દ્વિસ્તપાલન હોવું જોઈએ, પણ તે સ્વમંદિસ્ત અનેક હોવું જોઈએ; એટલે કે કાયદા તે સંયમ કે નિયમ રૂપે સમગ્ર તથા તેનું પાલન પોતાની અંદરની સાચી સમજથી થવું જોઈએ.

૪. વિદ્યાર્થીજીવન—ચારે પ્રકારની જીવણી સારી રીતે પામી શકાય તે માટે વિદ્યાર્થીમાં આત્મસંયમ, સાદાઈ, અભ્યાસ અને સેવાભાવ આ ચાર હોવાં જોઈએ. આ ચાર આપતના પૂરેપૂરા આચાર માટે આશ્રમિક પ્રથા કે પછી વ્યવસ્થિત દિનચર્યાની આવશ્યકતા છે. માનવજીવનના વિકાસ માટે આશ્રમિક વ્યવસ્થા સંપૂર્ણ કુદરતી નિયમનરૂપ છે. આ નિયમન સર્વ દેશો માટે તથા સર્વ કાળ માટે જરૂરી જણાય છે.

૫. શિક્ષકજીવન—કેળવણીરૂપી સર્જનાત્મક કાર્ય કરવા માટે સમાજે કે રાષ્ટ્રે શિક્ષકને સંપૂર્ણ સ્વતંત્રતા આપવી જોઈએ. સરકાર શિક્ષકોને એક જક઼ યોગદામાં ગોઠવે છે ને વળી તેને જ કાર્યક્ષમતા મનાવે છે. કેળવણી તથા સંસ્કારિતાના કાર્ય માટે સ્વતંત્રતા આપવી જોઈએ ને કેળવણી-કાર્યને સાચું સન્માન આપવું જોઈએ; તો જ શિક્ષકો સર્જનાત્મકતામાં સફળતા પામી શકશે. વળી રાષ્ટ્ર સમજવું જોઈએ કે “કેળવણી પાછળ ખર્ચેલો પૈસો એ ચાપચુરપ છે કે જોનો ખર્ચેલો સારા નાબરિકો કે દેશસેવકોરૂપે રાષ્ટ્રને મળે છે”

પથુ સાથે સાથે શિક્ષકો તાલીમબદ્ધ, આરિઘવાન, પ્રેમી, નિષ્ઠાત, બાળમાનસના યાની અને પ્રેરણાત્મક જીવનવાળા હોવા જોઈએ. પ્રભુથી બીજો ન'બરે શિક્ષકતું' સ્થાન છે ને તે સ્થાન માટે શિક્ષકના જીવનમાં ત્યાગબાવના, સમર્પિત દૃષ્ટિ, નિઃસ્વાર્થતા, સેવાસંકલ્પ અને આત્મસંયમ હોવા જોઈએ. ઉમદા સ્વભાવ અને પ્રેમી જીવન તેમનામાં હોવા જોઈએ. તેમનામાં એવો શક્તિ હોવી જોઈએ કે જ્યાં વિદ્યાર્થી પોતાના માટે પોતાનાં સત્યો શોધી શકે, પોતાનાં ચરીરોને ખીલવી, તથા કાષ્ટમાં લાવી શકે અને જગતકલ્યાણના કાર્યમાં પોતે સહકાર આપી શકે તેવો શક્તિશાળી પોતે બની શકે. સર્વ પ્રકારે જીવંત નમૂના રૂપે શિક્ષક હોવો જોઈએ પોતે તમામ પદ્ધતિઓથી વાકેફ હોવા જતાં તેમનાથી સુક્ત હોવો જોઈએ અને મતાગ્રહ વિના બાળકને તેના વિકાસમાં સહાયરૂપ નીવડવો જોઈએ શિક્ષકમાં વિકાસક્રમનું સંપૂર્ણ જ્ઞાન હોવું જોઈએ; તો જ બાળકને તેના વિશિષ્ટ રચાને સંપૂર્ણ બનવામાં તે સહાય કરી શકે. “કળવણીનું ધોરણ વિકાસક્રમના નિયમ પર રચાવું જોઈએ.” બાળકને સ્વભાવ, તેના વિકાસની ભૂમિકા અને તેના ગોત્ર (માર્ગ—Ray)નું જ્ઞાન શિક્ષકમાં હોવું જોઈએ; તો જ તે ઉમર અને શક્તિની દૃષ્ટિએ કળવણીરૂપી પરિસ્થિતિ રચી શકશે. મનુષ્યબાંધારણના સ્પષ્ટ જ્ઞાનની

જરૂર શિક્ષકને છે. શ્રી બૃપતરાય મહેતા કહે છે તેમ “શિશુઅંહા શિશુવપ્ત્યુઃ.....” એ મુખ શિક્ષકોના જીવનમાં તો દેખાતો હોવો જોઈએ.

૬. અખંડ અને સતત કેળવણી—વિકાસ અખંડ, અનંત અને સતત આત્મા કરે છે; તેથી કેળવણીના કાર્યમાં પણ તે રીત ચાલુ રાખવી જોઈએ. આગમંદિર, પ્રાથમિક, માધ્યમિક અને કોલેજની કેળવણી વચ્ચે પરસ્પર સહકાર, સમન્વય અને ક્રમશઃ વ્યવસ્થા હોવી જોઈએ. એક વર્ષથી જ્ઞાત વર્ષની ઉંમરમાં વિદ્યાર્થીને ખાસ શારીરિક, સાતથી ચૌદ વર્ષનાં ખાસ દ્વાર્દિક, ચૌદથી એકત્રીસ વર્ષનાં ખાસ માનસિક કેળવણી આપવી જોઈએ. આગળ જતાં કોલેજમાં તે કોઈ એક ક્ષેત્રમાં નિષ્ણાત અને તેવી કેળવણી હોવી જોઈએ. આ અધી વ્યવસ્થા તથા બાળકમાં સહકારની જરૂર છે, સખત મેદા (warden-light compartments) બનાવ કરીને અલગ બનાવી દેવાની જરૂર નથી. વળી ફક્ત જ્ઞાનામાં જ, ફક્ત ચાર કલાક માટે જ, ને ફક્ત વિદ્યાર્થીવ્યવસ્થાના કાળમાં જ કેળવણી લેવાની હોતી નથી, પણ સર્વત્ર, ચોવીસે કલાક અને ગર્ભાવસ્થાથી માંડીને મરણ પર્વત મનુષ્ય કેળવણી પામી રહ્યો હોય છે. આ વાત ખાસ ધ્યાનમાં રાખવાની જરૂર છે.

૭. કેળવણીનું રવરૂપ રાષ્ટ્રીય હોવું જોઈએ—“રાષ્ટ્રના ભૂતકાળ, વર્તમાનકાળ અને ભવિષ્યકાળનો વિચાર કરીને અપાતી કેળવણી એ રાષ્ટ્રીય કેળવણી છે.” માતૃભાષા દ્વારા કેળવણી હોવી જોઈએ. સમય બપોરનો નહિ, પણ સવારસાંજનો હોવો જોઈએ. પરીક્ષાપદ્ધતિ નવીન થવી જોઈએ કે જેથી બાળક પોતે જ ધીમે ધીમે આત્મ-પરીક્ષણ કરતો થઈ જવો જોઈએ. શિક્ષક અને કેળવણી વચ્ચેનો સ્નેહ સમજાવવો તે પરીક્ષામાં શું પારખવું તેની સમજ પડી જશે. રાષ્ટ્રભાવના જન્માવે પણ બીજાના રાષ્ટ્રને પણ એટલું જ માન આપે તેવી આંતરરાષ્ટ્રીય દૃષ્ટિએ તાલીમ આપવી જોઈએ. હિંદનો આત્મા (આધ્યાત્મિકતા અને સંસ્કારિતા) પ્રગટ થાય તેવી હિંદની કેળવણી રચાવી જોઈએ. નવીન બાળકો પણ રાષ્ટ્ર પોતાની કેળવણીમાં દાખલ કરવી જોઈએ. અત્યારની શાળાઓને ઉત્તમ બનાવવા માટે તેમાં એક પ્રાર્થનાખંડ, ઉદ્યોગખંડ, કલામંડપ, રમતો માટેનું મેદાન, બાજ, મેજિક લેન્ટર્ન અથવા સિનેમાનું સાધન અને મોટરનું વાહન આદિ નવીન બાળકો હોવી જોઈએ; તો તે શાળા દ્વારા બાળકની તમામ શક્તિઓને ખીલવવાની તક આપી શકાય.

૮. સાચી નાગરિકતાની તાલીમ—બાળક કેળવણી પામીને સાચો દેશજન અને તે માટે ચાલુ વિષયો ઉપરાંત કેટલીક ધર્તર પ્રવૃત્તિઓ પણ સમજપૂર્વક શાળામાં ચલાવવાની જરૂર છે. રક્ષાઉદ્ધિગની પ્રવૃત્તિ ઘણી જ પૂરકરૂપ છે. તેનાથી કુદરતનો સહવાસ, સેવાભાવ, સર્વાંગી વિકાસ, ખડતલપણ અને સમાજદૃષ્ટિ ખાસ કરીને સધાય છે. ઉત્સવો, પર્વદનો, સામાજિક જવાબદારીની તાલીમ મળે તેવા અખતરા, સલામત્યલનની તાલીમ, બાળકામ, પ્રાણીઉદ્ધર, શુદ્ધાકાતો, પ્રાર્થના, પ્રવચનો, સત્સંગ, નીતિશાસ્ત્ર, જીવનધર્મતર મટેના આદર્શો, નિયમો, વાતાવરણ આપે તેવું ધર્મજ્ઞાન, માનવતા પ્રગટે ને પદપદારી વૃત્તિ પોષાય તે માટે સ્વયંસેવકદળ અને અન્ય સર્જનાત્મક પ્રવૃત્તિઓ (માસિક, નાટક વગેરે) દ્વિત્યાદિ દ્વારા મનુષ્યમાં સ્વાવલંબન, જવાબદાર જીવન અને સાચી નાગરિકતા જન્માવી શકાય.

આ પ્રમાણેના સિદ્ધાંતો ડૉ. બેસન્ટે હાલની કેળવણીમાં દાખલ કરીને સાચી દૃષ્ટિ આપી. ત્યારબાદ કેળવણીના કાર્યમાં તેમણે આ સિદ્ધાંતોનો અમલ કરવા સક્રિય રીતે અંપણ્ય. તેમણે શાં શાં કાંઈ ક્યાં તે નીચે પ્રમાણે છે.—

ઈ. સ. ૧૮૯૮માં એપ્રિલની ૧૦મીએ બનારસમાં એક સભા બરી તે જ સાલના જુલાઈની ૭મીએ તેમણે સેન્ટ્રલ હિંદુ કોલેજની સ્થાપના કરી લોર્ડ કર્ઝનની સહાનુભૂતિ તથા શુભેચ્છા

તેમણે આ કાર્યમાં મેળવી. આખું ઉપેન્દ્રનાથ બસુ, આચાર્ય રીચાર્ડસન, હેરી મેનમેરી તથા બીજાઓની સહાયથી આ સંસ્થાએ કામ આગળ ધપાવ્યું. રૂઢ તથા કોલેજની સાથે એક સુંદર બોર્ડિંગ હાઉસ પણ બીજું થયું. દર શરદઋતુમાં ડૉ. બેસન્ટ આ કોલેજમાં બાપણું કરતાં ને હિંદુધર્મ, નીતિશાસ્ત્ર, તત્ત્વજ્ઞાન, ચારિત્રવદ્ધતર, સંસ્કૃતિતા ઇત્યાદિ ખાસ વિષયોનું શિક્ષણ આપતા હતાં. થોડા જ સમયમાં કોલેજની કીર્તિ હિંદુભરમાં વ્યાપી ગઈ. કોલેજમાં એક “માસિક”ની શરૂઆત પણ થઈ ગઈ. “બોર્ડ ઓફ ટ્રસ્ટીઝ”માં પંડિતો તથા અમલદારોનો સારા પ્રમાણમાં સાથ પ્રાપ્ત થયો. જે જ વર્ષમાં ૧,૪૦,૦૦૦ રૂપિયાની રોકડ તથા ૮૦,૦૦૦નું એસ્ટેટ થઈ ગયું. ઈ. સ. ૧૯૦૩માં ડૉ. એન્ડ્રુસ પ્રોફેસર તરીકે ત્યાં નિમાયા. તેમણે ત્યાં ઈ. સ. ૧૯૧૩ સુધી રહીને હેડમાસ્તર તરીકે, પછી વાર્ષિક પ્રિન્સિપાલ તરીકે ને છેવટે પ્રિન્સિપાલ તરીકે સુંદર કામ કર્યું હતું. ઈ. સ. ૧૯૧૭ પછીથી કોલેજ “બનારસ હિન્દુ યુનિવર્સિટી”ના રૂપમાં ફરવાઈ ગઈ. ડૉ. બેસન્ટે તેના પરથી પોતાનો કાજ તથા ધ્યાન છોડાવી લીધાં ને માત્ર ‘ગવર્નિંગ બોર્ડ’ના સભ્ય તરીકે રહ્યાં. ત્યારપછીથી તેની વ્યવસ્થા સરકાર તરફથી ચાલે છે. પંડિત માલવિખાણેએ ધણી વર્ષો સુધી તેમાં કામ કર્યું છે. હાલ પણ આ યુનિવર્સિટી ધણા સારા પ્રમાણમાં કાર્ય કરે છે.

ઈ. સ. ૧૯૧૭ પછીથી “થીઓસોફિકલ એજ્યુકેશનલ ટ્રસ્ટ” નામની એક સંસ્થા શરૂ થઈ. ઈ. સ. ૧૯૧૪માં તે લગભગ ૧૫ શાળાઓ “નેશનલ એજ્યુકેશન”ના ધોરણે વ્યવસ્થિત કરવામાં આવી. ત્રણ વર્ષ સુધી આ સંસ્થાએ સારો પ્રચાર કર્યો. આના પ્રણેતા પણ ડૉ. બેસન્ટ હતાં.

ઈ. સ. ૧૯૧૬માં “સોસાયટી ફોર પ્રોમોશન ઓફ નેશનલ એજ્યુકેશન”ની સ્થાપના થતાં “થીઓસોફિકલ એજ્યુકેશનલ ટ્રસ્ટ”ના મંડળે બંધી જ સત્તા આ નવાં રાષ્ટ્રીય કેળવણીના કાર્યને સોંપી દીધી. ઈ. સ. ૧૯૧૭ના મે માસમાં તે હિંદના ધણા રાજકીય નેતાઓ આમાં સામેલ થયા. ડૉ. બેસન્ટે તથા ડૉ. એન્ડ્રુસે ધણી પ્રવચનો તથા લેખો દ્વારા સારી જગૃતિ આણી. ઈ. સ. ૧૯૧૭માં તે લખનૌની રાષ્ટ્રીય મહાસભાની સભામાં ડૉ. એન્ડ્રુસે એક પ્રેરણાત્મક બાપણું કેળવણીના વિષય પર આપ્યું હતું.

પછી ઈ. સ. ૧૯૧૭ની સાલમાં “થીઓસોફિકલ ફેરરનીટી ઇન એજ્યુકેશન”ની સ્થાપના આચારમાં થઈ, તેના પેટ્રન તરીકે ડૉ. બેસન્ટ અને પ્રમુખ તરીકે ડૉ. એન્ડ્રુસે કામ કરવા લાગ્યાં. ઈ. સ. ૧૯૨૧માં ડૉ. એન્ડ્રુસે મેન્જિક લેન્ટર્નની સહાય દ્વારા હિંદુભરમાં વાર્તાલાપો તથા પ્રવચનો આપીને રૂ. ૬૫૦૦૦ આ કાર્ય માટે એકઠા કર્યાં.

વળી ઈ. સ. ૧૯૨૨માં “બ્રહ્મવિદ્યા-આશ્રમ”ની સ્થાપના પણ કરવામાં આવી. જે. એચ. ક્રિસ્ટો આ કાર્યમાં સારો વેગ આપ્યો હતો.

ઈ. સ. ૧૯૨૪માં બનાર રાષ્ટ્રીય કેળવણી આપનાર મંડળે પોતાનું મુખ્ય કાર્ય છોડી દીધું ત્યારે “થીઓસોફિકલ એજ્યુકેશનલ ટ્રસ્ટ” ફરીથી કેળવણીના કારભારની લગભગ હાથમાં લીધી. આ રીતે કામ આગળ ધપે જ ગયું.

ઈ. સ. ૧૯૨૫માં “વર્લ્ડ યુનિવર્સિટી એસોસિએશન”ની શરૂઆત થઈ, તથા ડૉ. જે. ઈ. માર્કો તેના ડિરેક્ટર તરીકે નિમાયા. ઈ. સ. ૧૯૨૭માં રચાનિક ટ્રસ્ટો દ્વારા આ પ્રવૃત્તિ હિંદુભરમાં ચાલવા માંડી. “બ્રહ્મવિદ્યા-આશ્રમ”ની સંસ્થાને આ પ્રવૃત્તિ સાથે જોડી દીધી. “થીઓસોફિકલ

ફેટરનટી " ને પણ વધારે વ્યવસ્થિત બનાવ્યું આ બધાનું કાર્ય " થીઓસોફિકલ યુનિવર્સિટી " ના વિચારને જનતામાં રિયર કરવાનું હતું.

ઈ. સ. ૧૯૪૪માં " બેસન્ટ મેમોરીઅલ હાઈસ્કૂલ " ની શરૂઆત અધ્યારમાં થઈ. તે સ્કૂલમાં સહશિક્ષણ તથા છાત્રાલયની પ્રથા ઉમેરવામાં આવી. સ્કૂલની સાથે ૬૬ આશા પણ મૂકવામાં આવી છે કે ધીમે ધીમે આ સ્કૂલ કોલેજના રૂપમાં આગળ વધે ને છેરે " વર્ડ યુનિવર્સિટી " ના રૂપમાં તે સફળ બને.

ડૉ. બેસન્ટને અત્યંત પ્રિય એવી સ્કાઉટિંગની પ્રવૃત્તિનો પણ થીઓસોફિકલ કેળવણી તરીકે સ્વીકાર સારા પ્રમાણમાં થયો.

ઈ. સ. ૧૯૩૫માં શ્રી રુકિમણીદેવીના પ્રમુખસ્થાને સ્થપાયેલી " ઈન્ટર નેશનલ એડેમી ઓફ ધી આર્ટ્સ " એટલે કે " કલાક્ષેત્ર " ની સંસ્થા સાથે હાથ મિલાવીને બેસન્ટ થીઓસોફિકલ સ્કૂલે કામ કરવા માંડ્યું. અધ્યાર સુધી આ બે સંસ્થાઓ પરસ્પર સહકારથી અધ્યારમાં સુંદર કામ કરી રહી છે. શ્રી. રુકિમણીદેવી બનેના પ્રાણરૂપ વિભૂતિ છે. કવિશ્રી રવીન્દ્રનાથ ટાગોર તેના પેદ્રન હતા.

તે ઉપરાંત હાલ બનારસમાં પણ " થીઓસોફિકલ સ્કૂલ " ચાલે છે. જેના મુખ્ય વ્યવસ્થાપક શ્રી રોહિત મહેતા છે. " ઝરિવેલી ટ્રસ્ટ " ની સંસ્થા પણ આ સાથે જોડાઈ ગઈ એટલે બનારસમાં પણ હવે થીઓસોફિકલ કેળવણી સારા પ્રમાણમાં કામ કરતી થઈ છે. અધ્યારની તથા બનારસની થીઓસોફિકલ સ્કૂલો ઉપરાંત હિંદ ભરમાં બીજી ઘણી સ્કૂલો પર થીઓસોફિકલ પ્રત્યક્ષ કે પરોક્ષ કાળ ધરાવીને ડૉ. બેસન્ટના આદર્શો મુજબની કેળવણી ફેલાવી રહ્યા છે. વળી " લીગ ઓફ પેરન્ટ્સ એન્ડ ટીચર્સ " નામની સંસ્થા પણ ઘણાં વર્ષોથી થીઓસોફિકલ કેળવણીનું સાહિત્ય પ્રગટ કરી રહી છે, તેના મુખ્ય કાર્યકર્તા હાલ ડૉ. પ્રસાવતી કુલકર્ણી છે તથા તેનું કેન્દ્રસ્થાન વ્હાલિયરમાં છે.

આ પ્રમાણે ઈ. સ. ૧૯૯૮થી તે અત્યાર સુધી હિંદમાં ડૉ. બેસન્ટ કેળવણીનાં કાર્યોમાં પ્રગટાવેલી જ્યોત પ્રકાશ આપી રહી છે. હવે આ સાલમાં એવો તપકો આવ્યો છે કે જો બેસન્ટ શાતાબ્દિક ૬૩માં સારી રકમ એકઠી થશે, તો અધ્યારમાં " ધી એડવેન્સ મોન્ટેસોરી ટ્રેનિંગ સેન્ટર " x બેજુ થશે ને ડૉ. બેસન્ટનું તથા આપણું " થીઓસોફિકલ વર્ડ યુનિવર્સિટી " નું સ્વપ્ન સિદ્ધ થશે.

જો આપણે થીઓસોફિકલ કેળવણી જનતામાં આપવા માગતા હોઈએ, જો ડૉ. બેસન્ટના કેળવણી-કાર્યને સફળ બનાવવા માગતા હોઈએ, જો આપણે રુકિમણીદેવીના મહાન કાર્યને સાથ આપવા માગતા હોઈએ, જો આપણે હિંદની અગત્યની સેવા કરવા માગતા હોઈએ, અને જો આપણે અંરકારિતા, કલ્પા, કેળવણી, નીતિ, આધ્યાત્મિકતા અને ધર્મની દિશામાં સહાય કરવા માગતા હોઈએ તો બેસન્ટ શાતાબ્દિક ૬૩માં પણ બનતી બધી સહાય આપણે આપવી જોઈએ, અસ્તુ !

અમદાવાદ, ૧૯૪૭

કેશવજીલ મણિલાલ જાની

Service to Education

Dr. Annie Besant was one of the celebrities of the modern world. India owes a special debt to her. She rendered very valuable services to the cause of education, the study of religion and also to the cause of India's freedom. Along with her fellow workers she founded the Central Hindu College at Banares in 1898 and heartily co-operated in establishing the Benares Hindu University. She was an esteemed member of the Court, the Council, the Senate and various other bodies of the University since its inception. The University honoured itself by conferring upon Dr. Besant, the degree of Doctor of Letters in 1921. We cherish her memory with deep gratitude and affection

Pandit Madan Mohan Malaviya.

(“The Annie Besant Centenary Book” Page 70)

ડૉ. એસન્ટની શિક્ષણ વિષયક સેવા

ડૉ. એની એસન્ટ એ આધુનિક જગતની એક મહાન વિભૂતિ હતાં. હિન્દને તેમના પ્રત્યે ખાસ દેવું છે. તેમણે શિક્ષણ સંબંધી, ધર્મના અભ્યાસ સંબંધી અને હિન્દના સ્વાતંત્ર્ય માટે અહુ કોમતી સેવાઓ બજાવી છે. તેમના સાથીઓ સાથે તેમણે ૧૮૯૮માં જનારસમાં સેન્ટ્રલ હિન્દુ કોલેજની સ્થાપના કરી, અને જનારસ યુનિવર્સિટી (વિદ્યાપીઠ) સ્થાપવાને તેમણે તેમનો હાર્દિક સહકાર આપ્યો હતો. જનારસ હિન્દુ યુનિવર્સિટીની શરૂઆતથી જ તેઓ તેની કોર્ટ (કમેરી), કાઉન્સિલ (મંત્રણા સભા) અને સેનેટના માનાર્હ સભ્ય હતાં. ડૉ. એસન્ટને ૧૯૨૧માં ડોક્ટર ઓફ લેટર્સની પદવી આપી યુનિવર્સિટીએ પોતાની જાતનું જ અહુમાન કયું છે. આપણે તેમનું સ્મરણ જોડી કૃતઘતાની શુદ્ધિ અને પ્રેમથી કરીએ છીએ.

પંડિત મદનમોહન માલવીયા

(ઉપલા ફકરાનો અનુવાદ)

Dr. Besant in her Past Birth*

She once told me that she recollected her last life before her birth as Annie Wood. It was in India and her life then closed as an old woman, some three years before her birth in London in 1847. During the last years of that Indian life she was blind. That life was in North India as the niece of the Gurux of H. P. B. and herself. She remembered how as a little girl she used to play at his knee, and how even then his appearance was exactly the same as that in the picture painted in 1884 by Schmiedchen under the inspiration of H. P. B.

G. Jinraj Das.

(The Theosophist, October, 1946)

ડૉ. બેસન્ટ એમના પૂર્વભવમાં

તેમણે મને એક વાર કહ્યું હતું કે તેમનો આ જન્મ એની પુરૂં તરીકે થયો તે પહેલાંનો જન્મ તેમને સંભરતો હતો. તેમનો જન્મ હિન્દમાં થયો હતો અને તે વખતે તેઓ એક ઘરડી ડોસી થઈ, એમના ૧૯૪૭માં લંડનમાં થયેલા આ જન્મની પહેલાં, ત્રણએક વર્ષ પહેલાં ગુજરી ગયા હતા. તેમની એ હિન્દમાંની જિંદગીમાં, તેઓ છેવટના ભાગમાં આધિના થઈ ગયા હતા તે તેમની જિંદગી ઉત્તર હિન્દમાં થઈ હતી. તે વખતે તેઓ તેમના પોતાના અને એય પી. બેવેટ્સ્ટ્રીના યુરુ (મહાત્મા મોર્ચા)ના ભત્રીજા (niece-નીસ) હતા તેઓ પોતા જીવ્યાવર્તા હતા કે તેઓ તે વખતે એક નાની છોકરી હતા અને ત્યારે તેમના યુરુના ચરણ આગળ રમતા હતા અને તેમનો (તેમના યુરુનો) દેખાવ તે વખતે પણ એય. પી. બેવેટ્સ્ટ્રીની પ્રેરણાથી રિકમએને તેમની ૧૮૮૪માં ૭મી પાડી તેના જેવો જ હતો.

શ્રી. સી. જિનરાજદાસ

(ધી થીઓસોફિસ્ટ, ઓક્ટોબર ૧૯૪૬)

* વધુ માટે જુઓ “બેસન્ટ-એયા” દિરેક્ષીક વાળો લેખ.

* Master Morya.

ડો. જેસન્ટની સત્યોપાસના

ડો. જેસન્ટના જીવન અને કાર્યનો નિષ્પક્ષપાતપણે અભ્યાસ કે નિરીક્ષણ કરનાર કોઈ પણ તટસ્થ વ્યક્તિને એક વસ્તુ જરૂર સમજશે કે ડો. જેસન્ટ એ એક અદ્વિતીય માનવવિભૂતિ હતા. એમના વ્યક્તિત્વના અનેકવિધ પાસાં હતાં. એઓશ્રી એક પરમયોગી ને દિવ્યદ્રષ્ટા હતા, પ્રખર માનસ-શાસ્ત્રી ને દેગવણીકાર પણ હતા. એઓ મહાન ને જોડા તત્ત્વચિંતક ને વિજ્ઞાની પણ હતા. એઓ એક જબરજસ્ત કર્મયોગી, અનોક વક્તા ને સિસ્તજદ પ્રચારક પણ હતા.

કિન્તુ એમના જીવન અને વ્યક્તિત્વના આ વિવિધ પાસાંઓના પ્રાચ્છ અને ચેતનારૂપ હતા એમના જીવનમાં રહેલી અખંડ અને અવિરત સત્યોપાસના.

ડો. જેસન્ટ માત્ર આ જન્મથી જ નહિ કિન્તુ જન્મજન્માન્તરનાં સત્યશોધક અને સત્યના ઉપાસક હતા. એમના જીવનમાં રહેલી સત્ય પ્રતિતિ અવિચલ શ્રદ્ધા, ભક્તિ તેમજ સત્યની અવિશ્રાન્ત શોધનાં જનકંત ઉદાહરણો આપણને પૂ. શ્રી. કૃષ્ણમૂર્તિનાં પાઠથી જન્મોમાં આવતા એમના અનેક જન્મોનાં જીવનપ્રસંગો પૂરાં પાડે છે. પ્રાચીન ઇતિહાસની તવારીખ ઉપર નોંધાયેલો એમનો ઇંટાલીમાં થયેલ જીવો તરીકેનો જન્મ ને એ જિંદગીનો ઇતિહાસ પણ આપણને એમની સત્ય પ્રત્યેની અખંડ ને અવિચલ નિશ્ચયો પુરાવો પૂરો પાડે છે.

જીવો તરીકેના એમના જન્મમાં સત્યની નીંડર ને સનાતન ધોષણને ખાતર એમને દેશ-પરદેશ બટકતા ફરવું પડ્યું હતું, કારાવાસની અંધારધેરી દીવાલો પાછળ જીવનનાં આઠ આઠ વર્ષો વિતાવવા પડ્યાં હતા, અને છેવટે પોતાના સત્યકથનને ખાતર સહેલે અગ્નિસ્નાન કયું હતું.

આ રીતે ડો. જેસન્ટના સ્વરૂપમાં જે આત્મા જીતયો હતો, એ યુગયુગનો સત્યશોધક અને સત્યનો ઉપાસક હતો. એ સત્યશોધનની ઝંખનાની ઝંખી આ જન્મે પણ એમના સંસારજીવનથી થરે થઈ હતી. એ બાળતની ખાતરી આપણને એમનું આત્મજીવન વાચતાં જણાશે. યુગયુગની એમની આ સત્ય પ્રતિતિ તપશ્ચર્યા અને સત્યને ખાતર કરેલા ત્યાગને પરિણામે એઓશ્રી આ જન્મે આટલી સિદ્ધિને સિખરે પહોંચ્યાં હતાં, ને જગતના ઇતિહાસમાં એક યુગપુરુષ ને વંદનીય વિભૂતિ તરીકે જીવન જીવી ચર્ચા છે.

તો આપણને જાન થશે કે જીવનમાં સત્યની અખંડ ને અવિરત ઉપાસના જાળવી રાખવા માટે કયા પ્રકારનાં લક્ષણોની આવશ્યકતા અનિવાર્ય છે.

ડો. જેસન્ટના જીવનના અભ્યાસમાંથી આપણને એ લક્ષણો કયાં હોવાં જોઈએ તે બહુ જ સરળતાથી સમજાય છે.

સત્યોપાસનાનાં પ્રધાન લક્ષણો

સત્યશોધકનું પ્રથમ લક્ષણ સત્યોપાસનાની ને સત્યશોધનની આડે આવતાં તમામનો હિંમત ને નીકરતા પૂર્વકનો પકાર કરવાની તાકાત છે. આવા પ્રકારના પકારને પરિણામે ડૉ. બેસન્ટે જીવનમાં અસંખ્ય દુઃખવેદનાઓ થવા છતાં પોતાના પતિની ઈચ્છા વિરુદ્ધ જઈને દેવળમાં જવાની ના પાડી, કોર્પોરેટની ભક્તિ કરવાની ના કહી. પરિણામે એમને લગ્નનું બંધન પણ ખૂન જ દર્શાવ્યાં દિલે તોડવું પડ્યું. એને પરિણામે ઉદ્ભવતી તમામ મુશ્કેલીઓ ને હાંડમારીઓને હસ્તે મોઢે આહવાન દીધું. એ કાળે એમના જીવનનો આધાર કોઈ જ નહોતું, પાસે એક પણ પૈસો નહોતો. આજીવિકા મેળવવી પણ મુશ્કેલ હતી એ કાળે સ્ત્રીએ એકલા રહેવું એ પણ નિંદા મળ્યાં હતાં છતાં પણ એ તમામ કપરી પરિસ્થિતિઓનો અને તમામ મુશ્કેલીઓનો એમણે દૃઢતાપૂર્વક સામનો કર્યો ને પોતાનો એ પકાર ચાલુ રાખ્યો.

સત્યશોધકનું બીજું લક્ષણ જીવનના કોઈ પણ સંજોગમાં જન પર આધાર રાખવાનો જુસ્સો કેળવવો તે છે ડૉ. બેસન્ટે કરેલ ક્રિશ્ચિયન ધર્મ પ્રતિની ઉપેક્ષા ને પકારને પરિણામે એ આખા ઈશ્વિયન સમાજની આંખે ચઢવાં હતાં રૂઢ સમાજ તરફથી સૌ કોઈ એમને હઠધૂત કરતાં હતાં. તેમાં વળી થાકવાના વિસામા જેવાં એમનાં અને બાળકોને એમની પાસેથી ખૂંટવી લેવામાં આવ્યાં ત્યારે તો એમના દિલનું દુઃખ પરાકાષ્ટાએ પહોંચ્યું હતું. કારણ કે ધણીયે વાર જાતે જૂખ્યાં રહી પોતાના એ નિર્દોષ ને કુમળાં બાળકોને એમણે ખવરાવ્યું હતું. પોતે ખાધું નથી એથી બાળકોને દુઃખ થાય છે, એ બીકે પેટમાં જૂખનો દાવામિ હોય ત્યારે પણ મોં પર દાસ્ય લાવી પોતાનાં બાળકો સાથે વાત ચિત કરતાં હતાં; એવા હતા એમનો વાત્સલ્ય પ્રેમ. આવી એકલતાની વસમી અને નિઃસહાય સ્થિતિમાં પણ પોતાની આત્મશક્તિ, સ્વતંત્ર વિચારણા ને સત્યોપાસનાને બળે આવેલી સ્પષ્ટ વિચારણાએ એમને એમના પત્નિ ઉપર બિલા રહેવાની શક્તિ આપી. ત્યાંના માસિકો ને પેપરોમાં લેખો, નિબંધો ને ચર્ચાઓ લખીને આજીવિકા પ્રાપ્ત કરવાનો પ્રયત્ન શરૂ કર્યો અને બાકીનો વખત કચકાચેલાં, દબાયેલાં ને ચૂસાયેલાં દુઃખો ને નિરાધારોની સેવામાં ગાળવા લાગ્યાં. પોતાની અળેક વક્તૃત્વશક્તિ ને સ્પષ્ટ વિચારણાને પરિણામે એમણે પોતાનું સ્થાન સમાજમાં સ્થિર કરી દીધું છે.

સત્યશોધકનું ત્રીજું લક્ષણ સત્યપ્રાપ્તિ માટેની સતત ઝંખના ને તાલાવેલી છે. ડૉ. બેસન્ટે પોતાની કલમને ભેરે, વાણીની છતાં ને વિચારોની સ્પષ્ટતા ને બ્યાપકતાને પરિણામે એ કાળનાં સ્વતંત્ર વિચારકોમાં પોતાનું સ્થાન પ્રાપ્ત કરીધું. એ કાળના નીચલા ચરના મનુષ્યોની સેવાને પરિણામે એમની મમતા ને પ્રેમ પણ મેળવ્યાં. તેમાં વળી આર્સ્ટ એક્સો જેવા સમાજના સાચા સેવકની પિછાન ને મૈત્રી થઈ. આમ દિનપ્રતિદિન એમના જીવનમાં નાના નાના વિજયોનો આનંદ એમના આત્માની સનાતન સત્યશોધનની ઝંખનાને સતોષી શક્યો નહિ.

સત્યશોધકનું ચોથું લક્ષણ સત્યશોધનના ને સત્યપ્રાપ્તિના કાર્ય માટે કોઈ પણ પ્રકારની પરીક્ષા, પ્રયોગ કે તાલિમમાંથી વિના સંકોચે ને વિના બાબકાટે પોતાની જાતને સાબીત કરવાની તૈયારી છે. ડૉ. બેસન્ટને ખાતરી થઈ કે સત્યનો સનાતન પ્રકાશ, સત્યનો ચિરતપ દીવો ને એની પ્રાપ્તિ માટે જીવન ધસતરની તાલિમ પ્રેમ બેસેવેટરની પાસેથી જ એમને મળી શકશે. પણ એ મળે તે પહેલાં એમને પોતાની જાતને સાબીત કરવી પડી હતી. એકમે એમની શક્તિ, ભક્તિ ને તાલાવેલીની કસોટી કરવા સાપ્તિકલ રીસર્ચ સોસાયટી તેમજ બીજાઓ તરફથી એમના પોતાના વિરુદ્ધ બહાર પડેલાં તમામ લખાણ વાંચીને આવવાની આદા કરી. તે આદા અનુસાર તેમણે એમના વિરુદ્ધના તમામ લેખો ને

જુદા આલેખોનો વિચાર કર્યો છતાં એમની શ્રદ્ધા હમી નહિં, ત્યારે એકમે એમને સ્વીકાર્યાં, પોતાનાં શિક્ષણ બનાવ્યા ને કપરી ને અકલ્પ એવી આકરી શિસ્ત દ્વારા એમને તાલીમ આપીને તૈયાર થયાં.

સત્યશોધકનું પાંચમુ લક્ષણ જીવનના સત્યોની શોધ જાતે જ કરવાની ખુમારી. ડૉ. ખેસન્ટે જીવનના સત્યોની શોધ જાતે જ આદરી. કદી એમણે કોઈનું કહેલું ને ધર્મપુસ્તકમાં લખેલું જાતે સમજ્યા વિના સ્વીકાર્યું નથી કે માની લીધું નથી. કિન્તુ જીવનનાં સનાતન સત્યોને જાતસમજણે ને જાતપ્રયત્ને પોતાનાં બનાવ્યા છે, બીજાનું સ્વીકારવાની આત્મામાંથી ના હોતી, જેની ખાતરી આપણને એમણે લખેલા લેખો ને પુસ્તકો ને આપેલાં વ્યાખ્યાનો ઉપરથી થશે. એક કથન અને કથન પાછળના એમના લખેલા લેખો ને પુસ્તકો ને આપેલાં વ્યાખ્યાનો ઉપરથી થશે. એક કથન અને કથન પાછળના એમના વિચારોની સ્પષ્ટતા, એમના અભ્યાસનું ગોઠાણ, એ વિષયનાં મુખ્ય અંગોની સંકેતના, એમના આદર્શો ને ભાવનાઓને ક્રમશઃ દાખલા દલીલો ને પૃથક્કરણના પ્રયોગો દ્વારા રજૂ કરવાની રીત, પોતાના અંતરા-ત્માની પ્રતીતિની એના ઉપરની મહોર ને એમની વાર્ધાગીની સતતતા બહુબક્ષી વિચારોને પંથુ મંથન ને ધ્યાન દ્વારા ઘડાયેલી હતી અને જેમના સ્વીકાર પાછળ એમના આત્માની ખાતરી હતી એ સત્યોનું એમને સ્પષ્ટ દર્શન હતું.

સત્યશોધકનું જીવન સ્વચ્છ હોવાનું હોય. સત્યો, આદર્શો ને ભાવનાઓને અવિરત જાગૃતપૂર્વક આચારમાં ઉતારવાની તાલાવેલી ને તત્પરતા. ડૉ. બેસન્ટ સતત પોતાનાં આદર્શો અને મંતવ્યોને નિત્ય જીવનના આચરણમાં મૂકવાને ભાનપૂર્વક પ્રયત્ન કરતાં હતાં, જેની ખાતરી એમના સંસર્ગમાં નિત્ય જીવનના આચરણમાં મૂકવાને ભાનપૂર્વક પ્રયત્ન કરતાં હતાં, જેની ખાતરી એમના સંસર્ગમાં આવેલ હરેકાઈ મનુષ્ય આપી શકે એમ છે. ડૉ. બેસન્ટના જીવનમાં સત્ય ને સિદ્ધાન્ત પ્રતિની વફાદારી હતી અને એના ગ્રહણ કાળે ગમે તેવા દેખીતા સ્થાન, માન કે મહત્તાને ફગાવી દેતાં એમને જરા પણ અધિકો આવતો નહોતો. એઓશ્રીની આવી સત્યનિષ્ઠા સંબંધી તો એમના વિરોધીઓમાંયે બે મત પ્રવર્તતા નહોતા, એવું એઓશ્રીનું અણીસુંદ્ર આચરણ હતું. એઓશ્રીના વિચાર, ઉચ્ચાર અને આચારમાં એકતારતા ને એકરામતા હતી.

પરિણામે જીવનના જીવનની અસર મૂળી રીતે પણ લેકાને મુખ્ય હતી હતી. ડૉ. બેસન્ટના વ્યક્તિત્વ વિશે જગતભરના તેમજ દિવંદરના તમામ અગ્રણ્ય નેતાઓએ પોતાની મનોભાવના, નિર્જનિજના હૃદયોદ્ગાર એઓશ્રીના મૃત્યુ સમયે અર્પણી અબલિમાં વ્યક્ત કર્યા છે.

સત્યશોધકનું સાતમું લક્ષ્ય ને સર્વોત્તમ લક્ષ્ય સત્યની ઉપાસના ને એનું સંશોધન પોતાના વિકાસ કે મુક્તિને ખાતર નહિ કરતા માનવજાતિને સત્યપથે દર્શવાની નિરાશાથી દૃષ્ટિથી કરવું એમજ તે છે. ડૉ. બેસન્ટે સત્યની ઉપાસના કે શોધ પોતાના મોક્ષ કે સુખને માટે આદરી જ નહોતી કિન્તુ તે છે. ડૉ. બેસન્ટે સત્યની ઉપાસના કે શોધ પોતાના મોક્ષ કે સુખને માટે આદરી જ નહોતી કિન્તુ આખીયે માનવજાત એ સત્ય મેળવીને સુખી થાય એ બાવના એમની સત્યશોધનની મૂળ પ્રેરણા હતી.

એસન્ટ શતાબ્દિના આ વર્ષે હરિયાણા આપણામાતા કોઈ એમના આ નવતર ઇવનમાથી એ સત્વિપાસનાની દિશામાં કંઈ પણ પ્રશ્નશીલ બને અને એને દેવે પછીનું ઇવન એ દષ્ટિએ ઇવનના નિશ્ચય કરે એવી પ્રજા પ્રત્યે મારી પ્રાર્થના છે અરુદ્ર

ડી. રમણલાલ શાહ

શ્રી રમણલાલ શાહ

(' જ્યોતિ ' ઝોનરટ ૧૯૪૭ના અંકમાંથી)

હિંદની અન્નેક આર્યા ડો. એની બેસન્ટ

હિંદની સેવામાં અને તેના આદર્શોને અનુકૂળ કરવી જોઈતી પુનર્જાતનામાં કાઈ દિંદોએ અથવા અન્ય પ્રદેશોએ વધુમાં વધુ જીવન રેક્યુ હોય તો એનું માન સ્વર્ગસ્થ ડો. એની બેસન્ટને છે. જીવનનું એકેય ક્ષેત્ર એમણે એમની અન્નેક મેવા અમર, એની સદાય વગગુનું સ્તુતું રહેવા દીધું નથી. શું ધાર્મિક કે શું સામાજિક ક્ષેત્ર, શું આદ્યસેવા કે શું મજૂરસેવા, શું હિંદસ્વાતંત્ર્ય કે શું સ્ત્રીસ્વાતંત્ર્ય, શું હિંદમાં કે શું હિંદ બહાર, શું સરકારના સહકારે કે શું સગકારને વિરોધે, શું શિક્ષણમાં કે શું સંસ્કૃતિસંજીવનમાં—ડો. બેસન્ટે હિંદને ચણે ને ધણું છે અને ને પ્રેરણા પાઈ છે, ને જાગૃતિ આણી છે ને ને ચેતન પ્રેર્યું છે તે હિંદના ઇતિહાસમાં અન્નેક છે, અતિ વિગ્લ છે એનો હિંદપ્રેમ અને એનો ત્યાગ, એની ભાવના અને એની ભક્તિ, એમનું દાર્શનિકશ્રદ્ધ અને એમની આર્ષદૃષ્ટિ—ધણું ધણું હિંદના સંસ્કૃતિજીવનમાં સુવર્ણ અક્ષરે નોંધાયા વગર રહેશે નહિં.

આપણે નહિ અને ઇંગ્લેન્ડના વાતાવરણમાં જીજરેલી આ એનીએ, હિંદ માટેની આ ઘેલણ કયાંથી પ્રાપ્ત કરી ? જન્મનો દેશ છોડી, આત્માનાં ઓજસને અનુસરી એ આદ્ય કેમ આવી ? એક દિવસ નારિતકે તો બીજે દિવસે પાખંડી પાદરીઓથી વિરક્ત બનતી આ બેસન્ટને હિંદમાં શું દેખાયું ? એજઆરામ અને માનપાન છોડી, ગામડે ગામડે ભટકી હિંદીઓમાં જીવન પ્રેરવાનું એને કયાંથી સમજ્યું ? આને પ્રશ્ન પામતી તો કાલે એ જ હિંદી જનોથી નિંદાતી આ વિરલ સન્નારીએ હિંદબાળે પરનું વાત્સલ્ય કેમ ન છોડ્યું ? ધડીમાં હિંદમાં તો ધડીમાં ઇંગ્લાંડમાં, ધડીમાં રાજકીય ક્ષેત્ર તો ધડીમાં સર્વધર્મસમન્વયમાં નૂતન પ્રકાશ પાથરતી એની પ્રતિભા એ કયાંથી લાવી ? હિંદને માતૃભૂમિ તરીકે સ્ત્રીઓથી ને રાતદિન કામ કરતી, ઇંગ્લાંડ-હિંદ એકનાનો આદર્શ આદેશતી, એ કઈ આદર્શસિદ્ધિની અંખના અંખતી હતી ? જીવનની પળે પળે સત્યને જ સંશયતી અને સત્યને જ આચરતી એ મહાનારી એની બેસન્ટ! સ્વભવિધાની યોગિની હતી, સર્વવિશ્વસમભાવની પૂજારિણી હતી, અદસ્ત પૂર્ણપુરુષોની સેવિકા હતી.

કચકાતાં અને સમકાતાં, દુઃખી અને દરિદ્રની એ સાચી માતા હતી મરીમોનાં જોનાં આંસુ એને હૈયે વ્યથા પ્રગટાવતાં, સ્ત્રીઓનાં દુઃખે એ સદાય દુઃખાતી, હિંદનું હિંદવ—આર્ષત્વ નષ્ટ થતું જતું દેખાતાં એના અંતરે વિષાદ જાગતો.

ઇંગ્લાંડના મજૂરશક્તાઓમાં કે નાસ્તિકવાદીઓની મહેફિલમાં, સર્વજન એ તો કાઈ વિરલ વસ્તુની શોધમાં ભટકતી. પરિણીત છતાં પાદરીને ત્યાંનું પત્નીત્વ એને નંદોતું ગમતું ધર્મનાં ફંદાથી એનું હૃદય કક્કળી જોડતુ. પુનપુત્રોને બોલે એણે તો સત્યની જ પૂજા આદરી. પગ પછી પીચા ધારેલી આત્મ હત્યાની પ્લાલી એણે દૂર ફેંકી દીધી; એ મરવા નહિં, અનેકને જીવનનાં સાચાં દર્શન કરાવવા—જીવન-દાતા બંનવા—સંજીવ હતી. એને આત્મદર્શને તો અનેકના આત્મદીપ પ્રગટાવવાના હતા.

અતિ વિચિત્ર સંજોગોમાં એના હાથમાં મેદમ એથ પી બેહેવેટરફીના 'સિક્રેટ ડોક્ટ્રિન'ના પ્રથમ આવ્યા. એની સમાલોચના કરતાં કરતાં એના અંતરમાં પ્રજળ આત્મજ્યોત પ્રગટી જોડી. એનાં

સૌથી પહેલી શરૂઆતનો યથા કો. બેસન્ટને છે. ઓઝોમાં રહેલો વિશિષ્ટ શક્તિને એણે ગાબૂન નવધક્તરમાં આમંત્રી અને બધેનો અને અવાનતા, વહેમ અને રૂઢીમાં રહેસાતી હિંદુ નારીને એક બહાર કાઢી. હિંદના જીવનમાં એક મહામળ લાખ્યું.

હિંદનો યુવાનસમાજ ત્યારે હતાશ બમતો. એને નવા ચેતને આંછ, એનામાં નવા રવખાં ને નવું જોમ સજ્જનાર એની બેસન્ટ. જૂના રૂઢિચાળને નાખફ કરવા આ યુવક-યુવતીઓ તૈયાર થયાં. દેશને કાળે એમણે વિરલ એની પ્રાંતઘાઓ ઝીલી. નિર્વાંધ બનતા જતા યુવાનોને રહાઉટિમ જેવી પ્રવૃત્તિઓથી વીરવાન બનાવ્યા. પૃથ્વીને પાટલે દુધ એક કાર્ક મહા ભક્તિ છુ એ ભાવ એણે ત્યારે સંચરાવ્યો. એને બોલ યુવાનો સર્વસ્વ તજ્જતા; એને પ્રવચને નાસ્તિક આસ્તિક થતા; એના વાણી-પ્રવાહે નિષ્પ્રાણુનો પ્રાણુ ભઘૂકા જોડતો. એના કંઠમાં કવિત્વ હતું; એની આંખમાં અનેરું જોજસ હતું; એને શબ્દે શબ્દે સંજીવન વિસ્તરતું. મંત્રમુગ્ધ કરતી એની આર્ષવાણી હિંદને તમસમાંથી મહા-જ્યોતિનાં દર્શન કરાવી ગયું. રાજ્યો ને મહારાજ્યો, પૈસાદારો અને ખરીબો, શિક્ષિત અને અશિક્ષિત, આસ્તિક અને નાસ્તિક સોનાં મસ્તક એને ચરણે નમતાં. હિંદ સમસ્તને એકબાવે દાખવતી એની બેસન્ટ એક અજબ વીરગના હતી.

સ્થળ અને કાળનાં બધન એને કહી અવરોધતાં નહિ. આજે એ મામકાના પ્રવાસે ગાઢમાં દેખાતી, તો કાલે વાયુમાર્ગે સંચરી લડનના કવીન્સ હોમ દેખા દેતી કઈ કઈ લાંબા પ્રવાસો એણે શું જળમા ને શું સ્થળમાં, ભમી ભમી કર્યાં અને જીવનનું રહસ્ય દાખવ્યું. આતની સ્ત્રીમરમાં અને દોહતી માઢીમાં બેઠાં બેઠાં એમણે ગઢન અને આધ્યાત્મિક જોડાણભર્યાં પુસ્તકો લખ્યાં. જીવનભર આટ-આટલાં ક્ષેત્રોની આટલો સંગીન અને અવિરલ પ્રવૃત્તિઓ વચ્ચેથી, ચિરંજીવ રહે તેવાં, નાનાં મોટાં, ૩૩૦ પુસ્તકો લખનાર કોઈ જાનને તો પૃથ્વી પર મળ્યું નથી. એ જેટલાં મહાન હતાં, એટલાં જ એમનાં કાર્યો અને લખાણ પશુ મહત્તાભર્યાં હતાં... એનું જીવન જ એમાં ધમકતું દેખાતું.

દેશ, રમ, બધેનોથી, એ પર હતાં. સર્વ બધેનોથી પર એવા, થોઆસોફિકલ સોસાયટીનો મહા મંત્ર 'બ્રાહ્મણના,' એના એ પ્રતીક હતાં. જીવનની સર્વ પ્રવૃત્તિની એની પ્રેરણા એને એમાંથી મળતી અદરશ મહાપુરુષોના ગૂઢ અસ્તિત્વમાં એની શ્રદ્ધા અજન હી એને અંતરે માનેતા મહાપુરુને મોલે, એણે જીવનનાં અંજાવાતોવ સલા છે અને ટીકાઓ પશુ સહી છે. સાડુ હિંદ જ્યારે વિમાર્ગે જતું લાગ્યું ત્યારે એણે જ હિંદને લાલમતી બતાવેલી. એનું જોયેલું ને કહેલું કઈ કઈ આજે તો સાડુ પડ્યું, અનુભવાય છે.

જીવનનો સુદરમાં સુદર કાળ અને તેનાં મહામૂર્તિ ચાલીસ વર્ષ, એણે હિંદની અખડ સેવામાં આપ્યાં. ત્રણ ત્રણ વાર મુઠી એ આંખલ વિશ્વ થોઓસોફિકલ સોસાયટીના આંતરરાષ્ટ્રીય પ્રમુખ ચૂટાર્યા દેશે દેશે એણે સર્વધર્મમહત્તાના સદેશ આપ્યા અને એકાના યુર ઝિજાવ્યા. માણનાં કે જૂગોગનાં જક બધેનો એને નહોતાં જમતાં. સર્વ માનવી વિશ્વનામરિક બને અને એનામાં અને એના દેશમાં પ્રવટ્ટી સંસ્કૃતિની વિશિષ્ટ સુદરતા વિશ્વને અર્પે અને એમ કરી વિશ્વને સુદરતર ગનાવે એ એનું સ્વપ્ન હતું.

એનું જીવ્યો ઓઝા જ જીવે છે, એનું ઉદ્દેશોએ ઓઝા જ બોધે છે, જનતમાં વિશ્વના માનવકુલની એ મહાવિશ્વિત હતી. પ્રશ્નએ જે બધેલું, તે સર્વને આપીને એ આન હતી, અન્યને મુખ આપી એ સતો-પાતી. સાન્ત જનતમાં એ અનનની ઉપાસક હતી સેવા એનું સજીવન હતું, આત્મજાગૃહાન એને આનદ આપતા, ત્યાગમાં એ રાચતી, કાર્યમાં એ કુશલ યોગિની હતી; સર્વની સમપૂજ્ય, સમપ્રિય એ વતસલ માતા હતી. આજે એ યોગિનીને, એના શ્રદ્ધાબિંદ મહોત્સવે, વિશ્વના ડોટિ ડોટિ વડન હોને.

ઓ. જયુ દાણી.

હાઇપેશિયાનું બલિદાન

અલેક્ઝાન્ડ્રિયાના વિશાળ પુસ્તકાલય પાછળ સ્થાપિત યૌર રહ્યો હતો. ઉપસાગરનાં નીલ જળ સંધ્યાના સુન્દર ગંગા વડે મદાઈ રહ્યાં હતાં. એવે સમયે એક યુવતી માગરતા જળતરંગો પ્રત્યે અનિમેષ નયનોએ નિહાળી રહી હતી ગંભીરતાએ તેના મનોહર લાવણ્યને કંઈ એર પ્રતિભા અપી દતી. એકાએક પાછળ પદસ ચાર સંભળાયો. યુવતી પાછળ ફરી તેણે પોતાના વૃદ્ધ પિતાને આવનાં મેયા

“પુત્રી, સવારે મેં વાત કરી હતી, તેનો કંઈ વિચાર કર્યો ?” પિતાએ આવતાની સાથે જ પ્રશ્ન કર્યો.

“હા, પિતાજી,” યુવતીએ મૃદુ અવાજે જવાબ વાળ્યો, “આપની ઇચ્છા શિરોમાન્ય કરવા હું તૈયાર છું.”

વૃદ્ધની વદન ઉપર ગૌરવ સાથે આત્મસંતોષ અને આનંદના ભાવો તરવર્યાં. તે બોલ્યો: “શાનગ્રહ હાઇપેશિયા, તારી સહાય મારા બળમાં અનેકમણી વૃદ્ધિ કરશે તારી પાસે મારા શિષ્યો ઝંપટી પોતાનો અભ્યાસ આગળ વધારી શકશે.”

વૃદ્ધ અન્ન કેઈ નહિ, પરંતુ પ્રખ્યાત મશિનશાસ્ત્રી યીઓન હતો. અલેક્ઝાન્ડ્રિયાના મહાન પ્લેટોનિક વિદ્યાલયને તેણે શ્રેષ્ઠપદે પ્રોફેસર હતા. પિતાપુત્રી લખાણ વાતચીતમાં ગુણ્યા, અને બીજા દિવસના કાર્યની રૂપરેખા તૈયાર કરી કારણ, બીજા દિવસે મહાન પ્લેટોનિક વિદ્યામંદિરમાં અલેક્ઝાન્ડ્રિયાના યુવાનો સમક્ષ હાઇપેશિયાએ એક અધ્યાપક તરીકે હાજર થવાનું હતું. આ કાર્ય માટે તેનામાં સપૂર્ણ લાયકાત હતી તે કાળની સર્વ વિદ્યાઓ તેણે સપાદન કરેલી હતી. તેણે “દિવ્ય તત્ત્વવિદ્યા”નું તે બીજું પાન કપું હતું તેના શિક્ષકો એમ જ કહેતા કે પ્લેટોવાદનો તેણી સાક્ષાત અવતાર જ હતી. તેના પિતાને તેમજ શિક્ષકોને તેના જ્ઞાનમાં સપૂર્ણ શ્રદ્ધા હતી.

હાઇપેશિયાએ આ શ્રદ્ધાને સાર્થક કરી બતાવી તેણીની ખ્યાતિ એટલી મધી પ્રસરી કે રથજે રથજેથી જ્ઞાનપ્રપાસુઓ અલેક્ઝાન્ડ્રિયામાં આવવા લાગ્યા પરંતુ કમજાગરે અલેક્ઝાન્ડ્રિયાની હકુમત એ સમયે સીરીલ નામના એક મહિન હૃદયી અને અતિશય અસહિષ્ણુ મહત્ત્વા હસ્તક હતી. એની આસપાસ અનેક જગતી અને ઝડપી પાદરીઓના જૂથો વીટળાયેલા રહેતા, અને ઉચ્ચ જ્ઞાન તેમજ વૈજ્ઞાનિક વિચાર પ્રત્યેનો તેનો અધિષ્ઠાન સહ પ્રબળતિત રાખતા હાઇપેશિયાની જ્ઞાનકીર્તિનો વિસ્તાર દેશપરદેશમાં વધવા માંડ્યો તેણીનું સમાગૃહ અનેકાન્ડ્રિયાના યુવક—યુવતીઓથી જીભરાવા લાગ્યું અગાઉ દેવળોમાં જનારાઓ વૈદ્યાના પથ કેટલાક તેણીની પાસે પ્લેટોનિક તત્ત્વવિદ્યા શીખવા લાગ્યા. સીરીલ માટે આ ધટના અસહ્ય બની તેનો ક્રોધાગ્નિ ભખતી જોઈયો જ્ઞાનનો શુદ્ધ પ્રકાશ ફેલાય એ તેનાથી સહન ના થયું મનમાં તેણે હાઇપેશિયાનો નાશ કરવાનો નિર્ધાર કરી લીધો.

પણ પ્રથમ તો તેણે હાઈપેશિયાને પોતાના મત તરફ ફેરવી લેવા વલ આદર્યો તેણીના દેહનો નાશ કરવા કરતા, તેણીના મનને પોતાની વહેમભરી માન્યતાઓમાં જકડી લેવામાં એણે પોતાની વધુ વિજયપ્રાપ્તિ ભોંઈ આ કાર્ય અર્થે તેણે પોતાના પાદરીઓને મોકલ્યા, પરંતુ હાઇપેશિયાના દિવ્ય જ્ઞાન સમક્ષ તેઓ સર્વ નિષ્ફળ બની પાછા ફર્યા પછી તો તેણીનો નાશ કરવાનું જ સીરીલે નક્કી કર્યું, અને પીટર નામના, દૂરતાના અવતાર સમા, પોતાના એક કુટ પાદરીને મોકલી, એ “શયતાન મદી”નો સહાર કરવાની આજ્ઞા આપી દીધી.

પીટર આ પૈશાચિક કાર્ય ઉપાડી લીધું. એક પછી એક પોતાના સાથીદારોમાં તેણે એવી વાત ફેલાવી કે હાઇપેશિયામાં શયતાનનો વાસ થયેલો છે. તેણીનું સૌન્દર્ય, તેણીની વાણી, તેણીની વિદ્યા, એ સર્વ શયતાનનું આપેલું છે; આ પોતાની ધર્મબ્રજતા અને મિથ્યા જ્ઞાનથી અલેક્ઝાન્ડ્રિયાના ભોળા નગરજનોના આત્માને એ હણી રહી છે. આ પ્રકારની ઉદ્દેશણી વડે પાદરીઓનું એક ટોળું તેણે એકત્રિત કર્યું અને હાઇપેશિયા એક સાંકડા રસ્તે થઈને પસાર થવાની હતી ત્યાં આગળ ઈર્ષ ગયો. એની પશ્ચ સૂચના તેણે કરી રાખી હતી કે આ “કાકણ” મરોચ્ચારના બળે બચીને છટકી ન જાય, તે માટે તેના હાડ ઉપરનું તમામ માંસ કોરી કાઢવું, અને તેથી દરેક પાદરી હાથમાં મોટી મોટી છીપો ઈર્ષ આપ્યો હતો.

સમાચાર આપ્યા કે હાઇપેશિયાની ગાડી આવી રહી છે.

ઉદ્દેશયેલું પાદરીદંડ માડી આવી કે તરત તેના ઉપર તૂટી પડ્યું. ગાડી થઈ ગઈ ગઈ. હાઇપેશિયા વિસ્મિત ચહેરે જોતી થવા જાય છે, ત્યાં તો પીટર તેણીને પકડીને ગાડી મહાર ખેંચી કાઢી. ઉન્માદી બનેલ પાદરીઓ ખૂબ પાડો જોડ્યા : “દેવળ તરફ, દેવળ તરફ ચાલો, પ્રભુને કાકણનો ભોગ ધરાવીએ.” પીટર આગળ થયો, ‘એકાન્ત બનતી બાંજાને ઘસકવા લાગ્યો અને ઝડપે ચઢેલું ટોળું ચિચિવારીઓ પાડતું પાછળ દોડ્યું’ અલેક્ઝાન્ડ્રિયાના વિશાળ દેવળમાં સર્વે આવી લાગ્યા અને વધ-રથ બે ચઢેલી ભગવાન ઈસુ ખ્રીસ્તની મૂર્તિ સમક્ષ હાઇપેશિયાને નાખી. એક ક્ષણ ‘માટે મુક્ત થઈ તેણીએ કાંઈક બોલવા પ્રારંભ કર્યો. રસ્તે આવતાં તેણીનું શ્વેત વસ્ત્ર એવું થઈ ગયું હતું, પરંતુ તેણીના મુખ ઉપર સ્વરથતા અને શાન્તિ જળકી રહ્યાં હતાં. દુરમન ટોળાને ઉદ્દેશી તેણીનો મધુર સ્વર રણકી જોડ્યો. લાગ્યે જ થોડાક શબ્દો નીકળ્યા હશે, ત્યાં તો પીટર ગભરાયો. તેને લાગ્યું કે હાઇપેશિયાના વક્તૃત્વ આગળ પોને પડેલી સમગ્ર બાજુ ઊધી વળશે. તે એકદમ ગઈ જોડ્યો : “આ તો કાકણ છે! કાકણ એના શબ્દો ન સાંજળના. એના કાન આગળ શયતાન જોડેલો અને દેખાય છે મારો એને” એમ કહેતાં કહેતાં હાઇપેશિયાની કુચર ને ભૂખ્યા વરુની માફક તૂટી પડ્યો, અને તેણીના તમામ રક્તો ફાડી, તોડી, ચીરી નાખ્યાં દેવળની સુવર્ણવેરી સમક્ષ હાઇપેશિયા નગ્નદેહે જોતી રહી તેણીનો મરક સમો ઉજ્જવળ દેહ હજી પશુ અક્રમ હતો.

મૂળી દેવમૂર્તિ આ સર્વ નિહાળી રહી હતી.

પછી આપું ટોળું તેણીના ઉપર ધસી ગયું; તેણીને મરણનાત માર માર્યો, તેણીના સુંદર સુવર્ણરંગી ફેશોને એવી કાઢ્યા; તેણીના શરીર ઉપરથી ચામડી અને માંસ કોરી કાઢ્યા, અને તેણીનાં અંગે અંગે હિનનિન કરી નાખ્યાં. સમગ્ર દેખાવ અત્યંત કમકમાડી બયો હતો.

દેવળના મુખદાર આગળ કાઢેલો એક ઢમ ખડકાયો. તેમાં તેણીના દેહના ટુકડા નાખી સગત્રાવી મૂકવામાં ગયા. ગાંડાતુર મનેલ પાદરીઓએ બગતી ચિતાના ફરતા જોત્રા રહી પોતાના ધર્મત્રો ઉચ્ચાર્યા. સર્વ બળી બતાં વધેલી ભરંમને ચારે દિશાઓમાં ઉરાડી ઈર્ષ ટોળું લીખરાયું.

દેવળમાં રક્તના ખામોચિયાં પડેલાં હતાં. મનુષ્યમાસના ટુકડા અને સુવર્ણરંગી વાજોની ગૂંચો આમ તેમ પડી હતી.

અને મહાન દેવમૂર્તિ મૂળી મૂળી નેઈ રહી હતી

હાઇપેશિયાનો દેહ અથો, પરંતુ સત્ય ખાતર તેણે આપેલું નિઃશ્વાસ આજે પશુ અમર છે *

શ્રી. કાન્તિલાસ ફલાસ

(ડૉ. એની ગેસન્ટના એક લેખ ઉપરથી)

સત્યનો શહીદ જીઓડેનો જુનો

(' ધીઓસોફી ' પ્રભાણે ડૉ. બેસન્ટનો એક પૂર્વનો જન્મ)

સત્યની વેદી પર પોતાના સર્વસ્વની આહુતિ આપનાર એક સત્યવીર સોળમી સદીમાં યર્ષ ગયો. તેનું નામ જીઓડેનો જુનો. તેનો જન્મ ઇટાલીમાં આવેલ પ્રસિદ્ધ નેપેલ્સ શહેર નજીક નોલા નામના એક નાનકડા ગામમાં થયેલો. વીસુવીઅસ પર્વતની અગ્નિજ્વાળાઓથી ચમકતું આ નોલાગામ એક વખત માતખર હતું, અને તેના પર મદાનુ ગ્રોક ફિલસૂફ પાયેથોગોરાસના તત્ત્વજ્ઞાનની અસર હતી. જુનો આવા વાતાવરણમાં જોઈએ હતો. તે સ્વર્નાત્ર રત્નભાવનો, નીકર અને 'ભાવનાવાદી' હતો. વયમાં આવતાં તેની સમક્ષ એ જીવનમાર્ગો ખડા થયા. એક હતો સૈનિક બની યુદ્ધોમાં જઈ અશોભિત વહોરી લેવાનો. બીજો હતો ધર્મમંત્રો સાધુ બની અભ્યાસ આમળ વધારવાનો. જુનોને જ્ઞાનપ્રાપ્તિ માટે અદ્ભુત આકાંક્ષા હતી, એટલે એક ભલા પાદરીની મદદથી ત્યાંના ડેમિનિકન ખ્રિસ્તી મઠમાં દાખલ થયો. ત્યાં કેટલાંક વર્ષો રહી તેણે પોતાનો અભ્યાસ આગળ વધાર્યો, પણ ત્યાંનું જૂનવાણું જ્ઞાન તેને સંતોષ આપી શક્યું નહિ. તેના મનમાં અનેક શંકાઓ જાગતી, પણ તેનું કંઈ સમાધાન મળતું નહિ. મઠનું વાતાવરણ તેને શુષ્ક અને અન્યેક વહેમી માન્યતાઓથી ભરપૂર લાગ્યું. આને અનુલક્ષીને તેણે એક પત્રિકા લખી. પરિણામે તેને મઠ છોડવો પડ્યો. તે કાળમાં ખ્રિસ્તી ધર્મ અસહિષ્ણુતાની પરાકાષ્ઠાએ પહોંચ્યો હતો. તેનો જીભી ટારડો ચારે તરફ વિઝાઈ રહ્યો હતો. તેની રૂઢ માન્યતાઓની સામે થવાની જે ડાઘ હિંમત કરતા, તેઓ પોતાનો વિનાશ નેતરતા. પણ જુનો એવા દમનથી ડરે તેવો ન હતો. અધઞ્ઞદા અને જડ માન્યતાઓ પ્રત્યે તેને નફરત હતી.

તે કાળે એક વિવાદગ્રસ્ત પ્રશ્ન 'પૃથ્વી સ્થિર છે કે ફરે છે' તે હતો. ગેરીસ્ટોટેલે એવો મત પ્રતિપાદન કર્યો હતો કે પૃથ્વી વિશ્વનું કેન્દ્ર છે, અને પૃથ્વીની આસપાસ સૂર્ય અને તારાગણો ફર્યા કરે છે. જોયે આકાશની પેલી પાર સ્વર્ગ આવેલું છે, ત્યાં પ્રશુ અને દેવો વાસ કરે છે. નીચે નરક આવેલું છે, અને ત્યાં અનંત કાળના દુઃખો છે. આવી એ માન્યતા હતી, અને ખ્રિસ્તી પંથે તેને સ્વીકારી હતી. પણ કોપરનિકસે બીજો નવો મત એ ઉઘાડ્યો હતો કે પૃથ્વી સ્થિર નથી, પણ સૂર્યની આસપાસ ફરે છે. અને પૃથ્વી જેવા બીજા પણ અનેક ગોળાઓ સૂર્યની આસપાસ ફરી રહેલા છે. જોયે આકાશ જેવું કશું નથી, પરંતુ ઉપર, નીચે, ચારે બાજુ સર્વત્ર કેવળ અવકાશ જ છે. સ્વર્ગ કે નરક ક્યાં છે, તેની ખબર નથી. પણ વિશ્વ અપરિમિત છે; તેને કંઈ છેડો નથી. આવા પ્રકારની એ બીજી વૈજ્ઞાનિક માન્યતા હતી. જુનોની સ્વતંત્ર છૂદિને આ માન્યતા ગ્રાહ્ય લાગી હતી, અને તે તેણે સ્વીકારી હતી. જુનો માનતો કે વિશ્વ અમર્યાદ છે, પૃથ્વીઓ અસંખ્ય છે, મહાજીવન અનેક આકારોમાં પ્રગટી રહ્યું છે, જીવન વિશ્વબ્યાપી છે, અનંત છે, અમર છે. મૃત્યુ તેને સ્પર્શી શકતું નથી. મૃત્યુ માત્ર આકારોનો નાશ કરે છે, તેથી મૃત્યુનો ભય અરથાનો છે. ભય, પાખંડ, અધમતા એ મનુષ્ય જીવનનાં દૂષણો છે. જુનોના આવા વિચારોએ તેને અચ્છિત ધાર્મિક માન્યતાઓનો વિરોધી બનાવ્યો હતો.

ડોમિનિકન મઠમાંથી છટકી તેણે ઉત્તર તરફ પ્રયાણ આદર્યું અને કારે દૈન્યે ઇટાલીનો ત્યાગ કર્યો. ધાર્મિક માન્યતાઓનો મતભેદ અને તેવો હોય છતાં જન્મભૂમિ પ્રત્યે તેના હૃદયમાં અત્યંત મમતા હતી. ઇટાલી છોડી તે સ્વીટઝરલેન્ડના જીનીવા શહેરમાં ગયો. શમવિરોધી મનુષ્ય તરીકે તેને જીનીવામાં આવકાર મળ્યો, પણ તે અદ્યપણ નીવડ્યો. તેની ક્રાંતિકારી નવી વિચારશૈલિથી જીનીવાના સત્તાધીશો ગભરાયા, અને જુનેને રાતોરાત ત્યાંથી બાગવું પડ્યું. ત્યાંથી લાયોન્સ અને ટુરોન શરૂ થઈ તે પેરિસ પહોંચ્યો. રસ્તામાં ઘણી મુસીબત નેડી. જ્યાં ત્યાં પોપવાદીઓ અને લુછનોટો વગેરે ધર્મને નામે યુદ્ધો ખેંચાઈ રહ્યા હતાં, અને ધર્મને નામે ઠેર ઠેર લેહરીની નદીઓ રેલાઈ રહી હતી. કેટલી કડુજતા! પેરિસ પહોંચી જુનેએ તત્ત્વજ્ઞાન શીખવવા માંડ્યું. તેની અબેક વક્તૃત્વશક્તિ અને છટકાથી આકર્ષણ તેને અનેક શિષ્યો આવી મળ્યા. ત્યાંની વિદ્યાર્થીકાં તત્ત્વજ્ઞાનના અધ્યાપકની જગ્યા સ્વીકારવા તેને રહેવામાં આવ્યું. જુનેને લાગ્યું કે હવે તેને આરામ અને શાન્તિ પ્રાપ્ત થશે, પરંતુ અધ્યાપકની ફરજ શિષ્યોને શીખવવા ઉપરાંત ત્યાંના કેથોલિક દેવળની “માસ” નામની કિના-વિધિમાં હાજરી આપવાની પણ હતી. જુને આવી કિનામાં માનતો ન હતો, અને તેથી પોતાની માન્યતા ખાતર તેણે અધ્યાપકપદ જતું કરવું પડ્યું, અને વધુમાં અધર્મી ગણાઈ પેરિસનો પણ ત્યાગ કરવો પડ્યો ત્યાંથી તે ઇંગ્લેન્ડ ગયો. ત્યાં પણ તેના વિચારો તેને શાન્ત બેસી રહેવા દઈ શક્યા નહિ. ફરી પાઠો ફ્રાન્સમાં આવ્યો, પણ તેના ક્રાન્તિકારી અને સ્થાપિત ધર્મવિરોધી વિચારોએ તેને કોઈ સ્થળે સ્થિર રવા દીધો નહિ. બીજા અનેક યાત્રામાં તે રખડ્યો. તેને સારી સારી પદવીઓ મળતી, પણ દરેક જગ્યાએ તેના નવા વિચારો મુશ્કેલી ઊભી કરતાં લાલે સુખ જન્ય, શાન્તિ જન્ય, આરામ જન્ય, પણ સત્યનો ત્યાગ તો કોઈ પણ સંજોગમાં કરવા તે તૈયાર ન હતો. છેવટે તે ફ્રેન્કફર્ટમાં આવ્યો. ત્યાં તેને ઇટાલીથી એક પત્ર “જીઓવાની બોસેનોગો” નામની વ્યક્તિ તરફથી મળ્યો. પત્ર-લેખક જુનેને પોતાના શિક્ષક તરીકે ઇટાલી પાછા કરવા આમંત્રણ આપ્યું હતું, અને સહીસત્તામતીની બાહેધરી આપી હતી. પત્ર વાંચતા જુનેનો રવડેશ્વરેમ લાકડો ઊઠ્યો. અનેક અસ્થિર પન્થમણેને અંતે ઇટાલી પાછા ફરવાની તમન્ના જાગી ઊઠી, અને તેણે ઇટાલી તરફ પગલાં માંડ્યાં. જીઓવાની બોસેનોગોને ત્યાં વેનિસ પહોંચી તેણે શિક્ષકાધ્યાય શરૂ કર્યું પણ તેને ખબર નહતી કે આ તો, તેને ઇટાલી બોલાવી પકડવાની એક જાળ હતી તેને પકડી અધકારખર્ચા કારાગૃહમાં નાંખવામાં આવ્યો. ધર્મદ્રોહનો તેનો જુને કબૂલ કરાવવા માટે ‘રેક’ નામના મંત્ર ઉપર ગાંધી, ધાતુના તારને એ તરફથી ખેંચી લાગેા કરવામાં આવે છે, તે રીતે તેને ખેંચવામાં આવ્યો. સધિસાધા વૃટતા હોય તેવી કારી ‘વેદના’ તેનો અજોગ્યમાં ઊભી યદ્ય પરસેવો છૂટી ગયો. અગો કાળા પડવા માંડ્યાં. તે વખતે ધર્મદ્રોહનો જુને કબૂલ કરી, પ્રજાની દયા માંજવા તેને કહેવામાં આવ્યું અકર્ય શારીરિક પીડા યદ્ય રહી હોવા છતાં તેના મુખમાંથી સબો નીકળ્યા : “સત્યને વફાદાર રહેવાની મને શક્તિ મળે.” એટલું બોલી તે બેહોશ બન્યો.

તે પછી ૭ વર્ષ સુધી તેને અધારા ભોંયમાં પૂરી રાખવામાં આવ્યો. રોમ લઈ જઈ એ વર્ષ તેને સમજાવવામાં ગાળવામાં આવ્યા, પણ તે તો પોતાની માન્યતામાં મક્કમ રહ્યો.

છેવટે છેલ્લી વખત ન્યાયાધીશો સમક્ષ તેને જોડો કરવામાં આવ્યો. જુને તો હમેશ મુજબ સત્યને પક્ષે ઝડપ જ હતો. ન્યાયાધીશોએ તેને “નાસ્તિક” પોક્ષાયો અને “લોહી રેચા વિનાના” નાશની કિશ્કા સુધાવી દીધી. આ શિક્ષા એટલે જીવતા બાળા મૂકવાની અંતિમ શિક્ષા.

શિક્ષા સંકળી જુને જોડો થયો. ન્યાયાધીશોને તેણે સુધાવી દીધું કે, “હું પારુ” છુ કે ચિદા

સાંભળવામાં મને કર નથી લાગ્યો, એટલો શિક્ષા ફરમાવવામાં તમને લાગ્યો છે." હજી પણ પસ્તાવો કરી તેણે માનેલા સત્યનો ઈન્કાર કરવા આઠ દિવસની મહેતલ આપવામાં આવી. પણ જુનો તો પોતાની સત્યની ઉપાસનામાં નિશ્ચલ જ હતો. સત્તરમી ફેબ્રુઆરીનો દિવસ ઊગ્યો. ધર્મધેલાં, ઉરકેરાયેલાં, અનૂની ટોળાઓમાં થઈને અગ્નિદંડ દેવા માટે તેને લઈ જવામાં આવ્યો. મેદાનમાં પહોંચી તેને કાબરચંદ સાથે બાંધવામાં આવ્યો. ચારે તરફ ધર્મપાલકોએ કાબરના ઢગ ખડકી દીધા. આ બધાની વચ્ચે જુનોનો ચહેરો શાંત અને નિશ્ચલ હતો. ધર્મમંત્રાચાર સાથે કાબરને આગ આપવામાં આવી જવાળાઓ ઊંચે ચઢી. જુનો દેખાતો બંધ થયો. અગ્નિએ પોતાનું કાર્ય પૂર્ણ કર્યું.

જુનો તો ગયો, પણ કહી પણ ન બુલાય એવો અમર વારસો તે પાછળ મૂકતો ગયો. ન્યાં ન્યાં મનુષ્યો વીરતાને પૂજશે, સત્યને પૂજશે, ત્યાં ત્યાં સત્યનો આ શહીદ સદાયે જીવંત જ છે. આજે પણ એ સત્યવારનું ઈંટાલોની ભૂમિ ઉપર ઊભું કરવામાં આવેલ સ્મારક પ્રેક્ષકોને તેના અમર સંદેશનું જ્ઞાન કરાવે છે. સત્યનો સદાશય વિજય જ છે. એક સદીમાં મૃત્યુને બેટી અનેક સદીઓની અમરતા તેણે પ્રાપ્ત કરી છે.

શ્રી. કાંતિલાલ દલાલ

એસન્ટ માત

એ માત ગઈ; પણ ગઈ નથી.
એની જ્યોત જગે રહી છે પ્રસરી!

એને વદને પ્રશ્નનું તેજ હતું,
એની વાણીમાં જાદુઈ નેમ હતું,
શક્તિ, શાન્તિ ને શુદ્ધિ અગાધ ધરી,
દેશે દેશ સંદેશ વિશુનો મઠી.

અલ્પજ્ઞાનની દહાણુ એણે પીરસી,
જગ જ્યોત જ્વલંત જગાવી ગઈ!

વિશ્વ-વ્યુત્પત્તો એણે મંત્ર કંકયો,
સર્વ ધર્મનો સુમધ સાર રચ્યો,
કુદરતના ગૂઢ રહસ્ય મઠી,
એણે દર્શિ નવી જગને અરપી.

વિદેશે વસી એ દેશી બની!
એની આત્મ-કળી રહી છે મહેતી!

૨૧૦ ! સંગવર્તી ઊંચેન્ટ ફેમારકે ઓંચ

એણે ફેમાના નિવમ રૂપેણે ફેમા,
પુનઃફેમા ને મુત્યુના ભેદ પૂર્વા,
ગુરુદેવના ફેરને ફેમાવિષા,
એણે અમર આત્માના સર કલો.

એણે જીવન નાખ્યું બધું પટ્ટી
જન-કલ્યાણની મધુ આશ પૂરી !

સેત જીવનનો એને શોખ હતો,
એણે કર કદી ના જાણ્યો હતો,
એને ઉર કદી ના જાણ્યો હતો,
સ્વશાન્ત્યનો મંત્રણે ફેમાનો હતો.

એણે જનમા વસંત આણી હતી !
જડે ચેતના એણે રેલાવી હતી !

આ લોક અને પરલોકનાણા,
અધિકાર સદાચના ફેર ફેમા,
“ઉર વાસના મુગથી ઉખેડો,
જીવમા શિવની પ્રતિમા રચો.”

એણે સાર જીવનના એણે કલા
એણે જીવનપણે પ્રકાશ પૂર્વા !

ધુધુમના વંદન એને હતો,
એની માન વારીમા નાઈ જાણે,
એના સદેશવાદક તમે થાણે,
એના કામ કાળે કુરમાન થાણે !

નજ અક્ષિતી ધાંડિયો માતે હતી !
આંખ એની રમીતે રેલી છે રમી !

એ માત મર્યાદા પશુ મર્યાદા નથી.
નવરૂપે એ આંખ રહી પ્રકાશી !

અંધ મહેતા

ભગવતી બેસન્ટ સ્મારકગ્રંથ-પરિશિષ્ટ

વિશ્વમાંગલ્ય મૈયા

(મંદાકાન્તા છંદ)

આ શ્રમિને વતન સમજી, યાતનાઓ સહી તે,
 આમાં તેં તો મધુર કવનો, મુક્તિ-વીણા ઝીંપીને.
 દુઃખે હૈં અધિક સમઢ્યા, માનવીને ઉચારી,
 કૃપી સેવા-જનન પથમાં, પ્રાણુની તે પથારી,
 પાશ્વત્યો ને મૂરત દિશનાં, અક્ષય બેસન્ટ* કૃપા,
 સંસ્કારોથી સકળા જનને, તત્ત્વનાં જન કૃપા,
 દિગ્દિગ્દેશ અધિક પ્રસરી, પ્રેમ સૌંદર્ય પારા,
 તેં સૂચી છે જનતનનની, વિશ્વ મનિમયમાળા.

હિંમતસાલ ઉમિયાશંકર દવે.

એની ઊંચાઈના જીવનના મુખ્ય પ્રસંગોની યાદી

૧૮૪૭ ૧લી ઓક્ટોબર લંડનમાં જન્મ્યાં,
૫.૩૯ સાંજે.

૧૮૬૧ યુરોપમાં તેમની પ્રથમ મુસાફરી.

૧૮૬૬ ઇસ્ટ : રેલ. ફ્રેંચ એસ્ટને મળ્યાં.
તેની સાથે ડીસેમ્બર ૧૮૬૭માં તેમનાં લગ્ન.

૧૮૭૩ વક્તવ્યની અક્ષિપ્ત એમ જાણ્યું.
લગ્નજીવનનો અંત.

૧૮૭૪ બરજીપોપણ મેળવવા માટેના વિવિધ
પ્રયત્નો. ૧૦મી મે માનું મૃત્યુ. એકલોતે પ્રથમ મળ્યાં.
નાસ્તિકવાદમાં બળ્યાં.

૧૮૭૯ મેટ્રિક થયાં. ૧૮૮૪માં બનાઈ શો ને
૧૮૮૭માં વિશ્વમ રોડને પ્રથમ મળ્યાં.

૧૮૮૯માં સિકેટ ડોક્ટરિન વાંચી, ઇસેવેટરની
શિષ્યા થઈ થીઓસોફિસ્ટ થયાં.

૧૮૯૩ સપ્ટેમ્બર, ચિકેગોની સર્વિસમાં
થીઓસોફીના પ્રતિનિધિ.

૧૮૯૩ નવેમ્બર, હિંદમાં સવારે ૧૦-૨૪ વાગે
પહેલવહેલાં ઘૃતિકારિન બંદરે ઊતર્યાં.

૧૮૯૫ કાશીમાં રિચર થયાં, બમવદ્ધીનાનું
બાપતિર કહ્યું.

૧૮૯૭ સિકેટ ડોક્ટરિનનો ત્રીજો ગ્રંથ સંપાદિત
કરી પ્રગટ કર્યો.

૧૮૯૮ જુલાઈ ૭, કાશીમાં સેટ્લ હિંદુ કોલેજ
ચૂંકી કરી

૧૯૦૨ કો-હીમેસનરીમાં બળ્યાં.

૧૯૦૭ જુલાઈ ૬, થીઓસોફિકલ સોસાયટીનાં
પ્રમુખ નિમાયાં

૧૯૦૮ ટી. એસ. ઓર્ડર ઓફ સર્વિસ
(૧૯૨૧માં જેનું નામ થીઓસોફિકલ ઓર્ડર ઓફ
સર્વિસ ૫૩૫) ની સ્થાપના કરી. જાણ્યુંના
આગમનની આશા કરી.

૧૯૦૯ જે. કુશ્મર્તિ અને એમના બાઈને

દત્તક લીધા. એ વર્ષમાં ૪૫૦૦૦ માઇલની મુસા-
ફરી કરી

૧૯૧૦ સી. કનલ્યુ. લેખીકર સાથે માણસ—
કચાંચિ ઓગ્ગો, કેરી રીતે ને કયાં જરી એના પર
સંશોધન કહ્યું.

૧૯૧૧ ઓર્ડર ઓફ ધી રટાર ઈન ધ ઈસ્ટ-
યુર્પના તારક મંડળની સ્થાપના.

૧૯૧૩ના મેમાં સેન્ટ્રલ હિન્દુ કોલેજ, અનારસ
હિન્દુ યુનિવર્સિટી સ્થાપવા આપી દીધી. હિન્દના
રાજકારણમાં દાખલ થયાં.

૧૯૧૪ જાન્યુઆરી ૨, ગાંધીય સુધારાનું
“કોમન વીલ” નામનું અઠવાલિક ચૂંકી કહ્યું.

૧૯૧૫ હિન્દને શુભેષ્ટિ એ છે તેની માગણીનો
જાણીતો લેખ.

૧૯૧૬ હોમરૂલ લીમ ચૂંકી કરી; તેણે રાષ્ટ્રીય
કોંગ્રેસમાં નવું જોડાણ આપ્યું. અનારસમાં કન્વાસાળા
ચૂંકી કરી.

૧૯૧૭ જુન-સપ્ટેમ્બર, મદ્રાસ સરકારે તેમને
નજરકેદ કર્યાં. ઓગસ્ટ-રાષ્ટ્રીય કોંગ્રેસનાં પ્રમુખ
ચૂંકાયાં. ડિસેમ્બર ૨૬, પ્રમુખ તરીકેનાં બાપણ
આપ્યું. તે પાછળથી “હિન્દનો દાવો” (ઈસ્ટ ફોર
ઈન્ડિયા) એ નામે પ્રસિદ્ધ થયું.

૧૯૧૮ હિન્દની મોવરકાઉટ ચળવળની બંધારણ
કરી, જે ૧૯૨૧માં બેડન પોલેસની મોવરકાઉટ
સાથે બળી.

૧૯૨૦ કોંગ્રેસમાં ગાંધીના અસહકારના કાર્યક્રમ
સામે એકાદી મૂક્યાં.

૧૯૨૧ એપ્રિલ, અખિલ હિન્દ મોવરકાઉટ
એસોસિએશનમાં માનદ કમિશનર નિમવા. ડિસેમ્બર
૧૪, અનારસ હિન્દુ યુનિવર્સિટીએ એમને ડી. લિટની
માનદ ઉપાધિ આપી

૧૯૨૩ થીઓસોફિકલ સોસાયટીમાં યુવક પ્રવૃત્તિ શરૂ કરી.

૧૯૨૪ પોતાના જાહેર જીવનનો સુવર્ણ મહોત્સવ ઉજવાયો તે વખતે લંડનના કિંગ્સ હોલમાં તેઓ હાજર હતાં. તે ખુંભઈ અને મદ્રાસમાં પણ ઉજવાયો હતો.

૧૯૨૫ પાર્લામેન્ટમાં 'કામનવેલ્થ ઓફ ઈન્ડિયા બિલ' રજૂ કરવા માટે લંડન ગયાં. હોલેન્ડમાં સ્ટાર કેમ્પમાં હાજરી આપી. - ધર્મનાં મંદિરો

અઘારમાં શરૂ કર્યાં અને ત્રણ જમત પ્રવૃત્તિઓની ઘોષણા કરી.

૧૯૨૮ સોસાયટીના વધારેમાં વધારે સભ્યો નોંધાયાં. ૪૫૦૦૦ કાર્યકર્તા સભ્યો. લંડનમાં માંદા પક્ષી, જમદગ્ધાનું અસ્તિત્વ જાહેર ક્યું.

૧૯૩૦ મુંબઈની બેન્નેવેટસ્ટ્રી લોજનો સુવર્ણ મહોત્સવ ઊજાવ્યો. ઇંગ્લંડ અને યુરોપમાં છેલ્લી મુસાફરી કરી.

૧૯૩૩ સપ્ટેમ્બરની ૨૦મીએ અઘારમાં ૪ વાગે સાંજે અવસાન

એની બેસન્ટે લખેલાં મહત્વનાં પુસ્તકો તથા ચોપાનિયાંની યાદી [પરિશિષ્ટ-૨]

[થીઓસોફિકલ થયા પહેલાંના]

ઓગસ્ટ ગોમ્ટે—એનું તત્ત્વજ્ઞાન, ધર્મ અને સમાજશાસ્ત્ર, ૧૮૮૫ની સુમારણું.

પાચન, ૧૮૮૨ (ધરમધ્યુ ઇન્દ્રિયવિજ્ઞાન-શાસ્ત્ર—સાથે)

ઇન્દ્રિય, ૧૮૮૨ (૨જી આવૃત્તિ)
વીજળી, (૪-પુ.) ૧૮૮૨ (વિજ્ઞાન-વ્યાખ્યાનો)
કોન' લોઝ નાણુદ યથા પહેલાનું' ઇંગ્લંડ, ૧૮૮૧ (મુક્ત વ્યાપાર સાથેનું)

ઇંગ્લેંડ, હિંદ અને અફઘાનિસ્તાન ૧૮૭૮
અંગ્રેજી જમીન પદ્ધતિ-૧૮૮૨ના અરસામાં.

સમાજવાદ પરના નિબંધો ૧૮૮૭ (કેટલાંક ચોપાનિયાનો સંગ્રહ)

સમ્મતી નીતિ ૧૮૮૦
સમાજનો વિકાસ ૧૮૮૬

આંખો ને કાન—એવાને સાંભળવા ઉપર ૭ વાર્તાલાપ ૧૮૮૨ (વિજ્ઞાન-વ્યાખ્યાનો)

જીલ્લમ એ ઉપાય નથી ૧૮૮૨ (આર્થિકેટ્સ ઉપર)
સ્વતંત્ર વિચારકનું પાઠ્યપુસ્તક. ૧૮૭૬ (એ. બી. ચાલ્સ' એડ્વો અને સી. એચ. વોટ્સ)

જીઓરફાનો જીનો ૧૮૭૭

મહાન ફ્રેન્ચ વિશ્વવતો ઇતિહાસ પુ. ૧, ૧૮૭૬;
પુ. ૨, ૧૮૮૩. પુ. ૩, ૧૮૮૪

સ્વતંત્ર ઇચ્છા (Free will) પર અનુવંશ (Heredity)ની અસર ૧૮૮૦ (જર્મનીમાંથી ભાષાન્તર) ખ્રિસ્તી ધર્મ એ સફળ નીવડ્યો છે? ૧૮૮૫ના અરસામાં.

સમાજવાદ સદ્દર છે? ૧૮૮૭ (જી. ડબ્લ્યુ. ફ્રેટ સાથે વાર્તાલાપ)

મજૂરી ને જમીન—તેમના બાર, ધર્મ અને હક (મુક્ત વ્યાપાર પણ તેમાં છે.)

જમીન વગરનાં ઊંધે માર્ગે દોરવાના જમીન-દારોના પ્રવર્તન મુક્ત વ્યાપાર સાથે.)

વસ્તીનો કાયદો ૧૮૭૭.
ઓઓની ગુલામી વિષે ઇંગ્લેંડમાં કાયદા-૧૮૮૫ના અરસામાં (૧૮૭૬નો તેના પરનો લેખ)

ઈતકથાઓ ને વાર્તાઓ ૧૮૮૫.
જીવન, મૃત્યુ ને અમરતા ૧૮૮૬.

પ્રકાશ, ગરમી અને જ્વળિ ૧૮૮૧ (વિજ્ઞાન મંચાવસિ.)

લગ્ન ભૂતકાળનું, વર્તમાનનું અને આદર્શ—૧૮૭૬ના અરસામાં.

૨૧૪ : ભાગવતી લેક્ચર સમારંભ બ્રમ્હ.

પશુમાં મત. ૧૮૮૬ (જર્મનમાંથી ભાષાન્તર કરેલું પુસ્તક.)

આધુનિક સમાજવાદ ૧૮૮૬ (૧૮૮૫ નો લેખ)
કમરના અસ્તિત્વના પ્રકાર વિષે ૧૮૮૫.

પાચનનું યંત્ર ૧૮૮૨ના અરસામાં (ધરગથ્યુ શરીર વિગ્નનશાસ્ત્ર) ધરગથ્યુ શરીરશાસ્ત્ર ૧૮૮૨ (૧૮૮૧નાં વ્યાખ્યાનો.)

રાજકીય લેખો-૧૮૮૮.

રાજકીય સત્તાની ફેરવહેંચણી ૧૮૮૫.

બહુદીઓનો ધર્મ ૧૮૮૧ની આસપાસ (ફ્રેન્ચ-માંથી અનુવાદ)

પાપ અને શુભો-એમનો પ્રકાર અને ત્રતી-મત્યેનું વર્તન ૧૮૮૫.

જીવનચરિત્રો અને આત્મજીવનચરિત્રને લગતાં

આત્મચરિત્ર ૧૮૬૩.

આત્મચરિત્રનાં રેખાચિત્રો ૧૮૮૫.

આર્લ્સ એલો, ૧૯૪૩. (૧૮૬૩નો લેખ.)

થીઓસોફિકલ

વિવિસેક્શન વિરુદ્ધ ૧૯૦૩.

'પુરાણી પ્રગ' (Ancient Wisdom.)

૧૮૯૭ (આત્મ યુજારતીમાં ભાષાન્તર થયું છે.)

આત્માનો જન્મ અને વિકાસ. ૧૮૯૫.

વિશ્વનું બંધારણ (મિલિટન ઓફ ફાસમેસ)

૧૮૯૩નું કન્વેન્શન વ્યાખ્યાનમાં.

પરિવર્તનશીલ જનત (મેલિન ૧૯૬૬) અને થીઓ-સોફીના વિદ્યાર્થીઓને આપેલાં વ્યાખ્યાન, ૧૯૦૯.

ચારિત્ર્ય-કક્ષર (એની બેસન્ટ-સેક્રિટરી)

મત્સ્ય અને મધી ૧૮૯૩. (થીઓસોફીનું પાઠ્ય પુસ્તક ગીળું.)

હૃદયવાદ (Doctrine of the Heart) ૧૮૯૬.

કર્મ ઉપરના પ્રાથમિક લેખો ૧૯૧૨.

જીવન અને રૂપનો વિકાસ. ૧૮૯૮નાં સમારંભ (કન્વેન્શન) વ્યાખ્યાનો.

માધ્યુસનો સિદ્ધાંત સામાજિક દષ્ટિએ

સમાજવાદ વિરુદ્ધ વ્યક્તિવાદ ૧૮૯૦. (એક મિત્રાર સાથેની ચર્ચા.)

સામાજિક ચળવળ-૧૮૮૭.

અધ્યાનિસ્તાનની કથા ૧૮૭૬.

સુદાનની કથા ૧૮૮૫

દ્વાન્સવાલ ૧૮૮૧ના અરસામાં

નીતિનો સાચો પાથો-૧૮૭૪.

વિવિસેક્શન (જીવતા પ્રાણીઓ પર શસ્ત્ર ક્રિયા.) ૧૮૮૧

સાચો મુક્ત વ્યાપાર કયો? ૧૮૮૧.

હું મધિરમાં કેમ માનતી નથી? ૧૮૮૭.

નાસ્તિકતાનું દમન કેમ થાય છે? ૧૮૮૪.

કર્નલ હેન્નિ રીસ બોલકોટ-એમનું જીવન

તે તેના પરથી લેવાતો ભોધ. ૧૯૦૭.

બિઓફાનો જીવો-૧૬ મી સદીમાં થિઓસોફીના

આધારસ્તંભો ૧૯૧૩.

બાપિ સમાજવાદ ૧૯૧૨.

મદાન થોજતા ૧૯૨૦નાં સમારંભ (કન્વેન્શન) વ્યાખ્યાનો.

માનવતાનાં રક્ષકો ૧૯૦૮.

એચ. પી. બી. એમના સિધ્ધો દ્વારા ૧૮૯૧.

એચ. સી. બી. અને મહાત્માઓ ૧૯૦૭.

દિપ્નોટિકમ અને મેસમેરિકમ ૧૯૦૫.

દીક્ષાઓ અને મનુષ્યનું સંપૂર્ણીકરણ (ઇનિયી-યેશન એન્ડ ધ પારફેક્ટિંગ ઓફ મેન). ૧૯૧૨.

કર્મ ૧૮૯૫.

કર્મ અને સામાજિક સુધારણા ૧૯૨૧.

આધાત અને પ્રત્યાધાતનો નિયમ ૧૯૧૨

થીઓસોફી ૧૨નાં મોઢાઓ વ્યાખ્યાનો.

ઉચ્ચતર જીવનના નિયમો ૧૯૦૩ (૧૯૦૨નાં

વ્યાખ્યાનો.)

મૃત્યુ પછીનું જીવન ૧૯૧૬ (૧૯૦૮માં
વ્યાખ્યાનો)

મૃત્યુ પછીનું જીવન ૧૯૧૨.

એફકાઓની (ફ્રેજ્યુઅર્સ)ની પૂર્વ જીવંતો ૧૯૨૪.
'લાઇન્સ ઓફ એફકાઓની' (બેસન્ટ અને સેડબિટર).

મીથ્યુસ અને તેની ડેરીશ (મેન એન્ડ હિઝ
બોક્સ) ૧૮૯૬.

મેન ઓફેન્સ હાઉ વિધર-માથુસ કયાંથી ને કેવી
રીતે આવ્યો ને કયાં જશે? ૧૯૧૩ (બેસન્ટ
સેડબિટર સાથે લખ્યું.)

મહાત્માઓ-વરણ સ્થિતિ અને આદર્શ પ્રમાણે
૧૮૯૫.

બત જીવનની સ્મૃતિઓ ૧૯૧૪.

સ્મૃતિ ૧૯૧૯.

સ્મૃતિ અને તેનો સ્વભાવ ૧૯૩૫.

આતરવાદ (મિસિસિસેમ) ૧૯૧૨. (ચોપાનિયું)

” ” ૧૯૧૪ (પાચ વ્યાખ્યાનો)

થોમસિયાની દૃષ્ટિએ રસાયનશાસ્ત્ર ૧૯૦૫

” ” ૧૯૦૮ અને પછી

તેની પુનરાવૃત્તિ ૧૯૧૯ (સેડબિટર સાથે).

સિદ્ધસધ (ઓકલ્ટ હાથકાંઈ) ૧૯૧૫

કર્મ ૧૯૨૧.

શિષ્ય બનવાનો કાર્ય ૧૮૯૫નાં સંમેલન-
વ્યાખ્યાનો

માનવવચ (પેટીઝી ઓફ મેન) ૧૯૦૩નું
કન્વેન્શન (સંમેલન) વ્યાખ્યાન.

થીઓસોફીના પ્રમુખ તરીકેનું વ્યાખ્યાન ૧૯૦૭

સ્વતંત્ર વિચારનો (ફ્રી થોટનો) સિદ્ધાંત ૧૯૦૪.

પુન રચનાના પ્રશ્નો ૧૯૧૮નાં સંમેલનવ્યાખ્યાનો.

પૂર્વના તારકસંધની પ્રજ્ઞાતિ—૧૯૧૨

માનસશાસ્ત્ર ૧૯૧૧

પુનર્જન્મ ૧૮૯૨.

” જીવન પ્રશ્નો પર તેના ઉત્તર. ૧૯૧૨

” તેની આવશ્યકતા ૧૯૧૫.

જીવનનો કોપડો ૧૯૧૧

ગુપ્ત ગાન સહિતા (સિક્રેટ ડાક્ટ્રિન) ૧૮૯૩.

(તેની ત્રીજી આવૃત્તિ એની બેસન્ટ અને મિડે તૈયાર કરી.)

ગુપ્ત ગાનસહિતા (તેનો ત્રીજો અંગ) ૧૮૯૭
(બેસન્ટે એડીટ કર્યો)

આત્મા ને તેનાં આવરણો (સેલ્ફ એન્ડ ઇટ્સ
શિષ્સ) ૧૮૯૪નું સંમેલનવ્યાખ્યાન.

મનુષ્યમાં સાત સત્ત્વો (સેવન પ્રિન્સિપલ્સ
ઓફ મેન)

થીઓસોફી (મહાવિદ્યા)નો લઘુ કોશ. (એની
બેસન્ટ, એમ. બરોઝ સાથે) ૧૮૯૧.

રટ્ટી ઈન ડાન્સીંગસેનસ (ચેતના વિષેનો
અભ્યાસ) ૧૯૦૪

કર્મ વિષે અભ્યાસ ૧૯૧૨.

ઇનિહાસ ને ધર્મની અતિપુરુષો (Superhu-
man Men) ૧૯૧૭

યોગવિદ્યાના માર્ગ પર વાર્તાલાપો (ટોકસ ઓન
ધી પાથ ઓફ યોગવિદ્યા) ૧૯૨૬ (બેસન્ટ અને
સેડબિટર).

થીઓસોફી અને માનવવસ્તીનો (પોપ્યુલેશનનો)
કંબો. ૧૮૯૧.

થીઓસોફી અને ઇશુનો સમાજ ૧૮૯૨.

વિચારનાં રૂપો (થોટ ફોર્મ્સ) ૧૯૦૫ (બેસન્ટ
અને સેડબિટર)

વિચારશક્તિ-એનું નિર્ધારન અને વિકાસ ૧૯૦૧.

ઇશ્વર સાધુનના ત્રણ માર્ગ (The Three
Paths to the Union of God) ૧૮૯૭.

ત્રણ જગત પ્રવૃત્તિઓ ૧૯૨૫ના કન્વેન્શનના
વ્યાખ્યાનો (એ. બી. અને બી.બી.એ)

બે મહાન થીઓસોફિસ્ટો ૧૯૧૧.

પાષ્ટોન ઉપર (યુઝ ઓફ ઇવિલ) ૧૮૯૫.

થીઓસોફીની દૃષ્ટિએ અનાહાર ૧૮૯૪.

હું મોજનસધારક કેમ બની રહ્યો છું (જુનો ઇશુ)

હું થીઓસોફિસ્ટ કેમ થઈ રહ્યો છું ૧૮૯૯.

જન્મશુરુના આશ્રમમાં અમે કેટલાક

છીએ ૧૯૧૨ના અરસામાં.

યોગ ૧૮૭૫.

ધર્મને લગતાં

અવતારો ૧૮૯૯નું કન્વેન્શન (સંમેલન)
વ્યાખ્યાન.

ઈસ્લામની મુદરતા ૧૯૪૪.

ભગવદ્ગીતા ૧૮૯૫.

ચાર મહાન ધર્મો ૧૮૯૬નાં કન્વેન્શન વ્યાખ્યાનો.

ભગવદ્ગીતાના અધ્યયન સંબંધી માર્ગચૂચન
૧૯૦૫. કન્વેન્શન વ્યાખ્યાન.

હિંદુ ધર્મનો ખચાવ ૧૯૦૮.

ઈસ્લામ ૧૯૦૩ (મદમદનું જીવન ને શિક્ષણ)

થીઓસોફીની દૃષ્ટિએ ઈસ્લામ ૧૯૧૨.

મદમદનું જીવન અને શિક્ષણો ૧૯૩૨.

સદજ ને આત્મિક સ્તરીશ

હિંદુ ધર્મ પ્રશ્નોત્તરીમાં ૧૯૦૯.

હિંદુ નીતિધર્મનો સાપેક્ષવાદ ૧૯૧૪.

'ઉપનિષદનું' યાન' ૧૯૦૬નાં કન્વેન્શન
વ્યાખ્યાનો.

ક્રીસ્ટિયન દોહનાં લેખનાં વ્યાખ્યાનો

મહાન યોજનામાં બિટનનું સ્થાન ૧૯૨૧.

ખાલતી દુનિયા ૧૯૦૯.

જમદગુરુ કેમ આવે છે? ૧૯૨૧.

યુરોપનું બિધ્ય ૧૯૨૭.

યુરોપનાં સંયુક્ત ગાંધો ૧૯૨૮.

વિમલ ને તેના પદાર્થપાઠો ૧૯૨૦.

ઝીઝા ને રાજકારણ.

હિન્દની સંસ્કૃતિ, કેળવણી અને સમાજ- સુધારાને લગતાં

(વર્તમાન જીવનમાં પ્રાચીન આદર્શો) કન્વેન્શન
બાષણો ૧૯૦૦.

માતૃશ્રમિનાં બાળકો (એ. બી. અને બી.બી.)

પૂર્વની ન્યાતો અને પશ્ચિમના વર્ગો ૧૮૯૫.

હિંદી કન્વાઓની કેળવણી ૧૯૦૪.

હિંદોપદેશની ક્યાઓ ૧૯૧૮.

અંત્યજનોની કેળવણી ૧૯૦૯.

પશુસંરક્ષણ.

બાળસંરક્ષણ ૧૯૧૩.

સંગીત ને ધર્મ ૧૯૦૮.

સનાતન ધર્મ-પ્રાથમિક પાઠ્યપુસ્તક, ઉચ્ચ-
શિક્ષાનું પાઠ્ય પુસ્તક ૧૯૦૩.

વિદ્યાથી' એ નાગરિક ૧૯૪૨.

શ્રીરામ અને સીતાદેવી ૧૯૧૯.

આદર્શ રામ શ્રી રામચંદ્ર ૧૯૦૧.

મહાભારત ૧૮૯૯.

થીઓસોફિનું શિક્ષણ દ્રષ્ટ ૧૯૧૭.

શિક્ષણ પરિષદનો અહેવાલ ૧૯૧૦.

ગ્રામ, ભારત ૧૯૧૩

હિન્દના રાજકરણને લગતાં

હિંદના જૂતકાળનું વિદ્યાવલોકન ૧૯૧૫.

કોમનવેલ્થ ઓફ ઈન્ડિયા એક્ટ ૧૯૧૬.

કોમનવેલ્થ ઓફ ઈન્ડિયા બિલ ૧૯૨૫.

કોંગ્રેસ-લીગ સુધારાની દરખાસ્તો ૧૯૧૮.

કોંગ્રેસના વ્યાખ્યાનો ૧૯૧૪, ૧૯૧૭.

મેટિગ્યુ-એમસકે સુધારાઓની ટીકા ૧૯૧૮.

હિંદ માટે સાંસ્થાનિક સ્વરાજ્ય ૧૯૧૫ના અરસામાં.

ગાંધીનાં બિલિતવ્યોમાં પૂર્વ ને પશ્ચિમ ૧૯૦૬.

ઇંગ્લેંડ ને હિંદ ૧૯૦૩.

" ૧૯૨૪. (ગ્રેસ ઇન્ટરવ્યુ)

પહેલી સુધારા પરિષદ (પ્રમુખ તરીકેનું) બાષણ,

મલબાર) ૧૯૨૧.

હિંદના રાજકારણનું ભવિષ્ય ૧૯૨૨.

મધીવાદી અસહકાર ૧૯૨૦.

હિંદે સ્વાતંત્ર્ય માટે શું કયું? ૧૯૧૫.

હિંદ ૧૯૧૩.

હિંદ : એક રાષ્ટ્ર ૧૯૧૫—૧૯૨૩.

હિંદને સામ્રાજ્ય ૧૯૧૪.

હિંદ ગુલામ કે મુક્ત? ૧૯૨૬.

હિંદી સરકાર ૧૯૧૭.

હિંદી રાષ્ટ્ર ૧૯૦૫

હિંદી રાજકીય પક્ષો.

હિંદની આગમનવાદ પદ્ધતિ ૧૯૨૩ ૧ (એ.
બી. ‘અને-રંચનાથન’).

સાંસ્થાનિક સ્વગળ મેળવવા માટે ‘હિંદની
લક્ષ્મી’ ૧૯૩૨:-

રાજકીય શાસ્ત્ર ઉપર વ્યાખ્યાનો ૧૯૧૯:
પ્રેસ એક્ટ કમિટી આમળા નિવેદન અને

સાક્ષી ૧૯૨૧.

ફિરકશ કમિશન માટે મેમોરેન્ડમ ૧૯૨૫.

‘રેસિડેન્સ રિસ્ટ્રિક્શન’ (નર્મદીય ‘મેઈ’) પર મેમો-
રેન્ડમ. ૧૯૨૩.

હિંદ જીવશે કે મરશે? ૧૯૨૫.

એમના અંથો ‘પરથી અને એમને વિષે લખાયેલાં પુસ્તકો’

‘એની બેસન્ટ ફેસેટર—થાઓડોર બેસન્ટનેનું
ખનાવેલું’ ૧૯૨૭.

ભવિષ્યનું ‘હિંદ’ ૧૯૪૦.

જનતપૂજ્ય નારી ૧૯૪૩.

‘એની બેસન્ટનું મમળ’ લેખક થાઓડોર
બેસન્ટનેન ૧૯૨૪.

બેસન્ટ બાવના (Spirit) : અધ્યાત્મી, ૧૨ ભાગમાં
ડો. બેન્ડ્રા એડ્વેન્સ સંપાદિત.

એની બેસન્ટ બી સી. પાલકૃત.

‘ધી લક્ષ્મી’ એની બેસન્ટ-એન્ડ-ફેસેટર વેસ્ટકૃત.

‘એની બેસન્ટ-એ ફેસેટર રોય’ (એની
બેસન્ટની અગ્નિરેખા) ૧૯૬૫. ટી. રેડક.

‘ફાઈફ મેમરિઝ ‘ફાઈફ સેટેસ’ એન્ડ એની
બેસન્ટ (એની બેસન્ટના પત્રો) ફ્રિટર ઓર્થકૃત.

એની બેસન્ટ-એમની જોહર સેવાનાં ૬૦ વર્ષ
પૂરી થતાં એમનાં વિષે લખાયેલાં વિવિધ લેખકોનો
પ્રકાશિત અંથ ૧૯૨૪.

‘ધી એની બેસન્ટ સેન્ટીનરી બુક’ એમની અંક ૧૯૪૨.

શતાબ્દિ ૧૯૪૭ની પહેલાં ઓક્ટોબર પ્રસંગે લખા-
યેલા વિવિધ લેખકોનો અંથ.

“ધી થીઓસોફિસ્ટ”નો શતાબ્દિ અંક ઓક-
ટોબર ૧૯૪૭.

“ધી થીઓસોફિસ્ટ” ૧૯૬૩નો એમના અવ-
સાન પ્રસંગે લખાયેલો ખાસ અંક.

“ધી થીઓસોફિસ્ટ ઇન ઇન્ડિયા”નો ૧૯૩૩
નો ખાસ સ્મારક અંથ.

થીઓસોફી ઇન ઇન્ડિયા ૧૯૩૧ ના ઓક-
ટોબરનો ખાસ અંથ.

ન્યુ ઇન્ડિયાના ૧૯૪૭ના ઓક્ટોબરનો ખાસ અંક.
ઇન્ડિયન થીઓસોફિસ્ટનો ઓક્ટોબર ૧૯૪૭નો.

ખાસ અંથ.

બોમ્બે થીઓસોફિકલ યુનિવર્સિટીના ઓક-
ટોબરના ખાસ અંક. (૧૯૪૭ના)

‘ધી થીઓસોફિસ્ટ’ના દર વર્ષના ઓક્ટોબર અંક.

‘થયંગ થીઓસોફિસ્ટ’ના ઓક્ટોબર અંક.

‘ધી થીઓસોફિસ્ટ’નો બેસન્ટ ડા-મેમોરિયલ

મિસિસ બેસન્ટ એક પુસ્તક એન્ડ લીડર.
(મિસિસ બેસન્ટ એક સ્ત્રીશક્તિ અને નેતા તરીકે).
શ્રીપ્રકાશ.

એની બેસન્ટ-જી. એસ. એફ-ડેથ.

એ સોર્ટ બાયોગ્રાફી ઓફ ડૉ. એની બેસન્ટ-
શ્રી સી. જિનરાજદાસ.

ડૉ બેસન્ટ એન્ડ ઈન્ડિયાન રીલીજિયસ રિવાઈવલ

(ડૉ. બેસન્ટ અને દિન્દેનો ધાર્મિક પુનરુદ્ધાર)
શ્રી. દિરેન્દ્રનાથ દત્ત.

ડૉ. એની બેસન્ટ એ-ટ્રિબ્યુટ. (ડૉ. એની બેસન્ટ
-એક પ્રશસ્તિ) શ્રી કે. એસ. વેંકટરામાની.

ડૉ. બેસન્ટ એન્ડ એન એન્કાઉન્ટર. (ડૉ.
બેસન્ટ એક શિક્ષણશાસ્ત્રી તરીકે) શ્રી કેવલગમ
દયારામ બી. એ.

A list of Books by Dr. Annie Besant

[પરિશિષ્ટ-૨ અનુસંધાન]

RELIGION

1. Avatars.
2. Basis of Morality.
3. Buddhist Popular Lectures.
4. Dharma.
5. Esoteric Christianity.
6. Four Great Religions.
7. The Beauties of Islam.
8. The Bhagavad Gita or the Lord's Song.
9. Questions on Hinduism.
10. Sanatan Dharma Text-Book.
11. The Theosophical Christianity.
12. Universal Text Book of Religions & Morals.
13. Religious Problems in India.
14. Zoroastrianism
 - Part I - Doctrines.
 - Part II - Ethics.
 - Part III - Hinduism.

EDUCATION

1. Education as a National Duty.
2. Indian Ideals in Education.
3. National Education.
4. World Problems of today.
(Problems of Education)

POLITICS

1. The Birth of New India.
2. Britain's Place in The Great War.
3. Indo-British Commonwealth
4. India-a Nation.
5. The Commonwealth of India Bill.
6. Indian Ideals.
7. England, India & Afghanistan.
8. Lectures on Political Science.
9. How India Wrought for Freedom.
10. Shall India Live or Die ?
11. Theosophical Ideals.
12. War & Its Lessons.

PATH & INITIATION

1. Initiation.
2. In the outer Court.
3. Inner Government of World.
4. The Plan.
5. Path of Discipleship.
6. H. P. B. & Masters of Wisdom.
7. The Masters
8. Superman in Religion and History.
9. Three Paths to Union with God.

DOCTRINAL TEACHINGS

1. The Ancient Wisdom.
2. Death & After.
3. Karma.
4. The Law of Rebirth.
5. Man & His Bodies.
6. Man's Life in Three Worlds.
7. Reincarnation.
8. Self & its Sheaths.
9. Seven Principles of Man.
10. Thought Forms

HISTORY

1. History of the Great French Revolution.
2. Man-Whence, How & Whither? (with Mr. Leadbeater)
3. Pedigree of Man.
4. The Story of the Great War (Mahabharat).

SPIRITUAL LIFE

1. The Doctrine of the Heart.
2. Laws of Higher Self.
3. Path to Occultism (C. W. L. & A. B.)
4. Thought Power.
5. Talks to a Class.
6. The Messages of Annie Besant.
7. Talks on the Path of Occultism.
8. Theosophy & Life's Deeper Problems.

PSYCHOLOGY

1. Psychology.
2. A Study in Consciousness.
3. Theosophy & New Psychology.

ELEMENTARY PRINCIPLES.

1. The Riddle of Life.
2. Popular lectures on Theosophy.
3. A Study in Karma.

PHILOSOPHY

1. Introduction to the Science of Peace.
2. Hints on the study of Bhagavad Gita.
3. Wisdom of the Upanishadas.

SCIENCE

1. Building of the Cosmos.
2. Evolution of Life & Form.
3. Evolution & Occultism.
4. Science & Higher-self.
5. Occult Chemistry (A.B.&C.W.L.)

THEOSOPHY & THE THEOSOPHICAL SOCIETY

1. Duties of the Theosophist.
2. Theosophy.
3. Ideals of Theosophy.
4. Indian Lectures.
5. Popular lectures on Theosophy.
6. Theosophical Society and the Occult Hierarchy.
7. Theosophical World Congress Lectures.

BIOGRAPHY

STORIES & NOVELS

1. An Autobiography.
2. Children of the Motherland.
3. Our Elder Brethren.
4. Giordano Bruno.
5. Legends & Tales.
6. Lives of Alcyone Vol I & II.
7. Shree Ramchandra

YOGA

1. Introduction to Yoga
2. Yoga.

ANGELIC CO-OPERATION

1. Ancient Ideals in Modern Life

SOCIAL ORGANISATION

1. Civilization-Deadlocks & Keys.
2. The Immediate Future
3. The New Civilization.
4. World Problems of to-day.
5. The World in Distress.
6. Problems of Reconstruction -
7. The Changing World
8. Wake Up India
9. Theosophy in Relation to Human Life.

A LIST OF PAMPHLETS

BY: DR. ANNIE BESANT.

A CLASSIFICATION

1. On Devotion & Spiritual Life.
2. „ Death
3. „ Discipleship
4. „ Doctrines
5. „ Educational
6. „ History
7. „ Mysticism
8. „ Political
9. „ Psychology
10. „ Religion
11. „ Social
12. „ Theosophy & the Theosophical Society

(1) DEVOTION & SPIRITUAL LIFE

1. Creating Character
2. Devotion & Spiritual Life
3. Development of the Spiritual

Life & the Life of a Householder.

4. Influence of Alcohol
5. Meaning & Method of spiritual Life
6. Noble Eightfold Path
7. Psychic & Spiritual Development.
8. Spiritual Life for the Man of the world
9. Search for Happiness
10. Some difficulties of the Inner Life
11. The Spirit of Man & the Spiritual Life
12. Study & Practice.
13. The Value of Devotion
14. Vegetarianism in the Light of Theosophy.
15. Five Sermonettes

(2) DEATH

1. There are no deads
2. When a man dies, shall he live again?
3. Life after death
4. Life, & Life after Death
5. Man's Life in the Astral World & After Death
6. Man's Life in the Mental World & After Death
7. Man's Life in the Physical World & What Death Means,
8. Man's Life in the Three Worlds
9. The Reality of the Invisible & the Actuality of the Unseen Worlds
10. Investigation into Super Physical

(3) DISCIPLESHIP.

1. Discipleship & Some Karmic Problems
2. Guardians of Humanity.
3. Gurus & Chelas
4. Masters and the way to Them.
5. The White Lodge and its Messengers
6. White Lotus Day.
7. Path to Masters of Wisdom
8. The Occult Hierarchy.

(4) DOCTRINES

1. Karma & Social Improvements.
2. On Karma
3. Elementary Lessons on Karma.
4. Karma Once More,
5. The Necessity for Reincarnation.
6. Law of Action & Reaction.
7. Law of Duty.
8. The Ladder of Lives
9. Reincarnation: Its Answers to Life's Problem
10. Reincarnation Its Necessity.

(5) EDUCATIONAL

1. Education on the Basis of National Life
2. Education in the Light of Theosophy.
3. Higher Education in India.
4. Necessity for Religious Education.
5. Principles of Education.
6. Schoolboy as a Citizen

(6) HISTORY

1. Charles Bradlaugh
2. A Fragment of Autobiography.
3. Giordano Bruno Theosophy's

Apostle in the 16th Century
& his Life Story

4. The Last Days of the President Founder.
5. Address by A B (Last One)

(7) MYSTICISM

1. The Use of Evil.
2. The Meaning & the Use of Pain.
3. The Mysteries
4. Mysticism
5. Nature's Finer Forces.
6. Yoga.
7. You Create Your Own Future.
8. The Value of Upanishads to Young India.
9. The Eternal Now.

(8) POLITICAL

1. The Ancient Indian Ideals of Duty
2. Bird's Eye View of India's Path as the Foundation of India's Future.
3. Builders of Commonwealth.
4. East & West & the Destinies of Nations
5. The East & the West
6. England & India.
7. Future of Socialism
8. India's Struggle to Achieve Dominion Status
9. United States of Europe with Maps
10. The Work of the Ruler and Teacher

(9) PSYCHOLOGY

1. Hypnotism & Mesmerism.

2. Emotion, Intellect and Spirituality.
3. Modern Science & Higher Self.
4. Memory.
5. Memory & its Nature.
6. Memories of Past Lives.
7. Occultism.
8. Occultism, Semi-occultism & Pseudo-occultism.
9. On Moods.
10. Proofs of the existence of the Soul.
11. A Word on man, His Nature and His Power.

(10) RELIGION

1. Aspects of the Christ
2. Brotherhood of Religions.
3. Emergence of a World Religion.
4. Hinduism.
5. In Defence of Hinduism.
6. Islam
7. Jainism.
8. Life & Teaching of Mu'hamad.
9. The Relativity of Hindu Ethics.
10. Religion & Music.
11. The Protestant Spirit.
12. Sikhism.
13. Is Theosophy Anti-Christian ?
14. Theosophy & Christianity.

(11) SOCIAL

1. Bearing of Religious Ideals on Social Reconstruction.
2. Bearing of Religious Ideals on Social Reorganisation.
3. Citizenship of Coloured Races in the Empire.
4. Hindu Reform on National Lines.

5. Industry under Socialism.
6. Karma & Social Improvement.
7. The Place of Religion in National Life.
8. Public Spirit : Ideal & Practical.
9. Reconstruction: The New Era.
10. Social Problems : The Message of Theosophy.
11. The Spirit of the Age.
12. The Future Socialism.
13. The Immediate Future.
14. The Opening of the New Cycle.

(12) THEOSOPHY & THE THEOSOPHICAL SOCIETY

1. The Theosophical Society & H. P. B.
2. Theosophy: Its meaning & Value.
3. Theosophy and the Theosophical Society.
4. Theosophy & Its Evidences.
5. Future of the Theosophical Society.
6. The Nature of Theosophical Proofs.
7. November 17th. Every Year.
8. The Inner purposes of the Theosophical Society.
9. A Rough outline of Theosophy.
10. A Sketch of Theosophy.
11. Truth Through Theosophy.
12. What is Theosophy ?
13. What is the Theosophical Society ?
14. The Work of the Theosophical Society in India.
15. The Work of the Theosophical Society in the World.

Compiled by :

Sri. Bhupatral Mehta

Sri. Manilal M. Vaidya

ડૉ. બેસન્ટ વિષે ગુજરાતીમાં લખાયેલાં પુસ્તકો

[પરિશિષ્ટ-૨ અનુસંધાન]

(૧) એની બેસન્ટ	શ્રી. ઋવેરચંદ મેઘાણી. (૧૯૨૭માં)
(૨) એની બેસન્ટ	પદ્મિત મિશ્ર.
(૩) ડૉ. બેસન્ટની વિચારશ્રેણી	હરજીવન કાળિદાસ મહેતા (૧૯૪૦માં)
(૪) ડૉ. એની બેસન્ટ અને તેમની દિંદ-સેવા	" "
(૫) ડૉ. એની બેસન્ટ	હીરાલાલ હો. બક્ષી
(૬) એની બેસન્ટ	જ્ઞાનલિખ્ત (વિદ્યાર્થીવાચનમાળામાં)
(૭) એની બેસન્ટ (બે અઠી નાટક)	શ્રી. ગોપુળદાસ રામચુરા
(૮) એની બેસન્ટ (નાટક)	શ્રી. સત્યસુખરામ વી. હોરા
(૯) ગુણસુંદરીના ડૉ. બેસન્ટ સ્તાનિસ અંક. (૧૯૪૭, ઓક્ટોબર.)	

ડૉ. બેસન્ટનાં પુસ્તકોના ગુજરાતી અનુવાદો

[પરિશિષ્ટ-૨ અનુસંધાન]

1. The Ancient Wisdom	પુરાણી મત
શ્રી. પરશુરામ હરિસુખરામ મહેતા
2. Thought Power—its control & Culture.	વિચારશક્તિ—તેના નિયંત્ર અને વિકાસ
શ્રી. નવનીતરામ નારાયણરામ મહેતા.
3. Self and its Sheaths	દેહી અને તેના દેહો
શ્રી. દુસેરાય મહિપતરામ ઓઝા
4. Reincarnation	પુનર્જન્મ
એક સમય.
5. In the outer Court	મહાન મંદિરનો ચોક
શ્રી. પ્રાણજીવન ઓધિવજી કુકર

6	The Path of Discipleship	પ્રમુક્તનો માર્ગ
7.	Avataras	અવતાર
8.	The Laws of higher life	શ્રી. પરશુરામ હ. મહેતા
ઉચ્ચ જીવનના નિયમો
શ્રી. મલિલાલ નથુભાઈ દોશી
9.	The Doctrine of the Head	હૃદયનાદ
શ્રી. પરશુરામ હ. મહેતા
10	Studies in the Bhagavat gita	ભગવદ ગીતા અધ્યયન
શ્રી. મલિલાલ નથુભાઈ દોશી
11.	Elementary Text Book of Religions.	સનાતન ધર્મોપદેશિકા ભાગ ૧-૨
12.	Three Paths	જ્ઞાન, ભક્તિ અને કર્મ
13.	Story of the Great War	મહાભારત
શ્રી. પ્રાણજીવન ઓધિવણ કંકર
14.	Ramachandra, the Ideal King.	રામચંદ્ર
શ્રી. પ્રાણજીવન ઓધિવણ કંકર
15.	Lives of Alcyone	(ન્યોતિની કાઈલોર્મા)
16.	Ancient Ideals in modern form	દિન્દુસ્તાનની ઉત્તરિતો માર્ગ
17.	The Meaning & Use of Prāṇa	પ્રાણ—અર્થ અને તેનો ઉપયોગ
18.	Man— his Nature and Power	મનુષ્ય—તેનો સ્વભાવ અને શક્તિ
19.	The Master	મહાત્મા અથવા જીવનમુક્ત
૨૦.	એની બેસન્ટ વ્યાખ્યાનમાળા	અનુવાદક શ્રી મનમોહનદાસ દલાલદાસ
૨૧.	ડૉ. એની બેસન્ટનું મહાસભાના પ્રમુખ તરીકેનું વ્યાખ્યાન	

સમાવેશ : શ્રી. ભૂપતરાય મહેતા

જગતભરમાં ઊજવાયેલ ભગવતી બેસન્ટ શતાબ્દી ઉત્સવનો ટૂંકો હેવાલ (પરિશિષ્ટ-૩)

૧. ભગવતી બેસન્ટ શતાબ્દી (૧ ઓક્ટોબર ૧૯૪૭) માટે ઉત્સવ બિજવવાનો શરૂઆત આ રીતે થઈ. ડૉ. બેસન્ટ શતાબ્દી ઊજવવાનો વિચાર પ્રથમ ડૉ. એરુન્ડેલે ૧૯૪૪માં મૂક્યો. (આ લેખકે તે સંબંધીની વાત સુરત ધીઓસોફિકલ લોજના તે વખતના મંત્રણવારના ન્યુનિયર અભ્યાસવર્ગમાં કરી હતી) પણ એ મહાપુરુષનું (ડૉ. એરુન્ડેલનું) ૧૯૪૫માં અવસાન થયું તેથી એમની અભિલાષા પોતાના રમૂસ દેહમાં તેા મૂર્તિમંત ન થઈ શકી.

આ પછી ૧૯૪૬ના જુલાઈમાં ડૉ. એરુન્ડેલને સ્થાને સર સી. પી. રામસ્વામી આયરના પ્રમુખપદા નીચે બેસન્ટ શતાબ્દી ઉત્સવ સમિતિએ પોતાનું કાર્ય આજળ ધપાવવા પ્રયાસ કર્યો.

બેસન્ટ શતાબ્દી ઉત્સવ સમિતિનો મુખ્ય હેતુ, ડૉ. બેસન્ટની થીઓસોફિકલ શાળા કે જેમાં વ્યક્તિત્વે પોતાના સ્વભાવ (idyl) અને વિકાસ પ્રમાણે કેળવણી અપાવવાનો તથા આર્થિક અને સાંસ્કારિક રીતે તેને પોષાવાનો તથા રુકિમણી દેવીના કલાક્ષેત્રના કાર્યને આર્થિક અને સાંસ્કારિક સહાય આપવાનો તથા ડૉ. મેરીઆ મોન્ટેસરીના જેવા પ્રવીણ શિક્ષણશાસ્ત્રીની નીચે શિક્ષકા-કેળવણીકારો માટેની તાલિમશાળા ઊભી કરી તેને પોષવાનો હતો.

આ મર્વ માટે ૩ ૩૦ લાખનું એન્ડાઉમેન્ટ ફંડ ઊભું કરવા વિચાર ચાલતો હતો. અને એને માટે બેસન્ટ સેન્ટીનરી ટ્રસ્ટ, રજિસ્ટ્રેશન ઓફ સોસાયટીઝ એક્ટ (ઈન્ડિયા) એક્ટ ૨૧, ૧૯૬૦ પ્રમાણે, રજિસ્ટર કરવામાં આવ્યું હતું.

આને માટે પ્રચારકાર્ય શરૂ થયું પ્રેસ-કોન્ફરન્સ (પત્રકારોની પરિષદ) ઝાઝવવામાં આવી. જેમાં શ્રી દેવદાસ ગાંધી જેવાઓએ પણ અધાર આવી ભાગ લીધો હતો.

અધારમાં બેસન્ટ શતાબ્દી ઉત્સવની શરૂઆત, પ્રગિદ્ધાસના ક્રમાગમનના ભારતનાટ્ય પ્રમાણે નૃત્ય-નાટિકા ભજવોને કગવામાં આવી હતી.

પહેલી ઓક્ટોબર ૧૯૪૭ની પ્રભાતે અધારમાં ભોમ રંગભટ્ટ રેલી કરવામાં આવી હતી. ત્યાર-બાદ કલાદત્તા યુનિવર્સિટીના પ્રો. ઓ. સી. જંજુલીના હસ્તે દિવંતી કલા અને કારીગરીનું એક કલાપ્રદર્શન યોજવામાં આવ્યું હતું.

રાજીના ૫-૩૦ વાગે અધારમાં બેસન્ટ શતાબ્દી ઉત્સવની સમગ્ર અધારના બંધીતા વડે નીચે કરવામાં આવી હતી, તેમાં તે વખતના મર્વનર જનરલ હોર્ડ માઉન્ટબેટન ઓફ પર્મા, મહારાજા ઓફ ત્રાવણકોર, શ્રી. સરોજિની નાથકુ, રાજકુમારી અમૃતકોર, શ્રી. જવાહરલાલ આદિના પ્રેરક જોડશ વંચાયા હતા.

તેને બીજો દિવસે, બીજી ઓક્ટોબર અઘાર પુસ્તકાલયનો હીરકમહોત્સવ ભજવવામાં આવ્યો હતો. અને એને અંગે બ્રહ્મવિદ્યા સામયિકનો હીરક-મહોત્સવ-અંક પ્રગટ કરવામાં આવ્યો હતો.

તા. ૪-૧૦-૪૭ના રોજ સર્વિના બંગાળના સર ગણકુમુદ મુકરજીએ 'બેસન્ટ-એક નેતા' પર વિદ્વતાબધુ" કાષ્ઠ્ય આપ્યું હતું. તે ઉપરાંત તે પ્રસંગે જર્નિસ ચંદ્રશેખર આપર વગેરે પણ પ્રસંગોપાત્ત બોલ્યા હતા.

અઘાર બેસન્ટ ચતાબ્દી ઉત્સવમાં શ્રી. રુકિમણીદેવી એરુન્ડેલ, ડૉ. શ્રીનિવાસમૂર્તિ આદિએ આગળ પડતો વાગ જન્મ્યો હતો. અને શુભરાતમાંથી શ્રી. લીલાવતી મુનશીએ પણ તેમાં સારો ભાગ લીધો હતો.

બેસન્ટ ચતાબ્દી ઉત્સવ પ્રસંગ વડે પોપવાની સંસ્થાઓમાંથી બેસન્ટ થીઓસોફિકલ સ્કૂલ અને ક્લાસેસ ડૉ. બેસન્ટ પછી થોડા જ સમયે સ્થાપવામાં આવ્યા હતાં. બેસન્ટ થીઓસોફિકલ સ્કૂલની કારકિર્દી અને માટેના સગકારી રીપોર્ટ પરથી સારી જણાતી હતી.

ડૉ. એરુન્ડેલ મોન્ટેસરી ટ્રેનિંગ સેન્ટર (તાલિકેન્દ્ર)ની યોજના ૧૯૪૫ના ડિસેમ્બરની પહેલીએ (ડૉ. એરુન્ડેલનું અવસાન ૧૨મી ઓગસ્ટ ૧૯૪૫માં થયું.) મેરિઆ મોન્ટેસરીએ શ્રી. રાજગોપાલાચારી (ભારતના છેલ્લા ગવર્નર જનરલ)ના પ્રમુખપણા નીચે મુકી. આ શિક્ષકતાલીમ કેન્દ્રને મદ્રાસની સરકારે માન્ય ક્યું. અને ત્રાવણકોરની સરકારે એમાં અભ્યાસ લેવા કેટલાક શિક્ષકોને મોકલ્યા અને રૂ. ૨૫૦૦૦નું દાન ક્યું.

જન્મતમાં બેસન્ટ ચતાબ્દી ઉત્સવ યોગ્ય રીતે ભજવવા નિમાયેલી કમિટીમાં સર સી. પી. રામસ્વામી આયર (પ્રમુખ) અને જર્નિસ એન. ચંદ્રશેખર આપર ઉપપ્રમુખ, શ્રીમતી રુકિમણીદેવી મત્રી અને મિ હેન્રી હોચનર અને ડૉ. ઝ. શ્રીનિવાસમૂર્તિ સંયુક્ત અગ્નનચીએ નિમણા હતા.

પહેલી ઓક્ટોબર ૧૯૪૭ પ્રસંગે જેમ્સ ક્રિસ્ટિના તંત્રીપદ નીચે "ધી એની બેસન્ટ સેન્ટીનરી જૂક" (એની બેસન્ટ ચતાબ્દી ગ્રંથ) પ્રગટ કરવામાં આવ્યો હતો. એમાં જન્મતના અને ખાસ કરીને હિન્દના મહાપુરુષોની ડૉ. બેસન્ટને અદ્વિતિય છે. એમાં મુખ્ય લેખો બનાંક શ્રી, ચાંધીજી, પંડિત જવાહરલાલ, વિશ્વમ રટેક, શ્રી. માલવીયાજી, શ્રી. એન. શ્રીરામ, શ્રી. રુકિમણીદેવી અને શ્રી. જિનગજાસની કલમથી લખાયા છે.

બનારસમાં ડૉ. બેસન્ટ ચતાબ્દી ઉત્સવ

બનારસમાં તે ૨૦મી સપ્ટેમ્બરથી ૧લી ઓક્ટોબર સુધી ૧૨ દિવસ ભજવાયો હતો. એ ઉત્સવ દરમિયાન થીઓસોફિકલ કમ્પાઉન્ડના વાસીએ "ક્રાંતિકુન્જ"માં એમના ઓરણમાં સવારના જ્વાન કરવા આવતા હતા. ૨૦મી સપ્ટેમ્બરના જાહેર બાખખાનોની સરખાત ડૉ. ઈકગાલ નારાયણ ગુર્જીએ કરી હતી. ૨૧મી સપ્ટેમ્બરે થીઓસોફિકલ સ્કૂલ તરફથી રાખખાટમાં ગ્મનગમતો ચોળાઈ હતી. ૨૨મીએ શ્રી. શંદિત મહેતાએ ડૉ. બેસન્ટના ૧૮૪૭થી ૧૮૮૯નાં ઇચ્છાકર્માંનાં ૪૨ વર્ષના કાલ અને જીવનનો હેવાલ એપીકાપોરોષ દ્વારા આપ્યો હતો. ૨૪મી સપ્ટેમ્બરે ઓર્ડર ઓફ ધી રાઈન્ડ ટેલરની સમ્મા તેના રક્ષક (પ્રોટેક્ટર) બેસન્ટના માનમાં થઈ હતી. તે જ રાત્રે બાર્થમી શંદિતબાર્થએ ડૉ. બેસન્ટના જીવણી અને ધાર્મિક કાષ્ઠનો હેવાલ મેન્ડિસેન્ટન દ્વારા આપ્યો હતો. તા. ૨૭મી સપ્ટેમ્બર ૧૯૪૭ના રોજ બેસન્ટ થીઓસોફિકલ સ્કૂલના મેદાનમાં, એક રાહટ રેલી કરવામાં આવી હતી. તે હિન્દુ રાહટ

એસોસીએશનની બનારસશાખા તરફથી યોજવામાં આવી હતી. તેમાં ૧૦૦૦થી વધારે સ્કાઉટોએ (એકરા-હોકરીઓએ મળી) ભાગ લીધો હતો. ત્યારબાદ એક દિવસ સંગીતની હરીફાઈનો જનસે—જેમાં છતનાર નિયાળને ડો. બેસન્ટનો કપ (બેક વીથ) દર વર્ષે આપવાનું નક્કી થયું હતું તે થયો હતો. ત્યારબાદ એક દિવસ બેસન્ટ સ્કૅલ-કોલેજ તરફથી નાટ્યપ્રયોગ-સંગીત અને નૃત્યનો જનસે—થયો હતો.

તા. ૧લી ઓક્ટોબર ૧૯૪૭ના રોજ ૫-૩૦ વાગે થીઓમોફિકલ સોમાવટીના મેદાનમાં ડો. રાજેન્દ્રપ્રસાદની ગેરહાજરીને લીધે બાબુ બગવાનદાસના પ્રમુખપણા નીચે બેસન્ટ શતાબ્દી જીજ્ઞાસુ હતી. તેમાં નીચે જણાવેલી સંસ્થાઓએ ભાગ લીધો હતો—(૧) થી મોસોફિકલ સોસાયટી, (૨) બનારસ શહેર કોમિસ સમિતિ, (૩) થી બનારસ હિન્દુ યુનિવર્સિટી, (૪) થી અખિલેશ ટ્રસ્ટ, (૫) શ્રી નાગરી પ્રચારિણી સમા, (૬) શ્રી કાશી સેવાસમિતિ, (૭) થી બેસન્ટ કોલેજ, (૮) થી બેસન્ટ થીઓમોફિકલ સ્કૅલ, (૯) શ્રીઓ માટેની વસન્ત કોલેજ, (૧૦) શ્રી મહિલા કોમિસ, (૧૧) અખિલ હિન્દની મહિલા પરિષદની બનારસની શાખા, (૧૨) થી હિન્દુસ્તાન સ્કાઉટ એસોસીએશન, (૧૩) થી મહાભોધિ સોસાયટી, (૧૪) થી શીખ યુદ્ધાર, (૧૫) થી એલ ઇડિયા ફેડરેશન ઓફ યંગ થીઓસોફિસ્ટ, (૧૬) થી કનચરવ એસોસીએશન, (૧૭) થી કાલીતરન સમા, (૧૮) શ્રી એરુડેન લોજ, (૧૯) શ્રી. રુકિમણીની લોજ, (૨૦) શ્રી. નચિકેતા લોજ (બનારસ હિન્દુ યુનિવર્સિટી), (૨૧) થી એની બેસન્ટ યુથ લોજ. એ સમામાં ડો. બાબુ બગવાનદાસ, શ્રી. એવિન્ડ માધરીવા, શ્રી. કમલાપતિ ત્રિપાઠી, ડો. ઇકમાલ યુર્ડ, સરદાર જયતસિંહ અને શ્રી. રાહિન મહેતાએ બ્યાખ્યાનો કર્યા હતાં. આ રીતે બનારસમાં બેસન્ટ સેન્ટીનરી શાનદાર રીતે જીજ્ઞાસુ હતી.

ન્યુ દિલ્હીમાં ડો. બેસન્ટ શતાબ્દી તા. ૧-૧૦-૧૯૪૭ના રોજ જીજ્ઞાસુ તેમાં મુખ્ય વક્તા શ્રી. ભરતરામ, શ્રીમતી કમલાદેવી ચટ્ટોપાધ્યાય અને ડો. સૈયદહુસેન હતા.

મુંબઈમાં બેસન્ટ શતાબ્દી : ચાર મહિનાથી ત્યાં કોન્સર્ટસ અને સીનેમા શો બેસન્ટ શતાબ્દી અંગે ચાલતાં હતાં. તેના હેતુ બેસન્ટ શતાબ્દી માટે નાણાં એકઠાં કરવાનો હતો. મુંબઈમાં બેસન્ટ શતાબ્દી ૨૦મી સપ્ટેમ્બરથી ૫મી ઓક્ટોબર ૧૯૪૭ સુધી જીજ્ઞાસુમાં આવી હતી. અંગ્રેજ અને ગુજરાતી પત્રો અને સામાયિકોમાં ડો. બેસન્ટ વિષે લેખો આપવામાં આવતા હતા. ૨૦મી સપ્ટેમ્બરે બેસન્ટ હોલ-બેવેલ્ટરની લોજમાં એક સમા રાખવામાં આવી હતી. ૨૧ સપ્ટેમ્બરે થીઓમોફિકલ કોલોની બુકમાં આખો દિવસ એને અંગે જીજ્ઞાસુ હતો ૨૫મી સપ્ટેમ્બરે શાંતિ લોજમાં બેસન્ટ શતાબ્દી અંગે શ્રી. અરુણવિદ્યા, શ્રી. કરાશ તથા શ્રી. મિતિમોરારાએ પ્રવચન કર્યા હતા. ૨૭મી સપ્ટેમ્બરે દાદરમાં ત્યાની વી. બી. લોજ તરફથી સમા કરવામાં આવી હતી. તેના પ્રમુખ મુંબઈના ચેરીફ મીરા લામા થયા હતા. તેમાં બીજા વક્તાઓમાં એર્લે બોરશેલ કાલુ, મિ. હોમી મનાજ એકવોલેટ મુખ્ય હતા. ૨૮મી સપ્ટેમ્બરે વસંતલોજા શાન્તાકુલ તરફથી એક જાહેર સમા બોલાવવામાં આવી હતી અને પુર્વ હોલ દાદરમાં જણેશ લોજ તરફથી તે જ દિવસે એક મીઠ સમા ભરવામાં આવી હતી. તેના પ્રમુખ શ્રી. એન. આર. પાઠક હતા. યુવક મંડળે અને યુથ લોજે તા. ૨૯મી સપ્ટેમ્બરે એક સમા થોડ હતી, જેના પ્રમુખ મિસ ખાંડાલા હતાં. તેની જ રીતે તા. ૨૬મી સપ્ટેમ્બરે કૃષ્ણ ધર્માલય લોજ, જણેશ લોજ અને બીજી સાત મરાઠી સોસાયટી તરફથી બેસન્ટ શતાબ્દી અંગે સમાઓ યોજવામાં આવી હતી.

તા. ૧લી ઓક્ટોબર ૧૯૪૭ના શતાબ્દી દિને મુંબઈમાં દોહમાં એનરેબલ થી. એમ. સી.

છાત્રા—મુંબઈ દાખત્રાઈના એકિટિંગ ચીફ ડિરેક્ટર, અને મુંબઈ યુનિવર્સિટીના વાઈસ ચેન્મેનરના પ્રમુખપણા નીચે એક સભા, બાર્થ હતી, તેમાં મુખ્ય વક્તાઓમાં લેડી રામગવ, ફર્સ્ટ ક્લાર અને જમનાદાસ દ્વારકાદાસ હતા. તે ઉપરાંત બીજી એક્ટોનરે વાંદરામાં એક સભા આના અંગે યોજવામાં આવી હતી. તેના પ્રમુખ જમનાદાસ દ્વારકાદાસ, અને મુખ્ય વક્તા તારાપોરવાલા અને જમુ દાણી હતા. તે ઉપરાંત યાજ્ઞામાં એ પ્રસંગે એક દેલી અને ન્યુ ઇરા સ્કૂલમાં સ્કોટિ એસોસિએશનની એક સભા ભરવામાં આવી હતી તથા મુંબઈની પ્રાંતીય કોંગ્રેસ સમિતિ તરફથી જીન્ના હોલમાં એક જાહેર સભા ભરવામાં આવી હતી. આ રીતે મુંબઈમાં બેસન્ટ શતાબ્દી ઉત્સવ મહુ સફળતાપૂર્વક ઉજવાયો હતો.

પૂના અને મદદારાષ્ટ્રમાં શતાબ્દી ઉત્સવ : પૂનાના સફત શ્રી. એન. સી. કેગરના સલાદિ માસિકમાં ડૉ. બેસન્ટ વિષે ૯ એક લેખો પ્રગટ થયા હતા તેમજ ત્યાંના 'ઓ', 'ભગિની', 'ગુરુદેવ' અને 'આનંદ', માસિકોમાં પણ એમના વિષે લેખો પ્રગટ થયા હતા. તેમજ ત્યાંના જાણીતા કેસરી વગેરે પત્રોમાં તેમના વિષે પ્રચરિતના લેખો પ્રગટ થયા હતા.

મદદારાષ્ટ્રમાં ડૉ. બેસન્ટનું 'ચેસન્ટ ચરિત્ર' નામનું જીવનચરિત્ર લખાયું છે. તેમાં ડી. બી. લેલેએ ડૉ. બેસન્ટના હિન્દ પરના રાષ્ટ્રીયતાનો અનુવાદ કર્યો છે. ઉપરનું બેસન્ટ ચરિત્ર શ્રી. આર. એસ. બાગવતે રચ્યું છે, અને તે એક ઉત્તમ કાદીનું જીવનચરિત્ર છે. તે ઉપરાંત તેમના વિષે કાવ્યો અને દરિકથા વગેરે ત્યાં યોજાવામાં આવ્યાં હતાં.

મદદારાષ્ટ્ર બેસન્ટ શતાબ્દી ઉત્સવના શ્રી. એન. સી. કેગર પ્રમુખ અને ડૉ. ડી. કે. કવે અને શ્રી. એલ. આર. ગોખલે ઉપપ્રમુખ બન્યા અને શ્રી. જી. આર. બાગવતે તેના સેક્રટરી તરીકે નિભાયા હતા. તે દ્વારા બેસન્ટ શતાબ્દી અંગે, ડૉ. બેસન્ટના વિવિધ જીવનના પ્રસંગો વિષે એક મુંદર વ્યાખ્યાનમાળા યોજાવામાં આવી હતી.

મદદારાષ્ટ્ર થીઓસોફિકલ ફેરેશન તરફથી બેસન્ટ શતાબ્દી અંગે સમગ્ર ૩૧. ૯૭૭-૦૦-૦૦ એકા કરવામાં આવ્યા હતા. તેમાં અઘાર (૧૬) બેસન્ટ કોમેમોરેટિવ ફૂંડમાં કુલ રૂ. ૩૧૭૫-૦-૦ અને બાકીના રૂ. ૬૫૯૬ બેસન્ટ સેન્ટીનરી (ફેરેશ) ફંડમાં કરવામાં આવ્યા હતા. એમાં મુખ્ય ફાળો એમ. એમ. રામસાદન શ્રી. સી. એ. પટવર્ધન-સાંલ્કોનાનો હતો. તેમજ અઘાર (૧૬) કોમેમોરેટિવ ફૂંડમાં રૂ. ૨૦૦૦ અને બેસન્ટ સેન્ટીનરી (ફેરેશ) ફંડમાં રૂ. ૩૦૦૦ ભરાં હતા. તે ઉપરાંત પૂના લોજ ટી. એસ. તથા થીઓસોફિકલ લોજ જવતમાથ (૧૨૩)નો સારો ફાળો હતો.

બેસન્ટ શતાબ્દી ઉત્સવના સત્રનું ઉદ્ઘાટન : કચકામાં વેસ્ટ બે ટાલના મંત્રી સંદેનના પ્રમુખનજા નીચે યુનું દગું અને કટકમાં બેસન્ટ શતાબ્દી સમાનું પ્રમુખસ્થાન ઓરિસાના વડા પ્રધાને લીધું દગું.

આ ઉપરાંત નિદારના પણ લોકોમાં બેસન્ટ શતાબ્દી ઉત્સવની યોગ્ય ઉજવણી કરવામાં આવી હતી. તેમાં ડૉ. બેસન્ટના કાર્ય અને બેસન્ટ શતાબ્દી ઉત્સવનો દગુ સમખલની નાની નાની પરિશદો પ્રગટ કરવામાં આવી હતી.

વગા દિલી અને કાશ્મિરમાં પણ બેસન્ટ શતાબ્દી સારી રીતે યજ્ઞાઈ હતી. કાનપુરમાં બેસન્ટ શતાબ્દીનો કાર્યક્રમ જમુ મંદના દ્વારા યોજાયો હતો. આ ઉપરાંત મુઘલ, પિચ્ચેનાલી અને ટંબેર વગેરે તામિલ થીઓસોફિકલ ફેરેશનના કદેશમાં પણ બેસન્ટ શતાબ્દી ઉત્સવ યોગ્ય રીતે યજ્ઞાઈ આવ્યો હતો.

યુવકોએ પણ આ ઉત્સવમાં પોતાનો સારો ફાળો આપ્યો હતો. કેટલાંક સ્થળોમાં તો મેસન્ટ શતાબ્દી માટે નાણાં ઉધરાવવા યુવકોએ રંજનકાર્યક્રમ પણ યોજ્યા હતા.

દ્રૃઢમાં મેસન્ટ શતાબ્દી અખિલ હિન્દમાં સારી રીતે ઊજવાઈ હતી. કેટલાંક લોકોમાં મદિના સુધીનો કાર્યક્રમ યોજાયો હતો. અને કેટલેક સ્થળે ૨૦મી સપ્ટેમ્બરથી ૧લી ઓક્ટોબર ૧૯૪૭ સુધી કાર્યક્રમ ચાલ્યો હતો. ૧લી ઓક્ટોબર ૧૯૪૭ના રોજ તો ઘણે સ્થળે જાહેર સભાઓ ભરવામાં આવી હતી, જેમાં બહારના અમમ્મય નેતા તથા નાગરિકોએ પોતાનો સારો ફાળો આપ્યો હતો. હિન્દના ઘણાં પત્રો અને સામયિકોમાં મેસન્ટ શતાબ્દી વિષે ખાસ તંત્રીસ્થાનેથી લખાયેલા લેખો અને ગ્રીત ખાસ લેખો આવ્યા હતા. તેમાં ખાસ કરીને 'દાઈમ્સ ઓફ ઇન્ડિયા' નો અમલેખ ખાસ અત્યંતો ગ્રંથી થકાય.

મેસન્ટ શતાબ્દી ઉત્સવ ગુજરાત અને સૌરાષ્ટ્રમાં પણ સારી રીતે ઊજવાયો હતો. તેને માટે ગુજરાત-સૌરાષ્ટ્ર યીઝસોફિકલ ફેડરેશનના મંત્રી વેણીશંકર ભટ્ટ અને શ્રી. કેશવલાલ જાતી; તે વખતના તેમના સહમંત્રીએ 'મેસન્ટ શતાબ્દી ફંડ' માટે એક પત્રિકા પ્રગટ કરી હતી. તેમાં તેને માટે નાણાં એકઠાં કરવા તથા તેને માટે કાર્ય યોજવા સારો સૂચના કરવામાં આવી હતી. શ્રી. હરજીવન કાળિદાસ મહેતા તે વખતની ભાવનગર ધારાસભામાં ઉપપ્રમુખ અને હાલની ભાવનગર મ્યુનિસિપાલિટીના પ્રમુખ કે જેઓ ગુજરાત-કાઠિયાવાડ ફેડરેશન તરફથી અખિલ હિન્દની મેસન્ટ શતાબ્દી ઉત્સવ સમિતિના એક સભ્ય હતા, તેમણે પણ સારી મદદ કરી હતી. તેમણે એના સંબંધી 'મેસન્ટ શતાબ્દી'ની આઠ લેખમાળાઓ 'જ્યોતિ'માં પ્રગટ કરી હતી. તેમાં મેસન્ટ શતાબ્દી ઉત્સવ માટે થતા કાર્યોનો ખ્યાલ આપવામાં આવતો હતો. એને માટે ગુજરાત-સૌરાષ્ટ્ર ભરમાંથી નાણાં એકઠાં કરવામાં તેમણે તથા શ્રી. વેણીશંકર ભટ્ટ, વડોદરા રાજ્યના નાયમદીવાન શ્રીયુત છોટલાલ સુતરિયા, અમદાવાદ કવે' કોલેજના પ્રોફેસર શ્રીમતી ઇન્દુમતી મહેતા, સુરતના ડૉ. હરસુખભાઈ દોરા તથા તેમના ભાઈ શ્રી. સત્યસુખરામ દોરા અને તે વખતના ભરૂચના અને હાલ ગોધરાના ચિટનિસ શ્રી. ભૂપતરાય ખારોડ વગેરે જવાબદાર વ્યક્તિઓએ આપેલા પ્રાંતમાં ફંડ એકઠું કરવા પ્રયાસ કર્યો હતો. આ ઉપરાંત ગુજરાત-કાઠિયાવાડની શતાબ્દી સમિતિમાં દરબાર શ્રી. વાજસુરવાળા સાહેબ અને શ્રી. ત્રાપુભાઈ મો. શુચ પણ હતા જે સમિતિના મુખ્ય કાર્યકર તરીકે શ્રી. હરજીવન કાળિદાસ મહેતા નિભાયા હતા. વળી મેસન્ટ શતાબ્દી ઉત્સવ ઊજવવા તથા તેને માટે નાણાં એકઠાં કરવા ભાવનગર, અમદાવાદ, વડોદરા, ભરૂચ, સુરત આદિ સહરોમાં વિવિધ સમિતિઓ નિર્માઈ હતી જે ઉપરાંત આ ફંડ માટે તેમજ શતાબ્દી કામ માટે શ્રી વેણીશંકર ભટ્ટ, શ્રી. હરજીવનભાઈ વગેરે સુરત, અમદાવાદ આદિ સ્થળોમાં રૂપાં હતા. દરબાર વાજસુરવાળા સાહેબ સાથે શ્રી. હરજીવનભાઈ વડિયા, ચાણુદેવડી, રાજકોટ, મોરબી વગેરે સ્થળે રૂપાં હતા. શ્રી. મેસન્ટ શતાબ્દી ફંડમાં વડિયા દરબારશ્રી સુરવાળા સાહેબે રૂ. ૧૫૦૦ વગેરે સ્થળે રૂપાં હતા. શ્રી. ૧૯૦૦ અને હાલના દરબાર શ્રી વાજસુરવાળા સાહેબ રૂ. ૫૦૦) કર્યા છે.

શ્રી. જમશેદ મહેતાએ સિધમાંથી પણ ઘણું રૂ. એકઠું કર્યું હતું.

એકંદર ગુજરાત-કાઠિયાવાડમાં મેસન્ટ શતાબ્દી સારી રીતે ઊજવાઈ હતી. પણ મધ્યમ તંત્રની એક આખી યોજના આપવાની કાંઈક ખામી જણાઈ આવતી હતી. અને લોકો અને તેમના આગેવાન કાર્યકર્તાઓ પોતપોતાની મેળે જ કાર્યક્રમ થયાસાક્ત અને થયામતિ ગોઠવતા હતા અને આ કામ પ્રસંગે

ન્યાય આપવા પ્રયત્ન કરતા હતા. આને માટે બંધુ શ્રી. સીતાગમ રામી અને બહેન શ્રી. કમળાબાઈ દક્ષિણે બેસન્ટના જીવન પર પ્રસંગોચિત દરિકથાઓ, ભાવનગર, સુરત આદિ શહેરોમાં કરી હતી.

ભાવનગરે લોન્ડે બેસન્ટ શતાબ્દી ફૂંકમાં બધા મળી ૭૭૦૦ એકઠા કર્યા હતા. તેમાં દરજી શ્રી. સુગવળા (વડિયા), દરબાર શ્રી. લખધિરજી (મોરબી), દરબાર શ્રી. વાજસુરવાળા (હાલા)નો મુકાબો હતો. ત્યાં શતાબ્દી ઉત્સવ અંગે શ્રી. રવિશંકર સતોકરામ ભટ્ટ (તે વખતના વેપારપ્રધાન) બેસન્ટ અને સમાજ સુધારા પર ૨૧-૯-૪૭ ના રોજ બોલ્યા હતા. તા. ૨૩મીએ પ્રો. ગવિશંકર નેજાબી 'ડૉ. બેસન્ટ અને ધર્મભાવના' પર, તા. ૨૭મી ને શનિવારે શ્રી. મનમલાલ હ. ગાંધીએ વખતના ન્યાયપ્રધાન) 'ડૉ. બેસન્ટ અને રાજકારણ' પર અને તા. ૩૦-૯-૪૭ ને મંગલવારના રોજ શ્રી. મનનંદ ઉ. બટ્ટે (તે વખતના કેંગવણી પ્રધાન) 'ડૉ. બેસન્ટ અને કેંગવણી' ઉપર અને ૩૦-૯-૪૭ના રોજ શ્રી. ૧લી ઓક્ટોબર ૧૯૪૭ને રોજ શ્રી. હરજીવન કાળિદાસ મહેતાએ 'ડૉ. બેસન્ટ અને વિશ્વમંદુલ' પર વ્યાખ્યાનો આપ્યા હતા. સર્વે વ્યાખ્યાનો માહિનીપૂર્ણ હતા 'ત્યાં બેસન્ટ શતાબ્દી બે અઠવાડિયા ગિજવાઈ.

અમદાવાદમાં પણ બેસન્ટ શતાબ્દી સારી રીતે ગિજવાઈ હતી. બેસન્ટ શતાબ્દીની યજ્ઞ તા. ૧૯-૨-૧૯૪૭ ના રોજ મહિલા પાઠશાળાનાં હોલમાં 'જુનો પરના આરોપની તપાસ' (જુનો દ્રાવણ) અને તેના અગ્નિચર્ચનાં દરોથી થઈ, તે સારી રીતે ગિજવાઈ હતી. જુનો પરના આરોપનાટક શ્રી. ગોપાલને શ્રી. બેસન્ટના જુનો પરના પ્રસ્તુતમાંથી સારી રીતે ધટાવ્યું છે. તેનો અનુવાદ ઈન્દુમતી બહેન તથા શ્રી. જીવનમોહનએ કર્યો હતો. જુનો તરીકે શ્રી. રમણદાસ શાહ, ન્યાયાધીશ તરીકે શ્રી. કેશવલાલ જાનીએ અને આરોપી તરીકે શ્રી. પ્રતાપરાય પારેખે સારો ભાગ લઈએલો હતો એકંદર પ્રયોગ માત્ર દસ દિવસની તૈયારીમાં સારો થયો હતો.

ત્યારબાદ શ્રી. હરજીવન મહેતાએ તા. ૨૦-૩-૪૭ને રોજ હંસરાજ પ્રાગજી હોલમાં બેસન્ટનું સંસ્મરણ પર એક મનનીય વ્યાખ્યાન આપ્યું હતું, તથા બેસન્ટ ફક્ત ઉત્તરાવધ સંજોગો કાર્યકરોની એક સભા થીએસોફિકલ લોજમાં લાંબી હતી તે ઉપરાંત મુનર્જના જાણીતા થીએસોફિકલ શ્રી. સોરાજ કરાકા ને શ્રી. વેળીદંકર ગદે અમદાવાદ અવારનવાર આવી બેસન્ટ શતાબ્દી ઉત્સવ માટે યોગ્ય સુચનાઓ કરી હતી. આખા વર્ષ દરમ્યાન ડૉ. બેસન્ટના જીવનનાં વિવિધ અંગો પર બહેન શ્રી. ઈન્દુમતી મહેતા, શ્રી. કાલાભાઈ પટેલ, શ્રી. પ્રભાકર મહેતા, શ્રી. કેશવલાલ જાની, શ્રી. રમણદાસ શાહ, શ્રી. વાસુદેવ મહેતા તથા શ્રી. નાથુભાઈ શાહ આદિએ પ્રવચન કર્યા હતા આરંભાદ્ય થીએસોફિકલ નેતા શ્રી. રામે તા. ૩-૮-૪૭ના રોજ પ્રેમાભાઈ હોલમાં બેસન્ટ પર એક અતિ મનનીય વ્યાખ્યાન આપ્યું હતું અને ત્યારે ડૉ. બેસન્ટનાં તેમનાં સંસ્મરણો વાળાં કર્યાં હતાં.

બેસન્ટ શતાબ્દી નિમિત્તે એક કક્ષાપ્રદર્શન તા. ૨૬-૯-૪૭ને રોજ શ્રી. પ્રભાકર મહેતા અને શ્રી. કુવકુમાર જાણપુરાએ બધું હતું તે અમદાવાદની થીએસોફિકલ લોજ તરફથી ભારવેલા પ્રદર્શનોમાં અર્પણ હતું તેમાં શ્રી. રવિશંકર ગવળ, શ્રી. દમન મહેતા ઉપરાંત અમદાવાદના અમરવજ ચિત્રકારો, ફોટોગ્રાફરો, કલાકારોના ચિત્રો તથા ફોટા વગેરે પ્રદર્શનમાં આવ્યાં હતાં. આ કક્ષાપ્રદર્શનનું ઉદ્ઘાટન શ્રી. કાલાભાઈ પટેલના પ્રમુખરથાને બહેન શ્રી. ભારતીબહેન સારાભાઈએ કર્યું હતું. તે પ્રદર્શનનું એમનું વ્યાખ્યાન મનનીય અને વિદ્વાતપૂર્ણ હતું આને માટે બેસન્ટ કાર્યકરોમાં શ્રી. શાંતિલાલ પટેલ, શ્રી. જમનાદાસ મોદિ, શ્રી. જ્યોતિર્નગર, શ્રી. જનવિદ્યાનગર, શ્રી. મુજબંદ સમન, શ્રી. મણિલાલ પટેલ, શ્રી. શાંતિલાલ રાવળ, શ્રી. ગોપાલન અને શ્રી. ઈન્દુમતીબહેન, શ્રી. શિવદાસ મોદિ, અને શ્રી.

મીનુભાઈ મોદી મુખ્ય હતો. આ પ્રદર્શન ધણું સફળ થયું હતું, પણ હમનસીમે એનો લાભ ખુલ્લો થયો હતો. માત્ર તા. ૨૭-૨૮ એ બે જ દિવસોએ પ્રદર્શન રાખવામાં આવ્યું હતું.

તા. ૩૦-૯-૪૭ના રોજ સર્જના ઓ. મણિલાલ પટેલે મેજિસ્ટ્રેટ સેન્ટન' સ્થાપિત કરાવે આરોગ્યની સ્થાપિત કરાવે (ચિનપડીઓ) બહુ સચોટ રીતે ખતાવે હતી. તા. ૧-૧૦-૪૭ના રોજ યાતાયત્રી ઉત્સવ દિને ઓમતી હંસાબહેન મહેતાના પ્રમુખપણા નીચે ઓ. માવલંકર, ઓ. પ્રો. દાવર, પ્રો. ત્રિલોકેશ્વર અને બહેન ઓ. ઈન્દુમતીબહેન સુંદર મનનીય અને પ્રસંગોચિત વ્યાખ્યાનો કર્યા હતા. અને એ પ્રસંગ ઉત્તિહાસમાં યાદગાર રહે એવી સલામી હાજરી હતી.

તા. ૩-૧-૧૯૪૭ના રોજ પ્રેમાભાઈ દોલમ્બા એક સુંદર કોન્સર્ટ જાળવવામાં આવ્યું હતું. તે પ્રસંગે 'જે શક્તિએ હિંદને જન્મત ક્યું' એ જાણીતું કવિ શ્રી. રામચંદ્રાણું જાણવતી એસન્ટ પરચુ' દાખ્ય જવાયું હતું. આ કોન્સર્ટ અમદાવાદની ગ્રેસ હાઈસ્કૂલ, મહિલા પાઠશાળા આદિ વિવિધ શિક્ષણની સંસ્થા તરફથી જાળવાયું હતું. તેમાં બહેન શ્રી. ગીતાંતો ધોળજીનો નૃત્યપ્રયોગ બહુ આકર્ષક નિવડ્યો હતો. કોન્સર્ટ માટે બહેન શ્રી. ઈન્દુમતીબહેનને શ્રી. ગોપાલન અને પ્રો. અને મિસિસ ત્રિલોકીકરનો સારો સાથ મળ્યો હતો. આખો પ્રયોગ સફળ થયો હતો અને તેથી એસન્ટ કંપમાં રૂ. ૭૦૦૦ જેટલાં સારો સાથ મળ્યો હતો. આખો પ્રયોગ સફળ થયો હતો અને તેથી એસન્ટ કંપમાં રૂ. ૭૦૦૦ જેટલાં નાણાં એકઠાં થયાં હતાં. પણ એસન્ટ વિષે એમાં કોઈ નાટ્યપ્રયોગનું દસ્ત ન હતું એ હિચ્ક એમાં જણાઈ આવતી હતી.

[illegible]

સુરતમાં બેસન્ટ શતાબ્દીની ખાસ વિશેષતા એ હતી કે તેમાં તા. ૧૯-૧૦-૪૭ને શબ્દ સ્ત્રીઓએ યોગેશ્વર એક આનંદ ખજાર બરાધુર હવુ. તેમાં સ્વાદિષ્ટ તથા આરોગ્યપ્રદ-ધરથી ખનાવેલી-ખાદ્ય વસ્તુ આપવામાં આવતી. આ ઉપરાંત 'રિમ્યુઅલ ઓફ ધી મિસ્ટિક સ્ટાર' અને નારાયણ-પૂજા આદિ પથ્ય કરવામાં આવી હતી. અને બજનો, કથાઓ, ગરબા અને ડોન્સ્ટ'નો કાલક્રમ પણ પ્રસંગોચિત થોભ્યો હતો. શતાબ્દી નિમિત્તે થીઓસોફિકલ સોસાયટીના સભ્યો તથા ઈતર જનોએ સારા ભાગ લીધો હતો અને આખો પ્રસંગ ભવ્ય અને સફળ ખનાવ્યો હતો. અને સુરત લોન્ડનમાં બેસન્ટ શતાબ્દી કાળમાં રૂ. ૩૦૦૦ જેટલો ફાળો ભરાયો હતો. તે સરખે ભાગે શ્રી. રામજીના વર્ધકો કોમેમોરેશન ફંડ અને શ્રી. રુદ્ધિમણીદેવીના કલ્ચરલ ફંડમાં આપવામાં આવ્યો હતો.

વડોદરામાં પણ બેસન્ટ શતાબ્દી તા. ૨૦-૬-૪૭ થી તા. ૫-૧૦-૪૭ સુધી સારી રીતે જીનવાઈ. તેમાં વડતાઓમાં નામદાર બહેન વાસુદેવ માવલંકર (તા. ૨૪-૬-૪૭), શ્રી. ઘણ નાગેશ

૨૩૨ : ભજવતી બેસન્ટ' સ્મારક ગ્રંથ

આઈ (તા. ૨૭-૯-૪૭) અને શ્રી. રાયચુરા, શ્રી. સુતરિયા (તા. ૧-૧૦-૪૭) મુખ્ય હતા. બેસન્ટ શતાબ્દી મહોત્સવ સમિતિ વડોદરાના શ્રી. યોગિનીબહેન હોરા, અને શ્રી. ક્રાંતિભાઈ સુતરિયા મંત્રીઓ હતા.

બેસન્ટ શતાબ્દી નિમિત્તે વડોદરામાં શ્રી. ગોકુળદાસ રાયચુરા કૃત “એની બેસન્ટ” (બે અંકી નાટિકા) સારી રીતે ભજવાઈ હતી. તેમાં એની બેસન્ટ તરીકે શ્રી. યોગિનીબહેન હોરા, યોગિની મૈયા બેસવટરકી તરીકે શ્રી. શોભા સુતરિયા, ચાલ્સ' બ્રેડો તરીકે શ્રી. ભુદ્ધિચંદ્ર શાહ અને જ્યોર્જ એરુન્ડેલ તરીકે શ્રી. ક્રાંતિલાલ સુતરિયા અને આદીજી તરીકે શ્રી. ડૉ. ક્રાંતિલાલે સારો ભાગ ભજવ્યો હતો. ત્યાં ‘બેસન્ટ-નાટિકા’ આદિથી રૂ. ૩૦૦૦] એકઠા થયા હતા.

ભરૂચમાં પણ શતાબ્દી સારી રીતે ભજવાઈ હતી. તેમાં ત્યાંના લોજના તે વખતના સેક્રેટરી બંધુ શ્રી. નવીનચંદ્ર પંડ્યા, બંધુ શ્રી. ગુણવંતરાય ભટ્ટ (સ્કૅલ્ટ-એગ્રોનાર્મર), શ્રીમતી ડૉ. ગંગુબાઈ હડકરે વગેરેએ ડૉ. બેસન્ટના જુદા જુદા જીવનપ્રસંગો પર પ્રસંગોચિત વ્યાખ્યાનો કર્યા હતા. તા. ૧-૧૦-૪૭ ના રોજ સવારના ભારતપૂર્ણ નથા સાંજના સ્કૅલ્ટ રેલી યોજવામાં આવી હતી. તા. ૨-૧૦-૪૭ ના રોજ બેસન્ટ પર લોજના મકાનમાં વિવિધ વ્યાખ્યાનગુચ્છ થયો હતો. તે વખતે સભ્યો અને ઇતર જનોએ પણ સારો ભાગ લીધો હતો. તા. ૨૬-૯-૪૭ અને ૨૭-૯-૪૭ના રોજ સાંજના ભરૂચા હોલમાં બેસન્ટ શતાબ્દી નિમિત્તે ‘એક હી નિશાન’ નો નાટ્યપ્રયોગ યોજવામાં આવ્યો હતો. તેની સાથે ડૉ. બેસન્ટના જીવનના કેટલાક ભાગો સફળ રીતે ભજવવામાં આવ્યા હતા. કોન્સર્ટમાં કુલ રૂ. ૧૮૩૬] એકઠા થયા હતા તેમાંથી ખર્ચ અને ખાલમંદિરના લાભાર્થેના ફાળો બાદ કરતાં લોજને કુલ રૂ. ૪૪૦ મળ્યા હતા, તેમાંથી રૂ. ૨૦૦) બનારસ કેન્દ્રને અને ૨૦૦) શ્રી. રુક્મણી દેવીના ફંડમાં મોકલ્યા હતા. આ રીતે કોન્સર્ટ બહુ સફળ નિવડ્યું હતું. શતાબ્દી ફંડમાં લોજના સભ્યો અને ઇતર જનો તરફથી મળી રૂ. ૧૯૬૦)ની રકમ ભરૂચ આત્મવિદ્યા લોજ તરફથી મોકલવામાં આવી હતી. આ રીતે ભરૂચ લોજ પોતાનો અદ્ય ફાળો બેસન્ટ શતાબ્દી માટે આપ્યો હતો.

ગુજરાતનાં અન્ય સ્થળોમાં બેસન્ટશતાબ્દી—રાજપીપળામાં ૧-૧૦-૪૭ના રોજ શતાબ્દી દિને સુરતનાં જાણીતા વકીલ યુનીલાલ ત્રીપ્તિએ માજી નાયબ હીવાન સાહેબ શ્રી. ચંદુલાલ મનસુખલાલ વ્યાસના પ્રમુખપણા નીચે બેસન્ટના જીવન વિષે એક મનનીય વ્યાખ્યાન આપ્યું હતું. તે ઉપરાંત બેસન્ટશતાબ્દી ગોધરા, પાટણ, લુણા, અવિધા, શુક્લતીર્થમાં ભજવાઈ હતી. એમાં સભ્યોએ બેસન્ટ ફંડમાં સારી રકમ મોકલાવી હતી. ગોધરાએ રૂ. ૮૫૧) મોકલાવ્યા હતા. હેસરે રૂ. ૧૦૦) મોકલ્યા હતા.

એ સિવાય થાઓસોફિકલ સામયિકો ઉપરાંત ‘ટાઈમ્સ ઓફ ઇન્ડિયા’, ‘ગોએ કોનિકલ’ ‘ઇન્ડિયા’, ‘ઈસ્ટ્રેટ વિકલી’ આદિ સામયિકોમાં અને ગુણસુદરી (એમને તે આખો ઓક્ટોબર અંક ‘બેસન્ટ’ અંક બન્યો હતો), સીએલ, ‘સિસ્ટર અને સાદિત્’, ‘ભુદ્ધિપ્રકાશ’, ‘જીવનપ્રકાશ’, ‘કેડી’ આદિ માસિકો અને જ્યોતિર્ધર આદિ પાશ્વિકો અને તે ઉપરાંત પ્રગ્નબંધુ, ગુજરાત સમાચાર, સદૈય, ગુજરાતી પંચ આદિ વર્તમાનપત્રોમાં પણ સફળતા ડૉ. બેસન્ટ વિષે લેખો, હેવાલો આદિ પ્રગટ થયા હતા.

તે ઉપરાંત એક મૃતિવિધાયક શ્રી. કૃપાસંકર પંડિતે ડૉ. બેસન્ટનાં બાવલો બનાવ્યાં છે. ડૉ. બેસન્ટ વિષે વીકારો, કાર્ડો, નોટપેપર, પસ્ત્રીકાઓ, ખિસ્સાઓ વગેરે પણ મુનર્થ, અમદાવાદ લોજ તરફથી તૈયાર કરવામાં આવ્યાં હતાં. અને આ રીતે બેસન્ટ જીવનનાં મહાશક્તિ પ્રચાર કરવામાં આવ્યો

રખાયો હતો પ્રમુખે 'બેસન્ટ મેયા કમ્પોઝિટી' પર અને મંત્રી શ્રી. હરકીસન દ્વારાદાસે ડૉ. બેસન્ટના જીવન પર સુંદર પ્રકાશ પાડ્યો હતો. સભ્યો તથા હિતેચ્છુઓથી સભા ચીકાર ભરાઈ જતી. દારે-સલામ ખાતેની નારાયણ લોજ અને જીવનની શ્રી. રસ્યાણ લોજ તથા કીશુમના લક્ષ્મી લોજ તથા ચાકે ચાકે પેગ્યાની ભારત લોજ તરફથી પણ એ પ્રસંગ સારી રીતે ઉજવવામાં આવ્યો હતો.

ન્યુઝીલેન્ડમાં પણ ચતાબ્દી ઉત્સવ ઉજવાયો હતો તેમણે તેને માટે "Theosophy in New Zealand" [ન્યુઝીલેન્ડમાં થીઓસોફી] નો ઓક્ટોબર ૧૯૪૭નો ખાસ અંક કાઢ્યો હતો ત્યાંની લગભગ બધી લોજોએ ચતાબ્દી ઉત્સવ માટે સભાઓ ભરી હતી.

ઈન્ડોનેશીયાની ચાર લોજ — ખાતેવીઆના, સીમારંગ, સોગયુગ અને બેડાંગમાંથી બેડાંગમાં ચતાબ્દી ઉત્સવ સારી રીતે ઉજવાયો હતો અહીં એક જાહેર સભા એ પ્રસંગે યોજવામાં આવી હતી બાકી બધે લોજમાં સભા તો જરૂર ભરાઈ હતી. ઈન્ડોનેશીયામાં યુદ્ધોત્તર પરિસ્થિતિને લીધે મકાનો અને વાહનોની બહુ તાણ છે માટે ત્યાં ઉત્સવ બેઈએ તેવી રીતે ન ઉજવાયો.

આ પ્રમાણે જન્મતબરમાં બેસન્ટચતાબ્દી ઓક્ટોબર ૧૯૪૭ માં — બંને આખા વર્ષભર સારી રીતે ઉજવાઈ.

બેસન્ટચતાબ્દી ઉત્સવ ફરી રીતે ઉજવાયો તે સમિતિના સૂબોમાં જ કહ્યું તો:—

"The Besant Centenary Celebrations held all over the world, as a mere list, require pages of this report, and would go through the alphabet from A (Arkonam), through B. (Belfast), to Z (New Zealand). In all of them the life and work of Dr. Besant were reinterpreted in the light of rapidly 'changing' and in some respects ominous conditions of world-affairs. Collections towards the centenary fund were made, booklets were published in many languages, Besant memorial prizes for elocution were competed for in schools and colleges, Besant Lodges of the Theosophical Society were formed, portraits were unveiled Scout parades were held, a Besant Centenary College was inaugurated in South India, another College was renamed in her memory, popular magazines published specially illustrated supplements, art evenings, recitals of music and dance, and harikathas [musical narrations] were given. It is probably not too much to claim that seldom, if ever, has the centenary of a human being been hailed over so wide an area and in such a variety of worthy ways. The cordial thanks of the Besant Centenary Celebrations Committee go to all who made the event such a unique success."

("The Besant Centenary Celebrations Committee"
Report, April 1948)

અર્થાત્ બેસન્ટચતાબ્દી ઉત્સવનો દેવણ ભરાયર લખવો દેવ તો પાનાનાં પાનાં ભરાય અને આખાખડીના અ [ખોનિમ], બ [બેસન્ટ] થી ઝૂ [ન્યુઝીલેન્ડ] અંધર સુધી પહોંચે. આ બધા

રમણીમાં ડૉ. બેસન્ટનું છવન અને કાર્ય જયતની જયદીપી બદલાતી અને તેની કેટલીક રીતે વિષમ પરિસ્થિતિના પ્રકાશમાં નવી જ રીતે સમજાવવામાં આવ્યું હતું. સતાબ્દીક માટે કાળો એકઠો કરવામાં આવ્યો હતો. તેને માટે પુસ્તિકાઓ પછી કાવાઓમાં પ્રગટ કરવામાં આવી હતી. નિશાળોમાં અને કોલેજોમાં એમના રમારક માટે વકતૃત્વના ઇનામોની દરીકાઈઓ કરવામાં આવી હતી. થીઓસોફીકલ સોસાયટીના બેસન્ટ લોન્ને સ્થાપવામાં આવ્યાં હતાં. તેમની જીમીઓનું અનાવરણ કરવામાં આવ્યું હતું. રાઉટ પરેડે થોજવામાં આવી હતી. દક્ષિણ દિન્દમાં એક "બેસન્ટ એન્ડીનરી [સતાબ્દી] કોમેન્ટ" થકી કરવામાં આવી હતી. એક બીજી કોલેજનું નામ એમના સ્મરણાર્થે બદલવામાં આવ્યું હતું. લોકપ્રિય માસિકમાં ખાસ એક પ્રગટ કરવામાં આવ્યા હતા. [સરખાવે યુલ્ફસુંદરી] અને તેમાંના કેટલાક તો સચિત્ર પણ હતા. કલાપ્રદર્શનો, કોન્સર્ટો, નૃત્ય અને દરિકાઓ કરવામાં આવ્યાં હતાં. એમ કહેવું નોઈએ કે કોઈ મનુષ્યગચ્છિતની આટલા વિશાળ પ્રદેશમાં અને આટલી વિવિધ અને સુંદર રીતે જાગ્યે જ સતાબ્દી ઉજવાઈ હશે. આ કામ પ્રસંગેને જેમણે જેમણે સફળ બનાવ્યો છે તેમને માટે બેસન્ટ સતાબ્દી ઉત્સવ સમિતિ તરફથી અભિનંદન છે.

—સંપાદક

ભગવતી બેસન્ટને સ્મરણાંજલિ (પરિશિષ્ટ ૪)

Who will write her Biography ?

It is perhaps a little hard on Mrs. Besant that the various phases of her public activity should be explained by others who cannot in the nature of things possibly know as much about them as she knows herself, and whose right to determine the order of their importance for her is very questionable. I can easily imagine a memorial volume of such explanations and estimates producing nothing in its recipient but a lively desire to throw it at the heads of the authors.—G. B. SHAW, 1927.

Though we must expect in the case of our late President a crop of so-called biographies irritating in their stupidity, and sometimes revolting in their cruel ignorance, those of us who know her well, from the earlier days of her aggressive onslaughts on behalf of weakness and distress right down to the last days of her patient waiting for release, know her as the worthy successor to Hypatia, Bruno and other pioneers of Truth and Freedom, and are left cold by the efforts of inches to measure. I have been asked why some of us do not undertake the writing of a really serious biography, since we alone have access to the material indispensable to the painting of any reasonable likeness. I agree that "Annie Besant, a Warrior and Seer" ought to be written by

someone who knows something both of the spirit of the warrior and of the seer, and who therefore is able to enter into the spirit of Annie Besant. But the task is herculean, and Herculeses are few and far between—G. S. A., (Dr. Arundale), 1934.

Some day a biography will have to be written of Dr. Besant, but so far reaching were her activities that no one biographer can succeed in writing the full story of her life. A team of biographers is necessary: one of the team to deal with her Theosophical work another her work for Education in India, another for her work in creating in the English-speaking world the movement of International Co-Freemasonry, and another for the dramatic story of her contribution to the organization of the National movement in India, a fifth for her work for the Scout movement.—C. J., (Sjt. C. Jinarajdas), 1946.

જોઈએ છીએ કે આ બધું શું છે ?

એમની જીવનકથા કેણું લખશે ?

“ પોતાના જીવનની વિવિધ ક્ષેત્રો વિષે એમના પોતાના કરતાં વધુ બીજા કોઈ જ લખવું ન હોવાથી એની બેસન્ટની જીવનચરિત્રને આલેખવાની સક્તિ એમના પોતાના સિવાય બીજા કોઈમાં શી રીતે આવી શકે ? એવો કોઈ સ્મારકગ્રંથ પણ તેના લેખકો પાસે નથી વેડ જ કરાવી એસે એવી મારી કલ્પના છે. ” બર્નાડ શી. ૧૯૧૭.

“ આપણા સંદેશ પ્રમુખ વિષે કેટલીયે ઢેક ને ચીક ચલાવે એવી જીવનકથાઓ ને પ્રસંગચિત્રો બહાર પડ્યા છે, પરંતુ તે તેમના નિર્દય અજ્ઞાન સિવાય બીજા કંઈ બનાવતાં નથી. અને એમના નિર્ભય અને દુઃખીની વધારે ધોઈ તેની તરફેણમાં લડત કરવાથી મારીને તે મુક્તિ સુધીના જીવનને જાણનાર આપણે મને તો તે કોઈ પેશિયા, જુનો વગેરે બીજા સત્યોપાસકોના લાયક વારસદાર હોઈ એ સ્તુતિક જીવનચરિત્ર આપણા દિલમાં કંઈ હિત્સાહ પ્રેરતાવી શકતાં નથી.

“ કોઈ પણ સુયોગ્ય જીવનચરિત્ર લખવા માટે આપણી પાસે અપરિહાર્ય સામગ્રી પૂરતા પ્રમાણમાં હોઈ આપણામાંથી જ કોઈ સાથે જ તાલસ ચિત્ર-ચોક્ક મલ્લ-ખડ્ગ કરતું જીવનચરિત્ર કેમ લખવું નથી એવો પ્રશ્ન મને પૂછવામાં આવ્યો હતો. હા હું સંમત થાઉં છું કે એની બેસન્ટ થોડો તેમજ સંત બને હતા, અને તેથી તેમને એ બને રીતે જાણનાર જ એમના જીવનતત્ત્વને સમજી શકે એમ હોઈ તેમને વિષે તો આપણામાંથી જ કોઈએ લખવું જોઈએ પણ એ મહાભારત, માર્ગ છે અને એવાં ભગીરથ કાશી કરનાર તો જુજ જ હોય છે અને કવચિત જ હાથ લાગે છે. ”
જી. એસ. એ. (ડો. એન્ડ્રીસ) ૧૯૩૪.

“ કોઈક વિષય તો એની બેસન્ટનું જીવનચરિત્ર લખવું જ પડે—પણ તેમની પ્રતિજ્ઞા એટલી જાણી વિદ્યાળ દર્તા કે એકાદ લેખક તો તેમનું જાજંડ જીવનચરિત્ર લખી શકે એમ નથી. જીવન-

ચરિત્ર લખનારાઓનું મંડળ હોવું જોઈએ. એક મહાત્મા એમના થીઓસોફીના કાર્ય વિષે લખે, બીજા એમના હિંદુમાંના સિદ્ધાંત કાર્ય વિષે લખે, ત્રીજા અંગ્રેજી ભાષા બોલનાર જનતામાં આંતર-ગૃહીય કો-ફીએન્સનરીની તેમની પ્રવૃત્તિ વિષે લખે, ચોથી હિંદુમાં તેમણે રાષ્ટ્રીય પ્રવૃત્તિ માટે આપેલા ફાળાની અદ્ભુત કથા વિષે લખે અને પાંચમી રકાઉટ પ્રવૃત્તિ અંગે લખે "

સી. જિનરાજદાસ ૧૯૪૬.

ડૉ. એની બેસન્ટ વિષે મ. ગાંધીજી

એમના જીવન ઉપરથી મળતો બોધ

તા. ૧લી ઓક્ટોબર ૧૯૨૮ના રોજ અમદાવાદમાં લગુભાર્થ શેકના વડામાં ડૉ. એની બેસન્ટની જન્મતિથિ ઉજવવાનો લગ્ન મેળાવડો મહાત્મા મોહનદાસ કરમચંદ ગાંધીના પ્રમુખપદ હેઠળ થયો હતો તે પ્રસંગે પ્રમુખ તરીકે બોલતા ગાંધીજીએ જણાવ્યું હતું કે—

ડૉ. બેસન્ટના જીવનમાંથી ઘણી બાબતો શીખવા જેવી છે

તે વંચર તોલે, વંચર વિચારે એક પછી શબ્દ બોલતાં નથી તેમના હઠાદાર વક્તવ્યની પાછળ તેમનું જીવન છે. તે કોઈ વાતવશાળીમાં વક્તવ્ય શીખવા ગયાં ન હતાં પણ તે પોતાના જીવનના અનુભવના શબ્દો ઉચ્ચારે છે. તેમના દરેક શબ્દની પાછળ શક્તિ છે જે કહે તે કરી બતાવે તેને વદન હો

જો યુવાનો અને યુવતીઓ વંચર વિચારે નહિ બોલવાનો, તોલો તોલીને શબ્દો બોલવાનો રિવાજ પાડશે તો તેઓ મોટા સંમુદાય તરીકે જશે, અને અનેક મુશ્કેલીઓનો ઉકેલ કરી ચક્રો

ફાંને સો વર્ષ જીવવાની આશા નહિ હોય ? પણ આપણને સારી રીતે જીવતાં આવડતું નથી તે ડૉ. બેસન્ટે કરી બતાવ્યું છે સારી રીતે તકુરસત રહી હિંદીકુળી યવાની કળા તેમને આવડે છે. તેમણે યશ્વિદ્યાતથી જ આ દિશામાં તેમની કરી છે, આશાવના નિયમોનું પાલન કર્યું છે તેમના જીવનમાં સાદાઈ છે પચાસ વર્ષે અસમર્થ થયા, એટલે સાધુ કે સાધ્વી થયા, એમ નથી, પણ મૂળથી જ તે માર્ગતા કે જીવન મોજમઝા કે એશઆરામ વારતે નથી, પણ આત્મદશાન વારતે છે

તેમના જીવનમાંથી સાદાઈ શીખો. નિયમોનું પાલન કરી નિશ્ચિત થાઓ જે મનુષ્ય સાદુ અને ઉત્તમ જીવન માળે છે, તે કદાચ ૧૫ વર્ષે મરી જાય તો પણ ૧૦૦ વર્ષે જીવે કહેવાય, અને કોઈ સો વર્ષ સુધી મરતો મરતો જીવે, અને કોઈને તેનું જીવન ઉપયોગી ન થાય તો તેનું જીવન જમીન બારખૂત છે

ડૉ. બેસન્ટની દંડતાને જાણ પહેલે ? આખું જનત સામે યામ છતાં પોતાને જે સત્ય લાગે તેને વળગી રહે તેમણે કદાચ કોઈથી કરીને કે બીકથી માફી માગી નથી, કેટલાં યુવાનો અને યુવતીઓ જરા વિરોધ આવતાં નિર્ભય રહી ચકે છે ? કેટલાક કહે છે કે નાની નાની બાંનતોમાં નિશ્ચયે કેવા ? પણ જે પાઈને ન સલાજે તે રૂપિયાને શી રીતે સલાજી ચકશે ? નાનામાં નાના કમને — નિશ્ચયને દંડતાથી વળગી રહેવાની ટેવ પાડો આપણે કેટલીક બાબતોમાં દંડતા બતાવીએ છીએ, પણ અણીને

પ્રસંગે દહતા આપણી પાસેથી ચાલી જાય છે. નાની નાની વસ્તુઓ વિશે વિવેક કરી દહ નિશ્ચય કરે, મથન કરે અને દહતા શીખવે, તેનામાં પગક્રમ કરવાની શક્તિ આવે.

મારા વાંચવામાં એક વિચારકનાં વચનો આઠ્ઠાં દ્વતાં કે 'બ્રહ્મચર્ય' પાળવાને, તમારી સમઠેલી શક્તિનો સદુપયોગ કરવાને તમારામાં મહત્વાકાંક્ષા હોવી જોઈએ. મનુષ્યમાં મહત્વાકાંક્ષા હોય તો જ બ્રહ્મચર્ય પાળી શકે, પણ દહના વિના મહત્વાકાંક્ષા કયાથી આવે ?

સ્વરાજ્ય જોઈએ છે, પણ યોગરતા કયાં છે ? આપણે પોતે જ આપણા દુસ્મનો છીએ. કુટુમ્બના કૃવામાંથી નીકળી, હિન્દુસ્તાનના કદયાણુનું ચિંતન કરો. અને હિન્દુસ્તાનનું કદયાણુ તે પણ, જગતના કદયાણુથી ગણી, હિન્દુસ્તાનના કદયાણુના વિચારો કરો.

લોકો ધર્મ અને રાજ્યપ્રકરણ વચ્ચે મોટો અંજાત હોય એમ માને છે ડૉ. બેસન્ટે ધર્મ અને રાજ્યપ્રકરણ વચ્ચે પૂલ બાંધ્યા છે લોકો એમ માનતા હતા કે ધર્મ અને રાજ્યપ્રકરણને લેવાદેવા નથી. પણ ધર્મ અને રાજ્ય વચ્ચે પતિપત્ની જેવો સંબંધ છે. તે બન્ને પ્રશ્નો યોગ્ય-યોગ્ય રહેલા છે ધર્મ વિનાનું રાજ્યપ્રકરણ એ આત્મા વિનાના મૃત શરીર જેવું છે. ધર્મ વિના સ્વરાજ્યનું ગાકું ચાલો શકે નહિં.

આ બાબત ડૉ. બેસન્ટે પોકારી પોકારીને કહ્યું છે અને આચરી બતાવ્યું છે. ખરા ધાર્મિક મનુષ્યને કર હોતો નથી. તે વગર મોતે કરથી મરતો નથી. ધર્મ વિનાનું જીવન નિસ્તેજ થતું જાય છે, ત્યારે ડૉ. બેસન્ટમાં બધાનો વર્ષની વયે વિશેષ તેજસ્વિતા આવતી જાય છે. હિન્દ સૂર્ય મહેતુ હોતું તે વખતે હોમરૂઢ લીગની તેમણે સ્થાપના કરી ડેરેટર ચાખાઓ ખોલી, દેશને જગાડ્યો છે તે આ બધું આટલી વયે કરી શકે છે, કારણ કે તેમને ઈશ્વર વિશે દહ શ્રદ્ધા છે. આત્મામાં અનંત શક્તિ છે, તેના તેમને ખ્યાલ છે આત્માના અમરત્વમાં વિશ્વાસ હોવાથી તે નવો જોએ માથે લેતાં જરા પણ અચકાતાં નથી. તે યુવાન છે

તેમના જીવનની અનેક બાબતો ઉપર બોલી શકાય, પણ મારા માનવા પ્રમાણે બોલવું તે જ પાળવું, સાદાઈ, દહતા અને જીવનને-રાજ્યપ્રકરણને પણ—ધર્મમય બનાવવું; આટલામાં બધું એક જા બીજે રૂપે સમાઈ જાય છે

માટે વિશેષ નહિ બોલતાં, તમને આટલું જ કહીશ કે તમે ધેગ જાઓ અને રાત્રે સૂઈ જાઓ તે પહેલાં ઈશ્વરની સાક્ષીએ આ બાબતોમાંથી કંઈ પણ તમારા જીવનમાં ઉતારવાનો દહ નિશ્ચય કરો, એમાં જ જયતીની શાઈકતા છે. (વિશ્વપ્રકાશ)

ડૉ. એની બેસન્ટને નિવાયાંજલિ

ડૉ. એની બેસન્ટે ૮૬ વર્ષની પરમ વૃદ્ધવયે જીવું દેહ છોડ્યો, અને સ્વર્ગમાંથી થયાં

એ મહાન આત્મા સી-પ્રરૂપના બેલ્લમણથી પર હોતો, તથાપિ સીરેહે અને અશ્રીરેહે એ આત્માએ સમસ્ત મનુષ્ય જાતિની જે સેવા કરી છે અને જીવનના ઉત્તરાર્ધમાં આ આર્ષભૂમિમાં સ્વતંત્રતા અને સ્વાધિપત્યનો પવિત્ર અગ્નિ પ્રગટાવવામાં જે અદ્ભૂત કાર્યશક્તિ દર્શાવી છે એ જગતના ઇતિહાસનું એક મહાન અને સુવર્ણને અધરે લખાયેલું તેજસ્વી પ્રકરણ છે એ વિશે કંઈક વિસ્તારમાં

કામવા અને આરંભ કર્યો, ત્યાં “ઈન્ડિયન”ના એક કપાટામાં આ દેહ સપાડાયો. અને લેખ શરૂ કરેલો જ અટકી ગયો । પ્રભુ કૃપા ! તોપણ નિવાર્પાજિ સંપૂર્ણ જ છે, તે સી રીતે અર્પું ?

ઈ. સ. ૧૮૯૩માં એટલે ‘એન્જીલ વર્થ’ ઉપર ‘મિસિસ’ બેસન્ટે પોતાનો તે સમય પર્વતનો જીવનવૃત્તાંત (Auto-biography) પ્રસિદ્ધ કર્યો હતો.

એ પ્રસિદ્ધ થયો કે તરત તે ગ્રેમ, ઉત્સાહ અને વેગથી ઊછળતા સુવહ્નકાંચે એ વાંચ્યો હતો, એ હૃદય અત્યારે વહ થઈ ગયું છે. પણ કાચી ભુલિના સમયમાં જે મત આપેલો તે જ આજ પાછો ભુલિ થતાં પણ કાયમ છે ।

એ મત—જે પુસ્તક વાંચીને મારી પ્રજ્ઞામંજિ સિ રૂપે એ પુસ્તકના મૂળ પૃષ્ઠ ઉપર ઉતારા (Quotation)મા મૂક્યો છે તે જ આજ નિવાર્પાજિરૂપે એ બાઈને ચરણે મૂકું છું પ્રભુ એ મહાન આત્માને શાંતિ આપો !

૧

She tried to follow Truth, તેમણે સત્યને અનુસરવા પ્રયત્ન કર્યો

૨

Thrice blest—whose lives are faithful prayer.

Whose lives in higher love endure, Whose souls possess themselves so pure.

Or is there blessedness like theirs ?

૨

જેઓનું જીવન એ એક સતત (અકાયુક્ત) પ્રાર્થના જેવું છે તેમને ત્રિયુગ્યરીતે ધન્ય છે. જેમનું જીવન ઉચ્ચ પ્રેમમાં સતત રહે છે, જેમનો આત્મા હંમેશ પોતાના જીવનને પવિત્ર બનાવે છે, તેમના જીવન કરતાં બીજું કશું ધન્ય હોઈ શકે ?

૩

Her hands are quicker unto good :

Oh ! Sacred be the flesh and blood

To which she links a truth divine.

૩

તેમના હાથ સાડું કરવા વધારે તત્પર હોય છે. જે દેહ સાથે દિવ્ય સત્ય તેઓ ભેડે છે તે દેહ પોતે પણ પવિત્ર જ છે.

હો આનંદશકર આશુભાઈ કૃપાની પ્રાસંગિક નોંધ
(વસંત વર્ષ ૩૨, અંક ૪, ઈ. સ. ૧૯૩૩, પૃષ્ઠ ૧૧૫)

ડૉ. ખેસન્ટ અને હિન્દ

૧૭

હું છેક નાનો હતો ત્યારથી મેં ડૉ ખેસન્ટનું નામ થીએસોફિકલ સોસાયટીના નેતા તરીકે સાંભળેલું. અને અમારા લતામાં સુરતમાં એ મંડળનું કાર્યાલય હતું ત્યાં કોઈ કોઈ વખત જતો પણ ખરો પરંતુ મને એમાં ખાસ રસ પડેલો નહિ. પાછળથી મારા કેટલાક અંગત અને નિકટના મિત્રો એમાં જોડાયા તેથી એની કાર્યાવાહી અંગે માહિતગાર રહેતાં.

પરદેશી રાજ્ય આ દેશમાં આવ્યું તે વખતે એક જમાનો એવો હતો કે લોકો આ દેશનો ઇતિહાસ તથા એની બધી સંસ્કૃતિ બૂલી જવા લાગ્યા તથા પરદેશી સંસ્કૃતિ તરફ જ આકર્ષાયા. ધર્મપક્ષેટો ચલાવ્યા. એ વખતે આપણા ઇતિહાસ તથા આપણી સંસ્કૃતિ તરફ લોકોનું ધ્યાન દોરવા તથા ધર્મપક્ષેટો અટકાવવા કેટલીક સરચાઓ તથા વ્યક્તિઓએ સફળતાપૂર્વક કામ કર્યું. આમાં ડૉ ખેસન્ટ અને થીએસોફિકલ સોસાયટી એક હતાં આ તેમની સેવા નાનીસૂની નથી.

૧૯૧૪ માં પ્રથમ વિશ્વવિગ્રહ થયો ત્યારે ડૉ ખેસન્ટે આ દેશના રાજકારણમાં ઝપલાલ્યું. સને ૧૯૦૮ માં લોકમાન્ય તિલકને કારાવાસ થયો ત્યારથી આ દેશના રાજકારણમાં બારે ઝોટ આવી હતી. લોકો હતાશ અને નિરાશ થઈ અર્થાત્ હતાં એમનામાં ફેરી આશા, શ્રદ્ધા અને ઉત્સાહ ડૉ ખેસન્ટે જાગ્રદ્યા. આ રીતે દેશની આઝાદી હાંસલ કરાવવામાં એમણે અત્યંતનો ભાગ ભજવ્યો છે.

દેશનું રાજકારણ પૂર્ણ ગાંધીજીના હાથમાં આવતાં એઓ રાજકારણમાંથી નિવૃત્ત થયાં*. પણ પરદેશી હોવા છતાં આ દેશના લોકોમાં આપણી બધી સંસ્કૃતિ તથા ઇતિહાસ માટે અભિમાન જાગૃત કરવામાં તેમજ દેશને પરદેશી હુસરીમાંથી સ્વતંત્ર કરવા એમણે બારે કામ કર્યું છે અને તે માટે આ દેશ હંમેશા તેમનો ઝંઘણી રહેશે.

• યુ હિન્દી ૧૩-૧૧-૪૯

કનૈયાલાલ (કાનજીભાઈ) નાનાભાઈ દેસાઈ

સેવાભાવી ડૉક્ટર ખેસન્ટ

‘જનસેવા એ જ પ્રભુ સેવા’ એ સૂત્રને એક સેમ પહેતાં ડૉ. એની ખેસન્ટે અમલમાં મૂક્યું હતું, અને એ ધ્યેયને જીવન પર્વત આદર્યું માની તેઓએ પોતાનું આપણું જાન્યું

જન્મથી અગ્રજ હોવા છતાં તેમની દષ્ટિએ નહોતો ગંગબેદ કે નહોતો દેશભેદ. સ્પષ્ટ ઉપર જન્મેલાં સર્વ કોઈ માણસો ઈશ્વરના અશરૂપ છે, પછી તે ગમે તે દેશમાં જન્મ્યા હોય અને ગમે તે અતિના હોય

૧લી ઓક્ટોબર ૧૮૭૭ ના રોજ તેમનો જન્મ થયો. લગ્નજીવન માવયા ખાદ અને તે જીવનની શુદ્ધતા અનુભવીને તેઓએ પતિનું ધર ઊંઘ્યું અને પોતાનો વિકાસ સાધ્યો. ૧૬મી નવેમ્બર

• તેઓ માત્ર રાજકીય મદાસજાના રાજકારણમાંથી જ અલગ થયા.

—સંપાદક.

૧૮૬૩માં તેઓએ હિંદની ભૂમિ ઉપર પત્ર મૂક્યો, અને ત્યારથી આખું જીવન હિંદને સમર્પણ કરવાનો નિર્ધાર કર્યો.

રશિયન લેખિકા મેક્સ પ્રેસેવેટસ્કીના સાક્ષિમની બાંધી અસર તેમના ઉપર પડી અને તે અસર તેણે તેઓએ હિંદમાં થોડાંસોડાની સ્થાપના કરી.

હિંદના શિક્ષિત વર્ગની દૃષ્ટિ તે જમાનામાં પશ્ચિમ બાજુ દેખેલી હતી. હિંદની પ્રાચીન સંસ્કૃતિ અને હિંદની ધાર્મિક ભાવના પ્રત્યે તેમને ઘણા હતા. પૂર્વ તરફ ખરાબ અને પશ્ચિમ તરફ તેરફ સાફ એ જ ખ્યાલમાં તેઓ રહેતા હતા. અને અમુક વર્ષ ધર્મ પ્રત્યે એટલે જ અધમદાણુ બની ગયા હતા. જાને વર્ગ અધોગતિને માર્ગે જ દોરાયે જતા હતા. પોતાના પ્રવચનો દ્વારા તેઓએ જાને વર્ગને એટલા આપી અને હિંદની સાચી મહત્તાનું જાણ કરાવ્યું. આત્મો તેમની આધ્યાત્મિક બાજુની સેવા ગણાઈ, પણ રાજકીય ક્ષેત્રમાં તેમની ફાળો તેટલો જ અમૂલ્ય છે.

હિંદની પ્રગતિને અવરોધતી વિદેશી શાસનનીતિને તેમને ખ્યાલ આવતા તેમણે હોમરૂલ લીધાની સ્થાપના કરેલી, અને New India તેમજ Common Weal સાપ્તાહિક મારફતે લક્ષતનો પ્રચાર કરી અંગ્રેજો સામે લડાઈનો ત્રોરઝો માંડ્યો. એક વખત કોંગ્રેસના પ્રમુખ પણ ચૂંટાયેલા. તેમની આ લક્ષત પૂણ્ય ગાંધીજી માટે પૂર્વતેવારી રૂપ બની રહી એટલે આપણી આઝાદીની સિદ્ધિના પાયામાં તેમના ફાવેલી પૂરવણી નાખેલી છે.

મનુષ્યને વહાલામાં વહાલી ચીજ પોતાની જિંદગી છે, એ જિંદગી ત્યારે બીજાઓના શ્રેષ્ઠ ખાતર નિરવાર્યપણે સાર્વજનિક હિતમાં વ્યતીત થાય ત્યારે તે વ્યક્તિ મનુષ્ય મટી દેવ બને છે. પૂણ્ય ગાંધીજી પછીની દરોજમાં આપણે કામવતી એની બેસન્ટને મૂકીએ તો તે શોભે છે.

અમદાવાદ.

શ્રી. ચીતુભાઈ શેઠ

પ્રમુખ-અમદાવાદ મ્યુનિસિપાલિટી

William James on Dr. Besant

I recall here an illuminating comment by the late William James of Harvard in his work, "Some Varieties of Religious Experience". He notes that men are of two types, whom he terms the "Common person" and the "Psychopathic man"; concerning any "Vexed question" the common person's attitude is "What shall I think of it?" whereas that of the psychopathic man, who not only thinks but who is also charged with feeling is "What must I do about it?" James then goes on to quote from Dr. Besant's well-known Autobiography — he calls her "that high-souled woman" — the following passage.

"Plenty of people wish well to any good cause, but very few care to exert themselves to help it, and still fewer will risk anything in its

support. Some one ought to do it, but why should I?" is the ever-echoed phrase of weak-kneed amiability. "Some one ought to do it, so why not I?" is the cry of some earnest servant of man, eagerly springing forward to face some perilous duty. Between these two sentences lie whole centuries of moral evolution."

[From Presidential Address of C. Jinrajdas in 1948 Convention Adyar; The Theosophist, January 1949, Pp. 215-216.]

ડૉ. બેસન્ટ વિષે ચિત્તશાસ્ત્રી વિલિયમ જેમ્સ

મને અહિં લાવના સદ્ગત વિલિયમ જેમ્સે એના "Some Varieties of Religious Experience" (ધાર્મિક અનુભવોના કેટલાક વિવિધ પ્રકારો) નામક પુસ્તકમાં જે નવો પ્રકાર નાખે એવું વિવરણ (Comment) કર્યું છે, તે યાદ આવે છે. એ જણાવે છે કે માણસો બે જાતના હોય છે તેને તેઓ "સામાન્ય મનુષ્ય" અને "હિચ સર્વેનવાળો મનુષ્ય" (Psychopathic man) એવાં બે નામ આપે છે. કોઈ "મંડવતા પ્રજા" સંજ્ઞાથી સામાન્ય મનુષ્યની વૃત્તિ એવી હોય છે કે "આના સંજ્ઞાથી હું શું વિચાર કરીશ?" જ્યારે માનસિક રીતે હિચ સર્વેન ધરાવતો માણસ, કે જે માન વિચાર જ કરતો નથી પણ સાથે સાથે લાગણીથી પણ ભરેલો છે તેની વૃત્તિ એવી હોય છે "આને વિષે મારે શું કરવું જોઈએ?" પછીથી વિલિયમ જેમ્સ ડૉ. બેસન્ટ — જેમને તે "એ હિચ આત્માવાળા બી" તરીકે સંબોધે છે — તેમના જણીતા આત્મવૃત્તાન્તમાંથી નીચેનાં ફકરો ઉતારે છે:—

"ધણા માણસો કોઈ એક સારી પ્રવૃત્તિને શુભ ધ્વજ છે, પણ જલ્દી દોઢા તેને મદદ કરવાને પોતાની જાતને શ્રમમાં નાખે છે, અને તેથી પણ ઓછા તેને મદદ કરવાને પોતાની જાતને કંઈ પણ વહોરી લેવા તૈયાર હોય છે. "કોઈએ તે કરવું જ જોઈએ, પણ મારે જ શા માટે?" આ જાતના સખ્ત દુર્જન મનુષ્ય અને ભલો માણસોમાં ભેદમાં આવે છે. "કોઈએ જો એ જામ કરવું જ જોઈએ તો મારે શા માટે નહિ?" એ જાતનો અવાજ મનુષ્ય જાતના કોઈ સાચા સેવકમાંથી નીકળે છે. અને તે મને/તેણે ભયથી ભરેલા કામને ઉપાડી સેવા તૈયાર થાય છે. આ બે વાક્યોથી પ્રગટ થતી વૃત્તિમાં નૈતિક વિશ્વાસમાં, સમર્થની દૃષ્ટિએ સૌક્યોનો તો તુલ્યવંત પડી જાય છે.

(શ્રી. સી. જિનરાજદાસના ૧૯૪૮ના અઘાર કેન્વેન્શન વખતના પ્રચારવાનના આખ્યાનમાંથી, જાન્યુઆરી ૧૯૪૯ના 'ધી થીયોસોફિસ્ટ' પાના-૨૧૫-૨૧૬/માંથી)

President Rajendra Prasad on Dr. Besant

Is there anything to say of the many-sided activities of the great lady that has not already been said by others more competent than I? Let us cherish the memory of the kindly soul, not in books and Memo

rial Volumes, but in our daily lives The cultural heritage of India that drew her amongst us is a sure guarantee that we as a people would never let her sweet memory fade.

Sjt. Rajendra Prasad
10th February, 1950 First President Indian Republic.

ડૉ. બેસન્ટ વિષે પ્રમુખ રાજેન્દ્રપ્રસાદ

એ મહાન સમારી વિષે એવું કંઈક વિશેષ કહેવાનું બાકી રહ્યું છે કે જે ખીન મારા કરતાં વધારે સાચું ન બોલાયું હોય ? એટલે આપણે તો એટલું જ કરવાનું કે એ પ્રેમાળ આત્માનું સ્મરણ પુસ્તક લખી કે એમને માટે સ્મારકપ્રથો રચીને નહિ પણ આપણા નિત્ય જીવનથી કરવાનું છે. હિન્દો સામાજિક વારસો કે જેણે ડૉ. બેસન્ટને આપણી પ્રત્યે દોષો તે એવો છે કે તે આપણને ખતિરી આપે છે, કે આપણે એક પ્રજાતરીકે તેમનું (ડૉ. બેસન્ટનું) મધુર સ્મરણ બાધું થવા નહિ દઈએ.

તા. ૧૦ ફેબ્રુઆરી ૧૯૫૦ રાષ્ટ્રપ્રમુખ શ્રી રાજેન્દ્રપ્રસાદ
(ઉપલા ફકરાનો અનુવાદ)

Krishnaji on Dr. Besant

Mr. Krishnamurti when interviewed by telephone at the house of Emily Lutyens said that Mrs. Besant and he were like mother and son, and he had a great personal affection for her. She was a great and most marvellous person and a Saint in her life

(From "Theosophy in India" October, 1933)

ડૉ. બેસન્ટ વિષે કૃષ્ણજી

શ્રી જી. કૃષ્ણમુર્તિની લેડી એમિલી લટ્યુયેન્સના ગૃહના ટેલિફોન પર મુલાકાત લેવામાં આવી ત્યારે તેમણે જણાવ્યું: "તેમનો અને ડૉ. બેસન્ટનો સબંધ માતા અને પુત્ર જેવો હતો અને તેમને તેમના પ્રત્યે ખાસ અગત સ્નેહભાવ (affection) હતો તેઓ (ડૉ. બેસન્ટ) એક મહાન અને અદ્વિતીય વ્યક્તિ હતા અને તેમના જીવનમાં એક સંત જેવાં હતાં.

(ઉપલા ફકરાનો અનુવાદ)

Veneration Despite Differences

When I was studying in London in 1888 and after, I had become, like many like me, an admirer of Bradlaugh and Besant. Imagine my excitement when, in a fine morning I read in the London Press that Annie Besant had become a Theosophist under Blavatsky's inspiration. I was a mere boy practically unknown to anybody. I would have been more than satisfied if I could have touched the hem of the garments of Madame Blavatsky and her distinguished disciple. But I could not, though some friends had kindly taken me to Blavatsky Lodge. When Dr. Besant came to India and captivated the country, I came in close touch with her and, though, we had political differences, my veneration for her did not suffer abatement. I hope therefore the centenary celebrations will be worthy of the great woman.

Mahatma Gandhiji.

(The Annie Besant Centenary Book-P. 94)

મતભેદ હોવા છતાં પણ આદરમાન

ન્યારે હું લંડનમાં ૧૮૮૮ અને ત્યાર પછી અભ્યાસ કરતો હતો. ત્યારે હું, મારા જેવા ઘણાની જેમ, બ્રેડલાઈ અને બેસન્ટનો પ્રશ્નસર્જક બન્યો હતો. આથી એક વહેલી પ્રભાતે, ન્યારે મેં લંડનના વર્તમાનપત્રોમાં વાંચ્યું કે બેસન્ટ બેવેલ્સની ગ્રેરુણાથી થીઓસોફિસ્ટ થયા છે, ત્યારે મને થયેલા ઉત્ક્રાંદના આવેશને (excitement) કદાપી શકો છો — તે વખતે હું તો એક કુમાર (boy) હતો અને મને કોઈ ખાસ ઝાળખતું પણ ન હતું. જો મેમ બેવેલ્સ અને એમના પ્રખ્યાત (distinguished) શિષ્ય (બેસન્ટ)ના પાદ્મકાવચન (touch the hem of her garments) પણ કરી શકેલા હોત તો, મને પૂછું સંતોષ થાત. પણ મને તેમ કરવાનું સૂઝીતોય મંચું નહિ, જો કે કેટલાક મિત્રો મને બેવેલ્સની હોજારમાં લઈ ગયા હતા. ન્યારે ડૉ. બેસન્ટ દિન્દમાં આગળાં અને આખા દેશનું મન જીતી લીધું ત્યારે હું તેમનાં ગાઢ સંપર્કમાં આજ્યો હતો, અને જો કે તેમની સાથે મારે રાજકીય મતભેદો હતાં છતાં મારું તેમના પ્રત્યેનું આદરમાન જરૂરે ઓછું થયું ન હતું. આથી હું ઈચ્છું છું કે તેમને સતાજી ઉત્સવ એ મહાન બાનુને લાવકે યુગ.

મહાત્મા ગાંધીજી

(ઉપલા ફરોનો અનુવાદ)

Homage.

"I am glad to pay my homage to the life and work of Dr. Annie Besant, who did a great deed for the revival of our culture and the political freedom of our country. She adopted India as her spiritual home, and worked and suffered for the emancipation of the country.

She has been spared the agony of seeing her dear motherland divided; and all that we can do, if we are to be faithful to her memory, is to preserve the cultural unity of the country in spite of the political division."

26-9-47, Guest House, Baroda.

S. Radhakrishnan.

અંજલિ

ડૉ. બેસન્ટના સ્મારક સમાન 'અનારસ' દિનકુ વિદ્યાપીઠ ના ભારતીય સંસ્કૃતિના આયોજક સર ડૉ. એસ. રાંધાકૃષ્ણન — જેઓ વિશ્વવિખ્યાત તત્ત્વવેત્તા અને જીવનદ્રશ્ય તરીકે આજે સન્માન પામ્યા છે — તેમણે ડૉ. બેસન્ટશતાબ્દી-સ્મૃતિ રૂપે 'ગુણસુન્દરી' માં પ્રસિદ્ધ કરવા ઉપર મુજબ અંજલિ આપી હતી, જેનો ભાવાનુવાદ નીચે પ્રમાણે છે:—

"આપણા દેશના રાજકીય સ્વાતંત્ર્ય અને આમણી સંસ્કૃતિના પુનર્જીવન માટે અધ્યાત્મ પરિશ્રમ સેવનાર ડૉ. એની બેસન્ટને અંજલિ આપતાં, મને આનંદ થાય છે. ભારતને તેમણે પોતાની અધ્યાત્મ — માતૃશ્રમિ તરીકે માત્રી અને (તેથી) દેશની મુક્તિ માટે તેમણે પ્રયત્ન કર્યાં કયું અને સહ્યું છે. પોતાની પ્યારી માતૃશ્રમિને આજે વિભાજિત (છિન્ન) ક્યાસાં જોવાથી તેમને થનાર દુઃખમાંથી તેઓ ઉઠરી ગયાં છે; પણ જો આપણે તેમની સ્મૃતિને કૃતજ્ઞતાપૂર્વક (એકનિશ્ચયથી) જાળવવા ધ્યેયતા હોઈએ તો, રાજકીય રીતે જાણે બાગસા પાંચા છતાં પણ, આપણા દેશની સાંસ્કૃતિક એકતા સાચવવા આપણાથી બનતું બધું જ કરવાની આપણી ફરજ છે."

(ગુણસુન્દરી, ઓક્ટોબર ૧૯૪૭ માંથી)

India's Debt to Annie Besant

One of the outstanding events in my life is the day when I first met Annie Besant. I was twelve then and both her personality, the legends that already surrounded her heroic career, and her oratory overwhelmed me. With a young boy's admiration and devotion I gazed at her and followed her about. Then came a gap of many years during which period I hardly saw her; but that admiration continued for a great and unique personality. Long years afterwards I again came into intimate contact with her in the political field and again I became a devoted admirer.

It has been a very great privilege for me to have known her and to have worked with her to some extent, for undoubtedly she was a

૨૪૬ : ભગવતી બેસન્ટ સ્મારક ગ્રંથ

dominating figure of the age. India specially owes a very deep debt of gratitude for all she did to enable her to find her own soul.

Pandit Jawaharlal Nehru
("The Annie Besant centenary Book", Page 95)

ડૉ. બેસન્ટ પ્રત્યે હિન્દુનું નકલુ

મારા જીવનમાં એક અમૂલ્યની બીના, તે હું એની બેસન્ટને પ્રથમ મળ્યો તે છે હું તે વખતે માત્ર બાર વર્ષનો જ હતો. તેમના વ્યક્તિત્વ અને તેમની વીર કારકિર્દીની આસપાસ અદ્ભુત કથા પ્રસરી રહી હતી. તેમની વફાતુવકલાએ મને પરાસ્ત (overwhelmed) કર્યો, એક યુવકને જાજ્જતા પૂન્યભાવ અને ભક્તિથી હું તેમની તરફ જોઈ રહ્યો, અને તેમને અનુસર્યો. પત્રીથી ધણી વર્ષોના ગાળો એવો આભો કે જે સમયમાં તેમને મેં લાગ્યે જ નોંધ્યા તેમના, મહાન, અને વિશિષ્ટ પ્રકારના વ્યક્તિત્વ માટેનું માન મને કામચં જ રહ્યું. ધણી વર્ષો પછીથી પાછો હું રાજકીય ક્ષેત્રને લીધે, તેમના આઠ સપર્ષમાં આવ્યો, અને ફરી પાછો હું તેમનો ભક્તિભાવે પ્રજ્વલિત થયો.

હું તેમના સમાગમમાં આવ્યો અને તેમની સાથે થોડે ધણે અંશે મેં કામ કર્યું તેને હું એક મોટા લઘાવો ગણું છું, કારણ તે સાથે જ આ યુગની એક પ્રભાવશાળી વ્યક્તિ દર્શા.

તેમણે હિન્દો પોતાના આત્મા શોધી કાઢ્યા જે જે પ્રમાણ કર્યો છે તેને માટે તેમના ઉપકારનું હિન્દને આસ દેવું છે.

પંડિત જવાહરલાલ નેહરુ
(ઉપલા ફકરાનો અનુવાદ).

The Hon'ble Maulana Abdul Kalam Azad on Dr. Besant

"Dr. Besant was a great exponent of Indian culture and spiritual life and proclaimed the message of India before the world. The centenary celebrations in her honour are, therefore, not only a memorial in her but also in the spirit of India's undying culture."

(The Common Weal, Thursday, October 2, 1947.)

ડૉ. બેસન્ટ વિષે માનનીય મૌલાના અબ્દુલકલામ આઝાદ,

ડૉ. બેસન્ટ એ હિન્દની સંસ્કૃતિ અને તેની આધ્યાત્મિકતાના એક મોટા પુરસ્કર્તા હતા. અને તેમણે હિન્દનો સંદેશ જગત આગળ જાહેર કર્યો, તેથી તેમના માનમાં જે કનાબડી ઉત્તમ થાય છે તે માત્ર તેમના જ સ્મરણથી નહિ પણ હિન્દની અમર સંસ્કૃતિના આત્માને પોષવાને માટે પણ છે.

(ઉપલા ફકરાનો અનુવાદ)

ડૉ. બેસન્ટ વિષે ડૉ. રવીન્દ્રનાથ ઠાકોર

જાતીની નીતિને લઈને સંજ્ઞાપત્ર કુટુંબોને યત્ન દુઃખ ભેડું અને વ્યાપક છે. આ બિન-જવાબદાર રાજનીતિનું અગત્યમાં અસાધ્ય પશ્ચિમ, પશ્ચિમના સંસ્કારથી મુક્ત એવા મનમાં પશ્ચિમનું જે કાંઈ છે તે બધા સામે વિકારનો ફેલાવો છે. અણીના પ્રસંગે આપણા દુઃખમાં પોતાના નીતિ ભાઈઓનો કોષ અને વિકાર ખમીને ભાગ લેનાર એકમાત્ર યુરોપિયન મિસિસ એની બેસન્ટ છે. આથી હું તેમની ઉદાર હિંમત માટે આભારની લાગણી પ્રદર્શિત કરવાને પ્રેરાયો છું.

ડૉ. રવીન્દ્રનાથ ઠાકોર.

(ન્યુ ઇન્ડિયા તા. ૨૫-૮-૧૯૧૭)

The National-BUILDER

All that I can say is that among the builders of the Indian Nation Dr. Besant's name stands very high.

Her unrivalled gift of oratory, her power of organisation and her deep faith in her mission are probably not so well-known to the present generation of Indian young men as they were known to the men of my time, who saw her 40 or 50 years ago in the prime of her life and plenitude of her powers.

Tej Bahadur Sapru

("The Annie Besant Centenary Book" Page 101)

રાષ્ટ્રવિધાતા

હું, એટલું જ નહીં કદી સંજ્ઞાપત્ર કે હિન્દના રાષ્ટ્રવિધાતામાં ડૉ. બેસન્ટનું નામ બહુ ઓખરે છે.

તેમની અનન્ય વ્યવસ્થાશક્તિ, તેમની વ્યવસ્થાશક્તિ અને તેમણે આપેલ પ્રયાસ વિશેની શ્રદ્ધા વિશે, હિન્દના આધુનિક યુગના યુવકો, અમારા સમયના માણસો કે જેમણે ૪૦-૫૦ વર્ષ પૂર્વે એમને પૂર્ણ જીવાની અને શક્તિની હરપૂરતામાં જોયા હશે તે જેટલું જાણતા હશે તેટલું જાણતા નહિં હોય.

શ્રી તેજ બહાદુર સપ્રુ.

(ઉપલા અંગ્રેજી ફક્કરનો અનુવાદ)

Dr. Besant's life, as human life, generally is, was an amalgam of success and failure. What was her success? And what was her failure? Her success, in my mind, lay in this, that she organised the people of India. She taught them the virtue not only of organisation but of businesslike organisation. Politics and book-keeping seemed to be strangely at variance with one another. Dr. Besant showed that steady business-like habits and persistence are as essential for politics as for professions and careers.

Sir C. P. Ramswami Aiyar

ડૉ. બેસન્ટનું જીવન, સામાન્ય રીતે માનવજીવન જેમ હોય છે તેમ, સફળતા અને નિષ્ફળતાના સમિશ્રણવાળું હતું. તેમની સફળતા શેમાં હતી? અને તેમની નિષ્ફળતા શી હતી? તેમની સફળતા, મારા માનવા પ્રમાણે, એમાં હતી કે, તેમણે હિન્દના સોશિયલ ઓર્ગેનિક ક્રમ. તેમણે તેમને માત્ર વ્યવસ્થિત થતાં શીખવ્યું એટલું જ નહિ પણ વ્યવહારિક માણસ જેવી વ્યવસ્થા કરતાં શીખવ્યું. રાજકારણ અને હિસાબના એપ્રમાં રાખવા એકબીજાથી વિરોધાભાસી ક્ષમતા, ડૉ. બેસન્ટે બતાવ્યું કે શાંત વ્યવહારિક ટેવો અને ખંત એ રાજકારણને માટે જોડવા જરૂરનાં છે તેટલા જ કાર્ષ એક ધર્મા કે કાર્ષ એક કારકિર્દીને માટે જરૂરનાં છે.

સર સી. પી. રામસ્વામી આયર
(ઉપલા અંગ્રેજી ફરોનો અનુવાદ)

But, when all is said and done, the fact remains that amongst the architects that built up Indian Nationalism, Mrs Besant figures prominently in erecting it from the top of the plinth to the bottom of the eaves.

Dr. B. Pattabhi Sitaramayya.
(The Common Weal, Thursday, October 2, 1947.)

પણ જ્યારે આ સંબંધી બધું ચર્ચાઈ જાય, પછી પણ એ તો સાચું જ રહેશે કે હિન્દના રાષ્ટ્રીય સ્થાપત્યના પદ્ધતિમાં, મિસિસ બેસન્ટે, કોટલાંથી ચઢીને નેવાં સુધી અગ્રગણ્ય ભાગ ભજવ્યો છે.

ડૉ. બી. પટ્ટાભી સીતારામય્યા
(ઉપલા અંગ્રેજી ફરોનો અનુવાદ)

I deem it a great privilege to associate myself with the centenary celebrations of Dr. Annie Besant and join in the tributes which will pour on this auspicious occasion from all quarters of the globe in praise of her versatile and dynamic personality.

A great seer and educationist, a determined fighter for human liberty and a brilliant orator, Dr Besant's name will be most remembered

our country for her great and unique services to the cause of Hindu Religion and Indian Freedom.

J. B. Kripalani

At one time Congress President.

(The Common Weal, Thursday October 2, 1947.)

ડૉ. એની બેસન્ટના શતાબ્દી-ઉત્સવમાં ભાગ લેવાની જે તક મને મળી છે તેને માટે હું ગૌરવ ધરાવી શકું. આ મંગલ પ્રસંગે દુનિયાના બધા ખૂણામાંથી એમના અનેકવિધ ચક્રિતવાળા અને અતિશીલ વ્યક્તિત્વ (Dynamic Personality) વિશે એમના પ્રશસ્તિગાન કરવામાં આવશે તેમાં સામેલ થવું એ હું મારે માટે માન સમજું છું.

તેઓ એક મહાન દ્રષ્ટા, શિક્ષણશાસ્ત્રી, માનવસ્વાતંત્ર્ય માટેના અકર (determined) યોદ્ધા અને એક પ્રભાવશાળી વક્તા હતાં. તેમનું નામ ભારતવર્ષમાં તો ખાસ કરીને તેમની હિન્દુ ધર્મ અને હિન્દના સ્વાતંત્ર્ય માટેની સેવા માટે સર્વિશેષ યાદ રહેશે.

જે. બી. કૃપલાની

(એક વખતના રાષ્ટ્રીય મદાસભાના પ્રમુખ)

(ઉપલા અંગ્રેજી ફકરાનો અનુવાદ)

One of the reasons which enabled Dr. Besant to travel so constantly without feeling the ill effects of the many inconveniences to which travellers must inevitably be subject was the light-hearted way in which she travelled. She was the most delightful companion in trains, in steamships and in aeroplanes - this last mode of travelling being her particular delight, partly because she could do more work in shorter time when she made an aeroplane tour, and partly because she felt a deep sense of exhilaration in the heights and in the free spaces in which the airship flies.

Dr. George S. Arundale.

("The Annie Besant Centenary Book" Page, 242)

ડૉ. બેસન્ટે શ્રમ અનુભવના વગર ધણી મુસાફરીઓ કરી તેનું મુખ્ય કારણ તેમણે હૃદયના દળવા બાવધી તે કરી તે હતું. તેઓ આમગાડી, આગબોટ અને વિમાનની મુસાફરીમાં બધું આનંદમાં સાથી જેવાં હતાં એમને વિમાનની મુસાફરી ખાસ ગમતી હતી, કારણ કે તેઓ તેનાથી યોગ્ય વખતમાં ધણું કામ કરી શકતાં હતાં અને બીલું કારણ એ હતું કે તેનાથી તે હવામાં જાય અને ખુશી જગ્યાઓમાં પહોંચે એક જગ્યા આનંદ અનુભવતાં હતાં.

ડૉ. જર્જ સિડની આરુન્ડેલ

(ઉપલા ફકરાનો અનુવાદ)

That Hinduism to-day is a living force is in no small measure due to Dr. Besant and her work in connection with the Theosophical Society.

Mr Hirendranath Dutt.

("Theosophy in India" Special Memorial Volume, October 1933)

હિન્દુ ધર્મ આજે જે એક જીવંત બળ છે તે કો બેસન્ટ અને તેમના થીયોસોફિકલ સોસાયટી પરત્વેના કાર્યને ધણે અંશે આભારી છે

હિરેન્દ્રનાથ દત્ત

(ઉપના કુકરાનો અતુવાદ)

Dr. Annie Besant was a unique personality, who, combined in her self many types of greatness and many roles of action, all needed to give the necessary turn to the progress of humanity in general and India in particular. The seeds that she sowed have been, some of them, nurtured and brought to harvest. It is only under time's continually adjusting hand that the greatness of her effort and works will be revealed in its true perspective. In every field in which she laboured, she saw ahead of those who, at one time or other, followed her inspiring lead, and the wisdom of what she proclaimed and urged is being vindicated as those who have the eyes to see can see.

7th January 1949.

N Shri Ram

કો બેસન્ટ એ એક અદ્વિતીય વ્યક્તિ હતા તેઓ પોતાનામાં ઘણા પ્રકારની મહત્તા અને ઘણા પ્રકારના કાર્યોનો સમન્વય કરતા હતા, જે બધાં મનુષ્ય જાતિનો સામાન્ય રીતે વિકાસ સાધવા અને ખાસ કરીને હિન્દના વિકાસ માટે જરૂરી જરૂરતા હતા તેમણે વાવેલા કેટલાક બીજો ફલદાયક છે કાળની હમેશ બધી વસ્તુ સરખી અને બધે બેસતી કરતી ચકિત તથા જ એમના બાળીય કાર્યો અને પ્રયાસની મહત્તા, એના સાચા સ્વરૂપમાં પ્રગટ થશે. તેમણે જે જે ક્ષેત્રોમાં કામ કર્યું છે, તેમાં જેમણે તેમની પ્રેરણાથી નેતાગીરી નીચે એક ચા બીજો સમયે કામ કર્યું છે, તે બધાથી તેઓ આગળ (ahead) નોંધ ચકિત હતા અને તેમણે જે જે કહ્યું છે અને જે ॥ જેના પર બાર મૂક્યો છે તેમાં હકીકત (Wisdom) જણાઈ આવ્યું છે અને જેઓને તેને માટે ચોખ્ખું દષ્ટિ દોય તે તે નોંધ શકે છે

૭મી જાન્યુઆરી ૧૯૪૯ અવાર.

શ્રી એન. શ્રીરામ.

Mrs Besant's personality has left a permanent mark on the thought and culture in this country. Her writings and teachings will remain an abiding source of inspiration for many people in India and abroad.

Secretariat, Bombay 5th April 1949

G. L. Nanda

મિસિસ બેસન્ટના વ્યક્તિત્વે આ દેશનાં વિચાર અને સંસ્કૃતિ પર ચિરસ્થાપી અસર કરી છે. તેમનાં ધખાણો અને શિક્ષણો દિન-દિન અને દિન-દિન બદલાતા ધણા લોકોને ગ્રેરજી આપનાર ચિર સાધન થઈ પડશે.

બાબુ સેક્રેટરીએટ, ૫ એપ્રિલ ૧૯૪૯.

શુભચારીલાલ નંદા.

Mrs Besant did play an important role for a short time in the country's battle for freedom. She was a good writer and an eminent exponent of Theosophical topics. She adopted India as her country and she helped greatly in exposing the British claim that they were in India for the benefit of the Indian people.

Bombay, 31st March 1949.

Sjt. Manu Šubedar

મિસિસ બેસન્ટે આપણા દેશના સ્વાતંત્ર્ય યુદ્ધમાં થોડા વખત માટે તો એક અગત્યનો ભાગ ભજવ્યો હતો. તેઓ એક સારા લેખક અને થીઓસોફી (જીવનવિદ્યા)ના વિષયોની સારી રજુઆત કરનાર અગત્યની વ્યક્તિ હતાં. તેમણે હિન્દને પોતાની માતૃભૂમિ બનાવી હતી. અને તેમણે બ્રિટિશ લોકોનો રાગ કે તે લોકો હિન્દના લોકોના ભલા માટે જ હિન્દમાં આવ્યા હતા તેની પોષણતા પ્રુવ્વી કરવા બહુ મદદ કરી હતી.

मुंबई, २१ मार्च १९४८

શ્રી. મત્તુ સુખેદાર.

It is not possible for anyone to comprehend her in her entirety because to his mind the measure of her greatness consisted in the fact that it was immeasurable. The speaker had the unique privilege of sitting at her feet for a number of years during the best part of his life and he wished to draw attention to one or two things which to his mind were really great and supreme in her character. As Mr. Jinarajdas put it she was above everything else a person who made Men. She did not only make men, but so far as India at least was concerned she also made a Nation

Pandit Iqbal Na'ain Gurtu.

Pro. Vice-Chancellor, Allahabad University.

(Theosophy in India—Special Memorial Volume—October, 1933)

(Theosophy in India—Special Memoirs)
તેમને પૂરેપૂરાં સમજારાં એ તદ્દન અશક્યવત્ છે, કારણ કે તેમની મહત્તા એવી હતી કે તેમને માપ કાઢી ન શકાય. આ વક્તા (પંડિત ઈકમાલ નારાયણ શુર)ને પોતાના ઊંચાઈના અંગતત્વના ભારમાં ધણી વધે સુધી તેમના (ડૉ. બેસન્ટના) ચરણ નીચે બેસવાની અમર્યાદ તક મેળી હતી. અને તેમના ચારિત્ર્યની એ તથ્ય બાબતો એ વક્તાને મન ખેરેખેરી મહાંન હતી તે તરફ જાન એવવાની હિચ્છા છે. શ્રી. જિતરાજદાસ કહે છે તેમ તેઓ સૌથી વધારે એવી વ્યક્તિ હતા કે જેમણે મનુષ્યો ધાર્યા છે. પણ તેમણે માત્ર મનુષ્યો જ ધાર્યા નથી પણ દિવ્ય પુરુષ તો એમ કહી શકાય કે તેમણે એક આખો રાષ્ટ્ર પણ ધાર્યા પ્રયાસ કર્યો છે.
(ઉપલા ફકરાનો અનુવાદ)

(ઉપલા કક્ષાનો અનુવાદ)

પરિત ઠઠવાલ નારાયણ શુભ
અસ્તાદ્યાદ વિદ્યાપીઠના ઉપકુલપતિ

Who Would Follow Her Example?

I mention this aspect of Annie Besant's life because it has a lesson for us in India even today. There are amongst us quite a few, who still read all the Literature Mrs. Besant read in those days, feel exactly as she did; and even put forth the very same arguments on this subject. But I wonder how many of them would be prepared to suffer for their convictions as Annie Besant did. Being driven to the conclusion that there cannot be any God on this earth so full of misery, as many are, and unlike them Annie Besant determined to do her utmost to become a little Goddess herself, to take the place of the non-existent God as far as it lay in her power to do so. She decided to adopt the fatherless and motherless orphan-humanity; and tried to serve the child with utter devotion. All that her mother was afraid of and more came to pass and a bitterly sad time followed. But all the time she grew in her intense dedication to the service of humanity, which brought her to the feet of the Great Ones, who exist on the face of the earth to that end.

This is just what Annie Besant did for herself. Adding the Science of the unseen—Occultism—to the Physical Sciences she had already studied, she learnt to see the firm hand of God, or the One Law of Nature—if you prefer that term—not only during life, but before and after death as well. That gave her the key to the solution of the problems that confronted her, including the place of Evil and pain in this world and the existence of God or His Agents on the Earth, the Rishis.

Whether it was such an order, or her remarkable intuition, it is an undisputed fact that she did pick out Krishnamurti, then a boy of fourteen, out of a million dusky lads in India and told the world: "Ecce Homo— This is the man." Krishnamurti has already gained for him-

self a place amongst the Thinkers of the world, and we shall see more of him yet. ;

By G. N. Gokhale

(From his article " Dr. Annie Besant, Her Life and Work. ")

એમનું દષ્ટાન્ત કોણ અનુસરશે ?

હિંદમાં આજે પણ એવા કેટલાક હશે કે જેમણે ડૉ. બેસન્ટે, તેમના નાસ્તિક કાળમાં જે વાંચ્યું હતું તે વાંચ્યું હશે. અને તેમના તે સમયના જેવી દલીલો પણ તેઓ કરી શકે, પણ તેમની માન્યતા પ્રમાણે સાધનાર આજે તેમના જેવા કેટલા નીકળી આવે ?

પોતે ઇશ્વરમાં ન માનતા હોવાથી 'દુઃખી જન્મતા તેઓ એક નાનાં દેવી-નાનાં માતા બની ગયાં હતાં. અને નિરાધાર માનવજાતની સેવા કરવા મંડી ગયાં હતાં. તેમનાં પોતાનાં માતાએ જે બધું કહ્યું હતું તે અને તેથી વધારે ખડું પડ્યું હતું પણ તેમણે જન્મતાની સેવા કરવાનું છોડ્યું નહિં. અને આ સેવા દ્વારા જ તેઓ મહાત્માઓ કે જે આ હેતુસર જ પૃથ્વી પર વસે છે તેમના ચરણકમળ પ્રત્યે દોરાર્યાં.

+

+

+

+

તેમણે સ્વૃક્ષ વિદ્યાન અને આધ્યાત્મિક-ધૌર્જિક-વિદ્યાનનો મેળ સાધ્યો અને એ બંને દ્વારા તેમણે પ્રભુનો હાથ કહો કે ઇશ્વરના કુદરતના નિયમો કહો તે ભેટાં શોખા—માત્ર સ્વૃક્ષજીવનમાં જ નહિં પણ મરણોત્તર સ્થિતિમાં પણ. અને આનાથી જ તેમને જીવનના પ્રશ્નો જેવા કે દુઃખ અને પાપ વગેરેના જવાબ મળ્યા અને આથી જ તેમને ઇશ્વર અને તેમના પ્રતિનિધિઓ—મહાત્માઓના અસ્તિત્વની પ્રતીતિ થઈ.

+

+

+

+

તેમને તેમના ગુરુદેવની સૂચનાથી અથવા તેમની પોતાની અદ્ભુત અનુપ્રતિભાથી શ્રી કૃષ્ણમૂર્તિની ઓળખ થઈ. તે વખતે તે માત્ર ૧૪ વર્ષના જ હતા. આ જ યોગ્ય પુરુષ છે એમ તેમનાથી ઉદ્ગારો નીકળી ગયા. આજે શ્રી. કૃષ્ણમૂર્તિએ જન્મતા વિચારકોમાં પોતાનું સ્થાન મેળવી લીધું છે, અને જેમ જેમ વખત જશે તેમ એમને વિશે આપણને વધુ ને વધુ જાણવાનું મળશે.

(શ્રી. જી. એન. ગોખલેના ઉપરના ઉત્તરોનો મુક્ત અનુવાદ)

Pandit Jawaharlal Nehru on Dr. Besant

(From his autobiography)

Gradually political life grew again. Lokamanya Tilak came out of prison & Home Rule Leagues were started by him and Mrs. Besant. I joined both but I worked especially for Mrs. Besant's League. Mrs. Besant began to play an ever increasing part in the Indian Political scene.

The atmosphere became electric and most of us young men felt exhilarated and expected big things in the near future. Mrs. Besant's internment added greatly to the excitement of the intelligentsia and vitalized the Home Rule Movement all over the country. Mrs. Besant's internment stirred even the older generation, including many of the Moderate leaders.

Mr. Besant's internment also resulted in my father and other moderate leaders joining the Home Rule League. Some months later most of these Moderate Members resigned from the League. My father remained in it and became the president of the Allahabad Branch.

ડો. એની બેસન્ટની હોમરૂલ પ્રવૃત્તિ

ધીમેધીમે રાજકીય જીવન ફરી વધવા પામ્યું. લોકમાન્ય તિલક જેઠામાંથી બહાર આયા અને તેમણે અને મિસિસ બેસન્ટે હોમરૂલ લીગ શરૂ કરી. હું બન્ને લીગમાં જોડાયા, પણ મેં પાસ કરીને મિસિસ બેસન્ટની હોમરૂલ પ્રવૃત્તિ માટે કામ કર્યું. દિન-દિન રાજકીય ક્ષેત્રમાં મિસિસ બેસન્ટે વધારે લાભ સેવાતું શરૂ કર્યું હતું. વાતાવરણ વીજળીના બળ જેવું જોરદાર બેનું હતું અને અમે તરુણો પૈકી ધણીને ઉત્સાહ આપ્યો હતો અને ભવિષ્યમાં મહાન બનાવો બનશે એવી આશા અમે સેવતા હતા. મિસિસ બેસન્ટ નજરકેદ થયાં તેથી સુદ્ધિમાન ગણાતા વર્ગના ઉચ્ચરેટમાં વધારો થયો અને હોમરૂલ પ્રવૃત્તિને સમસ્ત દેશમાં પ્રચલિત એતનાં મળી.

એમને નજરકેદ કરવામાં આવ્યાં તેથી મોકરેટ (વિનીત) વર્ગના નેતાઓમાંના ધણા સાથે જૂના જર્મનીના માણસોને પણ ઉત્સાહ આવ્યો. આને પરિણામે મારા પિતાશ્રી અને ખીલ વિનીત નેતાઓ હોમરૂલ લીગમાં જોડાયા કેટલાક વિનીતો પાછળથી રાજનીતિ આપી નીકળ્યા પણ મોગ પિતાશ્રી તેમાં આંધુ રહ્યા અને અલ્લાહાબાદની હોમરૂલ લીગની શાખાના પ્રમુખ બન્યા હતા.

(ઉપરના ફકરાને અનુવાદ, અનુવાદક શ્રી. મંદહરિવ દેસાઈ)

પરિવર્તન-સાહસિક નેહરુ
(આત્મકથા)

નાંધયોથી

.....સત્ય એમનો મંત્ર હતો, ધીઆસોથી એમનું જીવન હતું. પ્રકૃતિ એમને પાંચરી હતી. સતત કામમાં એમને આનંદ હતો. જનસેવાને એ પોતાની જ સેવા સમજતા હતાં. એમનું જીવન અર્થશૂન્ય વિચાર હતું. દિલ એમનું વડાણ વતન હતું. વિષમધુરી એને તથ્ય હતી. શુદ્ધિવતા કામ માટે એ ખરું તજવા તૈયાર હતી એમનાં પ્રભાવને પ્રતિભા સીને આજ્ઞતા. નવસંસ્કૃતિ જીવનને બદલવાની એમને હોર અભિલાષ હતી. કમ' ને પુનર્જન્મનાં નિયમ, મૃત્યુનું રહસ્ય, શુદ્ધિપરમાનો માર્ગ, જીવનનું રહસ્ય, આ લોક ને પરલોકની રચના ને યોજના, ધર્મ, આત્મા એ સર્વ વિષયોનું એમણે રચ્ય, સચોટ ને સચીન રીતે આલેખન કર્યું.

એમણે શું નથી કહ્યું? ધાર્મિક, સામાજિક, રાજકીય સર્વ પ્રદેશમાં એ ધૂમી વળ્યા. અનેક ઝંઝાવાતો સામે એ લડ્યાં. જીવનની પ્રત્યેક પળ એમણે અણુમોલી બનાવી છે. જીવન જીવી જાયું. એ બોલવા માટે કે અદ્ભુત વાણીપ્રવાહ એમની રચણ વિચારસરણીનો પય સરળ કરી આપતો. એમના વ્યાખ્યાન પછી એમના અર્થ જાણીવંધારી, સ્પષ્ટો કાનમાં મધુર યુગ્મન કરતા. એમના જીવને અનેકનાં જીવનમાં નવમજનન કર્યાં છે. સતત જગૃત અવસ્થાથી, જીવનમાં તરિત પરિવર્તન દાખવતા કૃષ્ણજીને પણ એ જ બહાર લાગ્યાં ને?.....

શ્રી. ચપક મહેતા

‘કોમનવેલ્થ ઓફ ઈન્ડિયા બિલ’

મહાન મુશ્કેલીઓ અને પારાવાર પ્રત્યાધાતોનો પ્રતિકાર કરીને હિંદીતેથી ડૉ. ખેસન્ટે ‘કોમન-વેલ્થ ઓફ ઈન્ડિયા બિલ’ તૈયાર કરવા હિન્દી ધારાસભાના સદસ્યોનાં સમેધનો સિમલા, દિલ્હી અને અલ્હાબાદમાં લેવાં એ સ્વરાજ્ય-અધારણના બિલમાં, લશ્કર અને પરદેશનીતિનાં બે ખાતાં સિવાય, સંપૂર્ણ સાર્થાનિક સ્વરાજ્યની માંગણી હતી પણ સાથે જ તેમાં રચણ બંધિધરી હતી કે, પૂર્ણ અનુકૂળતા પ્રાપ્ત થતાં તુર્તજ, તે બને ખાતાનો વહીવટ પણ હિંદી રાષ્ટ્રીય સરકાર પાર્લામેન્ટની દખલગીરી સિવાય, પોતાને હરતક લઈ શકશે. તેમાં, આર્થસંસ્કૃતિને અનુરૂપ ક્રમિક મતાધિકારની સુદર વ્યવસ્થા હતી. પાર્લામેન્ટ તેને સ્વીકાયું અને પ્રથમ વાચનમાંથી તે પસાર પણ થયું. પરંતુ હિંદીઓના જ પ્રબળ સહકારના અભાવે એ ‘બિલ બીજા તબક્કામાં ન આવી શક્યું’ એ કુર્ભાગ્ય! બાકી આટલું સોદ્ધ એ જ પાર્લામેન્ટની મંજૂરી દ્વારા જે સાર્થાનિક સ્વરાજ મળી રહ્યું છે તેમાં રહેલી બચાવસતતા, શંકાશીલતા, દેશના બામથા વગેરે બીજાં, આજથી ‘આશરે ૨૪ વર્ષ પૂર્વે’ મળતા સ્વરાજ્યમાં ન હતી, એ હકીકતનો કોઈ પણ રાષ્ટ્રપ્રેમી ઇતિહાસકાર ઇન્કાર કરી શકે તેમ નથી.

શ્રી મહેન્દ્રકુમાર મોતીલાલ દેસાઈ

(એમના ‘ડૉ. એનીખેસન્ટ-એક વીર વિજીતિને વાફ પુર્ણાંજલિ’ના અગ્રજટ લેખમાંથી)

સાર્વભૌમ પ્રજાસત્તાક ભારત; ડૉ. ખેસન્ટ અને થીઓસોફિકલ સોસાયટી

પરમાત્માની કૃપા, ભારતના અનેક રાષ્ટ્રભક્તો અને રાષ્ટ્રસેવકોના અને અનેક વિદેશી ભારત-મિત્રોના ૧૮૮૫થી ૧૯૪૭ સુધીના પ્રયત્ન ત્યાજ, પ્રયત્ન પ્રત્યત્ન અને વિઠનની મજૂર સરકારની સહાનુ-ભૂતિભરી મીઠી નજરથી સ. ૧૯૪૯ના નવેબગની તા. ૨૬મીએ રાજ્યધારણ પસાર થતાં સ. ૧૯૫૦ના જાન્યુઆરીની તા. ૨૬મીએ ભારત સાર્વભૌમ પ્રજાસત્તાક બનેલ છે. ભારત દેશના ઇતિહાસમાં અને ભારતવાસીઓના જીવનમાં આ એક અદ્વિતીય પ્રસન્ન છે આ પ્રસન્નની ખરેખરી કિંમત સમજતાં હજી વર્ષો લાગશે અને લવિષ્યની પ્રજા તે માટે જરૂર મમૂરી લેશે.

પ્રજાસત્તાક રાજ્યધારણના પ્રસ્તાવમાં-દેરામાં જાહેર કરવામાં આવ્યું છે કે-અમે ભારતના નામરિકો, ભારતને સાર્વભૌમ પ્રજાસત્તાક બનાવવાનો, ભારતના સમસ્ત નામરિકો માટે, સામાજિક,

૨૫૬ : ભાગવતી બેસન્ટ સ્મારક ગ્રંથ

આર્થિક અને રાજકીય ન્યાય, વિચારનું, વાણીનું, મનઃક્રમનું અને ધર્મનું સ્વાતંત્ર્ય અને દરજ્જાની અને તાત્કાલીન સમાનતા મેળવવાનો, સઘળા ભારતવાસીઓમાં વ્યક્તિના સ્વમાન અને પ્રજાની એકસંધીની ખાતરીવાળી બાઈબીથી વધારવાનો પવિત્ર નિશ્ચય કરી, અમારી રાજ્યધારણ સભામાં સને ૧૯૪૬ના નવેમ્બરની તા. ૨૬મીએ આ બધારણ સ્વીકારીએ છીએ, તેને કાયદા તરીકે અપનાવીએ છીએ અને તેને રાજ્યધારણ તરીકે અમને પોતાને અર્પીએ છીએ.

દેશમાં જાહેર કલ્યાણ, સ્વાતંત્ર્ય, સમાનતા અને બાઈબીથીની લાવના પ્રયત્નવનમાં જેમ જેમ જીતરતી જશે તેમ તેમ ભારતવર્ષ મદદન થતો જશે, કાચો સાર્વજનિક પ્રયત્નસત્તાક બનતો જશે. આ ઉચ્ચ અને ઉમદા લાવનારોને જીવનમાં ઉતારવાની જવાબદારી બહુ મોટી છે, બહુ કઠિન છે. પણ આર્થિક પ્રજાના પિતા વૈવરવત મનુ, અને ભારતના રાષ્ટ્રકવિ અને રાષ્ટ્રદેવની અદૃશ્ય સહાય અને તેમના અદૃશ્ય આશીર્વાદથી આ જવાબદારી પાર જીતરશે એમ અમારો અનંતરાત્મા સાક્ષી પૂરે છે.

થી ઓરિંટલ સોસાયટીની રચાપનાનો, અને તેના રચાપકોને ભારત દેશમાં મોકલી તેનું યુગ્મ મથક અઝગાર-મદ્રાસમાં ગણવાનો એક હેતુ ભારતવાસીઓને જાગૃત કરવાનો, ભારતને સ્વતંત્ર બનાવી તેને બ્રિટન સાથે સમાન સ્વતંત્રતાથી રાખી વિશ્વશાન્તિ રચાવવામાં સહાય કરવાનો હતો. સોસાયટી પછવાડે જોભેલા બે મહાપુરુષોએ ૧૮૮૦ થી ૧૮૮૪ સુધી 'પાયોનિયર' પત્રના તે વખતના અધિપતિ મિ. એ. પી. સિનેટ સાથે પત્રવ્યવહાર કર્યો હતો. એ પત્રોમાં એક મહાપુરુષે મિ. સિનેટને લખ્યું હતું કે:-

“અમે બને અમારા દેશ અને અમારી પ્રજાને આહીએ છીએ અને અમે માનીએ છીએ કે આ બંનેનું હિત કરવાની મોટી શક્યતા થીઓસોફિકલ સોસાયટીમાં છે.”

“તમે દેશભક્ત નહિ હોવામાં મજરી થયો છો. હું તેવી મજરી હોતો નથી.”

“અમારી પ્રાચીન સંસ્કૃતિ અને પ્રાચીન કળાઓના પુનરુત્થાન માટે અમને ચિન્તા નથી. યોગ્ય સમયે આ બંને પાછા આવશે તેની અમને ખાતરી છે અને તે, પહેલાંના કરતાં વધારે ઉચ્ચ પ્રકારે આવશે એ યોગ્ય સમય બહો લાવવા માટે અમે ઉત્સુક છીએ.”

“હિંદ અને બ્રિટન સાથે રહીને કામ કરે એ હવે રાખીને હું કામ કરું છું.”

“મારા દેશને તેની કુખી રિયલિટીમાં સહાય કરવા માટે મારા વડિલ મહાપુરુષ રજા આપે તેટલી શક્તિઓને ઉપયોગ કરવાની હું મારી ફરજ સમજું છું.”

આ બે મહાપુરુષોથી પણ વધુ મોટા પૂજ્ય પુરુષે ૧૮૮૧માં કહ્યું હતું કે “હિંદને સહાય કરવાના, તેના પુનરુદ્ધાર કરવાના દેવી કાર્યમાં જે માર્ગ ઉમદા અને નિઃસ્વાર્થ પુરુષ મદદ કરશે તેનો અમે મોટો પાક માનશું. તેનો બહો વાળવા માટે અમારું જીવનકાળનું અને વર્તમાન કાળનું સમગ્ર જ્ઞાન પણ પૂરતું થશે નહિ.”

આવા પત્રો મળ્યા પછી મિ. સિનેટ હિંદના પક્ષમાં લેવો લખવાનું શરૂ કર્યું. આ લેખોથી અસ્થાદાવાદના ‘પાયોનિયર’ પત્રના અગ્રેજ માલિક અમર્યા અને મિ. સિનેટને અધિપતિ પદથી ખસેડ્યા. મિ. સિનેટ પાસે ‘ફિનિક્સ’ નામનું અગ્રેજ દૈનિક પત્ર હોવાવાનો પ્રયત્ન એક મહાપુરુષે કર્યો. પણ દિલ્હીના તરફથી નાણાની પૂરતી સહાય ન મળી એટલે તે પત્ર પ્રગટ થઈ શક્યું નહિ અને મિ. સિનેટ ઈંગ્લેંડ જઈને વસ્યા.

પછી ૧૮૯૩માં મિસિસ બેસન્ટને હિંદ મોકલવામાં આવ્યું અને તેમના દ્વારા હિંદને જાણવાનો પ્રયત્ન મહાપુરુષોએ શરૂ કર્યો. શરૂઆત બનારસ સેન્ટ્રલ હિંદુ કોલેજની રચાપનાથી થઈ. મિસિસ બેસન્ટ

હિંદની કેળવણીમાં નવો યુગ શરૂ કર્યો. બનારસમાં સેન્ટ્રલ હિંદુ કોલેજ, સેન્ટ્રલ હિંદુ હાઈસ્કૂલ, સેન્ટ્રલ હિંદુ ગર્લ્સ'સ્કૂલ સ્થાપી, મહાભારત અને રામાયણ પર વ્યાખ્યાનો આપ્યા; શાળા અને કોલેજમાં સધળા હિંદુઓ સ્વીકારી શકે તેવું ધર્મશિક્ષણ આપ્યું. હિંદના મુખ્ય શહેરોમાં ફરી અનેક લાપણો આપી અનેક લેખો અને પુસ્તકો લખી, રાષ્ટ્રીય કેળવણીની ભાવના અને ધર્મભાવનાને બળવૃત્ત કરી. ૧૯૧૩માં હિંદના રાષ્ટ્રમહર્ષિની પ્રેરણાથી તેમણે સમાજસુધારણાનું કામ હાથમાં લીધું. મદ્રાસમાં તેમણે જુદા જુદા સુપ્રસિદ્ધ હિંદીઓના પ્રમુખપદે (૧) પરદેશગમન, (૨) આળસ અને તેનું પરિણામ, (૩) દયાયેલા વર્ગો પ્રત્યેની આપણી ફરજ, (૪) સ્વરાજ્ય સાથે હિંદી ઉલોગોનો સંબંધ, (૫) સમસ્ત પ્રજાની કેળવણી (૬) હિંદી કન્યાઓની કેળવણી, (૭) હિંદ અને ઇંગ્લેન્ડ અને તેનાં સંસ્થાનોમાંના રંબેદ, (૮) ચાલી જતી યાતિવ્યવસ્થા—ઉપર જાહેર લાપણો આપ્યા અને 'Wake up India' નું નામ આપી તેને એક પુસ્તકરૂપે પ્રકટ કર્યો, તથા સમાજસુધારાને વેગ આપવા માટે 'Stalwart' નામની સંસ્થા સ્થાપી. અને તેમાં દાખલ થવા માટે સમાજસુધારાની સાત પ્રતિજ્ઞાઓ પ્રગટ કરી અને તેમાંથી જોટલી પ્રતિજ્ઞા લઈ શકાય તેટલી લેવા લોકોને વિનંતિ કરી.

૧૯૧૪માં મહાપુરુષની પ્રેરણાથી 'કામનવીસ' નામનું સાપ્તાહિક પત્ર તેમણે કાઢ્યું અને તેમાં રાષ્ટ્રીય-મહાસભાનો પ્રતિષ્ઠાસ લખવો શરૂ કર્યો, અને તેને "How India Wrought for Freedom" નું નામ આપી એક પુસ્તકરૂપે પ્રગટ કર્યો. તે જ સાલમાં તેમણે 'મદ્રાસ રહાન્ડ' નામનું અંગ્રેજી દૈનિક પત્ર ખરીદ્યું, અને તેને 'ન્યુ ઈન્ડિયા'ના નામે ચાલુ કર્યું અને સિવિલ થર્ષ અથેલી કેમિસને મજબૂત બનાવી. ૧૯૧૫ના ઓગસ્ટની તા. ૧૫મીએ તેમને મહર્ષિવર્ષ તરફથી આદેશ મળ્યો કે,—“તમારે લય અને મુશ્કેલીમાંથી પસાર થવું પડશે. હરશે નહિ એમ કહેવાની જરૂર નથી, પણ ચિન્તા કરશે નહિ. વિરોધ કરતાં કોઈને સ્થાન ન આપશે. અઘર રહેશે પણ ઉદ્ધામ ન થશે. આગમી સુધારા માટે દૃઢતાથી તૈયારી કરતાં રહેશે અને સામાજિકમાં હિંદ માટે સરખા દરજ્જાની માગણી રજૂ કરશે. પરિણામે મહાન સફળતા પ્રાપ્ત થશે તેને અતિશયતાથી કલંકિત ન કરશે. યાદ રાખજો કે હિંદના મહર્ષિ જે મારા પ્રતિનિધિ છે, તેમના તમે બહારની દુનિયામાં પ્રતિનિધિ છો. મારો રમૂક હાથ તમારા ઉપર રહેશે અને મારી શાન્તિ તમારામાં વસશે.”

આ આજ્ઞા મળતાં મિસિસ બેસન્ટે હિંદના રાજકારણમાં સંપૂર્ણ રીતે ઝુકાવ્યું અને બંધારણ પુરઃસરની ચળવળ ખૂબ જોરોશથી ચાલુ કરી દીધી. મવાલ અને જહાલ પક્ષને કોંગ્રેસમાં સાથે લાવવાનો અને મુસ્લિમ લીગ અને કેમિસને સાથે કામ કરતાં કરવાનો પ્રયત્ન શરૂ કર્યો. આ પ્રયત્ન લખનૌ કેમિસમાં સફળ થયો. કેમિસના કામને વધારે વેગ આપવા એમણે ૧૯૧૬માં 'હોમરૂલ લીગ'ની સ્થાપના કરી. તે વખતે પહેલું વિષયક ચાલતું હતું એટલે હિંદી સરકાર અને મદ્રાસ સરકાર ચમકી ખઈ અને મિસિસ બેસન્ટ, મિ. એડ્વેડ અને મિ. બમન વાડીઆને ૧૯૧૭માં ઉઠાકામકમાં નજરકદ કર્યાં. ઉઠાકામક જતાં મિસિસ બેસન્ટ, શ્રી. બિનરાજલાસને કહેતાં બધાં કે અમે ત્રણ માસમાં પાછાં આવી જશું. આ નજરકદથી આખોય હિંદ જાગી ઊઠ્યો; હોમરૂલ લીગની સાખાઓ પણ શહેરો અને કસબાઓમાં સ્થપાઈ. 'હોમરૂલ' શબ્દ હિંદના ગામડાંઓમાં પણ સંભળાયો. યુનાઈટેડ સ્ટેટ્સના તે વખતના પ્રમુખ ડો. રિલ્સનના પર, ડો. સુધામણિયાએ પત્ર પાઠવ્યો. કેનેડા-ઈન્ડિયાલીગ, ઈંગ્લાન્ડમાંની હોમરૂલ લીગ, ઓસ્ટ્રેલિયા-ઈન્ડિયા લીગ, જે મિસિસ બેસન્ટની પ્રેરણાથી સ્થપાઈ હતી, તેના સભાએ પણ આ નજરકદોએને છૂટા કરવા માટે ઇંગ્લેન્ડની સરકાર પર દાવાજી કર્યું. તે વખતના હિંદીપ્રધાન મિ. ચેમ્બરલેઈન દત્તા, તેને ખસેડવામાં આયા. તેમની જગ્યાએ મિ. મોન્ટગ્યુ આબ્યા અને મિસિસ

બેસન્ટને તેમના સાથીઓ સાથે ગિનશરતે મુક્ત કરવામાં આવ્યાં. તે જ સાલમાં રાષ્ટ્રીય કોંગ્રેસે તેમને પોતાના પ્રેસિડેન્ટ બનાવ્યાં. ૧૯૧૮માં મોન્ટેગ્યુ-ચેમ્સફોર્ડ રિપોર્ટ બહાર પડ્યો. તેના વિચાર કરવા કોંગ્રેસની ખાસ બેઠક બોલાવવામાં આવી અને તેણે કેટલાક સુધારા સૂચવ્યા. પરિણામે હિંદમાં દ્વિમંત્રી રાજકારણ દાખલ કરવાનું નિર્ણય પાલ્લીમેન્ટમાં આવ્યું. મિસિસ બેસન્ટે કારભારનો અનુભવ લેવા માટે નવી ધારાસભામાં અને કારોબારી કોર્ટસિસ્ટમાં દાખલ થવાની સલાહ આપી. કોંગ્રેસે એ સલાહ સ્વીકારવાની બહુમતીથી ના પાડી. ૧૯૨૦માં ગાંધીજીએ ખિલાફતની ચળવળ શરૂ કરી. ૧૯૨૧માં અસહકારની ચળવળના ગણેશ મંડાયા. મિસિસ બેસન્ટે એ ચળવળનો વિરોધ કર્યો અને આગ્રહપૂર્વક જાણવું કે એથી દેશની રાજકીય ચળવળ નમળી પડશે અત્યંત લોકો અસહકારમાં ભેગાં થઈને અને પછી તેમના ઉપર કાબૂ રહેશે નહિં અને સરકાર વધારે પ્રમથ બનશે. પણ તેમની આ શિખામણ મનાઈ નહિં. વર્ષેક દહાડામાં ચોરીચોરાનો ખતાવ બન્યો. શ્રી. વિઠ્ઠલભાઈ પટેલ અને હજીમ અબ્દુલખાનની સમિતિએ જાહેર કયું કે અસહકારની ચળવળ માટે દેશ તૈયાર નથી ગાંધીજીએ અસહકારની ચળવળ સંકેલી લીધી. દેશમાં નિરાશા પ્રસરી. મિસિસ બેસન્ટે ૧૯૨૩માં દિલ્હીમાં રીફોર્મ કોન્ફરન્સ બરી અને સ્વરાજ્યની માગણી કરતું નિર્ણય કરવા સર તેજમહાદુર સમુના પ્રમુખપદે સમિતિ નિભાવી. ૧૯૨૫માં દિલ્હીમાં નેશનલ કોન્ફરન્સ બરી 'કોમનવેલ્થ ઓફ ઇન્ડિયા' નિર્ણય પાસ કરાવ્યો. તે નિર્ણય લઈને તેઓ લંડન ગયાં અને તેમના લેખર પસૂતા મિત્રો દ્વારા તેને પાલ્લીમેન્ટમાં દાખલ કરાવ્યું અને તેને પહેલા વાચનમાંથી પસાર પણ કરાવ્યું. પણ કેટલાક હિંદી આગેવાનોને મિસિસ બેસન્ટના પ્રયત્નથી મળતું સ્વરાજ્ય બેઠતું ન હતું, એટલે તેઓએ પાલ્લીમેન્ટના અમુક સભ્યો પર તારો કર્યો કે એ નિર્ણય અમારો ટેકા નથી. એટલે નિર્ણય ત્યાં જ અટક્યું. ત્યારબાદ પડિત મોતીલાલજીએ એવું નિર્ણય તૈયાર કરવા વિચાર કર્યો. તેમના પ્રમુખપણા નીચે એક સમિતિ નીમર્મ તેમાં મિસિસ બેસન્ટને, પણ સાથે લીધાં. સમિતિએ પોતાનો હેવાલ તૈયાર કર્યો. તે પસાર કરવા માટે સર્વપક્ષપરિવદ ૧૯૨૮માં કલકત્તામાં ભરવામાં આવી. તે કોશ નિર્ણય કરી શકી નહિં અને ગાંધીજીની દરખાસ્તથી તે અયોક્ત સમય માટે મુલતવી રાખવામાં આવી. ૧૯૩૦માં લેગ્સલેશની સરકારના પ્રાર્થમ મિનિસ્ટર મિ. રામસે એકઠાનાઈડે હિંદના સઘળા પક્ષના આગેવાનોને લંડન બોલાવ્યા. કોંગ્રેસે પોતાના પ્રતિનિધિ મોકલવાની ના પાડી ગાંધીજીએ કાઠી-કૂચ કરી કાયદાભંગની ચળવળ શરૂ કરવાનો નિર્ણય કર્યો. મિસિસ બેસન્ટે હિંદના હિતને ખાતર એ પમત્તું નહિં ભરવા તાગ્યું, વિનંતિ કરી તેઓ માનતાં હતાં કે કાયદાભંગથી સરકાર નમતું આપશે નહિં અને કાયદા પ્રત્યેનું માન નાશ પામશે અને ભવિષ્યમાં જ્યારે સ્વરાજ્ય મળશે ત્યારે હિંદીઓની જ સરકારના કાયદાઓનો ભંગ થશે અને દેશમાં અરાજકતા પ્રસંગે અને તેને દાની દેતાં વખત લાગશે પણ તેમની વિનંતિ સ્વીકારવામાં ન આવી. દેશના ધણી કોંગ્રેસી નેતાઓ અને ધણી યુવાન-યુવતીઓ જેવાં ગયાં જેઓ મુદત પૂરી થતાં છૂટતાં ગયાં, તેઓના મોઢા ભાગે ફરીથી કાયદાનો ભંગ કરવાનું ગાંધી વાળ્યું. ગાંધીજીએ પણ દેહમુક્ત થયા પછી કાયદાભંગની ચળવળ બંધ કરી, અને દેશ હજી તેની ચળવળ માટે તૈયાર નથી એમ જાહેર કયું. મિસિસ બેસન્ટ ૧૯૩૧માં માંડગીને મિળાને પડ્યાં. તેમનાં વર્તમાનપત્રે બંધ થયાં અને ૧૯૩૩માં તેમણે પોતાનો દેહ છોડ્યો. હિંદમાં લોપ્પિયતાને ભોજે તેમણે અસહકાર, સવિનય કાયદાભંગ અને શ્વેચ્છ કાયદાભંગની ચળવળનો વિરોધ કર્યો હતો તેમના એ વિરોધ સાચો હતો, તેમ હાલના કેટલાક અમથ્ય નેતાઓનાં આપણે ઉપરથી પ્રતીત થાય છે.

૧૯૩૫માં હિંદ માટે પાલ્લીમેન્ટમાં રીફોર્મ એક્ટ પસાર થયો. પહેલાં તે કોંગ્રેસના ધણી આગેવાનોએ એ કાયદા પ્રમાણે રચાયેલી ધારાસભામાં જવા ના પાડી પણ શ્રી. રામજીપાલાચારી

- અત્યારના આપણા નિવૃત્ત ગવર્નર જનરલ - ની સલાહ અને આગ્રહથી કોંગ્રેસી સભ્યો ૧૯૪૭માં શારાસભામાં ગયા અને ખગાલ, સિંધ અને પંજાબ સિવાયની ધારાસભામાં બહુમતી મેળવો પ્રધાનપદે 'લીકાર્થ' અને રાજ્યસત્તા હાથ કરી. દેશમાં ખુશાલી પ્રસરી. કોંગ્રેસી પ્રધાનોએ રાજ્યતંત્રનો અનુભવ લેવો શરૂ કર્યો અને કેટલાંક દેશહિતનાં કામો આરંભ્યાં. ૧૯૩૯માં ખીલુ' વિશ્વયુદ્ધ ધરૂં થયું. (૧૯૪૨ માં ગાંધીજીએ 'હિંદ છોડો' ની અળવળ શરૂ કરી. કોંગ્રેસ પ્રધાનમંડળે પ્રધાનપદનાં રાજીનામાં આપ્યાં. જે સધળા પ્રાંતોમાં ગવર્નર-રાજ્ય શરૂ થયું. મુસ્લિમ લીગની બહુમતિવાળા પ્રાંતોમાં લીગી પ્રધાનો સાથેનાં પ્રધાનમંડળો ચાલુ રહ્યાં. તેથી સરકારમાં લીગની લાગવગ વધી અને તે વધારે પ્રગળ બની.) કોંગ્રેસેટિવ સરકારે લીગના નેતાઓનો ઉપયોગ કર્યો. અને લશર્ક અંધ થઈ ત્યાં સુધી કોંગ્રેસી નેતાઓને અટકાયતમાં રાખ્યા.

'લશર્ક' દરમિયાન આશરે વીસ લાખ હિંદીઓને યુદ્ધની તાલીમ આપવામાં આવી હતી. યુદ્ધની સામગ્રી બનાવવાનાં કારખાનાં હિંદમાં ખોલવામાં આવ્યાં હતાં. ફેસિઝમ અને નાઝિઝમ કે નાત્સિઝમ સામે જંગલતંત્રમાં પ્રગળ વિરોધ ઉત્પન્ન થયો હતો અને લોકતંત્રનાં વાજાં ચોમેર વગડી રહ્યાં હતાં. ઇંગ્લેંડમાં માણસોની ખોટ પડી હતી. હિંદમાં બ્રિટિશ લશ્કર વધારી શકાય તેમ ન હતું. કોંગ્રેસેટિવ સરકાર સત્તા પરથી દૂર થઈ હતી. લેગર સરકાર સત્તામાં આવી હતી. મજૂરપક્ષ હિંદને સ્વરાજ્ય આપવાની વાતો ઘણાં વર્ષોથી કરતો હતો. હિંદના લોકનાપકોને પણ અસહકારી અળવળનો પાકો અનુભવ થઈ ગયો હતો. આ સધળાં કારણો ઉપરાંત હિંદનાં પરાધીનતાનાં કર્મો પૂરા થયાં હતાં એટલે હિંદને સ્વરાજ્ય આપવાનું બ્રિટને નક્કી કર્યું. કોંગ્રેસ અને લીગ વચ્ચે સમાધાન ન થયું. દેશના લાગણી પાયા. દેશમાં ઉત્પન્ન થયેલા કોમી ધિક્કારે લાખો નિર્દોષ ઓપુરુષો અને બાળકોનો ભોગ લીધો. પણ હિંદ અને પાકિસ્તાનને વગર યુધ્ધે સાંસ્થાનિક સ્વરાજ્ય મળ્યું. પરિણામે 'મહાન સજ્જતા પ્રાપ્ત થઈ.' ત્યારબાદ ધિક્કારથી અવળે માગે' એટલા એક હિંદીએ ગાંધીજીના દેહનો ધાત કર્યો. બ્રિટિશ સંસ્થાનોના પ્રધાનોની પરિષદ લંડનમાં ભરાઈ. બ્રિટિશ સામ્રાજ્ય રાષ્ટ્રકુટુંબમાં બદલાઈ ગયું. અને હિંદ પ્રજાસત્તાક અને તો પણ રાષ્ટ્રકુટુંબમાં :દો શકે તેમ ઠરાવવામાં આવ્યું. ભારત તા. ૨૬મી જાન્યુઆરીએ પ્રજાસત્તાક બન્યું અને બ્રિટન સાથેનો રાજ્યદ્વારી સંબંધ ચાલુ રહ્યો અને વર્ષો પહેલાંની મહાપુરુષોની યોજના પાર પડી.

મિ. એ. એ. હુમ. જેને આપણી રાષ્ટ્રીય કોંગ્રેસના પિતા કહેવામાં આવે છે તેઓને પણ એ મહાપુરુષોના પત્રો મિ. સિનેટની સાથે મળતા હતા. આ સંબંધના પરિણામે તેઓ હિંદની ગણેસભા સ્થાપવામાં અગ્રગણ્ય ભાગ લેવા શક્તિમાન થયા હતા. મિ. સિનેટ અને મિ. હુમને મહાપુરુષો તરફથી મળેલા પત્રો સ્વપ્નાં નહતાં, માની લીધેલી કલ્પનાં નહતાં. તેમને મળેલા મૂળ પત્રો અભારે લંડનના બ્રિટિશ રમુઝિયમમાં પડેલા છે. તે પરથી ૧૯૨૩માં એક પુસ્તક 'The Mahatma Letters' નામથી 'બહાર પડ્યું' છે અને અત્યાર સુધીમાં તેની અનેક આવૃત્તિઓ પ્રગટ થઈ રહી છે. મિ. સિનેટના પર-લોકનાસ પછી મિ. એ. ટી. બેરે આ પત્રોને પુસ્તકરૂપે પ્રગટ કર્યા છે.

આ આખું જગત જીવાત્માઓને પૂર્ણતાએ પહોંચવા માટેની શાળા છે. તેમાં સધળા જીવાત્માઓ જુદી જુદી પ્રજાઓમાં જુદા જુદા દેશોમાં જન્મી પોતાનો વિકાસ આગળ ધપાવી રહ્યા છે. જુલો કરી નવો અનુભવ લઈ રહ્યા છે. જીવાત્માઓને પૂર્ણતાએ પહોંચાડવાની યોજના જગતની અનેક સંસ્થાઓ અને અનેક વ્યક્તિઓ દ્વારા આગળ ધપી રહી છે. જગતમાં થોડા પૂર્ણપુરુષો છે તેઓ સઘળી સંસ્થાઓ અને સઘળા વ્યક્તિઓને તેમનાં સાચાં અને સારાં કાર્યોમાં અદરશ પ્રેરણા, અદરશ સલાહ, અદરશ શક્તિ આપી રહ્યા છે.

સોસાયટીના કેટલાક સભ્યોએ ડૉ. બેસન્ટ દ્વારા તથા મહાપુરુષોના પ્રગટ થયેલા પત્રોદ્વારા દિવં માટેની ઈશ્વરી યોજના નાંખી હતી, તેથી તેઓ સવિનય કાયદામંજૂર, અનુદાન અને કાયદામંજૂરી ચળવળથી દૂર રહ્યા હતા અને બધારણપુરસ્કાર જેટલું થઈ શકે તેટલું કરી રહ્યા હતા. સોસાયટીના કેટલાક સભ્યો વ્યક્તિગત રીતે માને છે કે ભારતનું ભવિષ્ય મહાન છે, તે આર્યસંસ્કૃતિનું એક મહાન કેંદ્ર બનવાનું છે, જુદા જુદા ક્ષેત્રમાં આગળ વધેલા જીવે આ દેશમાં જન્મ લેવાના છે અને માનવ દેહમાં વસેલો પ્રજ્ઞતા પ્રગટાવવામાં અને માનવજાતિને એક કુટુંબ બનાવવામાં પોતાનો પ્રયત્ન દિરસો આપવાના છે. એટલે આ સભ્યો ભારતવિદ્વારની દરેક સત્પ્રવૃત્તિમાં પોતાનો બનતો સદાકાર સૌ કોઈને આપે છે. સોસાયટીના ધણા સભ્યો સમજે છે કે જગતનું રાજ્યતંત્ર કોઈ અમુક દેશના પ્રમુખ કે વડાપ્રધાન કે કોઈ સરમુખત્યાર કે કોઈ લશ્કરી સેનાધિપતિના હાથમાં નથી, પણ સર્વવ્યાપક, સર્વશક્તિ અને સર્વશક્તિમાન શક્તિના હાથમાં છે, અને એ શક્તિ જીવાત્માઓના કર્મ-ધર્મ મુજબ, વિશ્વના અવિચળ નિયમે અને પૂર્ણતાએ પહોંચેલા મહાપુરુષો દ્વારા, જગતનું તંત્ર ચલાવી રહેલ છે. કહેવાતા રાજપુરુષો દેશનું તંત્ર પોતે ચલાવી રહ્યા છે એમ માને છે. પણ ખરી રીતે તો તેઓ ઈશ્વરી શક્તિના હાથમાં સાધનો જ છે. સૌ કોઈ પોતાના કાર્મિક, વાચિક અને માનસિક કર્મોના બદલો ભોગવી રહેલ છે અને ભૂલો કરી, દુઃખ ભોગવી, આશળ ધપી રહેલ છે. આમ હોવાથી સોસાયટીનો સભ્ય જે દેશમાં જન્મેલો હોય અથવા કર્મવશાત્ તેને જ્યાં વસવાનું થયું હોય ત્યાં જીવેલા વિદ્વાનમાં બનતી સદાય નિસ્વાર્થ રીતે આપવી એ તેની ફરજ છે એમ સમજે છે. એટલે તે પોતાનાથી બનતું કર્યા કરે છે. સાચો થીઓસોફિસ્ટ કદી ભાનુદાસની ચળવળમાં, કે ધિક્કાર ઉત્પન્ન કરે તેવી ચળવળમાં કે કાયદામંજૂરી ચળવળમાં ભાગ લેતો નથી, તેમ ગજસત્તાની ખુશામત કરવાનું પસંદ કરતો નથી. મહાપુરુષોએ ઈચ્છેલી અને ડૉ. બેસન્ટે અનેક વાર બહાર કરેલી ભારત માટેની યોજના સફળ થયેલી જોઈ, સોસાયટીના સભ્યો પ્રભુ પ્રત્યેની ઉપકાર ભાવના સાથે આનંદ પામે છે. પણ ભારતની ખરી સેવા હવે કરવાની છે, ભારત દેશને જગત સુધારણાનું કેંદ્ર બનાવવામાં સૌ સભ્યોએ પોતે નો ફાલો આપવાનો છે અને તેટલા માટે ભારતના બધારણના પ્રસ્તાવ પ્રમાણે પોતાનો જીવનવ્યવહાર ગોઠવવાનો છે.

આવો જીવનવ્યવહાર ગોઠવવા સૌ ભારતીય થીઓસોફિસ્ટો અને ભારતવાસીઓ શક્તિમાન થાવ અને ભારતના પહેલા રાષ્ટ્રપ્રમુખ ડૉ. રાજેન્દ્રપ્રસાદજી અને વડાપ્રધાન પદિત જવાહરલાલજીને તેમના મહાન કાર્યમાં પરમ કૃપાળુ પરમાત્માની પ્રેરણા અને શક્તિ મળતા રહે! એ જ પ્રાર્થના.

सर्वे वै सुखिनः सन्तु सर्वे सन्तु निरामयाः ।

सर्वे भद्राणि पश्यन्तु मा कश्चिद्दुःखभाग भवेत् ॥

શ્રી. હરજીવન કાળીદાસ મહેતા

ડૉ. બેસન્ટ અને હોમરૂલ લીગની પ્રવૃત્તિ

ડૉ. મિસિસ બેસન્ટની હોમરૂલ લીગની રાજકીય પ્રવૃત્તિ પણ, ચાલી ત્યારે જનરલ સ્ત્રી શક્તિ પરાવતી હતી. પછીથી તે શ્રી. અંધીજીની વિશાળ દિલચાલમાં સમાર્થ ગઈ હતી. શ્રી. મહાત્માના માલ-વીયાજની હિન્દુ યુનિવર્સિટીની દિલચાલમાં એ જ રીતે સેન્ટ્રલ હિન્દુ કોલેજ પણ સમાર્થ ગઈ. એ બંને બનાવો ચર્ચાથી કે ન ચર્ચા હોત તે શુ પરિણામો થયાં છે કે ચાત તેની તુલના કરવાનું આ સ્થાન નથી. તથાપિ એટલું તો સહજ દર્શમાન થાય છે કે આપણી રાજનીતિ કે એ વિદ્યાપીઠે આધ્યાત્મિકતામાં કે ધાર્મિકતામાં પછીથી વધુ શક્તિઓ પ્રાપ્ત કરી નથી પણ હાસ દેખાય છે.

અમદાવાદ

૪-૫-૫૦

ડૉ. જયેન્દ્રરાય ભ. દુરકાણ
(એમના એક અગ્રગટ લેખ પરથી)

Dr. Besant as President

While I was humiliated, you crowned me with honour; while I was slandered, you believed in my integrity and good faith; while I was crushed under the heel of bureaucratic power, you acclaimed me as your leader; while I was silenced and unable to defend myself; you defended me and won for me release. I was proud to serve in lowliest fashion, but you lifted me up and placed me before the world as your chosen representative. I have no words with which to thank you; no eloquence with which to repay my debt.

My deeds must speak me, for words are too poor. I turn your gift into service to the motherland; I consecrate my life anew to her in worship by action. All that I have and am, I lay on the altar of the mother and together we shall cry more by service than by words: Vande Mataram.

Annie Besant.

President 32nd I. N. Congress at Calcutta December 1917.

ડૉ. બેસન્ટ—મહાસભાના પ્રમુખ તરીકે

(ડૉ. બેસન્ટના ઇતિહાસમાં પહેલી વખત માટે તમે અને તમારા પ્રમુખ તરીકે ચૂંટી કહાડી છે અને તમે ચૂંટણી કરી ત્યારે હું સરકારની બારે અટકાયત હોવા છતાં અને નફર સહાયત્વીને જોખમ-દાર બક્ષિત તરીકે અને નજરકેદ કરવામાં આવી હતી.)

જ્યારે મને હાથૂત (અપમાનિત) કરવામાં આવી હતી ત્યારે તમોએ મને સર્વોચ્ચમાન આપ્યું હતું. જ્યારે મારી બદમાઈ કાઢી રહી હતી ત્યારે તમોએ મારી ઝોઝમતો અને પ્રમાણિકતામાં વિશ્વાસ રાખ્યો હતો. જ્યારે મને નોકરચાહોની ઝોડી હેઠળ ચપડી નાંખવામાં આવી હતી ત્યારે તમોએ મને પોતાના નેતા તરીકે અપનાવી હતી. જ્યારે મારા મોઢા ઉપર ફર્યો મારવામાં આવ્યો, મને બોલતી બધે કરવામાં આવી હતી, ત્યારે તમોએ મારો બચાવ કરી મને મુક્તિ અપાવી હતી.

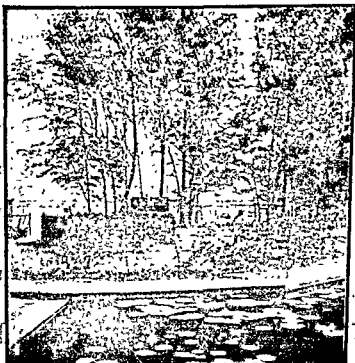
એક સિપાઈ તરીકે નીચલા દરજ્જાથી સેવા કરવામાં હું અભિમાન લેતી. ત્યારે તમોએ મને જોયા સ્થાન પર ચઢાવી છે અને જજત-સમક્ષ તમારા ચુંટાયેલા પ્રતિનિધિ તરીકે રજૂ કરી છે.

મારે માટે મારા કાર્યો જ બોલી રહેશે, મારા પોતાના ઉદ્દગાર મહુ જ નિર્મોલ્લ છે.

તમારી ભેટ હું માતૃશ્રમિની સેવામાં ફેરવી નાંખીશ. મારું જીવન નવેસરથી શક્તિશાલ્યતાની સેવામાં અર્પણ કરું છું. હું જે કાંઈ છું અને જે કાંઈ ધારણું કરું છું તે માતાની વેદી ઉપર અર્પણ કરું છું અને ચુપ્પોથી નંદિ પણ સેવાથી આપણે બધા બેગા મળી કહીશું કે 'વદેમાતરમ્'

—ડૉ. ઝોની બેસન્ટ

(અનુવાદક : ચતુર્થદ ભગત) જુલકતો ખાતે ૧૯૧૭ માં બારાપલી ઝરમી હિન્દી રાષ્ટ્રીય મહાસભાના પ્રમુખ તરીકે આપેલા બાપણ ઉપરથી]

★
Garden
of
Remembrance
Adyar
★

★
સ્મરણાધાન
અધાર
★

લગવતી બેસન્ટ સ્મારક ગ્રંથ

લેખકોની સૂચી

લેખક	પાનાં	લેખક	પાનાં
અતિસુખશંકર કમળાશંકર ત્રિવેદી. પ્રો.	૫૨	ધનસ્વામી મુન્શી	૮૫ થી ૮૬
અબ્દુલ કાદમ આઝાદ, એન.એમ.	૨૪૬	ચંપકલાલ મહેતા	૨૦૯-૨૧૦, ૨૫૪-૨૫૫
આનંદશંકર મુન. પ્રો.	૨૩૮-૨૩૯	ચીતુભાઈ શેઠ	૨૪૦-૨૪૧
ઈન્દુમતી મહેતા	૧૮, ૧૧૯ થી ૧૨૩	સુનીલાલ બારોટ	૯૯ થી ૧૦૨
ઈન્દુલાલ યાજ્ઞિક	૫૩-૫૫	સુનીલાલ વી. મહેતા સર.	૩૫
ઉપાધ્યાય પ્રાણુલાલ	૨૭	છાટાલાલ સુતરીઆ	૧૩૬ થી ૧૩૮
એની બેસન્ટ	૩, ૬ થી ૧૫, ૧૧૬, ૧૧૮	જપાનંદ સ્વામી	૫૬-૫૭
-૨૬૧-૬૨ અને પ્રાર્થનાવિદ્યા બી.એ. લેખ		જમનાદાસ દારકાદાસ	૧૮૧
એડ્વોકેટ-જે.એસ.	૨૩૫, ૨૩૬, ૨૪૯	જમશેદ નસરવાનજી	૧૫૭
કે.એન.સ. જેમ્સ; માર્ગરેટ	૧૨૭, ૧૩૦	જમુ દાણી	૨૦૨-૪
કેનેલાલાલ (કાનજીભાઈ) દેસાઈ	૨૪૦	જયકર એમ. આર. ડૉ.	૫૭
કપિલભાઈ ઠક્કર	૧૧૦ થી ૧૧૫	જવાહરલાલ નેહરુ	૨૪૫-૨૪૬, ૨૫૩-૨૫૪
કમલાદેવી ચટ્ટોપાધ્યાય	૪૪	જિનરાજદાસ સી.	૧૯૮, ૨૩૬-૨૩૭, ૨૪૧-૪૨
કમલેશ કુમાર	૯૨-૯૩	જ્ઞા એમ. એ.	૧૭૪
કમળાબેન ઠક્કર	૨૩ થી ૨૫	જેમ્સ ક્રિસ્ટ	૧૩૦
કરસુખ વી. હોરા ડૉ.	૧૧૬	જેમ્સ વિલિયમ	૨૪૧-૨૪૨
કાકા કાલેલકર	૩૩ થી ૩૪	જેકે વેસ્ટ	૬૪
કાનજી દારકાદાસ	૮૦	રાગોર-સ્વીન્ડનાથ	૨૪૭
કાંગા ડી. ડી. પ્રો.	૧૮૫-૧૮૬	મણુ	૧૯૧
કાલિલાલ દલાલ	૧૮૯ થી ૧૯૧, ૨૦૫ થી ૨૦૯	ડોહીલાલ એન. એન.	૧૧૭-૧૧૮
કૃપલાની જે. બી. (આચાર્ય)	૨૪૮-૨૪૯	તિલક લોકમાન્ય	૫૫
કૃષ્ણમતિ જે-કૃષ્ણજી	૨૪૩	તેજમદાદુર સમુ	૨૪૭
કૃષ્ણલાલ ઝવેરી	૪૯-૫૦	દાવર શીરોઝ પ્રો.	૫૦-૫૧
કેશવલાલ જાની	૧૯૨-૧૯૬	દિલખુશ દીવાનજી	૯૪-૯૫
મહુલાલ ગો. મુ.	૨૮-૩૦	દુરકાળ જયેન્દ્રરાય ડૉ.	૨૬૧
માંધીજી મ	૨૩૭-૨૩૮, ૨૪૪	નર્મદાશંકર ઠાકર	૨૬-૨૭
મુણ્ડવંતરામ ભટ્ટ	૧૩૧ થી ૧૩૫	નંદાનાલાલ કવિ	૧૬
મુર્દુ પંડિત ઈન્દ્રમાલ નારાયણ	૨૫૧	પદ્માબી સીતારામીયા (પ્રમુખ)	૨૪૮
મુલચારીલાલ નંદા	૨૫૦-૨૫૧	પ્રભાકર મહેતા	૬-૭
ગોખલે જી. એન.	૨૫૨-૨૫૩	બનાંક શે	જી.એ. શે
ગોપાલન વી.	૧૬૯ થી ૧૭૧	બળવંતરાય મહેતા	૩૦

૨૬૪ : ભાગવતી ડિસન્ટ સમારક અંથ

લેખક	પાનાં	લેખક	પાનાં
બેસન્ટ	જુઓ એની	લીલાવતી મુનથી	૩૮-૪૨
ભિડે એચ. ખી. પ્રે.	૫, ૬૧ થી ૬૩, ૮૧ થી ૮૩	વિદ્યાબહેન નીલકંઠ લેડી	૩૬
ભૂપતરાવ મહેતા	૧૨૮ થી ૧૩૦, ૨૧૮-૨૨૪	વિલિયમ જોન્સ	૨૪૧-૨૪૨
મંજીલાલ વાળંદ	૨૧૮ થી ૨૨૨	વેણીશંકર ભટ્ટ	૧૦૮-૧૦૯
મધનચરામ હોરા	૨૦-૨૨	શિવલાલ મોદી	૧૭૨ થી ૧૭૪
મનુ સુભેદાર	૨૫૧	ચિત્તજી શુક્લ	૯૭-૯૮
મહાદેવ દેસાઈ	૨૫૪	શો બનીઠ	૨૩૫-૨૩૬
મહેન્દ્ર દેસાઈ	૨૫૫	શીનિવાસભૂતિ જી.	૪
મહેરા દાલા	૧૨૪-૧૨૭	શીરામ એન.	૨૫૦
મારજેટ કમિન્સ	૧૨૭	સત્યસુખ હોરા	૧૫૮-૧૬૨
માર્કેટરાય ધોળકિયા-માઈ	૫૮ થી ૬૦	સરોજિની નાયક	૪૩-૪૪
માલવિયા મદનમોહન	૧૯૭	સરોજિની મહેતા	૩૬-૩૭
માવલંકર અલ્લેશ વાસુદેવ ઝોનરેખલ	૪૬ થી ૪૮	સંપાદક	૨૨૫-૩૩૫
મુગધા હોરા	૩, ૧૯	સારાભાઈ દલાલ	૧૦૩-૧૦૪
મળચંદ ભગત ૧૬૯ થી ૧૭૧, ૧૮૭-૧૮૮, ૨૬૧, ૬૨		સિદ્ધી કુક	૧૬૨
રત્નભાઈ દેસાઈ	૧૮૫-૧૮૬	સુભાષ બોઝ	૧૦૪
રમણલાલ શાહ	૧૯૯ થી ૨૦૧	સુલોચનાબહેન દેસાઈ	૧૮
રમણીકલાલ દલાલ	ગ્રાસ્તાવિકર્મા પટેલો લેખ	હરજીવન ડાળીદાસ મહેતા	૧૩૯ થી ૧૪૮, ૧૭૫ થી ૧૮૧, ૨૫૫ થી ૨૬૦
રસિકલાલ શુક્લ	૮૭ થી ૯૧	હરિપ્રસાદ દેસાઈ ડો.	૩૧-૩૨
રાજગોપાલાચાર્ય સી.	૪૮	હરિભાઈ કક્કર	૧૪૯ થી ૧૫૭, ૧૬૩ થી ૧૬૮
રાજેન્દ્રપ્રસાદ, રાષ્ટ્રપ્રમુખ	૨૪૨-૨૪૩	હિરેન્દ્રનાથ દત્ત	૨૫૦
રાધાકૃષ્ણન એસ ડો.	૨૪૪-૨૪૫	હિંમતલાલ દવે	૨૧૧
રામમોહનરાય જયવંતરાય દેસાઈ	૬૫ થી ૭૯	હિંમતલાલ બટ્ટ	૮૪
રામરામી આયર-સર સી પી.	૨૪૮	દીરાલાલ બક્ષી	૧૮૨-૧૮૪
રાધચુરા કવિ	૧૭	દેમન્ટકુમાર નીલકંઠ	૯૬-૯૭
રુક્મિણી દેવી, એફ-ડેલ	૪૫	હેલન વીલ	૮૬
રોહિત મહેતા	૧૦૭		